Απόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

GR ER 00772

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αρ. Εισ. ΣΠΙ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗΝ ΠΕΡΙΠΕΡΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

Νεωστὶ Μετατυπωθεὶς, ἠ ἐπιμελῶς
διορθωθεὶς παρὰ Κυρίε
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1740.

Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ.
Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. ᾳψμ'.

CON LICENZA DE' SUPERIORI,
E PRIVILEGIO.

Μίμνατε ἐν τῇ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ε᾽χωμ ἡμέρας, λ΄. Η΄ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ΄. ὲ ἡ μὺξ ὥρας, ιβ΄.

Εἰς τὼ ά. Ἀρχὴ τῆς Γ᾽μδίκτε, ἤτοι τῦ μέν ἔτους. ὲ μνήμη τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶμ Συμεὼμ τῦ Στυλίτου, καὶ Ἀρχιμανδρίτε.

Καὶ ἡ σωάξις τῆς Υ᾽περαγίας Θεοτόκυ τῆ Μιασλωῶμ. ὲ τῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφθαλᾶ. καὶ τῆ Ἁγίωμ τεσσαράκοντα Γυναικῶμ, ὲ Ἀτιμᾶ Διακόμου καὶ Διδασκάλου αὐτῶμ. καὶ μνήμη τῆ Ἁγίωμ Μαρτύρωμ Καλλινίκυ, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένυς τωμ αὐταδέλφωμ. καὶ μνήμη Γησῦ Νωῆ, ὲ ἡ ἀνάμνησις τῦ μεγάλυ Ἐμπρησμῦ. Ἐστόρας εἰς τὸ λυχνικὸμ ᾱλῶ. τὸ ά. αὐτίφωμον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ᾱ. ί. καὶ ψάλλομεν ᾱ. τῆς Γ᾽μδίκτε, γ΄. ὲ τῦ Ὁσίυ προσόμοια τρία. ὲ ἕτερα ἰδιόμελα τῦ Ὁσίυ, δ΄.

Τῆς Γ᾽μδίκτε. ἦχος, ά.
Τῶμ οὐρανίωμ.

Η΄ς αὐτολέκτυ καὶ θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τὼ προσάχλι μαθόμτα, καθηκόντως ἡμᾶς, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ. Πάτερ ἡμῶμ, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς κατοικῶμ, τὸμ ἐπιούσιομ ἄρτομ δίδου ἡμῖμ, παρορῶμ ἡμῶμ τὰ πταίσματα.

Σ τῶμ Ε᾽βραίωμ τὰ κῶλα, ἐν τῇ ὀρήμῳ ποτέ, πειθησαύτως ὄμτως, σοὶ τῷ παμτωμ Δεσπότῃ, ἀξίως κατεφρόθη, ὅτω ὲ μνῶ, τὰ ὀφᾶ διασκόρπισομ, τῶμ δυσσεβῶμ καὶ ἀπίστωμ Ἀγαρίωμ, ψαλμικῶς παρὰ τὸμ Ἄδλω Χριστέ.

Ἐμ Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς ὲ μνῶ ἐν Πόλει, Ναζαρὲθ τὴ σάρκα, βιβλίομ κατεδέξω προφητικόμ, ἀναχωρῶμαι Χριστὲ ὁ Θεός. ὲ τῦτο ποιήξας, ἐδίδασκες τὰς λαὰς, πεπληρῶσθαι τὼ γραφῶ ἐφ᾽ σοί.

Ἑτέρα ᾱ. τῦ Ὁσίυ. ἦχος, πλ. ά.
Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, καλῶς ἐφεῦρες κλίμακα, δι᾽ ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ὡς εὗρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός. ἀλλ᾽ ἐκεῖμος μὲν τῶ ἀνόδου ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατομ ἔχεις τὸμ σῦλόμ σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε Ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς Οἰκουμένης, Συμεὼμ Ὅσιε, πρέσβευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Ὅσιε Πάτερ, εἰ ὡς τὸμ σῦλόμ φθέγξασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοῶμ σε τὺς πόμους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμούς. ἀλλ᾽ ἐκεῖμος ἐβασάζετο, εἰ πῶς ἐβάσαζεν, ὡς δένδρομ πιαμόμενος ἐκ τωμ δακρύωμ σου. Δέξησαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, Δαίμονες ἔπτηξαν τὼ σὼ μομῶ σου. Συμεὼμ Ὅσιε, πρέσβευε τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Ὅσιε Πάτερ, δυνάμει θείᾳ Πνεύματος, τὴν σὴν μνημόνευσιν ποιούμενος, τὸν σὸν μιμούμενος βίον, ἐν φύλῳ σωθῆναι ὡς ἐν Σταυρῷ. ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον παύτῳ ἐξήλειψε, σὺ δὲ τῇ ἐπαφάσει τῶν παθῶν ἔλυσας. ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὡσαύτως σφάγιον. ἐκεῖνος ἐν Σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ φύλῳ. Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα π. ἰδιόμελ. τῷ Ὁσίῳ. Ἦχος, β'.

Κρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους Ὅρος Συμεών, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφείς. καὶ σὺν πέρᾳ τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερύψωσε τὸν διάνοιαν. αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα. καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι, συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ μνημόσυνόν σε εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεών· καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου Θεράποντα μακάριε εἰ καὶ τέκτονος ἔξ ἡμῶν ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλ' ὄντα ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ Πνεύματι. ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παρεστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν οὐρανοῖς. μεθ' ὧν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυπριανῷ.

Τῶν λειψάνων σου θήκη, Παράθηκε Πάτερ πηγάζει ἰάματα. καὶ ἡ ἁγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἐνίως ἀγάλλεται. ἔχων οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παῤῥησίαν, σὺν μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς. μεθ' ὧν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γορμανῷ.

Τὰ πήσας Θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν. καὶ ἔξω Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα. καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, θεῖον ἀνεδείχθης. καὶ ὡς ἀεὶ λυόμενος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες. καὶ φανώτερον τῷ μακαρίᾳ ἐτύχες τέλους. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφὲ Συμεών.

Δόξα, Ἦχος, π. β'. Γορμανῷ.

Εἷα χάρις ἐπηώρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεών. διὸ καὶ εἰς τὸ μύρον τῶν θαυμάτων σου δραμόμεθα, τῶν μοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρρύομενοι. ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βυζαντίς.

Πνεύματι Ἁγίῳ σεσημασμένος, Ἀρχιερεῦ Λόγε Σωτήρ. ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, συμπαντουργὸς καὶ σωδημιουργός. τὸν σφραγισμὸν τῆς ἐμῆς ἀλογίας, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἴσοδος. τὸ Φῶς ἱλαρόν.

Προκειμένου τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ξά. 1. Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με. εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με. ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ. κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν. παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν δόξαν ἀντὶ σποδοῦ. ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι. καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας. καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους ἐξηρημωμένας τὸ πρότερον. ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντά σου τὰ πρόβατα σου. καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοὶ ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν. ῥηθήσεται ὑμῖν, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, εὐφρανθήσεται ἡ μερὶς αὐτῶν. διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι. καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας. καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίως, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι τοῖς. καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν. καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέ-

μέσῳ τῆς λαῶν. καὶ ὁ ὁρῶν αὐτὸς, ἐπιγνώσεται αὐτὸς, ὅτι ἔτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τὸς αἰῶνας τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνῃ εὐφραν θήσομται ἐπὶ Κύριον :~

Λειτικὸν τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. κε'. 3.

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύητε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσητε, καὶ ποιῆτε αὐτὰς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτῶν. καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν. καὶ κατοικήσετε μετ' ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν. καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν. καὶ ἀπολῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν. καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν. καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς. καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσεται. καὶ ἐβδελύξεται ἡ ψυχή μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν. καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεὸς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μὴ δὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω ὕτως ὑμῖν. ἐπισκήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπορεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν. καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς. καὶ φεύξεσθε ὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς. καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν, καὶ δώσω τὸν Οὐρανὸν ὑμῖν, ὡς σίδηρον, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκοῦν. καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς. καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει

τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαμαλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν. καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἔπαυλες ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι. ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρός με πλάγιοι, κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς, ἐν θυμῷ πλαγίῳ. λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ :~

Σοφίας Σολομῶντος.

Κεφ. γ'. 7.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν τῷ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Εἰς τὸν π. π. διόμελα τῆς Μ. Ἀκ. ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Πέση ἡ εἴσοδος τοῦ ἁμαρτοῦ, συγκαλέσασα γραῖραν ταύτῃ τοὺς λαμπρυνομένους Καλλίστῳ, Εὐοδον, καὶ Ἑρμογένην, τοὺς ἀδελφοὺς Ἀθλητάς. Συμεὼν τὸν ἀσάγγελον, Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ. τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἑπταρίθμους παῖδας. καὶ τὴν τεσσαρακαιδεκαπύργωτον τῆς Ἁγίας Γυναικῶν χορείαν. ὧν ταῖς μερίσις κοινωνοῦντες φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς. Κύριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελῶς σωθῆναι, τὴν τοῦ χρόνου περίοδον :~

Στίχος δὲ λέγομεν τάσδε. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ

εἶναι παραγαγὼν, ἀλόγησον τὸν σέφανον τῆς ἐπιστασίας, καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον. τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφραινον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος, β'.

Πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Κυπριανοῦ.

Θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεὸς, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοί σου ἀνεξιχνίαστοι. πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία, καὶ δυνάμις. σωναρχός τε καὶ σωτὴρ βίου, καὶ σωτηρία, παντοδυνάμῳ δυνάμει Κόσμῳ ἐπεδήμησας. ζητῶν ὃ ἐκάλλιωας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐκ Παρθένου Μητρὸς μὴ φθαρεὶς τὴν θεότητι. διαθέμενος ὅρους, καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπαλλοίωτε. διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Δαμασκηνοῦ.

Ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὸν σύμπασαν Κτίσιν παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμενος. εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου σου. καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἦχος, πλ. α'.

Σὲ Πάτερ καλῶ ἐφεύρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εἶδεν Ἠλίας ἅρμα πυρός. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὸν ἀθάνατον ἔχεις τὸν σύλον σου. Οὐράνιε Ἄνθρωπε, ἐπίγειε Ἄγγελε. φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς Οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Γωαὴλ Μοναχοῦ.

Τὸν Βασιλεῦ ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους. δέξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν. καὶ παράσχου φιλάνθρωπε τῇ γῇ σου ἀφορίαν, ἀκράτους τοὺς ἀέρας χαριζόμενος. τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, καὶ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαβὶδ. ὅτι ἦλθοσαν ὅτοι ἐν σκιναῖς σου, καὶ τὸν παράγιον τόπον, ἐμίαναν Σωτήρ. ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου. μόνη γὰρ σὺ τῇ ὀρθοδόξῳ καὶ καύχημα.

Τροπάριον τῆς Γ' ᾠδῆς, ἦχος, β'.

Πάσης δημιουργὸς τῆς Κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος. εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σου. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος, α'.

Πομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε. τὸν Γὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Ἦχος, βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου. μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Θεοῦ Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. ἅλλ. καὶ τῆς Γ' ᾠδῆς. Ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετοὺς, ἐραμόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς. καὶ μοῦ προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῆς δούλου σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν Πόλιν σου. οἱ οἰκτιρμοὶ γὰρ ὄμβρους, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῆς χειρῶν ἡμῶν, καὶ τὰ σπαισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός. σὺ γὰρ εἶ ἐκ ὄμβρων τὰ σύμπαντα, εἰς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. ἅλλ. καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος, πλ. α'.

Τὸν σωναρχοῦντα λόγον.

Γκρατείᾳ τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ με-

μεκρώσας τὸ σῶμά σε ἐξηφάνισας, τῇ ἐχθρᾷ τὰς προσβολὰς Πάτερ Μακάριε. ἐ μετέχης πρὸς Θεὸν, εἰς τὸν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Δόξα, ἦχος, δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Γ Σὴλθες ἐν τῷ σκάμματι, τὸ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. πόθῳ γὰρ θρεψαμένη, μορφὴ σκιᾷ ὅμπως, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπετέλεσας τέκνος. διὸ ἐ σωνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὸν ἄφθαρτον ζωήν:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Α χὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ πάντας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ. Κυρία Παναγία, λύσον τὰς πεισάσεις, τῶν εἰς σὲ προσερχόντων. σκέδασον τὰς ὀμέδρας, Σὺ τὰ θράση Παρθένε, τῶν μὴ ἐφοπλιζομένων, καὶ τῶν δήλων σε:

Ἑτέρα κα. τῶν Ἁγίων Γυναικῶν μετὰ τὸν Πολυέλεον. ἦχος, α.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μ Μαθηταὶ λογικαὶ, τῷ Ἀμνῷ ἐ Ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τὸ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, ἐ τὴν πίστιν τηρήσασαι. ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς ἀνυμνοῦμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνουσαι:

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Π Σὲ δεσπότην τὸν παντὸς, ἐ χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀμαβοῶντες ἐκτενῶς. Σὺ τῆς σῆς δυσωπούμενος ἀπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς ἱκεσίαις τῆς Τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ ἀρεσάντων σοι, ἁμαρτωλῶν ἀπρόσδεκτον, προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τὰς ἐν ὑσίαις, δυσὶ τιμῶντας, ἐ πιστῶς σε δοξάζοντας:

Τὸ α. ἀντίφωνον τῇ τετάρτῃ ἤχου. Εὐαγγελίου Ὁσιακόν. ὁ Ν. δόξα.

Ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁ πάσης Δημιουργός.

Σεπτέμβ.

Ο Καμὼν τῆς Γ μδίκτε, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς. Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν εἰς δ. ἐ τῆς Ὁσίας εἰς δ. Ο Καμὼν τῆς Γ μδίκτε.

Ὠδὴ, α. ἦχος, α. Ο Εἱρμός.

Γωάμνα Μοναχῆς.

Ἄ "Σωμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι. ἐ ἐν βυθῷ θαλάσσης ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται:

Ἄ "Σωμεν πάντες Χριστῷ, δι' ὃν σωέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα. ὡς γὰρ Ἀνάρχῳ φωτὶ, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται:

Ἄ "Σωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ Πατρικῇ ἀνδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου, καὶ κηρύξαντι, ἑαυτὸν Κυρίον δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται:

Ε Ν Ναζαρὲτ εἰσελθὼν, ὁ παραγενάμενος τῷ νόμῳ, ἐν ἡμέραις τῶν Σαββάτων ἐδίδασκε, μυσταγωγῶν Ἑβραίους τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον. δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν:

Θεοτοκίον.

Ἄ "Δοντες πάντες πιστοὶ, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ Οἰκουμένῃ ἀπατείλασαν. Σὺ χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς ἀϊδίου ζωῆς, ἀεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται:

Ἕτερος Καμὼν τῶν ἁγίων. ὃ ἠκέρατε:

Σ τερρῶν Γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.

Ὠδὴ, α. ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Τ Ερρῶς τὸν αὐτίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δεύτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀθλήσει διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίστει γεραίρομεν:

Ρωθεῖσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομείναντος, σταυρόν τε ἐ θάνατον, τότε τοῖς ἴχνεσιν, ἠκολούθησαν αἱ Ἅγιαι Γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν ἐπιλαθόμεναι:

Ἀλλοίων θρησκεύματα, ἐ τῶν Δαιμόνων ἱδρύματα, τῷ ὅπλῳ τῆς Πίστεως, κατηδαφίσατε. καὶ προσήχθητε, Νυμφῶν ἐπουρανίων, κειμήλια ἔμψυχα, Μάρτυρες Παύσεμνοι:

Θεοτοκίον.

Ϝ Ὡθεῖσαι τῇ χάριτι, τὸ ἐκ τῆς σῆς ἀμνάδος ἄμωμος, μήδυος Παμάμωμε, Κόραι μεάμιδάτ, διεκράξατο, βασάνῳ ῥικυμίαν. Σὺ σὲ ἀπωλέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι·

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίου, ἡ ἀκροστιχίς.

Δ ἔχε τὸν ὕμνον, ὦ Συμεὼν Παμόλβιε.

Ἀμὰ τῇ Θεοτοκίῳ.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ.

Δ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ. Γέγαμε Μογαχέ. Ἴδε μοι ἐν ὀργάνῳ γλώττης σαθρῷ, ὦ Θεοφόρε Συμεών, τὴν ᾠδήν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον·

Ϛ Ἔγνωσαν τὸν σοφίαν, Πάτερ τὸν σὸν Πόρσαι Αἰθίοπές τε Ἰνδοὶ, Σκύθαι Σ Ἀράβων πληθὺς, ἐδόξασαν Χριστὸν τὸν διὰ σὲ δοξαζόμενον·

Χ Ἀέριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς. ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακὼβ, Δαβὶδ Σ Μωσῆς Ἀρχιγέτης λογικῶν, ὤφθης θρεμμάτων Μακάριε·

Θεοτοκίον.

Ϟ Ἔχραντε Θεοτόκε χαῖρε Σεμνὴ, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα. λυτρωθῆναι τῆς δεινῶν, αἴτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε·

Καταβασία.

Ϛ Ταῦρον χαράξας Μωσῆς, ἐπ' ἀθείας ῥάβδῳ, τὴν ὄρυθραν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύοντι. τῇ δὲ ἐπισρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἐβύθισεν, ἐπ' εὐρὺς διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον· διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Ϛ Τρέωσόν με Χριστὲ, ζωὴ τὸν ἄσειστον πέτραν τῆς ἐμπολῶντάς σε, καὶ φώτισόν με φωτὶ τῷ προσώπῳ σου. ὄκνει γὰρ Ἅγιος, πλὴν σὲ φιλάνθρωπε·

Ϛ Τρέωσον ἀγαθὲ, ἰῷ κατεφύτευσε πόθῳ, ζωὴ τῆς γῆς ἡ δεξιά σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σε τὴν Ἐκκλησίαν, Παντοδύναμε·

Ϛ Νέργοις πνευματικοῖς, θεοτρεπέσι κομῶντας, τὸ ἔφεσός Κύριε ἔτος, διάγαγε δέοντα, τοὺς πίστει σε ὑμνολογοῦντας Θεὸν τὸν παντός·

Ι Ἀλλιώμοι Χριστὲ, τὸν ἀμιαύσιον κύκλον διδοὺς Οἰκτίρμον. καὶ ἔμπλησόν με τῆς λόγων τῆς θείων σου. ὃς ὤφθης φάσκων, Ἰουδαίοις ἐν Σαββάσιν·

Θεοτοκίον.

Ψ Σὲ μόνην ὑπόρφυον, τὴν ὑπεραίθρωπον χαρὰν, ἐν τῇ γαστρὶ δεξαμένην, ἀῤῥέπτως σκιρτώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀεὶ σε δοξάζομεν·

Ἄλλος. Τόκον δυνατῶν.

Ϝ Ὠμὴ παμθενεῖ ῥωμνύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν. διὰ τοῦτο ὡς Νικηφόροι, πρὸς Χριστὸν ἐξεφαμώθητε·

Ψ Ἔφθη τῆς θηρῶν τὰ χάσματα, θεία δυναστεία τοῦ Χριστοῦ, ἀμενόργητα, καὶ ἐῤῥύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γοραίρουσαι·

Ν Εὐσεβῶς πρὸς Θεὸν θεούμενοι, τῆς πολυθείας τὸν κρυμὸν ἀπεκρούσασθε, καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, Ἀθλοφόροι κατηυτύσατε·

Ξ Νόμτὰ δυσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παμαληθῆ Θεοῦ Μητέρα Παμάμωμε. διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Ἄλλος. Τὸν φόβον.

Ο Ἔξεως φυγὼν, τὴν μιφεπώδη φοράν, τῆς Πνεύματος πρὸς σωτήριον ἠντομόλησας μοναῖς Συμεών, ἐξ ἧς εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω·

Π Ἐκλιπὰς χαίρων, τὴν πεσθυμίαν ἀκολουθήσασα Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότῃ μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὗρας πολιτείαν·

Ρ Οὗ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου ταῖς αὔλαξι, καὶ δακρύων ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν ἤνεγκας, ἀρετῶν ἐδρέψω·

Θεοτοκίον.

Ϟ Ῥῆτως σωτῆλαβὰν Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρα τὸν καὶ Κύριον. τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῆς δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους·

Καταβασία.

Ϛ Ἄβυσος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλάστῳ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ σεραφὶν πρώην Ἐκκλησίᾳ μιᾷ ὀξυθήσει, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος ἱερέωμα.

Κά-

Κάθισμα, τῦ Ὁσίυ, ἦχος, πλ.
Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον.

Πορζέσας τῇ πίστει Πάτορ σοφὲ, ἐ προσκαίρων ἁπάντων ὑπερεῖδὼς, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τῦ Πνεύματος. ἐγκρατείᾳ τήξας, τὸ σῶμά σου Ὅσιε. Οὐρανῶν τὴν δόξαν, ἀεὶ προορώμενος, ὅθεν ἐ ἐφεῦρές, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τῦ ξύλυ τὴν κλίμακα, τῦ σῦ πόθυ κατάλληλον, συνεὼς ἐρρώτατε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζυσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σε.

Δόξα τῆς Ἁγίων, ἦχος, ά.
Πρὸς, Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Αἱ μυάδες λογικαί.

Καὶ νῦν, τῆς Γνδίκτε, ἦχος, δ.
Πρὸς, Κατεπλάγη Γωσήφ.

Ὡς ἐ δεσπότην τῦ παντός.

Ζήτει ταῦτα ὀπίσθεν εἰς τὰ Καθίσματα τῦ Πολυελαίυ.

Ὠδὴ, δ. ὁ Εἱρμός.

Κατανύσασα παντοδυνάμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἐμὴν φόβυ ἐδόξασάς σε Σωτήρ.

Παρχὴν σοι ἐμιαύσιον, ὁ λαός σε προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοις, δοξολογῶν σε Σωτήρ.

Σ φιλάνθρωπος καταξίωσον, ἀρξαμένυς τῦ ἔτυς, καὶ συμπληρῶσαί σοι ἀρέσως Χριστέ.

Ἀμνοκράτορ μόνε Κύριε, τῆς ὑετῶν τὰς ἐλλείψεις, γαλήνιώσας τῷ Κόσμῳ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Σ λιμένα μοι τῆς ψυχῶν ἡμῶν, ἐ βεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄλος. Ὁ καθήμενος.

Πομάνασαι βασάνυς, ἐ τρεβλώσεις τῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλάσιν τε μελῶν ἐ κατάφλεξιν, τὰς ἀραιὰς σκυβάσεις ἐκληρώσασθε, ἀπολαύουσαι, ξύλου ζωῆς ἀξιάγαστοι.

Ἐαυτὸν μακαρίως, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν, οὐρανῶν δυνάμεις, ὅπως τὸν ἐχθρὸν, ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικείᾳ τῇ φύσει δυναμούμενοι, τῇ δυνάμει, τῦ ἐκ γυναικὸς ἀπατείλαντος.

Πορφύρασαι τῦ Κόσμυ ματαιότητα ἅπασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐκολλήθητε. ὅθεν ἀσκήσεως πόνυς, ἐ ἀθλήσεως, ὑπεμείνατε, νύμφαι Χριστῦ καρτερώτατα.

Σχυρώτατον ὡς ὅπλον, τὸν Σταυρὸν περιφερόμεναι, πρὸς τὰς ἁμαρτίας, ἀντιπαρετάξασθε φάλαγγας, μετὰ Χριστῦ δὲ τὴν νίκην ἀπενέγκασθε, τῦ νικήσαντος, Κόσμον δυνάμει Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀναβήσεται ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἐ μήρασε, Θεηγόρος πάλαι, ἔφησε Προφήτης Παράμωμε, ὃν ἐ δυσὶ ταῖς ὑσίαις, ἀπεγέννησας, ᾧ κραυγάζομεν, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σε.

Ἄλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τ'κ ἐ λάμνῃ Παφλαγόνι, ἀλλ' ἐ βαθυτάτοις πόνοις σε θέμενος, τὴν κρηπίδα τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδείξω πύργον ἄσειστον.

Ἐμονήνης τὸ σῶμά σε, σχοίνῳ φαχυτάτῃ φόβῳ καθήλωσον, τῷ τῦ Πνεύματος καὶ χοίνισμα, κληρυχίας θείας εὗρόν Ὅσιε.

Πονόσει τῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα πάθη Παφλαγόνι, ἐν σαπρίᾳ κοιταζόμενον, τῆς σκωλήκων, Πάτορ δεδιότασε. Ἐτὰ πάθος ἐκάσιον, τὸν ζωποιὸν μεκρὸν ἐμιμούμενος, ὡς πόρ μνήματι τῷ φρέατι, σεαυτὸν ζοφώδει, ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Ὃν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἄχραντε Μαρία δυσώπει παύτοτε, τοῖς οἰκέταις σε δωρήσασθαι, τῆς πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταβασία.

Γσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ μυστήριον, κατανόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασάς σε τὴν Θεότητα.

Ὠδὴ, ε. ὁ Εἱρμός.

Κ μυκτὸς ὀρθιζόμενόν σε ὑμνούσε Χριστὲ, τὸν τῷ Πατρὶ συναφάρχον ἐ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ παράσχε φιλάνθρωπε.

Πλῆρες τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χριστὲ, σὺ ἄκρατον ἐ εὔφορον, ἀλογίαις ἐφαπτόμενον, τὸν παλίνκυκλον χρόνον, τοῖς δούλοις σε δώρησαι.

Ἡμῖν τὸ ἔτος ἀμείψιν αὐάδειξον ἡμῖν, με-
ταβολὴν πρὸς κρεῖττονα, εἰρωναίαν τε
κατάστασιν, τοῖς εἰδόσιν Λόγε Θεοῦ,
ὁμοιωθέντα βροτοῖς:

Πὶ γῆς ἐλήλυθας σωσάρκε Πατρὶ,
τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ πηροῖς
αὐάβλεψιν, πρὸς Παῖδὸς αὐαγγέλλων,
ὁ λεόμων ἐπέκεινα:

Θεοτοκίον.

Ἀς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἐς τὸν
ἡμῶν πεποίθησιν, Σῶν σὲ αὐατιθέμεθα.
ἀλλ᾽ ἡμῖν δίδυ, Παρθένε ὃν ἔτεκες:

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς ἐκ ὄψονται.

Σὺν ἀμμάδες ἄμωμοι, ὡς θύματα δεκτὰ,
τῷ Ἀμνῷ τῷ ἀληθινῷ, Σὺν Ποιμένι Μάρ-
τυρες προσμένεχθητε, προσφοραὶ ὁλό-
κληροι, ἐς δεκτὰ ὁλοκαυτώματα:

Ἐκρωθεῖσαι σώματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τῷ
μεκρώσαντος τὸν ἰὸν, τῷ θανάτε Μάρ-
τυρες ὡς μιμησάμενοι, Σὺν Σταυρὸν καὶ
θάνατον, ἐς τὰ πάθη τὰ ἑκούσια:

Ἰὰμ χρώμῳ φορέσαι, ἐν σώμασι πολ-
λοῖς. εἷς Κύριον Ἰησῦν, διαφόροις μά-
στιξι καταξαιόμενοι, Σὺν πυρὶ καιόμενοι
ὡμολόγυν αἱ Θεόφρονες:

Θεοτοκίον.

Νόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ πει-
ρασμῶν, ἐς κυβέρνησον ἡ Θεὸν, κυβέρνη-
τὸν τέξασα, μόνη Παρθένε, τὸν τὰ
πάντα ἐνώσαντα διεφθαρτα ἀγαθότητι:

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἔρη Δαυὶδ, Συμεὼν Χριστός σε ἔδειξεν.
ἐκ γὰρ λάκκυ θηριώδυς σε δι᾽ ἐμφανείας,
ἀλώβητον ἀνεκόμισεν:

Ὅλον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος,
μιφετῷ κρυμῷ καὶ καύσωνος, ταῖς ἁμαρ-
τίαις ποιότητι ἐγεγύμνασο:

Ἔτος Μωϋσῆς, καὶ Ἠλίας ἀναδέδειξαι,
ἐν μιᾷ τεσσαρακονθημέρῳ, νροφῇ ἀνύων,
διὰ βίυ παντὸς Ὄσιε:

Σὺν ἐν χρυσαυγεῖ, Συμεὼν ὁρμίσκῳ Ὄσιε,
δι᾽ ἀλύσεως πεδύμενος, ὑραμοπόρος ἀνε-
δέχθης θείαις πτόρυξι.

Τσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σε ἐς Θεὸν ἡμῶν,
Ἀπειρόγαμε Μαρία Ἁγνὴ, τῷ καται-
πεμφαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος:

Κατάβασία.

Τερσμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
στὸς, ὁ Βασιλεὺς ἐς Κύριος. δι᾽ ὃ πέπτω-
κεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-
θεὶς, Θεῷ τῷ προσαγωγεῖ σαρκὶ, τῷ πα-
ρέχοντι τὸν εἰρηνίν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ, ϛ΄. ὁ Εἱρμός.

Ὁν Πνεύματι διέσωσας, ἐκ τῶν κητῶς φι-
λάνθρωπε. καὶ με τῷ βυθῷ τῶν παθῶν
πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι:

Ὁλιτείας ἀπάρξασθαι, ἀρέσασοι Δέ-
σποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς κα-
ταξίωσον:

Μόρφωμ τῶν τῷ Πνεύματος, ἐν μεθέξει
τῷ μόνου σε, ἀνάδειξον πλήρεις Οἰκτίρμον,
Σωτὴρ τὸς ὑμνητάς σε:

Θεοτοκίον.

Οὺς εἰς σὲ καταφύγομτας, ἀπὸ πάσης
δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν:

Ἄλλος. Ἐβόησε πρότυπῶν.

Ὑμνήμυον, ἐς ποσὶ γυναικῶν συμπα-
τήμυον, καθορῶσα, ἡ Προμήτωρ ἐνθέως
ἀγάλλεται, τὸν αὐτὸν δολίως, Παρα-
δέσε τὸ πρὶν ἐξορίσαντα:

Ἡμῖν ἄσκησιν, τῇ ἀθλήσει πρὸς ὑμνους συ-
μάψασαι, τῷ Νυμφίῳ, τῇ ψυχῶν μῶν
ἀφθόρως συνήφθητε, ἐς Νυμφῶν θείῳ,
γνθομένη ψυχῇ ἐμαυλίζεσθε:

Ὑμένα, τῇ βασιλεῖ τὰ ἅγια κύμα-
τα, τῇ Μαρτύρων, τὰς ὁλκάδας βυθί-
σαι ἐκ ἴσχυσαν. κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, πρὸς
τὸν θείας λιμένας κατώτησαν:

Θεοτοκίον.

Ἡμάτωσε, τὰς ἐκβάσεις ὁρῶσα μεγά-
λωσον, Σὺν πλέον, Θεομῆτορ τὸν σὲ με-
γαλώναντα. γενεαὶ γὰρ πᾶσαι, σὲ ἴδὸ
ἀληθῶς μακαρίζυσι:

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι.

Ἡμείωσε ἐς τράτωσε Χριστὸς, αὐτεργὸν
ἀνέδειξε, τῆς θείας Μακάριε, ἐνεργείας
δεδειχὼς ἐνδιαίτημα:

Ὑφάνας τὸ σῶμα Συμεὼν, ὡς Σταυρῷ
τῷ κίονι. διὸ σωδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ
διὰ σὲ ὑφωθέντι Χριστῷ:

Ἑταρσιον πορείαν ἐφάρωμ, Συμεὼν Θε-
οφόρε, πρὸς ὕψος ὑραμιον, τὸς ὑμνητὰς
πίστως ἀνακόμιζε:

Θεοτοκίον.

Λόμσε τῷ Θεῷ καὶ κιβωτὸν, ἐς πασάδα
ἐμ-

ἔμψυχον, ἐ πύλην οὐρανίον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν:~

Καταβασία.

Ν Οτίς θηρὸς ἐν ταλάγχνοις, παλάμας Γωμᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπωσε σαφῶς. ὅθεν ῥιπίμορος ἐκδὺς, τὸν ὑπερκόσμιον αἰῶνα σὰρκι προσταγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐ ῥιπιμόρῳ ἐγκρύσει τὸν Κόσμον φωτίσαντος:~

Κοντάκιον, τῆ Ὁσίᾳ, ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω σωματούμενος, καὶ ἅρμα πυρὸς, τὸν ψύλον ὀργασάμενος, δι' αὐτῆς σωόμιλος, τῆ Ἀγγέλων γέγονας Ὁσία, σωὶ αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Ο΄ Οἶκος.

Οὐ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτὲ, πρὸς ἔπαινον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφίαν τὰ τοῦ Ἥρωος ἆθλα, ἐ τὰς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῇ ὡς φωστῆρος φαιδύντος, τοῖς πᾶσι βροτοῖς, μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῆ Ἀγγέλων ἐκλάμψαντος. σωὶ τούτοις γὰρ ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, ἐγκρατείᾳ ἀμοιβὴν ἐκτήσατο. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Μηνὶ Σεπτεμβρίου ἔχων ἡμέρας, λ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ΄. ἐ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ΄. εἰς τὸν α΄. ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους.

Ε Ἰνδικτον ἡμῖν ἀνύμνει νέα χρόνε, Ω καὶ παλαιὲ, ἐ δι' ἀνθρώπους νέε.

Στέον ὅν, ὅτι τὸν Ἰνδικτιῶνα ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῆς ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομίζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἰνδικτιὼν δὲ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὁρισμός. ἐ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὸν τὸν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὸν Συναγωγὸν τῆς Ἰουδαίων. ἐ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὑρεῖν τὸν τόπον, ἔνθα γεγραμμένον. Πνεῦμα Κυ-

ρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, ἐ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. ἄνωσεν εἶναι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, ἐ καθίσαντα εἰπεῖν, ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. ὅτε δ' ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῆς Μιασλωῶν, ἐ μνήμην τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Α ὐθαιρέτως αἴρεσιν ἄρα τις ἐκύν.

Λίμνης βυθοῦ παύτιμος Εἰκὼν Παρθένου.

Μνήμη τῆς Θεοτόκου τῆς Μιασλωῶν τελεῖται, διὰ τὴν παράδοξον ποιὸν καὶ ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὴ τῆς Γαζουρᾶ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασλωῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ῥιφθεῖσαν, ἐ μετὰ πολλὴν χρόνον, δόξῃ Θεοῦ, ἄσυλον ἀναδοθεῖσαν:~

Δὲ τὸν ἐμπρησμὸν μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν γενέσθαι ἐμπρησμὸν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως. καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Λιπὼν Συμεὼν τὴν ἐπὶ γῆς βάσιν, Τὴν ἐγγὺς εὗρε Θεοῦ Λόγου χάσιν. Τριβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἕκτῃ πρώτῃ.

Συμεὼν ὁ Στυλίτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, ἐ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχέων Πρωτοκαθέδρου, ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς Κιλίκων Ἐπαρχίας, Κώμης Σισαύ. ὃς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον, ἐ ἐπὶ κίονος ἀναβὰς, ἐ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ὁσίας Μάρθας, Μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεών, καὶ τῆς Ὁσίας Εὐαρεστίας, ἐν εἰρήνῃ κοιμήσης Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

℟. Ἐν γῇ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.

Σὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν Πόλῳ.
Ὃν μητρὸς ἔσχεν Ἥλιον πάλαι,
Δι᾽ πὸν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.

Τέτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μιᾷ τῶν Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τοῦ Ἑβραίων μοναθέτου. ὃς καὶ τὴν Ἰεριχὼ παρέλαβε, Πόλιν ὑπάρχουσαν τοῦ ἀλλοφύλων. καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο κρατοῦντα ῥομφαίαν. καὶ μαθὼν ὅτι Ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ῥίψας τὰ ὅπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως τοῦ Ἡλίου μέλλοντος δῦναι, ἔσχεν προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε, στήτω ὁ Ἥλιος. καὶ αὐτίκα ἔστησε τὸν Ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ τοῦ μὴ δῦναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἥτις ἐστὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ κείρας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτὰ, καὶ φοβερὸς τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν Μαρτύρων Παρθένων, καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦς Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

℟. Δυσεκαρίθμοις Παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν Υἱὸν μυμφίον.
Ἀμμοῦς καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος.

Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἔδυ.

Τέσσαρες ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας. καὶ χρισάμεναι ἅπασαι, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδάσκαλον τὸν Διάκονον Ἀμμοῦν. κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Ῥάβδου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως Ἄρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι τοῦ προσκυνῆσαι τὰ Εἴδωλα, ἤνεγκαν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν ἀέρα ὁ Γραμματεὺς τῶν Εἰδώλων, ὥσπερ πολλὰς ὥρας τιμωρηθεὶς, καὶ πεσὼν ἀπώλετο. κρεμᾶται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, καὶ ξέεται τὰς πλευράς. εἶτα κασίδα πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς. καὶ ταύτης ῥυθείσης, παρεπέμφθη μετὰ τῶν Ἁγίων Παρθένων ἀπὸ Βορόης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θράκης Λιχιμίῳ τῷ Τυραμμῳ. διὰ δὲ ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν. αἱ δὲ ὀκτὼ μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν. καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα διὰ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν. διὰ ξίφους δὲ μαχαιρῶν κατεκόπησαν. αἱ λοιπαὶ ἐξ σίδηρα πεπυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβοῦσαι, πρὸς Κύριον ᾐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἁγίῳ Μαρτύρῳ καὶ Αὐταδέλφῳ Εὐόδῳ, Καλλίστης, καὶ Ἑρμογένους.

℟. Κάλλιστον ὄντως εὗρε Καλλίστη τέλος.

Σὺν τοῖς καλοῖς τιμηθεῖσα δικαίοις συγγόνοις.

Τρεῖς οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γενηθέντες, διὰ τῆς θείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀναγεννήθησαν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κηρύγματος. ἐπεὶ δὲ ὡς χριστιανοὶ τῷ Ἄρχοντι διεβλήθησαν, καὶ διεγνώσθη τὸ ἀγωνιστὴς τῆς τούτων ψυχῆς παράσημα καὶ ἀκατάπληκτον, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ᾽ αὐτῶν ἀπεφήνατο. καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ᾐξεδήμησαν. Τούτοις αὐτῶν πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. ὁ Εἱρμός.

Ἰ παῖδα δυσεβείας σιωπαφέντα, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντα πυρὸς, ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν. ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτα ἔψαλλον. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥχόμενοι τὸ ἔτος, τῶν ὕμνων ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ Βασιλείαν τὴν ἀπόρθητον, ὁ ὀρθόδοξος λαὸς, ἀσεβῶς μέλποντες. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο᾽

Ὦ μῆνα πρὸ τῆς αἰώνων, ἐπ' αἰῶνα τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀμαμέλπτοις Χριστὲ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πλήρωσον. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ἀλλογητὸς εἶ.

Γ' δῶλοι τῷ Δεσπότῃ, εἰς πρεσβείαν τῶν Ἀχράντου Μητρὸς σοὶ προβαλλόμεθα Χριστὲ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν σου ἀγαθὲ, ῥυσθῆναι ψάλλοντα. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ἀλλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Σὲ ἀκατάπλεκτον τὸν σὸν, φρόνημα Ἀμνὸν Θεοφόρε. ἐν γὰρ ξάφχωμ τῷ χορῷ τῶν Παρθένων, βασάνους ὑπ' ἔπτηξας, σὺν αὐταῖς τελειούμενος, ὡς Διάκονος ἐν Μύσης τῆς θείας Δόξης.

Τμφαγωγὸς οἷα σοφὸς, λόγοις ὑπαλείφεις ἀνδρείας, πρὸς τὸν νυμφίον ἀφορᾷν. Σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας τὰς Μάρτυρας. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλλογητὸς εἶ.

Ἢ ἀποκάμωμεν ἴδε, ὠθοῦνται τὸ στάδιον Κόραι. στῶμεν ἀνδρείως ὁ Χριστὸς, τὰς στεφάνους προτείνει τῶν σώματος. ἑαυτῶν μὴ φεισώμεθα, ἀνεβόων αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Τλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς ἀλογημένης γαστρός σου. ὃν ἀλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας ἀλογημένην.

Ἄλλος. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Λυσας μὴ αὐχμὸν ἀπορουμένοις. καὶ πύλας αὐτοῖς ὑετῶν ἀνοίξας. στῖλον γλῶ κλονουμένῳ, ἐντάξεσιν ἔστησας, λαὸς κραυγάζειν ἐδίδαξας. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὲ μέγιστος φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, πολύφωτός τε Συμεὼν Ἥλιος, παντα χῆ τὰς ἀκτῖνας, ἐκπέμπων ἐφώτιζες, λαὸς κραυγάζειν ἐδίδασκες. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁ ματα παντα χόθεν συῤῥυέντα, θράπον Χριστὲ ἀνθρώπων πέλαγος. ἐν τῇ μαίδρᾳ τῆς σῆς, σωτεκρότει ἀσκήσεως, ἀπὸ σὲ βοᾷν παιδαύομενοι. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶλαι μὴ τῷ πρεσβύτῃ ταῖς ἀγκάλαις, πλαξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὄσιε, ἀοράτῳ διωάμει, Χριστὸς ἀνεπαύσατο, Συμεὼν διὸ ἀνεκραύγαζες. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πρεπε τῷ ἀσπόρως σαρκωμένῳ, ἐκ σοῦ προελθεῖν Παρθένε Ἄχραντε. σὺ γὰρ ἔφυσας τὸν παντων Ἀγνὴ ἀμνόβλητον, ᾧ βοῶντες, ὕμνοις κραυγάζομεν. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

Κμοσε πρόσταγμα, Τυράννου δυσσεβοῦς λαὸς ἐκλόνησε, πυρὶ ἀπειλῆς, ἐν δυσφημίας θεοστυγὲς. ὅμως θεῖς παῖδας ἐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ὁ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' αὐτιχθέντι δροσοβόλῳ Πνεύματι, πυρὶ σωόντες ἔψαλλον. ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ἀλλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, ἡ ὁ Εἱρμός.

Ὃν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα παῖδας. στιλῶ βρυτῶσαν κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον. Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ Ἀρχηγῶ τῆς σωτηρίας Χριστὲ, ἀπαρχὼ σοι προσφέρει τὸ ἁγιασμόν, ἡ σεσωσμένη Ἐκκλησία κραυγάζουσα, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, καὶ μυργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν καιρῶν τὰς ἐλίξεις βουλήματι. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροὺς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὸ πολύτροπον τῆς ἀνθρώπων κυβερνήσεως ψάλλομεν, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡν Θεομήτορα Παρθένον Ἀχράντου, ἐν ἐτῶν περιόδοις τε καὶ ἐλίξεσιν, ὀρθοδόξων βροτῶν τὸ σύστημα, ὑμνοῦσιν ὡς Θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Παῖδας ἀναγεῖς.

Ἀμπρὸς ἑαυτὰς ὡς ἐξ αἱμάτων, χιτῶνας μαρτυρικῶς περιβάλετε, σωματεκδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθερόμενον, ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον. καὶ ἁμέλπτοσι

τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ⁊ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἀκτῖνι φωτὸς φωτοχυσίαις, Ἡλίου τῇ μονῇ τῇ θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες λαμπόμενοι, μύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀθείας φάλαγγα ἐν ὁμοιοπαθείᾳ ψυχῆς. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ⁊ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Σὺ ἁρμὸν ὡς ἄστιλοι ἀμνάδα, ὡς θεῖαι περιστεραὶ, ὡς ἐθελόθυτα, θύματα προσήχθητε, Μάρτυρα τῷ Κτίσαντι. Σὺ ὡς θυσίαι ἄμωμοι, συμφώνως φάλλουσαι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ροᾷξει Τυραννῶν παρανόμων, τὸν ἄδικον θανάτου ὑπέστητε, μέλη συγκοπτόμενοι, ῥάβδοις σωρευόμενοι, αὐχενεῖς τυπτόμενοι, ξίφει τεμνόμενοι. διὸ τὰς ἀθανάτους κληρώσατε, ἐν ἀγαλλιάσει πλουσίας ἀντιδόσεις:~

Θεοτοκίον.

Πίστωσε ἔδραμον γυναῖκα, τῷ μύρῳ τῷ ἡδυπνόῳ σφαγέντα. Παράσχες Θεόνυμφε, μόνη ἀπειρόγαμε. τὸ ἐκ γαστρὸς σὲ λάμψαντος, μονογενοῦς Υἱοῦ. Σοὶ συμβασιλεύσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Πὸ πάσης χωρήσας προσπαθείας, καὶ μητρῴαν ἀθυμίαν οἰκτείρας, οἷά πόρ ζώσῃ ὤφθης μετὰ θανάτου. Κύριον ὑμνεῖτε ⁊ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Εαμίαν συσφίγξας παρεδεντα, ⁊ τῷ κλίμῳ τὸν Φύλαρχον προσάττεις, σοὶ τῶν ὤμων φόρεμ Γρώτατε. Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Λαμπρυίας Γὼβ διὰ τὸ πάθος, ἠλκωμένης σαρκὸς σὺ τῷ σαπρίᾳ, εἰς μαργαρίτῃ ἔβρεψε πολύτιμον, σὲ Χριστοῦ θεράπον, Συμεὼν δοξάζομ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ηρχῆντα ἀλάστορα ὡς πάλαι, σοὶ ξύλῳ λησῶ προσεκαλέσω, ταῖς Συμεὼν ὦ Δέσποτα ἐντάξεσιν. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, ⁊ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ἡν Ἀγγέλου τὸ χαῖρε δεξαμένῳ, ⁊ τεκοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, ⁊ τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ ἀπατείλασαν, πάντα σὲ ὑμνοῦμεν, Παρθένε Θεοτόκε:~

Καταβασία.

Υλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβαντα Λόγον, ⁊ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα. ⁊ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα παναγιον εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς Ἀγνῆς λοχείας σε, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. ⁊ μὴ καθ' ἡμῶν τῷ πειρασμῷ ἀληθεύσαι, καταβέβαι αἰτοῦμεν τῷ κάμινον. ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν:~

Ὅτε τῆς Θεᾶς ⁊ δυνάμεις, ἡ ἀληθὴς σοφία ⁊ ὑπόστατος. ἡ σωέχουσα ⁊ κυβερνῶσα τὰ πάντα σοφῶς, ⁊ τὸν μὴ ἐπιστάμενα τοῖς δούλοις σε, καιρὸν εὐκατάστασεν, γαλήνιον διεξάγαγε:~

Ἅπαντα τὰ ἔργα σε Κύριε, οἱ οὐρανοὶ, ἡ γῆ, τὸ φῶς καὶ ἡ θάλασσα, ὕδατα, ⁊ πᾶσαι αἱ πηγαὶ ⁊ ὁ Ἥλιος. ἡ Σελήνη Σκότος, τὰ ἄστρα τὸ πῦρ, ⁊ τὸ φῶς ἄνθρωποι ⁊ κτίσις, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀνυμνεῖτε:~

Ὅτι προαιώνιον πέφυκας, ὡς Ποιητὴς αἰῶνος καὶ βασιλεύσας, Τρισυπόστατε μία Θεότης ἀμέριστε. ταῖς λιταῖς τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔλεος μεγαλόδωρον τῇ κληρουχίᾳ σου ἀπόδειξον:~ Στ.

Ὦ τόκος τοῦ παντὸς, ⁊ Πρύταμι, Δημιουργὲ ⁊ Παντοκράτορ τῆς Κτίσεως. ταῖς δεήσεσι τῆς ἀλόχου Τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι. πιστῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύστως ἁγιάσας ὁμνεῖν.

Ἄλλος. Εὖα μὲν τῇ τῆς παρακοῆς.

Ἄνοσιν ἴασεων κρουνὸς τοῖς ἀσθενοῦσιν, ὡς ἐκ πηγῆς αἱ παμόλβιοι. παύσει λύμης μολυσμάτων, παθῶν ἀποδιώκουσι καύσωμα. καρδίας τῷ φιλοθέῳ ἀρδεύσει, πρὸς ἀνακαρπίαν θείων πράξεων:~

Θεῖος Διάκονος Ἀμμοῦν, Κελσίματε ⁊ πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, θεῖαι Θεόφρονες γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθησαν. ⁊ μὴ μετ' Ἀγγέλων χοροῦσιν, ἃς καταξίως μακαρίζομεν:~

Τῷ ὡ-

Υ Ὑφώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἁράμθαι, ἐν Ἀγγέλοις ὡμοιώθητε. ξύλῳ φυφᾶτε ἀκωλύτως, ζωῆς ἐμ Παραδείσῳ Θεόνυμφοι. πηγὴ μωῆ ἦν καλῶν κατελήφατε, ὑπὲρ τῦ Κόσμου ἱκετεύσαι·

Θεοτοκίον.

Θ Οφίας χωρίον ὑπὲρ μέν, τῆς κρείττονος αἰδεσθης Κόρη Ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε ἐν πύλη. διὸ ὡς Βασιλίδα ἠγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἁπαμεχθεῖσαι τῆς Θεόπαιδος·

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Β Εβασιλάκοτα παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστός σε προσήκατο, Συμεὼν Θεοφόρε, τῆς αὐτῦ κοιμωμένου σκηπτοχίας. ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν·

Ἀματικῆς χάριτος κατηξιωμένος, ἐξ ἀσύλου τῦ Πνεύματος θησαυρῶν Θεοφόρε, Συμεὼν ταῖς ἰάσεις βραβεύεις, τοῖς παρηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου·

Γ Πιβεβηκὼς Ὅσιε, τῆς οὐρανοδρόμου ἀρετῆς, ἐν αἰθερίου ἄθλου ἐνδεδεγμένος, ἐν πρὸς σκηνὰς ἁγίας ἁρπαγὰς οὐρανίους, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Α Γνὸς καὶ μόνη πυρὶ, ἐν μὴ φλεγομένη, ἐνεδέχθης ὦ Παρθένε. συλλαβοῦσα ἀφράστως, τὸν Θεὸν ἐν Σωτῆρα τῦ Κόσμου, ὃν ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν·

Καταβασία.

Υ Ψικὸς εἶ Θεοτόκε, Παράδεισος ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν. ὑφ' ᾧ τὸ τῦ Σταυρῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτύργηται δένδρον. διὸ μωῶ ὑμνοῦντες, προσκυνοῦμεν αὐτὸν ἐν μεγαλύνομεν·

Ο Διὰ βρώσεως τῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θανάτου, διὰ Σταυρῦ κατήργηται σήμερον. τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀμήτορος Θεομήτορος. ἰῶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῦ Οὐρανῶν μεγαλύνουσιν·

Ἕξαπτος ειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ε Υ̓θὲν ἐν Κύριε, Τρισυπόστατε φύσις. ἀπρόσιτε ἀΐδιε, ἄκτισε καὶ τῶν ὅλων, Δημιουργὲ Παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάντες. καὶ σὲ καθικετεύομεν, τὸ παρὸν ἔτος τῦτο, ὡς ἀγαθὸς, διὰ λογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τὸν Βασιλέα καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν σου Οἰκτίρμον·

Ἕτερον, τῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Φ Ω͂ς ἥλιος δίκαιε Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς τῦ θαυμάτων ἀκτῖσι. διὰ σύλλας γὰρ Πάτερ, ἀπῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἔνθα πάντων τῶν ὁρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει. ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῦ τιμῶντων σε Μάκαρ·

Ὅμοιον. Θεοτοκίον.

Δ Ημιουργὸς Σὺ Πρύταμις, πάσης Κτίσεως πέλων, καιρὸς ἐν χρόνος θέμενος, ἐν τῇ σῇ ὑποστάσει, τὸν ἐναύσιον κύκλον, ἀλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος σεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων σὺ τὸν λαὸν, ἀβλαβῆ ἁπήμαντον δυσωπῦμεν. πρεσβείαις τῆς Τεκύσης σε, Σὺ τῶν θείων Ἀγγέλων·

Εἰς τὰς Αἴνους, πᾶσα πνοὴ, ἤχος α'. δ'. Σ ψάλλομεν τὸν τρίτον, καὶ τὰς δύο τετάρτης τῆς Ἰνδίκτου, Σ τῶν Μαρτύρων τὸν δεύτερον. ἦχος, γ'.

Ἰωάννου Μοναχῦ.

Π Ροαιώνιε Λόγε τῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεῦ ὑπάρχων, συσχηκάμενος τὴν Κτίσιν ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι. ὁ καιρὸς ἐν χρόνος, ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑποστάσει θέμενος. ἀλόγησον τὸν σέφανον τῆς ἐναντῦ τῆς χρηστότητός σου. δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, ἀφορίαν δὲ τῇ γῇ, Σ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Τῦ αὐτῦ. ἦχος, δ'.

Η Βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων σου, Σ ἡ δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ ἐν γενεᾷ. πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιρὸς ἡμῖν Σ χρόνους προθέμενος. διὸ εὐχαριστοῦμέν σοι πάντα Σ διὰ πάντα βοῶμεν, ἀλόγησον τὸν σέφανον τῆς ἐναντῦ τῆς χρηστότητός σου, Σ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, Κύριε δόξα σοι·

Ὁ αὐτὸς. Ἀμδρέου Πυρῦ.

Ι Πορεῖαί σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαί σου μεγάλαι Σ θαυμασταί. διὸ τῆς οἰκονομίας σου τὴν δωρεὰν μεγαλεύομεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτὸς, ἐπεδήμησας εἰς τὰ λαίπουρα Κόσμου σου. ἐν τὴν πρώτην ἀμοιβὴν ἀράν, τῷ παλαιῷ Ἀδὰμ, ὡς ἠυδόκησας Λόγε, Σ

ἡμῖν

ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιρὸς δ χρόνος ὑπέδη, τὸ δοξάζειν, τὴν παντοργικήν σου ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι :~

Ἦχος, β'. Γόρμαν.

Τε τῷ πάθει σου Κύριε, τὴν Οἰκουμένην ἐξόρεωσας, τότε δ' οἱ ἀθυμοῦντες περιεζώσαντο δυνάμιν, γυναῖκάν τε ἐδείσαντο, καὶ τὸ πικρότατόν σου Τυράννου τῆς Μητρὸς ἀμακαλεσάμενοι, πάλιν ἐν τῇ ῥυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόμασιν. εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γενηθέντος ἐκ γυναικὸς, δ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :~

Δόξα, τοῦ Οσίου, ἦχος, β'.

Κ ῥίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους Ὄρος Συμεὼν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι ῥαφεὶς, καὶ σὺν πέρας τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπόρυψώσας τὴν διάνοιαν, ἀϋθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα, καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι, συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. Γόρμαν.

Ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ συσησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός. ὁ καιρὸς τὸ χρόνος ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου ἀλόγησον. τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σου εὔφραινον, δίδους αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Καθόλου τῆς Ἐνδίκτου, καὶ τοῦ Οσίου, Ὠδὴ, γ'. καὶ δ'. Ἐκ τῶν Ἀποῤῥήτων, περὶ τῆς Ἐνδίκτου, καὶ τοῦ Οσίου Συμεὼν, εἰ τύχοιμεν ἐν Κυριακῇ, Κεφάλαιον, ά. Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Γυναικῶν, καὶ ψάλλεται, ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης βούληται. Ψάλλονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα, Μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἐνδίκτου. Καὶ τοῦ Οσίου Συμεών. Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, Προκείμενον Ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου, ὡς συνήθως. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, προ. Ἀναστάσιμα, γ'. Καὶ Ἀναστολικόν, εὐ. Τῆς Ἐνδίκτου, γ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου Συμεών, γ'. Δόξα, τῆς Ἐνδίκτου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ ά. τοῦ ἤχου. Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐνδίκτου. Καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Τὸ προ. τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Καὶ τῆς Ἐνδίκτου, Ἐξομολογητάρια, τὰ β'; ά ά, καὶ τὰ β', β' β'. Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Θεία χάρις. Καὶ νῦν, ἦχος, πλ. Ὁ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ προ. Καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἐνδίκτου. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν Ἄρτων. Θεοτόκε Παρθένε, Δίς. Καὶ τῆς Ἐνδίκτου, ἅπαξ. Ἀναγνώσεις εἰς τὰς Ἑσπερινάς. Αἱ δὲ ἑτέραι Ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ Ἁγίου Συμεών. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, Τροπάριον Ἀναστάσιμον, Δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τῆς Ἐνδίκτου. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς ἑβδ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος. Ἡ Ὑπακοή. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή. Καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Οἱ Καθίσται, ὁ Ἀναστάσιμος Καθῆς, εἰς δ'. Τῆς Θεοτόκου, εἰς β'. Καὶ τῆς Ἐνδίκτου, εἰς δ'. Καὶ τοῦ Οσίου Συμεών, εἰς δ'. Καταβασία, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, καὶ. τοῦ Οσίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐνδίκτου. Ἀφ' ἑσπέρας, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ θ'. Ὠδῇ, στιχολογεῖται, Ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον. Τὸ Ἀναστάσιμον. Τοῦ Ἁγίου, Καὶ τῆς Ἐνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. Καὶ τῆς Ἐνδίκτου Ἰδιόμ. ἦχος, ά. Καὶ τοὺς β'. δ' δ'. Καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, β'. Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς, Μετὰ τῶν ᾱ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. ᾱ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Οσίου αὐτοῦ. Δόξα, Τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερδυλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον Τὸ ἀναστάσιμον, μόνον. Ἡ Ἐκτενή. Ἡ Κατήχησις. Καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτὴ, Καὶ ἡ ά. Ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς Ὥραις, Ἐν μιᾷ τῇ μιᾷ Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς Ἐνδίκτου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τῆς Ὥρας

Κοι-

Καρτάλλου, τῶ ἁγίῳ. Ἐμ δὲ τῇ ἑτέρᾳ. Τροπάρ. τὸ αὐτοφάσιμον, Δόξα τῶ Οσίῳ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον, τῆς Ὥρας. Κοντάκιον, τῶ Ὁσίῳ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τῶ ἤχου, εἰς τὸ. Καὶ ἐκ τῶ Καρόγους τῆς Γ΄ῳδίκτου, ἦχ. Ω᾽δὴ, εἰς δ. Προκείμενον, ἦχ. γ. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. π. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ. Τέλος. ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. Ἕτερος Ἀπόστολος. Πρὸς Κολοσσαεῖς. Ἀδελφοὶ, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. Τέλος. ἀδόμτως ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ζήτει Κυριακῇ λ΄. Ἀλληλούϊα, ἦχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. π. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν, κεφάλαιον, ιή. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐισῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ. Τέλος. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. Κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου. Ζήτει Γαμήλιον, ϛ. Κοινωνικὸν τῆς Γ΄ῳδίας. Εὐλογήσον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὸ Ὁσίου. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μνήμη τῶ αὐτῶ, β΄. Τῶ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γαμήλου τοῦ Νησιώτου, εἰς τὸ Κυρίε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν π. ϛ΄. ἐ ψάλλομεν π. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ΄. ἦχος, πλ.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Τρας τὸ πρὶν ῥοπῶσάμενος, τῇ ἀκαέκτῳ παθῶν, ἀθλοφόρε ἀοίδιμε, τῇ εόμτων χάσματα, ἐ θηρῶν τὰ ὁρμήατα, συτάξει θείᾳ, συ ἐχαλιώωσας. ῆς τούτων βλάβης, μείμας ἀμέτοχος, ῦρ ὁ κατέπτηξας, ὁ θυμὸν δικάζομς· τῆς γὰρ Χριστοῦ, Μάκαρ ἀγαπήσεως, ὸν προέκριμας.

ῷ ἐνσώματι ἐνδόξε, τὸν παλαιὸν πτόρτιλω, ἐῤῥοπώσω τὰ σίγματα, τοῦ Χριστοῦ Μακαρίε, τῇ σαρκίσει δεξάμενος, ἐ μιῶ Μαρτύρῳ σωαγελάζῃ χοροῖς, σεφαμηφόρος Μάμα παμάφμε. φέγγει λαμπόμενος, τρισηλίῳ παμτοτε τῇ ἐφετῇ, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαροτάτῳ μοί.

Οὗ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ἐ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόμτος τὸν Τύραμνον, ζωηφόροις ἴχνεσιν, ἀθλοφόρε ἑπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθάς ράδιον· ἐ ταῖς αἰκίαις κατατειμόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μ᾽ σαρκὸς, Μάρτυς κατηδάφισας ἐ ἐῤῥαυμάτισας.

Τῶ Ὁσίῳ. Ὅμοια.

Ἀτὸρ Γωαμμὴν παμσοφε, συ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὥσπερ δάτερος, καθωραϊζόμενος, τῇ Ἁγίῳ τὰ Ἅγια, μιῶ κατοπτεύεις ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δάτέρου καταπετάσματος. ὧ τῆς ἀῤῥήτου σου, ὑπὸρ μοιῶ ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας.

Ἀτερ Γωαμμὴν παμσοφε, θεοειδὴς γεγομὼς, τῇ τῶν ῥόπων ἁπλότητι, Θεῷ μιῶ παρίσασαι, τῇ σώσει τῇ κρείττονι, ἐ αμνδότῳ μάσει θεόμενος, ἐ τὰ ἐκεῖθεν φωτὸς πληρόμενος, μᾶ καθαρότητι καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἐ ἱερώτατον.

Ἀτερ Γωαμμὴν παμσεμνε, τῆς κοσμικῆς ἀπορίας, ταραχώδους συγχύσεως, τῇ Χριστοῦ προσέδραμάς, τῇ γαλιλαίᾳ παμόσιε, καὶ θεωρίας καὶ θείας πράξεως, τὰς παμολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὅμτως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας θεοπρεπῶς, βίῳ λαμπρυόμενος Μακαριώτατε.

Δόξα, ἦχος, β΄. Βαζαντίου.

Ἐόμφυτον, καθάπερ ἐλαίας, τῇ τοῦ Θεοῦ βαπέζῃ γεγονῶσαι, ὡς Τίὸς τῶν παραθέντων, τῷ τῶ Κυρίου ὁδόμ. διὰ Μαρτυρίου ἐλόγησέ σε Κύριος, καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω Σιών. ἐμῤῥυφῶν τῆς θείας ἀγαλλιάσεως, σὺν τοῖς γομεῦσι διὰ παντὸς, Μάμα ἀξιάγασε. ὧν καὶ μοὺς ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου γενέσθαι ποίησον.

Καὶ μαῦ, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ῥυσὶ σκοτεινοῖς σωματαχθεὶς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ παμάθλιος καὶ περιβέβλημαι, σολισμὸν κατακρίσεως. καὶ σκότος διόμε, δέομαι Παμύμνητε τῇ δωρεᾷ σε, ῥῆξον, ᾗ παθῶν μου τὰ ῥάκη, καὶ τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἔνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἀμίαντος Ἄμνας, ἔβλεπε τὸν ἴδιον ἄρνα Σωτῆρα σφαγιὼ ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θριωθεῖσα ἔλεγεν. ἀτεκμῶσαι μοῦ ἀπάδεις με, Χριστὲ τῶν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας ὁ Λυτρωτὴς ἐμοῦ παντός; ὅμως, ἀμνημονῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν φιλανθρωπίας.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ.

Εὖτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, μνήμην τελέσωμεν Μάρτυρος Μάμαντος Μάρτυρος. ἔτος γὰρ μέσος Ἄβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ποιμὴν προβάτων γεγονὼς, ἄμνον εἰς θυσίαν πρῶτος προσήγαγε, καὶ σφαγὴν ἀθλήσεως ἐκομίσατο. οὕτω καὶ ὁ ἔνδοξος ἀθλοφόρος, θρεμματικοῖς ποιμνίοις ἀνδιατρέφας, ἑαυτὸν θῦμα ἀπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσήγαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου. καὶ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, τῷ εἰρηνεύσαντι τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μαῦ, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἀμάρτυσιν.

Ἰσχὺν θείῳ τεμενίσας, καταφύγομεν· Ἄχραντε, καὶ πίστει τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, ἀμεταμελήτως δακρύομεν. καὶ λύσιν λαμβάνωσι, ᾗ δεινῶν ἁμαρτιῶν. καὶ τινὶ χάριν κομίζονται, δυσωπήσασα σε, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην καὶ Σωτῆρα, ᾗ ἅπαντων καὶ Τύραννον, Θεοκυήτορ Παμάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἀμνὸν, καὶ ποιμένασε, Σωτὴρ ξύλῳ ὡς ἔβλεπεν, ἡ Ἄμνας ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μυρίκως σοι ἐφθέγγετο. Τίνα πο-

θεμότατε, πῶς σὺν ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ἁρπαγήσῃ μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σε, καὶ τοὺς πόδας σε Λόγε προσηλώθης; ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

Τροπάριον τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, δ.

Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὸν ἰσχύσου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀήττητα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου. ὁ αὐτός.

Καρπὸν πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σε, ἡ ᾗ πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Γωαμμᾶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ὄρθρον, ἡ σωνάθης ἄλλο. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ ᾗ ἁγίων δύο. ὁ Καμὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος πλ. δ. Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Οὐς Οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, Μάρτυς γενόμενος. καὶ ῥιφεγγεῖς αὐγὰς, ἔνδοξε πληρούμενος. τοὺς Σωτῆρος τιμῶντάς σε, τῷ σεπτῷ καὶ φωσφόρῳ, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείᾳ φωτισμῷ καταξίωσον.

Ὁ ἀγενὴς καὶ πάντα τέλειον, τῆς διαμοίρας σε, ὁ προεῖδως Λόγος, Μάκαρ ἐναργαμόν σε, σωτῆρος ἐπλήρωσε. καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, Μάρτυς ἀθλοφόρε παμάφθεγμε.

Ἴσοι γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλανῆς, ἐγκαταλειόμενοι, καὶ ἐν αὐτῇ τεθνηξάμενοι, θείκῶν προσταγμάτων, βλάστημά σε τὸν λύσαντα, τῆς πολυθείας τὸν σωρὸν.

Θεοτοκίον.

Ἐδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν. ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διόσε πάντα γεγηθαίρομεν, τῷ μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἐπε-

Ε῎τερος Κανὼν τῆ Ο῾σίᾳ, ἦχος ὁ αὐτός.
Εἱρμὸς ἄλλος. Τῷ ἐκτιμάξαντι.

Ποίημα Γερμανῦ.

Ω῎ αἰατείλαντι ἐμ τῷ Κόσμῳ, τὸν Γεραρχῆ τὸν σοφὸν, τοῖς τῆς βασιλείας διαλάμποντα δόγμασιν, ᾄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασαι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διαλάμψαντα ἐμ τῷ Κόσμῳ, τῆς ἀσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς Γεραρχῆ τὸν μέγαν Γωαμμῆν.

Σὲ παρισάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σε τὴν μνήμην ἱκέτευε, δοθῆναι τὸν ἱλασμὸν, Γεροκήρυξ Παμμάκαρ Γωαμμῆν.

Θεοτοκίον.

Σὲ συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρός. ἐσαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Παρθένε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ὠταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ. ἄθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρύνοντα.

Ἐλθὼν ἐν τῷ ὄρει τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, κατασταφθεὶς θεωρίαις, μὴ καθαρότητι. φύσιν τὴν ἄλογον πρὸς λογικὴν ὑμνῳδίαν, θείκαις προσάξεσι, Μάρτυς διήγειρας.

Ἐαυτὸν ὡραῖος, περικαλλῶς πέφυκας, ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ὤφθης ἀπρόσιτος, ἐθέλοντι πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Θεοτοκίον.

Γραφὴν ὁ ταφύσας, καὶ τὴν τῆς γῆς Ἄναρχον γύρον ὁ κατέχων ἁπάσης, φύσει Θεότητος. ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεχέθη, καὶ πιστοῖς σε κήρυγμα πᾶσιν ἀνέδειξε.

Ἄλλος. Ὁ στρεώσας λόγῳ.

Γ΄ ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινῶς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόρε. ἔνθα τῆς ῥυφῆς τὸν χειμάῤῥουν ῥυφᾶς.

Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, Γεραρχα Ὅσιε Γωαμμῆν σοφὲ, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Σὺ ἀσεβῶν δογμάτων καθηγητὴς, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητὴς ἀληθὴς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, τῆς αἱρέσεως Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ ἀνυμνῆσαν, πάντα Θεοχυήτορ Ἁγνή. ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἱρμός.

Στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Κάθισμα. ἦχος, δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τ῾ σεβείας ὑπάρχων νόμος σεπτὸς, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτὴς, Μάμα παμάφθεγμε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ἐν γὰρ σαδίῳ πλανίῳ, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ ἀθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας. ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς Ἀθλοφόρε, τὴν θῆρα ἐμέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τῆ Ὁ῾σίᾳ, ἦχος, γ΄. Θείας πίστεως.

Κενοῦς σθένος τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς ἀσεβείας, ἀνεδείχθης Γωαμμῆν Μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου. τοῖς δεομένοις αὐτλήσας τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἶα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρ γενόμενον, ῥύπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου. τοῖς ἐνθέοις μάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁμίαντος ἁγνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ. ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνοδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων, ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ω᾽δὴ, δ᾽. Σύμνα ἰσχὺς Κύριε.

Α Τ᾽τοθελῶς, πρὸς τὰς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀπτωήτῳ Ε᾽μδοξε φρομήματι, τὸν γὸ Χριςὸν εἶχὰς σωδργὸν, Θεία δωαςεία, τὸ ἀδτνάς σε ῥωμύομτα. ἰ Μάρτυρα δεικμώτα, ἧ αὐτῦ παθημάτων, ἰ τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον:~

Ψ Σ σωδργὸς, ὁ ἐκ Θεῦ σωδότης σοι, καδυπείκει, οἷα λογικώτατος, ἄῤῥιος θὴρ, θείᾳ ςοργῇ. σὺ καδυποτάξας, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα. ὡραῖος ἐπεφαύθης, λογισμῷ σοφωτάτῳ, ἀλογίαν ἐχθρῶν ῥοπωσάμενος:~

Λ Ικας ικῶν, σὺ προβλημάτων προίςασο. τιμὴ τῦ Λόγυ, σαρκωσιν Μακάριε, διαπρυσίως αὐαφωνῶν. καὶ τῆς ἀθείας ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα. καὶ πάντας ἀδιςάκτως, μελῳδεῖν ἐκδιδάσκων, τὴν δωαμένσε δόξα φιλαύθρωπε:~

Θεοτοκίον.

Ω᾽ τοκετῷ, τῆς ὑπὸρ φύσιν λοχείας σε, ἧ ὠδινῶν, λέλυται τὸ ἔγκλημα, ἰ τῆς ἀρᾶς, ἡ ἧ γηγενῶν, φύσις ἀπηλλάγη, Θεοκυήτορ Παμάμωμε. Σ λύονται τοῖς κάτω, διὰ σὲ τὰ ἧ ἄνω, ἰ Α᾽γγέλοις βροτοὶ συγχορύσι:~

Α᾽λλος. Μυςικῶς ὁ Προφήτης.

Ο᾽ν Γ᾽ράρχλω πάντὰ τὸν σοφὸν, ὦ ῳδαῖς ἀὐφνμήσωμεν λέγομτὰ. Θεοφόρε Κύριον, ἐκτενῶς δυσώπει, σωθλῶναι ἡμᾶς:~

Ψ Σ ἀσεβῶν δογμάτων φυτυργὸν, ἰ σοφὸν Γ᾽ράρχλω σε ἔχομτὰ, Θεομακάριςε Πάτὸρ, ὕμνοις ἰ ῳδαῖς ἀὐφνμνμένσε.

Η᾽μ ῥράμσε μνήμλω ἰ σεπτλῶ, Α᾽ρχηγὲ ἧ ῥοφίμων τῆς πίςεως. Γ᾽ράρχα Κυρίε, ὕμνοις ἰ ῳδαῖς ἀὐφνμήσωμεν:~

Θεοτοκίον.

Η Α᾽μύμφάτος Νύμφη καὶ Α᾽μνὴ, ἰ ἀλόχάτος Μήτηρ Χριςὲ τῦ Θεῦ. αὐτὸν ἀπαύςως πρέσβὰε, σωθλῶναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ω᾽δὴ, ε᾽. Γ᾽ματί με ἀπώσω.

Ζ Εομένν ὃδ᾽ ὅλως, σώματος ὁ Ε᾽μδοξος Μάμας ἐφρόμτισε. τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ ασαράττεδαι ἀποβαλλόμενος. ἰ τὸς δρματίμος, ἀποδυόμενος χιτῶνας, Σ ςολλῷ ἀφθαρσίας δδεχόμενος:~

Χ Αριςήριον αἷμον, ἔμελπάν τῷ Κτίςῃ σε, ὀξορυττόμενος. τὰς πλάνας Παμμάκαρ, καὶ φωνλῶ ὑραμόθεν ἀκήκοας, βεβαιῦσαν μᾶλλον τὸν λογισμόν σε πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ ἧ πόνων τὸ ἄχθος κὰφίζσαν:~

Θ Ν εἱρκτῇ συγκληδέντι, ὤφθη ὑραμόθεν σοι, ἐπικομίζσα, παραδόξῳ θέᾳ, ἀθλοφόρε Παμμάκαρ πολύαθλε, βρῶσιν ἀφθαρσίας, περιςόλὰ ὡραιοτάτην. τῆς φθορᾶς γὸ τὸς ὅρυς ἐκβέβηκας:~

Θεοτοκίον.

Ω᾽ματώσεως θείας, ἰ καταλλαγῆς ἀῤῥεκφράςου, γέγομας πρόξενος. ἡ τὸν πρὸ ἡλίυ, ἐκ Παρὸς γενμηδέντα κυήσασα. διὰ σὲ γὸ φύσις, ἡ ἧ βροτῶν Θεῷ σωήφθη, ἰ ἐν ὑρόνῳ τῆς δόξης καδίδρυται:~

Α᾽λλος. Ο᾽ ἐκ μυκτὸς ἀγμοίας.

Π Οιμαντικῶς ἐχρίσθης, τῆς ἀσεβείας τῷ μύρῳ θεόσοφε. ὅδεν ὡς Γ᾽ράρχλω, πάντὰ ἀὐφνμνμένσε Ο᾽σιε:~

Ψ Σ μιμνητὴς ὑπάρχων, τῶν Α᾽ποςόλων Θεόφρον ἀοίδιμε. πόνοις ἰ ἀληρυπνίαις, τὴν τῆς Ε᾽κκλησίας προέςης λαόν:~

Ρ Ο᾽ν ζηλωτλῶ Η᾽λίαν, Σ Μωσλῶ τὸν θεόπτλω μιμύμενος, Πάτὸρ Γ᾽ροφάντορ, τὰς αἱρεσιάρχας κατήχνας:~

Θεοτοκίον.

Ψ Σ Βασιλίδα πάντες, ἰ Βασιλέα τῶν ὅλων κυήσασαν, δεῦτε σνὶ τῷ Α᾽γγέλῳ, τλὶ ἀὐλογνμένλω τνμήσωμεν:~

Ω᾽δὴ, ς᾽. Γ᾽λαδητί μοι Σωτὴρ.

Ρ Ω᾽ ζήλῳ τῷ πρὸς Θεὸν, πυρύμλυος ῥράτε. τῆς ὑφαπτύσης πυρᾶς, ὃδ᾽ ὅλως ἐφρόμτισας, θείῳ δροσιζόμενος, ὑραμόθεν ὄμβρῳ, Α᾽θλοφόρε γενμαιότατε:~

Θ Ν᾽ Νεαμίαις βρσὶ, μεταποήσας τλὶ κάμινον, εἰς δρόσον φωτοφαῶς, Θεόφρον παμόλβιε, φλογὸς ἥρπάζεισε, ἰ πυρὸς δεικνύει, παραδόξως δωατώτορον.

Μ Εγίςοις ἐγκαρτόρῶν, ἀγῶσιν ὤφθης παμμέγιςος. ὦ ἀθλητᾶς θαυμαςὸς, ὦ Μάρτυσι δόκιμος, διὸ ἰ μεγίςωσε, ὁ Α᾽γωνοδέτης, ἀντιδόσεως ἠξίωσε:~ Ση.

Ε Γόμεν κοινωνοὶ, τῆς θείας φύσεως Α᾽χράντε. τῷ θείῳ σε τοκετῷ, ἰ λήξιν ὑράμιον, σνὶ Α᾽γγέλων τάξεσιν, οἱ σὲ ἀὐφνμνμένσε, ὦ Χριςῷ ἐκληρωσάμεδα:~

Α᾽λλος.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ἦς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατακοσμήσας Ἰωάννη Μακάριε. τοῖς θείοις σου δόγμασι, τὰς αἱρέσεις πάσας, ἐκποδὼν ἐποίησας:~

Σφοδρὸν ἀσεβείας, τὴν δογμάτων σου τῷ κάλλει ἐξήρανας. καθ' ὅλης τῆς Κτίσεως, Θεόφρον Διδάσκαλος, καὶ ἡμέρωσας τὰς αἱρέσεις λόγῳ Θεοῦ:~

Ἀντὶ μαχαίρας τῇ γλώττῃ, τῷ λόγῳ χρησάμενος Ὅσιε. τὰ μόθα ἐξέκοψας διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐβράβωσας τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς:~

Τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, τὸν Κόσμον φωτίσας Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ με τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, τὸν κυβερνήσαντα τὴν ζωήν μου δέομαι:~ Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατατάτα Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ με τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, τὸν κυβερνήσαντα τὴν ζωήν μου δέομαι:~

Κοντάκιον. Ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τῇ ῥάβδῳ Ἅγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποίμανον, τοὺς νομὰς ζωηφόρους. θήρας δὲ τὰς ἀοράτους καὶ ἀμυδρὰς, σύντριψον ὑπὸ τὰς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων. ὅτι παντὸς οἱ ἐν κινδύνοις, Προστάτην Μάμαν, θερμὸν σε κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁν ἐν πάσῃ τῇ γῇ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ὀρήμοις καιρῶς ἀμέλγοντα· καὶ νῦν πειθήνιον λαὸν Κυρίου, ῥάβδῳ δυνάμεως, ὡς ποιμὴν καλῶς περιέποντα, καὶ ὁδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης. ἔνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τῶν Παραδείσων ἡ τρυφή. διὰ αὐτὸν γὰρ τὸν Κόσμον κατέλιπε. τοῦτον πάντες προστάτην μέγαν θερμὸν κεκτήμεθα:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Ἁ. Ἀχμαῖος ὢν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
Ἀχμαῖς θριάμβων καρτερεῖ τερπόμενος.
Δυτερίνη χολάδες Μάμαντος χιῶτο θριαμβη.

Σεπτέμβ.

Τοῦτος ὢν ἐκ Γάγγρας, πόλεως Παφλαγόνων, γονέων Χριστιανῶν. ὧν ὑπὸρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κρατηθέντων, καὶ φρουρᾷ παραδοθέντων, τίκτεται ὅτος ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελούτησαν, ἀναλαμβάνεται ὁ Μακάριος παράτιμος γυναικὸς Χριστιανῆς Ἀμμίας καλουμένης, καὶ ἀναῤῥέφεται. ὃν συνεχῶς Μαμᾶν τὸν θετὸν Μητόρα καλοῦντα, Μάμαν ὠνόμασαν. ἐτῶν δὲ γενόμενος πέντε καὶ δέκα, συλλαμβάνεται ὡς Χριστιανὸς, καὶ ῥάβδοις τύπτεται. καὶ μολύβδῳ τῷ βαχήλῳ τότε ἐξαρτηθέντος, τῇ θαλάσσῃ ἐμαπορρίπτεται. καὶ περισωθεὶς τῇ κιμδύνῳ θείᾳ δυνάμει, ὑπότι σιτήλαιον κρύπτεται, ῥεφόμενος τῷ τῶν ἐλάφων γάλακτι. καὶ αὖθις κρατηθεὶς εἰς κάμινον ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ τέλος θριαμβῃ σιδηρᾷ τὰ σπλάγχνα διασπαρεὶς, τῆς παρούσης ζωῆς ὑπεξάγεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Νηστεύτου.

Ἁ. Τοῖς μὲν ῥέουσιν ἐμφυφᾶς μυῶν ἡδέσι, Νηστεύτα ῥάστῶν ἡδομῶν Ἰωάννη.

Ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, ὁ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου τοῦ Μαυρικίου τῆς Βασιλέως. ἐν Κωνσταντινουπόλει γενόμενος, χαράκτης πρώην ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀσεβὴς καὶ φιλόπτωχος, φιλόξενος, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. ὅτος Μοναχὸν Εὐσέβιον τὸν μα ἐκ Παλαιστίνης γενόμενον ὑπεδέξατο, ὃς, καὶ περιπατοῦντι ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὰ δεξιὰ μόνη τοῦ Ὁσίου, ἦκέ τινος διαλεγομένου αὐτῷ, ἐκ ἐφαίνετό σου Ἀββᾶ, ἐν τοῖς δεξιοῖς περιπατεῖν τοῦ μεγάλου. προμηνύοντος ἄρα τοῦ Θεοῦ τὸν μέλλουσαν ἐγχειρίζεσθαι αὐτῷ μεγάλην Ἀρχιερωσύνην. μετὰ ταῦτα ἀναχωρεῖ τὸν ἐν ἁγίοις Εὐτυχίου, τὸν ἀπὸ χολαστικῶν καὶ Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ. ὃς καὶ ἀποκαρεῖται αὐτὸν σπουδάσαν, ὡς ἄξιον ὄντα καταταγῆναι εἰς κλῆρον. ἔτι δὲ ἐν τοῖς Διακόνοις ὄντος αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου, μεσημβρίας ὥσης. καὶ ἀνέσκει ὀρημίτην τινὰ ἐκεῖσε, ὃν ὐδεὶς ἐγίνωσκε πόθεν

παραγέγονε, ⁊ ὑπεδείκνυε τῷ Ὁσίῳ τὰς αὐξαβαθμὰς τῦ Θυσιαστηρίυ. ⁊ ἰδὼ μυριάδα Ἀγίων, ⁊ φωνὴ συμμιγὴς, ᾠδήτε φερικώδης ἐξηκούετο. ⁊ λάκκας ⁊ολας ἕξα ⁊ρατωτιάσας ἅπαντα ἐμεδυδίσκοντο. ὅτος διαμομὰς ὧν ⁊ διάκονος τῆ χημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ὡσ ⁊ρέφων ἐκ τῦ ἔξωθεν πεδινοῦ τόπυ, ⁊ ὃν μόνον βαλαντιον ἔχων, καὶ ἀφθόνως διδὰς, ὡς ὐκ ἐκενῦτο τῆ πενήτων συῤῥεόντων εἰς πλῆθος. ἔφθασε δὲ καὶ εἰς τὸν βῶν τιμὸς τῆ σὺν αὐτῷ αἰακράξαντος ⁊ εἰπόντος, Κύριε ἐλέησόν με. μέχρι τίνος οὐ κενῦται ἡμῖν τῦτο τὸ βαλαντιον; τὸ μὴ βαλαντιον παραχρῆμα κενοῖ ὧν. αὐτὸς δὲ λεοντῶδα εἰς ἐκεῖνον ἰδὼν ἔφη. ὁ Θεὸς ἀδελφὲ συγχωρήσῃ σοι. μέχρις αὖ πολλῦ ἔμελλε διαρκέσαι. μετὰ δὲ τὴν κοίμησιν Εὐτυχίυ Παῤῥιάρχυ κρατηθεὶς εἰς τὸ χειροτονηθῆναι, ὐκ ἐπείθετο. ⁊ εἶδεν ἕκασιν φοβεραί. ἡ μὲ ὧν, θάλασσα μέχρις ὀραμῦ φθαίνσα. καὶ κάμινος πυρὸς φερικτή. καὶ Ἀγγέλων πλῆθος προσφθεγγομένων αὐτῷ ὅτως. ὐκ ἐμδέχεται ἄλλως γενέσθαι, ἀλλὰ σιώπα, ἐπεὶ τῆ ἀμφοτέρων πειραθήσῃ. ταῦτα δὲ ἔλεγον μετὰ ἀπειλῆς. τότε ⁊ μὴ βυλόμενος, ἔδωκεν ἑαυτόν. καὶ χειροτονῆται Παῤῥιάρχης Κωνσαντινουπόλεως, ἄσκησιν ἄκραν ⁊ βίον σεμνὸν, διὰ πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξελθών. οὗτος διαπρῶν ποτὲ τὸ ἕβδομον, ⁊ κλύδωνος μεγάλυ γεγονότος, τῇ ἀὐχῇ καὶ σφραγίδι τῦ Σταυρῦ, τὴν θάλασσαν εἰς γαλήνην μετέβαλεν. Επίχυσιν δὲ ὀμμάτων ἔχων ὁ Γαζαῖος Γεωάργιος ὁ σχολαστικὸς, ⁊ λαβὼν παρὰ τῦ ἁγίυ τότυ Πατριάρχυ τὴν ἄχραντον Μερίδα, φήσαντος αὐτῦ, Σῶμα Χριστῦ, τῦτον ἐκ γενετῆς ἰασαμένυ τυφλὸν, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὴν, ἰάσεως ἔτυχε. Θαυματικοῦ ποτὲ μεγάλου γεγονότος, δέδωκε τιμὴ πίστως ἐκ τῆ ὑπουργούντων αὐτῷ, δύο σταυρίδας, μίαν κενὴν, καὶ ἑτέραν ψηφίδων μεγάλ. καὶ λέγει αὐτῷ, ⁊ῆθι εἰς τὸν βῶν, καὶ τὰς παρερχομένας μερὰς μερῶν, κ᾽ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, ἀποκενῦ ψηφίδας εἰς τὴν κενὴν σταυρί-

δα. ⁊ τῦτο ποιήσας ἅπαξ ⁊ δὶς, ἔγνω ὅτι ἐξεκομήθησαν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ψυχαὶ ⁊ακόσιαι εἰκοσιτρεῖς, ⁊ τῇ δευτέρᾳ τῦτο ποιήσας, ὀλίγον ἐκόπασε. μέχρι τῆς ἑβδόμης τῦτο ποιῶν, εὗρεν ὅτι παντελῶς ἐκόπασεν ἡ θραῦσις, διὰ τῆς ἐπιτεταμένης τῦ Ἁγίυ προσαύχης. Τῆς δὲ ἐγκρατείας ὅτως ὢν ἐπιμελούμενος, ὥ⁊ε ⁊ὴν ἐξ ἡμέρας, μηδὲ ὕδατος μεταλαβεῖν. Τριδακίνης δὲ μιᾶς ὁ καυλὸς, ἐκεῖνο ⁊ μόνον ἐγένετο βρῶσις ⁊ πόσις, ἡ πέπονος ὀλίγη. ἄλλοτε ⁊αφυλῆς ἢ σύκων καθυπαλλαγὴν, ταῦτα ἦν αὐτῷ ⁊οφὴ, ἐν τοῖς ⁊ισκαίδεκα πρὸς τῷ ἥμισυ χρόνοις τῆς Ἀρχιεροσύνης αὐτῦ. Τέπνος δὲ ἦν αὐτῷ, τὸ καθεῦδαι ⁊ τὰ ⁊όρια ἐπισιάπτειν τοῖς γόνασι. ῥαφὶς αὐτῷ ἐπηρτᾶτο εἰς ἄπτομα κηρὸν ἐπικαιόμενα. ⁊ ⁊ύκα τῦ κηρῦ ὑπὸ τῦ πυρὸς δαπανηθέντος, ἡ ῥαφὶς ἐν λεκανίῃ ἐῤῥίπτετο, αἱ ⁊ατο. εἰδὲ σωέβη μὴ ἀκῦσαι αὐτὸν τοῦ κτύπυ τῆς ῥαφίδος, τὴν ἐπιῦσαν νύκτα ὅλην ἄϋπνος διετέλει. ὅτος δι᾽ ἀὐχῆς μὲν τοῖς πάθεσι πολεμῶν, τὰς τῆ Βαρβάρων ἀπέ ⁊ρεφε μάχας. διὰ μηχανείας δὲ τὴν λύμην τῆς Πόλεως διῆλε. ⁊ τῇ ἀκρυπνίᾳ τὴν ποίμνην ἐφύλαττεν ἔξ ὁράτων ⁊ ὁρατῆ ἐχθρῶν. Ποτὲ δὲ παρασκευῆς ὔσης ὀψίας, λέγυσι τῷ Ὁσίῳ. αὔριον Δέσποτα ἱπποδρόμιον ἄγεται. ἦν δὲ σάββατον τῆς Πεντηκο ⁊ῆς. καὶ ἀποκριθεὶς λέγει. ἱπποδρόμιον τῇ ἁγίᾳ Πεντηκο ⁊ῇ; ⁊ πεσὼν ⁊ὶ τὰ γόνατα ἐδυσώπει τὸν Θεὸν γενέσθαι τι σημεῖον φόβυ ἕνεκα πρὸς τὸ κωλῦσαι τῦτο. ⁊ ἰδὼ τὴν δείλην αἰθερίας ὔσης, γίνονται καταιγίδες ⁊ πλήθος ὑετῦ, ⁊ ὑδάτων φορὰ, ὡς σωτελεσθῆναι πάντας, ⁊ φεύγειν τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ἱππικοῦ. ἐκτὸς γὰρ τύτου φόβος ἕτερος οὐκ ἐγένετο ἄλλοτε. Γυνὴ δέτις τὸν ἄνδρα ἔχυσα δαιμονῶντα, ⁊ ἀνδείτιν τὴν ἔρημον οἰκήματι καταφυγῦσα, ἀπελθε ἔφη πρὸς τὸν ἁγιώτατον Παῤῥιάρχην Κωνσαντινουπόλεως Γεωάργιον, κἀκεῖνος αὐτὸν ἰάσεται. ⁊ τῦτο ποιήσασα, οὐ διήμαρτε τοῦ σκοπῦ. λαβῦσα γὰρ τὴν τῦ ἀνδρὸς ἴασιν τῇ προσαύχῃ τοῦ Ἁγίυ, οἴκαδε χαίρυσα ἐπορεύετο. Τύ-

τε

τῳ τῇ ἀχῇ Ϛ σᾶραι γωαῖκὰ τέκμα ἔτεκομ, ἐ ἀθυνῶμτὰ πολλοὶ ἰάσεως ἔτυχομ. κοιμηθέντος δὲ αὐτῦ ἐμ εἰρμίῃ, ἐ προτεθέντος, ἐλθὼμ εἰς ἀσασμὸμ αὐτῦ Νεῖλος ὁ ἐμδοξότατος Ἐπαρχος, αὐτεφιλήθη παρὰ τῦ Ἀγίυ, παύτωμ ὁρώμτωμ καὶ θαυμαζόμτωμ. εἶπε δὲ αὐτῷ ἐ τιμὰ ῥήματα εἰς τὸ ὄς, ἄτιμα ὐκ ἐξεῖπε τιμί. ἐκήδωσαμ δὲ αὐτὸμ σύνδομ τοῦ Θυσιασηρίου τῆ Ἀγίῳ Ἀποϛόλῳ ὡς ἄξιομ, δοξάξομτες Πατρὰ, Τἱὸμ, καὶ τὸ Ἀγιομ Πνεῦμα :~

Τῇ αὐτῇ ἡμρᾳ μνήμη τῦ ἐμ ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶμ Παύλυ τῦ Νέυ Ἀρχιεπισκόπυ Κωνϛαμτιμυπόλεως :~

ℵ. Δ ρόμυς ὁ Παῦλος ἐκλιπὼμ τὰς τῦ βίυ,
Ε ὕρηκε παύλαμ Ϛ πόμωμ τῆ τῦ βίυ.

Ὀ ἅγιος Διομήδης ϖαθιζόμμος τελειῦται.

ℵ. Σ ίδηρος εἰς σίδηρομ ὁ Διομήδης,
Π ρὸς τὰς ϖαθισμοὺς αὐδειχῶς ἐκαρτέρει.

Ὀ ἅγιος Γ̔υλιαμὸς ξύλῳ θλασθεὶς τῳ κεφαλῳ τελειῦται.

ℵ. Γ̔υλιαμὸς συρριβεὶς καράμ ξύλῳ,
Τ ὸμ πρὸς Θεὸμ μᾶμ σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὀ ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειῦται.

ℵ. Ἰ ππομ ταχῳ Φίλιππος τῳ τομῳ ἔχωμ,
Π ρὸς τὸμ φιλοῦμτα θᾶττομ ἦλθε Δεϖότῃ.

Ὀ ἅγιος Εὐτυχιαμὸς ἐμ ἐχάρᾳ πυρὸς τελειῦται.

ℵ. Ε ὐτυχιαμὸς πυρϖοληθεὶς ἐχάρᾳ,
Ε ἰς αὐτυχῆ μετῆλθε κλῆρομ Μαρτύρωμ.

Ὀ ἅγιος Ἠσύχιος ἀϖαγχομισθεὶς τελειῦται.

ℵ. Π οθῶμ τὸμ ὅμτως Ἠσύχιος Δεϖότῃ,
Κ αὶ τὸμ δἰ αὐτὸμ ἡσύχως φορεῖ βρόχομ.

Ὀ ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειῦται.

ℵ. Τ ὰ πρὸς Θεόμ σε φλογὲ πόθυ Λεωνίδη,
Ἐ πειθε ῥᾴϛα ἐ φλογὸς φορεῖμ βίαμ.

Ὀ ἅγιος Εὐτύχιος ϛαυρωθεὶς τελειῦται.

ℵ. Β αίμωμ κατ̓ ἴχμος Εὐτύχιος Κυριίου,
Δ ίκῃ ἐκείμυ καρτερεῖ Σταυρῦ πάθος.

Σεπτέμβ.

Ὀ ἅγιος Φιλάδελφος λίθῳ τὸμ ϕάχμλομ βαρυθεὶς τελειῦται.

ℵ. Σ αρκὸς βαρὸς παῦ ἐκλιπὼμ λίθυ βαρεῖ,
Ἀ μῆλθες κοῦφος Φιλάδελφος εἰς Πόλομ.

Ὀ ἅγιος Μελαίππος πυρὶ τελειῦται.

ℵ. Ε ἴπόρτι Μελαίππος εἶχε καὶ μέλαμ,
Κ άθαρσιμ εὗρεμ, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἠ ἁγία Παρθαγάπη ἐμ τῇ θαλάϛῃ τελειῦται.

ℵ. Θ μήϛεις θαλάϛης σύνδομ ὦ Παρθαγάπη,
Κ αὶ δωρεῶμ θάλαϛαμ ἀρείϛκεις αὖω.

Τῇ αὐτῇ ἡμρᾳ μνήμη τῦ ἐμ ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶμ Παύλυ Ἀρχιεπισκόπυ Κωνϛαμτιμυπόλεως τῦ ὁμολογητῦ, καὶ μνήμη Ἐλεαζάρυ τῦ Ἰερέως ἐ Φιμὰ, ἐ τῆ ἁγίωμ Μαρτύρωμ Ἀθθαλᾶ ἐ Ἀμβᾶ.

Ο Τ̓οι οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῳ ἡγεμομίαμ τῆς Θράκης τῆς ἐμ τῇ Ἀδριαμυπόλει τῦ Ρ̓άβδυ κατέχομτος, διεβλήθησαμ ὡς Χριϛιαμοί. ὁρωτηθέντες δὲ τῳ τύχῳ εἰπεῖμ καὶ τὸ ἐπιτήδυμα, Χριϛιαμοὶ ὡμολόγησαμ εἶμαι. ὡς δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις ἠμαγκάζομτο, καὶ ὐκ ἐπείθομτο, λοιπὸμ πρὸς τὰς ἀϖοκρίσεις ἐμ ἀμηχαμίᾳ γεγομὼς ὁ Τύραμμος, βουμάροις τῆς πίϛεως αὐτῆ τὸ ϛόμα διαλῦσαι ἐπειρᾶτο. ἐπὶ τοσοῦτομ δὲ ταῖς βασάμοις κατεξαμθησαμ, ὡς ἐμ αὐταῖς τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παραθέσθαι :~

Ὠδὴ. ϛ̓. Θεῦ συγκατάβασιμ.

Κ Ἀμίμυ τὸ εἴδός σοι, θαλάμυ ὥϖαϛερ χρείαμ ἐπλήρωσεμ. εἰς ἡμρᾶς γὰ πλείυς, ἐμ ταύτῃ Μάκαρ κατακλειόμμος, οὐ κατεφλέχθης βοῶμ τῷ ποιήσαμτι. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῆ Πατρῴωμ ἡμῶμ :~

Α Γ̔γέλυς συλλήπτορας, συγχορεύτας Ϛ κοιμωμένταί σοι, ἀϖορρήτῳ ἀσμάτῳ, φλογὸς ἐμ μέσῳ, Μάρτυς ἐκέκτησο. μεθ̓ ὧμ τῷ παύτωμ Δεϖότῃ ἐκραύγαζες. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῆ Πατρῴωμ ἡμῶμ.

Ω Σ ρόδομ ἀμάραμτομ, ὡς ἐκ παράδος μυμφίος πρόεισιμ. ὡραιότατος ὅμτως ἐκ τῆς καμίμυ φλέξας τὰς ἅθρομας, ἐ τὰς ὁρῶμτας φωτίσας κραυγάζομτας. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶμ Πατρῴωμ ἡμῶμ :~

Θεοτοκίον.

Ἐ Δοὺ μιῶ πεπλήρωται, τῦ Θεηγόρου ἡ προαγόρευσις. ὦ μαχαιρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεὸν Λόγον ἔχω ἐν τέτοκας, τὸν ζωοδότην, ᾧ πάντα κραυγάζομεν. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἄλλος. Ὁ ἐν ἀρχῇ τῷ γιῷ.

Ο Ἐ πὶ γῆς φωστὴρ ἀμαδείξας, τὸν ἀσεβῆ καὶ σοφὸν Ἰεραχίτην. ἄλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ο Ἀληθῆ Ἰωαννην τὸν μέγαν, ποίμνη τῇ σῇ Ποιμένα ἀμαδείξας. ἄλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ψ Ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπαμασάσεις Πάτερ, καταβαλὼν τῷ Χειρὶ ἀσεβούς. ἄλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Ο Δι' ἡμᾶς γενηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν ἐχθρὸν ῥυσάμενος τὸν Κόσμον. ἄλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ὠδὴ, ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ψ Ἐν Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐφίμωσας. θεία τῇ Δεσπότου ἐπικλήσει εὐδόξε, τὸν ὄφιν ἀμέκρωσας, τοὺς δυσσεβεῖς κατήχμωσας. ἐν ὡς νικητὴς τοὺς ἀραμοὺς ἀμαμέλπω, οἰκεῖς ἐν ἀφροσυνῃ, ἱερεῖς ἄλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἰθολάντῦσι Μάκαρσε, οἱ τοῖς λίθοις λαφύομτες. καὶ πεπορωμένοι τῇ ψυχῇ παραμομοι, τὸ ὄμμα ὁρεῖδομται, τῆς ἱερᾶς σε Μάκαρ ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀρραγῆ ἐν ἀταπείνωτον Πέτραν. καὶ μέλπεσι προθύμως, ἱερεῖς ἄλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Γωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνων τὸν στέφανον, οἷα νικητῇ, ἐν τὸν καλὸν ἀγῶνα πανόλβιε, ἐπιφωνεῖ σοι τῷ πρὸς αὐτὸν, σπεύδαι σεπτῷ καὶ γλυκυτάτῳ πορείαν, προθύμως μελῳδῦντι, ἱερεῖς ἄλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ῥ Πορφυρῶς σε ἐνέλαβε, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, μείνασα Παρθένος, μετὰ τόκον Ἄχραντε. Θεῦ γὰρ ἡ ἕνωσις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις ἐν σοί. Ἐ καινοποιῦνται τῆς ὑσίας οἱ ὅροι. διόσε ὀρθοδόξως, ὡς Θεὸν τεχαμένην, κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας :~

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Ο Ὑ μνοῦμεν Μωσέα, μιμούμενοι βοσμάκαρ, ἐν τῷ ὄρει προσεύχης ἐν τῷ γνόφῳ, τὸν νομοθέτην τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον Ἱεραρχικὸν. κράζομεν ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ο Ὑ μνοῦμεν, ποιμένας Ἱεραρχικοὺς, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεκρύσω. ἐν Βαβυλῶνα τῶν παθῶν φυγάδα μενος, τὴν Σιὼν τὴν ἄνω, εὗρον κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ψ Ἐν τῷ μύρῳ, χρισθεὶς Ἱεροφάντωρ, τοῖς ἐν λόγῳ ἐν ἔργῳ ἀσεβείας, ἱερουργεῖς τὰ θεῖα ἱερώτατε. ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ ὑσίᾳ, ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ο Ὑ μνοῦμεν Μήτρα, οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μ Αρέθυσε τῷ ψυχρῷ σε τῷ Λυτρωτῇ. καὶ πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς καλλομαῖς κατηγλαϊσμένος περιφανῶς, τῶν ἱερῶν ἀγώνων σε, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν θαυμασίων· παμάφνιμε ὁπλῖτα, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα :~

Ὑ μνήθης τοῖς Ἀγγέλοις Ἀγγελικὸν, ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς, μέλπεις ἐν αἰνέσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερὸν μελῴδημα, Μάμα τῇ Τριάδι παμάκλεως. θεόμενος ταῖς θείαις, μεθέξεσι καὶ δόξης, ἀδιαδόχως ἐμφορούμενος.

Ψ Ἔ χων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Θεὸν, τῶν τὴν θείαν σε ταύτην παννύχιον, περιχαρῶς, Μάρτυς ἐκτελοῦντων Ἐ τὸν σεπτὸν, Ἐ ἱεραμσε ἄθλησιν, πίστει ἐκτελοῦντων εἰλικρινῶς. μνημόνευε Παμμάκαρ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν ἡμᾶς διάσωσον :~

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τῆ Πείραμδρον Μητρὸς τῆ ἐπὶ γῆς, παιδοτόκον τίς ἴκνσε πώποτε, Ϛ τὸ τεχθέν, ἀρχὸν Θεόμτε καὶ συμφυῆ, Παρὶ τῷ προαιρχφτε, καὶ τῆ τεξαμένη ὑπόρφυως; ὢ ξένα μυστήρια, ὢ θείας κοιμωμίας, δι' ἧς Θεῷ σωαμεκράθημεν·

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Δι' ἀπαθείας, Ϛ πίστεως Ϛ ἀγάπης, Ϛ ἐλπίδος, λόγος ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίκ, ὑποδείξας σοφὲ Γωαμμη, πρέσβνε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ἐν τῆ βακτηρία, τῦ Πνεύματος τῦ ἁγίκ, τὸν λαὸν ὡς ποιμαίνοντα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ϛ διώξαντα θεομάχνς αἱρέσεις, παντὰς Γεραρχα ἀφημνῆμόνσε·

Σ τῆς Ἐκκλησίας, φωστῆρος Ϛ ἱεραρχα, ἐν ψαλμοῖς Ϛ ὕμνοις τιμῶμένσε ἀσιγήτως, τὸν σορὸν τῆ λειψαίνσε Μάκαρ, Πάτερ Γωαμμη μεγαλώνυμε·

Θεοτοκίον.

Αἶρε τὸ ἀείζωον ῥεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε ἡ ὁλόφωτος τῦ Ἡλίκ μεφέλη. χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης. χαῖρε κιβωτὲ τῦ ἁγιάσματος·

Ὁ Εἱρμός.

Ὁν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ Ϛ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένκ, εἰς ἡμῶν τῆ πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν·

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν.

Ὦ, γάλακτι ἐῤῥάφης τῷ τῆ ἐλάφῳ, ὄρεσι διαιτώμενος Μάρτυς Μάμα. ἀλλ' ὤφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ ᾄδῃ, ἀθλήσας προθυμώτατα. Ϛ μίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένκς·

Ἕτερον τῦ Ὁσίκ.

Πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς σνελθωμεν.

Ἱ ὁρᾶσαι τῶν λόγων σε, μνῶ πιστῶς ἀφημνῆμεν, τνὶ ἱεραύσε παύσοφε, Ϛ ὑπόρφωτον μνήμνν. σὲ Γεραρχα τιμῶντα, Γωαμμη θεόφρον. τῆς μεταμοίας ὤφθης γὰ, κήρυξ ἔνθεος Πάτερ, Ϛ τῆς φρικτῆς, Ϛ σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος Μάκαρ, πρὸς ὃν ἡμῶν μνημόνκε, παρεστὼς, θεοφάντορ·

Θεοτοκίον. Πρὸς φῶς ἀμαλλόκοτον.

Τῆς ζωῆς τῆς θείας Ϛ μακαρίας, φθορᾶς ἐλευθερώσασα τὸν κόσμον, ἐν τῷ τόκῳ σε, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστοις ὕμνοις, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκδυσωπῆσαι ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν δούλων σε.

Ἕτερον τῦ Ὁσίκ.

Ἐν τῆ ἐρήμῳ τὸν βίον ἐκτελέσας, ἐν ἀσκήσει πολλῆ, Ϛ ἀγρυπνίαις, Ϛ δάκρυσι, Ϛ ἱκεσίαις, Ϛ νηστείαις, Ϛ ἀγρύπνοις στάσεσι, Ϛ γόνασι κλίσεσι, Ϛ ἀγάπῃ τῆ πρὸς Θεόν, Ϛ τὸν πλησίον, ἐν ἀκτήμοσνῃ, Ϛ ταπεινοφροσύνῃ, Ϛ πάσῃ ἀρετῆ, ἐν ἁγιότητι, Ϛ καθαρότητι, Ϛ ἀπαθείᾳ, Ϛ πίστει ἀκραδάντῳ, Ϛ ἐλπίδι ἀσφαλεῖ, Ϛ ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, Ϛ ἀοράτοις πολέμοις, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις τρόποις, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις θαύμασι, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀγῶσι, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις στεφάνοις, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀμοιβαῖς, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις δόξαις, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις τιμαῖς, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀναπαύσεσι, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀγαθοῖς, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀπολαύσεσι, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀγαλλιάσεσι, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις εὐφροσύναις, Ϛ ὁρατοῖς, Ϛ ἀοράτοις ἀγαλλιάμασ

ρηθῶναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρήνῃ, Σ τὸ μέγα ἔλεος:~

Π Ἀτὰρ Θεόκτιστε τὴν σὴν, τόμον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, καὶ κατηργήθησαν, ταῖς σαῖς ἀμυνδότοις, προσεύχαις παμάφθημε. Χριστὸν γὰρ συμπαλαίστην ἐκέκτησο. ὃν μὴ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρήνῃ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Π Ἀτὰρ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐχρημάτισας· τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γάρ, ἐπαληθεύσασαν, διὰ πολιτείας, καὶ παμσέπτου σχήματος, τῷ κλήσιν ἐπεδείξω παμθαύμαστε. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόλα, ἦχος, πλ. β'.

Τ Ἐρᾶς ἐμμομώτατος, μέχρι τέλους σε ἐχρημάτισας Μάκαρ Ἀνύμφευτε· ἰσοργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄῤῥητα Μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον ἀνῆψας τῷ προσήγαγε. διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ἧς πίστει καὶ πόθῳ τελέμτων τῷ ἀεισέβαστον μνήμην σε. Σ τοὺς αὐτῷ γοεραίρομτας, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παμτοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων:~

Καὶ μνῶ, Θεοτοκίον.

Τετήμορος αἰρέσεως.

Τ Κέτευσον Φιλάγαθε, τὸν σὸν Υἱὸν τοῦ δεσπόσαι μοι, τῆς πολλῶν μου ἐγκλημάτων ἱλασμὸν, καὶ τῆς ἐξ ἀνομίας, Ἀγγελικῆς μερίδος ῥῦσαι, καὶ βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Π Ἀείσατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς Σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν Παρθένῳ Μαθητῇ· καὶ κλαίουσα ἐβόα. οἴμοι πῶς πάσχεις παμτων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια:~

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα τοῦ Ὁσίου. ἦχος, πλ. β'.

Θ Σὲ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆς καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὠλέσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας.

παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ μνῶ Θεοτοκίον. Τετήμορος αἰρέσεως.

Η Ἠλώσας ὁ αὐτίδικος, τῷ ποιμήνῳ σου Παμάχαρτε, καθ' ἑκάστην πολεμεῖ ὁ πονηρὸς, καταβρωμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς βλάβης τούτου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Παράγμος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα αἰεβόα μητρικῶς. Τί μοι Σ Θεέ μοι, γλυκύτατόν μοι τέκνον, πῶς φορεῖς πάθος ἐπομείδιον.

Τροπάριον τῆ Μάρτυρος. ἦχος, δ'.

Κ Αἰ ῥόπων μέτοχος, καὶ θρόνῳ διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τῷ πράξιν εὑρὼν θεοπρεπῆ, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐμπλήσας μέχρις αἵματος. Ἱερομάρτυς Ἀνύμφευτε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἕτερον τῆ Ὁσίου. ἦχος, πλ. δ'.

Ρ Αἷς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ὀρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν, Ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ μνῶ, Θεοτοκίον.

Ἠχος πλ. δ'. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος πλάξ. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Καμὼν τῆ Ἱερομάρτυρος, καὶ ἀκροστιχίς. Ἄνυμφος σε μέλπω Ποιμένων καὶ Μαρτύρων.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, ἦχος, δ'.

Τετράτας κραταιάς.

Ν Ἠθήσας ἰσοῤῥώς, ὥσπερ κείμενον λειμῶνι, τῶν Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἁπάντων ἀσεβῶν, ἀνωδίας τῶν ἄθλων σε, Ἀνύμφευτε ἀνωδιάζεις, τῶν πιστῶς ἀθλησάντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολύαθλε:~ Ν Εὐρώσας τὸν ψυχὸν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐξενάρισας ἐχθρὸν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίκητον ἔδειξας. ὅθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιμνᾶται σε Μάρτυρα, ἀπερίληπτον Μάκαρ γοεραίρει σε:~

Θ ἀμ-

Ἀμβᾶται κατιδὼν, πρὸ βημάτων αὐ-
θρείως, παρεστῶτά σε σοφὲ, ἀλάστωρ δυσ-
μενὴς. ἐ θωπείαις ἐκλύειν σε, οἴεται τὴν
καρτερίαν. ἀλλ' ἡττήθη ἐ πέπτωκεν, ἀ-
τομοίας αὐτῷ τὰ φρυάγματα. Θτ.

Κύριος ἐκ σοῦ, ἀπατείλας ὡς οἶδε, τοὺς
χορεὺς τῶν Ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀ-
γνὴ, τὰ αὐτῷ εἰκονίζοντας, πάθη πάν-
τα ζωηφόρα, ἐ τὸν ἄδικον θάνατον, δι-
καιοῦντα ἡμᾶς ἁμαρτήσαντας·

Ἕτερος Κανὼν τῷ Ὁσίῳ, ᾠδὴ ἀκροστιχίς.

Τὰς σὰς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.

Θεοφάνης. Ὠδὴ, ά. ἦχος, π. δ.

Η' Κεκομένη.

Ης ἀπαθείας τῷ πόθῳ μυττόμενος, σαρ-
κὸς σκιρτήματα, Πάτερ κατεμάραμας,
Θεόκτιστε σοφέ. θεόθεν βοηθούμενος, Ὃ
μιῶ ἡμᾶς φωτὸς τῇ μονῇ, πληθῆναι
καθικέτευσον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Γεγηθείς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θείᾳ
Πάτερ σοργῇ, ἐ σωδιαιτώμενος, Θεό-
κτιστε σεβῶς, τὸν ῥίβον τῆς ἀσκήσεως,
διήνυσεν ἐμπράκτως θεωρῶν, ἐ σοὶ συ-
μαυεκραύγαζε. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται·

Ποπιάσας τὸ σῶμα παμόλβιε, ἐ πάθη
τῆς σαρκὸς, Πάτερ δηλωσάμενος, Θεό-
κτιστε βαθῶς, ἐδέξω τὸν λαμπρότητα,
τῆς χάριτος ἐ ταύτῃ λαμπρυνθεὶς, ἐν-
θέως αὐεκραύγαζες. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Θεοτοκίον.

Ἐ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρ-
θενομήτορ Ἀγνὴ Λόγον ὡς κυήσασαν,
θεόφρονες σοφοὶ, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν,
Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητὸς, ὁ θεῖός τε
Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες, ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται·

Ὠδὴ, γ'. Ὅτι σεῖρα ἔτεκεν.

Αὐτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς
ζητοῦσι. ἐ πρὸς σφαγὴν ἠμέχθης, ὥσπερ
ἔπισημος κριός. καθαγιάζων Ἀθλητὰ
τῷ αἵματι, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε·
Τοὺς τῇ θείᾳ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων
ἀπάτην, ἦλθες δεσμώτης Μάρτυς, τὸν
δεδεμένον διὰ σὲ, δεικνύων Ἀθλητὰ,
ἐ θανάτῳ λύσαντα τὸν θάνατον·

Ρηγικὰ ὄγαμα, βασιληκὰ πάντα,
πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἐσαλεύ-
θης τῷ νοΐ. ἀλλὰ θρασέως ἐχώρησας, πρὸς
βάσανα, Ἀθλητὰ πολύαθλε·

Θεοτοκίον.

Ῥαιώθης Παναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας
ὡραῖον, τὸν γηγενεῖς τεκοῦσα, Υἱὸν καὶ
Λόγον τοῦ Πατρός. ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυ-
ρες ποθήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στόμωμα.

Ἄρκα μὲν ἐμέκρωσας, διὰ ἐγκρατείας σου
Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, θείων χαρισμά-
των, δωρεαῖς κατελάμπρυνας·

Ἄλλο μὲν τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην
σου ἔστρεψας, τὸν δὲ θυμὸν, κατὰ τῶν
δαιμόνων, θεοφόρε καθώπλισας·

Θεοτοκίον.

Μόνον ἀμεμέλητον, οἱ θεοδίδακτοι
Δέσποινα, σὲ Ἀσκηταὶ, ὡς Θεὸν τεκοῦ-
σαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν·

Κάθ. ἦχος, ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ αἱμάσου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς
πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τὸν Ἄβελ θεόφρον.
σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτι-
στον. ὅθεν Ἀθλητὰ, ποιμαντικῶς δια-
πρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῆς αἱρέσεως
θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως·

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὦμ Πατρὶ Ἔξαρχος, ἀνηγοράθης, ἐ
τῷ Κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος
λαμπτὴρ, ὅσιε Πατὴρ Θεόκτιστε. ὅθεν
ἀπαύστως, τιμῶμέν σου τὴν μνήμην·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμῶν θρόμβον ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγ-
καις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν
καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν,
τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀπαρτηθέντα, τὸν
Υἱόν σου Παναγνε, ὡς λάγχνα μητρῷα
γοερῶς, παραστομένη ἐκραύγαζεν. οἴ-
μοι πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ, δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἔρα πίστεως τὰς φρένας ὁρισμένος,
λίθοις ἐτύφθης Μάρτυς, ἐν μιμήσει Στε-
φάνου. ὅθεν στεφανοῦσί σε, τοῖς ὕμνοις
γηθόμενοι·

Ὁ Θεὸς σε ἐπυρπόλησε θεῖος ζῆλος, πεπυρωμένοις ὅθεν, οὐκ ἠθάμβησι δήροις, ἐμπερωμιζόμενος, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα·

Ἱερέων χρίσμα ἅγιον κεχρισμένος, καὶ κατηγλαϊσμένος, τῷ σεπτῷ Μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, ἁγίων εἰς ἅγια.

Θεοτοκίον.

Ἡ κενώσας τὰς Παρθένους ὁ Λόγος κόλπους, σὲ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλήθη ὡς βρέφος, θέλων ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον·

Ἄλλος. Ἐπέβης ἐφ' ἵππων.

Ὀφίας τῆς πρώτης, συ ὁρᾷς τὸν ὄφιν παίσοφε. τὸν γὰρ βίον ἀμέμπτως διήνυσας, κεκαθαρμένος ἄνισα ψυχὴν καὶ σῶμα, συμφώνως ἀνακράζων, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Γνίσας τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τύρβης ἐνδοξε, τὰς αἰσθήσεις ἐμφρόνως ῥυθμίσας τε, ἀταραξίας γαλήνῃ Πατὴρ προσώρμησας, προθύμως ἀναμέλπων. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Εὐδοκίας φρονήματα ἀσκητικῶς ἀπωσάμενος, ὑραίους ἐλπίδας ἐκτήσατο, ὁ σὸς θεράπων Δέσποτα, θεῖος Θεόκτιστος. Εὐθυμίῳ συμψάλλων, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Θεοτοκίον.

Σ ὤφθης ἐν Κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδωρήσω τοῖς πίστει βοῶσιν Ὁσίοις σου· τῷ σῷ Σταυρῷ γὰρ, δαίμονας ἔκτοι ἀπήλασας, ἐν πίστει βοῶντάς, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

ὨΙδὴ, ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ν τῷ δεινῶς πυρωθῆναί σε τὰς πόδας Ἀθλητὰ, σωθλαῖς τοῖς καφαῖς, ἀσαρκοῦ δυσμενοῦς, καὶ πρὸς ὑραμὸν βαδίζεις, ἄθλοις ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος·

Ενικημένος ἔμεινεν ἐχθρὸς ἀξεσηκώς. Θεὸς δὲ ζώσῃ, ἐκάλεσε φωνῇ, θάρσος ἐντιθεὶς τῇ σῇ καρδίᾳ, Γόρχα πολύαθλε.

Σ προσφορὰ ὁλόκληρος, ὡς θῦμα ἱερὸν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα θεῖον, τῷ Παμβασιλεῖ Ποιμὴν καὶ Μάρτυς, ἀμωμέχθης γνησόμενος·

Θεοτοκίον.

Ὁ μου σκιαὶ ἐδίλωσαν τὸ φέγγος τὸ ἐκ σοῦ, ἀξιαπέλαν Παράμωμε Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρύναν, τὰς χορὰς ἀφημέρτας σε·

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἔκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σκιρτήματα, ταῖς ἀπροσδέκτοις, τῆ Ὁσίᾳ σου ἐντάξεσιν.

Ἔνωθεν ἡμᾶς, ἐποστάνοις Παμμακάριστε, καὶ κατάθυμίαις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελέμπτων πόθῳ, σοφὲ τιμῶ μνήμῃ σου.

Σκίλωσε δυσὶ, παναρίστη καὶ θεόκλητος, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Ἀχράντου, Θεὸν κηρύττει, ἀῤῥήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

ὨΙδὴ, ς'. Ἐβόησε προτυπῶν

Κλόμενος, θλιβερῶς καὶ προχῷ προσδεσμένος, καὶ λαμπάσι, παντοχόθεν ἀτόμως φλεγόμενος, ἀκλινὴς ὡράθης, Γεράρχα πολύαθλε Ἀθύμει·

Νέπεμπάν, τῷ Θεῷ ὑμνῳδίαν φλεγόμενος, καὶ τιμῶ δρόσον, ὡς οἱ παῖδες ἐξ ὕψους δεχόμενος, Ἀθλητὰ γενναῖε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε·

Ἄφασον, τιμῶ ψυχῇ μου μοσθὸν ἀμίαντα. Γερὰς γδ', δεδειγμένος Σ Μάρτυς ἀήττητος. Ἐξουσίαν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας Μακάριε·

Θεοτοκίον.

Ἀραίασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας Ἀνύμφευτε. τῷ βλαστῶσι, τῶν παθῶν μου τὰς σκόλωπας ἐκτίλλου. καὶ βλαστάνειν θεία, τῶν ψυχῶν μου μοκήματα ποίησον·

Ἄλλος. Τῶν δεήσεων ἐκχεῶ.

Σ ἥλιος τοῖς ἐν γῇ ἀνέτειλας, τῷ πυρσῷ τῆς ἀσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν διαπαίζων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων φαιδρότητα. Θεόκτιστε σαῖς προσευχαῖς, καὶ μοῦ τὴν Οἰκουμένην, εἰρήνευσον·

Εὐφροσύνῃ λογισμῷ χρησάμενος, τῶν ἐν γῇ καταπεφρονήκας πάντων, καὶ ὑραίων Παμμακάριε Πάτερ, τὴν κληρουχίαν παντοσόφως προεκρίνας. Θεόκτιστε καὶ μοῦ σαφῶς, Οὐρανὸς ἐμβατεύεις γνησόμενος.

Θεοτοκίον.

Θέλχθητε καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τῆς Χριστοῦ τῆς ἀπρεπεστάτης Τεκούσης, διὰ σαρκὸς, τὸν φανέντος ἐν Κόσμῳ, ἐκ τῆς ἁγίας Ἀχράντου Θεομήτορος. καὶ ὤφθητε τῶν Μοναστῶν, ἀκριβεῖς πολιτείας προγράμματα.

Κοσ-

Κοντάκιον. ἦχος, δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν.

Ἠθύρεσιν ἀσεβῶς διαπρέψας, καὶ Μαρτυρίᾳ τὴν ὁδὸν διαμύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποίμνης Θεόφρον. διό σε καὶ γοραίρουσα μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι. ἐκ παντοίων κινδύνων ῥῦσαί με ἀεί, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Πατὴρ ἡμῶν Ἀθύμιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἔνθεις χιτῶνι θείκλῳ, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας ἀπέλασον ἀνάσσων. ὅπως ὑμνήσω σε πιστῶς τὴν ἁγίαν μνήμην. ἐν ᾗ Ἀγγέλων χοροὶ, μετὰ Μαρτύρων σήμερον ἀφραίνονται ἐνθέως. καὶ ἄνθρωποι, ὕμνοις ἐγκωμίων τὸν σὸν κάραν, ὡσαύτως ἄθλησιν συμπλέξαντά, σέβεσιν ἀξίως. αὐτὸν ἀντὰ παρὰ σοῦ λαβεῖν, παντὸς πταισμάτων ἀποχὴν, καὶ παντὸς κακοῦ τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὁρατοῦ καὶ ἀοράτων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατὴρ ἡμῶν Ἀθύμιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, γ'. τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ Ἀθύμιος Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ᾠδὴ α'. Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἀθύμιε ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἀνθεὶς εἰς δόξαν Θεοῦ βίβας.
Ἀθύμως ἐν βραχεῖ ἀπέκτεινε ξίφος ὀξύ.

Ὁ Ἅγιος Ἀθύμιος, προκαθίσαντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἤχθη πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων παντοδαπῶν κολαστηρίων ὀργάνων. καὶ ἐπεὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ἐκήρυξε, θλάττεται τὴν γνώμην, σιδήροις πεπυρωμένοις τιτρώσκεται, ἐπ' ὀφρύων γυμνὸς ἁπλοῦται, ῥάβδοις τύπτεται, καὶ κνημίδας χαλκᾶς πυρακτωθείσας ὑποδεθεὶς ἐλαύνεται, καὶ βροχῷ δεσμεῖται, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ ἀποτμηθεὶς, βίβας ἐκφεύγει.

Ὁ Ἅγιος Ζήνων ἐν λέβητι μολύβδου καχλάζοντος βληθεὶς τελειοῦται.

ᾠδὴ γ'. Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Βασίλισσα θηριομαχήσασα, καὶ μηδὲν βλαβεῖσα τελειοῦται.

ᾠδὴ δ'. Ὀφθεῖσα Βασίλισσα φρικτὴ θηρίοις,
Φρικτῷ παρέστη Παμβασιλέως θρόνῳ.

Τῷ Ἀλεξάνδρᾳ ἡγεμονεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. καὶ παρέστη αὐτῇ ἐκ διαβολῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ. καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς ὁ Ἡγεμὼν ἔγνω, προσέταξε τύπτεσθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς. τυπτομένης δὲ τῷ Θεῷ εὐχαριστούσης, ἀκούσας ὁ Ἡγεμὼν, προσέταξεν ἀποδυθεῖσαν αὐτὴν γυμνὴν, ῥαβδίζεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀπεδίδου. ἀλλὰ κἀμ τούτοις τὸ καρτερὸν αὐτῆς καὶ ἀνένδοτον ὁ Τύραννος βλέπων, μανεὶς, ἐπιπλέον προσέταξε τυφθῆναι. καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὁλόσωμον γεγονέναι. εἶθ' ὕστερον ἀπεπελμάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς. καὶ ἀναβοήσασα τὸ, ὁ Θεός μου εὐχαριστῶ σοι, ῥυπηθῆναι τοὺς ἀγραγάλους αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, ὀγκίμους ἐμβάλλουτάν, καὶ ἀλύσεσι δήσαντάν, ἐκρέμασαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς. καὶ ἄφαντάν πυρκαϊᾷ ὑποκάτω αὐτῆς, ἔβαλλον πίσσαν, καὶ θεῖον, καὶ ἄσφαλτον, καὶ μόλυβδον, ἵνα τῇ βίᾳ τοῦ πόνου καὶ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ, ταχέως ἐκπνεύσῃ. ὡς δὲ ἡ Ἁγία ταῦτα πάσχουσα ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν ῥυφῇ Παραδείσου ἑστῶσα, ἰδὼν ὁ Ἡγεμὼν, ὅτι ὡς παίγνιον τὰς τιμωρίας λογίζεται, κελεύει κάμινον ἐκκαυθῆναι; καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Μάρτυρα. ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν ἡ Μάρτυς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς, καὶ στᾶσα ἐκεῖ πολλὰς ὥρας, ἀβλαβὴς διετηρήθη, ὥστε θαυμάζεσθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς καμίνου, δύο λέοντας πάμμεγέθεις ἀπέστειλε κατ' αὐτῆς. τῆς δὲ Ἁγίας προσδραμούσης, ἔμεινε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβής. ταῦτα πάντα θεασάμενος ὁ Ἡγεμὼν ἐξέστη, καὶ καταμυγεὶς, οἷα τοῦ Θεοῦ κρίματα, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας λέγων. ἐλέησόν με δούλην τὴν ἐπουρανίου Βασιλέως Θεοῦ. καὶ συγχώρησόν μοι ὅσα σοι κακὰ ἐμηχανήσω, καὶ στράτευσόν με τῷ σῷ Βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἁμαρτωλούς. τότε ἡ Ἁγία τῷ παντοκρατόρι Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήξιωσε τὸν Ἡγεμόνα.

μα. ὲ εἰσαγαγοῦσα σὺ τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς Ἀμμώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐβάπτισεν αὐτόν. μετὰ δὲ ταῦτα προσέπεσε πάλιν τῇ Ἁγίᾳ λέγων. δόλη τῆς Θεοῦ εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἄφεσιν λάβω, ὧν ἔπραξα εἰς σὲ, Σὺ μὲν καλῇ ὁμολογίᾳ τελέσω με τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. τῆς οὖν Ἁγίας προσαξαμένης, αὐθέως ὁ Ἀλέξανδρος δοξάζων ὲ ἀλογῶν τὸν Θεὸν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. τότε ἡ Ἁγία περιελάσασα τὸ λείψανον αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς Πόλεως ὡς ἀπὸ σημείων ριῶν. καὶ ἀῤῥῶσα πέραν, ἔστη ἐπ' αὐτῷ, ὲ προσαξαμένη ἔβλυσεν ὕδωρ· Σ πιοῦσα, Σ τῷ Θεῷ ἀχαριστήσασα, καὶ προβᾶσα μικρὸν ἐκεῖθεν, ἔφη. Κύριε δέξαι τὸ πνεῦμά μου σὺ εἰρωνῆ. ταῦτα εἰποῦσα, ὲ τὸ γόνυ κλίνασα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον σὺ χαρᾷ ἀγαλλομένη, ὲ τὸν Θεὸν ἀλογοῦσα. ταῦτα μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμμώνιος ἐλθὼν, ἐκήδευσεν αὐτὴν, πλησίον τῆς πέτρας τὸ μνῆμα ποιήσας. σὺ ᾗ τὸ ὕδωρ τῇ ἀχῇ τῆς ἁγίας ἐξελθὸν, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Ὁ ἅγιος Ἀριστίων Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας πυρὶ τελειοῦται.

Ε. Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν κατάδυσι ῥέχεις,
Χριστὸν ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίωνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ὁσίας Παρθένου ἡμῶν Θεοκτίστης, σωφρονησάσης τὸν μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ ἅγιος Χαρίτων σὺ ἀσβέστου βόθρῳ βληθεὶς τελειοῦται.

Ε. Ἐ ὑσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου βόθρον,
Ἄ σβεστον εὗρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Τ τος ὁ Ἅγιος Ἀριστίωνι ὑπῆρχε μὲν Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐδίδασκε δὲ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ. ἔτι δὲ Σ τὴν ἐκδεχομένην χαρὰν τῆς ἁγίου σὺ τῇ βασιλείᾳ τῆς ὁραμῶν. ὲ ὅτω διδάσκων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἄρχοντος. καὶ ὁμολογήσας τὸν Δεσπότην Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τῷ πυρὶ παρεδόθη. Σ ὅτω τὸ μακάριον καὶ ποθεινὸν δεξάμενος τέλος, τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ·

Ὠδὴ, ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ι' προσαχθεῖσαι τῷ σῷ, σεπτῷ σαρκίῳ φλογὰν, μηδενὸς ὅλως λυμαινομένης, ἐπὶ τὰς μισθαποδοσίας, ἐπισασίᾳ θείῳ, ἐγράφησαν Ἄγγελων·

Ὦ μὴ Θεοῦ παμβασιλεῖ, βροχὸς ἐξαίφνης ἔσῃ, ὁ τιμωρῶν σε ὲ κυλείονται, πρὸς πίστιν τῷ θαύματι, οἱ τῆς ἀπίστων δῆμοι, σοφὲ Ἱερομύστα·

Ὦν τῶν Χριστοῦ ἐντολῶν, φύλαξ ὑπάρχων Μάκαρ, ἐφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς τούτοις ὲ γέγονας, βροτοῖς τοῖς σὲ βροτοῦσι, διδάγμασιν ἐνθέοις·

Θεοτοκίον.

Πόρβολῇ Παρθένε, φιλανθρωπίας ὤφθη ἐκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος. ὲ σώζει τοὺς μέλποντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ·

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄλλῳ τῷ πόθῳ σωκημένος, διὰ ἀσκήσεως ὁρᾶσθε τῷ Δεσπότῃ, ταῖς αὐτοῦ μωῤῥυφαῖς, ἐλλάμψεσι κραυγάζων. ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ἄρτωμα θεῖον τῷ Δεσπότῃ, προσενηύσχας τὸν βίον σου βρισμάκαρ, καὶ θυσίαν δεκτὴν, ὲ ἄμωμον κραυγάζων. ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ἕλος τῶν πόνων εὗρες Μάκαρ, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐν Παραδείσῳ. ἐκ σοῦ γὰρ ὁδὸν κατήντησας πρὸς πλάτος, τῆς Βασιλείας παύσοφε, ἀλογῶν τὸν παντων Κτίστην· Θεοτοκίον.

Δε Παρθένος Θεῖον βρέφος, ἀπεγέννησεν ὅπερ οἱ Θεοφόροι, ἐπιγνόντες Θεὸν, Σ Κύριον ἐβόων. ἀλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ὠδὴ, ή. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἡτοιμάσεις Κύριε τὴν σάρκωσιν, παραμόνων Τυράννων ἐνώπιον, προσομιλῶν κολάσεσι, ὲ πικραῖς τιμωρίαις ἀλγηδόσιν, Ἱεράρχα πολύαθλε Ἄνθιμε·

Ὅπερ σίδηρος Μάκαρ ἐγένου, τῷ πυρὶ τῶν ἀπείρων κολάσεων, ὲ τὰς ἀμέτρους φάλαγγας, τῶν δαιμόνων συγκόψας, μίκης βραβεῖα, ἀμεπλέξω δοξάζων τὸν Κύριον·

Ἐκρωθεὶς ἐκουσίως παρόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ἀπέλαβες, Σ Παραδείσου εἴσοδον

καὶ

ς τὰς θείας σκιωμώσεις, ἐμ αἷς χοράζω, ἧ τιμώντων σε μέμνησο Ἄμθιμε.

Θεοτοκίον.

Ἑραῖς ἐμ φωναῖς μακαρίσωμεν, τὸ Θεὸ τὸν σκιωμὶ τὸν ἀμόλωτον, τὸν κιβωτὸν τὸν ἔμψυχον, ἧ Μαρτύρων τὸν δόξαν, τὸν αὐτέραν Χερουβὶμ ς ἁπάσης τῆς Κτίσεως.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ μέγκωμίοις γίνεται, Θεοφόρε ἡ μνήμη σε. τῆς δικαιοσύνης γὰρ ἐδείχθης ῥόθιμος, ἀνδρείας φρονήσεως, ς σωφροσύνης Πάτερ σοφὲ, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν αἰακράζων. οἱ παῖδες ἀύλογεῖτε, ἱερεῖς ἀύμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃν τὴν σορῶ τὸ σῶμά σε, Ἱεράρχης ἐκήδευσε, ς τῆς ἀθυμίας, ὁ φαιδρὸς ἐπώνυμος, ψυχὴν δὲ οἱ Ἄγγελοι, ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν, τῷ Δημιουργῷ χαρμονικῶς μελῳδοῦντες. οἱ παῖδες ἀύλογεῖτε, ἱερεῖς ἀύμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πλοσοφείᾳ ἐπόθησαν, τῆς σοφίας τῷ ἔρωτι, τῆς ἐνυποστάτου, Ἀσκηταὶ θεόφρονες. τῆς Κόσμῳ Παράμωμε, ἀναδειχθήσης Κόρη ἐκ σοῦ, ς θεοπρεπῶς τὰς ἀρετὰς φυτεύσασης. ἵν παῖδες ἀύλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀύμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Εἱρμὸς τῆς παρακοῆς μοναχοῖς.

Σ ῥόδον Πάτερ μυστικῶς, ἐξηύθησας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν ἡμᾶς ἀνωδιάζεις, Κυρίου ἀνδωδία γενόμενος. Σ πάθη τὰ δυσώδη Μακάριε, ἀποδιώκεις ἧ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡμέραν τὴν μνήμην σε τελεῖ, τὴν σύνοδον, συγκαλέσασα Πόλιν ἅπασαν, ἡ ἀγωνὶς Νικομηδέων, περίδοξός τε Πόλις ἐν Πόλεσιν. αὐτῆς γὰρ πολιοῦχος γεγένησαι, ἵν ὑράνθην Μάρτυς ποίμαινε.

Ἡ Γῆσε τὸ αἷμα ἐκχυθὲν, ἐδέξατο Ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεῦμά σε, εἰς ὑρανὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θείοις συναγάλλεσθαι Πνεύμασι, μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε. Ἄμθιμε, θείων Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φ Λογίνη ῥομφαία ἡ τὸ πρὶν, τὴν εἴσοδον Παραδείσου ἀπείργουσα, νῦν τοῦ δίδωσι Παρθένε, τοῖς πάθη τὰ σεπτὰ εἰκονίσασι. Χριστὸν τὸν λογχευθέντος θελήματι, ς σὲ τιμῶσι τὴν ὑπόρτιμον.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ τοῦ ὑράνου.

Χ Οἷς σε ἧ δακρύων ἐκκαθαρθεὶς, μὴ φωτὸς ἀπολαύεις Θεόκτιστε, τὸ ῥιφεγγὲς, τούτῳ παρισάμενος ἐμφανῶς. καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἄρισα, ἐκλεναμπρυσμένος μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕψους ἐποπτεύοις, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελέντας Μακάριστε.

Ψ Γάπῃ Σ ἐλπίδι θωρακισθεὶς, ς πίστως πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχανὰς, Σ τὰς μεθοδίας ἧ δυσμενῶν· ς μικητὴς γενόμενος, μὴ στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θείαις συγχορείαις, Ἀγγέλων Σ δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Ω Φρόνως ς δικαίως ς ἀσεβῶς, ἐν τῇ γῇ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, ἐν Οὐρανοῖς λάμπετε θεόφρονες Ἀσκηταὶ, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσιν, αἴγλῃ ἐνρυφώμενοι θεαρχικῇ. παρ' ἧς ς ἧ ἀγώνων, ἐνίκησε τοῖς στεφάνοις, ὡς μικηφόροι ἐκοσμήθητε.

Θεοτοκίον.

Ὃ Θεία ς θεόφρον ς ἱερὰ ξυνωρὶς ἧ Πατέρων ὑπόλαμπρε, ταῖς σαῖς λιταῖς, Κόσμῳ τὸν εἰρηνεύσαντα παρὰ Θεοῦ, καταπεμφθῆναι βραβεύσομ, Σ ταῖς Ἐκκλησίαις εἰλικρινῆ, ὁμόνοιαν ς πίστιν, πρεσβείαις ἀπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου Μακάριστοι.

Ἑξάπτερος εἰλάριον. Τῶν μαθητῶν.

Χ Ορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων πᾶσα χαίρουσα Πόλις, τὸ καλὸν Ποιμένος σε, ς σκίρτησον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα, διαπρεπῶς τὰ σε βλάβης, ἧ δυσμενῶν ἀμυντέραν.

Ἑτε-

Ἕτερον Ἐξαποστειλάριον τῇ Ὁσίᾳ.
Πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς.

Ἄγγελικῶς ἐβίωσας, Ὁσία γῆς Θεοφόρε· σὺ Εὐθυμίῳ παμσόφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν ἀσκήσεσι καὶ μηνείαις, καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας μεθ' ἧς καὶ μυῶν, παρεστὼς Τριάδι τῇ ἀπροσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, ἧς τιμώρτωμσε Μάκαρ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐτυρωμένον Παμάχῳ, καὶ πιότατον ὄρος, Δαβὶδ Θεογενήτρια, μελῳδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε. Σολομὼν δὲ ὁ θεῖος, κλίμακα σαφῶς τοῖς ἀσμασιν. Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον, καὶ Ἰακὼβ, κλίμακα πρὸ εἶδεσε, πύλην ἄλλος. ἧς ἦς Θεὸς τὸ φύραμα, ἐνεργεῖ τῇ ἀνθρώπῳ.

Σταυροθ. Ἐν πράγματι τῷ ἱερῷ.

Ταυρῷ τὸν σὸν ὁρῶσα μυῖ, τόκον ἀμνωθεῖσαν, θρηνίοις σαυτὴν σωτῆρι σωτέκοπτες, παρειὰς σὺν θριξίν ἐκτίλλουσα καὶ βοῶσα· τέκνον ἐμῆς μήτρας, προελθὼν ἀποῤῥήτως, πῶς φέρεις ταῦτα Σωτῆρ μου; σῶσαι παντὸς τὸ γένος, ἀνθρώπων βουλόμενος.

Εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα. ἦχ. δ. Ἐφραὶμ Καρίτης.

Ἡ Νικομηδέων Μεγαλόπολις, πᾶσα πόλις καὶ χώρα συνεορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σεβασμίων αὐτῆς πολιούχων. καὶ γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κροτεῖ ἐπάφρημόμενα, τῇ μυῖ παρηγύρει τῶν Ἱερομάρτυρος. τούτῳ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἀσμασιν ὡς αὐθεσι, σεφασθέντες πλέξαντες ἐκβοήσωμεν. χαίροις ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τῷ ψυχῷ θεὶς ὑπὲρ τῆς προβάτων. ἡ θυσία καὶ θύτης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον. σὲ δεόμεθα, σὺν τοῖς συναθλοις σε, Χριστὸν Ἀμνὸν ἱκέτευε, τῷ ποίμνιόν σε ταύτῃ, ἧς βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς ὠμότητος μάνδρας ἀξιωθῆναι.

Καὶ μυῖ Ἱερ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πάμμωμε. καὶ ῥᾳθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε. μὴ ὥσπερ λέων ἁφεδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινωμένην μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος. διὸ τῇ σῇ ἀ-

γαθότητι, πρὸ τῆς τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκρεμένον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάμμωμος Δέσποινα, καὶ νεκρωθέντα τὸν δίκαιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα, ἀνεκραύγαζε. τέκνον μου πολυθεμότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν παραμύθιον.

Μνεῖα τῷ αὐτῷ, δ'. Τὸ ἅγιον Ἱερομάρτυρος Βαβύλα Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἦχος πρόσομοια. ἦχ. Α. β.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ναίματι βάψασα, τῷ ἱδρῶ διπλοΐδα, εἰσῆλθες εἰς Ἅγια, ἧς Ἁγίων Ἅγιος συνόμενος, Βαβύλα ἔνδοξε. καὶ σαφῶς παντότε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, ὡραϊζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, ὃ Ἄγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἑορτάζομεν τῷ σῷ, ἱερωτάτῳ παμήγυρι, ἀξιομακάριστε.

Ἰδήρῳ πεδόμενος, ἀμεμπτοδίκως τῷ βίῳ, διώδυσας Ὅσιε, τῷ πρὸς τῷ Οὐρανίῳ Πόλιν φέρουσαν. τὰ σεσωσμένα, Βαβύλα παμσόφε, ὥσπερ κόσμον περικείμενος. Σὺ σεφανούμενος, οἷα νικητὴς ἀληθέστατος, καὶ Μάρτυς ἀπαράβατος, καὶ Ἱερουργὸς ἱερώτατος, μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις, μελῴδημα τὸ θεῖον καθαρῶς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς ὁμοούσιε. Οἷς μνῆς προϊστάμενος, τῆς λογικῆς Ἱεραρχίας, βακτηρίᾳ νοήσεως, ἐπίσκλοις ἔρεψας ταύτῃ πίστεως. καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεῷ εὐφράνας, τὸν ἧς ὕψωσε ποιμαίνοντα, ὃν κατεμώμησεν, ἧς ἀθεωτάτων Μακάριε, κηρύττων ὥσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἀρνίον γνησιόμενος, μετὰ ἧς ἀκάκου παιδίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, θῦμα ἀμώμου ὁλόκληρον, Βαβύλα θεωτέσε.

Ἕτε-

Ἕτερα, τῇ Προφήτῃ. ἦχος, δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐνηύλησε τὸν ἄσαρκον, ἐν γυμνῷ τὸν ἄϋλον, Μωϋσῆς τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν. θεοειδὴς τε γενόμενος, τῇ δόξῃ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, μομοθέτης κεχάρισαι, ἀλλ' ὁ πέφυκε, μᾶς γεώδης τοῖς θείοις ἐμβατεύειν. ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρῶσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ἐρὰς ἐμμομώτατος, γραπτὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι αὐθάδειαι, Μωσῆ μαγίζων τὴν Αἴγυπτον. τῇ ῥάβδῳ, δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τῷ ἐρυθρᾷ. καὶ βυθίζων ἁλάγορα, καὶ ὑφαίνοντα, Φαραὼ σὺν ἁρματαις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Ὠῦσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον. ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκας, μήτι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιτο. ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοι ὀπταίνεται, τὰ παράδοξα, τῆς Θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρὴβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῆ ἀπεφθέγγετο.

Δόξα, ἦχος, πα. β'.

Ἄσμον κρηπίδα ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, τὰς ἱερὰς σε ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα. ἰὼ καὶ φυλάττοις ἀκράδαντον, καὶ ἀμετακίνητον, ἐκ λύκων κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀρετάς σε, Σὺ μεγαλώνουσαν, σὺν σοὶ τὰ μήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστὸν τυθέντα, μὴ σὲ Μακάριε.

Καὶ νυῖ, Θε. Τεμάχερον αἷμα.

Ἀταμιεύτως ἐκέκτησαι, ψυχὴ ἀμεταμόητε, τί βραδύνεις; τῷ θανάτῳ ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσωπον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ξύλῳ τὸν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παμάμωμος, Θεοτόκος, κρεμάμενον μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. Τί μοι Σὺ Θεέμε, σῶσον τὸν πόθῳ σε ὑμνοῦντας σε.

Εἶτα τὸ στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος, πα. β. Βαβύλα.

Ἡ ματι Τυραννικῷ παρεστηκὼς, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες. ἴδε Σεπτέμβ.

ἐγὼ Σ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός· μεθ' ὧν ἐσεφανώθης, ἐν Οὐρανοῖς Βαβύλα Ἱερομάρτυς, πρεσβεύων ἀπαύστως, τῶν παγίδων τὸν ἐχθρὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μυῖ, Θεοτοκίον. Τεμάχερος.

Ἀρθενίαν παραμώμητε, δυσώπητον ὃν ἔτεκες, Βασιλέα, τὸν παντὸς καὶ ποιητὴν, ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοικτειρῆσαί με τὸν δοῦλόν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνθ' ὧν ἀμωμότατον, ἀδίκως καθηλώθητε, σὺν ξύλῳ, ἡ Παρθένος καὶ ἄχραντος, καὶ μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη. τὰ σπλάγχνα Σωτὴρ διετέτρωτο.

Τροπάριον, Τῶ Ἱερομάρτυρος. ἦχος, δ'.
Καὶ τροπῶν μέτοχος ἑτέρων,
Τῶ Προφήτῃ, ἦχ, β'.

Οὗ Προφήτευσε Μωϋσέως τῷ μνήμῃ Κύριε ἑορτάζοντάς, δι' αὐτῶν σε δυσωπῶμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος πάλη. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν ἁγίων δύο.
Ὠδὴ, α. ἦχος, πα. β'.
Ὡς ἐν πελάγει. Θεοφάνους.

Ἡμῶν τῶν οἰκείων αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐρυθραίαν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν, Βαβύλα μακάριε Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόας ἄσωμεν.

Τῶν ἧς γνόμων τὸν πόθον τῷ θείκῷ ὑποτάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τῶν ζωῶν. Βαβύλα Μακάριε Χριστῶ, ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὸν ὡραιότητα.

Ἡ ὑπόθεσις Τριάδος ὡς ἐράστης, τοῖς ῥίσι σου ἐθάμβησε, ἀγκαλόμενος παισί. Βαβύλα Μακάριε Χριστῶ. προϊέμενος ψυχὴν, τῷ ταύτης ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἧς ἀπόρως σε γαστρὸς, ὑπὲρ μὲν σαρκούμενον Ἄχραντε, ἧς κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἕτερος Κανὼν τῇ Προφήτῃ, ἧ ἀκροστιχίς.

Μωσῆς Προφήτων πρῶτος αἰνείσθω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, δ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἅ Ωσῆς Προφητῶν αἰμείθω πρότερος. ὡς ἐμωπίῳ Θεῷ, σωομιλήσας πρῶτος ἐμφαμῶς, ὦ προσώπῳ πρὸς πρόσωπον. ὐκ αἰνιγμάτων φάσμασιν, ἀλλ' ὡς ὦ εἶδει σαρκὸς βλέψας αὐτόν.

Ϣ Σ θεῖον δημαγωγὸν ἐρύσωσε, τὸ συγγενὸς Ἰσραὴλ, Μωσῆ θεόπτα δέδωκε Θεὸς, τῷ Πατρὶ ὥσπερ ἤυξατο. ἐπαγγελίας χρίσματι, προμνηθέντι σε τὴν γενήσιν·

Ϛ Οφίας σε θησαυρὸν ἐφύλαττο, αἱ γενικαὶ ἀρεταὶ, ἐγκεκρυμμένον χρώσει τῷ Θεῷ, ὡς ὦ Θήβη θεότοκα Μωσῆ. διό σε ἀμεθρέψατο, ἡ βασιλὶς ἐ θεία πρόμοια.

Ζ Μείζω θεοπρεπῶς παμάφημε, ἐκ βρέφους πᾶσαν θηλύ. τῷ δὲ γυμνήσῳ γάλακτι ῥαφεὶς, παρεδήλωσαφέστατα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐγγύτητος, τὸ ὑπόρρητόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Κ Ατέπτη Μωσῆς ἰδὼν παράδοξον, ὦ πρώτοις θέαμα, βάτον καὶ φλόγα, ξενίως συμπλοκίω. τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου μητρὸς, προζωγραφῆσαι ἄφθαρτον, ὃν διαβὰς τὰς χρόνους εἶδε σαρκί.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ο Υκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Βαβύλα, ἐ σφαμώσας αὐτὸν, τῷ σφαγῷ τῆς ὁμολογίας σου·

Μ Αρτύρων γέγονεν ἰσχύς, Κύριε ὁ Σταυρός σου. σφρεώσας τὰς παῖδας, σὺν Βαβύλα τῷ κλεινῷ, ἐ καθελὼν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα·

Ι Σχὺς ὤφελιπε Χριστὲ, διαβόλου εἰς τέλος. τοῖς ἀκάκοις γὰρ παισὶ, ἐ τῷ θείῳ Βαβύλα, ἥττηται ὁ ἰσχυρὸς, ϗ γελᾶται ὑπ' αὐτῶν παιζόμενος·

Θεοτοκίον.

Ι Σχύς μου ὕμνησις Χριστὸς, ὃν ἐκ σοῦ ἀμάτειλας, περικείμενος σαρκα, Θεοτόκε δουλικὴν, ἐ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαβόλου σώζων ἀγαθότητι·

Ἅλως. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ο Ἅλως, τῆς ἀῤῥήτου γνώσεως, ἐπλήσθης θεόπτα. τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ παράγιον, δι' Ἀγγέλου τὸν ἀρχαίων, ἐμυήσατό σε γνῶσιν σαφῶς·

Φ Ἔρων, τηλαυγῶς τὰς θείας αὐγὰς, ταῖς θεοσημείαις, κατεπλήττου Αἴγυπτον. μεταβάλλων τὸν τῶν στοιχείων, παράδοξος φύσιν παύσοφε·

Η Γ'γεια, τὸ ὡραῖόν κάλλος σου, τὸν ἐκ θείας αἴγλης, λαμπρὰν Μάκαρ ἀστειότητα. ἐ πρὸς θείαν ἁπλείστως παύτας, ἐπεστάσω ὡραιότητα·

Θεοτοκίον.

Η Ἔσθης, τὸ φρικτὸν θεάματος, προσώπῳ πεσθεὶς, τὴν καταμόνην παύσοφε, ἀλλ' ἐχέθης φωνῇ Κυρίου, τὸ τεχθὲν τος ἐκ Παρθένου σαρκί·

Κάθισμα, ἦχ. γ'. Θείας πίστεως.

Θ Ἔων πίστεως ὁμολογία, πλανῆς ἔσβεσας κακοδοξίαν, σκηλιτεύσας τῷ εἰδώλῳ τὸ ἄθεον, ϗ ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος. θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα, ἦχ. δ. Ἐ πεφάνης σήμερον.

Π Ροφητῶν ἁπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, ἀσεβῶς γυμώσκοντά, ἀναφημῶμεν οἱ πιστοί. πρῶτος Θεὸν γὰρ ἑώρακας, ὡς δυνατὸν ἦν, ἀνθρώπων θεάσασθαι·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ρ Ἠν θρόμβων αἰτήλησιν, τῶν ὠμῶν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, ἐ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ Πὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Παράγνε, ὠλάγχνα μητρῶα γοερῶς, ὠαραστομένη ἐκραύγαζες. οἴμοι πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ, δ. Χριστός μου δυνατός.

Χ Ριστός μου δυνατός, Θεὸς ϗ Κύριος. πρὸ βημάτων ἐβόας τυραννικῶν, ἀπειλῶν ἀπτόητος, ἱερομάρτυς Βαβύλα, ὦ Κυρίῳ ἀγαλλόμενος·

Θ Υσίαν ἄμωμον, φρικτὴν αἱμάκτου, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, ἐ σεαυτὸν, σφάγιον δι' αἵματος, ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγες·

Ω μ παίδων Ὅσιε, τὸ μέγα φρόνημα, ὡς σοφὸς παιδοτρίβης πνευματικῷ, ἀπο-

ῥέ-

βρέφωμ γάλακτι, ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγόν :~

Θεοτοκίον.

Ἀοὶ Παμάγιον, Θεοῦ γιμώσκομτάν, σὲ τὼ ἄπειλον μόμω, ἐξ ἧς πίστωμ, παύτων ὑπορέχουσαν, ἱκρωτάταις σε φωναῖς, Θεοτόκε μακαρίζομεν :~

Ἄλος. Ἐπαρθένος.

Ἧς ἰσχύτητος τῆς γλώττης ἐξ ἧς φωνῆς σου, διαμειφθείσης θείᾳ, προνοίᾳ Θεότητα, φερεκτῷ μυστηρίωμ Θεοῦ, ἐδείχθης διάκονος, καὶ πλήγαις ἐπάταξας Αἴγυπτον :~

Ὁμοθέτης παραδόξωμ ἐξ δυσεφίκτωμ, τῷ Θεοῦ διδαγμάτωμ, ὑμνοῦμτάν σε πίστει, κράζομεν Θεότητα Μωσῆ. τὼ ἴλεωμ αἰτῆσαι, τῷ Θεῷ ἡμῖν θείαν δώαμιν :~

Ἀμ πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόμων ἐξέκρωσε κράτος. τύπος γὰρ τῷ μέλλοντος, τὰ σοὶ ἐμφρήμενα, ἀληθῶς ὑπῆρχον ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐγγίσης ὧδε Μωσῆς ἀκούσας, Θεοῦ βοῶμτος, ἐκ φλογὸς ἐξ τῆς βάτου, ἅγιος ὁ τόπος γάρ. εἰκότως προέγραφεν, ἐμ σαρκὶ τεχθῆναι Χριστὸν ἐξ Ἁγνῆς.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγεσι.

Ἡμ θείαν χάριν σε Γῆσοῦ, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, ὄμτως ἐξ ὕψους ἐδέξατο. ὡς ἐξ παῖδας μέσος, πρὸς σὲ ἀγάπησιν, ἀλείφειν ἐξ θαμάτου πρὸς καταφρόμησιν :~

Ἡ θείᾳ χρώσει σε ἐλλαμφθείς, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, παύτας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ εἰδέναι μόνον Θεοῦ τὸν ὄμτως Υἱόν, ἐκ ζόφου ἐξ τῆς πλάνης ἀνακαλόμενον :~

Ἡ θείᾳ φήφῳ σε προκριθεὶς, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, τὼ λογικὼ μέμειν ποίμνιόν σε, σοὶ προσφόρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ, πρὸς ῥίζωμ σωτηρίας, παύτας σοφῶς ὁδηγῶν :~

Θεοτοκίον.

Πρὸ ἧς δείλωσε τὸν ἐκ σοῦ, Παμάγιε δεσπότω τῶ παντὸς, ἐκδυσωποῦσα ἱκέτευε, πάσης ἁμαρτίας, βλάβης λυτρώσασθαι, τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα :~

Ἄλος. Σὺ Κύριέ με φῶς.

Ἀπίζεις ὀρύθραν, Σ δεικνύεις ἰχνὼ τῶ Θεοῦ, ῥάβδῳ σε ὦ Θεότητα, ἐξ χαράττεις ἐμ ταύτῃ, Σταυρῷ τὼ θείαν δώαμιν.

Τόλμης προσφιλοῦς, ὦ ἁπλότητος ψυχῆς καθαρᾶς. εἰ ἔγνως με παρὰ παύτας, πρὸς Θεὸν ὁ Θεόπτης, φησὶ γνωστός μοι φαάνθι :~

Ἡ Πέτρα σκεπασθεὶς, οὐκ εἶδάν Θεοῦ πρόσωπον, ὡς κρύφιον ὦ Θεότητα. τὼ δὲ σαρκωσιν ἔγνως, τῷ Λόγε ὡς ὀπίθια.

Τῶν ὕετον, αὐτὶ ὕδατος μάννα ποτὲ, Μωσῆς ἐξίμ ὁ Θεόπτης, ὁ δὲς ὀρτυγομήρας, ῥοφὼ τῷ Γσραὴλ δι' ἀχῆς :~

Θεοτοκίον.

Γσέδυς αἰθητῶς, ἐμ τῷ γνόφῳ ἐξ ἔμαθάν, τὰ ἄῤῥητα ὦ Θεότητα ὅτι μέλλει ἐκ Παρθένου, Θεὸς σαρκὶ τεχθῆναι Σωτήρ.

Ὠδὴ, ς'. Τῇ βίᾳ τὼ θαλάσσαν.

Οὖ βίᾳ τὼ θαλάσσαν, τῷ τῆς πλαάνης καθορῶν, κυμαινομένω κλύδωνι, Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητὴς, ἐβόα ἀμάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὼ ζωὼ μὲ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς ποίμνης τὼ ψυχὼ, τὼ ἑαυτῷ προδέδωκεν, ὁ ἀοίδιμος Μάρτυς ἐξ ἀθλητὴς, ζωὼ πρὸς αἰώνιον, ἐκ φθορᾶς τῷ θαμάτῳ μεθιστάμενος :~

Ὧν παίδων τὸ ἅγιον, ἐπεστήριξε σοφῶς, τοῖς ἑαυτῷ παθήμασι, Βαβύλας ὁ ἀοίδιμος ἀθλητὴς, ζωὼ πρὸς ὑράνιον, ἀπὸ γῆς μεταφορῶν ὁ παράφθημος.

Θεοτοκίον.

Εσμῶν ἀπολέλυμαι, καταδίκης καὶ ἀρᾶς, ἀλογημένη Παράγνε. τῷ τοκετῷ σε μόνη γὰρ Θεῷ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν ἐξ αἱμάτων σε Παμάμωμε :~

Ἄλος. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Τρατείαν, κεκτημένος Θεοῦ Γσραὴλ δυματὼ, τὰ τῆς κακίας ἑπτὰ μὴ, Χαναναίων ἔθνη διώλεσας, ἀφανίσας, ἐκ προσώπου Κυρίου τὼ γὼ αὐτῶν :~

Ῥήτως, ὑπελθὼν ἐμ τῷ γνόφῳ τῷ θείῳ Μωσῆ. Θεὸς γὰρ ὢν ὁ καλῶν σε, τὰς γραφείσας πλάκας δακτύλῳ αὐτοῦ, τῶν μομίμων, ὑπεδέξω ὡς μέγας θρόνων αὐτοῦ :~

Ἔστησεν, ὑπακοὴν Θεοῦ τῆς φωνῆς αὐτοῦ, τὸν Μωϋσῆν τὸν θεόπτην, ἑαυτῷ ἐμόπτον

πιον ἐμφαμίσας. ἵνα δείξῃ, φοβερὸν μετὰ δόξης τὸν μύστην αὐτῆς·

Ν Ὁ μιμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες, τὴν ἀλογίαν φυγῶμεν, ἀφημέρυτες Μάχαρσε ὁ Ἑβραίους, ὡς πρὸ πάλαι Ἰακὼβ τὸν Ἡσαῦ μιμῆ περιέζομτες.

Θεοτοκίον.

Ν Εύματι, θεϊκῷ σε προφάφει Μωσῆς ὁ κλειτὸς, ὡς κιβωτὸν Θεοτόκε, ταῖς αὐγαῖς τῆς Πνεύματος παντοθεν· ὡς χρυσίῳ κατακεκαλυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ·

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ. Ὡς ἀπαρχάς.

Ψ Σ᾽ ἀσεβείας Κήρυκα, ὁ ἀθλητῶν ἔδραίωμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζουσε Ἔμδοξε, λαμπρυομένη σήμερον. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνη τελείαν τοὺς μεγαλυόμτας, καὶ αἰτυμνοῦντάς σε, φυλαχθῆναι δυσωπησον, ὦ πολύαθλε·

Ο᾽ Οἶκος.

Ψ Ἡ τῷ Κόσμῳ σαφῶς ματαιότητα, εἰρωνῶν ὁ τῷ Κόσμῳ ἀληθέστερος, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνέκρωσας. καὶ τὸν Σταυρόμενον ἁράμενος, ἠκολούθησας Μάρτυς τῷ Κτίσαντι. καὶ συμμένων αὐτῷ μᾶλλον ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων ἀληθῶς, ὦ πολύαθλε·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, δ᾽. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τριῶν Νηπίων, οἳ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Ἦ. Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλαι,
Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους.
Παῖδας δ᾽ Βαβύλα πέφυκε ξίφος ἀμφὶ τεταρτίῳ.

Ο Ἴσελθόντα Νεμεριανὸν τὸν βασιλέα ἐν τῇ καθ᾽ αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ, ἀπήλασε τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ φονεῦσαι τὸν Τίον τοῦ Πόρσῃ βασιλέως, ὃν εἶχον εἰς ὅμηρα. διὸ σιδήροις δεσμεῖται, καὶ πομπεύεται, καὶ τῷ κεφαλῷ σὺν τοῖς φίλοις παισὶν ἀφαιρεῖται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοῖς ὑπ᾽ αὐτῷ ὀγδοήκοντα τέσσαρσι παισὶ ξίφει τελειοῦται.

Ν. Μαθήσεώς σοι μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων, Βαβύλα θεῖε τῆς τομῆς κοιμωμία.

Εἰς τὰ παιδία.

Τ᾽πὲρ μεγίστης Δεσπότου Θεοῦ Λόγου.
Τρέχουσι θύρμως πρὸς ξίφος τὰ παιδία.
Ν Αξιμιανῷ βασιλεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, οἱ Χριστιανοὶ κατεκρύπτοντο. προσελθών τις τῷ Βασιλεῖ λέγει· Βασιλεῦ, ἐν κρυπτῇ καμάρᾳ τινὶ, κάθηται γέρων ὀνόματι Βαβύλας, ὃς διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων Νήπια, μὴ σέβεσθαι τοὺς Θεοὺς, ἀλλὰ τὸν Ἐσταυρωμένον. καὶ παραυτὰ οἱ ἀποσταλέντες σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἤγαγον τὸν Βαβύλαν, σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. ὁ δὲ Βασιλεύς· ἵνατί, ὦ γέρων φησὶ, τοσαύτην κατέχῃ πλάνην ἐν βιοθανεῖ ἀνθρώπῳ, παρὰ Ἰουδαίων ἀποκταυθέντι, καὶ προσκυνεῖς τοῖς θεοῖς, οἷς πᾶσα ἡ ὑφήλιος προσκυνεῖ; ἐξαπατᾷς δὲ καὶ τὰ ἀφρόνων μήπια μὴ προσκυνεῖν τοῖς Θεοῖς; καὶ ὁ Ἅγιος ἀπεκρίνατο· οἱ τῶν ἐθνῶν Θεοὶ ὦ Βασιλεῦ, δαιμόνια εἰσί. Θεὸς δὲ ὁ ἡμέτερος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε. σὺ δὲ καὶ οἱ μετὰ σοῦ τυφλοὶ ὄντες, οὐ βλέπετε τὴν ἀλήθειαν. ταῦτα τὸν Βασιλέα ἐξέμηνε, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. καὶ ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν τύπτεσθαι αὐτὸν λίθοις κελεύει, κατάτε τῶν πλευρῶν, τῶν πλάγιων, καὶ τῶν κνημίδων. τότε δὲ τυπτομένου, καὶ ὅλου τοῦ σώματος φοινιχθέντος τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἀνέβοησεν ὁ Ἅγιος λέγων· εὐχαριστῶσοι Κύριε, ὅτι γέροντα ὄντα με καὶ ἀσθενῆ ἐποίησας γενναιότερον Βασιλέως φθαρτοῦ σφιγγόμτος καὶ ἰσχυροῦ. τότε κελεύει τοὺς ὤμους αὐτοῦ, καὶ τὰς σιαγόνας, τοῖς λίθοις συνθλάττειν, καὶ μετὰ τὸ συνθλασθῆναι πάντα τὰ ἄρθρα, ἐνέβαλον κλοιὸς βαρεῖς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τοὺς πόδας τῷ ξύλῳ ἀσφαλισάμενοι, ἀπέθεντο ἐν εἱρκτῇ. Εἶθ᾽ ὕπως εἰσήχθησαν τὰ μήπια, ὀγδοήκοντα τέσσαρα ὄντα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν θηλειῶν, καὶ ἤρξατο κολακεύειν ταῦτα ὁ Βασιλεύς. ἐκεῖνα δὲ οὐκ ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ περιεστρέφοντο τυχικῶς καθ᾽ ἑαυτά. καὶ ἰδὼν ὅτι οὐκ ἀποκρίνονται, ἐχώρησε δέκα μείζονα

μα

μα τῇ ἡλικίᾳ, Ϛ φησί. ἰδὲ ὑμεῖς ὡς φρόνιμοι πίθησθέ μοι, ϛ θύσατε τοῖς θεοῖς, ϛ ἔσεσθε σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ παλατίῳ, πολλῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες. τότε Ἀμμώνιος καὶ Δομάτος εἶπον τῷ Βασιλεῖ. ἡμεῖς πιστοὶ ὄντες, δαίμοσι κωφοῖς καὶ ἀλάλοις θῦσαι οὐκ ἀνεχόμεθα. καὶ ἐκέλευσε τύπτεσθαι αὐτά. ἐν δὲ τῷ τύπτεσθαι αὐτὰ ἔλεγον. ἡμεῖς Χριστιανοί ἐσμεν, ϛ οὐ θυόμεν. τότε γραφεὶς ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὰ ἄλλα μήπια, λέγει. θύσατε κἀν ὑμεῖς, μὴ χείρονα τούτων πάθητε. ϛ ἀνεβόησαν ϛ αὐτὰ λέγοντα. Χριστιανοί ἐσμεν ϛ ἡμεῖς. οὐ θυόμεν, ἀλλ' ἀνάθεμά σοι μετὰ τῶν Θεῶν σου. τότε τυφθῆναι ϛ ταῦτα σφοδρῶς προσέταξε, καὶ τῇ φυλακῇ ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχονηθῆναι. καὶ τῇ ἑξῆς, κρεμασθῆναι προσέταξε τὸν Διδάσκαλον, καὶ μύροις ὠμοῖς καταξαίνειν τὰς σάρκας αὐτοῦ. τὸ καθὸν δὲ τῶν παίδων ἠρώτα, εἰ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, ϛ τὸν Διδάσκαλον αὐτῶν. τῶν δὲ μὴ ἀρνουμένων, ἐκέλευσε σὺν τῷ Διδασκάλῳ πάντας τῷ ξίφει τελειωθῆναι. προπορευόμενος δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν προκείμενον τόπον μετὰ τῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων αὐτοῦ μαθητῶν, ἔψαλλεν. ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ϛ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τοῦ Βασιλέως πρόταξιν, ὁ Ἅγιος Βαβύλας ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, εἶθ' ὕπως τὰ μήπια. πιστοὶ δέ τινες ἀσεβεῖς μυκτὸς ἐλθόντες, Ϛ τὰ λείψανα ἐν ἀκατίῳ ἐμβαλόντες, εἰς τὸ Βυζάντιον διακομίζουσι. Ϛ ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἔξω τειχέων ἐν ῥισὶ λαρναξι καταθέντες, οὗ ἐστὶ Μονὴ Χώρα ἐπονομαζομένη, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν:~

Ο' ἅγιος Θεότιμος, καὶ Θεόδουλος οἱ ἀπὸ δημίων πίστωσάμενοι, πυρὶ τελειοῦνται.

℟. Θεότιμος τέθνηκε σὺν Θεοδούλῳ,
Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοὺς Κυρίῳ.

Ο' ἅγιος Προφήτης Μωϋσῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

℟. Οὐκ ἐκ πέρας μοῦ, ἀλλ' ὀπισθίων μέρη,
Μωσῆ θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Ο "Σγνηται μὲν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀνελάβετο δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἡ τοῦ Βασιλέως θυγάτηρ, ϛ Υἱὸν ποιήσατο, ϛ πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἐξεπαίδευσεν. αὐτὸς δὲ τῇ ἡλικίᾳ προβὰς, γενόμενος ἐτῶν τεσσαράκοντα, ἀνεῖλεν ἄνδρα Αἰγύπτιον, Ἑβραῖον τιμὰ τιμωρούμενον. διὸ Ϛ φοβηθεὶς ἀπέδρα εἰς γῆν Μαδιάμ. κἀκεῖ γυναῖκα γήμας Σεπφόραν τὴν τοῦ Ἰοθὼρ θυγατέρα, ὤφθη αὐτῷ Θεὸς ἐν τῇ φλογὶ τῆς βάτου. κἀκεῖ πληρώσας ἔτη τεσσαράκοντα, προσάξει Θεοῦ κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραὼ ὅπως ἀποστείλῃ τοὺς Ἑβραίους θῦσαι τῷ Θεῷ. μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, αὐτίκα μαστίζει τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς δεκαπλήγος. ὅθεν Θεοῦ ῥοπῇ, παραλαβὼν τὸν λαὸν ἐν ἀργυρίῳ ϛ χρυσίῳ, ϛ διὰ τῆς θαλάσσης διαγαγὼν, καὶ διὰ σημείων παιδάσας, μόνῳ ἐτείχισε. καὶ ἐπεὶ διὰ τῆς αὐτιλογίας τὸν Θεὸν παρώξυνεν, ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τελευτᾷ, ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν εἴκοσι. προέλαβε δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, ἔτη χίλια τετρακόσια ὀγδοήκοντα πέντε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Ἑρμιόνης, μιᾶς τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

℟. Χωρεῖς πρὸς αὐτὸν Οὐρανὸν Ἑρμιόνη,
Ἕρμαιον ἀνηκῦα τὴν Σωτηρίαν.

Φ Ἵλιππος ὁ ἁγιώτατος Ἀπόστολος ὁ τὸν Καμδάκην βαπτίσας, ἔσχε τέσσαρας θυγατέρας, ἃς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς καὶ προφήτιδας Ϛ Παρθένους μαρτυρεῖ. ἐξ ὧν Ἑρμιόνη καὶ Εὐτυχὶς ἦλθον εἰς Ἀσίαν ἐπιζητῆσαι τὸν Θεολόγον. μὴ εὑρῆσαι δὲ αὐτὸν διὰ τὸ μετατεθῆναι ὡς ὁ Ἐνὼχ ϛ ὁ Ἠλίας, εὗρον Πεῤῥώμιον μαθητὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, ϛ διδαχθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, ἐμιμήσαντο τοὺς τρόπους αὐτοῦ. ἡ δὲ Ἑρμιόνη μετῆλθε τὴν Γαλλικὴν τέχνην. διὰ τοῦτο δὴ ϛ προσήρχετο αὐτῇ πλῆθος πολὺ, Ϛ πάντας τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐθεράπευε. Τοῦ δὲ Βασιλέως Τραϊανοῦ διερχομένου κατὰ Πέρσων, διεβλήθη ἡ Ἁγία ὡς Χριστιανή. καὶ παραστήσας αὐτὴν, ἐπειρᾶτο κολακείαις ἀπατῆσαι ταύτην, ϛ ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ.

ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, προσέταξεν αὐτῷ κατὰ τὸ προσώπου ῥαπίζεσθαι ἐπὶ ὥρας ἱκανάς. ἀλλ' ἡ Ἑρμιόνη τὸν Κύριον καθήμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ βλέπουσα ἐν σχήματι Περσικῷ προσομιλοῦντα, καὶ ἐνδυναμοῦντα αὐτῷ, αὐτὴ ὀδυνῶσα ἤγειρε τὰς μάγγανα. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸ σταθηρὸν τῆς γνώμης αὐτῆς καὶ πάγιον, αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν αὐτήν. Ἔκτοτε οὖν ἀνοίξασα ἐν Ἀσίᾳ παρδοχεῖον, ἐψυχαγώγει πάντας καὶ ψυχικῶς, καὶ σωματικῶς. καὶ ἰδεῖν καθ' ἑκάστην ἐκείνην δοξαζόμενον τὸν Κύριον παρὰ πάντων ἀνθρώπων μέχρι τῆς ζωῆς Τραϊανοῦ. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἐκμερήσαντος, καὶ βασιλεύσαντος Ἀδριανοῦ τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ, καὶ μαθόντος τὰ περὶ τῆς Ἁγίας, παρέσχεν αὐτὴν διὰ τῆς γραπτῆς, καὶ φησί. λέγεμοι χαίδιον, πόσον ἔτος εἶ; καὶ ποίας γονῆς ὑπάρχεις; καὶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ διάγεις; ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίνατο. ὁ Χριστός μου οἶδε πόσων ἐτῶν εἰμι, καὶ ποίας γονέων ὑπάρχω. ὁ Βασιλεὺς ἔφησεν. ἄραγε τὸ πάλιον ἀπ' αὐτῆς, τύραννε αὐτὴν ἀφειδῶς λέγοντα. πρὸς ἃ ἐρωτᾷ ὁ Βασιλεύς, μετ' εὐσεμνότητος λέγε. τυπτομένης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, ὁ ψαλμὸς ἐπὶ στόματος ἦν. καὶ τῇ δημίῳ ἀτονησάσῃ, προσέταξεν ἑτέροις στρατιώταις, ἐν τοῖς πέλμασι τῶν ποδῶν αὐτῆς, πρόσωμας βαλεῖν. Γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς Ἁγίας τῷ Θεῷ εὐχαριστούσης, ὁ θυμὸς τοῦ Τυράννου πλέον ἀνῆψε, καὶ κελεύει λέβητα ἐκκαλεῖσθαι μετὰ πίσσης, μολύβδου, ἀσφάλτου, καὶ θείου διαπύρου, καὶ ἐν τούτῳ τὴν Ἁγίαν βληθῆναι. ἐκκαυθέντος δὲ τούτου σφοδρῶς, ἡ Ἁγία εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀναβλέψασα, καὶ κατασφραγισαμένη, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐθέως ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ μόλυβδος ἐξεχύθη. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς λέγει. ἐκκαύσατε τὸν λέβητα, ἕως ἂν τὰ ὀστᾶ αὐτῆς χωνεύθῶσιν. ἀνάψαντες δὲ τὸν λέβητα, ἐθεώρουν τὴν Ἁγίαν, ὡς ἐν δρόσῳ ἱσταμένην ἐν αὐτῷ. καὶ λέγει πρὸς τὸν Τύραννον ἡ Ἁγία. ζῇ Κύριος ὁ Θεός μου. ὥσπερ σὺ καθεζόμενος οὐκ αἰσθάνῃ τῆς πυρᾶς τοῦ λέβητος τούτου, οὕτως οὐδὲ ἐγώ. ὁ δὲ θαμβηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀφῆκε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ προσάψας τῇ χειρὶ τῷ λέβητι, αὐθέως ἀπεβάλετο τὴν δορὰν αὐτῆς σὺν ταῖς ὄμυξι. τότε ἡ Ἁγία εἰποῦσα, μέγας ὁ Θεὸς τῆς Χριστιανῶν, ἐξέψυξε τὸν Βασιλέα. καὶ ἐκκαύσας τύραννον ὡς τε αὐτὸν θηροβολεῖν, ἐκεῖσε τὴν Ἁγίαν γυμνὴν ἐξενέγκαντες. ὁ δὲ σὺν αὐτῇ ὢν Ἄγγελος Κυρίου, διασκορπίσας τὴν κάμινον ἑκατόρθεν τοῦ τυράννου, πολλοὺς τῆς παρευρεθέντων ἐμέπρησεν. ἐκείνη δὲ ὡς ἐπὶ χλόης ἐν τῷ τυράννῳ ὕμνει δοξάζουσα τὸν Θεόν. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς Ἀδριανὸς τὸ παράδοξον θαῦμα, γέγονε σώφρονος, καὶ κελεύει ἐκβληθῆναι αὐτὴν ἔξω τοῦ τυράννου, φοβούμενος μήπως καὶ αὐτὸς ἔργον τοῦ πυρὸς γένηται. ἐκβληθεῖσα δὲ, λέγει πρὸς αὐτόν. Βασιλεῦ, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ τυράννῳ εἰς ὕπνον με μετέβαλε. καὶ εἶδον ὅτι προσεκύουν τῷ μεγάλῳ Θεῷ Ἡρακλεῖ. ὁ δὲ περιχαρὴς γενόμενος, προσέταξεν εἰσελθεῖν αὐτὴν ἐν τῷ Ναῷ. τότε ἡ Ἁγία προσευξαμένη καθ' ἑαυτὴν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν, αὐθέως βροντὴ γέγονεν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ πεσόντα εἰς γῆν τὰ ἐν τῷ Ναῷ εἴδωλα, συνετρίβησαν, καὶ γεγόνασιν ὡσεὶ χοῦς. καὶ ἐξελθοῦσα λέγει τῷ Βασιλεῖ. εἴσελθε, καὶ δὸς τοῖς σοῖς Θεοῖς χεῖρα βοηθείας, ἐπειδὴ πεπτώκασι, καὶ ἁγιασθῆναι οὐ δύνανται. καὶ εἰσελθὼν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἰδὼν τὴν εἰδώλων συντριβὴν, προσέταξεν ἔξω τῆς Πόλεως ξίφει τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι. καὶ λαβόντες οἵτε Θεόδουλος καὶ Τιμόθεος, ἐξῆλθον τῆς Πόλεως. καὶ πρὸ τοῦ προσάξασθαι ταύτην, ὁρμήσαντες κατὰ προπέτειαν διαπράξασθαί τι, ἀπεξηράνθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν. προσελθόντες δὲ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ πιστεύσαντες ὁλοψύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑγιεῖς ἐγένοντο. καὶ ἠτήσαντο τὴν Ἁγίαν προσεύξασθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀποδοῦναι τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον αὐτῆς. καὶ τούτου γενομένου, ἐκοιμήθησαν. καὶ αὐτὴ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ παρὰ τὸν αὐτὸν τόπον. ἐλθόντες δὲ πιστοὶ τιμῶντες εὐσεβῶς, καὶ λαβόντες τὰ τούτων λείψανα, κατέθεντο

ἐν τῇ

ϗ τῇ πόλει Ἐφέσῳ ϗ ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Παρθ̃, καὶ Τίου, καὶ ἁγίου Πνεύματος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆ ἁγίαν Μαρτύρων Κεντυρίωνος, Ὠκεανοῦ, Θεοδώρου, Ἀμμιανοῦ, ϗ Γαϊλιανοῦ ὁρμωμένων ἐκ Κώμης Καμβαύλης.

ᾨδ. Ὁ Κεντυρίων πῦρ πόθῳ θείῳ πνέων, Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπέμει. Τριττοῖς ἀθλητὰις ἡ πυρὰ κλίμαξ ξένη.

Δι' ἧς ἀνῆλθον Οὐρανοὺς πρὸς τὸ πλάτος.

Τοῖ τοι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, μυρίας πολλὰς πρότερον βασάνους, προσάξει Μαξιμιανὸς, λυσσῶν ἐκκαυθεντι ἐμβάλλομαι. κἀκεῖθεν ὑπὸ θείων Ἀγγέλων ῥυσθέντα, τὰς πόδας πελέκει ἀφορᾶται, ϗ πυρὶ ἀναπρήσθεντα, τελειοῦται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆ ἁγίων Μαρτύρων Περσῶνος, Χαριτίνης, Ζαρβήλου, Θαθθηλ, καὶ Βεβαίας.

ᾨδ. Τ' μνηθέντα ἄμφω Θαθθηλ ϗ Βεβαία, Ζωὴν βεβαίαν εὗρον ἀντ' ἐφθαρμένης.

Βέβηλον ὁ Ζαρβήλος ὡς σέβων σέβας, Ἀνδρῶν βεβήλων χοροὶ βάλλεται λίθοις.

Τοῖ τοι ὑπῆρχον Θεῷ Ἀδριανοῦ Βασιλέως. ὧν ὁ Θαθθηλ τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης ἰδὼν Ὁράς. ἀχράθεὶς δὲ ὑπότιμος Ἐπισκόπου, προσῆλθε τῇ πίστει. διὸ ὑπὸ Αὐγάρου Τοπάρχου ῥαβδίζεται, τὰς ὄψεις καίεται, τὰς χεῖρας εἰς τὰ ὀπίσω δεσμάθεὶς ϗ τῆς γαστρὸς τύπτεται. τῆς χειρὸς ἐξαρτηθεὶς, κρεμᾶται. ϗ ξέεται, τῷ πυρὶ ὑποκαιόμενος. εἶτα ϑ ὀργανῷ τεκτονικῷ βληθεὶς, πρίεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ τελειοῦται μαχαίρᾳ, σὺν Βεβαίᾳ τῇ ἀδελφῇ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων χιλίων ἑξακοσίων εἰκοσιοκτὼ Μαρτύρων.

Γ' ἀνῃρέθησαν κρυπτόμενοι ϑ ὄρεσι ϗ σπηλαίοις τῆς Νικομηδείας. ὃς ὁ Μαξιμιανὸς μυρίαις ὑποβαλὼν αἰκίαις, θανάτῳ παρέδωκε :~

Ὠδὴ, ζ'. Δροσοβόλου μὲν τὸν κάμινον.

Γ' ραμμαὶ ταξιαρχίαι σύμβολον, μικηφόρος ὁρῶσαι μέσος κατὰ τῆς πλαμῆς, τὸν θεοστέπτου Βαβύλαν, ἐβόων συγχαίρουσαι Χριστῷ. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Τὸ Δεσποτικὸν φωσφόρος κατελάμπρυνε, χάριτος τοὺς σωτηρίους πιστοὺς, προσβέπουσα χαίρουτας βοᾷν. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ Πατέρων ἡμῶν :~

Ὦ Τυραμμὼ μὴ ἀπόρει ἡ ἐπίμοια, βοηθεῖν τοῖς μὴ ὄσι θεοῖς, τῇ Παμαγίᾳ ὁ θεοστέπτος δὲ Βαβύλας, προσβέπει Θεϊκὸν τὸ βοᾷν. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Ἀμπρότατα ἀγραπαῖς σου καταλάμπρυνον, τὸν ζοφοφανῆ καρδίαν μου. ἡ κυήσασα, Θεὸν τῆς Ἥλιον Χριστὸν, Παρθένε ἡ ψάλλομέν σε ἀεί. ἀλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα :~

Ἄλος. Ἐν τῷ καμίνῳ.

Ἐν θεοπτίαις τῶν ἀπορρήτων, θεῖος Γραφὰς γεγονὼς, πᾶσαν τὸν σοφὸν ἰδέαν τὸν τῆς σκιᾶς, διὰ λόγων τεχνάσαμενος, τῷ Ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέδου τὸν πρᾶξιν Μωσῆ :~

Ἐρατόν, θρασυνομήσας πάλαι Κορὲ κατὰ σοῦ, ὤφθη κατελθὼν, εἰς ᾅδου παγκλήρους ζῶν, τὸ Θεὸς τὸ αἰδέσιμον, Μωσῆ φυλάττοντος, βασιλείας καὶ ἱερατείας ὁμοῦ :~

Στρατηγοῦσι, τῷ Γεδαίῳ ἔδειξε πάλαι Μωσῆ, ὤφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν Οὐρανῶν, ϗ τὸ σώματος σὸν θεῖος φρουρός. τὸν γὰρ ἀρχέκακον, ἀμύθητα κατήχησε. Θεοτοκίον.

Οὗ Ἀρὼν σε ἡ θεία ῥάβδος προεδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκε λύσιν ἁμαρτιῶν. ἱλασμὸς βροτοῖς γὰρ γέγονας, ϗ ἀπολύτρωσις, τῆς φεικτῆς τὸ Θεὸ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς :~

Ὠδὴ, η'. Θεὸν Πατέρα δημιουργόν.

Μνήμην σήμερον ἀδελφοὶ, τὸ Γορέως ϗ Μάρτυρος Βαβύλα, τὸν ϑ φλογὶ μεσίας ἄδειν προσβέπεται. ἀλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Γέροι σήμερον φοιτηταὶ, τὸ Γορέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, σὺν τῷ Πρεσβύτῃ σεφθέντα, ᾄδειν προσβέπονται. ἀλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, ϗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τὸ χρίσμα τὸ ἱδρατικὸν, τῦ Ἱορέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τῦ αἵματος, χρίσει, πλέον δοξάζεται. διὰ τῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, Ϛ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκὶ, τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα. ἐ ἐν ἀγκάλαις Παρθένε, τῦτον ἐβάστασας. ὃν ὑμνῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαμιήλ.

Ἐράπωμεν εἰκότως τῷ Θεῷ, ὡς πρᾶος ἠκεσας καὶ ἔργοις γέγομας. διὸ ἐμιώθησοι Κύριος, ὑπὲρ πάντας τοὺς Προφήτας Μωσῆ. καὶ ὁμοιήσας σοι πίστως, φάλλειν ἐδίδαξεν. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Σὺ μύης Θεῦ καὶ λειτοργὸς, καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μωσῆ θεότητα δειχθείς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔρχεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράψας αὐτῦ, τὸν πρὸς ἀνθρώπους φοβεραὶ Ϛ θείαν ἔλαμψιν. ὃ Ϛ τύπος ἔμψυχος ὤφθης σαφῶς, Ϛ προφήτης πιστός.

Ὁ γῷ προφητείας τὸν λαὸν, ἐ μόμῳ διαταγῆς, καθοδηγήσας πιστῶς, σημείων τέρασιν ἐθαύμασας. ἐ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ὑπὸ Θεῦ προχειρισθείς, ἀρχων Θεότητος. διὸ προσετέθης, πρὸς τοὺς Πατέρας τοὺς σοὺς, μετὰ δόξης πολλῆς.

Ῥεῖ ἐπιβὰς ὡς Οὐρανῷ, Θεῦ προσάξαντος, κατεῖδες Πνεύματι, τὴν γῆν πραέως γλῶ παύσοφε. αἰθηπῶς δὲ κατανόησας, ἐπαγγελίας τὸ ῥυθμόν. καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς, ἐπεκρύβη, οἰκομομίᾳ Θεῦ καὶ τὸ σκηνῶσόν σε.

Θεοτοκίον.

Τὸν δεῖς προακήκοε πρὸ σοῦ, θεόπτης ἔνδοξε Μωσῆ θράπον Χριστῦ. διότι ἅπαντα ἔβλεψας, τῆς Παρθένε τὰ ἐμβάλματα, προδιαγράφοντα αὐτῆς τὴν θείαν γενέσιν. ἐν φλογὶ γὰρ βάτε, κατεῖδες μορφὴν τὴν ἀόρατον.

Ὠδὴ, Ϛ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ὃς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ Σταυρῦ πρὸς ὕψος Οὐρανῶν ἀνεπίβατον. διὰ τῦτο θανάτου ἥττηται βροτοῖς. παῖδες γὰρ ἐμιαίνετο τῦτον οὐκ ἔπτηξαν, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλᾳ, ὃς μακαρίσωμεν.

Τρῶν τὴν πόμωσου τὴν αὐτάμενον, παρὰ Χριστῦ θαυμάτων, παροχὴν καὶ αἰώνιον, κληρονχίαν Βαβύλα θεοστέπτε, μέλπεις σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριὰς παντοργὸς ἐ παντοδύναμος.

Ἀθῶν ἱάματα ἀρρυσώμεθα, τῇ ἀνλεᾷ σκηνῇ τὴν ἀθλοφόρων προσέχοντες. ἐν αὐτῇ γὰρ παρεισιν Ἀγγέλων χοροὶ, Πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλᾳ ἱάσεις μέμοντες.

Θεοτοκίον.

Δὶν προσάγωσοι Κόρη Δέσποινα, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων μου ὁ τάλας δεόμενος, τῦ βορβόρου ῥῦσαί με τῶν ἔργων μου. ἅπαντας δὲ τοὺς πίστει μῶν ἀφνημένους σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τῦ σοῦ Τἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐγομας αὐτόπτης Θεότητα, ἐ μετὰ θάματον, Κυρίε. ὃ διὰ ἀμυδρῶν αἰνιγμάτων, Χριστὸν ἀθροίσας ὡς ἐν τῇ Πέτρᾳ τὸ πνεῦμ. ἀλλ' ἀνθρωπίνῳ σώματι, φῶς ἀπαραπτωτα Θεότητος.

Ὄρος τὸ Θαβὼρ ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναιον πλησίος. ἔνθα Μωϋσῆς ἐκ Νεκάδων, καὶ ὁ Θεσβίτης ἐν χώρᾳ ζώντων, Χριστὸν σὺν Ἀποστόλοις ἔβλεπον, μεταμορφούμενον ὡς ὄντως Θεόν.

Ὅσον συμπαθεῖσε πρεσβείᾳ, καὶ προσάχωμεν τὴν παῤῥησίᾳ, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, Μωσῆ θεότητα ἐ χαλεπῶν Ϛ δεινῶν, Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβης τῶν ὑμνότωσε.

Θεοτοκίον.

Τάμνον σε χρυσοῦτε ἐ πλάκα, ἐ θείαν ῥάπεζαν Παρθένε, πρότερον Μωσῆς διαγράψας, ῥαγῶς ἐδήλωσε Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σοῦ. ὅπερ ἐδόντες σώματι, πίστως τὸν ὕμνον ἐκπληροῦμέν σε.

Ἐξαποστειλάριον.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς ὁμοῦ ἐ θύματι, θύων Χριστῷ αἱμομάκτῳ, Ϛ σοῖς ἐν αἵμασι τυθείς, σὺν τοῖς τελείοις μυστηίοις. μεθ' ὧν σε αἰνοῦμεν, Βαβύλα Ἱερομάρτυς.

Θεο-

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Υ̓ς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρθένε ἀσπαζομένους, ἐκ τῆς Υἱοῦ Σ Θεοῦ σε ἐκπίπτεως εἰλικρινῶς, κατάβαλε ὡς ἀθέους, καὶ τῇ γεενῇ παράδως:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Ἀ Υ̓μνμφόσε Χριστέμε, Μήτηρ ὑμῶν τῷ Σταυρῷσε, ὡς ἐθεάσατο θρηνίους, ἐκόπτετο ἐκβοῶσα. οἴ μοι γλυκύτατον φέγγος, πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε. τῆς ἁγίας Προφήτης Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελα ς΄. Ἦχος πρωτ. προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἐ Υ̓δωκας σημείωσιν.

Χ Ρίσμα περικείμενος, φωλιώτη θείαν ἀοίδιμε, Ζαχαρία ὡς Ἄ Υ̓γγελος, Θεῷ ἱερατεύσας. μεσιτεύων πλάσῃ, καὶ πλάσματι Μάκαρ, Σ τὰς δηλώσεις ἀναργῶς, τοῦ θείου Πνεύματος εἰσδεχόμενος. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντά παμήγυρι, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν:

Α Ἰδίον ἑώρακας, ἀποτεθὲν τῆς μεαίρδος, Ζαχαρία Θεόπνευστε. Πατρὸς τὸν σωσάρχον. Σ τῷ σῷ προδήλως, προλέγεις παιδίῳ, Προφήτης ἔσῃ ἀληθῶς, τότε τὰς τρίβους ἑτοιμαζόμενος. μεθ' οὗσε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σεπτήν σε πανήγυριν, ἱερῶς ἑορτάζομεν, θεοφόρε παμόλβιε:

Α Ὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, τοῦ θείου Πνεύματος πέφυκας. καὶ Ναὸν μέσον ἐνδοξε, Θεῷ συγγινόμενος, καθαρᾷ καρδίᾳ, ἀδίκως ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποπλησθείς, τὸν θεῖον δρόμον σε ἐξήνυσας. διὸ πρὸς τὸν ὑψηλόν, Ναὸν ἀϋλῆλθες αἱματι, τῷ ἰδίῳ αὐτόμενος, ἱλασμὸν τοῖς τιμῶσί σε:

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἰ Ωσὴφ μου Μοναχέ.

Ε Ρωσμίνης μοναχῆς, ἐνδεδυμένος ὅμοιος φωλιῶ, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν ἐλειτούργησας. καὶ παρέστως ἐν τῷ Ναῷ, Ἀγγελικὴ μορφὴ ἐμφανῶς ἐθεάσω Παμμακάριστε. διόσε τὴν μετάστασιν ἅπαντες μέλποντες, χρεωστικῶς Ζαχαρία, ἀσμασιν ἀφημνήσομεν, σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα, Ἰωάμμου τὸν ἔνδοξον. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ ἐλεήμονα Θεόν, σωθῆναι ἡμᾶς:

Καὶ μοῦ, Θεοτοκίον.

Κύριε εἰς τὸ κραταιόν.

Κ Ύριε σὺ τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, περιφρούρησον τὴν ποίμνην σου, ἣν πρὸ αἵματί σε τιμίῳ, ὡς Οἰκτίρμονα ἐξηγόρασας. καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, ἀπήμαντον σωτήρησον, ὅπως ὑμνοῦντες δοξολογῶμεν, τὴν θείαν σε συγκατάβασιν:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ Ύριε ὅτε σὸ Ἥλιος εἶδεν, Θεὸν τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε. καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλλετο. ἡ δὲ Παμάμωμός σου Μήτηρ τὰ σπλάγχνα διετέρητο:

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰδὲ βούλει εἰπὲ τὰ παρόντα προσόμοια τῆς ἁγίας, ἦχος, πλ. δ΄.

Ω Ὃ τῆς παραδόξου.

Ω Ὃ Τῆς Παραδόξου θαύματος, ὁ παρεστὼς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχάγγελος, λειτουργῷ θεόφρονι, Ζαχαρίᾳ τὴν σύλληψιν, τὴν τοῦ Προδρόμου ἀναγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στειρώσεως. ὧ τῆς ἀφράστου σε, προμηθείας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος:

ᾱ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ω Ὃ Τῆς Παραδόξου θαύματος, τῆς παλαιᾶς τὴν σιγὴν, Σ τῆς νέας τὴν ἔκφανσιν, Ζαχαρίου κώφωσις προφητεύει σαφέστατα. τὴν γὰρ τοῦ μόνου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. ὧ τῆς προμοίας σε, τῆς σοφῆς φιλανθρωπίας, δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας περιφρόνησον, ὡς παντοδυνάμους:

ᾱ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου.

Ω Ὃ Τῆς Παραδόξου θαύματος, ἐν Ἐρήμοις πιστὸς, Σ ἐν Μαρτυσιν ἄριστος, καὶ Προφήτης ἔνδοξος, προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας Δέσποτα δείκνυται, τριπλῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενος. ὧ τῆς πλουσίως, δωρεῶν φιλανθρωπίας

δι' ὧν Χριστὲ, πάντας καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου :~

Δόξα, ἦχος, β'. Ἀματολίου.

Ὡ Σ καθαρὸς Ἱερεὺς εἰς τὰ Ἅγια τῷ Ἁγίῳ εἰσέδυς, ἐτιμῶ σολιμῶ τιμῶ ἱεραῖ ἐμδυσάμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας, ὡς Ἀαρὼν μομοθετῆ, ἐ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῷ κωδώνων ἀκραιφνεῖ συμβουλῇ, διὸ καὶ πεφάνθαι. ἀλλὰ τὸ αἷμά σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον Βάπτισμα γέγονε, καὶ ὡς μύρον ἀῶδάν τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, ἐ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σώφρων, ἐκτενῶς πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅ τε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὁ Ντως, ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τῶν κεφαλῶν μου Ἀγνὴ, Σ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δείλαιος, ἐ ἀδιόρθωτος. σὺ οὖν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ μοις ὑπομείνασα πολλὰς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ ἐ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε. σπάσασα δακρύσασα Σ ἀλαλάξασα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων πάντας ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσασθαι :~

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἐ ρωσιῶνς σολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφὲ. κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία. ἐ γέγονας φωστὴρ, ἐ θεατὴς μυστικῶν. τὰ σύμβολα ἐν σοὶ, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε, ἐ ξίφει ἀνῃρέθεις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ. Χριστοῦ πρόφητα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρια βίβλος. οἱ Καταβασίαι τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'. ἢ ἀκροστιχίς.

Τὸν προδρόμοιο τοκῆα κροτῶ σοφὸν Ἀρχιερῆα.

Ποίημα Θεοφάνους. Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, π. δ'.

Τραυ διωδάσας.

Ἡ μνήμην Προφήτου σου ἀφνεμῶμ, τοῦ Πνεύματος χάριν, ἱκετεύομοι σωθῆναι. τῇ σῇ μεσιτείᾳ αὐακράζομεν, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν :~

Βίος σου ἄμεμπτος ἀνεθείς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη κατορθῇ. καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς Θεόρρημον μακάριε :~

Ὁμίμῳ ταμίᾳ τιμῶ κεφαλὴ, κατηγλαϊσμένος, Ζαχαρία αὐαδειχθείς, ὡς Ἱεροφάντωρ αὐσεβοῦς τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν :~

Θεοτοκίον.

Οδήγησας χειρὶ ὡς Ἀαρὼν, περιβεβλημένος, τιμῶ ἐκ ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ, βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδείξω, τὸν λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν :~

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στόμωμα.

Ὅ τε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς σωτηρίας ἔφερεν, Ἀρχιερεῦ. τότε τῷ Προδρόμῳ, ἐκομίσω τιμῶ γενήσει :~

Τέρμα ἁγιάσματος, ἱεράτευσε ἔτι, ὡς Ἀαρών. ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ Ἀγγέλου ἠξίωσαι :~

Ῥήθρον προμηνύοντα, τῇ Οἰκουμένῃ Ἡλίου, τὸν μονότοκον. Σωτῆρ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν :~

Θεοτοκίον.

Θωμὸν τὸν βίον μου, Θεογενήτειρα Πάναγνε, καὶ τῶν ζώων, ἢ τοῦ Ζαχαρίου τῶν οἰκίαν φαιδρύνασα :~

Κανὼν, ἦχος, π. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐ ργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐφάνης τῇ Οἰκουμένῃ φῶς φωτός. ἐξ ὕψους δικαιοσύνης Ἀματολῶν, πάντα Κόσμον ἐκλάμπουσαν, ἐ εἰς ὁδὸν εἰρήνης ὁδήγησας, τοὺς πόδας ἡμῶν, ἔφυς, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν :~

Δόξα. Ὅμοιον.

Οὗ Βαραχίου τὸν Υἱὸν μῶν μακαρίσωμεν. ὅτι τὸν νόμον ψαλμικῶς προεμελέτησε. Ζαχαρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέ-

ἡμέρας. λαβάνων τῷ μὲ ὑψίστοις παίτων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν προφήταις μέγας Δαβίδ. ὃς δὲ τέλος δι' αἵματος, σφαγεὶς ἐτύθη ὡς ἀμνός. δεκτὸς εἰς ὁλοκάρπωσιν, τῆς Σωτῆρος τῆς ψυχῶν ἡμῶν:

Καὶ μιῶ, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαρίστως Ἀχμὴ ἀλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σᾶ τεχθέντα, σωτᾶς αὖθις Δωάμεσι, δὲ τοῖς Προφήταις, δὲ πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν. δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τῆς τέλους διόρθωσιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν τὸν Υἱόν σου Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι ἀεὶ ταῖς τοῦ δαιμόνων, προσβολαῖς ἐκφεπόμεθα, δὲ ταῖς μεθοδίαις. κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντά δὲ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζομέν Ἀχραντε, ὡς προεφήτευσας, διὸ πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι:

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφήτης σου Δέσποτα, τύποις μυστικοῖς, πιστῶς ἐλειτούργησεν. δὲ τῆς χάριτος ἠξίωται, κατιδεῖν ἐν γήρει τὴν ἀλήθειαν:

Ὦ φωτὶ φῶς προσέλαβε, τῷ ἀμαυροτέρῳ σὺ τὸ φαιδρότερον. Παμμακάριστε τῷ νόμῳ δὲ, δὲ ἡ χάρις ὅλως προσετέθησαν. Θεῷ παρεστάμενος, θεῖος Γαβριὴλ ἀναγγελίζόμενος, ἀσπόρῳ εἴσοι Μακάριε. τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου δὲ τὸν Πρόδρομον:

Θεοτοκίον.

Ἀθαρὲς ἐνδιαίτημα, ὁ Δημιουργὸς Παρθένε τῆς Κτίσεως, ἐνῴκησέ σε κατεσκεύασεν, ὁ τῆς Ἐλισάβετ λύσας στεῖρωσιν:

Ὠδὴ, ε'. Ὀρθριζόντων.

Κιβωτὸς ἐτέθη τῇ καθαρᾷ σου, ὦ Προφῆτα. ἐν σφραγῖδι ἔχουσα, τύπον τῆς χάριτος ἐνδοξε:

Γάλλεται ἡ Κτίσις τῷ τόκῳ σου, Ἀρχιερεῦ. σὺ γὰρ ἀνέβλαστησας, τῆς μεταμοίας τὸν Κήρυκα:

Ὁσμίως σε τὸν βίον διελύσας, τὰς ἐντολὰς, πάσας τοῦ Κυρίου γὰρ, σὴν Ἐλισάβετ ἐτέλεσας:

Θεοτοκίον.

Ὑπεμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά σου, Θεορρήμον, τὴν δὲ Ἀπειρόγαμον, κυοφορήσασαν ἑώρακας:

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνα μοι παράσχες.

Νόμον λαβάνων τὴν σκιᾶς, ὤφθη δὲ τῆς χάριτος, κήρυξ Σωτὴρ ἡμῶν. ἠξιώθη γὰρ ἰδεῖν σε τὸν σαρκωσιν:

Ὧν κρίσεων λογείων κοσμηθεὶς, Λόγον τὸν ἀΐδιον, σαρκὶ φορέσαντα, Ζαχαρία, Ἱερεῦ προδέδειξαι:

Ῥάθης ἔνδον χωρῶν τὸν Ναὸν, Θεῷ συγγινόμενος, Μύστα θεόπνευστε, ἱερὰς δὲ λειτουργὸς ἀξιάγαστος:

Ὠτῆρα Θεομῆτορ σὺ γαστρὶ, Παρθένε βαστάζουσα, Λόγον τὸν ἄναρχον. ἐμωρίωθης Ἐλισάβετ τῇ Προφήτιδι:

Κοντάκιον. Ἦχος, γ'. Ἡ Παρθένος.

Προφήτης σήμερον, δὲ ἱερὰς τῆς Ὑψίστου, Ζαχαρίας πρόθυμος, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, ῥάπεζαν τῆς προφητείας, πιστῶς ἐκτρέφων. πόμα δὲ δικαιοσύνης, πᾶσι κεράσας. διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος:

Ὁ Οἶκος.

Ἡμῖν τοῦ μόνου σιγηλοῦ, ὁ Ἱεράρχης δέδεκται, δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἄγγελον δεχόμενος. Χειρὶ, παρουσίας προφήτην δὲ μύστην. σοὶ Ἐλισάβετ στεῖρα καὶ σώφρονι. οὗ γενηθέντος, ἀνεκαινίσθη χάρις, δὲ λύτρωσις, δὲ καταλλαγὴ ἡμῖν παγκόσμιος. κηρύττει γὰρ τὸ ἀμνὸν καὶ πλάστην, δὲ τῆς φύσεως ἐργάτην, τὸν ἐκ τῆς στείρας τὸν καρπὸν χωρηγοῦντα, Υἱὸν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου. ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ε'. Ἡ σφαγὴ Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Ἦν. Θεῖον δι' ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας, Ὃν ποτὲ τις ἀμνὸς σφάττεται Ναοῦ μέσου.

Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδῳ σφάξαν παρὰ Ναοῦ.

Τὸν παῤῥησίᾳ κηρύττων τὸν Θεοτόκον Μητέρα σοῦ δὲ Παρθένου, δὲ τῆς ἀφωρισμένης ταῖς Παρθένοις φάσεως μὴ ἐξιέναι κελεύων. δὲ διὰ τὸ μὴ ἀφίστασθαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς

Βρε-

βρεφοκτομίας, ὡς κρυπτόμενον ἐν σπηλαίῳ, πόρραν τῆ Ἰορδάνῃ, διὰ τῆς Μητρὸς αὐτῆ. προσάξει τῆ Ἡρώδου, αἱρεῖται μέσον τῆ Θυσιαστηρίου παρὰ τῆν Ἰερουσαλήμ :~

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀββαῖος ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τυφθεὶς τελειοῦται.

ϛ. Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀββαῖος φορέσας,
Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ῥαὶς ξίφει τελειοῦται.

ζ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ῥαὶς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος, ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Ὁ ἅγιος Σάρβιλος τὸν δημίων λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

η. Ὁ Σάρβιλος βέβηλον ὄντα σέβων σέβας,
Ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου, Μεδίμνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀγωνισαμένων Γότθων καὶ Λαζῶν.

Γότθοι τὸν τὸν κακόφρονος Οὐάλεντος τῆς Ἐκκλησίας ἐξωσθέντες, καὶ μυρία δεινὰ διαπεράσαντες, τελευταῖον πλοίῳ ἐμβληθέντες, καὶ κατὰ τὸν Ἀσακηνὸν τόπον τῆ κόλπου γενόμενοι, πυρπολη-θέντος τῆ πλοίου ὑπὸ τῆ Ἐπάρχου, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ :~

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ μνήμη τῆ ἁγίου Πέτρου τῆ ἐν τῷ Ἀθύρᾳ, καὶ μνήμη τῆ ἁγίου Μάρτυρος Αὐδιῆ Ἐπισκόπου, ὃς ἐν Περσίδι γέρδου Βασιλέως Πέρσων.

Τοῦτος ὁ ἁγιώτατος Αὐδιῆς, ὑπὸ τῆ ἀρχιμάγου Πέρσων κρατηθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεὶς, τύπτεται καθ' ὅλου τῆ σώματος μετὰ ῥάβδων ῥοίμου. καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθεὶς, βασαζόμενος ὑπὸ τῶν δημίων, ἐτέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὡσεὶ μεκρὸς, καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ Πνεῦμα τῷ Κυρίῳ :~

Ὠδὴ, ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Τὲ φωνὴ ἡ τῆ βοῶντος, προελήλυθεν ἐκ χειρὸς Ζαχαρίου, τῆς σῆς γλώσσης δεσμὰ, διέλυσε κραυγάζειν. ἄλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας :~

Ἵλος ἐτέχθη τῆ μυμφίου, ἐκ χειρώσεως τὸν τόκον τῆς Παρθένου, προμηνύων σαφῶς, ὁ Πρόδρομος τοῖς πίστει, ἀλόγητος εἰ κράζουσιν ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας :~

Ἄλος ἐγένου Ζαχαρία, θεῖον ὄργανον τῆ Πνεύματος βρισμάκαρ. Σ προφήτευσε τὸν σὸν, προείλεγες παιδίον. ἀλόγητος εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ὅμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὁρῶν ἐμώρανε κραυγάζων. ἀλόγητε Παμακαριστε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :~

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ἀληθείας ἐδείχθης προφήτης. τὸν Χριστὸν γὰρ τὰς βίβας Ἰωάννης, προπορευθεὶς ἡτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, Μάκαρ Ἰσραὴλ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἠπορεῖτο ἀλόγως τὸν Δεσπότην, σωτηρίαν ἡμῖν τὸν δεδωκότα, τὸν ἐκ Δαβὶδ σαρκὶ ἀπατείλαντα. Κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀριθμάτων μεγάλων ἠξιώθης, θεοφάντορ τὸν Πρόδρομον γενήσας, τῶν προφητῶν ἁπάντων ὑπερκείμενον. Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐράρχης ὁμοῦ καὶ θεοκήρυξ, Ζαχαρίας Μητέρα καὶ Παρθένον, τὸν Κύριον βασάζουσαν τῆς Κτίσεως, χαίρων προσεκύνει. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Πλήθης ἐπιπνοίας, τῆς τῆ Παρακλήτου, καὶ ἀλογεῖν ἐπεχείρεις τὸν Κύριον, Ἰερομύστα φεόφρον θεομακάριστε :~

Ἡμάτων τὰς ἐκβάσεις, τῶν τῆ Ἀρχαγγέλου, ἑωρακὼς Θεορρήμων παρύφημε. πρὸς ἀλογίαν τὴν γλῶτταν αὐθὺς ἐκίμησας :~

Λέησον ὁ Πλάστης, τὰς ἀπολυμένους, καὶ Ἀβραὰμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς. ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, πληθεὶς τῆ Πνεύματος :~

Θλίσεως σεφανοῖς, καὶ ἱερωσύνης, καὶ φωτισμῷ προφητείας κεκόσμησαι. ὦ Ζαχαρία καὶ δόξης, μετέχεις κρείττονος :~

Θεο-

Θεοτοκίον.

Φῶτὸς ἅσα δοχεῖον, φώτισον Παρθενε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι. καὶ ἐξωτέρω με σκότους, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἄκουσαι.

Μέμπτως ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία Προφῆτα. διὸ ἐν θυμῷ τί σοι, Ἄγγελος λέγων φαίνεται. τέξεις Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μετὰ τὸν μόνον, τὸν ἄτεκνον τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρήλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελούμενα, τῷ πάλαι μόμῳ ἐν τύπῳ. τὸν γὰρ τῆς μόνης δοτῆρα, Θεὸν ἀπορῶς ἔτεκες, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. διὸ καμὲ βροτούμενον, τῆς ἁμαρτίας τῷ μόνῳ, σῴζειν μόνῳ τῷ θείῳ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταυρούμενον ὡς ἔβλεψας, τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε. διεδομήθης τὰ σπλάγχνα, ἐν δακρυῤῥόοις βαλοῦσα, φωνὰς Τί μου ἔλεγες. τί σοι ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, ἀνθ' ὧν ὧν μοι ἀνηργέτησαι; δοξολογοῦσου τὸν θεῖον, ἐν ἀμυπόβλητον χάριν.

Μνεῖα τοῦ αὐτοῦ, ς'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἤ. ς'. καὶ ψάλλομεν ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον.

Ρισμὸς θεότητος, παρασάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος, Ἀρχιστράτηγε. μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ. ἅγιος ὁ συναύναρχος, Λόγος ἅγιος. καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία θεότης καὶ δύναμις.

Αἰ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε. τῇ αὔλῳ γὰρ, φύσει διῤῥηχῇ τὰ πράγματα, πληροῦν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ· δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ ὑπάρχεις, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν Ναόν σου, ὀργαζόμενος τῇ κλήσει, τῇ σῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου, ὡσπερ γέγραπται Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς σου, φλόγα πύρινον. μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀπέδειξας Κύριε, σοῦ τῷ Ἀρχαγγελικῷ, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον. σοῦ ταῖς μάσεσι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν φρικτόν σου φόβῳ, ἀμαφωνοῦντα τῇ δοξῇ σου.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'. Βυζαντίε.

Τυχάριτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τοῦ Ἀγγέλου ταξιαρχίαι. ὁ Πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτεύομενος ἁγιάζει. ὅθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντα αὐτὸν, βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τοῦ πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τυχάριτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι. ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια Δέσποινα, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς, καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται. ὅθεν καταχρέως, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν, βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν πλ. δ'. ἦχος, α'.

Πρὸς, Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὦν Οὐρανίων Ταγμάτων, ὡς προεξάρχοντα. καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην. φύλακα δὲ ῥύστην ὑμνοῦμέν σε πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ταξιάρχης τῶν ἄνω, θείων δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας. μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτὴν, συγκροτῆσαι σωτηρίας, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ μόνως ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Πὸ τὴν σκέπην τῶν θείων, ἡμᾶς κατεφύγων σου, προστεφάγοτας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε Νόε. φύλαττε δὲ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθὸς, ἡμῖν πᾶσιν ἀμνησίκακος.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ψ Στρατιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῷ Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε. πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, μόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον τοὺς εἰλικρινῶς, ἀνυμνοῦντας καὶ αἰτουμένους σε Ἔνδοξε. ὑμᾶς γὰρ ὡς ἄϋλος τοὺς ἀΰλους καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον:

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ω μεγαλίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῶμέν σε ἀεὶ οἱ ἀνάξιοι. ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι ταχύνῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῇ σῇ περιφυγεῖν, τῆς ἀΰλου δόξης, φρουροῦντας ἡμᾶς προσιστάμενος, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῆς ἄνω Δυνάμεως:

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν ἁγιον. καὶ ἦχος, β'.

Εὐαγγελισμός.

Ἀ Σωμάτων Παμάγιοι χοροί, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, καὶ Δεσπότην, φεισασθαι ἡμῶν ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως. Σὺ πάσης ἀπειλῆς, προφθάνοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ σου:

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γ Εὐαγγελισμὸς ὑπῆρχεσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε. βλέπουσι εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δέξου εἰς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντας, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ Ἀθορῶσα μεκρόμορον Χριστὸν, θρηνῳδοῦσα ἔβοα ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος. ὦ μιαιφονίας τόλμημα, κρύπτουσί σε τὸ κάλλος μοῦ ὁ Ἥλιος. ὁ Κτίσας γὰρ ἅπαντα, μεκρᾶται βλήματι, καὶ ὁρᾶται ὡς κτιστὸς, ὁ τῶν ἀσωμάτων μόνος Κύριος:

Εἰς τὸν. β'. ἅλλο. καὶ ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Γ τῷ Ναῷσου τῷ σεπτῷ παρεδράμοντας, καὶ ἐν αὐτῷσε ἀσεβῶς μεγαλύνοντας. ὡς τῶν ἀΰλων τάξεων πρωτάνομα: πίστει δυσωπῶμέν σε Ἀρχιστράτηγε θεῖε. πάσης ὀχλοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ῥύσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεενύμης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι:

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἅ Ὅλοις ἐν σώμασι Τριὰς ὑπόρθρεε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε ἀσωμάτων χοροὶ, καὶ φόβῳ παρίστανται. ἅγιος ἐκβοῶντά σου, Τρισπόστατε φύσις. οἰκτειρον τῶν χειρωσε, τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις μόνε φιλάνθρωπε:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Μόνην κυήσασα τὸν Ποιητὴν τῶν πάντων, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα. τῷ τόκῳσε Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, σῶσόν με ἐπὶ Πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωπῆσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Ἀνυμφος Μήτηρσε ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷσε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σὲ ἄνομος δῆμος τῷ Σταυρῷ προσηλοῖ, τὸν μόνον ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Εἰς τὴν γ'. στιχολογίαν. καὶ ἦχος, δ'.

Ο Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε. ὁ κατ' ἐμὲ πιστὸν Θεοῦ παρεστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶσε ὑμνοῦντας. πάσης ἀπολύτρωσαι, τῆς ἐχθρᾶς τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πόροις:

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν πολλαγχισθεῖσα, πανεύσπλαγχνε ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σὰς δούλους κενοὺς, σὲ καὶ γὰρ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα:

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ παρεστῶσα, Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ Θεοτόκε, σὺν ὀδυρμῷ στενάγμασι καὶ θρηνοις πρὸς αὐτὸν, ἔλεγες δακρύουσα, πῶς ἥλωσαι τῷ ξύλῳ; πάθη πῶς ὑφίστασαι, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων, ῥύσασθαι θέλων Κόσμον ἐκ φθορᾶς; τὸν σὸν δοξάζω Σωτὴρ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν. Ὄρθρον Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς Ὀκτωήχου, εἰς, ς'. καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, δύο. Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν πρῶτον ὑμνῶ τῆς Ἀσωμάτων Νόων.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχ, δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αἷς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος παντοτε, τὸν μωσῶν καταύγασον, τοὺς ἀϋμνήσαί σε. Ἀρχιστράτηγε, τῆς ἄνω στρατιάρχων. ἀπαύστων κραταίωμα, τῆς προστρεχόντων σοι.

Νεὸς ὁ προπάτωρ, ὑπόκοσμίου Ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε. Ἀρχιστράτηγε, ὃν φῶς τῆς ἐν τῷ σκότει. Ὃν θεῖον ἀγλάϊσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ὅν ὁ προηγούμενος, τῆς Οὐρανίων ἐμπύρματι. τοῖς κάτω παναοίδιμε, Μιχαὴλ δέδοσαι. περιτείχισμα, καὶ κράτος ὑπερμαχεία. ἐχθροὺς καταστράτευσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Ἀρθενὲ παναμωμε, ἡ τῆς Ἀγγέλων ἀνθρέπεια· ἀνθρώπων βοήθεια, σύ μοι βοήθησον. θαλαττεύοντι, τὸν ζάλην ἁμαρτίας. ἀεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἕτερος Κανὼν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωσήφ. Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ὁδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ. καὶ ἐν θαλάσσῃ σώσαντα, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντα· ἄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ ἀρχηγὸν τῆς Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἥλιον. καταυγάζοντα τὸν γῆν. ταῖς τῆς θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὸν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα. παντοτε τῆς πειρασμῶν χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Τὰς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγας πυρὸς Κύριε. ἀποπληρώντας δυνατῶς, τὸ σὸν παράγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα. ἔδειξας ὥσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν Ἀρχιστράτηγον.

Ὁμολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον. τὸν δωρησάμενον ἡμῖν. τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίβλητον ἔρεισμα παντοτε. κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Πίστασίας σε θείας, ἀποτελεῖς παντοτε, τὸν θεῖον οἰκόμου σαφῶς· ἁμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον. μόσωτε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Ῥαῦσον υἱὸς τοὺς τῆς Ἀγαρ, διωνεκῶς Ἐμδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν. Ὃν τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως. ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν ἀεὶ, προστάτην σέβωμεν.

Θεοτοκίον.

Καταμόντον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἥνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός. ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε. σώζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὡμὴ τῇ θείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων παρέφθημε. περιέρχῃ πᾶσαν γῆν, δεσμῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σε, τὸ θεῖον ὄνομα.

Σὺ θεῖος κήρυξ, ὡς προστάτης πιστῶς ἀκαταίσχυντος· πλανωμένων ὁδηγὸς, καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας· Θεοῦ ἀρχιστράτηγε θεοειδέστατε.

Οὐ θεόν φέγγος, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας. τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος. Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν αὐλὸν, συσηκάμενος μόνας βουλήματι. τῇ ἐμύλωσε γαστρὶ, οἰκεῖ βουλήσει Παρθένε. σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερεῶν βρονταῖ, καὶ κτίζων πνεῦμα. στερέωσόν με Κύριε· ἅμα ὑμνῶσε εἰλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι ὡς ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Παρε-

Ἀρεσκὼς τῷ θρόμῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεώμενος. ἐ φωτιζόμενος ἀγραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις. τὰς ὑμνητάς σε φώτισον, Θεὸ Ἀρχιστράτηγε·

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδέ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα. τῇ φοβερᾷ σε καταπλαγεὶς θεωρίᾳ αἰσθόα. τί μοι προσάσσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σε;

Οὗ Ἰσραὴλ ἔθνος ἀρχὼν πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ καθέστηκας. Χριστιανῶν δὲ μοι βοηθὸς, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης. τῇ σῇ ἀγαγκῶν ῥυόμενος, αὐτὸς καὶ τῇ θλίψεωμ·

Εγαλωσυίλω δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον. καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθὸν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν. δι' ὃ βαρβάρων παύτοτε, ἀθέων λυτρούμεθα·

Παγωγῇ βιαίᾳ τὸς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας. ἐ δηλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπαγάγαγε ἐν τάχει. ἐκδυσωπῶν τὸν ὕψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε·

Θεοτοκίον.

Δαμὴλ σε ὄρος γράφει μέγα. ὁ Ἀββακὼμ δὲ Ἄγραφτε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, ἐ Δαβὶδ τετυρωμένον. ἐκ σοῦ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν Κόσμον λυτρούμενος.

Καθίσματα, ἦχ. πλ. Τῶν σοφίαν.

Τραμίων ταγμάτων δημαγωγός. λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θείας. ἀξίως γενόμενος, τῇ προσάξει τοῦ Κτίσαντος. χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος. τῇ αὐλῷ σε δόξῃ, τὸς βροτὸς ἐποστεύων· ὅθεν καταχρέως, ἀφημένον σε παύτα, τῷ θείᾳ σε σήμορον, ἀυμνητὰ παμήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς ἁμαρτίας ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεία σε θαύματα·

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ἣν σοφίαν ἐ Λόγον σὺν ἡγαγεν· συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ· τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν Κόσμον κατέχοντα, ἐ σὺν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα. τὸν φοβοδότην παύτων, ἐ Κτίστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, ἐ πίστει κραυγάζουσι. τῶν ῥυθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τῆς Πλάστου μου· τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. Δέσποινα Παρθένε Ἀχμή· καὶ γὰρ δυνάσαι ὅσα θέλεις Παναύμνητε·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶν Θεὸν καὶ Δεσπότην Σλυβατὸν ἐν ἁμναῖς θεωρήσασα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θηλωφθῆσα ἐβόασε. ὁ μου Κόσμος ἀφραίνεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὸν μέκρωσιν ὑπερ ἡμῶν πομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε. αἰσχύνακε Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἡ ἄβυσσος· ἀράγηθι ἐκ τῆς μέκρωσης, Σωτὴρ λύτρωσαι τὸν ποίμνιόν σε, ἐκ πάσης πολιορκίας·

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Οὓς ὁ πρῶτος σπλαγχνίσας, θείᾳ μόρᾳ βουλήματι· ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τύπῳ Μιχαὴλ ἀπειργάσατο· ἐν παμβολίῳ μεθέξει, φωτιζόμενον. Σ μονήσει, θεαρχικαῖς ἀγραπτόμενον·

Μνον ἅγιον σωθρόμοις, ἐ ἀρχαῖς καὶ δυνάμεσι. καὶ ταῖς ὑξυσίαις, καὶ ταῖς ἱεραῖς κυριότησιν. ἀναφωνεῖς τῇ Τρισάδι, παναοίμε. Μιχαὴλ διασώζων, ἡμᾶς τὸς ὑμνητάς σε·

Εγαλώομεν τὸν παύτων, Ποιητὴν καὶ Κύριον· τὸν δι' ἀπωλαγχνίαν, δόντα περιφύλαγμα μέγιστον. ἐ ἀδιάπτωτον τεῖχος ἐ χαράκωμα. Μιχαὴλ ἡμῖν τὸν φωταγωγὸν Ἀρχιστράτηγον.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶς τὸν σὸν Παρθένε, τοκετὸν τὸ παράδοξον, ἐμυεῖτο πάλαι, ὁ Ἱεροφαύτωρ σὺν πνεύματι, ὄρος κατάσκιον βλέπων, σαφηνέστατα. ὃν ἐξ Ἁγίου ἦλθε, Θεὸς σωματούμενος·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐκήκοον ὁ Προφήτης, τὴν ἐλάσίν σε Κύριε, ἐ ἐφοβήθη· κατενόησε τὰ ἔργα σου, ἐ ἔκλινε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Εναχειρεῖν ὥσπερ πάλαι. λαὸν πολεμῶν κατέσωσας, θεία προσάξει· τὸς τῆς Ἀναρχίας σώσι φον πολεμίους, καὶ κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ πιστῷ Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε·

Σφοβοῦμαι σου τὸ εἶδος. ὡς θαυμαστὸν ἐ τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὅμως. ὡς ὑπόλαμπρος ἡ δόξα σου, ἣν δεικνύεις πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε. τελῶν ἐνεργῶν ἄπειρα θαύματα. Ἐμπολιόω τὰ ἄνω, Σωφοιτᾷς ἑκάστοτε, φεικτῶς τοῖς κάτω. συμφορῶν πολλῶν καὶ θλίψεως. καὶ κινδυνεύω πάντας ῥύεσθαι ῥυόμενος. Θεοῦ λειτουργὲ, τὰς προσκαλουμένους σε·

Δὲ ὁ τόπος ὁ θεῖος. ἴδε τὸ καταφύγιον τῆς θλιβομένης. ἴδε ὁ παράγιος, ὃν ὁ μέγας ὄντως Ἀρχιστράτηγος. λιμένα πολλῶν, σωζομένων δείκνυσι·

Τύλος πυρὸς καθοράθης. Ἀρχίππῳ τῷ Θεόφρονι ὅτε ἄπειρος, δῆμος ἄνομος κατέσπασε, κατακλύσαι ὕδατι τὸ τέμενος. τὸ σὸν Ἀρχηγὲ τῆς ἄνω δυνάμεως·

Θεοτοκίον.

Γαβριὴλ σοι τὸ χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Παράγγελος κομίζων ἦλθε. σὺ αὐτῷ ἐν ἐκβοῶμεν, χαῖρε πύλη. μόνος ὃν διώδυσε Χριστὸς ὁ Θεὸς, σώζων τὸ ἀνθρώπινον·

Ὠδὴ, ε'. Ἀσεβεῖς ἐκ ὀφθήσονται.

Θθης προηγούμενος, τῷ πάλαι Ἰσραὴλ. προσαγαῖς τῇ ἐξ Ἰακώβ. τοῖς βροτοῖς ταχύτητι, ὀφθέντος σώματος. Μιχαὴλ Ἀσώματε, τῆς Ἀγγέλων Ἀρχιστράτηγε. Αἷς αὐλοις λάμψεσι, θεύμενος ἀεί. ἐν μεθέξει θεαρχικῇ, Σ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδότιδα, χορηγεῖς Πρωτάγγελε. παραδόξως θαυμαζόμενος·

Ραιώθη χάρητι, ὁ θεῖός σε Ναός. ἐν αὐτῷ γὰρ Σωφοιτῶν. ἰαμάτων πέλαγος, ἔτον ἀπέδειξας. Μιχαὴλ Πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξιτήριον·

Θεοτοκίον.

Ὁρῶν Ἀγγέλων σε, ἀπέδειξε Θεός· ἀμώτοβαν καθυποδύς. τὴν σὴν Μήτραν Ἄχραντε, τὴν Παναμώμητον. ὃν δυσώπει παύτοτε, οἰκτειρῆσαι τὸς ὑμνητάς σε·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Νάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου. ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ, τὸ Πνεῦμά μου ὀρθρίζει ἐ κραυγάζει. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν. καὶ πρός σε καταφεύγω, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ·

Ροσμόντα τὰ θαυμάσια, ἃ ἔμελλε Πρωτάγγελε. ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου οἱ Κήρυκες τῷ Λόγῳ, πᾶσι προκατήγγελλον. ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν, καθορῶμεν ἐναργῆ·

Ἡ θεία εἰσηγήσεις σε, Ἀρχάγγελε αἰτήσασθαι. οἶκον ἀκτήμονα τῷ ὕδατι, τῷ βρύοντι τὴν χάριν. εἰσβλέψας τὴν ἴασιν. τῆς παιδὸς ὁ πάλαι σε, βλασφημῶν τὰς δωρεάς·

Ροσέλθετε ἀῤῥύσασθε, χάριν ὁμοῦ Σ ἔλεος. τῶν ἰαμάτων ἡ ἀσύμαος, πηγὴ πρόκειται πᾶσιν. ἣν ὁ Ἀρχιστράτηγος. θείαις ἐπιμάσεσιν, ἐφαμόρωσεν ἡμῖν·

Τφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς ἀκοή. χωλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοις εὐφωνία. ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ σε· Μιχαὴλ Πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν·

Αρβάρων θραῦσον φρύαγμα, ζητήσαντα τὸ ποίμνιον, ἁφαρπάσαι Ἀρχιστράτηγε. τὸς δέ γε συλληφθέντας. ὑπ' αὐτῶν ἀῤῥύσαι, αἰχμαλώτους παύτοτε, ἀφημένους σε σῷ ἡμῖν·

Θεοτοκίον.

Γελικῶν δυνάμεων, Παρθένε ὑπερέχουσα. Σ τετοκῦα τὸν ἅπαντων, Θεὸν Σ Βασιλέα. σὺ αὐτοῖς ἱκέτευε. Παναγία Δέσποινα, διασώζεσθαι ἡμᾶς·

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησα προτύπων.

Γάλλεται, τῶν πιστῶν ἡ πληθὺς ἀφημνήσασε. ἐ δοξάζει, τὸν παράγιον Λόγον σωάφαντα. τὸς βροτὸς Ἀγγέλοις, Μιχαὴλ τῇ αὐτῇ ἀγαθότητι·

Τρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος, ἐ τὰς θείας, προσαγὰς χορηγῶν Ἀρχιστράτηγε. τὸς ἐχθρὸς καθεῖλες, ἐ εἰς τέλος αὐτὸς ἐξηφάνισας·

Σεβέσε, Ἰησοῦς τῷ Ναυῆ προσεκυύνησεν. ὁρωτήσας, τὸ σεωτόν σε καὶ ἅγιον ὄνομα. Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, ἀλαβείᾳ Σ φόβῳ κρατούμενος·

Θεοτοκίον.

Ακάριος, ὁ λαὸς ὁ ἀεὶ μακαρίζων σε. Μακαρία, ἡ Θεὸν τὸν Μακάριον τέξασα. τὸς βροτὸς δὲ οἴκτου, ἀπορρήτῳ σώσει θεώσαντα·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἁ'λη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν κατήγαγεν ἀμέτρων παραπτωμάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ. προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με:

Οὐς πάλαι βληθέντας ἀφαίσαι, ποταμίοις ῥάσμασι τὸ ὕδωρ τῆς ἀλογίας. ὁ παρέχων Ἀ'ρχάγγελε πίστοις. ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπισασίᾳ φρικώδεσι:

Ἁ'λαι μὴν Μωϋσῆς ἔπληξε πέτραν, καὶ ἐρρύη ὕδατα. μωῶ δέσει ῥήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ῥεῖθρα ποταμῶν, εἰς ἔτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα Θεῖε Ἀ'ρχάγγελε:

Οἱ πάλαι τῇ μανίᾳ τῇ Εἰδώλων, ζόφον περικείμενοι κακοπιστίας, τῷ θείῳ προσέχοντες οἴκῳ σε, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἀνεξαίσως περιφανῶς ἐκομίζοντο:

Ὁ εἶδος Ϛ ἡ φύσις σε πυρίμη, πίστις μὴν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, Ἀ'ρχιστράτηγε θείῳ λειτουργῶν, προστάτα τῇ σῇ πίστει, εἰλικρινεῖ ἀφημύνων σε:

Ἡ μὴ θείαν τῆς Δεσποτικῆς ἀσπλαγχνίαν, σὺ πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰάσαι σωφίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδυνάς, τῇ προσερχόμενοι σοι Ἀ'γιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος σε προεώρα ὁ Προφήτης. σὺ ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Παρθένε. ὃν ἱκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας:

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Ἀ'ρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, Ϛ ἀρχηγὲ Ἀ'σωμάτων. τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὁ τῇ Ἀ'σωμάτων Ἀ'ρχιστράτηγος:

Ο' Οἶκος.

Ἔφης φιλάνθρωπε σὺ Γραφαῖς σε. πλήθη χαίρειν Ἀ'γγέλων σὺ Οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ σὺν μεταμοῦντι ἀθανάτε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ σὺ ἀμοιβαίας, ἁμαρτήτε μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον. οἰκτείρας, Ϛ καταπέμψας ἀμοιβὴν καταξίοις καταξίοις δέησιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν.

ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύεις σοι, τῇ τῇ Ἀ'σωμάτων Ἀ'ρχιστράτηγος:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ϛ'. Ἡ ἀνάμνησις τῶν ἁγίων μενομένη παράδοξα θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τὸν Ἀ'ρχιστράτηγον Μιχαήλ.

ᾨ. Ὦ'φθης Μιχαὴλ Νῶε σῷ μαῷ μέσος Χώρῃ ποταμῶν τὸν κατακλεισμὸν λύων Ῥ'οῶ Μιχαὴλ ποταμῶν χώμασε Νόων ἀγὸς Ἑ'κτη.

Θόρυβον κόμενοι Θεοῦ τοῖς παράδοξος γενομένοις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀ'ρχιστράτηγου Μιχαὴλ ἀνδρὰς ἑλληνίζοντάς, τὸν παραῤῥέοντα ἐγγύθεν ποταμὸν ἐβιάσαντο κατ' τοῦ Ναοῦ ῥέθραι. ὥστε καὶ τὸν λαὸν κατακλύσαι, καὶ τὸν προσκυνοῦντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀ'ρχιππον ἀπολέσαι. φανεὶς δὲ μόνον ὁ Θεῖος Ἀ'ρχιστράτηγος, καὶ θαῤῥεῖν ἐγκελευσάμενος τῷ Ἀ'ρχίππῳ, πλήσσει ῥάβδῳ τὴν πέτραν καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ ἐκείνῳ μέχρι καὶ τοῦ μὴ παροδεύων ὁρᾶται χωμάζόμενος:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν Ἁ'γίων Μαρτύρων, Εὐδοξίου, Ζωΐμου, Ῥ'ωμύλου, καὶ Μακαρίου.

ᾔ. Τιμήσαμ Εὐδόξιος, Ῥ'ωμύλος, Ζωΐμων,
Καὶ Μακάριος, μακαριστοὶ τοῦ τέλους.

Τῶν ὁ Ἁ'γιος Ῥ'ωμύλος, ἐπὶ Τραϊανοῦ τὴν κεφαλὴν ἀφῃρέθη, χιλίους ἐπὶ μυρίοις Χριστιανοὺς, χώραις τισὶν ἐξορισθέντας παραπεμψαμένου, καὶ πικρῶς θανάτου καταβαλόντος. ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ, Εὐδόξιος τοὺς αἰχμαλωτισθέντας αὐτὸν γενναίως ἐξαναγωγήσας, ὁμολογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. τῶν δὲ φάγειν συμβαλόντων τινὰ ἔτος γυναικὸς, τέκνων οἰκείων, οἴκου τῆς λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ Ἡ'γεμόνι Μελιτινῆς. Ϛ πρῶτον μὲν τινὶ ζώνῃ, ἥτις ὢν παράσημον τῆς Κόμητος ἀρχῆς ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελών, τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀ'ρχοντος ἐπιῤῥίπτει. Ϛ σὺν αὐτῷ ὁ πεῖσας ὄχλος τοῦ καταλόγου παντὸς, τέσσαρσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. εἶτα ταθεὶς ἐκ τεσσάρων ὁ Θεῖος Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευρὰς, καὶ ξέεται καὶ

καὶ τότε τὴν διὰ ξίφους θανάτου δέχεται.

Καὶ ἐπὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὸν σύζυγον μεταγραφεὶς ἐκεῖθεν ὁρᾷ. ὧν ἐμετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πόρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθέμενος ἐπισκήψας, τελευταίαν ἐνετείλω δέδωκεν αὐτῇ, μὴ ἐπιδακρύσαι τῇ αὐτῆς ἐκδημίᾳ. ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἀμνήμονι τάφον αὐτῷ σχεδιάσαι, καὶ ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφορίᾳ, καὶ τῇ ἄλλῃ φαιδρότητι. Εὐθὺς ἦν χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς Οὐρανὸν ἀναχώσας, τὴν ἱδρὼ κεφαλὴν ἀποτέμνεται, μετὰ τῆς φιλτάτης αὐτοῦ Ζωΐμης, ᾧ κλαίοντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμὸν, προεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ὁμοῦ τελειωθῆναι. ὃ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῆς λοιπῆς σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ Ἁ'γίων Μαρτύρων. Ε'ῶτα δὲ ἡμέρων παρελθόσων, ὅμαρ ἐπισας τῇ συζύγῳ, ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος ἐπισκήπτει αὐτῇ, ἐπεὶ τῷ Μακαρίῳ ἀπιέναι πρὸς τὸ πραιτώριον. ὃν δὴ ἀπελθὼν, καὶ μὴ πιθεὶς θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν Ϛ αὐτὸς ἀποτέμνεται κεφαλήν:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑκατὸν τεσσαράκοντα χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ Ἁ'γία Καλοδότη ξίφει τελειοῦνται.

ᾗ. Δεκὰς δεκαπλῆ καὶ χιλιὰς Μαρτύρων,
Καὶ τετρὰς ἁπλῆ, συντελάντων ξίφει.
Καλοδότη τιμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἁ'γιος Μέδιμνος πλοίῳ ἐμβληθείς, καὶ τῷ πλοίῳ ἐν τῇ θαλάσσῃ καταποντισθέντος, τελειοῦται.

ᾘ. Τὸ ὕδωρ διελθὼν ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἅμα,
Δέγει Μέδιμνος εἰς ἀμαψυχὴν φθαμένω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἁ'γιοι Φαῦστος ὁ Πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀ'νδρέας, καὶ ὁ Μοναχὸς Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀ'νδρόνικος, καὶ αἱ Ἁ'γιαι Ἀ'νδροπελαγία, καὶ Θέκλα, καὶ Θεόκτιστος ὁ μαύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Σεπτεμβ.

ᾗ. Τὴν γὴν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἦρθη τῆς ἄνω κατοικίας.
Ξίφει θανόντα Μακάριος, Ἀ'νδρέας,
Ὠδύσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τείβον.
Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον ἐκ ξίφους λάβῃ.
Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύο,
Διονυσίους συγκατέκτεινε ξίφος.
Ὡς ἀνδρεική τις ἦν Ἀ'νδροπελαγία,
Πρὸς τῆς κεφαλῆς ἐκτομὴν, ὡς ἡ Θέκλα.
Θεόκτιστος μαύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἐθωύσει τὸ σκάφος πρὸς τὸν Πόλον.
Ο' Κυριακὸς δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Σωθιασώτης τῇ χορῇ τῇ Μαρτύρων.

Τοῦτοι οἱ Ἅ'γιοι ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ Βασιλέως διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοὶ Οὐαλερίῳ τῷ Ἄ'ρχοντι Ἀ'λεξανδρείας. παραστάντων δὲ τῇ Ἁ'γίῳ, καταπλαγεὶς Οὐαλέριος τὸ σθένος αὐτῶν καὶ ἀκατάπληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφήνατο. καὶ ὕπω τελειωθέντων, τὰ τούτων σώματα ὑπὸ τῆς ἐν Ἀ'λεξανδρείᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέντα, ἐναπετέθησαν τῇ Πόλει, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σωέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Γ'ορηγίας Θεοτόκου εἰς τὸ δάφνον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ἁ'γίας Εἰρήνης.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' διασώσας ἐν πυρί.

Ἐποσκόπησας Δανιὴλ, εἶδε σωεσώτασε Μάκαρ, καὶ σωετίζοντα αὐτὸν, ἐν Χωβὰ ὃν ἑώρακας ὅρασιν. Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, Μιχαὴλ τὸν Ταξιάρχην αὐτῷ δηλοῦντα:

Οὐς τῆς Ἀ'γγέλων ὁδηγοὺς, τοὺς θεοειδεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ Ϛ Γαβριὴλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλήτορας, καὶ προστάτας Ϛ φύλακας, ἀνθημνώσωμεν ἐν πίστει μεγαλοφώνως:

Ῥαῖος καὶ παμπρεπὴς, Ϛ θεοειδὴς χρηματίσας, δικαιωγὸς τῆς ὑπὲρ μέτρον, τῆς ἀΰλων ἐν Πυρὶ ματι γέγονας, Μιχαὴλ φωταυγέστατε, σὺν αὐτοῖς καὶ ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν δυσώπει:

Θεοτοκίον.

Οὗ τὸ μεγάλου ἀληθῶς, Λόγου τὸν ἄϊδιον Κόρη, ἐν σοὶ ἀῤῥήτως καὶ φεικτῶς,

κατοικήσαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, χαῖρε θρόμε τῇ Γ῾ψίστῳ ἀλογημένη:~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἡ εἰκόμι τῇ χρυσῇ, μὴ προσκωνήσαντάν παῖδάν Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνάτηρίῳ, ἐν πῇ καμίνῳ δὲ πυρὸς, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶντάν. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Τρεσῶτάσε ποτὲ, ὁ Δαμιὴλ ὡς κατεῖδε, δειλίᾳ ὅλος ληφθεὶς πεφόβηται, καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσελάσας, σωετίζεται σαφῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δήλωσιν κραυγάζων. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Οὐς Ἐθνῶν ἐπαγωγαῖς, ἀπαγομένους δεσμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, σὲ δὲ προσάτην προσκαλουμένους Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, προσεπαγάγεις ἐν χαρᾷ, κραυγάζοντας. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὦν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, καταπλαγῶτάσε πόθῳ, χορασιαῖς βροτῶν ὑμνούμενον, χαρᾶς πληροῦνται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι Θεὸν, τὸ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, τοὺς κάτω σωάλωτα, τοῖς οὐρανίοις μυστικῶς Ἀρχάγγελε Μιχαήλ:~

Οἷος τόπος ἁμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων; ποίασε Πόλις οὐκ ἔχει πρόμαχον; ποία ψυχὴ καταπονουμένων, οὐ καλέσε βοηθόν; τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ, χαρμονικῶς βοῶσα. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Λαμπομένων ὀδηγὸς, ἀδικουμένων προστάτης, ὀλιγοψύχων παραμυθίατε. χειμαζομένων σὺ πνευμάτων, γαληνότατος λιμὴν, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς, μοναζόντων ἐπίσκεψις, ἐσκοτισμένων φωστὴρ, σὺ εἶ Ἀρχάγγελε Θεοῦ:~

Θεοτοκίον.

Ὁν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε Δέσποινα, τῶν τοκετῶν ἀεὶ Ἀχράντε δυσώπει. ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν τὴν ἄφεσιν λάβωμεν, ὑμνολογοῦντάς σε τοὺς ὑπὲρ μὲν οἰκτιρμούς:~

Ὠδὴ, ἡ. Λυτρωτὰ τῶν παντός.

Ὁρῶν Ἀσωμάτων Ταξίαρχος, προβάτης τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θεῖος Θεοῦ Διάκονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλπων ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε Κυρίου τὸν Κύριον:~

Γ῾φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι. Μιχαὴλ Γαβριήλ τε Ἀρχάγγελοι, φιλοσοφοῦς Θεότητος, φρυκτωρίαις τὴν Κτίσιν φωταγωγοῦντάς, τῶν δεινῶν τὴν ὁμίχλιν διώκετε:~

Σκαλοὶ κυβερνῆται Ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα μου, διασώσατε ζάλης ἁμαρτημάτων, περιπίπτουσαν σκυμδωνίοις:~

Θεοτοκίον.

Τμφοτόλος ὁ θεῖος Ἀρχάγγελος, Θεὸν σὰς προσεφώνει τὸ χαῖρε σοι, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῆς Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα:~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἡ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσαι καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων, Τίοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ἡ μὲν διόρχη ὡς ἀράπη, βέλημα τὸ θεῖον ἐκπληροῦν, περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς, προάγγελμος τῆς Ἀγγέλων. τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ μὲν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἅπερ ὁ Σὼν πᾶσαν φρικτῶς τελεῖς τὴν Κτίσιν.

Γ῾αὐτόστατε τῶν δι᾽ ἡμᾶς, σώματι φανεὶς τοῦ Σὼν γῆς, Φίλιππος ὁ παμμακάριστος, καὶ μέγιστος Θεολόγος, ἐμπνεύσεσι θείαις, τὴν ἀνύμφευτον χάριν Πρωτάγγελε, σὺν τῆς ἁγίας τριάδος, προλέγουσι παμσόφως:~

Ἄβδω πάλαι ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θάλασσαν, καὶ μιᾷ ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῇ δυνάμει τῇ ἀοράτῳ, ὡς ῥάβδῳ φωνήσας, τὰ ἀτάκτως φορόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν χωρίᾳ τῇ πέτρᾳ παραπέμπει:~

Σ Παμμέγιστος οὐρανὸς, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς, τοῦ τῶν Ἀγγέλων Ἀρχηγοῦ, ἐν ᾧ θαύμασιν ὥσπερ ἄστροις, φωτίζονται πᾶσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὦ σοφ

Σπορ πάλαι τῦ Βαλαὰμ, τὴν ἄλογον ἐκώλυσας ὁρμὴν, τῇ τῦ ἀλόγυ Στρατηγέ, τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικώδει φάσει. Τίς τὰς τῆς Ἄγαρ κιμωμένας, ἀλόγως ἑκάστοτε, καθ' ἡμῶν ἀπράκτυς, ἀποδείξει δύχαῖς σε:~

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐκύησας ὑδαμῶς, φλογίσαν σε Παρθένε τὴν μηδώ. Λόγον ἐγκύμησας Παῖδος, ᾠξαιρέμενον ἀλογίας, τὰς λόγοις τῦ πλάσε, ὑπακύσαντας, ἐ παρακύσαντας, τῦ πεποιηκότος Θεῦ τῦ φιλανθρώπυ:~

Ω, ὠδὴ, ϛ'. Εὖα μὲν τῆς παρακοῆς.

Ἀλλ' ἡ ἀὐπρέπεια τῦ σε, Ἀρχάγγελε θείε οἴκε διαλάμπυσα, τῇ φωταυγεῖ σε παρυσίᾳ, θαυμάτων ἀστραπὰς ἐπαφίησι, ἐ σκότος μοσημάτων ἑκάστοτε, ἀποδιώκει θείᾳ χάριτι:~

Ζεῦγος ὡραῖον Στόρμον, ὑπάρχοντα, τῦ Δεσπότυ τὰ προστάγματα, τοῖς ἐπὶ γῆς διακομῆτε Ἀρχάγγελοι, δειμῶν ᾠξαιρέμενοι, Στᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντα, σωτηριώδη θείῳ Πνεύματι:~

Ἡμῖν συγχαίρυσιν ἡμῖν, Ἀσώματοι, θεῖοι μύσται ἀὐυμνέμενον, βλέποντα τῦτον ὑπὲρ πάντων, τὸν μέγαν Στρατηλάτην Ἀρχιστράτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ᾠξαιτύμενον, ἐ τῦ πταισμάτων ἀπολύρωσιν.

Θεία δυνάς Στρατηγὸς, Ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ τε παυσεβάσμιε, καὶ Γαβριὴλ δεδοξασμένε. Τριάδι τῇ σεπτῇ παριστάμενοι, πταισμάτων ἐμοχῆς ἐ κολάσεως, αἰωνιζύσης ἡμᾶς ῥύσασθε:~

Θεοτοκίον.

Ὧν τῦ Ἀγγέλυ Γαβριὴλ σωέλαβες, Θεὸν Λόγον Παναμώμητε, λόγῳ τὰς ἄνω στρατηγίας, ποιήσαντα ἐ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὸν ὑπὲρ λόγον ἐ σύνοιαν, τῦτο ἁγίαν συγκατάβασιν:~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῦ, καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, ἐ ὕψωσε ταπεινὺς ὁ Θεὸς τῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψυς, Στὰς ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~

Ἔσωθης ἀνθρώποις διὰ σπλάγχνα Οἰκτιρμῶν, ἐπέστησας Ἀγγέλυς τῦτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτὺς ἀπὸ βλάβης πονηρᾶς. μεθ' ὧν Μιχαὴλ τὸν θαυμαστόν. δι' ὃν δυσωπῦμεν πᾶσιν ἡμῖν δῶρησαι, ἱλασμὸν πταισμάτων:~

Ἴσχυσε καὶ κράτος, ὁ πιστὸς σε Βασιλεὺς, Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ δεινὰ, κεκτημένος τὴν αὐτῶν, ῥοπῦται ἀποστόμωσιν ἀεί, ἐ ἀὐχαριστήσεις διὰ σε τῷ Πλάσαντι ᾠδὰς ἀναπέμπει:~

Ὅλῳ προσφωνεῖσθαι, ἅπας πάντοτε πιστὸς, τῷ μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς, τὸν βασίλειον φωνὴν, προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρύμενος ἡμᾶς, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων:~

Κιρτάτω ἡ Κτίσις, ἀὐυμνῦσα μυστικῶς, τὸν μέγαν Ἀρχάγγελον Κυρίυ. ὑπάρχει γὰρ ἀνθρώποις πλανωμένοις Σωτὴρ, πολλῶν συμφορᾶς Στειρασμοῖς, ἀεὶ χειμαζομένοις, ἐ μοσύντων ἰατρὸς, καὶ θαυμάτων βρύσις:~

Γίασας τῦτον, τὸν σεβάσμιον Ναὸν, ἐ ἔδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων, ἐν ᾧ ἐσῶτας ὁμοῦ ἐκβοῶμέν σοι πιστῶς Ἀρχάγγελε αἴτησαι ἡμῖν, ἁμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν ἐ πολλὴν γαλήνην:~

Θεοτοκίον.

Ἀρεῖσα Παρθένε, πλατυτόρα Οὐρανῶν, ἐχώρησας Θεὸν ἀμόρφωτον, ὃν Ἀσωμάτων χοροὶ, ἀὐυμνῦσι μυστικῶς. αὐτὸν δὴ ἱκέτευε Ἁγνὴ, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τὰς σὲ μακαρίζοντας, φωνᾶς ἀσιγήτους:~

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκτίσθητε.

Θροήσθητε ἐ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώραις. Μιχαὴλ ὁ Ἀσώματος, ῥάβδῳ τὸν πέραν ἔρρηξε, Στὰς ποταμὸς ἠκόντισε, κατόρχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γόμος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ᾠξώθην οἴμοι ὁ τάλας, διὰ ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοιμωμήσας μοι, τῇ χέρμος μετείληφας, καὶ μοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ᾠξ αἱμάτων:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρούμενον ὡς ἔβλεψας, τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, διεδοήθης τὰ σπλάγχνα, καὶ πέπτωκα δακρύουσα, φωνὰς τιθεμένη ἔλεγον· τίσι ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, αὐτὸν ὃν μοι ἀνηγέτωσαν; δοξολογῶσι τὸ θεῖον, καὶ αὐτοπρόβλητον χάριν.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ Διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. ἀποφέρει γὰρ τῷ φωτίσαντι προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑωσφόρος. διὸ αἰτιῶμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀποσβέσαι τῇ μεσιτείᾳ σου. λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῆς σκαμβάλων αὐτοῦ. ἀξιώμητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ μοῦ. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῆς πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁμαρτὰς τὸν ἄρμα, βλέψασα πρὸς σφαγὴν, καὶ τὰ πάθη ὧν Σταυρῷ ὑπομένοντα βουλήσει, ἔβοα δακρύουσα. Τίκτε μου παμφίλτατε, ἀνάστηθι ἰσχύσας, καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε τὸν Σταύρωσιν.

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ἀναστ. καὶ τῆς Ὀκτωήχου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. Προεόρτια τῆς γενεσίου τῆς Πανάγιας Θεοτόκου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σωζόμενος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱ. ς'. καὶ ψάλλομεν ᾱ. προσόμοια τῆς Θεοτόκου τρία, καὶ τῆς Ἁγίας τρία, ἦχος, α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ τῆς παγκοσμίου τῷ Κόσμῳ, χαρᾶς ἀρχέτυλαι, αἱ μονταὶ ἀκτῖνες, προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὃν τὴν γενεσίου σου Ἄνασσαν. σὺ γὰρ μεσῖτις ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Προεόρτιος αὕτη, δόξα σου Ἄνασσα, προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς ἀμέμπτου, λαοῖς εὐφροσύνας. σὺ γὰρ τῆς μητρός, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, εὐφροσύνη καὶ ἀπολαυσις.

Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος Ἁγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαβὶδ ἡ Θυγάτηρ, σήμερον γενεᾶται ἐκ Ἰωακεὶμ, καὶ τῆς Ἁννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνακαλεῖται ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Ἑτέρα τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'. Ἔδωκας.

Θεῖαν δυναμούμενος, τὸ ἀθλητάσε Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀθλητείαν, θελήσει φορέσαντος, τῷ Μαρτύρων δρόμον, διανύσας χαίρων, καὶ τὸν ἀήττητον ἐχθρὸν, ὡραιοτάτοις ποσὶ συνέβιβας. διόσοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀθλητὰς ἐγραμμάτισας, τῷ γραμματίζεσθαι Ἔνδοξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάφισας, Σταυρὸν ὁπλισάμενος, καὶ τὴν παντοδυναμίαν, περιβεβλημένος, τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς, καὶ τὴν ἀγάπην ἐμφορηθείς, τοῦ σὲ πρὸς τὰ Βασίλεια, τὰ νοητὰ μετοικίσαντος, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Ὠδὴν καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σὲ τὰ ἑκούσια, πάσχοντα αὐτὰ παθήματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος Ἀθλοφόρε Σώζων, σαυτὸν ἑκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐντομὰς, πρὸς αὐτοπήξεις βασάνους δέδωκας. διόσε αὐτὴν μέλψατο, ἐπουρανίοις χαρίσμασι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Ἡν πάσι τὸν σωτήριον γενέσιν, Παναγία Παρθένε Ἁγνὴ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἱκέτευσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμενα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε Παρθένε καὶ Ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ τοῦ παραδόξου.

Τῷ παραδόξῳ θαύματος, ὡς ἐξ ἀγόμου μήτρας, καὶ ἀκάρπου σειρώσεως, ῥάβδος αὐθις φοβήσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῆς δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης. ὅθεν σὺ χαίρει μοῦ, Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριάρχων, πᾶσα ἡ ὁμήγυρις, ἐν τῇ γενέσει αὐτῆς.

ᾱ. Ἀ-

ᾨ. Ἄνεκσον θύγατερ, καί.

Ἡμῖν Δαβὶδ ἀγάλλεται, καὶ Γεσσαὶ μῶ σκιρτᾷ. Σ Λαὶ μεγαλώνεται, καὶ χαίρει τῷ Πνεύματι, Ἰωακεὶμ ὁ δίκαιος, ἐ ἀτεκνία τῆς Ἄννης λύεται, τῇ σῇ γενν ήσει Μαρία Ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε, Σ Ἀγγέλων σύγκημα σωτοῖς βροτοῖς, παύτὰ μακαρίζομεν, τὴν θείαν Μήτραν σου :~

ᾨ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Αἴροις τῷ βροτῶν τὸ σύγκημα, χαῖρε Κυρία Ναὲ, χαῖρε ὄρος τὸ Ἅγιον, χαῖρε θεία τράπεζα, χαῖρε λύχνε ὁλόφωτε, χαῖρε τὸ κλέος τῷ Ὀρθοδόξων Σεμνή, χαῖρε Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Παράμωμε, χαῖρε Θρόνε πύρινε, χαῖρε σκιωή. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε, χαῖρε ἡ παύτων ἐλπίς :~

Δόξα, ἐ νῦν, ἦχος, δ. Γδομαῦ.

Παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῷ δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἐξ Ἰωακεὶμ ἐ τῆς Ἄννης, ἡ Παρθένος. ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, Ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, Σ μόνη κτ' ἀλήθειαν, Θεοτόκος χρωρίζεται. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, Σ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, ἐ ἐξ ὁσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριὰμ, τέκτεται σήμερον ἡμῖν. Χαρᾷ γὰρ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται. συγχάρητε ὁμοῦ ὁ Οὐρανὸς Σ ἡ γῆ. αἰνέσατε αὐτὴν αἱ παρθενικαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ ἀνφραίνεται, καὶ Ἄννα παρηγυρίζει κραυγάζουσα. ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρια ἅλλο.

Εἰς τὴν ά. ἅλλο καν. ἦχος, ά.

Τὸ λίθον σφραγισθέντος.

Ἐχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ ὠδίνων, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν. ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστὸς, ἐξήνθησας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῷ οὐρανῶν, βοῶσί σοι Θεοτόκε, δόξα τῇ προόδῳ σου σεμνὴ, δόξα τῇ κυήσει σου, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου μόνη Παράχραντε :~

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. ἅλλο καν. ἦχος, πα.

Τὸν στρατάρχον Λόγον.

Ἀ Οὐρανία παύτα μῶν ἐπαγάλλονται, τῷ ἀνθρώπων τὸ γένος σωτηρίως ἀνορτάζει αὐτοῖς, ἐ οἱ Προφῆται μυστικῶς σωτύφραίμονται. ὧν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον ἐ κάμινον καὶ ῥάβδον, μεφέλην πύλην Σ θρόνον, Σ μέγα ὄρος, γενναται σήμερον :~

Δόξα, ἐ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Καιρὸν τῆς Ὀκτωήχου, ἐ ὁ Προεόρτιος τῆς Θεοτόκου, Σ τῶν Ἁγίων, τῆς Θεοτόκου, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Γ ενήσιον ὑμνῶ, τῆς Θεόπαιδος Κόρης.

Ἰωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, δ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἡθόμενοι σήμερον, μετ' ἀνφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον γενέθλιον τῆς Θεομήτορος. Σ γὰρ τέτοκε χαρὰν τῇ Οἰκουμένῃ, λύπην τῆς Προμήτορος ἐξαφανίσασα :~

Ἐκ στείρας προέρχεται, τῆς ἁμαρτίας ἡ στείρωσις. ὧν νόμος προέφθασε, καὶ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν τῷ θείων Θεηγόρων, ἡ Παράγκλος Δέσποινα ἐ Παραμώμητος :~

Ἀὸς Σ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, πιστῶς ἀπεργάσεται ὁ ὑπέρθεος :~

Τμφὼν ὡραιότατος, Θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐδείχθης Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθήσας σαρκὶ, τοὺς καθημένους ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγείρει πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι :~

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὦδὴ, ά. ἦχος, δ.

Θαλάσσης τὸ βάθος διοδεύσας Θεοφάνης.

Ὠθλῆσαι τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμερον, μνήμην γεραίροντας, ἀπὸ παντοίων Σώζων πειρασμῶν καὶ κινδύνων Σ θλίψεων, τὸν ἀεργέτην Κύριον, ὑμνοῦντας καθικέτιδες Παρσένοι δοξάζειν :~

Στόμα πυρσοφανὲς ἀνέδειξε Χριστὸς ἐν ὑψώσει, τῆς Ἐκκλησίας Μάρτυς ἀληθῶς. ταῖς τῷ ἄθλων σου λάμψεσι, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, καταλαμπρύνουσα Παράδοξε :~

Ϛ Οξώσας ἀσωμομῆς πῶις βέλεσι, τὰς τῦ Κυρίυ ἐχθρὰς, ⸗ τῆς αἱρέσεως ξίφει τὰ αὐτῶν διακόψας ϛρατάγματα, μικτικὸν διάδημα, Σώζων ἀπείληφας Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ζ Σπόρως τῷ τῦ Παρὸς βελήματι, ἐκ θείυ Πνεύματος τὸν τῦ Θεῦ σωτείληφας Υἱόν, ⸗ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Παρὸς Ἀμήτορα, ⸗ δι' ἡμᾶς ἐκ σῦ Ἀπάτορα:~

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Η Ὅτι ϛεῖρα ἔτεκεν ἡ ξζ' ἐθνῶν Ἐκκλησία, ⸗ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠθενήσε σωαγωγή. τῷ θαυμαϛῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἅγιος εἶ Κύριε:~

Θ Γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπυ γενμᾶται. ἥτις καρποφορήσει, τὸν γεωργὸν τῷ ἀγαθῶν, ⸗ ζωηφόρον ἄϛαχυ, τὸν ϛρέφοντα παντας, θείῳ μάματι:~

Ι Ἡμῶν ἐβλάϛησε τῆς παρθενίας ἡ ῥάβδος. ξζ' ἧς ἀνθήσει ἄνθος ὁ φωτυργὸς ἡμῶν Θεὸς, τὰ πονηρὰ βλαϛήματα, ἀποτέμνων ἄκρα ἀγαθότητι:~

Κ Δε τὸ ἀλάξαντον ὄρος, ἐκ πέτρας ἀγόμε, ἀποτεχθὲν, τὸν λίθον καρποφορεῖ μοντόν. ὃς σωρίβλιν ὀργάσεται, τῷ ξοανίνῳ παντων τῦ ἀλάϛορος:~

Λ Ὀμε προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν Κόρη. τὸν Νομοδότην συ γὰρ, μονίμων δίχα ἐν γαϛρὶ, κυοφορεῖς ἀρρήϛως, ὑπὲρ λόγον, ἄφθορον ἀμίαντον:~

Ἄλος. Εὐφραίνεται Θεοτόκε σοί.

Μ Ἰμάτων σε αἱ ῥοαὶ, ποταμηδὸν διὰ Χριϛὸν ῥάυσαι, πῦρ ἀσεβῶν ἔσβεσαν. Μάρτυς Ἀθλοφόρε Ἀοίδιμε:~

Ν Πέϛης καρτερικῶς, τῷ αἱκισμῶν τὰς προσβολὰς ἄῤῥηκτος πύργος καθάπερ Ἔμδοξε, πλαμὸς καθελὼν τὸ ὀχύρωμα. Ἀθέλατ Δαβιτικῶς, ὡς Γολιὰθ τὸν μοντὸν Τύραννον, καὶ τὸ αὐτῦ ϛράτευμα. πίϛεως ἀφενδόμη Παμένδοξε:~

Θεοτοκίον.

Ξ Τὸν μόνην τοῖς Θεὸν γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν, πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν:~

Κάθισμα, τῦ Ἁγίυ, ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Ὠθεὶς διὰ πίϛεως, Σώζων πολύαθλε. σωτήριος γέγονας, χειμαζομένων λιμήν. προμοίρα Χριϛῦ τῦ Θεῦ. Βρύεις γὰρ ἰαμάτων, ποταμοὺς τοῖς ποθοῦσι. παύεις ἀῤῥωϛημάτων, τὸν φλογμὸν καθ' ἑκάϛυ. διὸ τιμῶ θείαν μνήμην σε, πίϛει γεραίρομεν:~

Δόξα, ⸗ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Τὸ προσαχθέν.

Γ Γαλλιάθω Οὐρανὸς, γῆ ἀϕραινέσθω. ὁ τῦ Θεῦ γὰρ Οὐρανὸς ἐν γῇ ἐτέχθη. ἡ Θεόνυμφος αὕτη ξζ' ἐπαγγελίας. ἡ ϛεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Μαριάμ. ⸗ χαίρει Θεῷ τῷ τόκῳ Γωακείμ. ῥάβδος λέγων ἐτέχθημεν, ξζ' ἧς τὸ ἄνθος Χριϛὸς, ἐβλάϛησεν ἐκ ῥίζης Δαβίδ. ὅντως θαῦμα παράδοξον:~

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υ Πορτύρα τῷ Ἀγγέλῳ, Θεῷ γῆς Κόρη τίκτεται. ἐν ἁγιωσύνῃ, ὅσα ⸗ καθάρσει ἀσύγκριτος. ἥτις τῷ καθάρσει παντων Χριϛὸν τέξεται, ἁγιότητα, ⸗ παντελῆ ἀπολύτρωσιν:~

Ψ Ακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄνης γεγένηται. τῷ γὰρ ἐν κοιλίᾳ, μέλλουσαν χωρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρήσανον Λόγον, ἀπεγέννησεν. ἀϕαγέννησιν πᾶσι πιϛοῖς παρεχόμενον:~

Ω Τὸν ὀδόφος τῆς κακίας, ἐκμεῖδαι ἀπαρχεται. ἡ γὰρ τῦ Ἠλίου, ἔμψυχα μεφέλη ἀέτειλε. ϛειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, ἡ Παράνυμφος. ἧς τῷ γενήσει τῷ φωταυγῆ ἑορτάσωμεν:~

Ἄλος. Ε'παρθένυτα σε ἐδόξασε.

Τροπολόμενος ἀγάπῃ Θεῦ Παμμάκαρ, τῷ φρυγαμώδη ἅπασαν, πλανίῳ τῷ ἀθέῳ ἔφλεξας τοῖς λόγοις σε. Ϛ χαίρων ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε:~

Γ Ιότακτος ὑπάρχων Ναὸς Κυρίυ, εἰς τὸν Ναὸν εἰσέδραμε, τῷ ἀθεωτάτων. ⸗ τότων σεβάσματα, γενναίως συνέτριψας, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Παμάϕιμε:~

Ἄρρεον ἀναδέδεικται πάσης νόσου, τὸ ἱερόν σε Τέμενος, πίϛει τοῖς ϕοιτῶσι, ⸗ τὰς αἱρεσίας σε, ἐν τότῳ γοραίρυσι. Σώζων Ἀθλοφόρε Θαυμάσιε:~

Θεοτοκίον.

Π Πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύσασα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν:~

Ὠδὴ, ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο Ἐσφραγισμένον μοῦ, βιβλίον ἀνοίγεται, ὅπερ ἀναγινώσεται ὅλως, φύσεως μόνῳ, βροτοὺς πηρύναντον. Λόγε εἰς κατοίκησιν καθὼς, βίβλοι προεδήλωσαν, Θεηγόρων ἐν Πνεύματι:~

Ἄ Ἄμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκήρατον αὐθήσει, βότρυν τὸν θεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ᾧ ἐξ ἅπας ὁ πίνων μυστικῶς, θείαν ἐσωτήριον, ἀφροσύνην καρπώσεται:~

Κιρνήσατε Ἄγγελοι, ἀνθρώποις συγχορεύοντες, σήμερον ἐκ φείρας ἡ Παρθένος ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε. ἐν προοιμιάζεται χαρᾷ, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς θείαν γενέσιον:~

Εἷς προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος παρῴκησε, Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῷ πειθαρχήσαντας:~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ Μάρτυς τῷ φωτὶ, τῆς Τριάδος λαμπόμενος, ἐμείωσας ἀθείας, πολυθέου τὸν ζόφον, φωτὶ γὰρ ὠφθεὶς ἀείφωτος:~

Τ ῥόδον ἀνθοῦν, ῥυθρῷ τῷ αἵματων σου. Μακάριε δεδεγμένος, ἀνωδίᾳ θανάτων τὸν Κόσμον ἀνωδίασας:~

Τ βότρυς μοναῖος, τῆς ἀμπέλου ὑπάρχων Χριστὸς, ἀμέθυσας Μαρτυρίᾳ, ἀκατάμυκτον οἶνον, τοῖς πίστει σε δοξάζουσι:~

Θεοτοκίον.

Ε ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ς'. Τὴν θείαν.

Τέχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλίμαξ ὑράνιος, ὄρος Θεῷ ἐμφανέστατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἣν μακαρίσωμεν:~

Κόχλος Ἄμμα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τῷ Βασιλέως εἰς ὑγρόν, ὃν ἐναξίως πάντα, ὑμνολογήσωμεν:~

Η Ἠγνὴ μνοὶ προελήλυθε, ῥαμίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Παράμωμος, ἥτις τὸν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθείας παύσει, ἄπειρα ῥεύματα:~

Θεοτοκίον.

Κ Κάρπα ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόῤῥιζον κακίας τὴν ἄκαρπον, τῷ ὑπὸ φύσιν σε, θείῳ βλαστῷ ἐμαπέτεμες. Θεογενήτορ Κόρη ἀειμακάριστε:~

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τ Ἐσται, διὰ ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος, ἄμωμον θῦμα καθάπερ, τὴν αὐτῷ ῥαπέζῃ προσμένεται. διὰ τοῦτο ἀσεβῶν σε, τιμωρίᾳ παρέβημε:~

Β Βρόχως, διαπλάσας τῆς πλανῆς τὸ πέλαγος. εἰς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, Βασιλείας Μάρτυς ἐγκαθωρμίσθης. αἰωνίου ἀπολαύων, γαλήνης Μακάριε:~

Ν Νυξὶ, σιδηροῖς σου τὰ σκέλη κατέξανεν, ἀμελεῶς ὁ διώκτης. ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ Πνεῦμα, μετὰ δόξης ἐμαπέθε, Παμμάκαρ Ἀοίδιμε:~

Θεοτοκίον.

Θ Θαῦμα τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπερινόητος συλλαβοῦσα, ὡκ ἐχωρήσε:~

Η Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία. ἡ πασῶν ἡ ἄληκτος, τοῦ Οὐρανίου μυμφίου. τίκτεται ἀπὸ τῆς φείρας θεοβουλήτως. ὄχημα τοῦ θείου Λόγου ἀτρεπισθῆναι. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη ἡ θεία Πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς:~

Ο Οἶκος.

Η φειρανθοῦσα καρπὸς ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία. ἣν προεῖδον ποτὲ, θεῖοι Προφῆται ἐν Πνεύματι. ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄμμης σκιρτῶσαν. σὺν τῷ πιστῷ Γωακεὶμ, μονοῦς πρὸς ἑστίασιν συνελθωμεν. καὶ τὸν πόῤῥω καλέσωμεν, λέγοντες. τῷ Κόσμῳ μὲν ἡ ἀνάκλησις, ἣν ἀκαρπίας γαστρὸς ἀνέβλαστησεν, ἡ θεία Πύλη καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς:~

Τῷ αὐτῷ Μιωὶ, ζ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

ἦ. Ἀντεῖχε Σώζων σώματος πρὸς αἰκίας.

Πρὸς τὸν μόμον σώζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων.

Ἑβδομάτῃ θαμὲ Σώζων τυπτόμενος χρόα λαμπρόν.

Τέτος ἐκ Λυκαόνων ὁρμώμενος, ὁ Ποιμὴν προβάτων γεγονὼς, ἐπεὶ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος ἠξιώθη, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ναῷ, ἐν ᾧ ἵστατο Ἄγαλμα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατασκάσμενον, τοῦ Μαξίμου τῆς Κιλικίων ἡγεμονεύοντος, τότε τὴν δεξιὰν χεῖρα διακλάσας, καὶ πωλήσας, τὸ τίμημα παρέχε τοῖς πένησιν. ὅθεν ὁ τοῦ τόπου Ἡγεμὼν πολλὰς ἐξ ὁμοίας τιμωρόμενος, ὁ Ἅγιος ἑαυτὸν κατεμήνυσε. καὶ αὐτίκα τύπτεται σφοδρῶς, καὶ ὁμοδήμασι σιδηροῖς ὁμοδεθείς, ἠναγκάζετο φέχειν. καὶ αὖθις ἐπὶ τοσοῦτον βάκλοις τύπτεται, ὥς τε τὰ ὀστᾶ τοῦ σώματος αὐτοῦ καταθραυσθῆναι, καὶ τὸ Πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παραδῶναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Εὐόδου, καὶ Ὁμοσιφόρου.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Εὔοδος γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ Πέτρου Ἐπίσκοπος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Μακαρίου ἀναφέρεται Παύλου, μεγάλως ἐν τοῖς ἑβδομήκοντα ἀριθμήσας, καὶ Κήρυξ ἀποστολικὸς γεγονὼς τοῦ Λόγου. τὸν δὲ Ὁμοσιφόρον, ὃν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῇ ὁ Ἀπόστολος παρεισάγει, Κολοφωνίας Ἐπίσκοπον εὕρομεν γεγονότα, δεξιὸν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀλκιμώτατον μέλιτος αἵματος αὐτοῦ, τὴν πίστιν κρατύναντα. ὅτος ἐν τῷ χορῷ τῆς Κηρύκων σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Εὐόδῳ αὐλίζεται ἐν ταῖς ἐπουρανίαις σκηναῖς.

Ὁ Ἅγιος Στέφανος Πάπας Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

ἦ. Τὸν μηδεὶς Στέφανος θεῖον ἥρπασε σέφος,
Πάπας μὲν ὢν πρίν, νῦν δὲ ἐν Μάρτυς μέγας.

Τέτος ἐπὶ Ὀυαλεριανοῦ καὶ Γαλλιήνου τῆς Βασιλέων. πολλοὺς δὲ κατηχήσας καὶ βαπτίσας, ἐν πρὸς τὸ Μαρτύριον ὑπαλείψας. διὸ καὶ αὐτὸς συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ σφόδρα αἰκισθεὶς, τῷ κεφαλῷ ἀφαιρεῖται.

Ὁ Ἅγιος Εὐψύχιος ξίφει τελειοῦται.

ἦ. Ἔνψυχος Εὐψύχιος ἵνα πρὸς τὸ ξίφος,
Χαίρων ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν θύει.

Τέτος γενόμενος καὶ θρέμμα ὑπῆρχε τῆς Καισαρέων Πόλεως, Ῥωμαίων Βασιλεύοντος Ἀδριανοῦ. τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς βαπτισθεὶς, καὶ πάντα τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διαμείμας, παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου συλλαμβάνεται, καὶ ξέεται τὰς πλευράς, καὶ φρυκτοῦται. Ἀγγέλου δὲ ἐπισκασίᾳ αὐθὶς ἀναρωσθεὶς, αὖθις ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται σφοδρῶς, καὶ τελευταῖον τῷ κεφαλῷ ἀποτέμνεται. λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος, γάλα καὶ ὕδωρ ῥυεῖναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Κοίμησις τῆς Ὁσίας Λικκᾶ, τῆς ἐκ τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας, τέτε δὲ Ἡγεμόνος τῆς Μορᾶς τοῦ Σωτῆρος τῆς ἐπιλεγομένης Βαθέος ῥύακος.

Τῶν αἷς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὦδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὡς ἀκείμτε καὶ Ἅγμα μακαρίζομται, ἀποκυήσαντά σε, τὴν μακαρίαν σαφῶς, Ἁγνὴν Θεομήτορα, τὴν τὸν Μακάριον, Λόγον τέξασαν, τὸν μακαρίσε ἅπαντας, τὰς πιστὰς ἀποτελοῦντα.

Ὡραν τίμιον ἐκτήσαντό σε Παναγνε, οἱ σοὶ Γονεῖς θεόφρον, τὴν συλλαβοῦσαν Θεὸν, τὸν καταπλουτίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τὰς κραυγάζοντας. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γ μαθοῖσα ὑπὲρ οἶμον ἀγαθώτατοι, Ἅγμα θεόκλητε, ὅτι μαθοῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, καὶ τροφέα πάσης.

Κίρτα κρᾶε τὴν κυήσασα Θεόπμαρε, Δαβὶδ καὶ χόραυε. ἡ κιβωτὸς γὰρ ἰδοὺ, ἣν πάλαι προηγγειλας, ἐκ σαρκὸς γαστρὸς, προελήλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς Κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Ἀλ-

Ἄλλος. Ἐν τῷ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, Μάρτυς βληθείς, δρόσον ἐκ Θεοῦ ἐδέξω ἀσωμονῆς, ἀνχαρίστως τε ἐκραύγαζες. ἀλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε:~

Κλαμπροτόραν παντὸς χρυσίου ἔχων ψυχὴν, θῦσαι χρυσοτύκτῳ Μάρτυς Θεῷ, ἁψύχῳ προήρησαι. σαυτὸν θυσίαν δὲ, ἀνδρεσάτῳ Θεῷ τέθυκας:~

Οἰμὶ ὁ μέγας Ποιμένα ὅμοιος προβάτων σε, Μάρτυς ὡς ἀρνίον ἄμωμον τῇ αὐτῷ, ἀπλανεῖ ποίμνῃ συνέταξε. λύκοις ἀνάλωτον τοῖς μοχθοῖς σὲ δείξας Παμάφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ ὑψίστῳ ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα. χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παμάμωμε Δέσποινα:~

Ὠδὴ, ἡ. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ἱμήσωμεν γλῶτταν ὑμνῳδίας, τὸ θεῖον γενέθλιον γραίροντες. τῆς τὸν ὑπόρυμνον, Λόγον ἐν ὑποθέσει, σωματωσάσης Πνεύματι, ἐν ἀνακράξωμεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Γηθεῖοι σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένον τὸ γενέθλιον. αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε, πάντα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ὑμῶν δηλούμενον, ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἥξατε τὰ ὄρη ἀνθρησιώλιν, Ἀπόστολοι Μάρτυρες χοράσατε. Ὅσιοι ἐν Δίκαιοι, μὴν ἀγαλλιάσθητε, τῷ γενεθλίῳ σήμερον τῆς τοῦ Κυρίου Μητρός. ἐν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἔνθησε τὸ μῆλον τὸ ἀνῶδον, τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφαμόρωται. ἐν κατάνυξιν σήμερον τὰ πάθη. ἐν τὸ δυσῶδον ἔπαυσε, τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν. ἡ Παράνυμφος ἐν Μήτηρ τοῦ Λόγου, ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Τεράσασα φύσις τὴν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θείων Πνεύματος. σήμερον ἀνθρανθῆναι, σεῖρα τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα, ἐν ἀναβόησον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χ Εἴρας χρυσοτύκτους ἀφελὼν, σοφὲ ἐδρύματα, πενήσι δέδωκας. τὸν ἀδαπάνητον Ἐνδοξε σεαυτῷ περιποιούμενος, τὸ μαρτυρίῳ ἀληθῶς πλοῦτον Ἀοίδιμε. ἀλογεῖτε κράζων πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ἀρχὶ τῷ ἀσαρκῳ συμπλακεὶς, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, τὸν κατέβαλε. βραβεῖον ὄθνοσι Ἐνδοξε, τῷ θαυμάτων τιν ἀμύργειαν αὐτὸς παρέχετο. πρὸς ὃν χαίρων ἐκραύγαζε, ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Ἀνοίξας ἐπλήρωσας σαυτοῦ τὸ στόμα Πνεύματος, Σώζων Παμάφημε. ἐχθρῶν δὲ στόματα ἔπλησας, βλασφημοώτων τὸν ποιήσαντα πάσης αἰχμῆς. καὶ Χριστῷ χαίρων ἐκραύγαζε. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Τ' μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἄνασσα, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Παμάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντα, σὲ ἀλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε:~

Ὠδὴ, ϛ. Ἅπας γηγενὴς.

Ἴ Δε τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ Ἅγιος προφανῶς δέδεικται. Πόλις ἡ περίδοξος, τοῦ Βασιλέως ἀνοικοδόμηται. ὁ φωταυγὴς Παράδεισος, φαιδρῶς ἐξανέθησε. Παραδείσου, πρόξενος ὑπάρχουσα. πρὸς Χριστὸν τε ἀνθρώπων οἰκείωσιν:~

Ὤφθη ἡ λαμπὰς, λυχνίατε σήμερον ἡ χρυσαυγίζουσα. φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ἣ οἰκήσαν, τοὺς ἐν μυκτὶ τῷ δεινῷ, καταφωτίσει παύσειτε, τῆς ἀθείας ἀχλύος. ἐν ἡμέρας, πάντας ἀπεργάσεται, κοινωνοὺς ἀληθῶς διὰ πίστεως:~

Ἡ μόνη ἡ γῆ, χοράζει τὸν μόνον γὰρ, Οὐρανὸν ἔβλεψε. Θεοῦ τὸν τρισμότατον, ἀποτεχθέντα ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ, τῷ Οὐρανῷ ἐπέκεινα, ἀναβιβάσει βροτούς. ἐν θεώσει πάντας ἀγαθότητι, ὃν ὑμνοῦντες, πίστως μεγαλύνομεν:~

Ἡ Περικαλὴς, δυας ἀμεβλάστησεν, Ἄμμα ἐς Γωακείμ, δάμαλιν τὴν ἄστειλον, ἧς ὁ μόσχος ὁ σιτάντες προελθὼν, ὑπὸρ τᾶς Κόσμυ τέθυται, αἴρων τὰ τωαίσματα, τᾶς ἀνθρώπων, τας προσαγομένας τε, καταπαύων θυσίας τοῖς δαίμοσι:~

Θεοτοκίον.

Ὡ τισον ἡμας, τὸ φῶς ἡ κυήσασα, τὰς τὴν φωσφόρον σου, γενήσιν ἐν Πνεύματι Θεογενήτορ παντυρίζοντας. ἐς τᾶς φωτὸς τᾶς μέλλοντος, δεῖξον Ἀγνὴ κοιμωμένας. Σείρυσον, βράβευσον ἐς λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς ἱκεσίαις σᾶ:~

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμητος.

Ἴθος ἐκλεκτὸς ἀμεδείχθης, Χριστοῦ τᾶς ἀκρογωνιαίᾳ. Μάρτυς κυλιόμενος ἐν γᾷ, καὶ τὸ τᾶς πλανᾶς λύων ὀχύρωμα. τας τᾶν πιστῶν καρδίας δὲ, ἑδραιοτόρας ὀργαζόμενος:~

Εἴθρόν σε ζωᾶς κεκτημένη, ἡ τᾶ Χριστᾶ μυῶ Ἐκκλησία. αἵμασιν ὡς μάμασι, τοῖς σοῖς καταρδάθεῖσα Μάρτυς τῶν ἄθλων σᾶ. καὶ τῶν θαυμάτων παύτοτε, τᾷ ἀπρεπείᾳ ὡραίζεται:~

Τρὸν ἀμοιβὶν τᾶν ἀγώνων, ἐς τῶν θαυμάτων σᾶ Θεόφρον, τὴν τᾶν οὐρανῶν Βασιλείαν. ἐν ᾗ τῶν πίστει τετελουώτων σᾶ, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, Σώζων μνημόνευε Παράφημε:~

Θεοτοκίον.

Ειρας τῶν ἐμῶν μυῶν τωαισμάτων, λύσον Παρθένε Θεοτόκε. ἡ τᾶς ἀνωλαγχμίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεοχαρίτωτε. καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύωσε:~

Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς, Γυναῖκες ἀκηδιάσητε.

Ὡ ὅπλῳ τᾷ τιμίου σᾶ, Σταυρᾷ θωρακισάμενος, ὁ Ἀθλοφόρος σᾶ Λόγε, τας ἁμαρτίας δυνάμεις, στερρῶς ὑπερνίκησε. καὶ τὰς Τυράννους ἤχυε, καὶ ὑπὸρ σοῦ ἐμήθλησε. καὶ σοὶ Χριστέ μᾶ Παντάναξ, συμβασιλάει ἀπαύστως:~

Ἕτερον τᾶς Θεοτόκε. Τοῖς Μαθηταῖς.

Γάλλε Κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰθομένη, ἧς Ἄμμης τᾶς Θεόφρονος, ἥτις λέγεται χάρις. Γωακείμ τε τᾶ θείᾳ, τίκτεσθαι παρ' ἐλπίδι, Μαρίαμ τὴν Παναγαθὴν, Σ Ἀνὴλυ Θεοτόκον ἧς ὁ καρπός. Σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς, ἧς αὐτᾶς ἀπορρήτως:~

Εἰς τὸν ᾱ. πρ. προσόμοια, ἦχος, βʹ.

Οἶκος τᾶς Εὐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἧς Ἀδὰμ, τὴν ἐκ Δαβὶδ φυεῖσαν, ἐς τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαμ τὴν Παναγαθὴν.

ᾱ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ.

Ἴδμον τᾷ Λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τᾷ ἐκ τᾶς σείρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, καὶ μόνην Ἀειπάρθενον:~

Ἐτύπωσεν ᾱ. Τὸ πρόσωπόν σου. Μυλαῦ

Ἡ μόρον ἡ χαρὰ, πάσης τᾶς Οἰκουμένης, σειρωτικᾶς ἐκ Μήρας, γενηθᾶται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τᾶ Κυρίου μου:~

Δόξα, ἐς μιᾶ, ἦχος, βʹ.

Προοιμιασθεῖσα Παντάνασσα Θεᾶ κατοικητήριον. ἧς ἀκάρπου σήμορον μηδύος προῆκται τᾶς Ἄμμης ἠγλαϊσμένης, τᾶς ἰδίᾳ οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος. δι' ἧς ἰταμὸς Ἅδης καταπεπάτηται. ἐς παγγενῆ Εὔα ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται. ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν. μακαρία σὺ ἐν γυναιξὶ, Σ ὁ καρπὸς τᾶς κοιλίας σου ἐυλογημένος:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ᾱ. Τὸ Γενέσιον τᾶς Τ' πραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἀλλὰ δὴ Σ πᾶσαι τᾶς Θεοτόκου αἱ ἑορταὶ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα. ἃ μέντοι λέγεται Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ἀλλὰ ἐς Προκείμενον ἐς Εὐαγγέλιον τᾶς ἑορτᾶς· ὁμοίως ἐς εἰς τὴν Εἴσοδον, ἐς εἰς τὴν Τ' παπαντὴν, Σ εἰς τὴν Κοίμησιν. ὡς δὲ καὶ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν, κἂν οἵα τύχη Κυριακῇ τᾶς Τεσσαρακοστᾶς. Τὸ δὲ Προκείμενον ὅτι, Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ᾱ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ἀλλὰ μέντοι τᾶς Κυριακᾶς τῶν Βαΐων. τότε γὰρ ἀλλάσσει ἐς τὸ Προκείμενον ἐς τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὴν ἑορτήν.

Ἐν

Ἐμ τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν π. δ. ψάλλομεν π. προσόμοια, ἦχος, ά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡσαννὰ ἡ Ἄννα, παμμακαρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκοῦσαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας. τὴν μόνην Θεοτόκον, οἷς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζομεν σήμερον. τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκφυεῖσαν τῇ Γεννᾷ, μακαρίζουσαν Παρθένον Ἀγνήν.

Ἐξ Ἄννης σήμερον ἀνθος, φυτὸν θεόσδοτον ἡ Θεοτόκος ἔφυ, σωτηρία ἀνθρώπων. ἐξ ἧς ὁ τῶν ἁπάντων Δημιουργὸς, γενηθεὶς ὑπὲρ σύμοιαν, τὴν τῶν Ἀδὰμ ἐξηλευθέρωσε ὡς ἀγαθὸς, πᾶσαν λύμην ἁγιάσας.

Θεοχώρητος Κόρη, ἡ Θεοτόκος Ἁγνὴ, ἐκ Προφητῶν τὸ κλέος, τῆς Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γενναται ἐκ Γωακεὶμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος. καὶ τῶν Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀφαιρεῖται ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Πρώην ἄγονος χώρα, γῆ καρποφόρον γενομένη. καὶ ἐξ ἀκάρπου Μήτρας, καρπὸν Ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκθρέφει, θαῦμα φρικτὸν, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἡ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλουχεῖται μαζῷ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας θρέψαι. δεῦτε προδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα. ἐκ πέτρας βλύσαι σάρκας, τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς. καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνώσης τὴν βάτον τοῦ αὐλοῦ πυρὸς, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστ. π. ἦχος, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ὁ μος Γωακεὶμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἔφανη τοῖς ἀνθρώποις. τῶν δεσμῶν ἀφεῖσα, τῆς ἁμαρτίας ἅπαντας.

π. Ἄνωθεν θύγατερ.

Ὅρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ σύλληψις τῆς Ἄννης. ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται.

π. Τὸ πρόσωπόν σου λιταβάλωσι.

Ἔξασα τὰ δεσμὰ, στειρώσεως τῆς Ἄννης, Παράκλητος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄφεσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἴδωμεν οἱ πιστοὶ, δοξάζοντα τὸν Κύριον. ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν στειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Γεννήσασα Θεοτόκε Παρθένε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν. καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, τὸ Μακάριος ἀνήρ, τὸ ἀναστάσιμον. εἰ δὲ τύχῃ Κυριακὴ, στιχολογοῦμεν καὶ τὸ ἐπίλοιπον. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν π. ἡ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἑωμελῶς. Αὐτόμελα τὰ δύο, ἦχος, π. β'.

Σταχύου.

Ἡμέρου ὁ τοῖς μόνοις θρόνοις, ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, Θρόνον Ἅγιον Σοὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν. ὃ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, Οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν. ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, καὶ τῆς ἐλπίσεως ἐλπὶς, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὴν ἡμέραν Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί. ἰδοὺ γὰρ τῷ φωτὶ ὁ νυμφὼν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ἐκ γαστρὸς προελήλυθε. καὶ ἡ πύλη Ἀματολὰς πύλη ἁποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου. μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ θείῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν. ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γενηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν. ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα Μήτρας, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ, τὸν ἅπαντων Θεὸν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀπόρου γαστρός. ἡ μόνη πύλη, τοῦ μονογενοῦς

Τίῦ τῦ Θεῦ. ὡῦ διελθὼν, κεκλεισμένῳ διεφύλαξε, ϛ παῦτα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδε αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπεργάσατο·

Ο αὐτός.

Στεφανὶ Ἀγιοπολίτῃ.

Ἡ μόρον ϛειρωτικὴ πύλαι ἀνοίγονται. Ϛ πύλη Παρθενικὴ, θεία προσέρχεται. σήμορον καρποφορεῖν ἡ χάρις ἀπαρχεται. ἐμφαμίζουσα τῷ Κόσμῳ Θεῦ Μητέρα. δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς Οὐρανοῖς σωάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῆ ψυχῶν ἡμῶν·

Ο αὐτός.

Ἡ μόρον τῆς παγκοσμίυ χαρᾶς τὰ προοίμια. σήμορον ἔπνευσαν αὖραι, σωτηρίας προάγγελοι. ἡ τῆς φύσεως ἡμῶν, διαλέλυται ϛείρωσις. ἡ γὰρ ϛεῖρα, Μήτηρ δέικνυται. τῆς παρθενεύσης μῦ τόκου τῦ Κτίσαντος. ϛξ ἧς τὸ ἀλλόφυλον οἰκειῦται ὁ φύσει Θεός. ϛ διὰ τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς, σωτηρίαν ἀπεργάζεται. Χριϛὸς ὁ φιλανθρωπος, ϛ τῆ ψυχῶν ἡμῶν·

Ο αὐτός.

Ἡ μόρον ἡ ϛεῖρα Ἄνν, τίκτει Θεόπαιδα. τὸν ἐκ πασῶν τῆ γενεῶν προεκλεχθεῖσαν. εἰς κατοίκησιν τῷ Παμβασιλεῖ, ϛ Κτίϛῃ Χριϛῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας. δι' ἧς ἀμεπλάθημεν οἱ γηγενεῖς, ϛ ἀμεκαμίθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἄληκτον·

Δόξα, ὁ αὐτός. Σοφρόν.

Ἡ μόρον ὁ τοῖς μοσροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, θρόνον Ἅγιον ϛὶ γῆς ἑαυτῷ προκτοίμασεν. ὁ ϛρεώσας ϗ σοφίᾳ τὸς Οὐρανὸς, Οὐρανὸν ἔμψυχον, ϗ φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν. ϛξ ἀκάρπυ γὰρ ῥίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάϛησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτῦ. ὁ τῆ θαυμασίων Θεὸς, ϛ τῆ ἀμελπίϛων ἐλπὶς, Κύριε δόξα σοι·

Εἴσοδος. Προκειμένυ τῆς ἡμέρας, ϗ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. κβ. 10.

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τῆ φρέατος τῆ ὅρκυ, ϛ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν, ϛ ἀπήντησε τόπῳ, ϛ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδυ γὰρ ὁ Ἥλιος, ϛ ἔλαβεν ἀπὸ τῆ λίθων τῦ τόπυ, ϛ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτῦ. ϛ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ϛ ἐνυπνιάσθη. καὶ ἰδὲ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν. ϛ Ἄγγελοι τῦ Θεῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήριχτο ἐπ' αὐτῆς, ϛ εἶπεν. ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῦ Παρός σε, Ϛ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ. μὴ φοβῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, ϛ τῷ σπέρματί σε. ϛ ἔσται τὸ σπέρμα σε, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ϖὸὶ θάλασσαν, ϛ Λίβα, ϛ Βορρᾶν, Ϛ ϖὸὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ϛ τῷ σπέρματί σε. καὶ ἰδὲ ἐγὼ μῦ σὲ διαφυλάσσω σε ἐν ὁδῷ πάσῃ, ἐὰν πορευθῇς. Ϛ ἀνέστρεψε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ὐ μήσε ἐγκαταλίπω σε ἕως τῦ ποιῆσαί με, πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. καὶ ϛξηγέρθη Ἰακὼβ ἀπὸ τῆ ὕπνυ αὐτῦ, ϛ εἶπεν. ὅτι ἔϛι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ ὐκ ἤδειν. ϛ ἐφοβήθη, ϛ εἶπεν. Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος ὅτος· ὐκ ἔϛι τῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεῦ, Ϛ αὕτη ἡ πύλη τῦ Οὐρανῦ·

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 27.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης ϛ ἐπέκεινα. ποιήσυσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαϛήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, Ϛ τὰ τῦ σωτηρίυ ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. ϛ ἐπέϛρεψέ με κτ' τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆ ἁγίυ τῆς ἔξωτέρας, τῆς βλεπύσης κτ' Ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦ κεκλεισμένη. καὶ εἶπε Κύριος πρός με. ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔϛαι, ὐκ ἀνοιχθήσεται, Ϛ ἀνθρωπος ὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς. ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελάσεται δι' αὐτῆς. καὶ ἔϛαι κεκλεισμένη, διότι ὁ Ἡγούμενος αὐτός κάθηται ἐπ' αὐτῆ, φαγεῖν ἄρτον. κτ' τὴν ὁδὸν τῦ Ἐλάμ τῆς πύλης εἰσελάσεται. καὶ κτ' τὴν ὁδὸν αὐτῦ ἐξελάσεται. καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆ Ἁγίυ τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τῦ οἴκυ· καὶ εἶδον. Ϛ ἰδὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίυ·

Πα-

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρσε ϛύλυς ἑπτά. ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκόρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ἀπέϛειλε τὰς ἑαυτῆς δύλυς συγκαλῦσα μῦ ὑψηλῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγυσα. ὃς ὅϛιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. Ϛ τοῖς ἐμπέϛοι φρονῶν εἶπεν. ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, ϛ πίετε οἶνον, ὃν κεκόρακα ὑμῖν. ἀπολίπετε ἀφροσύνην, ϛ ζήσεσθε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα ϛῶσητε, καὶ κατορθώσητε σωέσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακὸς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπές αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακὸς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. δίδυ σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔϛαι. γνώριζε δικαίῳ, ϛ προσθήσει τῷ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίυ, καὶ βυλὴ Ἁγίων, σωέσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐϛὶν ἀγαθῆς. τύτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν χρόνον ζήσεις χρόνον, ϛ προσεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς·

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα, ἦχος, ά.

Στεφανὶ Ἀγιοπολίτῃ.

Ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμορον γέγονεν. ἰδὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων Μήτηρ ϛ Παρθένος ϛ δοχεῖον Θεῦ, ἐκ ϛείρας γεννηθῆναι προσέρχεται. αὖθις ἐκ τῆ Ἰεσσαὶ ϛ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτῆ ῥάβδος ἐβλάϛησεν. εὐφραινέσθω Ἀδὰμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Εὔα ἀγαλλιάσθω χαίρυσα. ἰδὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τῆ Ἀδὰμ, τὸν Δυγατέρα ϛ ἀπόγονον, μακαρίζει ἐμφανῶς. ἐτέχθημεν γὰρ φησι λύτρωσις, ἧς ἐκ τῆ δεσμῶν τῆ Ἅδυ ἐλευθερωθήσομαι. ἀγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ κρύων τὴν πρόγονον, ϛ εὐλογείτω τὸν Θεόν. ἰδὺ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ πέτρας ἀγόμενος, πρὸς σωτηρίαν τῆ ψυχῶν ἡμῶν·

Ἦχος, β.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ὁράσαι, δεῦτε ϖοδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα. ἐκ πέτρας βλυσάσαν ϛρεάς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς. ϛ ἐκ τῆς ἀτεκνώσης, τὴν βάτον τῦ αὐλῦ πυρὸς, τῦ καθαίροντος καὶ φωτίζοντας τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ο αὐτός. Ἀματολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῆ ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα παινυφείζει μυϛικῶς. συγχάρητέ μοι λέγοντες, Ἀδὰμ ϛ Εὔα σήμορον. ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει, κλείσασι Παράδεισον, καρπὸς ἀνέκλειϛος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ Θεόπαις Μαρία, ἀνοίγυσα τύτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον·

Ο αὐτός.

Προορισθεῖσα Παναγία, Θεῦ κατοικητήριον, ϛξ ἀκάρπου σήμορον μηδύος προῆκται τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς ἀϊδίυ ὐσίας τὸ θεῖον τέμενος. δι' ἧς ἰταμὸς Ἅδης καταπεπάτηται, ϛ παγγενῆ Εὔα ϗ ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται. ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν. μακαρία σὺ ϗ γυναιξὶ, ϛ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀνλογημένος·

Δόξα, ἦχος, πβ'.

Σοφρονίυ Ἀγιοπολίτυ.

Ἢν ἀσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῖν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ. ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ σήμορον τίκτεται ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύσασα τῆ Ἀδὰμ ἡ ἀπάτλασις, καὶ τῆς Εὔας ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τῆ θανάτυ ἐλυτρώθημεν. καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺ τῷ Γαβριὴλ οἱ πιϛοί. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σε. διὰ σε χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Εἰς τὸν Κ. Κ. ἰδιόμελ. ἦχος, δ.

Γερμανῦ Παριάχυ.

Παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ πρὸ δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν. ϛξ Ἰωακεὶμ ϛ τῆς Ἄννης, ἡ Παμύμητος Παρθένος. ἥτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, Ναὸς Θεῦ ἔμψυχος γίνεται, Ϛ μόνη κτ' ἀλήθειαν, Θεοτόκος χρωρίζεται. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριϛὸς ὁ Θεὸς, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, ϛ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

ϛ. Ἁγίων Θεοπατόρων, καί.

Δ Γ' Ἀγγέλῳ προρρήσεως, γόνος παύσεται τοκετοῦ, ὃς Γωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, τῷ δικαίῳ σήμερον προῆλθε Παρθένε. Οὐρανὸς ὁ Θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τῇ χαρᾷ προμνύσασα παντὶ τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῖν πρόξενε, καταφθορᾶς αἱρέσεις, ἀλλογίας καὶ αὐτίδοσις. διὸ σὲ μὴ γενήσεσθαι Κόρη Θεόκλητε, τὴν εἰρηνίαν αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

ϛ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Τεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτείτω φαιδρῶς, λαμπροφορείτω τὰ ἐπίγεια. Βασιλεῖς σκιρτάτωσαν. Γόρεῖς ἐν ἀλλογίαις ἀφραινέσθωσαν. ἑορταζέσθω ὁ σύμπας Κόσμος. ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος Νύμφη τοῦ Παντὸς, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Γεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. ὃκ ἔτι γυναῖκά με λύπαις ἔκθεσι τέκνα. ἡ χαρὰ γὰρ ἐβλάστησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν Κόσμῳ πολιτεύεται. ὃκ ἔτι τὰ δεινὰ τοῦ Γωακεὶμ ἀποσκρέφονται. ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν προεκρίθη. συγχάρητέ μοι λέγουσης, πᾶσα ἐκλεκτὸς Ἰσραήλ. ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. εἰς κοιμὴν ἀνθρωσιν καὶ χαράν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ.
Σοργίου Ἀγιοπολίτου.

Δ Εὔτε ἅπαντες πιστοὶ, πρὸς τὸν Παρθένον δράμωμεν. ἰδοὺ γὰρ γενήσεται ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τῷ Θεῷ ἡμῶν Μήτηρ. τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀρχιερέως βλαστήσασα ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Γεσσαὶ, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Γωακεὶμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. γενήσεται τοίνυν, καὶ ὁ Κύριος αὐτὴν ἁγιάσει καὶ κατοικήσει, τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τῷ ἑαυτῆς ἀνθρεπείαν καταστολίζεται. ὁ Ναὸς ὁ Ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ Παρθενικὸν ὄργανον. ὁ Βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου σύνοσεως, τῶν σωζομένων Θεὸς Χριστὸς φύσεων, ἐτελεσιουργήθη Μυστήριον. ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου Μητέρα μόνην γενομένην.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Η Γενήσεσθε Θεοτόκε, χαρὰ ἐμλύουσα πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἅγια. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Γωσήφ.

Θ Ναβόησον Δαβὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; ἄμοι ὤμοσε φησὶ, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἐν ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοῦναι τῷ Πατρὶ Θεόνομον. ὃς ἐκ τοῦ πλάσαντος, Χριστὸς ἄνθρωπος Ἀδὰμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς Θεὸς τοῦ Θεοῦ μου μου, καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν Βασιλείαν ἀσάλευτον. ἡ χεῖρα τίκτει τὸν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Μετὰ τὸν β'. ἁγ. Κάθισμα.
Ὅμοιον.

Κ Τῆς ῥίζης Γεσσαὶ, καὶ τῆς ὁσφύος τοῦ Δαβὶδ. ἡ Θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν. καὶ μεσργεῖται ἡ σύμπασα, θεσργεῖται. συγχάρητε ὁμοῦ, καὶ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, αἰνέσατε αὐτὸν, αἱ πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν. Γωακεὶμ ἀνθρωπεύεται, καὶ Ἄννα παμμακαρίζεται κραυγάζουσα. ἡ χεῖρα τίκτει τὸν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Ἕτερον καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. ἦχος πλ. δ.
Τὸ προσαχθέν.

Γ Γαλιάσθω Οὐρανὸς, γῆ ἀνθρανέσθω, ὁ Θεὸς γὰρ Οὐρανὸς, ἐν γῇ ἐτέχθη. ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. ἡ χεῖρα βρέφος θηλάζει τὸν Μαριὰμ, καὶ χαίρει Θεὸς τόκῳ Γωακεὶμ, ῥάβδος λέγω ἐτέχθη ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαβίδ. ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. αὐτόφωνον τῆς τάξεως ἦχος, Προκείμενον ἦχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματος, π. Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. Τὸ πᾶσα πνοὴ. Εὐαγγελικὸν Λουκᾶ. Ἀναστᾶσα Μαριὰμ. ὁ Πολυέλεος, Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. εἶτα π. εἰς ἦχον π. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ ᾄδομεν τὸν παρὸν Ἰδιόμελ. ἦχος, π. β.

Αὔτη

Τ' τὴν ἡμέραν Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί. ἰδοὺ γὰρ τῷ φωτὶ ὁ νυμφίων, καὶ ἡ βίβλος τῷ Λόγῳ τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε, καὶ ἐν Ἀγκαλαῖς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τῷ Γόρεως τῷ μεγάλῳ. μόνη δὲ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ. πλ. Ὁ Εἱρμός.

Καμώμεν, τῷ Κυρίῳ Γωαὴμ μετὰ τῆς Ἄννης ἡμῶν εἰς ἡ. καὶ τῷ Κυρίῳ Ἀμβρεὲ τὰ Τροπάρια, εἰς ϛ'. Ὁ Καμὼν τῷ Κυρίῳ Γωαὴμ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ. β'. Ὁ Εἱρμός.

Εὖτε λαοὶ ἀσωμεν, ἆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀπῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ἐπιδεδόξασται.

Εὖτε πιστοὶ, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι, τὸν ἐξ ἀκαρπίας σπόρον ἐπιδημήσασαν, εἰς βρότειον σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην ὑμνοις τιμήσωμεν.

Λίαν σεμνὴ, Μήτηρ καὶ δόλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γένει. σὲ παρ' ὧν ἐπαξίως ὑμνοις δοξάζομεν.

Τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα. Ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς τοῦ Ἀδὰμ ἀνόρθωσιν, Χριστὸν τὸν Σωσόντων, ὑμνοις δοξάζουσιν.

Εἱρμὸς Καμὼν τῷ Κυρίῳ Ἀμβρεὲ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ. πλ. Ὁ Εἱρμός.

Σωτηρίαμπτι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν ὁδῷ θαλάσσης. ᾄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ὁρᾶτε πᾶσα Κτίσις, ἀνθρανέσθω καὶ Δαβὶδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα, τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν πάντος.

Ἁγία τῷ Ἁγίων, ἐν ἁγίῳ Ἰόρδῃ, βρέφος ἐβαπτίσθεται, ἀναθαρθεῖται ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου. παντὶ ἐν πίστει σωτηρίαν ἐορτάζομεν, ἐν τῇ γενήσει αὐτῆς.

Ὄρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεῷ· ἤδη γὰρ προώρισται, ἐκ γενεῶν ἀγίων, Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς Κτίσεως βλαστὸς Κτίστης δείκνυται μορφῇ.

Σεπτεμβ.

Ε τὴν ἄπαιδον ἀμνάδα, τὸν τὸ ὄρος Χριστῷ, μόνῳ ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν, τὸν ἡμῶν σωτῆρα, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης, τεκτομένῳ σε ὑμνοις γεραίρομεν.

Δόξα.

Ρία ἀπαρχὰ δοξάζω, τεία ἅγια ὑμνῶ, τεία σωαίδια, ἐν ὁσιότητι μιᾷ κηρύττω. εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Τιῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Γς ἑώρακε πεδίον, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατὴρ, γάλακτι ῥεφόμενον; ἢ πῶς τεθέαται Παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ σύνοιαν ἀμφότερα, Θεογενήτωρ Ἄννη.

Καταβασία.

Ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' ἀθείας ῥάβδῳ, τὴν ὀρυχὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ὤωσεν, ἐπ' εὐρὺς διαῤῥάψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῷ ὑμνῶν σε.

Μέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γονεῖς, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ σπέρας προήγαγε τὴν Παρθένον, ἣν εἰσδύσας κατηξίωσε, μετὰ τόκου φυλάξας, ἀδιάφθορον.

Ἧς Ἄννης τὸν καρπὸν, Μαρίαν σήμερον, τὴν βόρρων κυήσασαν ζωηφόρον, Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προσασίαν πάντων, καὶ βοήθειαν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. ἠνέῳγη μου τὸ στόμα μου, ἐπλατύνθη ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ἀνθρανθήσομαι σωτηρίῳ σου.

Μεγαλύνει ἡ κοιλία σου σωθῶν Ἄννη καρπὸν δὲ ἐβλάστησε παρθενίαν, τὸν ῥοφέα τῆς Κτίσεως, τὸν Λυτρωτὴν Γεσσαί.

Ε Μακαρίζει Α Παρθενε πᾶσα Κτίσις, ᾗξ Α μνης σήμερον γενομηθεῖσαν, τὸν ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄνθραμον, τὸ ἄμωμος Χριστὸν βλαστήσασαν·

Ε ἀμωτέραν πάσης Κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων Α νθραντε ὁ Υἱός σου, τὸν ᾗξ Α μνης μεγαλύνει σε γενέσθαι, καὶ παύτας ἀφραίνει σήμερον·

Ναῤαφεῖσα εἰς τὰ Α για τῷ Α γίῳ, Παρθένε Α νθραντε Θεοτόκε, ἀμωτέρα ἀμεδείχθης τῆς Κτίσεως, τὸν Κτίσαντα σαρκὶ κυήσασα·

Δόξα.

Ε προσκυνοῦμεν, Πάτερ ἄναρχε τῇ ὁσίᾳ, ὑμνοῦμεν, ἄνθρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σωτήριον σέβομεν· ὡς εἷς τὰ τρία φύσει Θεός·

Θεοτοκίον.

Ο μφωτόδοτον, ἐ ἀρχηγὸν ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα Α νθραντε Θεοτόκε, ἀνδείχθης, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Σ πύλη τοῦ ἀνατολικοῦ φωτός·

Καταβασία.

Α βδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκείμενον τὸν Ἱερέα, τῇ σταυρώσει δὲ πρώην Ε κκλησία, μυηθῆναι ἐδήλωσε, ξύλον Σταυρῷ εἰς κράτος Σ τερέωμα·

Η Τ παχοῦ, ἦχος, β.

Τλῳ ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν πρεσβεύων, τὸν ἀγίαν Παρθένον ἐκάλεσε. δι' αὐτῆς διῆλθεν ὁ Κύριος, ᾗξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Τ ψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὸν ζωὸν ἡμῶν·

λει, εἰπὲ τοκά. ἐ Α μάχωσιν ἀπὸ γκωμίων τῶν Δαμασκηνῶν, ἢ τῶν Κυμόρεων, ἢ τῶν Μεταφράστων.

ος, δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

νος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς μεφέλη τὸν φωτὸς, σήμερον ἔλαμψεν, ἐ ἐκ δικαίων προβέχεται εἰς δόξαν· ἔτι ὁ Α δὰμ κατακέκριται. δεσμῶν ἠλάθέρωται, ἐ διὰ τὸν, βοῶντά σοι παῤῥησίᾳ τῇ μόνῃ χαρᾷ μιμούμενοι, ἡ γενομένη σου, Οἰκουμένη·

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ω δὴ, δ. Ο Ειρμός.

Γ σακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου ἐν οἰκονομίας, ἐ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε· Νυμνήσθην σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριον λιμένα, παραχόμενα πᾶσι τὸν κόσμον Κυήσασαν·

Ε Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἐδείξατο, καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σὸν τὸ μυστήριον·

Πειράγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι ταισμάτων, ἀγγνωμόνων παύτας μακαρίζομεν·

Κήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου ἐ ἐφοβήθην, ὅτι ἀῤῥήτῳ βουλῇ, Θεὸς ὢν ἀΐδιος ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες σαρκωθείς· δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστὲ, δόξα τῇ δυνάμει σου·

Η μ παύσεταί σου γνόμνησις τῆς Θεοτόκου ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες πιστοὶ, τὸν ἄναρχον, τὸν τῷ Δαβὶδ προμώσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὁσφύος παραχεῖν, πίστει προσκυνήσωμεν·

Ημοιξας Κύριε, τὴν μήτραν Σάρας, καρπὸν ὤ γήρει τὸν Ισαὰκ παραχών· ἀὐτὸς ἐ σήμερον, τῇ ὐσεβεῖ Α μνῃ δέδωκας Σωτῆρα, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σήν·

Πήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λέγετο Α μνα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παραχών μοι σήμερον, τὸν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγγελικὴ ἄχραντον Μητέρα σου·

Τμχαίρει σοι σήμερον, Θεόφρον Α μνα Οἰκουμένη, τῷ λυτρωτῷ γὰρ αὐτῆς τὸν Μωσέα ἐλυτρώθησας, τὸν ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσασαν Δαβὶδ, δυνάμεως ῥάβδον ἡμῖν φέρουσαν τὸν ἄνθος Χριστόν·

Δόξα.

Οξάζωσε Α ναρχε Τριὰς, ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, Χερουβικῶς, τῇ πτιλίνῃ γλώσσῃ μου, Α γιος Α γιος Α γιος, ὁ ὢν, Σ διαμένων εἰς ἀεὶ, εἷς Θεὸς ἀΐδιος.

Θεοτοκίον.

Επλήρωται Α νθραντε, τῶν Θεηγόρων αἱ προφητεῖαι, τῷ πιστῶς καλέσαντά σε, σκηνὴ καὶ πύλη καὶ ὄρος μοντὸν, βάτον καὶ ῥάβδον Α ρων, φυτεύσαν ἐκ ῥίζης Δαβίδ·

Κατα-

Καταβασία.

Γ σακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατανόησα τὰ ἔργα σου, ἐ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα·

Ω δὴ, ε. Ο Ειρμός.

Σκιόγραφον ἀχλὺν, αἱμάτων σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Θεοπαίδος, καταυγάσας παὸς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτίσαι Χριστὲ καθοδήγησον·

Νυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν τῶν παύτων αἰτίαν, τῷ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον. ἧς τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιόμενοι Προφῆται, ναργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρπούμενοι·

Η ς αἰνίγμα ὁ βλαστὸς, ῥάβδος τῆς Ἰόρέως, τῷ Γσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν, καὶ μῶν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσαύτων παραδόξως, δαδουχεῖ τὸ ἐκ φείρας παρθένου κύημα·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τριε ὁ Θεὸς εἰρήνην δὸς ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Χραυτός σου ἡ γνῶσις, Παρθένε ἄχραντε. ἄφραστος ἐ ἡ σύλληψις, ἐ ἡ ὠδίς. ἄῤῥητος ὁ τόκος σου, Νύμφη ἀνύμφευτε. Θεὸς γὰρ ὢν ὅλως φορέσας ἐμέ·

Η μῶν ἀφραίνεσθωσαν, Α γγέλων τάγματα, ἄσμασι χορεύετωσαν οἱ ᾗξ Α δάμ. ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστήσασα, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τῶν Α δάμ·

Η μῶν Εὔα λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυται ἐ ὁ Α δὰμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπὶ τῇ γενομένῃ σῇ βοᾷ Α χραντε, σὺ σοὶ γὰρ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν·

Ο ξάσοι τῷ δοξάσαντι τὸν φαραὼ σήμερον, ἔτεκε τὸν ῥάβδον τὸν ἀειθαλῆ, ᾗξ ἐπαγγελίας. ᾗξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστὸς, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν·

Δόξα.

Ναρχον προσκυνοῦμεν σε Τριὰς ἀμέριστε. ἄκτιστον σωαίδιον καὶ συμφυῆ, σὺν μιᾷ ὐσίᾳ, ῥιζὴν ἀπορρήτοις ἀσέσιν, ὑπόρφυως κηρυττομένην Α γλῴ·

Θεοτοκίον.

Ε γομεν ἡ κοιλία σου ἁγία Τράπεζα, ἔμεμνον ἡ ἀγνεία σου ὥσπερ τὸ πρὶν, ἀσιτὸς

Παρθένε. Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ μυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ·

Καταβασία.

Τερισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ σὺν σοὶ δελεασθεὶς Θεῷ τῷ προσταγέντι σαρκὶ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Ω δὴ, ς. Ο Ειρμός.

Ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Γωμᾶς ἐβόησε, σύμε ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι. ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, σὺν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε Πνεύματι θύσωσοι·

Ρὸς Κύριον σὺν θλίψει σεισμώσεως, ἐβόησαν τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες Γνμήτορες, ἐ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκύησαν, εἰς κοιμὴν σωτηρίαν Σ καύχημα.

Δέξαντο ὑραίον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος οἱ θεόφρονες Γνμήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ ὑπέρφορον ὄχημα, τὴν τῷ Λόγῳ καὶ Κτίστῃ λοχεύσασαν·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σὺδατα θαλάσσης Φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με. ἀλλ' ὥσπερ τὸν Γωᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου εὐσπλαγχνε Κύριε·

Μνήμην τὴν ἁγίαν σου Γνόμνησιν, τιμῶμεν ἐ τὴν ἄσπορον Σύλληψιν, σὺ Νύμφη Θεόνυμφε Σ Παρθένε. σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν, Α γγέλων τάξεις, καὶ τῶν Α γίων ψυχαί·

Τίαν τῶν Α γίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες Πατέρες σου Α χραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἀναῤῥαφῆναι σεμνῶς, Σ εἰς Μητέρα ἑτοιμασθῆναι αὐτῷ·

Ι σέραι καὶ μητέρες χορεύσατε. θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι. ἡ ἄτεκνος γὰρ σέρα, τὸν Θεοτόκον βλαστάνει. ἡ τις λύσει τῶν ὠδίνων τὴν Εὔαν, ἐ τῆς ἀρᾶς τὸν Α δάμ·

Κὼ τῷ Δαβὶδ μελῳδοῦντός σοι. ἀχθήσονται Παρθένοι ὀπίσω σου. ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως, Σ σωθήσονται καγὼ Θυγατέρα τοῦ Βασιλέως ὑμνῶ.

Δόξα.

Ν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται δοξάζεται Α χραντε. Πατὴρ γὰρ

ηὐδόκησε. ἐξ οὗ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ Θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε·

Θεοτοκίον.

Χρυσῆν θυμιατήριον γέγονας. τὸ πῦρ δὲ ἐν γαστρί σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ ἐν σοὶ ὡράθη, Θεογενήτορ ἀχράντε.

Καταβασία.

Ποτὲ θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Γωμᾶς σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπωσας σαφῶς. ὅθεν τριήμερος ἐκδὺς, τὴν ὑπόκοσμον αἰχμάσιν ὑπεζωγράφησε, τῷ σαρκὶ προσταγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος·

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Γωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμὸν ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ Γενήσει σου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐκ παντὸς τοῦ πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κραζειν σοι, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν·

Ὁ Οἶκος.

Προσοχὴ ὑμῖν καὶ σπουδὴ, τῆς σειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Γωακείμ τε καὶ Ἄννης ἀπροσδέκτους, καὶ εἰς ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ Κόσμῳ. ὁ μὲν γὰρ προσάγει ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν Παραδείσῳ ὄνειδος φέρει. ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ἡ. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ῆ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾷς μητέρας,
Μήτηρ ἕως αὐτὴ σὴ γέγηται θυγάτηρ.
Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὠδῇ Ἄννα.

Σὺ ὁ Πατὴρ Γωακεὶμ, ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἵλκε τὸ γένος. ὅτος εἰς διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον, ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνείδιζετο. ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τότε σὺν αὐτῷ Ἄννα, ἐν τῷ Παραδείσῳ δάκρυσι τὸν Θεὸν ἱκέτευον, ὃς ἐξ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. ἵνα δὲ σὺν τῆς Ἄννης ἑκατόρῳ τῇ μόρῳ ἴδωμεν τὰ γραφέσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι. εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος ἀρίσκεται ὁ Ματθαῖος. ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Γούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Γακὼβ τὸν Πατέρα Γωσὴφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σωβῆ, καὶ Ἄννα. καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἡ δὲ Σωβῆ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ. ἡ δὲ Ἄννα γεννᾷ τὴν Θεοτόκον, ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον, ἐγγόνην Ματθαῖ καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιὰς μὲν τῆς Ἄννης, ἀδελφὰς δὲ τῆς Θεοτόκου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι Ῥῶφος, καὶ Ῥουφιανὸς ξίφει τελειοῦνται.

ῆ. Κλίνων ἑαυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ξίφει, Μείνωσε φησὶ Ῥῶφε, μὴ μέλῃς, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

ῆ. Ἕτοιμος εἰμὶ πρὸς τὸ παθεῖν ὅσιον πάθος.
Σεβῆρος εἶπε, καὶ τί πρός με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

ῆ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθήλεται θείῳ, Καὶ τῷ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Διήγησις παμφέλιμος.

Ἑταίρις μετ' ἀλλαβοῦς Διακόνῳ ἀγάπῃ τῷ Κυρίῳ φίλῳ εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιβαπτόντα, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Γόρεα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤχαλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Γόρεῖ, τὴν ἔχθραν κατέλυσε, καὶ τιμὴν τὴν ἀδιακρίτων τὸ συμβὰν κοιμωσάμενος, τοῦτον πρότιμα τῆς ὁρήμου Μοναχῶν γενέσθαι παρεγγυᾶτο. ὁ δὲ μάλα προθύμως τὰς ὁρημικωτόπους τόπας πόριμος ὤν, τὸν ἁγιασμὸν ἐπεζήτει, καὶ δήτινα καταλαβὼν γόρμα, τοῦτο τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐμαργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως. πρὸς ὃν ὁ γόρμα. ὁ πιστῶς αἰτοῦν λαμβάνει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

ται. ὐκ ἐμὸς ὁ λόγος φησὶν ἀδελφέ. καίτοι ὡς ἐπ' ἀγαθῷ τῷ ἀνδρὶ ταχείαν τὴν ζητουμένην λύσιν λαβεῖν, παρέξει ὁ Κύριος. ὅθεν ἐλήλυθας αὐάγρεφε, καὶ ὀψίας ἐν τῷ Ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς ὡραίας πύλας κατάλαβε, καὶ τὴν πρώτην ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα, κράτησον, καὶ ἕξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δὸς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πιτάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσῃ σοι πάντως βεβαία τῆς σφαλσάντων ἡ ἐπανόρθωσις. τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἀνοίγει τὴν μυκτήρα, τὸν Ναὸν καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον. Καὶ παραθὺς ὁ δηλωθεὶς ἀπὸ τοῦ Πατρὸς αὐτὸν, ἐπαμύτειλε, καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμμάτιον τοῦ γόμου ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθῆσαν τοῦ δράματος. ὀξὺς δὲ ὢν ὁ αὐτὸν οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρυπτε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν ἔλεγε. τίς εἰμὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολμήσω τοιούτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς ἀχαῖς καταθαρρήσας τοῦ ἀποστόλου, πρὸς τὸ προκείμενον βάπτομαι. καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἵστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς Οὐρανὸν, καὶ γόνυ κλίνας, τῇ κεφαλῇ εἰς τὸ ἔδαφος, τέθηκεν, καὶ ἐνθυμούμενος τῇ προσαχῇ, καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φείσασθαι λέγειν, καταισχύνην τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπαρρησίαστον) ὡς δὲ εἴρηκεν, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τῶν ἐλέους Κύριε, τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέῳκτο, καὶ τούτῳ σωεισελθόντος τοῦ Διακόνου, καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ μαρθήκος ἔσησαν, αὖθίς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ Ναοῦ ἔξαργυρα πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν, ἀνταῦθα στῆθι, καὶ προσευχόμου μὴ πρόβαινε. ἐκεῖνος δὲ τὴν σωνήθη πάλιν καὶ τὴν φλοιὰν ποιήσας μεταβολὴν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας ὅσας ἀνέῳξε, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ Ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ Ναοῦ, λυχνία φωτινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγώγει τὸν Γόρον.

Σεπτέμβ.

ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσαχομένῳ σωείπετο, ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κἀκεῖ προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σιώλον. εἶχε γὰρ ὡς ἔλεγεν ἀπὸ τῆς ἀχῆς, ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅδε τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον, φησὶ δ' πρὸς τὸν Διάκονον. τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῇ καὶ ταράττῃ ὦ ἄνθρωπε; πίστωσον, ὅτι κἀγὼ χοϊκός εἰμὶ ἄνθρωπος, καὶ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ ἀναγκαῖος οἰκεῖος, εἰμὶ χαρτοφύλαξ, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν τοιζόμενος. ἀλλ' ἡ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, διὰ ἀτελῶν πολλάκις, μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τὰ θαύματα. ὅμως ἀδελφὲ πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν. καὶ ἀμφω πρὸς τὸν φόρον ἀθυδρομήσαντα, Ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον, καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ Ναοῦ, διὰ προσαχῆς πάλιν κἀκείνας αἴφνης ἀνέῳξε, καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν ἀχλὺν ἐπετέλει κατὰ τὸ σωνηθὲς, καὶ τὸν Διάκονον ἔξω ἑστῶτα καταλαβὼν μετ' ἐκπλήξεως τὸ Κύριε ἐλέησον λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄμφω πάλιν ἐκλείσθησαν. εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει Ναόν. ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος. ὅτι ὅτως ἡμᾶς ἐπελάμβανον ἐν τοῖς Ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτῆσιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι, αὐτομάτως καὶ αὗται τῷ ἀνδρὶ προσανεῴχθησαν, καὶ τὴν ἀχλὺν κἀκεῖσε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειὰς, τῆς ὁσίας Σορᾶς τὰς πύλας κατέλαβε, καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας, βλέπειν βραχὺ τῶν εἰσερχομένων παρηγγύησε τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τῶν

September. E 3 ἅγ

ξ ἔθος αὐτὸς ἀχλὺ ποιησάμενος, αἱ τῆς πυλῶν ἐπαρσεις, αὐτῷ τῳ εἴσοδον παρεχώρησαν. ἐ πρὸς τῷ Ναῷ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόματα τῷ ἐδάφει ὑπερείσας, ἀνδρικῶς ἐν αὐτῷ ἐποίει τῳ δέησιν. ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὅρκοις ἡμῖν ἐπισώσατο ὁ Διάκονος ἐ διεβεβαίου, ὅτι ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ᾗ ἱσάμην βαμβύκινος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονον τινὰ ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον, ἐ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον, ἐ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν ἅγιασμα. μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λαμπροφανῆ. ἐ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινὸν, πορφυρᾶν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, ἐ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἡδύσιον. ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰ μὴ μόνον τὸ, Ἀλληλούϊα, ἐ μετὰ τὸ τὴν ᾠδὴν τελέσαι, τὸν χαρτοφύλακα ἐξελθεῖν, ἐ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον. ἀδελφὲ, σὺν τῷ Ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τῶν ἀγγέλων χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς σπεύσας, εἰ δυνατὸν καταμοῆσαι τὸν μεθ' ἡμῶν μυσταγωγίαν ἀδιάλλακτος ἐμεμάς. τότε εἰσελθὼν ὑπόδρομος ὁ Διάκονος, ταραχὴ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηνικὴ, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἐχθρᾷ τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν ἱερέα. εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος Ἄγγελος εἰσελθὼν, κατάθες καὶ τῳ χορείαν τὴν δεξιὰν, εἶπεν, ἐ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἑστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. ἐ πρὸς αὐτὸν ὁ Μακάριος, εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπὲ πρόθυμος, τάδε σοι ἐ Νικήτας ὁ χαρτοφύλαξ ἔξω ἑστώς, ἐλθὲ προσφωνεῖ. ὁ πρόθυμος ὁ Διάκονος κατὰ τῳ διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον σπεύσας ἐξάγει χορείας, ᾧ καὶ παρεία ἔλεξε τῇ φωνῇ, Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἑνότητα μεταβολῇ ἀσυμφώνως μέχρι τῷ

σφάλματι. τότε γόνυ ἀμφότεροι κλίναντες, ἐν ἁπλῷ φιλήματι τῳ ἔχθραν διέλυσαν. ὁ μὴ ἱερὰς τὸν Ναὸν εἰσέδυ, ἐ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβε, ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον, ἐ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἁγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τότε θείᾳ δυνάμει ἐκλείσθησαν, ὁ μόρος τι τῆς ὁδοῦ διαφύσαντες, ἄμφω ἔσησαν, ἐ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔτω πως ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον. ἀδελφὲ, σῶζων, σώζου, ὁ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιποίησον, καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀτέλειαν παρίσει ἀποσείλαντι, εἰπὲ πορεύθεις, τῇ ἀχῶν σου ἡ καθαρότης ὁ πρὸς Θεὸν παρρησία, ὁ μεκρὸν πρὸς ἐρήμου ἐξαιτῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων. ἐ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο. ἐκεῖνος δὲ προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαύματος ἵσταντο πόδες ἀνδρὸς, τῳ πρὸς τὸν γόνυντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἦνυε, δοξάζων καὶ ἀναλογῶν τὸν Θεόν. ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. Ὁ Εἱρμός.

Βᾶτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, ἐ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προεφάνης Θεομυμφε. τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν. ἀνύμνητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὗ ταῖς ἀύλοις ἐμφάσεσιν, ὁ μωμοθέτης ἤργετο καταμοεῖν, καὶ μέγα παίσεμνε Μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαίζηλα, συμβολικῶς παιδαγόμενος ποτέ. διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν. ἀνύμνητος ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄρος καὶ πύλην Οὐρανοῦ, ὁ μονήρης κλίμακα θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος προηγόρασε. σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται, οὐχ ὑποσας ἐγχειρίδιον ἀνδρὸς, ὁ πύλην δι' ἧς διῆλθε Κύριος, τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὧν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλεγομένη ἐδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐπισκιάσει, οἱ παῖδες ὑπερῆλλον, ἀνύμνητος ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἑορ-

Ὀρτάζομεν Ἄχραντε, ἐ πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν ἁγίαν σε Γενέσιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς παλαιᾶς τῆ Ἀδὰμ μωῦ ἀποφάσεως· Ἡ γὰρ Ἄμμα ἀφραίνεται, ἐ βοᾷ καυχωμένη. ϛεῖρα ἔσα γεγέννηκα, τῶ Θεῶ τὸν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὔας λέλυται, ϛ ἡ ἐν λύπαις ὠδίς· Ἀδὰμ ἠλάθρωται, ἐ ἡ Εὔα χαρᾶ, ἐ βοῶσιν ἐν Πνεύματι, πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον. ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν τῆς ἀρχεγόνε ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριϛοῦ· Τέραι ἄγονοι ᾠδύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἄμμα πολύτεκνος, καὶ μωῦ ἀφραινομένη, Μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τῶ Θεῶ ἐ σωταγάλλεσθε·

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν ἐ τὸ Πνεῦμα ἐν μοναδὶ Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριϛον ἄκτιϛον, ἐ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον·

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκου, σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σε Μαρία. σὺ τὴν Εὔαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνε ἀρᾶς Θεογενήτορ ἁγνή·

Καταβασία.

Ἴρμον πρόσταγμα Τυραννε, δυσσεβὲς λαὸς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεομυγεῖς. ὅμως βρέϊς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, ὡ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντιχάρμτι, δροσοβόλῳ Πνεύματι, πυρὶ σωόμτες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῷ Πατρῴῳ Κύριος, ϛ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Ὠδὴ, ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῷ παίδων, προαπεικόνισας ποτὲ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε. ὁ γὰρ τύπος τότε πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας. ἣν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν, διὰ σὲ τοῖς πόρασι σήμερον, ἐ ὑπόρυφοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἧς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προεικονισθεῖσα σκηνὴ, τῶ εἶναι μωῦ ἀπάρχεται. τεχθεῖσαν Λόγον, ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανιζόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων δι' αὐτὸν τὸ εἶναι λαβόντες, ἐ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Σεπτέμ. 3.

Ἧς τῆς ϛειρώσεως μεταβολὴ, τὴν κοσμικὴν πρὸς ἀγαθῶν, διέλυσε πτῶσιν, ἐ βραχὺς τὸ θαῦμα Χριϛὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημήσαντα. ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων δι' αὐτὸν τὸ εἶναι λαβόντες, ϛ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ϛεγάζω ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτῆς. ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον. ἐ συμέχω τὸ παῦ, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος. σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ τῶν ὅλων εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ποιήσας παράδοξα τῇ ϛειρωθείσῃ γαϛρί. ὁ αἰσχύνας Ἄμμης ἄγονον μήραν, ἐ καρπὸν αὐτῇ δοὺς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένε. σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβε, τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένε ἐ Θεοτόκε.

Σφραγίζω τὴν ἄβυσσον, ἐ ϛαυροῦμαι αὐτήν. ὁ αἰώνων ὕδωρ ἐν ταῖς μεφέλαις. ϛ δίδυς ὑετὸν, σὺ ὁ δοὺς Κύριε ῥίζης ἐκ τῆς ἀκάρπε ϛαφθῆσαι. Ἄμμης τῆς ἁγίας, ἄχραντον καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον·

Τὸν λύσας τὰ ἄλυτα, τῆς ἀπαιδίας δεσμά. σὺ ὁ δοὺς τῇ ϛείρᾳ γόνιμον τόκον ἐ καρπὸν ἀνθεῖ, ἧς Υἱὸς γέγονας, ἐ βλαϛὸς ἀμέφυτος. ἣν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς Οἰκτίρμον ἐπιδημίᾳ.

Ἔεωργε τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτούργει τῶν ψυχῶν. σὺ ὁ ἄκαρπον γῆν, εὔκαρπον δείξας. σὺ τὴν πάλαι ξηραν, γόνιμον εὐϛαχῶ, ἄρουραν καρποφόρον ἀπεργάσω. Ἄμμαν τὴν ἁγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τῶν Θεοτόκον·

Δόξα.

Τριὰς ὑπερούσιε, μονὰς σωαρχε. σὲ ὑμνεῖ ἐ βρέμει πληθὺς Ἀγγέλων, ὄραϊς ἐ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν. ἄνθρωποι ἀνυμνοῦσι, πῦρ δηλοῦσι. πάντα ὑπακούει σοὶ Τριὰς ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ Κτίσει.

Θεοτοκίον.

Καινότατον ἄκουσμα, Θεὸς Υἱὸς γυναικός. ἐ ἀπόρου τόκου, ἄμβροτος Μήτηρ. ϛ Θεὸς τὸ τεχθέν. ὦ φρικτὸν θέαμα, ὦ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένε. ὦ ἀφράϛου τόκου. ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα ἐ θεωρίαν·

Καταβασία.

Γ Λογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα, Θεὸν ὑμνεῖτε. τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, ἐ ὑπόρυφον τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Παράγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, Γ. Ὁ Εἱρμός.

Η Τὸν πρὸ Ἡλίου φωσφόρα, τὸν Θεὸν ἐξαμαυρίλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ παρθένου ἀφράστως σωματώσασα. ἀλλογημένη Παναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ο Τοῖς ἀπειθέσι, λαοῖς ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα. τοῖς ἀπειθέσι ἔδωκε χαρίζεται, ἐκ παρθένου σαρκωθείς, καρπὸν εἰς ἀφθορίαν ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ Ἀχραντε, ὡς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ψ Ἡ τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας αἱρέτου ἀποφάσεως, ἐ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν. τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως. τὸν πρὸς τὸν Κτίσαντα γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Α Λλόφυλον ἦν Μητέρων ἡ Παρθενία, ξένον τοῖς παρθένοις ἡ παιδοποιία. Θεὸν σοι Θεοτόκε μόνην ὠκονόμησε. διόσε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Π Άξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκλιπαρῶσα δι' ἐπαγγελίας. ἣν ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης. διόσε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ε Πλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ Προφητεία. φησὶ γάρ, αὐλίσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαβὶδ, ἐν σοὶ Ἀχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας, τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Α Υ̓τοπάρθενε προσκυνουμένη Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρώτῃ χειρὶ, ἐ αἰσθόμενα Μήτηρ, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου. ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Β Λάστησας νυμφοτόκε Ἄνναν θεόφρονα, ἐκ μήτρας παρέλπιδα, ἐ δὲ ἐπαγγελίας. παρθενόφυτον αὖθις, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος. διόσε πάντα μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Α Λλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα ἐ Υἱόν τε. ἐ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον Παγκρατορίαν. δι' ἧς ὁ σύμπας Κόσμος ἥδρασται, τῷ νάματι τῆς κράτους αὐτῆς.

Θεοτοκίον.

Χ Ώρησας ἐν γαστρί σε Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, ἐ βρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. αὐτὸν δυσώπει παμσεβάσμιε, τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Ικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν. ὑφ' ὃν τὸ Σταυρῷ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτέργηται δένδρον. διὸ μιῷ ὑψούμενον, προσκυνητὸν αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Δ Ιὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θανάτου, διὰ Σταυροῦ καταργήται σήμερον. τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς, κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος. ἐν ᾗ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἄκατ.

Γ άλλονται τὰ πέρατα, τῆς Οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ Γενομένῃ Κόρῃ, Θεοκυήτορ Μαρία, ἐ ἀπειρόγαμε Νύμφη. ἐν ᾗ ἐ τῷ Πνεύματι ἐσαρκώθη, τὸ λυτρωτὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος. ἐ τῆς προμήτορος Εὔας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν χαράν.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Δ ὰν αἰνεσιμίσθητι, καὶ Εὔα μεγαλυνθήτι. Προφῆται σοὶ Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀγγέλῳ τε ἐ ἀνθρώπῳ, ἐκ τοῦ δικαίου σήμερον, Γωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, γενναται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πάσα πρόοδος ἔχωμεν ἤ. δ. ἐ ψάλλομεν ἤ. Προσόμοια, γ. Δοξολογητὸν τὸ ἀ. ἦχος, α.

Ὠδὴ τῆς παραδόξου θαύματος.

Τῆς παραδόξου θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς σείρας τίκτεται. ἡ χάρις καρποφορεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. ἀνθρώπου Γωακεὶμ, τῆς Θεοτόκου Γενήτωρ

πωρ γενόμβος. ὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σὺ, τῆ γενεῶν Γενητόρων θεόλητε. ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τῦ Θεῦ τὸ σκεύωμα, τὸ Παγάγιον ὄρος, διὰ σᾶ ἡμῖν δεδώρηται.

Ὅμοιον.

Τῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ἐκ σείρας καρπὸς, ἀμαλάμψας μάματι, τῦ παύτων Δημιργῦ, ⁊ Παντοκράτορος. ἀτόμως τὴ κοσμικὴ, τῆ ἀγαθῶν διαλέλυκε σείρωσιν. Μητρὶ σὴ τῆ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκε χορύσατε κράζσαι. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σᾶ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σᾶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Τήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, ⁊ λαμπρὸν δοχεῖον ἀποσίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ ἀγλεὴς, φανεῖσα τέτοκε, τὴ πρόβολον ἀληθῶς, τῆς Παρθενίας τὸ θεῖον ἀπαύθισμα. τὴ πάσαις Παρθενικαῖς, καὶ Παρθενίας ποθύσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς Παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβύσαν, ⁊ παρέχσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Τῦτη ἡ ἡμέρα Κυρίε, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδὲ γὰρ τῷ φωτὸς ὁ μυμφὼν, ⁊ ἡ βίβλος τῦ Λόγυ τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε, ⁊ ἡ κατὰ Ἀματολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴ εἴσοδον, τῦ Γρέως τῦ μεγάλυ. μόνη, καὶ μόνον εἰσάγυσα Χριστὸν εἰς τὴ Οἰκυμένην, πρὸς σωτηρίαν τῆ ψυχῶν ἡμῶν:~

Δοξολογία μεγάλη, ⁊ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴ Λειτργίαν, Τυπικὰ, ⁊ ἐκ τῆ Καμόνος, Ω, δὴ, γ'. Καὶ ς'. Γρέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴ Ἑορτὴ τῦ Σταυρῦ, ἑορτάζομεν τὴ παρῦσαν Ἑορτὴ, ἡμέρας πέντε.

Μνὶ τῷ αὐτῷ, ϛ'. Τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Γωακεὶμ καὶ Ἄννης. καὶ τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος Σεβηριανῦ. Ἡ ἀκολυθία τῦ Ἁγίυ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. ἐν δὲ τῷ Λυχνικῷ. οὐ πᾶν. διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. ὅτω γὰρ ποιῦμεν ἐν πάσαις ταῖς ἀγρυπνίαις Ἑωσφόρας, ἀλλ' αὖθις μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἓ. ϛ'. Καὶ ψάλλομεν ἓ. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδοξας σημείωσιν.

Δεῦτε μικῶ χορύσωμεν, ἁσματικῶς ὡ φιλέορτοι, ⁊ πιστῶς ἑορτάσωμεν, τὴ μνήμην γοραίρομτες, Γωακεὶμ Σ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος. αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴ Θεομήτορα ⁊ Παρθένον ἀχρὶν. διόπερ καὶ μετέσησαν, ἐκ τῆ προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, ⁊ ἀείζωον οἴκησιν, δυσωπῦντες σωθῆναι ἡμᾶς:~

Γ'φρόσυνον τέρπεται, σήμερον Κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε Παρθένε, ἐπίσην ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γενητόρων, Γωακεὶμ τε θαυμαστῦ, ὁμῦ καὶ Ἄννης παγκυμνείζουσα. χαρὰ γὰρ προεξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλασήσαντες, τὴ τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν:~

Γάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρτῶσα ἐν Πνεύματι, καὶ ἀφραίνεται χαίρουσα, τυχῦσα ἐφέσεως, ἧς πρὸ ἐπεπόθει, πάλαι ἀτεκνίας. ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ ἀλογίας θεῖον ἐβλάσησε, Μαρίαμ τὴ παράμωμον, τὴ τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν Ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύδυσι:~

Ἔτερα, τῦ Ἁγίυ, Ὅμοια.

Εὑροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν παναοίδιμε, ⁊ ἱκείῳ κρεμάμενος, ⁊ σάρκας ξεόμενος, ἀπειρῶς ξυσῆρσι. θύειμτε εἰδώλοις, ἐγκελεύομενος σοφὲ, ὐκ ἠρνήσω τὸν παύτων Κύριον. ἀλλ' ἤλεγξας τοῖς πόνοις σε, τὸ ἀθενὲς ⁊ ἄτιμον, τῶν εἰδώλων καὶ γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος:~

Ἔσμιος ἀγόμενος, ⁊ ταῖς πληγαῖς σεμνυνόμενος, τὰς ὁρῶντας προέτρεπες, μιμεῖσθαι τὸν δρόμον σε, πρὸς τὰς ἁρπύιας, Μάκαρ ἀντιδόσεις, ἀποσκοπῦντας ὡς πολλὴ, τὴ ἀθροσύνην ⁊ τὴ τρυφερότητα, παρέχσιν ὡς ἄφθαρτοι, ⁊ εἰς ἀεὶ παραμένσαι, τὰς Χριστὸν θεραπεύοντας, κληρονόμους λαμβάνσαι:~

Ἴθοις σωθλατόμενος, τὰς σκαγόνας ἀοίδιμε, ⁊ πλάρας ἀπαθίζόμενος. λίθῳ παμμεγίστῳτε, ῥάχηλον ⁊ πόδας,

σωθλώμβιος Μάκαρ, ἐξ ἁρμονίας ἀπειρώς, παραλυόμβιος ὄμτως ἐθλασας, τὴν κεφαλὴν τὴν τῦ δράκομτος, τὸν ὁμομῆς γενναιότητι, ὧν ἠττῆσαι ὐκ ἴσχυσε, τῆς βασάνου ἡ κάκωσις:~

Δόξα, Σ μιῶ, ἦχος, πλ. α.

Ἐφραὶμ Καρίας.

Ὦ Μακαρία δυας, ὑμεῖς παύτων Γενητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς Κτίσεως πάσης ὑπερέχυσαν ἐβλαστήσατε. ὄμτως Μακάριος εἶ Ἰωακεὶμ, τοιαύτης παιδὸς ῥηματίσας Πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄμμα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. Μακάριοι οἱ μαθοὶ ὧς ἐθήλασας. τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφομτα πᾶσαν πτολύ. ὃν δυσωπεῖμ ὑμᾶς Παμμακάριστοι αἰτύμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἀποστ. πρ. ἦχος, α. Τῶν Οὐρανίων.

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄμμα, παυηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόμτας, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον. οἷς Σ ἡμεῖς, συνεορτάζομτας σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τῦ Ἰεσσαὶ, μακαρίζομεν Παρθένον ἀχράντως:~

Εἰς. Ἄνυσον θύγατερ.

Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἁγνὴ, τῆς Προφήτης τὸ κλέος, τῦ Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακεὶμ, ἐκ τῆς Ἄμμης τῆς σώφρονος, ἐκ τῦ Ἀδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀπακαλεῖται ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς:~

Εἰς. Τὸ πρόσωπόν σου.

Πρώην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γενομένη, Σ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει θαῦμα φερετὸν, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν Οὐράνιον Ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλακτοτρέφεται μαζῷ:~

Δόξα, ἐκ μιῶ, ἦχος, πλ. δ.

Ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντα, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξενωθεῖσα ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄμμα, ὅτοι μετὰ αὐτὰ πρὸς Οὐρανίους σκηνὰς, συν τῇ αὐτῆς θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χοράσοι, ὑπὲρ τῦ Κόσμου πρεσβεύετε ποτνίμνιοι. οἷς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντα ἀσεβῶς, ὑμνῦντα λέγομεν. οἱ διὰ τῆς Θεοπαίδος καὶ Παναγίου Μαρίας, Προπάτορα Χριστὸν χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν:~

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰ βλέπει ἐκ τῆς Ἁγίων, ἦχος, β.

Ὧν δικαίων σε Κύριε τὴν μνήμην ἑορτάζομτες, δι' αὐτῆς σε δυσωπῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρια ἦλθε. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τῆς Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίων. ᾨδὴ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς γονεῖς Παναγνε μέλπω προφρόνως.

Ὠδὴ, α. ἦχος, β.

Ἐν βυθῷ κατεγράσε ποτέ.

Ἣν λαμπάδα τὴν τὸν μοντὸν, Ἥλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀστείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτενεῖν ἠξιώθησαν, Ἄμμα ἡ Θεόφρων, ἐκ Ἰωακεὶμ ὁ παναοίδιμος.

Λογόπτω μύσει πρὸς Θεὸν, ὄμτως ὁ θεόληπτος, Ἰωακεὶμ ἐκ ἡ Ἄμμα ἡ εὔθεος, ἀκλινῶς προσέχομτες, τὴν παναχραντον, Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, Κτίσεως ἁπάσης ἁγιότητι:~

Πορτόραν ἔχομτες ζωὴν, βίστε λαμπρότητα, παύτων ὁμῶ Γενητόρων γεγόνατε, γηγενῶν ὑπερτέροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γενησάμτες, ἐκ Θεῦ Πατέρες, ὄμτως διὰ ταύτης χρηματίσαντες:~

Ὠτηρίας πάσης ἀρχηγοὶ, ὁ Μακαριώτατος, Ἰωακεὶμ ἐκ ἡ Ἄμμα ἡ εὔδοξος, τὴν ἁγνὴν ἐκ ἄμωμον, ἐκ παναχραντον Θεοτόκον ἐγκύμησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες τὴν ἀντίδοσιν:~

Ἑτέρος Κανὼν τῆς Μαρτυρος.

Ὠδὴ, α. ἦχος πλ. δ. Γραφὴ διαβάσας.

Κράτει τὸ δόγμα τὸ δυσεβὲς, τῆ θύρᾳ εἰδώλοις, τοῖς ἀψύχοις τε ἐκ κωφοῖς. ἐμοὶ δὲ Χριστὸς τῆς Μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς ἐκ γενναίαις ἐμφάσεσιν:~

Λύττα Λυσίας κατὰ Χριστῦ, ἐκ παύτας ὧς εὗρε, σεβομένους αὐτὸν Θεὸν, παντοίως κολάζειν ἐπεχείρει. ἀλλ' ἀμτυχῶν σοι Θεόφρον ἠχμάετο:~

Ἐξέ-

Ἐξέπληξας Μάκαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως χωρήσας εἰς τὸ ᾅδιον καὶ Θεῷ, ἀπήλεγξας τότε παῤῥησίᾳ, τὸ ἀθυρόν ἐ σαθρὸν καὶ αἱμόχυρον:~

Θεοτοκίον.

Χώρησας μόνη τὸν Οὐρανοῖς, ἀχώρητον Κόρη, ἐν γαστρί σου θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα ταύτης ἐ τὴν φύσιν, τὴν ἧν βροτὴν δ ἐξ αὐτῆς προσλαβόμενον:~

Ὠδὴ, γ'. Ἐμπέρα με τῆς πίστεως.

Τειρόυσα Σ παίδων ἀπορυμένη, Σ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωπῶσα, τὴν μόνην ἠξιώθης ἀῤῥηγμένην, τεκεῖν θεόληπτε Ἄμνα κραυγάζουσα, ὡς ἂκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε:~

Σωτῆρα πλουτίσασα τὴν θείαν χάριν, Ἰωακεὶμ ὁ θεῖος ἐ θεηγόρος, τὴν πρόξενον αἰθρώποις τῆς σωτηρίας, γενεᾷ ἠξιώται. πρὸς ὃν κραυγάζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλὴν σοῦ Δέσποινα:~

Μνήσωμεν τὴν παῖσεπτον ξυλωρίδα, δι' ἧς, ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ παῦτων ποιημάτων ἁγιωτέρα. Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ὃν κραυγάζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε:~

Σαρώσεως τὸ ὄμειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄμειδος τὸ τῆς Εὔας παραδόξως ἐξαφανίζουσαν, πρὸς ὃν κραυγάζομεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλὴν σοῦ Δέσποινα:~

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ κόρεσμα.

Χαιρὼν τυπτόμενος, ὑπὸρ Χριστοῦ σοφὲ μάχιμε, αἰνέως. εἶχες γὰρ βεβαίαν, τὴν ἧν πόνων αὐτίδοσιν:~

Εὑρὼν συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγῇ συχνῇ ἐνδοξε, ἧν δημίων, ὡς πορ ἀλλοτρίων, οὐκ ἠθάμβει ἐν σώματι:~

Τρεῖς γὰρ αὐτάμενιν, παρὰ Χριστοῦ σοφὲ στέφανον, ἀπολαβών, τῆς δικαιοσύνης, Σ χαρᾶ τὴν μὴ λήγουσαν:~

Ἀνὴρ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἄμωμος πέφυκε, σὲ προορῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομὼν ἐν τοῖς Ἁσμασιν:~

Κάθισμα τῆ Μάρτυρος, ἦχος, α'.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Νδρείᾳ τὴν ψυχὴν ὡπλισμένος Θεόφρον, ἐξέδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνους, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, τῆ Δεσπότου Παμάλβιε. ὅθεν ἤλεγξας, τὴν ἧν Τυράννων μανίαν, ἐ τὸν σέφανον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς μίκης Παμάλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. α.

Τὸν σωματάρχην Λόγον.

Ὠακεὶμ ἐ ἡ Ἄννα παρηγυρίζοντες, τῷ Θεῷ ἐπαξίως χάριν ἐφάραντο. ἐ ἐγέννησαν Ναὸν τὸν θεοδόχον, καρπὸν, τὴν Παρθένον καὶ ἀχράντου, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην ἀῤῥογημένην, πρεσβεύουσαν ἀενάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὠδὴ, δ'. Ἐλέλυθας.

Ηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ σείρας κομίζεται, δι' ἧς πορ ἡ σείρωσις, ἡ κοσμικὴ διαλέλυται, τόκῳ παρθενεύομτι, Ἰωακεὶμ ὁ θεόφρων, ἐ θεόληπτος.

Προπάτωρ, τοῦ Χριστοῦ Ἰωακεὶμ μοῦ πρόκειται, ἡμῖν εἰς ἐξίασιν, πνευματικὴν ὁ παμάλβιος, ὃς τὴν Θεομήτορα, ἐ παμακράτορ Κόρην ἀπεγέννησε:~

Κρώσεως, καὶ φθορᾶς τὸς ἀῤῥώπους τὴν σώζουσαν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, τὴν δεξαμένην ἀφράστως σωματούμενον:~

Κ τῆς ῥίζης, Ἰεσσαὶ ξυλωρὶς ἀνατέταλκεν, ἐξ ἧς ἀνέβλάστησε, ῥάβδος τὸ ἄνθος ἡ φοῤῥοῦσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀνωδιάζον τῷ μύρῳ τῆς Θεότητος:~

Θωμόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθέως ῥυθμίζουσα, τῷ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σῦ. ἐ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομήτορ Μαρία Θεομύμφευτε:~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αῖς σωτείαις ὁ Τύραννος, σὺ καταμαλάττει Μάρτυς τὸ εὔτονον, Σ νικήσαισε οἰόμενος, Οὐρανὸν τοξεύειν ἐνόμιζετο:~

Τοκ αἰσθανῆ παρώρε, τῆ Χριστοῦ τὴν δυνάμιν σοβήσαν μου, πρὸς τὰς πόμας ἐ τὰ σκάμματα, τῷ Τυράννῳ ἔκραζες, Παμακάριστε:~

Γὴ δύναμις ἀνωθεν, ἵνα μοι δεδομένη Τύραννε ἔκραζε, Σεβηριανὸς πῶς ἰσχύω, σαρξ ὑπάρχων, τομὰς ὑπενέγκαι ξιφῶν;

Δόξα.

Μαγία Θεόνυμφε, δίδουμοι βοήθειαν τοῖς

ταῖς πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι τῆς ἁλάστορος, ἵνα σε δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὄφρυν δυας, καθαρότητος αἴγλη λελαμπρυσμένη, τῷ τῆς Παρθενίας τῷ θείῳ φέγγει κατακοσμῆσαν, τὴν σειρήνησαν φύσιν, τῷ ἀνθρώπων ἡμῖν τέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ οἱ θεόλεκτοι.

Ἀρθενικὸν, θεοκόσμητον θρόνον τῷ παντὶ ἁπάντων, περιδεδραγμένῳ παλάμῃ θεία, τῆς σωφροσύνης ἡ σεπτὴ συζυγία, καὶ θεόφρονας δυας ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακεὶμ οἱ παναοίμοι.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης εἰς ὁδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον πύλην, ὁ θεῖος Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα, θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τίκτειν οἱ θεόπαιδα σαφῶς ἠξιώθησαν.

Ὁμοῦ καὶ μοῦ τὴν θεόγραφον πλάκα ὁμοῦ ἢ τὴν λύσιν, τῶν ἁμαρτημάτων τοῦ πάλαι μόνου, ὁ θεῖος Λόγος προετύπωσε πρώην, ὡς ἐκ Πέτρας μιᾶς ἐλατόμησε, μάννα τὸ παντῶν κρατῶν ἐκ χειρώσεως.

Ἰγγλὴ τῇ σῇ, Θεομῆτορ τὸν μυθημόν μου καταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, μεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ παιδεύματων ἐξαφανίζουσα. ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἄλλος. Ὁ ῥιζόμενος.

Κείῳ ἀμνησθῆς ἀοίδιμε, καὶ τὸ σῶμα κατεξάνθης ὄμυξιν, ὑπὸ τοῦ παντῶν δεσπόζοντος.

Εἰμὶ ἀσεβοὰς ἐμέχυσον, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκτελέσαι με, τῷ Μαρτυρίῳ ξεόμενος. Σὺ εἶδες ὁ Τύραννος Ἐμόξε, ἀσυνδότως, βασάνους φρόνημα, κατεβρομπίθη ὁ δείλαιος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ προστασία καὶ σκέπη μου, Θεοτόκε σῶσόν με πρεσβείαις σου, ἐκ τοῦ σκαμβάλου τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ.

Ὁμιλώτατον πόρον ἡ χεῖρα τὸ πεῖν, Ἄννα δεξαμενὴ ἐκ θείας ἐλλάμψεως. παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὸν τοῦ παντὸς κτισμάτων Δεσπόζουσαν.

Τὸν ἡ χεῖρα γενοῦσα βουλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουσαν.

ἀλλὰ σαρκὸς θελήματος, τῷ αὐτοῦ βουληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

Ἀλαμφθεὶς Ἡσαΐας τῷ Πνεύματι, τὴν Γωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόμον καινὸν ἐώρακεν, ὡς ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Τηρεῖν προβέχει μυστήριον. πρὶν γὰρ ἡ χειρώσα χάρις γεγενήνηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, Παρθενίας γεννήσει φανεῖσαν ἡμῖν.

Ἄλλος. Χιτῶνα.

Ῥηγᾶσε καθειργνύει ὁ δεσμὸς, καὶ λιμῷ βιάζεσε ἀρνήσασθαι Κύριον. ὃν Παμμάκαρ ἐκ μεότητος ἔσφιξας.

Γόμφος σοφὲ εἰς φυλακὴν. παντὰς τοὺς ὁρῶντας σε, Χριστὸν μὴ ἀφίσασθαι. παῤῥησίᾳ μυθεῖσθαι ἐξεπαίδευσας.

Παιδίζεσθαί σε Μάρτυς ὁ δεσμὸς, καὶ παράφρων Τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα τοῖς εἰδώλοις. ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσάμεν ἐνδύσασθαι φωτὸς, σαῖς πρεσβείαις ποίησον, Ἄχραντε τὸν ὑμνοῦντάς σε. ἐν ἡμέρᾳ τοῦ δυσείμονα κρίσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ φραίνεται μοῦ, ἡ Ἄννα τῆς χειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ ῥέφει τὸ παμάχραντον. συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ μηδὸς αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὸ μόνον Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' ἀνοχῆς λυθεῖσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συμεορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξαι τῇ γενηθείσῃ. λιταμάουντας ἔμπροσθεν μετὰ πόθου, ὡς πρὸ ποτὲ αἱ Παρθένοι ἀνὰ τάχει προέρεχον, χοράυσαι καὶ βοῶσαι. ἰδοὺ ἦλθεν ἡ παντῶν ἀνάκλησις. ἰδοὺ Ἀδὰμ ἠλάθρωται. ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, τὸ μόνον Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ'. Ἡ σύναξις τοῦ Δικαίου Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης.

Ἰωακεὶμ τὸν φθόνον σὺν τῇ συζύγῳ, Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τὸν φθόνον Κτίσει. Ἡ δ' ἐμὴ τοκέων Θεομήτορος εὗρε σύναξιν.

Ἡ μ

Ν ἑορτάζομεν διὰ τὴν Γενέσιν τῆς Ϋπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. ὅτι πρόξενοι ἔτοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς Παρθενοτόκου Ἁγίας αὐτῆς Θυγατρὸς τῆς Θεοτόκου γεγόνασι. τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνὸς χωρεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανὸς λίθον παρὰ τὸν πόδας φέρων, ἐν τῷ τείχει εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Ἦ. Σεβηριανὸς κἂν λίθων ἀλγῇ βάρει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποστῶν γῆς πόδας.

Τῷ τοῦ ἁγίου Λικινίου τοῦ Βασιλέως ἐν Σεβαστείᾳ, τάξεως ὑπάρχων τῆς Συνατόρων. Ὃ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου Δουκὸς ὡς Χριστιανὸς, διὰ τὸ ἐν τοῖς τεσσαράκοντα ἁγίοις Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἁγίου τοῦ τείχους κρεμᾶται. καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρατίθησι:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἀσκήσαντος.

Τοῦτος ἐξ Ἑλλήνων ἐγομένων. τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔτι μήπιος ὤν, εἶδε παιδίον ὑπὸ ψύχους κινδυνεῦον, καὶ ἐμέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεῖα ἱμάτια. ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, πόσα τέκνων τὰ ἱμάτια; τὸν Χριστὸν ἐμέδυσα, ἔφη. Ὁ δὲ Πατὴρ, τίς ὁ Χριστὸς εἶπεν; ἡμεῖς γὰρ Ἑρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. τότε τὸ παιδίον τὸν Πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβιῶν, καὶ παρέθετο αὐτῷ ἐν ἀσκητῇ χρόνοις ἑβδομήκοντα πέντε τὸν μοναχικὸν ὑποδραμόντα βίον. ὅπερ λαβὼν ὁ γέρων, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ κατασκέσει τὰ ἱερὰ γράμματα, ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου. τοῦ δὲ γέροντος μετ' παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνοις πεντήκοντα ὀκτώ. εἶθ' ὕπως ὑπὸ τοῦ θείου Ἀγγέλου ὁδηγηθεὶς, ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαθήμενος τραχεῖ, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ Βασιλεῖς Κάρος καὶ Καρῖνος καὶ Νουμεριανὸς, δέδωκαν αὐτῷ κόντους ἑκατὸν, εἶθ' ὕστερον διαφόρους βασάνους ἐπεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθαυματούργει, πλῆθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδεσθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διάγειν. καὶ πάλιν ἀπελθὼν εἰς ὄπερ ἦν πρώην σπήλαιον, καὶ ἔτεσιν ἑπτὰ καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἑβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Ἦ. Πολλὰ χάρις σοι Χριστομάρτυς Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν βράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Σράτων, ἐν δυσὶ κέδροις δεθεὶς καὶ διαμοιρισθεὶς τελειοῦται.

Ἦ. Κέδροις ὁ Μάρτυς προσδεθεὶς Σράτων δύο.
Εἷς ὧν τὸ σῶμα, δείκνυται μοῖρα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀμμιανὸς, Θεόδωρος, καὶ Ἰουλιανὸς πυρὶ τελειοῦνται.

Ἦ. Τριττοῖς ἀθληταῖς ἡ πυρὰ κλίμαξ ἐκύη,
Δι' ἧς ἀνῆλθον Οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.
Ταῖς τοῦ σοῦ ἁγίου πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ, γ'. Ἀμυτήθεον πρόσταγμα.

Ἐκ ῥίζης βλαστήσασα δυὰς ἁγία, Δαβὶδ τοῦ θεόφρονος, τὴν ῥάβδον τὴν παγίερον, Παρθένον τὴν ἄφθαρτον, τῷ Κόσμῳ τέτοκεν. αὐθις ἰδιώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀπόρως ἐξαπατέλλουσαν:

Ἀμπάδα πολύφωτον τὴν Θεοτόκον, ἡ Ἄμμα ἡ σύνθεος, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βασάζουσα τὸν Κόσμον ἅπαντα, θείῳ κατελάμπρυνε φωτὶ, καὶ Παρθενίας λαμπροῖς πυρσάμασι:

Ροπάτορα σύνδοξοι τοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ θεόφρονος ὑμῶν παμόλβιοι,

μοι τῷ προσφύγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύσατε·

Ὡ Σὺν ὑπερτέροις τῇ Γενιτόρων, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, κτισμάτων ἐκτετόκατε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν τεχθεῖσαν Θεὸν, σάρκα περιβεβλημένον ἡμῖν, ὁμοίαν πάσῃ, δι' ἀνωλαγχίαν πολλήν·

Ἄλλος. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὸν γλῶσσαν.

Ἅ Γίοις ἀδροῖς σωτείβεσι τὸ σῶμα, ὁ ἀσεβὴς, ὑμνύμενος παῤῥησίᾳ, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῇ παρανόμων. οὗ τῆς δόξης τυχὼν, μοι χοροὺς λαμπρῶς·

Ἅ Γνωρισθεὶς τῷ τείχους Ἀβλοφόρε, τῷ δικαστῇ πολλῇ παραπλησίᾳ, ἐμβαρεῖ λίθῳ πεπεδημένος, ἐκ ἡρμήσω Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὡ Τῆς σορᾶς ἐμφάσεώς σου Μάκαρ. ὦ τῆς ὁρμῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Κτίστην, δι' ὃν σεφανῷ κατακοσμεῖσε, τῷ ἀφθάρτῳ καλῶς ὑπραθλήσαντα·

Θεοτοκίον.

Γ Ὃν εἶδε φῶς, Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἶ χαρὰ, ἡ σκέπη ἡ λιμήν μου, ἀλλογημένη ἡ σὲ δοξάζω, ὡς τεκοῦσαν Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὠδὴ, ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ.

Λ Ούτῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ θείᾳ πεποικιλμένην, Βασιλίδα Παρθένον, Ἰωακεὶμ ὁ σεπτὸς, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων, τετόκασιν, ὧν πᾶσα ἡ Κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον·

Ῥ Ἄβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ παράμωμος Νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων καταπατοῦμεν, τὰς μηχανορραφίας αὐτῶν καταπατοῦντες·

Ο Πλοῦν ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, ἐδόκησας παρὰ σοῦ ἐρρωτάτην, ξυνωρὶς ἐδωρήθη. ᾧ μοῦ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ, ὡραίως ἀεὶ σεφανούμεθα, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, Ἄχραντε Παρθενομήτωρ·

Φ Ωτοχυσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ δυσὶ ἡ ἀρίστη, τῶν Γενιτόρων τῶν σῶν, γενεῶσι παραμένεις Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν, ἀγαθῶν ἐπουρανίων·

Ῥ Ὡ μὴ Θεοῦ καρποφορεῖ, ἡ σεραφὶμ γαστὴρ ἀοράτως ἐνοικουμένη, καὶ προσέρχεται πύλη, παρθενικὴ παμφαὴς, ὁ Λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησε, σὰρξ τῆς γῆς σαρκωθεὶς ἀφράστῳ λόγῳ·

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Γ Ἐκατόρνησας τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, Στρατιῶτα Κυρίου μετέστης, χαίρων πρὸς τὸν ἄνω, παμμάκαρ Βασιλείαν·

Ο Τ' κατηχώθης διὰ Χριστὸν Γενναιόφρον, ἀτομείαις, βάσανοι ποικίλαι. ὅθεν σωδοξάζῃ, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ Εφανηφόρος σὺ Ἀθλητὰς μοῦ χοροὺς ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα. μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην·

Θεοτοκίον.

Ὡ Θεομήτορ Χριστιανῶν ἡ Προστάτις, ἐξελοῦ ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὠδὴ, ϛ'. Ἀρχὴ Γενιτόρος.

Ο Μόφρονες σύμψυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς Παναγίας Παρθένου, σεπτοὶ Γενήτορες, τοὺς ἐπιτελοῦντας προθύμως τὴν ἀνάκλησιν, καὶ σύνδοξον μνήμην, ὑμῶν ἑορτάσασι, λυτρωθῆναι δυσωπήσατε·

Ν Ομὴν κατεπαύσατε, τὴν τῆς θανάτου σύνδεσιν, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα, λαμπρῶς γενήσαντες, τὴν ἐξαφανίσασαν, τότε τὴν προσβολὴν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως·

Ὡ Ραῖος Ἥλιος, Ἰωακεὶμ σύνευνος, τῇ φωσφόρῳ Σελήνῃ, τῇ Ἄννῃ τέτοκε, τὴν τῆς Παρθενίας ἀκτῖνα, δι' ἧς αὐγὴ, τῆς θείας οὐσίας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, συνῳθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε·

Ω Φρόνως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς Μακάριοι, μοῦ ῥυφῆς τῆς ἀφράστου, κατηξιώθητε, τῆς θεοφανείας τυχόντες τῷ ἐν ὑμῖν, τῷ Κόσμῳ φανέντος. ὧν πρὸς δυσωπήσατε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Χ Ερσὶ τῶν σὲ ποθούντων, Μάκαρ σου τὸ σῶμα, περισαλεῦσι κατετάφη ὡς ἅγιον, ἐξ ἁγιάσματος ἐκβλύζει, κρουνοὺς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ὡ Θαῦμα πῶς ἀνέφη, ὁ θαυμαστὸς οἰκέτης, καὶ προσυπλίτασου δρόμῳ τῷ σώματι, πρὸς τὸν τάφον ἀγομένῳ, Μάρτυς παρέστης·

Τυ-

Τχὼν τῆς αἰωνίου, Μάκαρ Βασιλείας, ἐ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ παρισάμενος, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ ἀνυμνοῦντων, θαρρῶν καθικέτευε·

Θεοτοκίον.

Ἐξέστη τὰ Ἄγγελων, αἱ ταξιαρχίαι, σε σαρκωμένον ὁρῶσαί σε φέρουσαν, τὸν Ποιητὴν ἡμῶν αἰώνων, ἐ σὲ ἐδόξαζον·

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο.

Τῆς Εὔας τὴν ἀρὰν, δι' ἄρασα μυῶν τίκτεται, ἐκ γυναικὸς ἀκαρπων, δι' Ἄνυμνος καὶ Ἰωακείμ. ἰὼ σωὶ Ἀγγέλοις ἅπαντες, κυρίως ἐν ὕμνοις, πιστοὶ ἀναμνήσωμεν·

Ἕτερον τῆς Ἁγίας.

Γυναῖκες ἀκατάσχετε.

Λείπτης ἐχρημάτισας, Μαρτύρων τεσσάρακοντα, ἀεὶ σαίνων ἐν λίμνῃ, Παμμάκαρ Σεβηριανέ. μεθ' ὧν ἀεὶ μνημόνευε, τῆς ἐκτελούντων σύνδουλε, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου, Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε·

Ὅμοιον.

Δαὶμ ἀνακαινίσθητι, ἐ Εὔα μεγαλυνθῆτι. Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσαται ἐ δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ Κόσμῳ Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῆς δικαίων σύμβουλον, Ἰωακείμ τε ἐ Ἄννης, γενῆται ἡ Θεοτόκος·

Εἰς τὸς Ἄνους, στιχηρὰ, ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἀρίστῳ τῷ Λυτρωτῇ, ἐ παντων Κτίστῃ, τῶν χεῖραν παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως ἐδοκίμασεν·

ᾆσμα. Ἄκουσον θύγατερ.

Εὔτε τὴν ἐκ Δαβὶδ, ἐ Ἰούδα φυεῖσαν. Θεοτόκον Μαρίαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν·

ᾆσμα. Τὸ πρόσωπόν σου.

Σήμερον ἀνθρώπων, ἐξ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γενῆται παραδόξως. λαοὶ φυλαὶ σκιρτήσατε·

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.

Πρὸς, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ.

Σήμερον ἡ παραμονὴ Ἁγνὴ προῆλθεν ἐκ τῆς φύσεως, σήμερον τὰ πάντα ἀνθρωπίνων ἐν τῇ αὐτῆς γενήσει, ὁ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἀπολύεται, ἐ ἡ Εὔα τῆς ἀρᾶς ἐλευθέρωται. τὰ ἀνάρμια πάντα ἀγάλλονται, ἐ εἰρὴν τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία·

Μνεία τῶν αὐτῶν, ἰ. τῆς Ἁγίων Μαρτύρων, Μιννοδώρας, Μητροδώρας, ἐ Νυμφοδώρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, ἤ. σ'. Καὶ ψάλλομεν, πν. ἦχος, β'.

Ποίοις ἀφνιῶν στόμασιν.

Οἵοις οἱ ἀτελεῖς χείλεσιν, ἀφνιάσωμεν μυῶν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἁγιωτέραν τῆς Κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ ἐ παντων τῆς Ἁγίων; τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον. τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ Ὕψιστος, τὴν σωτηρίαν τοῦ Κόσμου. τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα, τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ γενήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος·

Οἷα πνευματικὰ ἄσματα, μυῶν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς φύσεως κυήσασα, ἅπαντα τὸν Κόσμον ἁγίασας, ἐ Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, ἐ Εὔαν, ἐκ τῆς ὠδίνων ἠλευθέρωσας. Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν. ὁ Οὐρανὸς τῇ γῇ χαίρει, ἐ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ δικαίων ὠδὰς, πιστῶς ἀνακράζουσαι, εἰς δόξαν τῆς Γενεθλίου σου·

Ἱερὰ τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ σου τεχθείσης ἱστάμενοι, Κόραι χαρμοσύνως χορεύσαι, ἐ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι. ἐτέχθη, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον, ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος, πύλαι ἡμοίχθησαν σεῖραι. τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, δι' τεχνίαν τῆς ἀρετῆς, εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην ἐ μέγα ἔλεος·

Ἕτερα τῆς Ἁγίων, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναίου ἐν Μάρτυσιν.

Αἷς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ἑαυτὰς ὡραΐσασαι, τῷ ὡραίῳ κάλλει, Κόραι μεμίδες. ἀδιαφθόρως συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐρανίους εἰς πασάδα, ἀχειροποίητον Μάρτυρες.

Τελεί μὲν τῷ σώματι, ϛ τελείῳ φρομήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχέκακον, κατεπαλαίσατε Ε᾽μβοξοι, δυνάμει τῷ Πνεύματος, ϛ ἀμίχυρον αὐτῷ, τιλὶ ἰσχὺ ἀπεδείξατε. ὅθεν ἤρατε, τὰς ϛεφανὰς τῆς νίκης, Μιωσοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπόρμαχοι·

Αἱ τὰ μέλη ϛρεβλούμεναι, Σπυριδαπρωμέναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι, ϖαραττόμεναι, ϛ ϖυρὶ ξύλα ϗρεμάμεναι, ϛ ξίφεσι τεμνόμεναι, ὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, ἀθλοφόροι παναΐφνιμοι. ὅθεν εὕρατε, τὰς ϛεφανὰς τῆς νίκης, Μιωσοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι·

Δόξα, Σημῶν. ἦχος, δ.

Γ᾽ Ἀγγέλῳ προρρήσεως, γόνος ϖαύσεως ἐξ Γωακεὶμ ϛ Ἄννης, τῇ δικαίῳ σήμερον προῆλθες Παρθένε, Οὐρανὸς ϛ θρόνος Θεοῦ, ϛ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμνύουσα ϖαντὶ τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε, κατάρας αἰρεσις, ἀλογίας ἡ αὐτίδοσις. διὸ ϖᾶσι τὴν Γενέτειραν Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, ϛ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

Εἰς τὸν ᾱ. στιχηρὰ, ἦχος, β.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ορὸς τῇ Προφητῇ, ἀγάλλεσθε ἰδοὺ γὰρ, ϛεῖρα καρπὸν ἐκφύει. ὃν ᾧ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν πεπλήρωνται·

ᾱ. Ἄκεσον Σύγατερ.

Κίρτα Γωακεὶμ, ὁρῶν Ἄννα χοιλίας, καρπὸν ἐκφυσάμενοι. ὃς ζωὴ τῷ Κόσμῳ, Σλύτρωσις τεχθήσεται·

β. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ηρας Γωακεὶμ, ϛ ϛείρωσις τῆς Ἄννης, σκιρτάτωσαν ὡς πάλαι. γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα·

Δόξα, Σμῶ. Ὁμοιον.

Μνον ἐκ ῥυπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου ϛ τιλὼ λύσιν, δίδυμοι τῇ πταισμάτων, ϛ τῇ κακῶν διόρθωσιν·

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωθεὶς ἅλμ. Ὁ Καθὼμ τῆς Ἑορτῆς, Σ τῇ Ἁγίῳ, ἢ ἀκροστιχίς.

Τειῶν ἀδελφῶν γυμνίων ἄθλους σέβω.

Παρθένοι Θεόνυμφαι, τῆ Ζωοδότου, ὑπόρμαχοι πίστεως·

Δόξα, ϛ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένος Μαριὰμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς μεφέλη τῷ φωτὸς, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται, εἰς δόξαν ἡμῶν. ὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ, κατακρίνεται. ἡ Εὔα τῇ δεσμῶν, ἀπολέλυται. καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν, βοῶντά, ἐν παῤῥησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀχράντῳ. χαρᾷ μινύει, ἡ Γενέτειρα, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ·

Ω᾽δὴ, δ. Ο᾽ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αμπομένη ταῖς ἀκτῖσι, τοῦ Σταυροῦ ἡ Ἀοίδιμος, Μητροδώρα ξύλῳ, ἀπαιωρουμένη ὑπέφορε, τιλὶ τῷ πυρὸς τιμωρίαν, πλαγὰς αἰθρακας, δροσισμῷ ἀγάπης, τῷ Χριστῷ ἀποσβέσασα·

Αμωτάτη θεωρία, λογισμῷ ἀτενίζουσα, ϛ φαντάζομένη, κάλλος τῷ νυμφίου ἀμίχαρον, κατεαγεῖσα μοχλῷ τε ἡ Ἀοίδιμος, Μιωσοδώρα φορεῖ, καρτερῶς τὰ ἐπίπονα·

Ραιώθητε Παρθένοι, Σ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε. τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὁλικῶς ἀγαπήσασαι, ὃν τερπομέναι τῷ πόθῳ, ὑπεμείνατε παθημάτων, τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα·

Θεοτοκίον.

Ερωθεῖσά με κακία, τῷ δολίῳ Παμάρτητε· ἡ ζωὴ τεκοῦσα, ζώωσόν πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγα. καὶ ἐμπεσόντα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθὴς Παναμώμητε·

Ω᾽δὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νώμιμον καρτερικὸν, ϛ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, ϛεφανὰς ἀμπλέξαντο·

Τῷ φόβῳ σιδηρῷ, ἐξ ὀρύχων παράγματα, στερρότατα κρεμαμένη, Νυμφοδώρα Νυμφίον, ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον·

Τείφωτος λαμπὰς, τὸ βιόροφον οἴκημα, τὸ σκεύωμα τῆς Τριάδος, ἀφημείωσαν ὕμνοις, Παρθένοι αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ν μόνον ἐκλεκτὴ, ϛ καλὴ ϛ ἀμόμητον. ἁρμένος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε·

Ω᾽δὴ, ϛ. Θύσωσαι μοι φωνῆς.

Δεῖμα, ἐφιέμενοι κάλλος ἀμίχαρον. αἱ τερπομέναι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ Ἀμαρχε Λόγε. ἧς βασάνων τιλὶ πικρείαν, γενναίως ὑπεμείναμεν·

Σκεῦμα, Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξιώθησαν. αἱ Παραοίδιμοι Κόραι, καὶ τιλὶ Ἐκκλησίαν πρόεδρος βασάνων, ἧς ποικίλων ἀνδίασαν Πνεύματος χάριτι·

Υμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τῷ ὁρωμένῳ θανάτῳ, ἀοράτῳ θανάτῳ μαρόμεναι, ἀειδήλως, ὐκ ἐφρόντισαν Κόραι μεαφίδος·

Θεοτοκίον.

Γιος, ὁ σκιρτώσας ἐν Μήτρᾳ σου Κύριος, ἁγιοτόκον ἔρρωσε, καὶ καθαροτόκον Κτίσεως πάσης. Θεομῆτορ, Κυριώνυμε Ἄχραντε Δέσποινα·

Κοντάκιον, ἦχος δ. Ο᾽ ὑψωθεὶς ἐν.

Πὸ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλῆσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς τῷ Πνεύματι σωζόμεναι. ὅθεν εἰσωκήθητε, σιὼ ταῖς πρώτε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθλοφόροι μυμφῶνα. ϛ σιὼ Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν ἀῤῥοσιμίᾳ ἀπαύστως παρίστασθε·

Ο᾽ Οἶκος.

Ερωτάτιλο συγκροτεῖ παμήγυριν, ἐν πίστει ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, αὐταδέλφων Μαρτύρων. ἐπιτελοῦσα ἀσεβῶς, μνήμιλιν ὑμῶν τιλὶ φωσφόρον, καὶ λαμπρὰν καὶ παμφαῆ, παναΐφνιμοι ὁμόδοποι. στερρῶς γὰρ ϖᾶσι τῆς γῆς, τὸν αὐτίπαλον μὲν καταπατήσαντες, αἰεδύσασθε ϛεφανὰς ἐκ χειρὸς τοῦ Παμβασιλέως, παρ᾽ οὗ μοι φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὅπως ἀφημῆσαι τιλὶ ὑμῶν μνήμιλιν ἀξίως, καὶ τὰς θαυμαστὰς Σου θείας αἰδραγαθίας. ὑμεῖς γὰρ τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν ἀῤῥοσιμίᾳ ἀπαύστως παρίστασθε·

Τῷ αὐτῷ Μιωὶ, ί. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Μιωσοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Ε. Ηγέρτο Μιωσοδώρα, ϛ Μητροδώρα, Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας. Τειρόμεναι δεκάτῃ δωρώμυμοι ἔκθαμον αἱ βᾶις.

Τ῎ται ὑπῆρχον μνήσιαι ἀδελφαί, οἰκῆσαι ἀπὸ δύο σημείωμ, ἧ ᾠξορχομένωμ ὀθμῶμ ἐμ τοῖς Πυθίοις. διαβληθῆσαι δὲ Φρόντωνι τῷ τῆς χώρας Α῎ρχοντι, Ϛ πικρῶς αἰκισθεῖσαι, παρέδωκαμ τὰς ψυχὰς αὐτῶμ τῷ Κυρίῳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ Ἁγίω Μάρτυρος Βαρυσαβᾶ.

Β. Βαρυσαβᾶς δι' αἵματος θείου Δεσπότου, Οἰκεῖον αἷμα, σωτηρίους ξύλοις χέει.

Τ῎τος ἀπότιμος ὀρθῶς λαβὼμ τὸ τίμιον Αἷμα, τὸ ῥεῦσαμ ἀπὸ τῆς Πλευρᾶς τῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶμ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰάσεις ἐπετέλει δι' αὐτοῦ. ὅθεν Ϛ παρὰ τῆ ἀπίστῳ μύκτωρ δολοφομεῖται. ὁ δὲ θησαυρὸς ἔτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ Μαθητῇ αὐτῦ φυλαττόμενος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Πουλχερία ἡ Βασίλισσα ἐμ εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Κ. Ὅμτως παρεστὶ ψαλμικῶς Πουλχερία,

Ἐκ δεξιῶμ σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Τ῎τη ὡ ἀδελφὴ Θεοδοσίου τῦ μέγ, γυνὴ δὲ ὁρμαθεῖσα Μαρκιανῷ τῷ ἀσεβεστάτῳ Βασιλέως, ἥτις ἐ μέχρι γήρως τὴμ Παρθενίαμ φυλάξασα, Ϛ πολλὰ κατορθώματα σὺμ τε Ναῶμ οἰκοδομαῖς, ἐ γηροκομείωμ ποιήσασα, καὶ τὴμ ἐμ Χαλκηδόμι ἁγίαμ Σιών ὁδομ γενέσθαι παρασκευάσασα, ἐμ εἰρήνῃ ἀπαύστως·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἧ Ἁγίωμ Ἀποστόλωμ Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ, καὶ Κλήμεντος.

Ἄλλος ἔτος ὁ Ἀπελλῆς, ἐ ἕτερος ὁ Ἡρακλείας τῆς ἐμ τῇ Θράκῃ Ἐπίσκοπος γεγομώς. τότε δὲ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐμ τῇ πρὸς Ῥωμαίους. ὃς φωστὴρ τῆς Σμύρνης γέγομε, ἐ τῷ Θεῷ ὁσίως δηλάσας, πρὸς αὐτὸμ ἀμαλύει. Ϛ ἔτος ὁ Λουκᾶς, οὐχ' ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἀλλ' ὃμ ὁ Μακάριος Παῦλος ἐμ τῇ πρὸς Τιμόθεομ ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτόθρονος τῆς ἐμ Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος, ἐ καλῶς ποιμαίας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Κλήμης δὲ ἔτος, ὃμ ἐμ τοῖς πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ Ἀπόστολος δινηγεῖται, ἐ γὰρ ἔτος πρῶτος παύτωμ ἐπίσκοπος εἰς Χριστὸμ ἐξ Ἐθνῶμ, ἐ Σαρδικῆς Ἐπίσκοπος γέγομε,

ἐ τὰ στίγματα τῦ Χριστοῦ ἐμ τῇ σαρκὶ περιφέρωμ, πρὸς Κύριομ ᾠχετήμησε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γ῎ας, ἥτις ξίφει ἐτελειώθη.

Κ. Ἐκ γῆς ἐτμήθη κοιλάδωι Γ῎α ξίφει, Καί σοι προσήχθη Σῶτορ ὡς εὔπρομου Γ῎ομ.

Τ῎αῖς τῶμ σῶμ Ἁγίωμ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησομ, ἐ σῶσομ ἡμᾶς.

Ὠ῍δὴ, ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Θ Τέμ Εἰδώλοις σαφῶς, τῦ δυσεβῦς Τυράμμου, κελεύσματι κατεπόνησε, βοῶσαι μεμιδάν. ὁ θεὸς Πατέρωμ ἡμῶμ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Ἐλαμπρυσμέναι τὸν μοῦ, θεαρχικαῖς ἀκτῖσιμ, ἀχλὺμ Εἰδώλωμ ἠμαυρώσατε παμάθημοι Μάρτυρες, ὁ θεὸς Πατέρωμ ἡμῶμ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Τ῎κ ἐκτομαὶ τῶμ μελῶμ, οὐ διωγμὸς ἀπεθλίψεις, Χριστὸμ χωρέσαι ὅλως ἴσχυσαν, βοώσας τὰς Μάρτυρας. ὁ τῶμ Πατέρωμ ἡμῶμ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Πορφυροῦς τὸν Κτίσμω, τῇ γαστρὶ σου Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, ἡμᾶς ἁπλάττοντα, τὸς μελῳδοῦντας πίστει Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ·

Ὠ῍δὴ, ἡ. Λυτρωτὰ τῆ παντὸς.

Τομωθεῖσαι ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος ἀπημβλύατε κέντρα τοῦ ὄφεως. ἐμ γυμναικείῳ σώματι, ἀνδρικὰς διαφύουσαι τὰς αἰῶμας, καὶ στεφάνοις ἐμθέοις στεφθεῖσαι·

Τμπλακεῖσαι ἐμ μέσῳ τῦ σκάμματος ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τὰς ἀσωμάτους ἔρεψαν, αἱ θεόφρομες Κόραι ἁμαβοῶσαι. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸμ Κύριομ·

Ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρι μαρυόμεναι, ἐμ Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τῦ ἐχθροῦ ἀμίσχυρομ, διωλέσατε κράτος ἀμαβοῶσαι· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸμ Κύριομ·

Ἀσιλείας τῆς ἄμω ἐτύχετε, σὺμ Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύσαι, πεποικιλμέναι στίγμασι, τῇ βασάμῳ τῷ κάλλει διλωθισμέναι, ἀξιάγαστοι Κόραι μεμιδάν·

Θεοτοκίομ.

Ἐ Θεοῦ ἀκηλίδωτομ τέμενος, ὑπεδέξω αὐτὸμ σωματούμενομ, καὶ ἐμ δυσὶ τὰς φύ-

σεσι, γνωριζόμενομ Κόρη, ᾧ μελῳδοῦμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸμ Κύριομ·

Ὠ῍δὴ, θ'. Ἅιδος ἀχειρότμητος.

Δεῖμ ἐφιέμεναι κάλλος, τὸ τῦ Νυμφίου ὁλοβόπῳ, μάσει πρὸς αὐτὸμ Θεοφόροι, σαφασίαμ ἐμελετήσατε, ἐμ τῷ θνητῷ τῦ σώματος, ὅθεμ ἀξίως μακαρίζεσθε·

Ἤθητε Τυράμμῳ ἐμ μέσῳ, οἷα πόρ λύκωμ ὠμοτάτῳ, ἄστιλοι Ἀμμάδαι τὴν τόπωμ, θηριωδίαμ καταπαλαίσασαι, Ϛ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαχθέμεναι·

Τέφος ἀμεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαισθέμεναι Παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, ἐ Βασιλείαμ ὅμτως ἀσάλευτομ, παραλαβεῖμ ὡς Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρωμ ἡξιώθητε·

Σ κατηξιώθητε δόξης, ἐ ἐπετύχετε χορείας, τὰς Ϭσπιτελῦντας ἐκ πόθω, ὑμῶμ τῷ μνήμῳ τυχεῖμ πρεσβεύσατε, ὡς παῤῥησίαμ ἔχουσαι, πρὸς τὸμ Δεσπότῃ συμπαρθένοι·

Εἶσαί μου Χριστὲ ὅταμ ἔλθῃς, κρῖναι τὸμ Κόσμομ μετ' δόξης, λῦσομ τῷ ἀχλῳ τῶμ παθῶμ μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς Κυησάσης σε, ἐ τῶμ σεσωσμένωμ Μαρτύρωμ σου, ὡς ἀγαθὸς ἐ πολυέλεος·

Ἐξαποστειλάριομ. πρὸς Ἀπόστ.

Γῆρας Παρθένοι Τριάδα, Θεὸμ ἀφράστως ποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶμ ἀμθρώπωμ, ἀμώπιομ διὰ τοῦτο, βασαμισθεῖσαι τῷ στέφει, τυγχάμουσι τῆς ἀφθάρτου·

Θεοτοκίομ. Ὅμοιομ.

Γλυκασμὸς τῶμ Ἀγγέλωμ, ὁ φωτισμὸς τῶμ ἀμθρώπωμ, ἡ προστασία τῦ Κόσμου, Θεογενήτωρ Μαρία, τὸς σὲ ὑμνοῦντας ἐμ πίστει, ῥῦσαι πταισμάτωμ Παρθένε·

Εἰς τὸμ ἅ. στιχηρὰ, ἦχος, β'.

Οἶκος τῦ Εὐφραθᾶ.

Ὅμος Γωακεὶμ, Ϛ Ἄμμης ἡ Παρθένος, ἐφάμη τοῖς ἀμθρώποις, τῶμ δεσμῶμ ἀφεῖσα, τῆς ἁμαρτίας ἅπαντας·

ἅ. Ἄνυσον θύγατερ.

Ῥος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ σύλληψις τῆς Ἄμμης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται·

ἅ. Τὸ πρόσωπόν σε λιταμύσι.

Ἧξασα τὰ δεσμὰ, στειρώσεως τῆς Ἄμμης, ἡ Παῖς μος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀμθρώποις, τῷ ἄφεσιμ βραβεύσασα·

Δόξα, καὶ μῦ, Ὅμοιου.

Ὦμεν οἱ πιστοὶ, δοξάζομτάς τῷ Κόρῳ. ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τῷ στειρωθείσῃ φύσιμ, ἡμῶμ ἀμακαιμίζουσα·

Μνεία τῆ αὐτῆ, ἰά. Τῆς Ὁσίας Μάρτυρος ἡμῶμ Θεοδώρας τῆς ἐμ Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ψάλλεται Ϛ ἡ Ἀκολουθία τῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐτομόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐμ τῇ ιβ'. τῷ Ἑορτῷ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ἅ. σ'. ἐ ψάλλομεν ἅ. ἦχος, δ'.

Ὡς γεγραῖομ ἐμ Μάρτυσιμ.

Γυμαικεῖῳ ἐμ σώματι, καὶ ἀμδρείῳ ἐμ ψυχήματι, ἀμδρεικὰ διλύσας ἀγωνίσματα. μέσομ ἀμδρῶμ κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὁρμὰς τῶμ ἡδομῶμ, παντελῶς χαλιμώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ σωτόμῳ δεήσει Θεοῦ, Ϛ ταῖς θείαις πρὸς τὸ Θεῖομ, καὶ αἰμνδότοις σου μύσεσιμ·

Πὸ γλῦ σε ὁ Ἥλιος, ὑπνοῦς ἀχ' ἑώρακε, πλημμελῦσαμ ἔμω δέ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογμώστης Ϛ Κύριος, ὁ βλέπω τὰ κρύφια, ἐ κατηύγασε φωτὶ, διαμοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σε, ὅθεμ ἔσωσας τῦτομ, θραπεῦσαι, ἐπιμόμῳ ἐγκρατείᾳ, ἐ ἀρετῶμ τελειότητι·

Οὗ ἐχθρῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγμοήσασα, ὅπόρ οὐκ ὠδίρησας, σόργεις μήτιομ. Ϛ Παρθικοῖς σπλάγχμοις Ἔμδοξε, ἐκρέφεις προφόρσα, ἀσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀμθρώπιμομ ὄμειδος, τῷ ἀμύποιστομ, Ϭσπτίμησιμ ὅμτως, Θεοδώρα. διὰ τῦτο τῷ σεσωκότι σε, ἐπιτελοῦμεν παμήγυριν·

Τὰ Ἁγία, Ὅμοια.

Ῥεταῖς πυρσεύομενος, ἀσεβείας κοσμούμενος, Ἰσράηλ ἔνθεος ἐλεγμάτισας, ἐ ὡς πολύφωτος Ἥλιος, τὸμ Κόσμομ διέδραμες, καταστείρωμ παντα χῦ, τὸ τῆς Πίστεως κήρυγμα, τῷ ἀπάτῳ δὲ, ἐκριζῶμ τῇ δρεπάμῃ τῆς σῆς γλώττης, Ἰσράηλ Θεοφόρε, μεγαλοκήρυξ Αὐτόμομε·

Ρὸς ἐπίπομα σκάμματα, πρὸς αὐδρεῖα παλαίσματα, πρὸς πληγὰς πρὸς μάστιγας προσεχώρησας. ταῖς γὰρ μιφάσι χωμύμβος, τῇ λίθῳ Αὐτόμομε, καὶ χρησάμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι ἐς κλίμακι ἀνελήλυθας, πρὸς Θεὸν κεφαλίτης, Σ σωνήφθης, φρατιαῖς τῆ Ἀσωμάτω, ὑπὲρ τῦ Κόσμυ δεόμενος:~

Ἡ μολώσου ἐμ αἵματι, Μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτάτῳ χάριτι θείου Πνεύματος, καὶ μοβρῶς εἰς τὰ Ἅγια, τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ὅθα Πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησῦς εἰσελήλυθε, μίκης κέφαμον, πρὸς Θεῦ δεδεγμένος, μὴ παύτω, τῶν ἐμ αἵματι τιμίῳ, τελειωθέντων Αὐτόμομε:~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'.

Ἰ Σ θείῳ βελήματι, περιφανεῖς χεῖρας γυναῖκες ἐβλάστησαν. ἀλλὰ παύτων ἡ Μαρία τῶν γενηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν. ὅτι Σ ἐξ ἀκαρπε παραδόξως τεχθεῖσα Μήτρος, ἔτεκεν ἐμ σαρκὶ τῆ ἀπαύτων Θεόν. ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρε γαστρὸς, ἡ μόνη πύλη τῦ μονογενοῦς Υἱῦ τῦ Θεῦ. ἰῶ διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε, καὶ παύτα σοφῶς οἰκονομήσας ὡς οἶδεν αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπεργάσατο:~

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. ἦχος, ἀ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡακείμ, καὶ ἡ Ἄννα παυηγυρίζουσι, τῇ ἀπαρχῇ τεκόντα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας. τῇ μόνῃ Θεοτόκῳ, οἷς ἐς ἡμᾶς, σωτερταζομτάν σύμβομ, τῇ ἐκ τῆς ῥίζης ἐκείνης τῦ Ἰεσσαί, μακαρίζομεν Παρθένον Ἀχράν:~

Ἁ. Ἄκεσον θύγατερ, καί.

Θεοχώρητος Κόρη, ἐς Θεοτόκος Ἁγνὴ, τῆ Προφητῶν τὸ κλέος, τῦ Δαβὶδ ἡ Θυγάτηρ, σύμβομ γενηται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, Σ τῦ Ἀδὰμ τῇ καταρᾳ τῇ εἰς ἡμᾶς, ἀμακαλεῖται ἐμ τῷ τόκῳ αὐτῆς:~

Ἁ. Τὸ πρόσωπόν σε.

Πρώην ἄγονος χώρα, γλῶ καρποφόρον γενηᾶ, καὶ ἐξ ἀκάρπε σείρας, καρπὸν ἅγιον δῦσα, γάλακτι ἐκθρέφει, θαῦμα φρικτὸν, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐραμίον Ἄρτον ἐμ τῇ γαστρὶ, ξαμνὴ γαλακτέται μαζῷ:~

Δόξα, ἐς νῦν, ἦχος, πλ.

Σοργίς Ἀγιοπολίτης.

Ἔν ἀσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ. ἡ γὰρ ἐκ στόματος Δαβὶδ, σύμβομ τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύσα, τῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, ἐς τῆς Εὔας ἡ ἀνάκλησις, ἐς τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγή. δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐς τῦ θανάτε ἐλυτρώθημεν καὶ βοήσωμεν αὐτῇ, σὺ τῷ Γαβριὴλ πιστοί. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σᾶ, δι' σᾶ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, Σ τῆς Ἁγίας.

Ἐν σοὶ Μήτερ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωνήθης στιχολογία. Καμὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Καμὼν τῆς Οσίας. Ὦδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα με. Γνωμικόν.

Ὁ στόμα με πλήρωσον, τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε. ὑμνήσω σε τῇ δόξῃ σε, τῇ πολυύμνητον. καὶ γοραίρομτος, τὰς πόλεις Θεοδώρας, ἀρεσκησάσης σοι, βίου λαμπρότητι:~

Ἔνετειλε σύμβομ, ἡ ἱεράρχης παυηγυρικὴ Ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐμ τῷ Κόσμῳ ψυχὰς, καταυγάζουσα, Σ ζόφον τῦ Δαιμόνου, σωτήρως ἐλαύνουσα, ἀξίως θαύμασε:~

Τὶς ἔγνω δυόμενος, σὲ πλημμελήσαντα; Ἥλιος. ὁ ἄδυτος ἔγνω δὲ, μόνος ὡς παντα εἰδώς. ἐς κατηύγασεν ἀκτῖσι μεταμοίας ψυχῆς σε τὰ ὄμματα, Θεομακάριστε:~

Θεοτοκίον.

Σὲ ἔμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκεύωμα, ὡς πύλην Οὐραμίου, ὡς θεάρατον τράπεζαν, ὡς παλάτιον, ἐς θρόνον τῦ Δεσπότε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὑμνοις τιμήσωμεν:~

Ἕτερος Καμὼν τῦ Ἁγίε Αὐτομόμε.

Ὦδὴ, ά. ἦχος, δ. Ἅρματα Φαραώ.

Γλῆ θεαρχικῇ, ἑλαμπόμενος ἀεὶ, ζόφος με ἐξάρπασον ἁμαρτιῶν Ἡσαΐχα, ὅπως τὴν φαιδραμένην σύμβομ, ἀνάφημι μόνῳ παυηγυρίζειν:~

Αὐλὸς ὡς μιμητὴς, γεγονὼς Ἀρχιβάτης πᾶσαν περιώδυσας, τὴν Οἰκουμένην κηρύξας, τὸ σωτηριῶδες κήρυγμα, ἐς καθελὼν τῆ Εἰδώλων βωμύς:~

Ἔρα τῇ μονῇ, σηειχθείσου τὴν ψυχὴν, λίθοις θανατύμενος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Μάρτυς Ἱερὲ Αὐτόμομε, μετ' χαρᾶς προσεχώρησας:~

Θεοτοκίον.

Τεκὰν τὸν πρὸ σᾶ, γενηθέντα ἐκ Παρθένε, Μήτηρ Ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν Σ λόγον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, τῶν ὑμνεβῶς ἀνυμνύντων σε:~

Ὦδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγυς.

Ἀνδρείαν στολὴν ἐνδυσάμενος, Σ φρόνημα ἔνδραμες ἀνδρῶν, καὶ μοναστῶν συσήμασι, σεμνὴ σαυτὴν κατέμιξας. πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκτεύσασα, τῦ πομπεῦ κοσμοκράτορος:~

Ὁ χαῦμον τῦ θήλεος ἀνδρείως, ἠλάεω τῇ κλήσει ἀληθῶς, ἐς τῷ καιμῷ τῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον, Σ τῷ Θεῷ ποθύμενον, σαυτὴν Οσία ἀνέδειξας:~

Ρομήματι τεταπειμωμένῳ, καὶ ῥόποις χρηστοῖς διακομεῖν, σὲ τὸν ἰχνὼ ἐπέδωκας, τοῖς τῦ Θεῦ θεράπεσι. πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε:~

Θεοτοκίον.

Εἰμάζει με κλύδων ἁμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων λογισμῶν. ὡς λαγχνίσθητι Παμάμωμε, ἐς χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς συμπαθὴς ἐπέκτεινον, ὅπως σωθεὶς μεγαλύνω σε:~

Ἄλλος. Ἐς ῥεύθη ἡ καρδία με.

Οὐς διωγμύς σε, λιθασμὺς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμηδὸν ἐκχύσεις, τὰ δεσμὰ τὰς φυλακὰς τὸν θάνατον, Μάρτυς ἀμαμέλπω, Ἱεράρχα Αὐτόμομε:~

Τομολίᾳ, καθελὼν τὴν παρανομίαν. ταῖς ῥαπίσι τῆ σῶν αἱμάτων Μάρτυς, Ἱεράρχας τὴν στολὴν ἐλάμπρυνας, Σ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ:~

Ἀκτῖ τόπον, ἀνυσμάτα σου μὴ φέρων, τῆ διωκτῶν αὐτίπαλος Παμμάκαρ, διαφόρους πειρασμύς σοι ἤγειρον. ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὅπλῳ τῷ τῦ Σταυρῦ ἀπεμέκρωσας:~

Θεοτοκίον.

Γιωτρᾶν, τῆ Ἀγγέλων Σ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῆ Οὐρανῶν ἀνάνσε, ὁ ἐμ Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐμ σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη, ἡ καρδία με ἐμ Κυρίῳ, τῷ διδύμτι ἀνχνὶ τῷ ἀχομένῳ. ὅτι τέχομ δυνατῶν ἠθετήνσε, καὶ οἱ ἀθενοῦντάν, περιεζώσαντο δυνάμιν:~

Κάθισμα, τῆς Οσίας. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σκήνει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σε γολὴν, καὶ δῶρον προσηύξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Θεοδώρα Θεόπνυστε. χάριν δὲ ἰαμάτων, πρὸς αὐτῦ εἰληφῦα, μόσῳ ἀποδιώκεις, τὴν ἀχλὺν Μακαρία. πρεσβύνσα τῦ σωθῆναι, ἡμᾶς τὰς ἀφημάρτας σε:~

Δόξα, τῦ Ἁγίε. Ὅμοιον.

Ἱπλοῦσοι τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας Χριστὸς, Παμμάκαρ δεδώρηται, ὡς ἀθλητῇ καὶ στεφανίτῃ, Ἱεράρχῃ Αὐτόμομε. τύτῳ γὰρ προσηγάγω, αἱμαμάκτυς θυσίας. τύτε τὸ θεῖον πάθος, ἀληθῶς ἐμιμήσω. αὐτῦ καὶ τῆς ἀγήρω, φυφᾶς μακαριότητος:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐδὰ μεγαλύνθητι, καὶ κραταιύνθω Δαβίδ. Ἀδὰμ ἀνακαμίνθητι, καὶ ἀναφραμέσθω Λαὶ, ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. τείμων σε τὴν κιμνύραν, ὑμνογράφε καὶ λέγε. τίς ὅτι ἡ τεχθεῖσα, ὡς καλεῖς Θυγατέρα; φοφός ὅτι τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐς Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς:~

Ὦδὴ, δ'. Τὴν ἀμεξιχρίαστον θείαν.

Σκεις πολυήμορον καρτερικῶς, Ἐνδοξε μηνείαν ὡς ἄσαρκος. τὰ ἀθενάσε, μάρτυς μόνη τῦ Χριστῦ, τῷ παθητεῖ βουλήματι, θεία βεβομένητε χάριτι:~

Εἶαν ἐπεπόθησας περιβολὴν, καὶ καταστολὴν ἀδιάφθορον. ὅθεν βριχίμοις, περιστέλλεις σεαυτὴν, ἀτελέστοις ῥάκεσι, πόμοις τὸ σαρκίον σε θλίβυσα:~

Δε τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν κλαυθμόν. ἴδε με τὴν θλῖψιν ἐς κένωσιν, τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρύτατον κλοιόν. ἡ Θεοδώρα ἔκραξε, πρὸς τὸν μόνον σώζειν δυνάμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παμυπόρθαυμαστος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μεταμοίας ἀκτῖνά μοι, λῦσον τὸν ζόφον, τῆς ἀμέτρων μου κακῶν, τοὺς πόνους ἀπέλασον, Κόρη λογισμοὺς τῆς καρδίας μου:

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τῆς.

Δεδεμένος τῇ τῆς Χριστοῦ ἀγάπῃ Πάτερ, τοὺς δεδεμένους τῇ ἀπάτῃ λύεις Ἔνδοξε, ταῖς πλοκαῖς τῆς λόγου σου, καὶ προσηλοῖς τῷ πόθῳ τῆς ὄντως ζωῆς:

Ἐμπειρότατος ἱατρὸς ὑπάρχων Μάρτυς, τοὺς φαρμακεφθέντας τῷ ἰῷ τῆς ματαιότητος, τῆς Εἰδώλων Παμσόφε, καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς Πίστεως:

Ὦν Μαρτύρων ἡ καλλονή, Ἀρχιερέων ἡ ὡραιότης, Ἐκκλησίας τὸ ἐδραίωμα, καὶ τῆς πίστεως τὸ σήριγμα, ὁ Θαυμαστὸς τιμάσθω Αὐτόμομος:

Θεοτοκίον.

Ὃν πελάγει τῆς οἰκτιρμῶν σε τῆς τεκούσης, τιὼ ζωὼ τῷ Κόσμῳ μεχρωθεὶς τοῖς παραπτώμασι, καταφεύγω Ἄχραντε. ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσόν με Δέσποινα.

Ὡ, δὴ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἔστησαν τάξεις σε, τῆς Ἀσωμάτων βλέπουσαι, σώματι ἐνύλῳ μιμούμενόν, τὸν πάντων τὸν βίον, καὶ τιὼ σεπτιὼ ἀρετιὼ, Σ καταπαλαίσαντα ἐχθρὸν, πάλαι τὸν πατέρα, Θεοδώρα, ἀπάτησε:

Θείων ὁρμήματα, Θεός σοι καθυπέταξε, χάριν ἰαμάτων δεδωκώς σοι. τοῦτο κηρύττει ὁ τῇ χειρὶ σωθείς, βρώσεως ἀγρίᾳ τῆς θηρὸς, ὅπερ ἐθράπαυσας, σωφρονίσας Ἀοίδιμε:

Ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρός σοι, πολυειδεῖς ἐξήγειρε, Πάτερ πειρασμοὺς, ἀλλὰ τῷ ξίφει, τοῦτον Ὁσία τῆς ταπεινώσεως, ἔρωσας σωτηρίασα αὐτῷ, κάρα πολυμήχανον, Θεοδώρα Θεόπνευστε:

Κρέφεις τὸ μέτριον, τελείῳ τῷ φρονήματι, φόβῃς τιὼ δεινιὼ συκοφαντίαν, ἀχαρίστησα τῷ Παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγήσαντι ἰσχὺν τῷ σε θαυμαστώσαντι, Θεοδώρα Παμ[illegible]με:

Θεοτοκίον.

Ἴσχυσε καὶ σήριγμα, τῆς ἀθενοῦς καρδίας μου, σὺ εἶ Ἀπειρόγαμε Παρθένε. ἄρρηκτον τεῖχος, ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν, σώζουσα δεινῶν τὰς προσβολάς. θρέψασα τὰς φάλαγγας, τῶν δεινῶν Πολεμήτορος:

Ἄλλος. Ἀμάτειλόν μοι Κύριε.

Ὡς Ἥλιος ἀμέτειλας, τῷ τύπῳ σφρεώματι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σε, τοὺς πιστοὺς Αὐτόμομε, λύων Δαιμόνων τιὼ ἀχλυί:

Ῥαῖος ὥσπερ κάλαμος, εὖ τεθηγμένος Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ Αὐτόμομε, ἐν πλαξὶ χαράττουσα καρδιῶν τῆς ἀσεβῶν:

Ὁ Πνεῦμα τὸ Παράγιον, δοχεῖόν σε ἀνέδραμεν, καὶ καταγώγιον τῆς τότε, αὐλὴν παρουσίας, θείων χαρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐνέπλησεν, Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου ἀεὶ συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας Ἄχραντε, ἵνα πίστει σε ὑμνῶ:

Ὡ, δὴ, ς'. Τιὼ θείαν ταύτην.

Ἠγλωϊσμένην δακρύοις προσφόρησα, ἀπαύστως θριγομένην καὶ σπένδουσα, τιὼ ἐπιτίμησιν, τῶν Μοιρῶν τιὼ διάζευξιν, ἀχαριστοῦσα φόβοις, Θεομακάριστε:

Ὅτον θαλάσσιον ἔχουσα, ἀγέλαις βοσκομένην βοτείαις τε, μετ' ἠθείων δὲ, αὐλιζομένην τιὼ ἔρημον, ὡς Οὐρανὸν κατῴκεις, ἀξιοθαύμαστε:

Λογμὸν Ἡλίου ὑπερέγκας. μυκτὸς τὸν παγετὸν ἐκαρτέρησας, τῷ θείῳ Πνεύματος, σωθαλπομένη τῇ χάριτι, ὅθεν ῥυφᾶς τῆς ἄνω, μακαριότητος:

Θεοτοκίον.

Ἡμῖν θείαν σάρκωσιν καὶ τράπεζαν. τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς τιὼ βλαστήσασαν, τιὼ ἀγεώργητον, χώραν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τιὼ Θεοτόκῳ Κόρῃ, ὕμνοις τιμήσωμεν:

Ἄλλος. Ζάλῃ με λογισμῶν.

Ἣν θείᾳ κυβερνώμενος πάλαι, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης, Σ προσόρμησας ὅρμῳ γαλήνῳ, τῆς ἄνω Βασιλείας, Ἱερομάρτυς Αὐτόμομε:

Πλά-

Λαμπρύνθεις κανονικῶς λόγχῃ Θεόφρον, χριστὸν ἐξεκόμισας τὸ πάθημα, καὶ τῷ λίθῳ, συγχωρούμενος Μάκαρ μιφετοῖς, τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων, ὡς ἀληθῶς παρεζήλωσας:

Ἐλθόντα τὴν σεβάσμιον ἡμέραν, τῆς σῆς τελειώσεως, δεόμεθά σου ἐν πίστει, παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἀπαύστως ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Παμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ζάλη τῶν πολλῶν με ἐγκλημάτων, εἰς βυθὸν καθείλκυσε τῆς ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλ' αὐτή με χειρὶ πρεσβευτικῇ, ἀνάγαγε εἰς σῶσον, ἵνα ὑμνῶσε Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀλλ' ἐμὲ λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με ἁμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ Κυβερνῆτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσωσαν, ὡς τὸν Προφήτην εἰς σῶσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος, α.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἡμύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα Θεόφρον, προσῆλθάν μοι τῶς, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ἀσκήσει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα. ὅθεν γέγονας, ὑπογραμμὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθωσις τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ. διόσε γοραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Πολυαμμὸς ἀναδέδεικται, πεπτωκότων ὁ βίος σου, εἰ βουλομένοις προσέρχεσθαι διὰ μεταμοίας, τῷ εἰδότι τὰ πταίσματα, συγχωρεῖν καθὼς γέγραπται. αὐτῷ γὰρ πίσασα καθάπερ ἡ πόρνη, μύρα προσήνεγκας ὄμβρους δακρύων. ἐν οἷς τὸν ὄφιν πομτίσασα, καθεῖλκες, εἰ τῷ μίκλῳ ἀμεδήσω, Θεοδώρα τρισόλβιε. διὸ τὸ θηρίον νεκρώσασα ἀνεῖσες, νεκρὸν ἐξαμέσησας δυνάμει τοῦ Κτίσαντος, δι' ὃν σὺ μυνέκρωσαι. διόσε γοραίρομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ια. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἡ. Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἀρρενοῖ Θεοδώρα,

Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τέλους.

Ἑνδεκάτῃ, πύματον Θεοδώρη ὕπνον ἐκοίμησε.

Σεπτέμβ.

Ἡ θεία Βίβλῳ Διαθήκης τῆς Νέας, ἐξίστασθαι φησὶ παρθένοις δέκα. Τῷ Βασιλείαν Οὐρανῶν χρηστὸν τόκον. Ἐμ αὐδεικῷ σχήματι γυναῖκὰς δέκα. Πεμβλίωσαν τὰ κανίδια τῆς Βροτοκτόνου. Ὡρον Θεοῦ λαχοῦσα τῷ κλήσιν μία. Ἐρμηνεύθη δ' αὐτὴ Χώρας Ἀλεξανδρέων. Ἐνδεδυμένη μὲν ἱματίῳ συμπλακεῖσα συζύγῳ, Ἐτακτον ἦγεν ἀκατάμωμον βίον. Θόμῳ δὲ παντὸς Δαίμονος κακοσχόλου, Ἐγκλήματι μοιχείας ἁλοῦσα τότε, Καὶ μισοῦσα ζητοῦσα τῷ σωτηρίαν, Εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ Κυρίου, Ἐκλεισεν ὅπως ὡς λέληθεν ὅλως, Πόρνης κρυφίως, ὡς λαθοῦσα σὺ φορεῖς. Καὶ λοιπὸν ὡς ἔμπωκε τῷ ἁμαρτίᾳ, Σὺ μῖσος ἀκάθαρτον, ὡς βδέλυγμάτι, Πολλῷ ἀποῤῥίψασα τῷ ἐξαίφνης, Σὺ Θεόδωρος ἀγγελικῷ λαμβάνει. Καὶ μὲν προσῆλθε τῷ χορῷ τῶν ἀζύγων, Κλαύσασα καὶ πονθοῦσα τῷ ἁμαρτίᾳ. Πὶ χρόμοις δέ τισι δολερῶν βάρει, Ἀμμοῦσα, πυκτάνουσα τοῖς ἀγωγίμοις. Ἐκλεισε πόρνης δεῖγμα τοῦτο, εἰ βρέφος. Ἐρρυσθὲν αὐτῇ τῆς Μομῆς ἔξω φθόνῳ. Ἐχοφθόρα δράκοντος ἄλλα γὰρ τίμος. Εἰ λαβοῦσα, εἰ θρέψασα χρησίως, Ἐπάνδε λαθεῖν ὡς γυνὴ κατὰ φύσιν. Ἐρύετο δὲ σὺν καύσωνι εἰ χαμάνιά. Ἐρυσχαρτέρησα τῷ πυλῶνι, εἰ χρόμοις, Ἐπὰ κατατακεῖσα συκοφαντίαις, Εἰσῆλθεν ὀφὲ τῆς Μομῆς ἐντὸς βίᾳ, Ἐὐχ' ὡς γυνὴ, σχήματι δ' αὐδεικῷ πάλιν. Ἐὐτίκα πυκναῖς ταῖς προσεύχαις καὶ κόποις, Κτήξασα σῶμα εἰ θάσει τῇ παμνύχῳ, Καὶ μὲν λαβοῦσα τῆς ἄνω κληρυχίας. Κατὰ σκοπὸν πέφθακεν, ὡς πόρ ἠγάπα. Θεικτὸν τὸ θαῦμα, τίς ἆρα μὴ θαυμάσει; Γυνὴ λαθοῦσα πλῆθος αὐδρῶν ἀζύγων. Ἐις ὡς πόρ αὐτῶν ἐν μέσῳ τῇ θαδίᾳ, Σκηνικῶς λάμψασα, φῶς ἦρ ὡς μέγας, Ἐπάξια φορέσασα τῶν πάντων γόρα, Ἐπῆλθε χαρᾷ πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον. Ἰγὲν Μομᾶς αἰ θαῦμα τοῦτο τὸ ξένον, Δόντα ἐξέφησαν, ὦ φεικτῆς θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

Τ᾽τος ὃς ἀγροίκων ἀποτεχθεὶς, καὶ ἰδιώτης ὤν, Μοναχῶν Διάκονος ἐχρημάτισε, παρορώμενος πολλὰ, καὶ μυκτηριζόμενος, καὶ τῷ μαγειρίῳ προσετηκώς. ἐν ᾧ δὲ ἰδ᾽ τος φροντιστηρίῳ, Ἱεραῖς ἡδοναῖς ἀπαρέσκοντα τὸν Κύριον ἐνοσοδεχθῆναι αὐτῷ αἰθητῶς, τὰ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἀποκείμενα ἀγαθά· καὶ μιᾷ τῶν μυκτῶν, ἐδόκει ἐν Παραδείσῳ ἑστάναι, καὶ θάμβει κατανύεσθαι τὰ ὁρώμενα. εἶδε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸν τῆς Μονῆς μάγειρον τὸν Εὐφρόσυνον, μέσον ἑστῶτα, καὶ ἐν ἀπολαύσει ὄντα τῇ ἐν Παραδείσῳ ἐκείνων ἀγαθῶν. ᾧ καὶ προσεγγίσας ἠρώτα μαθεῖν. τίς ἆρα ὁ Παράδεισος ἔτος; πῶς ἐνταῦθα ἀνέθη; καὶ ὅς, ἔτος ὅτι τὸ καταγώγιον τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῶν. κἀγὼ διὰ τοῦτο πολλοῦ τοῦτο ἀγαθότητα, ἐνθάδε συνεχωρήθην αὐλίζεσθαι. καὶ ὁ Ἱεραῖς, τί δὲ ὀργάζῃ ἐν τούτῳ τῷ Παραδείσῳ; τοῦτο ἐξουσίαν ἔχων πάντων τῶν φαινομένων σοι, ἐνηδύνομαι τῇ τούτων αἰσθήσει, φησὶν ὁ Εὐφρόσυνος. καὶ ὁ Ἱεραῖς. δύνασαί μοι δεῦρό τι; καὶ ὁ Εὐφρόσυνος. εἰ βούλῃ, λάβε τῇ τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητι. τότε ὁ Ἱεραῖς δείξας τῇ χειρὶ μῆλα, ἐπεζήτει ἐξ αὐτῶν. καὶ λαβὼν ὁ Εὐφρόσυνος, δέδωκε τῷ Ἱερεῖ πρὸς τὸ παλλίον εἰρηκώς. ὡσαύτως ἐζήτησας, λαβὲ καὶ φάγε. καὶ παράυτα ὡς τὸ ξύλον ἔκρυσε τῆς Εὐωδιμῆς ὑμνῳδίας, συναλεὶς ὁ Ἱεραῖς, ὡς ὄμαρ, τὸ φαγὸν ὑπετόπαζε. πρὸς τὸ παλλίον δὲ ὑφαπλώσας, καὶ τὰ μῆλα καταχὼν, τῇ ἡδύτητι τῆς ὀσφρήσεως καταπλαγείς, ἀκίνητος ἔμεινεν. ὁρῶν δὲ τὸν Εὐφρόσυνον ἐν τῇ σωάξει, ὅρκοις αὐτὸν προκατελάμβανεν, εἰπεῖν τοῦ μύκτα ταύτην, ὅπερ ἆρα ἐστίν. ὁ δὲ, συγχώρησον ἔφη Πάτερ, ἐκεῖσε ἡμῖν, ὅπερ ἐστὶν με εὑρεῖν. καὶ ὁ Ἱεραῖς, διὰ τοῦτο σε ὅρκοις προκατέλαβον, εἰς δήλωσιν τῇ τοῦ Θεοῦ μεγαλείου, καὶ οὐ βούλῃ εἰπεῖν τὸ ἀληθές; τότε ὁ ταπεινόφρων Εὐφρόσυνος, ἐν αὐτῷ με τοῦ Θεοῦ τῷ Παραδείσῳ φησὶ κατέλαβε, ἐν ᾧ ἰδεῖν ἐπεζήτεις τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀποκείμενα, καὶ τοῦ σοῦ ἁγιότητα πληροφορῆσαι θέλων ὁ Κύριος, διὰ ἐμοῦ τοῦ ἀτελοῦς ἐνήργησε τὸ παράδοξον. καὶ ὁ Ἱεραῖς. καὶ τίνι Πάτερ ἐν τῷ Παραδείσῳ αἰτήσαντι δέδωκας; καὶ ὁ Εὐφρόσυνος, τὰ ἀνάθεμα μῆλα, ἃ προσφάτως ἐν τῇ κλίνῃ σε τέθηκας. ὅμως Πάτερ συγχώρησον, ὅτι σκώληξ ἐγὼ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. τότε ὁ Ἱεραῖς τοῦ ὑστασίαν τοῖς ἀδελφοῖς διηγησάμενος, πάντας εἰς ἀγωνίαν ἐνέβαλεν, ἐν τοσοῦτον τῷ διηγήματι, ὅσον τῇ τῶν τερπνῶν ἐκείνων μήλων θέᾳ καὶ ὀσμῇ, ὡς καὶ μᾶλλον ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὸ βέλτιον. ὁ δὲ μέγας Εὐφρόσυνος, ὡς ἐκ φιλοῦ τὰ λανθάνοντα ἀνέμαθε, λάθρα ὑπεξελθὼν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, ἄχρις τὸ παράπαν μέχρι τῆς δεῦρο γενόμενος. ἐκ δὲ τῆς τοῦ μήλου μεταλήψεως πολλοὶ τῶν μοναζόντων ἐρρώσθησαν, εἰς δόξαν Θεοῦ, ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μαρτύρων Διοδώρου, καὶ Διομήδους, καὶ Διδύμου.

Ἀπ. Διόδωρος μάρτυρι σὺν τῷ Διδύμῳ.

Τῶν σάρκα δόντα, μαρτυροῦσι τῶν πλάγιων.

Τ᾽τοι ὑπῆρχον ἐκ Λαοδικείας τῆς Συρίας, καὶ παρὰ τοῦ κτ᾽ τὸν τόπον Ἄρχοντος συλληφθέντα, καὶ παῤῥησιασάμενοι, καὶ ἀφειδῶς μαρτυρήσαντα, τοῦ βίου τὸ πέρας ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γ᾽ας, πρεσβύτιδος τῶν ἡλικίαν.

Ἀπ. Ὁ σὺν μύρῳ ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Γ᾽α, Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπρόσωπος.

Τ᾽ῃ συνελήφθη αἰχμαλώτος μ᾽ σὺν ἑμέα χιλιάδων Χριστιανῶν, παρὰ δὲ τοῦ ἀρχιμάγου διαφόροις βασάνοις ἐξετασθεῖσα, τῶν κεφαλὴν ἀπετμήθη. λέγεται δὲ μ᾽ τῶν αὐτῆς ἐκτομῶν, τῷ γλυκεῖ δεξαμένῳ τὸ αἷμα τῆς Μάρτυρος, εἰς ὄγκον ἀρθῆναι τινα, καὶ τοὺς παρόντας δημίους παρεθῶναι, καὶ τὸν Ἥλιον ἀμαυρῶσαι τὸ φῶς, καὶ ὠδῆς τὸν Κόσμον πληρωθῆναι.

Τ αἷς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠ, δὴ, ζ᾽. Οὐκ ἐλάβοσαν τῶν Κτίσην εἰ Θεόφρονες.

Φορήτοις σε πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐκ-

ἐχθρὸς σωέκοψε, φαντασθέντος. ἀλλ' αὐτῷ κατέβαλόν, μάταιον φρύαγμα, ἀμελέτησα, ὁ τῷ Πατρῴῳ Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Προτάτης λάκκος ἔπλησας ὑπτάξεισα, ὕδατος Ἐμόδοξε, θαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σὲ δοξάσαντα. ᾧ κραυγάζομεν, ὁ τῷ Πατρῴῳ Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Πεκταίσματα παθῶν ἀπεμάραμας, δακρύων ἐπιῤῥοαῖς, Σ' φρυγανώδεις ἐχθρὸ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρὶ, ἀμελέτησα, ὁ τῷ Πατέρῳ Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θεοτοκίον.

Βασίλισσα Παρθένος ἡ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, οἰκτειρον σῶσόν με μυῖ, κλονούμενον πάθεσι, πίστει γερέωσον, ὁ ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας τείβον με, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία:~

Ἄλλος. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσῆ.

Ἐν τῇ χωμείᾳ ἐμβληθεὶς τῶν βασάνων, χρυσὸν καθαρώτερος ἀνεδείχθης, ταῖς λαμπηδόσιν Ἅγιε, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς:~

Ἰθολάγητόν σε τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθοι προσκυνοῦντά σε πρὸς ὃν ἐπόθεις, Χριστὸν τιὼ πέτραν Ἐμόδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον:~

Ἰδιωγμοί σε τῶν Δαιμόνων διώξεν, Θεόφρον ἀνεδείχθησαν τῶν αἱμάτων, οἱ ποταμοὶ δὲ ἔσβεσαν, ἀθείας τιὼ κάμινον.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτῃ Οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὦδὴ, ἡ. Παῖδας ἐλαίας.

Οἱ καθαρῷ λελαμπρυσμένος, μεταρσίως γεγονὼς ὁ σὸς ἀρχηγὸς, εἶδεν ἃ ἡτοίμασεν, ἀγαθάσοι Κύριος, φωτοειδῆ Παράδεισον, καὶ ἀνεκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα ἐνῴκησε, ὁ ἀγωνοθέτης κατῴκισε Νυμφίος:~

Ἀγγέλων Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, χοροὶ τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντά σε, ταύτῃ πρὸς Οὐρανία, ἔφορον σκηνώματα, πρὸς τιὼ ἐκεῖ κατάπαυσιν, ἀφραιομένῳ ἐν ᾗ, ὑπάρχει κατοικία βοώμτων, σὲ ὑπορυθμίζομεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Λητοὺς Μοναστῶν συναθροισθεῖσα, τὸ θεῖον κηδεύει πίστει σωμάσου. εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἔξαισια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκεῖν, ἠνδόκησας χειρὶ σκεπομένη, τῶ Παντοδυνάμου Θεόφρον Θεοδώρα:~

Θεοτοκίον.

Πίστωσε ἔδραμον γυναῖκα, τῆς μύρων τῶν ἡδυπνόων ἐπαισθόμενοι, Παῖγνιε Θεόνυμφε, Κόρη Ἀπειρόγαμε, τὸ ἐκ γαστρός σου λάμψαντος, μονογενοῦς Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ἣν τὸ αἷμά σου τὸ σεπτὸν ἐδέξατο, χυθὲν διὰ Χριστὸν, οἱ Οὐρανοὶ δὲ τιμῶ ψυχῶ, μετὰ δόξης αὐθρχομένῳ Ἀγγέλων χορείαι, καὶ δικαίων ἅπαντα τὰ Πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπωδήσαν σοι Μάρτυς:~

Ὦν ἱδρῶτα σου οἱ κρανοὶ κατέσβεσαν, τὰ πῦρ τῆς ἀσεβῶν. ὁ τῆς θαυμάτων ποταμοὶ, ἀπεξήραναν τὰς θαλάσσας Αὐτόμολε Μάρτυς, τῶν παθῶν ἡμῶν Μάκαρ πῶν πίστει σε, ἀνυμνολογοῦντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἰδρῶτα μνος παντα χῦ, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. πλανῆς κατέαξας δαιμόνας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας Πάτερ, καὶ μαθὲς ἀπεργάσω τοῦ Κτίσαντος, ὃν ὑπορυθμίζομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ἣν ἁγίων ἐν ᾗ Χριστὸς ἐσκήνωσεν, ἡ πέτρα τῆς ζωῆς πύλη φωτὸς τοῦ μονοῦ, ἀληθόμητον ὄντως ὄρος, Παράδεισος δόξης, καὶ λυχνία χρυσῆ προηγόρασαι, Ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ ὑμνουμένη:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἣ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων, Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον:~

Ὦδὴ, θ'. Ἅπας γηγενὴς.

Ἔνδυσώς σε ἀγάπην, ἐν Κόσμῳ Παμάκαρε, καὶ ἀξιομακάριστος, πρὸς τιὼ ὑπερκόσμιον, ζωὴν λιπῶσα ὡσανεὶ ἀκτῖνα ἡμῖν, τὰς ἀρε-

ἀρετὰς τῶ βίω σου, Ϛ κατορθώματα, τὰς καρδίας, παύτων καταυγάζουσα, τῆ πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου·

Π Τλαι Οὐρανῶν, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀποδεξάμενοι σε, ἐ τῶν προτοτόκων μυῶν, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χορεύουσαν, σὺν ἐκλεκτοῖς Ἀοίδιμε, τὴν ἱεράρχην ψυχῶν, σὺν θα ἦχος, ἔστιν ἑορτάζοντος, Θεοδώρα καὶ φῶς τὸ ἀφέωτορον·

Γ Γρὰν ἀμοιβὰς, τῆ πόνων ὡς ἤλπισας, τὰς ὑπερίους τιμὰς, ἔστης τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν ἀρέσασα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν. καταφυφᾶς φαιδρότερον, Ϛ καθαρώτερον, τῶ Νυμφίω, βλέπεις ἅπερ βλέπουσι, Θεοδώρα Ἀγγέλων τὰ τάγματα·

Θεοτοκίον.

Ω σόν με Ἀγνὴ, Σωτῆρα κυήσασα, ἐ παμοικτίρμονα· οἰκτειρον τὸν δῦλόμενον, πρὸς μεταμοίας ὁδὸς κατάθυμον, τῶ πονηρῶ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον, τῆς αὐτῶ με, λύτρωσαι ἐμέρας τε, Θεοτόκε πιστῶν ἡ βοήθεια·

Ἄλλος. Ὅτι ἐποίησε.

Ρ Ραφώτερον χωρήσας πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λυθέντων τῆ ἐσόπτρων τῆς σαρκὸς, τελεώτορον ὁρᾶς τὸν σοὶ ποθούμενον Χριστὸν, Μάκαρ Αὐτόμολε·

Ρ Ελέσασα τὸν δρόμον, ἐ τὴν πίστιν τετήρηκας, ἐδέξω τὰς στεφάνας τῆς ζωῆς. ἐ πρεσβεύεις ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Λυτρωτὴν, Γόρομάρτυς Χριστῦ·

Ν Ἐτελέσθη φέγγος, αὐγεωτόρ διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδρακότι τῶ φωτὸς, Θεῶ γῆς Ἀρχιρεῦ, ἐ σωάφραίμη τῷ Χριστῷ, εἰς τὰς αἰῶνας ἀεί·

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἐ προστασία, τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, ἐ παντοίων πειρασμῶν, τὰς Θεοτόκον σὲ ἀεί, ὁμολογοῦντας Ἀγνήν·

Ἑξαποστειλάριον.

Γυναῖκα ἀκηστίθητε.

Ο ἀχῆμα διαμείψασα, κρυπτοφαμῶς ἐσκιώσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστῦ Θεοδώρα, φωτεῖσα θείω ἔρωτι. ὦ θαῦμα πῶς τὴν ἄδικον, συκοφαντίαν ἐλέγκας, τὸν τοῦρμιστὴν φρονεμόνη, τῆς Εὔας Μήτηρ Ὁσία·

Ἕτερον, τῶ Ἁγίω.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώμτων.

Ε Ν Ἰορδάνη ὤφθης κλεὸς Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν στεφάνων ἔτυχες Μάκαρ, τῶν Εἰδώλων πλανήσαν πᾶσαν πανήσας, Ἰόρυργὲ Αὐτόμολε, ἐ τὰ βραβεῖα Τελεσμάκαρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξω.

Ἕτερον, Θεοτοκίον. Ἐν Ῥημάτι.

Κ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄμνης αὖθις προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, ᾠδίας ἐμθέα, πληρῶσα πόρατα Κόσμε, Ϛ χαρᾶς θυμηδίας, ἐμπιπλῶσα τὴν Κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες ἀξίως, ἀφημήσωμεν ὡς ἔσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν·

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, β'.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Τ Υ͂πος θεοπρεπὴς, τῆ θείω τοκετῆ σου, Θεόφρον Ἄμμα ὤφθη, τῆ Ἀαρὼν ἡ ῥάβδος, ἀμήκμως ἐκβλαστήσασα·

ᾱ. Ἀκεσον Δύγατερ.

Ὅτε τὴν ὑλικὴν, θσίαν τῶν ἀνθρώπων, ἠυδόκησας φορέσαι, προήγαγες ἐκ σπέρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε·

ᾱ. Τὸ πρόσωπόν σου λιταμένοι.

Ε Υ̓ρὼς Οὐρανὸν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένε, καὶ Θεοτόκε Λόγε. κατῴκησας θεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα·

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Εὔτε οἱ ἐξ Ἀδὰμ, τὴν ἐκ Δαβὶδ φυεῖσαν, ἐ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαμ τὴν Παμάχραντον·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ'. Τῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αὐτομόλου.

Γρέον ὅτι ἐν ταύτη τῆ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ, καὶ φάλλονται πάντα τῆς Ἑορτῆς, σύτε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ἡ δὲ τῦ Ἁγίου Ἀκολουθία προεγράφη εἰς τὰς ιά.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιβ'. Ἡ προκείμενος τῶν τιμίων Ξύλων, Ϛ Ἄθλησις τῦ Ἁγίου Γορομάρτυρος Αὐτομόλου.

ᾱ. Θ ῦμα βραπέζης πρυτέθη τῆ σῆ Λόγε Θύτης σὸς Αὐτόμολος, ἐκθαμὼν λίθοις. Αὐτόμολος δὲ λίθοις δύο ἐ δεκάτη κατελύθη.

Σ ὴμ Θῶν Διοκλητιανῦ τῦ Βασιλέως, κα-

καταλιπὼν δὲ τὴν Γαλλίαν, τὴν Βυθηνῶν κατέλαβε, καὶ διὰ τὸ πολλοὺς διδάσκειν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, αἱρεῖται ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, ξύλοις, καὶ λίθοις βληθείς:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Γορμαρτύρου Κυρμάτου Ἐπισκόπου Γκομίου.

Ἅ. Κλέους καταχθὲς τὸ παρόμτος Κυρμᾶτος,
Ξίφει τὸ μέλλον ἐμπεράνεται κλέος.

Γένους τῆς αὐτῆς Πόλεως ὑπάρχων γενόμενος Θρέμμα, καὶ τὸ χωρίον Σωρσάλη, τινικαῦτα διατρίβων, κατεχέθη ὑπὸ τῶν διωκτῶν, καὶ ἀχθεὶς Περμίῳ τῷ Ἡγεμόνι μετὰ τὸ τὴν ἀπόνοιαν αὐτῶν διελέγξαι, τὸν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Γορμάρτυρος Θεοδώρου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἅ. Τιμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,
Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φορωμύμος.

Νουλλαβόμτων οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ὡς παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα, καὶ θυμῷ ἐκκαυθέντες, ἐς εφαίρου ἀκαίθους, ἔπαιον καὶ κόπτης, τὴν Πόλιν περιάγον δέσμιον, ἔῤῥιπτον αὐτὸν τῷ βυθῷ, καὶ ἀσωθέντα θείᾳ προμοίᾳ, κελεύει τῷ Ἄρχοντος, τὸν κεφαλὴν ἀπετμήθη:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μάρτυρος Γουλιαμοῦ τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Γένους ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐν Πόλει τῆς Γαλατῶν γενηθεὶς καὶ φανείς. Ἀμτωνίου δὲ τῆς τοιαύτης Πόλεως ἡγεμονεύειν λαχόντος, ἐπεὶ προσηγγέλθη τῷ Ἄρχοντι τὰ περὶ τοῦ Γουλιαμοῦ, ὅτι σὺν ἑτέροις τεσσαράκοντα τῷ δεῖνι αἰτηλαίῳ τῶν ὄρους χωσμένοις θρησκεύει τὰ τῆς Χριστιανῶν, ἐκρατήθη, καὶ βιαζόμενος ἀποδεῖξαι τοὺς λοιποὺς, οὐκ ἐπείσθη. ὡς δὲ ἔμελλεν ἤδη παραστῆναι τῷ Ἄρχοντι, ἀνέκραξε μεγάλῃ τῇ φωνῇ πρὸς τοὺς συμασκητὰς αὐτοῦ, ὡς ἰδοὺ ἐγὼ κρατηθεὶς ἀπέρχομαι μαρτυρήσων, μὴ προδῶς ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ σπεύσατε καταλαβεῖν με. ἤδη δὲ τούτου παραστάντος, Ἀμτώνιος φησὶ πρὸς αὐτόν. προσελθὲ τῷ Θεῷ καὶ θύσον. ἀπολαβὼν δὲ ὁ Μακάριος ἔφη. ἄριστος ἡμῖν γέγονας σύμβουλος. οὐδὲν γὰρ ἄλλο κρεῖττον ἡμῖν ἢ συμφέρον, ἀλλ' ἢ τὸ φανεῖν ὑπὸ ἀσεβοῦς, δι' οὗ αἱματέθραυμαι πίστεως. ἐπόρωτᾷ αὖ, προσθεὶς ὁ δικάζων, κλίμακι σιδηρᾷ λαύρῳ πυρὶ ὑπαθρακωθῆναι προστάττει, καὶ ὕστατον ἐν αὐτῇ τὸν ἀθλητὴν ἀπλωθῆναι. πυρακτωθείσης δὲ τῆς κλίμακος, ἄγουσι τὸν Μάρτυρα, καὶ ὃς ὅλον ἑαυτὸν σημειωσάμενος τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, τῆς πεπυρακτωμένης κλίμακος ἐπέβη. Ἄγγελος δὲ Κυρίου τὴν φλόγα δροσίσας, ἀβλαβῆ τὸν Μάρτυρα διεφύλαξε. τοῦτο τὸν Ἀμτώνιον ὑπορβαλόντως ἐξέπληξε. ἤρξατο δὲ πρῶτᾷ τὸν Ἅγιον. τίς εἶ σὺ, ὅτι καὶ τοῦ πυρὸς κατεκυρίευσας ἀνόλως; πρὸς ὃν ὁ Μάρτυς, λειτουργὸς Θεοῦ, καὶ Γουλιαμὸς ὀνομάζομαι. καὶ ὁ Ἀμτώνιος, Γενναιοτάτοις τιμᾶς; καὶ ὁ Ἅγιος, γηραιάφησι Μήτηρ, τοῦ Πατρὸς πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. καὶ κελεύει τὴν τούτου Μητέρα τάχει παραστῆναι. ὃς πρὸς αὐτὸν παραστᾶσαν λοξῷ τῷ ὄμματι ἀπιδὼν, πεῖσον ὦ γυναῖ τὸν σὸν κάκιστον τοκετὸν, ὁ Ἀμτώνιος ἐπαπειλούμενος ἔλεγε, λιβανωτὸν τῷ Θεῷ ἐπιθεῖναι. εἰδὲ μή, ἀκόλαστοί σε παραλαβόντες, τὸ σὸν ἀσέμνως καθυβρίσουσι σῶμα. ἡ δὲ γενναία Μήτηρ, καὶ ποίαμοι καταδίκη φησὶν, ἀκοσίως μὲ παρυβριζομένῳ τοῦ σώματος; τοῦτο γὰρ ἐμοὶ καὶ γόρας ὄφαιρος. τούτοις μαρκήσας ὁ Τύραμμος, τὴν μὴν Μητέρα τοῦ Μάρτυρος, ἀπολυθῆναι κελεύει, ξίφει δὲ τὸν Μακάριον τελειωθῆναι Γουλιαμόν. τὸ ὄρος δὴ μετὰ τῆς δημίου καταλαβὼν ὁ Ἅγιος, καὶ μικρᾷ δ' ὐχῆς ὥραν αἰτησάμενος, εὐχαριστῶσι Κύριε ἔφησεν, ὅτι διετήρησάς με ἀκαταίσχυντον, μέχρι τῆς τοῦ αἵματός μου ἐκχύσεως. παράσχου δὲ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐκ τῆς σορᾶς μου λαμβάνουσαν, ἄφεσιν ἁμαρτημάτων, καὶ παθῶν ἀπορροπήν. μὴ ἐπέλθοι ἐπ' αὐτοῖς λιμὸς ὁμοίων πετεινῶν ἐπιφοίτησις, ἢ ἀκρὶς, ἢ ἄλλη ἐπίφθορος λύμη, καὶ δέξαι εἰρηνικὸν τὸ Πνεῦμά μου. καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν ἐγένετο, τὰς πύλας ὁ ἀγωνοθέτης αἴρειν, καὶ ὡς μιμίμως ἀγωνισάμενος εἰσελθε, καὶ τῆς φωνῆς οἱ κεκρυμμένοι ἀκούσαντες τεσσαράκοντα, καταλαβόντες τὸν ὑπόριον, εὗρον ἤδη τελειωθέντα τὸν Μάρτυρα, καὶ αὐ-

αὐτοὶ παράθυς εἰς ἐπήκοον τῦ δημίου τὸν Χριςὸν ὡμολόγησαμ. ὃς καὶ δεσμάσαντάς, τῷ Ἄρχοντι προσώυεγκαμ, εἰς ἑτέραν φυλαχθησομένους ὑρώτησιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ἁγίου Μαρτύρως Μακεδονίου, Ταττιαῦ, Σ Θεοδότυ. Καὶ μνήμη τῦ Ὁσίου Δαμιὴλ τῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὠκεανὸς πυρὶ τελειῦται.

ϛ. Τὸν Ὠκεανὸν Ἥλιον λαμπρὸν μόει, Εἰς Ὠκεανῦ τὸν πυρὰ λελυμένον.

Μίωι τῷ αὐτῷ, ιγ'. Μνήμη τῦ Ἐγκαινίων τῆς Ἁγίας τῦ Χριςῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, Σ Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τῦ τιμίυ Σ ζωοποιῦ Σταυρῦ, Σ τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος Κορνηλίυ τῦ Ἑκατοντάρχυ.

Χ Ρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ιγ'. τῦ Σεπτεμβρίυ ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολυθία τῦ Ἁγίυ Κορνηλίυ, Σ ψάλλεται, ὅτε θέλει ὁ Ἐκκλησιάρχης. ψάλλονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα μὲ τῆς Ἀκολυθίας τῷ Ἐγκαινίῳ, καὶ τῷ Προεορτίῳ τῦ τιμίυ Σταυρῦ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἐγκαινίων, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Ϝ Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ν. Ἀναστάσιμα, Σ τῆς Θεοτόκυ, ὡς συνήθως. ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, ἐσπέρας μετὰ τὴν συνήθη ςιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ν. Ἀναστάσιμα γ'. Σ Ἀναστολικὸν ά. τῶν Ἐγκαινίων Γ'διόμελα, ἦχος, δ'. β'. καὶ τῦ τιμίυ Σταυρῦ προεόρτια γ'. Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Σ μυ, Θεοτοκίον, τὸ ά. τῦ ἤχυ. Ἀναγνώσματα τῷ Ἐγκαινίῳ, εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ ν. τῦ Ἁγίυ τῆς Μομῆς, Σ τῶν Ἐγκαινίων Γ'διόμ. τὸν β'. ά. Σ τὸν δ'. Δόξα ἦχος δ'. ά. Ὁ Θεὸς τῷ κόλπῳ. Καὶ νυν, ἦχος, δ'. β'. Σήμερον Ξύλον ἐφαμερώθη. Εἰς τὸν ν. ν. Ἀναστάσιμα τὰ ν. Δόξα τῷ Ἐγκαινίῳ. Καὶ νυν, τῦ Σταυρῦ. εἰς τὴν Εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, τὸ Θεοτόκε Παρθένε δίς. Σ τῷ Ἐγκαινίῳ ἅπαξ, Σ Ἀναγνώσεις εἰς τὰς ἐπισολὰς, αἱ δὲ ἑτέραι Ἀναγνώσεις, ἐκ τῶν βιβλίων τῦ Χρυσοςόμυ, Σ τὸ Μαρτύριον Ἁγίυ κύριος. Τροπάριον. Ἀναστάσιμον δίς. Δόξα τῶν Ἐγκαινίων. Καὶ νυν, τῦ Σταυρῦ· εἰς τὰ ἀναβ. τῆς ἁλώσ. ἀναβ. Ἀναστάσιμα μὲ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος. ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τῦ ἤχυ. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. τὸ Ἀνάστασιν Χριςῦ. ὁ Πεντηκοςός. ν. τὸ Ἀναστάσιμον. οἱ Καμόντες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκυ εἰς β'. ὁ Προεόρτιος τῦ Σταυρῦ, εἰς δ'. Σ τῶν Ἐγκαινίων εἰς δ'. ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Καθίσματα τῶν Ἐγκαινίων. Δόξα, Σ νυν, τῦ Σταυρῦ. Ἀνάκλησις. τὸ Μαρτύριον τῦ Ἁγίυ Κορνηλίυ εἰς δόσιν ά. ἀφ' ς'. τὸ Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων, ἐν τῇ θ'. Ὠδῇ, ςιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαπτερύγιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, εἰ ἔχει. καὶ Προεόρτιον τῦ Σταυρῦ. εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ν. Ἀναστάσιμα δ'. Σ τῶν Ἐγκαινίων προσόμοια γ'. ἦχος, δ'. Ἐξάποδα σημείωσιν, Σ Γ'διόμ. ἦχ, γ'. Πρὸς ἑαυτὸν ἐταμάγξ ἄνθρωπε, μὲ τῶν ν. Τῷ οἴκῳ συ πρέπει. Σ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νυν, Ὑπεραγία Θεοτόκε. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσιμον μόνον, ἡ Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις, Σ Ἀπόλυσις, ἡ συνήθης Λιτὴ ἡ ά. Ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι, ἐν ταῖς Ὥραις, ἐν τῇ μιᾷ. Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα τῶν Ἐγκαινίων. Καὶ νυν, Θεοτ. τῆς Ὥρας. Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τῦ Σταυρῦ. Καὶ νυν, Θεοτ. τῆς Ὥρας. Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων, εἰς τὴν Λειτυργίαν. Τυπικά. οἱ Μακαρισμοὶ τῦ ἤχυ, Σ τῶν Ἐγκαινίων, αἱ β'. Ὠδὴ, εἰς δ'. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουϊάριον. Εὐαγγέλιον. Κοινωνικὸν πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἑξῆς ν. ϛ'. Σ ψάλλομεν ν. Γ'διόμ. τῶν Ἐγκαινίων, γ'. Σ τῦ Ἁγίυ προσόμοια, γ'. ἦχος, δ'. β'.

Ϝ Τὰ ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, Σ καλῶς ἔχων, μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' ἐγκαινίων. ἐγκαινίζονται γὰρ Νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας. ἃς τιμᾶς ἀπολητέον τὰς ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθιερωμένας, καὶ πρὸς τὴν λαμ-

λαμβαμόσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς παμηγυρίσωμεν·

Ὁ αὐτός.

Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοὶ, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθεντὰς, ἐξ ὧν ὁ θάνατος. πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πορνείαν τῷ ξύλῳ βρῶσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι, τῷ παλαιῷ ἵνα φύγωμεν. ὅπως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος. ὅπως τιμᾶται ἡ τοῦ Ἐγκαινίου ἡμέρα·

Ὁ αὐτός. Ἀναπολίου.

Θου πύργον ἰσχύος τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, προαιώνιε Λόγε. ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἀρρένωπον γενόμενον ἄνθρωπον. ὃν χαριστηρίως ἐν αἰνέσει λέγοντες, σὺ εἶ ὁ πρὸ τοῦ αἰῶνος, ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι, Βασιλεὺς ἡμῶν δόξα σοι·

Τῇ Ἁγίᾳ, ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ριστὸς ἐπιβάσας σε, ταῖς ἀποπλαίς Κορνήλιε, ἐν ταῖς θείαις ἐντάξεσιν, Ἄγγελόν σοι ἅγιον, ἀποστέλλει ὅλον, σὲ φωταγωγοῦντα, καὶ Ἀποστόλων ὁρῶν, τὸν κορυφαῖον ἀμακαιρίζοντα, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, σὲ παροικὶ ἀξιάγαστε, καὶ μυστήρια τὰ κρείττονα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι·

Ρίσμα περικείμενος, Γαβριὴλ διέβραμε, τὸ σωτήριον κήρυγμα. κηρύξαι τοῖς Ἐθνεσιν, ἐκείνων τῆς πλάνης, ἀκαμάθας Θεόφρον, καὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν Πνεύματι. διό σε μακαρίζομεν, ὡς Γαβριὴλ Θεόληπτον, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, γενηθέντα Κορνήλιε·

Ρόπους σε χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες, θυμήξας καὶ γὰρ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον τάφον, τοῦτον πεπλήρωκας, πολλῶν θαυμάτων, σοφὲ Κορνήλιε, ἰώμενος τοὺς κάμνοντας, καὶ φυγαδεύων τὰ Πνεύματα, πονηρίας ἐν Πνεύματι, τῷ ἁγίῳ προκόπτοντας·

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Γωάννου Μοναχοῦ.

Ἡν μνήμην τῇ Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν ἁγιασμὸν δοτῆρα δοξάζομεν· δεόμενοι, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῷ ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἐνδόξου Ἀθλοφόρου, ἀγαθὲ Παντοδύναμε·

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἡμέρον Ξύλον ἐφανερώθη, σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, σήμερον διὰ πίστεως Βασιλέως ἡ Πίστις φανερῶται, ὃ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἔξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ Ξύλου Δαίμονα ἔφειξαν, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι·

Εἴσοδος. Προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ Θυσιαστηρίου Κυρίου. ἐναντίον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. εἰ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐισακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου, πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας. ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἵλεως ἔσῃ αὐτοῖς· Κεφ. η'. 23.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν. ἑτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν φρονήσει, ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ, ἄβυσσοι ἐρράγησαν. νέφη δὲ ἐρρύη δρόσον. Τέκνον, μὴ παραρρυῇς. τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ σύνεσιν, ἵνα ζῇ σου ἡ ψυχὴ, καὶ χάρις περιέσται τῷ τραχήλῳ σου. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς Κεφ. γ'. 19.

τοῖς ὀφείλουσι. ἵνα παρὰ μὴ πεποιθὼς ἐμ εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὁ δὲ πούς σου, μὴ προσκόπτῃ· ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ. ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις, καὶ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, καὶ δὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. ὁ γὰρ Κύριος ἔσται σοὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ῥύσεται σοῦ πόδα, ἵνα μὴ ἁλῷς. μὴ ἀποχθεῖς ποιεῖν ἐθέλει, ἵνα μὴ ἔχῃ ἡ χεῖρά σου βοηθεῖν. μὴ εἴπῃς, ἐπανελθὼν ἐπάμυνε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν. καὶ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ σήμερον. μὴ τέκταινε σοὶ φίλου κακὰ, παροικοῦντα, καὶ πεποιθότα σοί. μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ὀργάσηται κακόν. μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀμεύδη, μὴ δὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ἀκάθαρτος γὰρ ἐναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, καὶ δὲ δικαίοις ἡ συνεδρεύει. κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις αὐτιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμίαι τοῦ Ἀναγνώστου.

Κεφ. θ'. 1. Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοίμασε τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ἀπέστειλε τὰς ἑαυτῆς δούλας, συγκαλοῦσα μετ' ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. ὃς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν, ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσατε σύνεσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσεισε. δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν ἅ. ἦ. τοῦ Σταυροῦ, ἦχος, πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χ Αἴροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς ἀσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα. δι' οὗ ἐξηφανίσθαι, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δυνάμις. Σὺ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανία. ὅπλον ἀκαταμάχητον, Δαιμόνων αὐτίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε.

Χ Αἴροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ αἰθρώπινον, τῆς ὄμπως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράστων ἐχθρὸς, ὦ τῇ σῇ ὑψώσει Παμσεβάσμιε, ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, θεόνος Δικαίων, Ὁσίων ἀπρέπεια, ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτούμενος, ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα, ὅπλον εἰρήνης ὦ φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χ Αἴροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, τῶν ἀθεμίτων ἰατρὸς ἡ ἀπάστασις, ἀπαύστων τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας. Σταυρὲ τίμιε, δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξέλυθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ Διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. σήμερον ἀνυψούμενον, χορὸὶ καθορῶντά σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σε, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀῤῥύομενοι πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, β'. Ἀπολυτίκιον.

Ω Ὃν Ἐγκαινισμὸν τελοῦντα, τοῦ παμβάσι Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τρεπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς ἐν Ἱεραῖς Τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς πᾶν δέλεαρ σου, τὰς αἱμαλάκτους Θυσίας, ἀντιδιδόντα τι, τοῖς ὀρθῶς προσ-

προσφόρᾳ, τῷ τῆς ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μετὰ, ὁ αὐτός.

Ἕτερος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τῷ Ζωοδότῃ ὁ Σταυρὸς, ἐν Οὐρανοῖς ἐδείκνυτο βασιλεῖ ἀσεβεῖ, καὶ μίκας κατ' ἐχθρῶν, ἐσφραγισμὸς δηλῶν μοναρχίας. ὃν γεγηθὼς πίστει καὶ πόθῳ, θεόθεν αἰσθόμενος πρὸς θεωρίας ὕψωμα, ἀνῳδὴν δὲ τοῦτον, ἐκ γῆς ἀναγόμενον ἀνέθηκεν, εἰς Κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Σὲ τὸν ἄνω σφραγίσματος τιμῶ ἀπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω σωματέδειξας ὡραιότητα, τῷ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε, κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἴωνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. ἡ παντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.

Ὃν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν ἁ. πολυ. καὶ ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνάπτα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστὸς, τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ, ψυχαὶ ἐγκαινίζονται. οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου. ὅθεν καὶ ἐγκαινίζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. πολυ. Ἑτέρου καν.

Ὄμοιον.

Ὄρτιος σήμερον τῷ ἐγκαινίῳ πιστοὶ, ἡμέρα κατέλαβεν ἡμᾶς προφθάσασα, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, πάντας ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότῃ, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, αἴρεσαι πίστως ὡς λυτρωτῇ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Καμόνες, ὁ Προεόρτιος τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Καμὼν Προεόρτιος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀνάβ. τῆς Θεοτοκίου.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥιζάτας κραταιὰς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ βρίμον ἀπορρίψας, κατατόμιον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπανίῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελῳδημα.

Γάλλα Οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ ἀφραινέσθω, ὁ παναγίος Σταυρὸς προσέρχεται ἡμᾶς, ἁγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον καταπαυόμενος, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, καὶ τῆς παντων θεώσεως αἴτιον.

Βδίζειν ἀσεβῶς, τὸν οὐράνιον τείχον, ἐμβιαίωσον ἡμᾶς, Παναγίε Σταυρὲ, τοὺς πιστῶς προσκυνητάς σε. ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντα βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Νωθροὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σὲ γεγονότες, Παναγίε Σταυρὲ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπίπτομεν πάντες, σὲ προκείμενον ὁρῶντες, καὶ τὸν μὲν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ Παμβασιλέως, θεοδόχον ἀγαθὸν, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε Παναμωμε, φρούρησον τῇ κληρουχίᾳ, τῷ ἀεὶ ἀφημνήσαντί σε, καὶ γοεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἕτερος Καμὼν τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Γωνίαν Μοναχοῦ.

Στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστὲ, ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν. ἄσωμεν ἆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἡ μόρφωσις τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν Οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν. ἄσωμεν ἆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τὸ μόνῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται. ὑδρίκῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι, ἄσωμεν ἆσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνέλαβας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτορα.

Ἑτε-

Ἕτερος Καμὼν τῷ Ἁγίῳ, ὃ ἡ ἀκροΐ.

Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω Μάκαρ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. ά.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Αὐτῶν σε τὸν φωσφόρον, τῆς θείας κοίμησιν, καὶ ὑπόλαμπρον μνήμην, καὶ ἑορτὴν πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς ᾠδαῖς σε φώτισον, Ἰόβαρχα Θεομακάριστε·

Φθὴς τῆς πρὸς τελείαν, σοφὲ μυήσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς ᾠδαῖς Κορμήλιε, σχολάζων Παμόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διαμοίρας ζητῶν ἀθυτήτι·

Ὁμοῦ τὰς σωτηρίας, σαφῶς ἐξέμαθον, τοῦ σαρκὶ ἑνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῆς Ἀποστόλων σε, Κορυφαίοις μούσεσι, τοῦ Δεσπότου Μάκαρ μυήσαντος·

Θεοτοκίον.

Ἔλεγες πιστῶν καρδίας, ἀεὶ δοξάζεσθαι, ἀκορέστως ἐφέσει, Θεογενῆτορ Δέσποινα. δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν ἀνθρώπων τέξασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον Ἀνάξαντε·

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. ὁ γὰρ ἐστιν Ἅγιος, πλουσίους φιλάνθρωπε·

Ὅσαν Χριστοῦσε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρὲ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι·

Ἐν ἀθροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρηνῶν καθαρᾶς, Σταυροῦ ἀείζωα μάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν·

Ὢν ὑπάρχων, Γιὸς κρεμασθεὶς τεθαμάπται, Θεοῦ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ὃν μιῷ πίστει προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφύγομεν, θαμάτου πρόξενα·

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τὰς σειράς, Ἁγνὴ Παρθένε διάῤῥηξον. σῶσόν με κυήσασα, τὸν παμοίκτιρμονα·

Ἄλλος. Εὐφραίνεται Θεοῦ σοί.

Γίασας Θεοῦ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστὲ Πνεύματι, χείσας αὐτὴν σήμερον ἀγαλλιάσεως ἔλαιον·

Ἐμέλιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀῤῥαγῆ ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ σέφεται, ὡς βλαστῷ διαδήματι·

Νέδειξας ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου οἰκονομικῶς οἰκητήριον·

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνη τοῖς Θεοῦ γῆς, τῆς ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενον, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν·

Ἄλλος. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Γίν τὸν φωτισμὸν, μετέλαβον Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείας Πνεύματος, ὅλην εἰσεδέξω παμοικὶ, τῇ θεία Κορυφαίε, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντα τὰ σωτηριώδη διδάγματα·

Ψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος, καὶ καρποὺς ὠδῖνες ἡμῖν προσηύξω, τὴν τῆς διδαγμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῆς θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἀφθονίαν, Μάκαρ Ἰόβαρχα Κορμήλιε·

Ἐγίσης ἀξιωθεὶς, ἀγγελείας Κορμήλιε σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἐδραμάτων κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον, δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι σκότους ἀγνωσίας ἐῤῥύσθημεν·

Θεοτοκίον.

Γειας φωτοειδοῦς, γεγόνασι σκιώδη, καὶ τὸν φωτοδότην φορέσαντα σαρκούμενον, ἄνθρωπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, ἄφθορε βροτῶν ἡ ἀφάτος κλησις·

Κα. ἦχος, πλ. Τὸ προσαχθέν.

Οὗ μαρτυρίᾳ τὴν σκιὰν Χριστὸς παρέδειξε, ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο, καὶ Ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν θυσίαις. ἡμεῖς δὲ πρὸς τὴν μέαν Ἱερουσαλήμ, τὴν πίστει καταφυγόντα δαβιτικῶς, δῶμεν θείαν ἀϋμνησιν, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν παντῶν ὧν πρὸ ἡμάρτομεν·

Δόξα. Κάθισμα τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'.

Ἑπεφάνης σήμερον.

Παρθὴν ἁγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐν Θεῷ ἐδέξατο, καταφωτίζουσα αὐτὴν ταῖς

ταῖς ἐμαρέτοις σε πράξεσιν, Γόρμύρα, θεόφρον Κορμήλιε:~

Καὶ μιῶ, ἦχ, δ'. Ταχὺ προκατάλ-

Π πίφει τὰ Ε'γκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τὴν οἰκουσαν ἄχραντε, ἀλλογημένη ἄμωμε, Παρθένε παμύμνητε. χαίρομτάν τὴν ἐλπίδι, τὴν εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτουμένη σε πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Γ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος, ἐπὶ Σταυροῦ σε ἔφης, καὶ ἐτάκησαν Ε'θνη. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Διόμορφος ὁρώμενος προσκυνεῖται, τοῦ πιστῶν ἀνθρώπων, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου. οἱ καταπαυόμενοι, ψυχὰς φωτιζόμεθα. Ὃς Κύριος σαρκώμενος ἐπεφάνη, καὶ ἁπλωθεὶς ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας, φωτίζει ἑκάστοτε, δεικνὺς ὡραῖος ὤν:~

Λασμὸν ἡμῖν καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, Λόγε Θεοῦ παράσχου, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, σήμερον προκείμενον, Σταυρόν σε τὸν τίμιον:~

Θεοτοκίον.

Η' κοινώσας τοὺς παθοῦς ὁ Λόγος κόλπους, σὲ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλήθη ὡς βρέφος, θέλων ἁπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον:~

Ἄλλος. Ε'παρθένα σε.

Τ'ὸ μὲν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ε'κκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρῳ, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:~

Τ'ὸ κομίζουσα τὸν χρίσιν ἡ Ε'κκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα:~

Θεοτοκίον.

Πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιαλείπτως κραυγάζομεν:~

Ἄλλος. Τὴν θείαν ἁρμοσάσης σε κόλλαν.

Ο ὗ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, Η"λιος ὡς πόρφωταυγὴς, τὴν γῆν ἐπῆλθε Κορμήλιε, ἀποδιώκων τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας Παράθηκε:~

Σ μέγας ποταμὸς ἐκπεπόρευσαι, ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἀρδεύων θείοις διδάγμασι, Στὰ ζιζάνια πυίγων, τὰ τῆς πολυθείας Κορμήλιε:~

Εκρὸς παντὶ τῷ Κόσμῳ γενόμενος, τῶν μεκρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θείαν ἔγερσιν ἅπασι, τοῖς ἐκ παθῶν μεκρωθεῖσι, διήγγειλας παμμάκαρ Κορμήλιε:~

Θεοτοκίον.

Οφίας καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς τοῦ Πατρὸς ὑπόρφυρον, ἀμνὴ Παρθένε γεγένησαι. δι' ἧς ἡμεῖς τῆς κακίας, μυσὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυτρώθημεν:~

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ο ὐ φωτισμόν σε Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, Σ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων, λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην δωρούμενος:~

Ατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς φθοροποιῶν τοὺς σὲ τιμῶντας, Σ ἀσπαζομένους τίμιε Σταυρὲ, Α'γίου πάθους, ἁγιώτατον σύμβολον:~

Ελαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας ζ ψυχὰς, καλῶν ἰδέαις, προσέλθωμεν πιστοί· τὸ ἱερὸν ζ θεῖον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσωμεν:~

Ε'ρρᾶς γλυκαίνει πρότερον, τὰ ὕδατα Μωσῆς, σημαίνων ξύλῳ, σὲ τίμιε Σταυρὲ, δι' οὗ γλυκασμὸν σωτηριώδη, τοῖς βροτοῖς ἐμαπέστειλας:~

Θεοτοκίον.

Πῦρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ σῶν, ἀχράντων αἱμάτων, παναχράντε Κόρη, σάρκα ὑλικὴν ἐνδυσάμενον, ζ βροτοὺς ἀνακαλέσαντα:~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ'ὰ πάλαι μὲν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεότητι, Μωϋσῆ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ε'κκλησίαν σου:~

Τ'ὸν Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, σὺ τάξεσιν ἀγγελικαῖς, τῷ βροτῷ τὰς χορείας, σωμάτωσις τῇ δυνάμει σου:~

Ε'κ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα,

σὺ Ἄ῾γιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν ἀνήγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου·

Θεοτοκίον.

Ἐ῾ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Ὁ αὐαβαλλόμενος.

῎Λος ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, κωφοῖς ξοάνοις Ἱερομύρνα, σέβας ἀπρονόητον ἀνθρώποις συμφθόμενος·

῞Ψιστον ἀόρατον, Θεὸν Κορνήλιε, ἐν ἀτεχνίᾳ ἐπεκαλέσω, ἐν Ναὸν ἡδάφισας, βδελυκτὴν ξοάνων, μεγάλως θαυμαζόμενος. Ὃν τὸ παντοκράτορος, φιλάτταν πρόσταγμα, ἐφυλακίσθης δεσμὰ ὑπέρτης, ἐν δεσμῶν ἀπέλυσας, τῆς κακοπιστίας τὰς ἄφρονας Θεόσοφε·

Θεοτοκίον.

῎Μβροσίαν μοι Παρθένε, παντὸς μάτων ἄφεσιν. ἐπίσκεψαί με τὸν ἀθυμοῦντα, ἐν κλυδωνιζόμενον συμφοραῖς τοῦ βίου, πάθεσι τοῦ σώματος·

Ὠδὴ, ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

῾Λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐν κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος·

Τγείας Χριστὸν σοι πλάσας ὁ Κτίστης, Σταυρὲ ἐθελουσίως, ἀμαρτόμενος αἷμα ἐν ὕδωρ ἀποκεῖται. δι᾽ ὧν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πιστῶς σε ἀνυμνοῦντες·

Ὕλον ζωοδώρητον Κυρίου, πηγὴ ἀθανασίας, ἀπολύτρωσις παντὸς τοῦ Κόσμου, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ὡς φρουρὸν ἡμῶν σωτήριον·

῎Πλον ἡμῖν ἄῤῥηκτον ἐδόθης, δι᾽ ὃ μικῶμεν πάσας, τὰς ἐνέδρας τοῦ ἀντικειμένου, θεῖε Σταυρὲ, οἱ ψυχῆς ἀθύτητι, ἱερῶς σε ἀνυμνοῦντες·

Θεοτοκίον.

῾Γιος Ναὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπεπαυμένου, ἐχρημάτισας Θεογενήτωρ. ὅθεν ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ἁγιάζεις Μητροπάρθενε·

Ἄλλος. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Οὗ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, μνῶ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. ἐν Ἐθ-

μῶν Μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, ἐλευθερωθεισαν διὰ τοῦ πάθους·

Ῥίπτωσι, τῷ δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγαι, τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τῷ Σταυρῷ τῷ τύπῳ σημειωσάμενον, ἐν σκιάζει, ἁγιαστικὴ τοῦ πάθους ἔλαμψις·

Τ᾽ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, ἐφαψῶτα κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, ἐν διαδήματι τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται·

Θεοτοκίον.

῞Θαῦμα, τῷ ἀπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειραρχον συλλαβοῦσα, ἐκ ἐξενοχώρησε·

Ἄλλος. Μαινομένων κλύδωνι.

Ἀθαρῶς ποιούμενος, τὰς ἀχάς σου, Ἄγγελον Θεοῦ, φανερῶς τεθέασαι μυστικῶς, ἐν κρείττονα, ἐν σωτηρίας ἐχόμενον. Ἀμπρωθεὶς τῷ πάθματι, φωτοβόλους γέγονας ἀκτῖνας. φωτοβόλοις λάμψεσι τοὺς πόρρατα, φωταγωγῶν ἱερομύρνα Κορνήλιε·

῎Πγμὰς τὸν Κύριον, ὁ τῇ πλανῇ πρώην σκοτισθεὶς, αὐαφάει Μάκαρ τῇ σωτηρίᾳ σου, καὶ παροικεῖ, θείαν εἰσδέχεται κατάθαρσιν·

Θεοτοκίον.

῾Τῆς δόξης Κύριος, ἐξ αἱμάτων σου παρθενικῶν, ἐσαρκώθη μόνος ὡς ἐπίσταται. Παρύμνητε, σώζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Κοντάκιον, ἦχ. δ. Ἑτέρα ἁρμονία.

Τ᾽ραμὺς πολύφωνος ἡ Ἐκκλησία, ἀνέδειχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πόθους. ἐν ᾧ ἑορτῶν κραυγάζομεν. τὸν τοῦτον οἶκον στερέωσον Κύριε·

Ὁ Οἶκος.

῾Πδυνήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου καὶ σαρκὸς τῆς Βρομητῆς μὲν γόνος φύσει καθυποπτεύθη. φῶς. ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ χάριτι. ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ᾽ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἰκον προσδοκῶντες ἐπίξαμεν, ἐν βοῶμεν. τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε·

Τῷ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ΄. μνήμη τῆς Ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

῍. Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν μέσος. Ἐγκαινίοις σοι τὸν τάφον τιμᾷ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

῍. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ᾔξαγες. Πίστῳ ἀπαρχὴ τῆς ἐπ᾽ Ἐθνῶν Χριστέμπορος.

Τ῍τος ἐν τοῖς τῆς ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν. ὃς βίον μετηρχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἄγγελον προσφερόμενον αὐτῷ, τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μεταπαλέσασθαι, ἐν παρ᾽ αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. ἐν τοῦ Πέτρου παραγενομένου πρὸς αὐτὸν, ἐν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς συνελθοῦσι, καὶ αὐτῷ προσευχὴν, κατηχήσας τε, ἐν βαπτίσας, τὴν προσασίαν τῆς Σκέψεως πόλεως ἐγχειρίζει. ὧν ἀρὼν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, ἐν αὐτὸν τὸν Ἄργυρον Δημήτριον παροικεῖ τῷ Χριστῷ πεπιστακότα. ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κρημίδης, Λεοντίς, Σοσθένης, Στρατωνὶς, ἐν Σελάνης.

῍Ν τῇ Ἀλεξανδρέων Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρημίδης Διακόνου ἁλαλάμψαντος, ἐπίστευσαν δι᾽ αὐτὸν Λεόντιος, ἐν Σωσθένης. ὁ μὲν Γαλατίᾳ τῇ βαρβάρῳ ἐν ἀπίστῳ, Σέλευκος ἐν Οὐαλεριανὸς, Μακρόβιος, ἐν Γορδιανός. Σωσθένης δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. ἐν ὁ μὲν Μακρόβιος, Κρημίδης, Λεόντιος, ἐν Σωσθένης ἐν Ἀντιόχου μετὰ πλείστους βασάνους, δεθέντων χεῖρας ἐν πόδας, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπορρίφησαν, ἐν τὰ τέτων λείψανα τῇ ξηρᾷ διασωθέντα, δι᾽ ὁπασίας Ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῇ καλύψαι προσέταξαν. οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σέλευκος, καὶ Οὐαλεριανὸς, Μακρόβιος, ἐν Γορδιανὸς, διὰ τῆς ἐκεῖσε Ἄρχοντος, πυρὶ ἐν ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θηρίοις βορᾶ ἐξετέθησαν, ἐν τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας Ἄρχων, δύο φυτὰ κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ

κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν ἅγιον Στράτωνα, ἑκατέρας αὐτῷ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς προσέδησε. ἐν ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους, εἰς τὸν ἴδιον τόπον διεμερίσαντο τὸν Ἅγιον, καὶ ὅτως τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέδωκε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γορδιανοῦ, Μακροβίου, Ἡλεῖ, Ζωτικοῦ, Λουκιανοῦ, ἐν Οὐαλεριανοῦ.

῍. Ποθῶν τὸν ἐν σοὶ Χριστέμπορον μακρὸν βίον,

Ὁ Μακρόβιος τὸν βραχὺ λείπει ξίφει. Τ῍τοι ἦλθησαν Θεῷ Λικιμίου. ὑπῆρχον δὲ ὁ μὲν Γορδιανὸς Καππαδόκης, ὁ δὲ Μακρόβιος ἐκ τῆς τῆς Παφλαγόνων χώρας, μέσην ἀγομτάτην τὴν ἡλικίαν, ἐν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τέλειοι. καὶ ὅτοι μὲν ὡς προεγράφη, ἐτελειώθησαν. ὁ δὲ Ζωτικὸς, Ἡλεῖ, καὶ ὁ Λουκιανὸς, κατὰ τὴν Τομαίων πόλιν προσάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος, μυρίας πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. ὁ δὲ Οὐαλεριανὸς ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς ἁγίων Θρώνων, ἐτελειώθη.

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἐ῾οι θεὸς ὁ Βαβυλῶνι, πρόσταγμα Τυραννικὸν, εἰς φλόγα φορ θέμενοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβόων. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ἄλαι ἐν ταῖς ἀλογίαις, τῶν παίδων ὁ Γιακὼβ, σὲ προδιεχάραττε τίμιε Σταυρέ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς σε μᾶλλον προσκυνοῦντά παντοτε, φωτισμὸν ἀῤῥυόμεθα·

῎Ἀβδωσε προεικονίζει, θεῖος πάλαι Μωσῆς, Σταυρὲ τέμνων θάλασσαν. ἡμεῖς δὲ σὲ μᾶλλον προσκυνοῦντά, παθῶν ἀβρόχως πέλαγος, χαλεπὸν περαιούμεθα·

Τόματί σε ἐν καρδίᾳ παναγεβάσμιε Σταυρὲ, μᾶλλον περιστυλούμενοι, τὸν ἁγιασμὸν τὴν ὑγείαν, τὴν σωτηρίαν παντοτε, ἀπαντλοῦμεν ψυχῆς τε ἐν σώματος.

Ἀρθρίνε ἀλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, καθικετεύοντων σε. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν πάντες, ἐν σοὶ βοῶμεν, Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τὴν ποίμνην σου·

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραάμ.

Ῥοσοβόλος μὲν ἡ καμηπαία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ. μᾶλλον δὲ ἐξ ἐλαίου χρῖσμα Πνεύ-

ματικὸν ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας. ἀ-
λογημένος εἶ ὁ τῷ μαῷ τῆς δόξης σου Κύ-
ριε :~

Ὡ Σὺ καὶ μίμῳ τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ μέᾳ σκη-
νῇ, παῦσον οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τῷ Πνεύματι
κῷ δροσιζόμενοι βοήσωμεν. ἀλογημένος
εἶ ὁ τῷ μαῷ τῆς δόξης σου Κύριε :~

Ο Ἱκετεύομέν σε τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι,
δεῦτε ὁ παράδι ταύτῃ βασιλικῇ, συ-
μαθθῶμεν τῷ μυμφίῳ Χριστῷ. ἀλογη-
μένος εἶ ὁ τῷ μαῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτόκιον.

Ῥ Ο τῆς Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκεύω-
μα, χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. ἀλογημένη
σὺ ὁ γυναιξὶν ὑπάρχεις Παρθένε Δέ-
σποινα :~

Ἄλος. Ὁ ὑπερυψόμενος.

Ϛ Τὴν Ἐθνῶν γεγενῆσαι, ἀπαρχὴ Κορνήλιε. πρῶτος γὰρ τὸ βάπτισμα, ἐδέξω
τὸ ἅγιον, ὁ Πνεύματος τοῦ χάριν, ὡς
τὸ πεῖν οἱ θεηγόροι :~

Ἐ Ἔγνως τοράσια, τελῶν θείᾳ χάριτι,
πρὸς πίστιν ἐζώγρησας, τοὺς πάλαι κα-
κόφρονας, διδάξας ἁμαρτάνειν, ὁ Θεὸς
ἀλογητὸς εἶ :~

Ϛ Ἐν τῇ γῇ κρυπτόμενος, ὁ βάτῳ σκεπό-
μενος, θείαις εἰσηγήσεσι, σοφὲ πεφα-
νέρωσαι. θαυμάτων βρύων χάριν, Σ
μοσήματα διώκων :~

Ἔ Τρανῶς προφθάσασα, δόγματα σωτήρια,
Σ παῦσον Κορνήλιε, ψυχὰς ὁμηδώσα,
ἐδεήθης ἁμαρτάνων, ὁ Θεὸς ἀλο-
γητὸς εἶ. Δόξα.

Ἅ Ἁγίαν τρισυπόστατον, μονάδα δοξάσω-
σωμεν. Πατέρα προαίωνον, Υἱὸν ὁμόσ-
σιον, καὶ Πνεῦμα μεγαλύνοντα, ὁ Θεὸς
ἀλογητὸς εἶ :~

Θεοτοκίον.

Ὡ Φθης τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσα-
σα, τῇ θείᾳ γονῇ σου Παρθένε Πα-
νάμωμε. διόσε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ
δοξολογοῦμεν :~

Ὠδὴ, ἡ. Ὁ Εἱρμός.

Ἔ Τρωτὰ τοὺς παντοδυνάμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς
ἐδρόσιζες, ὁ ἐδίδασκες μέλπειν. πάντα
τὰ ἔργα ἀλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥ Ὁ σωτήριον ὅπλον ὁ ἄῤῥηκτον, τῆς πί-
στεως τοὺ ἑτοίμου βοήθειαν. τοὺ κραταιοῦ
αὐτίληψιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, μοῦ
προσκυνοῦμεν, κατενώπιον πάντων προ-
κείμενον :~

Ϝ Ψηλῶς σοὶ ξύλε ἀνήρτησεν, ἐγκαρσίως
τὸν ὄφιν ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋσῆς προ-
γράφων σε, παμσεβάσμιον Ξύλον. δι' οὗ
τῆς πλάνης, μοναῖς ἐκλυτρούμεθα ὄφεως.

Φ Ωτισμὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πέφυκας, φω-
τοδότα Σταυρὲ παμσεβάσμιε. σὲ γὰρ περι-
πτυσσόμενοι, τὰς ἀρχάς τε τοῦ σκότους,
ὁ ἐξουσίας, ἐκτρεπόμεθα θείᾳ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ῥ Ἡμᾶς ἀχράντου καὶ Παρθένου τιμήσωμεν,
τοὺ τὸν ἄναρχον Λόγον καὶ ἄκτιστον,
ὑπερφυῶς κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτη-
ρίαν, ἀναβοῶντα. ἀλογοῦμεν Παρθέ-
νε τὸν Τόκον σου :~

Ἄλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ϛ Ἡμέρον χιτῶνα μοναῖς, τὸν ἄνωθεν ὑ-
φαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία
σου Κύριε, ὡς πόρ Νύμφη ἐκόσμησατο. ὁ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ πρὸς ἀφροσύνα
λους, ἐκβοῶντας, πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον :~

Ϛ Ἡμέρον ὁ δάντρος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀ-
μέδειξε Παράδεισον μοναῖς, τοὺ μέᾳ ταύ-
τοὺ σκιοὺ, φρούσαν, κατὰ ξύλου τῆς
γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπ-
λον τοῖς φάλλουσιν. ἀλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Δόξα.

Ἅ Ἁγὸς ἐξ ἀναρχου σε Υἱὸν, ὁ Πνεῦμα ἅ-
γιον μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄτ-
μητον ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, ὑποστάσεσι
τρισὶ σέβοντα φάλλομεν, ἀλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Ϛ Τὴν μόνην ἁγίαις γενεαῖς, Παρθένε ἄ-
χραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς
Θεότητος γέγονας, ἐμβιαίτιμα Πανάμω-
με, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τῇ ἀπροσί-
τῳ φωτός. ὅθεν πάντα σὲ ἀλογοῦμεν
Μαρία Θεόνυμφε :~

Ἄλος. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ο Ὁμον ἐκ ψυχῆς, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα
Θεὸν ἱκέτευσας, μοὺς ἀθύτητι. ὅθεν
ἐγέ-

ἐγενν, ἀπαρχὴ Θεοφόρε, τῷ ἐθνῶν τιμία, ἐ Πνεύματος δοχεῖον·

Νηθρακι τῷ σῶν, Μάκαρ ἐμπύρων λόγων, τὴν ὕλην κατέφλεξας, τῆς ματαιότητος. ὅθεν πρὸς φέγγος αἰώνιον μετέβης, πάντας καταυγάζων, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας·

Λῆρος σ' μερεὶς, ἐ βοηθὸς ἐ ῥύσης, ἰσχύς τε ὕμνησις, ἐ φῶς σοι γέγονε, Λόγος ὁ πάντα καλῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἐ χειραγωγία, Κορνήλιε θεόφρον·

Δόξα, καὶ νῦν.

Τριε Πατὴρ, ἅγιε Λόγε Πνεῦμα, Παναγία ἄκτισε, Τριὰς ἀμέριστε, σῶζε τοὺς πόθῳ, ὑμνοῦντάς σε τὸ κράτος, σ' τὴν Βασιλείαν, ἐ τὴν μεγαλωσύνην·

Θεοτοκίον.

Ἄμοι ἐφ' ἡμᾶς, τὰ σὰ ἐλέη Κόρη, συνήθως καὶ αἴτησαι, Ἀγνὴ συγχώρησιν, παντων πταισμάτων, ἐ ἀγνοίας, ἐξ ἀπροσεξίας, ἐ ἡμῖν ἐπισυμβάντων·

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη, ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη, σὲ Θεοτόκε διὸ πάντα μεγαλύνομεν·

Ριζὸς ἐπί σοι ἀνηρτημένος, τὸν Κόσμον ἀνύψωσε πεσόντα, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἀληθῶς Σταυρὲ Κυρίου ὄθεν, σὲ πόθῳ νῦν προσκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν·

Τχας ἀγνιθῶμεν καὶ καρδίας, καλῶν ἐπιμόνοις ὀργασίαις, ἐ προκείμενον μέσον τὸ σωτήριον ὁρῶντάς σε Σταυρὲ Ξύλον, πίστει ἐ πόθῳ, θεοφρόνως προσκυνήσωμεν·

Ἥλιος μέγας ταῖς ἀκτῖσι, ταῖς σαῖς καταυγάζεις τοὺς ἐν σκότει, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγεις, ὡραιότατε Σταυρέ. ὅθεν φώτισον πάντας, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε·

Θεοτοκίον.

Ὠτί με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκητήριον Παρθένε. τῷ παθῶν μου τὸ σκότος, καὶ τῷ ἡδονῶν τὸν βαθύτατον ὄντως μύκτα, Θεοκυήτορ Παναγία ἀπελαύνουσα·

Σεπτέμβ.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἐ νηφαλαίοις ὄμμασι νοός, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, καταμανθάνωμεν·

Χαῖρε καὶ σύμφραιμος ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τὴν λαμπρότητα, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷσου κράζουσα, σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν·

Ἦν ἐξ ὕψους ἄμωμον Σωτὴρ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου. ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σέ, τὸν ὑπὲρ ταύτης τὸν σὸν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα·

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρας, τῆς Εὔας πάντας Ἀγνὴ ἐρρύσθημεν, καὶ τὸν ζωὸν ἀράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σου Ἀνύμφευτε·

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἔραν παρήγγειλεν, Ἐκκλησία πᾶσα συγκροτεῖ, τῇ μνήμῃ σου τῇ σεπτῇ, Κήρυξ τοῦ Χριστοῦ. σὺν γὰρ ἰσοστασίοις, τῷ Ἁγίων ὤφθης Μαθητῇ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡς ἐκεῖνοι κληρωσάμενος·

Ραιώθης δόγμασιν, ἀσεβείας ὡς Ἐνεργός. ἐξωμοιώθης Θεοῦ, θείοις λειτουργοῖς. πηγάζεις δὲ παντοτε, ἰαμάτων Μάκαρ ποταμούς. παύων νοσήματα, τῷ ἀνθρώπων ἱκετεύοντας·

Τολιθεὶς ἱμάτιον, σωτηρίου ὅπερ ὁ Χριστὸς, ἐξήφανε σαρκωθείς, μνῶν περιχαρῶς, τὰ ἄνω βασίλεια, περιπολεῖς βλέπων καθαρῶς, κάλλος ἀμήχανον, τοῦ Νυμφίου ἐξιάγασε·

Τιμία θήκησε, ὥσπερ κρουνὸν βρύει τοῖς πιστοῖς, ἰάματα δαψιλῶς, ἐ ἀποσοβεῖ, Κορνήλιε πνεύματα τὰ πονηρὰ, ἐ φωταγωγεῖ, πάντων τὰ ὄμματα, τῷ ἐν πίστει ἀφημέρτως σε· Θεοτοκίον.

Ωτισμόν μοι αἴτησαι, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ἐκλάμψαν τὸν σκοτασμὸν, πόρρω ἀπ' ἐμοῦ, ἐμαποδιώκουσα, ἐ πειρασμῶν καὶ τῶν ἡδονῶν, ἀλλ' ἡμᾶς Δέσποινα, προστασία ἀκαταίσχυντε·

Ἐξαπος. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθεὶς ἑκουσίως, Θεὸς Σταυρῷ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ μίσας πᾶσαν τὴν Κτίσιν. τάφῳ δὲ ξωοδόχῳ, ἐτέθη ὁ βριμόβρος, ὡς Θεὸς ἐξαφείσῃ ἅ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν Ἀσωμάτοις τάξεσι, τὰ Ἐγκαίνια παντός.

Ἕτερον Ὅμοιον.

Ἔσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς κτὶ σαρκα, διὰ Σταυρὸν εἰργάσατο, σαρκωθεὶς ἑκουσίως, εἰς ἀνακαίνησιν Κόσμου. τάφῳ δὲ κατετέθη, ἐξαμασας βριμόβρος, καὶ ζωῆς αἰωνίου, τὴν ἑαυτῷ, προδεικνύει ἔγερσιν, ἧς ἐν πίστει τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια, τῷ Θεῷ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ετ' ἀφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ χαῖρε Παρθένε. χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, τῷ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας. χαῖρε δι' ἧς ἀνυμνώθη, πρὸ βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷσου. χαῖρε δι' ἧς, ὑπ' Ἀγγέλων, παντότε προσκυνεῖται, ἐν Οὐρανοῖς παναύμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἤχῳ δ'. ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡμέρα ὁ σύνθεος, Σίδρὸς καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος, Σὸν μένει ἐν Κόσμῳ, Τάφος ὁ θεῖος τῇ ζωῇ, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθανάτου. βλυσταίνει ῥεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρύει τὰ μάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Σταυρὸν ἡ ἀνωθεν, φωτοφανὴς αὐγὴ λάμπουσα, καὶ τὰ παντα φωτίζουσα. πίστει ὦν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τὸν Κτίστην, Ἀνάστασιν παντός, καὶ ἐγκαινίων ὁρῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν παννυχίαν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἵλεων εὕρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Ἔσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τῷ Σταυρῷ σκήπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθαίρωμεν, ἁγναθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θείᾳ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ Ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θορύβως αὐτὸν μέλπουσιν.

Ἕτερα Ἰδιόμελα, ἦχος, α'.

Γαφὴν Μοναχοῦ.

Γκαινίζω ἐγκαινίζω ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. ἥκει γὰρ σοι τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου Θεοῦ σὲ ἀνατέταλκε. τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Πατὴρ ᾠκοδόμησε. τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε. τοῦτον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκαίνισε, τὸ φωτίζον σημαίνον καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀναι μὴ ἐγκαινίζω τὸν Ναὸν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὁλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε. ὅτε δὲ ἠυδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὴ ἀρνῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, αἱματάκτους θυσίας, τὰ σωτήρια τῷ Κόσμῳ προσφέρει τῇ δόξῃ σου. πάντων γὰρ δεσπόζω, τὰ πάντα ἁγιάζεις τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος, δ'. Γαφὴν Μοναχοῦ.

Γκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ Σου ζωηρρύτῳ Αἵματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου Πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. διὸ ἀθροισθεῖσαι, τῇ πίστει αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν, τὸν Πατέρα Σὺν Υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, ἦχος, γ'.

Ρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγων ἄνθρωπε, γενοῦ καιρὸς αὐτῷ παλαιός, καὶ ψυχῆς ἑόρταζε τὰ ἐγκαίνια. ἕως καιρὸς ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδὸς, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον. ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. τοῦτο τῇ Ἑορτῇ καρποφόρησον, τῷ καλῷ ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος. ὅτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος. ὅτω τιμᾶται ἡ τῇ Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γαφὴν Μοναχοῦ.

Ριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξαμάσασιν, τοῦ γένους τῆς ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ὀρυθραῖς τοὺς σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ἐπιχρύσαι φιλαν-

λαθρωπάσαμβος. μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κηδωμένους, καὶ πάλιν τῶν ἀπὸ σῦ διάσασιν. ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περισάσει λαόν σου, καὶ αὐάσηθι πολέμησον, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς ὡς παμτοδώαμος:~

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτυργίαν Τυπικά, ℣ ἐκ τῦ Καθόμωμ. Ω, δὴ, γ'. ℣ ς'.
Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.
Καὶ εἰ βύλῃ.
Κύριε ἠγάπησα ἀπρέπειαν οἴκου σου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδ'. Ἡ Παγκόσμιος Τ'-ψωσις τοῦ Τιμίου ℣ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.
Καὶ ἡ κοίμησις τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. διὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τῆς Τ'ψώσεως, μετετέθη ἡ τούτου μνήμη ἐν τῇ, ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου Μηνός.
Γρέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῦ Ἀναστασίμου ψάλλεται, οὔτε Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.
Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν ϛ. δ'. ϛ. Προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.
Ψυχὴν σὴν Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ σωαμύνωσας, τοῦ Ἀδὰμ τὸν ἔκπτωτον, φύσιν ἅπασαν. διὸ ὑψοῦντά σὲ τὸν ἄχραντον, Σταυρόν σε φιλάνθρωπε, τῷ ὄζ ὕψει σε ἰσχύω, δοξαζομεν κραυγάζοντά σοι, σῶσον ὕψισε, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τῷ σεπτῷ τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σοῦ Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν:~

Ὅμοιον.
Ἀληθῶς μνεῖ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέσποτα. σὴν πόδας ἔσησαν, σοῦ οἱ ἄθλιοι. σήμερον πόθῳ ὑψούμενον, Σταυρόν σε τὸν τίμιον, ℣ ὑψοῦντάς ἀσεβῶς, δυσωπουμένους κράζοντάς, πάντας ὕψισε, τῷ σταυρῷ σε τῷ θείῳ, ἁγιάσας, σῆς ἀφάτε ἀπολαγχνίας, μετόχους δεῖξον ℣ χάριτος:~ Ὅμοιον.
Σταύρωτον βόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχητον, ℣ ὡς σκῆπτρον εὐθυον, προσκυνοῦμέν σου, Σταυρὸν Χριστὲ τὸν Παράγιον, δι' ὃ Κόσμος σέσωται, ℣ χοράζει ὁ Ἀδὰμ, γηγενῶν τὰ συγήματα. τοῦτον ἀσμασιν, ἀφημνοῦντες τιμῶμεν, ℣ τῷ τότε, θείαν ὕψωσιν τελοῦντες, τὸν ἱλασμὸν ἐξαιτούμεθα:~

Δὶς τρεῖς τὰ ά.
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.
Τὴν σκέπην κραταιὰν, ὑπάρχεις ὁ τεμνόμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει ℣ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε:~
Ἀπὸ τῆς γ'. στιχηρὰ, ἦχος, β'.
Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.
Ἡ μόρον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυμνοῦται, τὸ ζωηφόρον Ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος:~
Τῆς δ'. Τ'ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ. Τὸν τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσυνῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα:~
Τῆς ε'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν.
Αἴροις τὸ ὅπλον πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' ὃ ἀπὸ γῆς ἠρθημεν:~
Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.
Εὔτε χαρμονικῶς. ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ Σωτήριον Ξύλον. ἐν ᾧ ἔζεταμύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις:~
Τροπάριον, ἦχος, ά.
Ὅσον Κύριε τὸν λαόν σου, ℣ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, ℣ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰ μὴ ἔστι Κυριακὴ, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. εἶτ' ὦμ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εὐθὺς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν δὲ ϛ. καὶ ψάλλομεν ϛ. ἦχος, πλ. β'.
Ὅλως ἀπόθεμενοι.
Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται Κτίσιν ἅπασαν. ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, ℣ κατεκάλλυνε, ℣

εἰς Οὐραμοὺς πολιτάνεσθαι· ἠξίωσεν ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος. ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι τῷ αὐτοῦ μεγαλυνώμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

ΜΩσῆς προετύπωσε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ καταφοπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν Τύραννον Σταυρὲ τίμιε, τῷ πιστῶν καύχημα, ἀθλητῶν φέρεγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα. διόσε αἰνούμενον, βλέπουσα ἡ Κτίσις ἀνθραίνεται, καὶ παγκυρεύει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι·

ΣΤαυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι. σήμερον ὑψούμενος θείῳ πάθει, αὐνοῖς ἅπαντας, τὰς κλοπῆς βρώσεως ἀπωθουμένους καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας. ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χείλεσι. πιστῶς περιστυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρρυόμεθα, ὑμνοῦντες βοῶντα, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσωμεν, θεῖον ὑποπόδιον·

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.

ΛΕῦτε ἅπαντα τὰ Ἔθνη, τὸ ἀλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη. τὸν γὰρ προπάτορα Ἀδὰμ ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται, καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτῶμα βλαίσιον, ὁ Τυραννίδι κρατήσας τοῦ Βασιλείου πλάσματος, αἵματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως ἀποπλύνεται, καὶ καταράλυται, καταδίκης δικαίας. ἀδίκῳ δίκῃ τοῦ δικαίου κατακριθέντος. ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακρίτου. ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ τῇ περὶ ἡμᾶς σῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ. δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΕΞῆρε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἦγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ. καὶ ἐπορεύοντο ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. ἦλθον δὲ εἰς Μορρά, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μορρᾶς. πικρὸν γάρ ἐστιν. διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωσῆ λέγοντες. τί πιόμεθα; ἐβόησε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος, ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραξε καὶ εἶπεν. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. καὶ ἦλθον εἰς Ἐλείμ. καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα φοίνικες. παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα, ἀπῆραν δὲ ἐξ Ἐλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον Ἐλείμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ·

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΥΙὲ, μὴ ὀλιγώρει παιδίας Κυρίου, μὴ δὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει. μαστιγεῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ ἄνθρωπος, ὃς οἶδε φρόνησιν. κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίον καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ ὁδὸν πορνικήν. εὔχρως ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς. ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. ἐκπορεύεται δικαιοσύνην μόνον δὲ καὶ ἔλεον, ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. ξύλον ζωῆς ἐστὶ, πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῶς·

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΑΔε λέγει Κύριος, ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλὴμ διαπαντὸς ἡμέρας, καὶ νυκτός. καὶ οὐ κλεισθήσονται τὰς εἰσα-

Κεφ. κ'. 22.

Κεφ. ξ'. 11.

Κεφ. γ'. 11.

γαγεῖν πρὸς σὲ δυνάμιν Ε'θνῶν, ἐ Βασιλεῖς αὐτῆς ἀγομένους. τὰ γὰρ Ε'θνη Σοὶ Βασιλεῖς οἱ τιμήσοντί σε δηλώσουσιν, ἀποδέξονται, ἐ τὰ Ε'θνη ὀρήμια ὀρήμωθήσονται· ἐ ἡ δόξα τῦ Λιβάνυ πρὸς σὲ ἥξει, ἐμ κυπαρίσσῳ ἐ πεύκῃ ἐ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγίον μυ, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μυ δοξάσω, Σ παραδόσονται πρὸς σὲ δεδαικότα, οἱ Τἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, ἐ παρωξυναντων σε, ἐ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σε πάντα οἱ παρωξυνάντα σε, Σ κληθήσῃ πόλις Κυρίυ Σιὼν τῦ ἁγίυ Ι'σραήλ. διὰ τὸ γεγενῆθαι σε καταλελειμμένην, ἐ μεμισημένην, ἐ ὐκ ἰδ' ὁ βοηθῶν σοι. ἐ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, ἀφροσύνῃ γενεαῖς γενεῶν, ἐ θηλάσεις γάλα Ε'θνῶν, ἐ πλοῦτον Βασιλέων φάγεσαι. ἐ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, Σ ὁ ῥυόμενός σε ὁ Θεὸς Ι'σραήλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν π. Ι'διόμελον, ἦχος, α.

Α'νδρέου Ι'ερουσολυμίτυ.

Η'μῶν ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τῦ Δαβὶδ πρᾶξας εἴληφεν. ἐδὲ γὰρ ἐμφανῶς τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σε προσκυνοῦμεν ὑποπόδιον, καὶ ἐν τῇ τῶν ἑτερούγων σε ἐλπίζοντα σκιᾷ, Παροικτίρμον βοῶμέν σοι. σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῦ προσώπυ σε. ὀρθοδόξων λαόν σε τὸ κράτος αὐξῆσαι, τῇ τῦ τιμίυ Σταυρῦ σου αὐξήσει, Χριστὲ πολυέλεε.

Ο' αὐτός.

Ο' φυτευθεὶς ἐν κραμίῳ τόπῳ, ξύλον τῆς ὄντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ τῶν αἰώνων Βασιλεύς. ἐν μέσῳ τῆς γῆς, ὑψηλὸν σήμερον, ἁγιάζει τὴν Κόσμυ τὰ πέρατα, Σ ἐγκαινίζεται τῆς Α'ναστάσεως ὁ οἶκος. ἀγάλλονται Α'γγελοι ἐν Οὐρανῷ. ἐ ἀθρόαι μονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς. Δαβιτικῶς βοῶντα καὶ λέγοντα. ὑψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Σ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν. ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο' αὐτός.

Ροτυπῶν τὸν Σταυρόν σου Χριστὲ, ὁ Παρχιάρχης Ι'ακὼβ, τοῖς ἐγγόνοις τὴν δόλογίαν χαριζόμενος; ἐπὶ ταῖς καρδίαις ἀμάλλαξε τὰς χεῖρας πεποίηκε. τὸν τὸν δὲ Σωτῆρ ἡμεῖς σήμερον ἀμυθήτα κραυγάζομεν. δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ τὸ νῖκος, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ πάλαι.

Η'χος, β'. Θεοφάνυς.

Εἷς θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τῦ Ζωοδότυ ὁ Σταυρὸς ἐν Οὐρανοῖς, ἐδείκνυτο Βασιλεῖ ἀσεβεῖ, ἐ μίκας κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸς δηλῶν μερῶς. ὃν γεγηθὼς πίστει ἐ φόβῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν, πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, ὡσαδὴ δὲ τῦ τὸν ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέθωρεν, εἰς Κόσμυ λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο' αὐτός. Κυπριανῦ.

Τῶν χειρῶν ἀναλλαγὴ τῦ Παρχιάρχου Ι'ακὼβ, ἐπ' ἀλογίᾳ τῶν τέκνων, τὸ κραταιὸν τοῦ Σταυρῦ σε προεδήλωσε σύμβολον. ὑπὲρ ἡμεῖς κατέχοντα, ἀρράγες φυλακτήριον, τὴν τῶν δαιμόνων παθῶν ἐκδιώκομεν φάλαγγα, καὶ τῦ βελίαρ ἐν αὐτῷ, τὴν ὀφρὺν καταβαλόντα, τῦ ἐχθίστυ Α'μαλὴκ φοπώμεθα τὴν παμόλεθρον δυνάμιν. αὐτὸν ἐ μὲν ἀνυψούμενον ἀσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ, εἰς ἴλασμὸν ἁμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν. Κύριε ἐλέησον ὁ ἐκ Παρθένυ σαρκωθείς. οἰκτειρον τὸ τῶν χειρῶν σου ἀγαθὲ σοφὸν δημιούργημα.

Ο' αὐτός. Λέοντος Δεσποτικόν.

Τ'μνα σκεπὴ κραταιὰ, ὑπάρχεις ὁ ῥιμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστῦ. ἁγίασόν με τῇ δυνάμει σε, ἵνα πίστει ἐ πόθῳ προσκυνῶ ἐ δοξάζω σε.

Η'χος, δ'.

Ροτήσωμεν σήμερον ἀσματικῶ παμήγυει, Σ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἐ τῇ γλώττῃ φαιδρῶς βοήσωμεν. ὁ δι' ἡμᾶς Χριστὲ, κρίσιν καταδεξάμενος, ἐ ἐμπτυσμὸς καὶ μάστιγας, ἐ τὸ κόκκινον περιβαλόμενος, ἐ ἐν Σταυρῷ ἀνελθών· ὑπὸ δίκην ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, τὸ φέγγος ἀπέκρυψε, καὶ τῷ φόβῳ γῆ ἐσείετο, ἐ τὸ καταπέτασμα τῦ Ναῦ ἐσχίσθη δυνάμει. αὐτὸς καὶ νῦν δώρησαι τὸν Σταυρόν σε τὸν τίμιον, ἡμῖν φρουρὸν ἐ φύλακα, ἐ ἐλαύνειν πᾶν δαιμόνων. ἵνα πάντες προσ-

κυνοῦσ-

πτυσσόμενοι, βοῶμεν αὐτῷ. σῶσον ἡμᾶς Σταυρὲ τῇ δυνάμει σου, ἁγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου τίμιε Σταυρὲ, καὶ κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου. ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι, Σ σωτηρία τῇ ψυχῶν ἡμῶν :~

Ο αὐτός. Ἀματολίκ.

Φ Ωτολαμπὴς ἀστὴρ ὡμ τύπος, προεδείκνυε Σταυρὲ, ῥόπαιον μίκης δυσεβεῖ Ἀμακτι τῷ παύ. ὃ ἡ Μήτηρ Ἐλένη αὐδραμένη κοσμοφαεῖ πεποίηκε, Σ σὲ σήμορον αὐυψοῦντα τῶν πιστῶν χορεῖαι κραυγάζομεν. φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλλάμψει σου Σταυρὲ ζωηφόρε, ἁγίασον ἡμᾶς, τῇ ἰσχύϊ σου παυσέβαστε Σταυρὲ, Σ κράτυνον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὑψούμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν :~

Δόξα, Σ νυῦ, ὁ αὐτός. Ἀματολίκ.

Ψ Οὗ τιμίκ Σταυρὸς Χριστὲ τὴν ἐμβύγειαν, προδιατυπώσας Μωυσῆς, ἐροπώσατο τὸν ἀμαυτίον Ἀμαλὴκ, ἐν τῇ ὀρήμῳ Σινᾶ. ὅταν γὰρ ἐφύπλωτας χεῖρας, Σταυρὸν τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυεν ὁ λαός. μυῖ δὲ τῷ πραγμάτων ἡ ἔκβασις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. σήμορον Σταυρὸς ὑψοῦται, Σ δαίμονες φυγαδεύονται. σήμορον ἡ Κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται. πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα. διὸ γηθόμενοι πάντες προσπίπτομέν σοι, λέγοντες, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι :~

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμοια, ἦχος, πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ Αἴροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς δυσεβείας τὸ ἀκίνητον ῥόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν φωτισμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα. δι' ὃ ὀζηφάμεσθαι, ἡ φθορὰ Σ καταργεῖται, Σ κατεπόθη, τῷ θανάτῳ ἡ δυνάμις, Σ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανία. ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων αὐτίπαλε, δόξα Μάρτυρων ὁσίων, Σ ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμνὴ σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος :~

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χ Αἴροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' ὃ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄμπως χαράς σημεῖον, ὁ καταράστων ἐχθρὸς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει παυσεβάσμιε, ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, θεῖος διακαίωμ, Ἱερέων ἀπρέπεια, ὁ τυπούμενος, Σ δεινῶν ἐκλυόμενος, ῥάβδος τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα, ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα, τὸ παρέχον τοῖς τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος :~

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χ Αἴροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, τῶν ἀθεμύτων ἰατρὸς ἡ ἀμάρτασις, ἁπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας. Σταυρὲ τίμιε, δι' ὃ διαλέλυται, ἡ φθορὰ Σ ἔζωώθησεν, ἡ ἀφθαρσία, Σ βροτοὶ ἐθεώθημεν, Σ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. σήμορον ἀνυψούμενον, χορσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, Σ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀῤῥυόμενοι πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, Σ νυῦ. ἦχος, πλ. δ'.

Γωαύμε Μοναχοῦ.

Θ Ὅπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐροπώσατο, Σ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου Χριστὲ ὁ Θεός. σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν, χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι. Κύριε σωτῷ λησῇ, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς :~

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ω σον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. Σ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐκτένια. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. κάθ. καὶ. ἦχος, ά.

Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.

Ψ Οὗ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε. ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτὴρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι λησῇ. Σ ῥυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μου Κύριε. δέξαι ὡς πρὸ ἐκείνου Σ ἡμᾶς. κραυγάζοντας ἡμάρτομεν, παύ-

παντὰς τῇ ἀναστάσει, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δις.

Μετὰ τὸν β'. Ἀλλ. καὶ. Ἦχος, πλ. β'.

Ὁ μοῦ ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τῷ Σταυρῷ σου. τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τῷ θανάτῳ Κύριε. ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, ἀπέλυσε φόβῳ. ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Ἕτερον Κάθισμα, μετὰ τὸν Πολυέλεον, Ἦχος, πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ῥοδιετύπῳ μυστικῶς πάλαι τῷ ξύλῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυρὸν τὸν τύπον. ὡς τὰς χεῖρας ἐκτείνας σαφῶς Σωτήριον. καὶ ἔστη ὁ Ἥλιος ἕως ἐχθροὺς ἀμύνας, ἀθῳώσαντός σοι τῷ Θεῷ. μᾶλλον ἔδωκεν Σὲ τὸν Σταυρὸν σε ὁρῶν, καὶ κράτος θανάτου λύσας, πάντα Κόσμον σεσώκηκας.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἔδωσαν πάντα τὰ πράτα τῆς γῆς: Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα.

Πᾶσα πνοή. τὸ Εὐαγγέλιον.

Δεῖ εἰδέναι, ὡς εἰ τύχῃ ἡ σεβάσμιος αὕτη Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, λέγεται Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν, ἀλλὰ τῆς Ἑορτῆς ἀλλ' ἐάν τις ἑτέρα Ἀκολουθία Ἀναφάσιμος γένηται, ἀλλ' ἡ τῆς Ἑορτῆς καὶ μόνης. λέγομεν δὲ κἂν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ τύχῃ, τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν μ. καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος, πλ. β'.

Λέοντος Δεσποτείαν.

Ταφὲ τῷ Χριστῷ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, πεπλανημένων, ὁδηγὲ χειμαζομένων λιμήν. ὦ πολέμοις μῖκος, Οἰκουμένης ἀσφάλεια. μοσύμπων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ αὖθις, ὁ Καμών, ὃς τῷδε τῷ ἀκροστιχίδα φορεῖ.

Σταυρῷ πεποιθὼς, ὕμνον ᾄδράγομαι. Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ. λέγομεν δὲ τοὺς Εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ Τροπάρια ὁμοῦ εἰς, καὶ ὕστερον δὲ πάλιν τὸν Εἱρμόν.

Ὠδὴ, Ἦχος, πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ταφὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' ἀθείας ῥάβδῳ τὴν θρασὺ διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι. τῷ δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι κρατήσας ἐβύθισεν. ἐπ' εὐρὺς διαῤῥάψας, τὸ ἀήττητον ὅπλον. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ τύπον πάλαι Μωσῆς, τῷ ἀχράντῳ πάθει, ἐν ἑαυτῷ προέφηνε, τῇ ἱερῷ μεσάζοντος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις φοίνιον, παλάμαις ἤγειρε. τὸ κράτος διωλέσας, Ἀμαλὴκ τῷ παμώλεθρῳ. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἐνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ σήμης ἄκρου, φθοροποιὸν λυτήριον, Σ' ἰοβόλου δείγματος, καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυρῷ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον ὄφιν προσέδησεν. ἐγκάρσιον ἐν πάτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πέδειξεν Οὐρανὸς, τοῦ Σταυροῦ τὸ φόβητρον, τῷ ἀσεβείας Κράτει, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι. ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα, ἀπάτη ἀνεράπτη δὲ, Σ' πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία. διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται. τῷ βλαστῷ γὰρ προκείμενα τὸν Ἱερέα, τῇ σταυρώσει δὲ πρώϊμον, Ἐκκλησίᾳ μοῦ ἐξιώθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ σταυρόωμα.

Σ' ἐπαφῆκε ῥεομένην ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, ἐν σκληροκαρδίᾳ. τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον. ἧς ὁ Σταυρὸς τὸ κράτος καὶ σταυρόωμα.

Λάρακος ἀχράντου λόγχῃ τροθείσης ὕδωρ σοὶ αἷμα, ἐξεβλύθη ἐγκαινίζον διαθήκην, Σ' ῥυστικὸν ἁμαρτίας, τῷ πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος Σ' σταυρόωμα.

Καὶ. Ἦχος, πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἐν Παραδείσῳ μοι τὸ πρὶν, ξύλῳ ἐγύμνων, ὄφει τῇ γαύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφορῶν μέχρωσί μου. τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς [illegible] ἄνθυμα, ἀμβρώτους φόβου [illegible] τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος

ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. ὃν ὁρῶντά σε ὑψούμενον, Θεῷ σὺν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράξωμεν. πλήρης δόξης ὁ οἰκός σε.

Δίς.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ μυστήριον, κατανόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σε τὴν θεότητα.

Ἱκρογόνως μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ὀρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, τῶν Ἑβραίων προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

Ὃν Βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλῳ. τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Ἐρρῶς προσοιβάζεται, ὁ τεθραμμένος λαὸς προηγούμενος. τῆς ἐν τύπῳ Μαρτυρίας σκιᾶς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Ἀυμασῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξεκόντισε, ὁ Σταυρὸς καὶ διηγήσαντο, Οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Τερισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. δι' ὃ πέπωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐμοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ πραοπαγεῖ σαρκὶ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐν τὸ ἀοίδιμον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ἡ τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, σταθεῖσα ὁμφαία, Σταυρὲ ἠδέσθη, τὸ φρικτὸν δὲ Χερουβὶμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ. τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐποχθοῦσιν δυνάμεις, αὐτίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολέμιοι, Οὐρανίων γεγόνασιν. γόνυ δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἁρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεὶς ὁ θεῖος Σταυρὸς, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, παρασχὼν ὁ ἐκεῖοι, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ. τῷ παρέχοντι. τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

Νοτίου θηρὸς ἐν ἀγκίστροις, παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας. τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπωσε σαφῶς. ὅθεν βρίμοβρος ἐκδὺς, τὴν ὑπόκοσμον ἀβύσσου ὑπεζωγράφισε, τῷ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημερίῳ ἐγέρσει, τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Ὑγρὰ καμφθεὶς καὶ μόσῳ βυχωθεὶς ἐνωρθώθη Ἰακὼβ χεῖρας ἀμείψας, ἐν ὁμοιώσει φαίνων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ. τὴν παλαιότητα καινίζει, τῷ μυστικῷ σκιώδει γράμματι ἐκμυστηράφισεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς ὁ Θεὸς, καὶ τὴν ψυχόλεθρον μόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Ἐαζύσαις θείαις κλάσεις, ὁ θεῖος Ἰσραὴλ σταυροειδῶς καρδίαις ἐδήλωσε. ὡς πρεσβύτερον κλέος ὁ μογοστάτης λαὸς, ἑστὼς θεὶς ὅθεν ὅπως ἐξεπατήθη, ἐκ ἠλόησε τὸν ζωηφόρον τύπον. ὑπερέχει λαὸς γὰρ χειρὸς τοῦ Θεοῦ, μεσπαγεὶς ἀνεβόα, Σταυρῷ τεχιζόμενος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σε καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σε δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός. εὐφράνον ἐν τῇ δυνάμει σε, τοὺς πιστούς Βασιλεῖς ἡμῶν. νίκας χορήγησον αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Μετὰ τρίτον Οὐρανὸν ἀφθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἔξον γλώσσαις λαλεῖν, τοῖς Γαλάταις γράφει. ὡς ὁρᾶσαι τῶν γραφῶν, ἀφέγγωτε, καὶ ἔγγωτε. ἐμοὶ φησὶ καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου. ἐν ᾧ πάθῃ ἔκτεινε τὰ πάθη. αὐτὸν ὄντα καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατοῦμεν τὸν Κύριον τὸν Σταυρὸν καύχημα παντός. ἔτι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον. Ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιδ'. Ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ λαμπρυγγὶ Σωτὴρ ὑψώσεις φόβῳ,

Πρό-

τ' ψώμενον βλέψασα τὸν Σταυρὸν Κτίσις.

τ' ψώθη δεκάτῃ Σταυροῦ ξύλον ἥδε τεταρτῇ.

Ὠρσαπτῖμος ὁ Μέγας ὃς πρῶτος ἐν Χριστιανοῖς Βασιλεὺς ἔσχε ποτὲ πόλεμον, ὡς μυθίζουσι, τὴν τοῦ Σταυροῦ ἑορτὴν συγγραφόμενος, ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ Μαξεντίου, πρὸ τῆς κρατῆσαι τῆς Βασιλείας, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς τὸν Δανούβιν ποταμὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν. ὁρῶν δὲ τινα τῶν ἐναντίων πληθὺν ὑπὸρ τὸν οἰκεῖον ἅπαν στρατὸν, ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνείχετο. ὅπως ἂν ἔχοντι, τύπος αὐτῷ Σταυρικὸς μεσούσης ἡμέρας ἐφάνη κατ' Οὐρανὸν διὰ ἀστέρων, καὶ γραφὴ περὶ τὸν Σταυρὸν Ῥωμαϊκοῖς στοιχείοις, καὶ αὐτοῖς διὰ ἀστέρων τυπουμένοις, καὶ φράζουσιν. Ἐν τούτῳ νίκα. ἐκ χρυσοῦ τοίνυν σχεδιάσας αὐτίκα Σταυρὸν κατὰ τὸν φανέντα τύπον αὐτῷ, καὶ τοῦτον κελεύσας τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ προπορεύεσθαι, τοῖς ἐναντίοις συρρήγνυται, καὶ ὑπερτερεῖ, ὡς τοὺς πλείους ἐκείνων αἱρεθῆναι, τοὺς δὲ λοιποὺς, φυγῇ ἀπιδεῖν. ἐντεῦθεν τῷ τοῦ ἐν αὐτῷ σταυρωθέντος δυνάμει ὀμόσας, καὶ τοῦτον μόνον ἀληθῆ πιστεύσας Θεὸν, καὶ τῷ εἰς τοῦτον Βαπτίσματι τειχισθείς, μετὰ τῆς οἰκείας Μητρὸς, εἰς Ἱεροσόλυμα ταύτην ἐκπέμπει, αἰρεῖν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. ἥτις καὶ εὗρεν αὐτὸν κεκρυμμένον, καὶ τοὺς ἑτέρους δύο σταυροὺς, εἰς οὓς οἱ λῃσταὶ ἐσταυρώθησαν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἥλους. διαπορήσης δὲ τῆς Βασιλίσσης, τίς ἂν εἴη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, διὰ τῆς εἰς θαῦμα γυναῖκα χήραν θαυματουργίας δείκνυται. καὶ ἀφέσει τῇ τοῦτο προσλαύσει, τὸν δὲ λοιπῶν δύο σταυρῶν τὸν μὴ ἐνδειξαμένων εἰς θαυματοποιίας ὑπόδειγμα. ὃν δὴ τίμιον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ Βασίλισσα, καὶ ἠσπάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἁπάσης. ζητῶν δὲ καὶ ὁ λαὸς προσκυνῆσαι, οὐκ ἠδυνάτο, εἰ μὴ σαφῶς καὶ ἰδεῖν αὐτόν. τότε ἀνῆλθεν ὁ Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὕψωσεν ἐπὶ τῶν ἄμβωνος τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς κράζειν τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ ἔκτοτε ἐπεκράτησεν ἡ τιμία Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Κοίμησις τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννίκου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο. ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μετετέθη ἡ τούτου Ἑορτὴ, εἰς τὸν Νοέμβριον Μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς Εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου Βασιλέως Θεοδοσίου.

ῆ. Φ θαρτὸν λιποῦσα σέμνα γῆς ἡ Πλακίδα,
Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὗρηκε σέφος.

Τὴν πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ τῶν μοναχῶν ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἕκτῃ Συνόδῳ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, ἐν Ἱερισσῷ τοῦ μικροῦ, τοῦ ῥινοτμήτου, Σοργίου τοῦ Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἐθρόνου, καὶ Ἀγάθωνος τοῦ Ῥωμαίων. ἐθρονίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τῶν Παλατίων τῷ λεγομένῳ, Ὠκτάγωνον, ἀναθέματι καθυποβαλόντων, Σέργιον καὶ Πύρρον, καὶ Πέτρον, καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως. Μακαρίζομεν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κύρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. ἥτις Ἁγία Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου συνεθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

ῆ. Η δεῖτο Πάπας πρὸς τὰ φίγματα φεύγειν.

Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τ' τος ἐν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ καὶ Μάξιμος ἡγεμόνος, πόλεως Λαοδικείας, τῆς Λυκαονίας Ἐπαρχίας. ὁ δὲ κατὰ τῆς αὐτοῦ Μαρτυρίας, ποικίλας θλίψεις καὶ σωματικὰς στρεβλώσεις ὑπομείνας, ὑπὸ δηρῶν ὀνύχων ξεσθεὶς, καρπίδων σιδηρῶν καὶ

καθηλώσεις. Σ φέχειν ἐμ τούτοις ἔμπροσθεν ἵππων ἀμαγκαθεὶς, παρέδωκε τῷ ψυχῷ τῷ Κυρίῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς, ξίφει τελειοῦται :~

ᾱ. Πρὸς κλῆσιν ἦκε ὁ Θεοκλῆς τῷ ἀῴῳ, Ἔχων ὄχημα τὼ τομὼ τῷ ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Βαλεριανὸς τὸ Νήπιον ξίφει τελειοῦται.

ᾱ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας, Ἐμ Οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα γέφος.

Ταῖς αὐτῇ πρεσβείαις.

Ω, δὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Γ Ἄκροον πρόταγμα Τυραννε, δυσσεβοῦς λαὸς ἐκλόμησε, πτέρνη ἀπειλῆς ὁ δυσφημίας θεοτυγοῦς· ὅμως φεῖς παῖδας ἐκ ἐδειμάτωσε θάνατος θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον. ἀλλ' ἀμηχάνῳ δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ σωόρτᾳ ἔψαλλον. ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ἀῤῥογητὸς εἶ :~

Ζ Τλὰς γδυσάμενος ὁ πρῶτος, ἐμ βροτοῖς φθορᾷ παρώκησε. ῥίψιμ γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτῳ κατακειθείς. ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τίς, ὡς λύμη τῆς μόσυ μετέδωκεν. ἀλλ' ἀῤῥηκότα γηγενεῖς ἀράκλησιν, Σταυρὸν τὸ ξύλον κράζομεν. ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀῤῥογητὸς εἶ :~

Η Λυσε πρόσταγ : Θεὸν παρακοὴ, ὁ ξύλον ἰῶ ἔγκεν θανάτου βροτοῖς, τὸ μὴ ἀκαίρως μεταλειφθέν. ἐμ ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δὲ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἴργετο. ὁ μυκτιλόχος δυνάμεως ἰῶ ἔξεως ἀγνωμοσύνη κράζοντος ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων Σ ἡμῶν Θεὸς ἀῤῥογητὸς εἶ.

Α Βδε προαστύεται τὸ ἄκρον, Ἰωσὴφ σημασίαν βλέπων Ἰσραὴλ. τῆς Βασιλείας τὸ κραταιόν. ὅπως σωέξει ὁ ὑπερένδοξος. Σταυρὸς προδηλῶν. ἔτος γὰρ τοῖς Βασιλεῦσι, τροπαιοῦχον καύχημα. καὶ φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν. ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων, Σ ἡμῶν Θεὸς ἀῤῥογητὸς εἶ :~

Ω, δὴ, η'. Ὁ Εἱρμός.

Γ Λογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα, Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, ὁ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, ὁ ὑπόρυφα τὸν τοῖς ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Παράγιον εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ψ Ὑμνῶν ξύλα, ῥαντισθέντος ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε, αἱ τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις, βροτῶν τὸν ἀ. μάκλησιν ἑορτάζουσαι. λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν Σταυρόν. δι' οὗ τῷ Κόσμῳ ἀφάσασις εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Η Γνεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος. Σταυρὸν ἔ ἔγι Χριστὸς Θεὸς ὑψώθη, ὀρθοπρεπῶς ὁ λόγχιν. Θεοῦ Λόγου σῶμα αὐτιτορήσασαν. ἰδέπωσαν Ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον, τοῦ Θεοῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ο Ἰ τῇ θείᾳ ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε, Χριστοφῶν πιστοὶ Βασιλεῖς καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες θεόθεν, Σταυρὸν τὸν τίμιον. ὑπὲρ γὰρ φύλα πολέμων, θράσος ἐπισπώμενα σκεδαμμυται εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Η Τιμιωτέρα ἀσιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ ἐν τῇ ἀποδόσει, δίδομται δὲ κηδία τοῖς Ἀδελφοῖς.

Ω, δὴ, θ'. Ὁ Εἱρμός.

Τχικὸς εἶ Θεοτόκε, Παράδεισος ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν. ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτέργηται δένδρον. δι' ὃ μιῶ ὑμνοῦντες, προσκυνῆμεν αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν.

Γαλλέσθω τὰ δρυμὰ, ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθέντα τῆς φύσεως αὐτῶν. ὑφ' ἧπερ ἀρχῆς ἐφυτεύθη, Χριστὸν ταφυθέντος ξύλῳ. δι' ὃ μιῶ ὑμνοῦντες, προσκυνῆμεν αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν :~

Ερὸν ἠγόρθη κόρας θεόφρονι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἁπάντων ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἅμαρτωλῶν μολυνόμενα, σωθλῶνται τὰ κόρατα παντὰ, δι' ὃ μιῶ ὑμνοῦντες, προσκυνῆμεν αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν :~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Διὰ βρώσεως τὸ ξύλον, τῷ γένει προσγενόμενος θανάτου, διὰ Σταυροῦ καθήρηται σκότος. τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀμώμου Θεομήτορος. ἰῶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Η τὸν πικρίαν τὸν τοῦ ξύλου, ἁσα-

μαιρέσιμον, Κύριε διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας. ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ, πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυπῶν τὸν Σταυρὸν τὴν ἐμέργειαν. ἰῶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσιν :~

Διαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τῶν προπατόρων Κύριε, διὰ Σταυροῦ αὐγάσας ἡμέρον. ὡς γὰρ τὴν πλανὴν ἅγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν αὐτὸς ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν :~

Να τὸν τύπον ἀποδείξῃς, τῷ Κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν Οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, Βασιλεῖ παμοπλίᾳ ἀήττητον. διόσε αἱ δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσιν :~

Ἑξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώμενον, λέγεται Δίς.

Ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης. Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ φρούριον. Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἑτερον Ἑξαποστειλάριον, ὃ λέγεται ἅπαξ, πρὸς Γωνίαν σταυρίδιον.

Ταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ Κόσμος ἁγιάζεται. ὁ γὰρ Παρὶ σωτὴρ ὡράθη, καὶ Πιλάτῳ τῷ ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἁπλώσας, τὸν Κόσμον ὅλον εἵλκυσας, πρὸς ἑαυτὸν Χριστὲ ἐπίγνωσιν. πιστοὶ γὰρ εἰς σὲ πεποιθότες, θείας ἀξιοῦσι δόξης :~

Εἰς τοὺς αἰῶνας, Πᾶσα πνοὴ, ἴσμεν ἢ. ὅ. καὶ πᾶσα κτίσις ἢ. πρόσωπα, ἦχος, πλ. δ'.

Ω τῆς παραδόξου θαύματος.

Τὸ παραδόξου θαύματος, τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ παμάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφαμίζεται σήμερον. δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα. ἐκδαιματῦνται δαίμονες ἅπαντες· ὦ οἷον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται. δι' ὃ Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος :~

Ὅμοιον.

Τὸ παραδόξου θαύματος, ὡς βόθρυς πλήρης ζωῆς, ὁ βασάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος Σταυρὸς φαίνεται σήμερον. δι' ὃν τοῦ Θεοῦ πάντες εὐθύμως, ἐκ κατεπόντου εἰς τέλος θανάτου Ξύλον ἄχραντον,

ὑφ' ἧς ἀπελάβομεν τῆς ἐν Ἐδὲμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζομεν :~

Ὅμοιον.

Τῆς παραδόξου θαύματος, εὖρος ἐκ μῆκος Σταυροῦ, Οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι ἁγιάζει τὰ σύμπαντα. ἐν τούτῳ Ἔθνη βάρβαρα ἥττηνται, ἐν τούτῳ σκῆπτρα Ἀμάκτων ἤδραται. ὦ θείας κλίμακος, δι' ἧς ἀναβέχομεν εἰς Οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ᾄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον :~

Δόξα, ἐκ μέλους, ἦχος, πλ. β'.

Ἡμέρον προσδέχεται ὁ Σταυρὸς τὸν Κύριον, ἐκ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, ἐκ λαμβάνουσιν ἁσματα ψυχῆς τε ἐκ σώματος, ἐκ πάσης μαλακίας. σὺν τὸν ἀπατασώμεθα τῇ χαρᾷ ἐκ τῷ φόβῳ. φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀναξίοι ὄντες. χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ Κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προπαγεὶς Χριστὸς Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος :~

Δοξολογία μεγάλη. Ψαλλομένης δὲ τῆς μεγάλης Δοξολογίας, ἀπολύεται ὁ Ἱερεὺς πᾶσαν τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσδέχεται μετὰ τῶν Θυμιατῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ θυμιᾷ τὸν Τίμιον Σταυρὸν σταυροειδῶς, Ἄρχεται αὐτὸν μὲν δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ προπορευομένων δύο λαμπάδων, φέρει αὐτὸν μέσον τῶν Βασιλικῶν πυλῶν τὸ Ναοῦ. Κἀκεῖσε ἑστᾶται. Καὶ πληρουμένης τῆς Δοξολογίας, καὶ Εἰσαγιῶ, λέγει ὁ Ἱερεύς μεγαλοφώνως Σοφία ὀρθοί. Καὶ ἀρχόμενος τὸ Τροπαρίου·

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου

Καὶ ὅπως εἰσοδεύει μετὰ τῆς Τιμίας Σταυροῦ, ἐκ ὅμοιος ὑψηπισμένου Τερατοδείου·

Τίθεται ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐπάνω.

Καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς ὁ Ἱερεύς.

Εἶθ' ὅτως Βαλεριανοῦ μεταμείας ὁδὸς κ. ὁποίας Σ ἔσχεν ἡμέρα.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Τίμιον Σ ρὸν γυμνὸν μετὰ Βασιλικῶν πυλῶν Ἱστᾷ ἐμπροσθεν τοῦ Τετραπόδου πρὸς τὸ Ἀναπόδ

Ἀπολύσεις ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ὄρθρον ποιῶν,

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκατοντάδος.
τὸ Κύριε ἐλέησον.
Σφραγίζοντος τῷ Ἱερέως ἐν ταῖς ἐφαρξεσι
μετὰ τῆ Τιμίᾳ Σταυρῷ, τρίς.
Εἶτα κλίνει τῷ κεφαλῷ, ὅσον ἀναθαμβῶ ἀπέχειν τῆς γῆς.
Καὶ κτ᾽ μικρὸν ἀνίσταται ἄχει τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.
Ἡμέρα δὲ φθάσει εἰς τὸ ἐμμενηκοστὸν
ἕβδομον Κύριε ἐλέησον,
Τ᾽ψοῖ τῷ φωνῇ ὁ Ἐκκλησιάρχης.
Καὶ αἰσθόμενος ὁ Ἱερὸς τέλος λαμβάνειν τῶν ἑκατοντάδα, σφραγίζει πάλιν τρίς.
Εἶτα γραφεὶς ἐπὶ τὸ Νότιον μέρος, λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν. κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῆς, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέον συνεργῆσαι, καταδοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.
Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος.
Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τῷ δευτέραν ὕψωσιν,
Ὡς προγέγραπται. ι.
Εἶθ᾽ ὅπως γραφεὶς ἐπὶ Δυσμάς, λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῆς ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Πάπα ἡμῶν τοῦ δεῖνος, ἤγουν τοῦ Προεστῶτος, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης ἑκατοντάδος.
πληρωμένης δὲ αὐτῆς, γράφεται ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὸ Βόρειον μέρος, καὶ λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν. ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς.
Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις, καὶ αὖθις γράφεται κατὰ μεσημβρίαν, καὶ λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῆς διακοσμήσεως καὶ διακυβερνήσεως ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ αὐτῆς, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν αὐτῆς εἴπωμεν.
ρχόμεθα τῆς πέμπτης ἑκατοντάδος
δὲ τῷ πέμπτῳ ὕψωσιν, πάλιν
κοντάκιον, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
ὅπως. Τὸν Σταυρόν σου προσ-
δόντα.

δὲ τῆς Ἀδελφῶν, ἀποτίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸ Τίμιον Ξύλον ἐν τῷ τετραπόδιῳ. Καὶ ἀρχονται προσκυνεῖν ὅτε Ἱερεὺς καὶ ὁ Προεσώς, βάλλοντες μετανοίας, γ᾽. κατενώπιον τῆ τιμίᾳ Σταυρῷ. εἶτα ἀναίζονται αὐτόν. Καὶ μετὰ τὸ ἀναστάσαθαι, βάλλουσι μίαν μετάνοιαν. Εἶθ᾽ ὅπως εἰς τὰς χεῖρας δεξιὰ Σ ἀριστερά. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ Ἀδελφοὶ δύο δύο, κατὰ τάξιν, καὶ προσκυνοῦσι, καὶ ἀναίζονται ὁμοίως. Ψάλλομεν δὲ καὶ ἡ. Γ᾽διόμελα, ἕως ὃ προσκυνήσωσιν οἱ Ἀδελφοί.

Ἦχος, β᾽.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. ὃν περὶν ὁ ἐχθρὸς, δι᾽ ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίσας Θεοῦ πεποίηκε. δεῦτε πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι᾽ οὗ ἠξιώθημεν, τῆς ἀφράτων ἐχθρῶν σωτρίβειν τας κάρας. δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς Ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. χαίροις Σταυρὲ, τὸ πεσόντος Ἀδὰμ τελεία λύτρωσις. ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιώσας ὑποτάσσοντας. σὲ μὴν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες. Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος, π. α᾽.

Δεῦτε λαοὶ τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τῷ Σταυρῷ τῶν δυνάμεν προσκυνήσωμεν. ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θανάτου ἐβλάστησε. τὸ δὲ, τῶν ζωῶν ἐξιώθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσκυνούμενον τὸν Κύριον. ὃν ἅπαντα τὰ Ἔθνη, ἀφθαρσίαν φυγόντες κραυγάζομεν, ὁ διὰ Σταυροῦ θανάτου καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Φωνὴ τῆς Προφήτης σε, Ἡσαΐας καὶ Δαβὶδ ἐπληρώθη ὁ θεὸς ἡ λέγουσα. ἤγγισε πάντα τὰ Ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου. ἰδὲ γὰρ ὁ λαὸς, ὃς τῆς ἀγαθὲ χάριτος πεπλήρωται.

τοῖς

ταῖς αὐλαῖς σε Γερουσαλήμ, ὁ Σταυρὸς τομείας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῇ Ἀναστάσει ζωοποιῶν. φύλαξον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος, π. β᾽.

Τὸ μόριον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς ἐκ τῆς γῆς δύτων ἀμίσθωμον, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντος, Χριστῷ πιστεύται τὴν ἀνάστασιν, καὶ ἀμνήμονον χορὸν ἑορταῖς, πρὸς Οὐρανὸς, καταγγέλλει ἀνύμνησιν. ὃς, τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς τὸν καταπτώσεως, εἰς Οὐρανὸς πολιτεύεται. διὸ ἀκαρείως βοήσωμεν. Κύριε ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι᾽ αὐτῷ σωσάσας ἡμᾶς, τῆς Οὐρανίς χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Τεραπόρατος Κόσμος, σήμερον ἀγιάζεται τῷ τεραμόρῳ ὑψωμένῳ σε Σταυροῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κράτος τῆς πίστεως, σωνυφῶται Βασιλέων ἡμῶν. ἐν αὐτῷ τῆς δυσμενῶν σωτρίβοντων τὰ κέρατα. μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὲ τῷ Χριστῷ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπὶς, πεπλουτημένων ὁδηγὲ, χειμαζομένων λιμὲν, ἐν πολέμοις νίκος, Οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσούντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ὧν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν. δι᾽ οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλάθρώθη κατάρας, τῆς τῷ θανάτῳ ὁ Ἀδάμ. ἡ δὲ Κτίσις σήμερον, ὑψωμένου τότε, σωνυφοῖ τὸν φωτόν. τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλέσιον ἔλεος. ἀλλ᾽ ὁ μόνος ἐν ἐλέει, ἀμέτρητος Δέσποτα, ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ᾽.

Φωνὴ τῶν Προφητῶν σε, Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα. ὄφεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἠλάθρωται. σήμερον τῷ Χριστῷ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πράτα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαβιτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα. εἰργάσω σωτηρίαν

ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν ζ τῶν Ἀναστάσιν. δι᾽ ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ Φιλάνθρωπε. παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ προσκυνῆσαι πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς, Σοφία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, ἀ. ἦχος ἀ.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπάς με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, β᾽. ἦχος β᾽.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

Δόξα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, γ᾽. ἦχος α᾽.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργὴν ἐνδύσασθε λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Κύριος ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν.

Εἰσοδικόν. Τ' Ἦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Δόξα, ἦχος. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Ἀντὶ δὲ τῆς Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τῆς Ἀποστόλου, ἦχος, βαρύς.

Τ' Ἦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους. α'.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ.

Ἀλληλούϊαρίον, ἦχος, α.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

℟. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Συμβόλιον ἐποίησαν.

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Γένοιτο ὅτι ἡ αὐτὴ ἡμέρα τύχῃ καὶ σεβάσμιος αὐτὴ Ἑορτὴ, εἴτε Κυριακὴ, εἴτε Σαββάτῳ, τυρόν, καὶ ὠόν, καὶ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν. εἰμὴ μόνον οἶνον καὶ ὀλίγον.

Ὅρα, ὅτι ταύτην τοῦ Σταυροῦ τὴν Νηστείαν, περιεκτικὴν ἔχει, καθὼς τιμὰς παραδίδοσι. τὴν ποιότητα μὲν παραδηλοῖ τῷ βρωμάτων, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ὥρας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, ἀναγινώσκεται τὸ Συνοδικὸν τῆς ς'. Συνόδου ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοί. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος. Ζήτει Κυριακῇ ιδ'. Ἀλληλούϊαρίον, ἦχος, β'. οἱ Γόρεῖς σου Κύριε ἐμβύσουσι δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ Κύριος, ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν. ζήτει Κυριακῇ γ'. τοῦ Νηστειῶν. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆς β'. ἕως Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν ὅλην, ἄρχεται ἀναγινώσκεσθαι τὸ κατὰ Δευκᾶν ἅγιον Εὐαγγέλιον. τότε γὰρ ἡ ἱσταμένη γίνεται, ὃ καλεῖται μέση ἔτους.

Μνήμη τοῦ αὐτοῦ, ἤτοι τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν ἡ. σ'. καὶ ψάλλομεν ἦ. τῆς Ἑορτῆς τρία, Σ τοῦ Ἁγίου τρία, ἦχ, π. ἀ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ Αἴροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς ἀσεβείας τὸ ἀήττητον φρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῆς πιστῶν σφηνισμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα. δι' οὗ ἐξηφανίσθη καὶ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, θανάτου ἡ δυνάμις, Σ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανία. ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων αὐτίπαλε, δόξα μαρτύρων ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα. λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Χ Αἴροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ αὐθρώπινον, τῆς ὄμπως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσασθαι ἐχθρὸς, τῇ σῇ ὑψώσει παυσεβάσμιε, ἡμῶν ἡ βασιλεία, Βασιλέων κραταίωμα, θεῖον καύχημα, Γρέων ἀπρέπεια, ὁ τυπούμενος, ἐ δαιμῶν ἐκλυόμενος, ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα, ὅπλον εἰρήνης καὶ φόβου, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Χ Αἴροις ὁ τῷ τυφλῷ ὁδηγὸς, τῷ ἀθενοῦντι πάντων ἰατρὸς ἡ αἴγασις, ἀπάντων τῶν πεσόντων ἀνορθωτὴς, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας. Σταυρὲ τίμιε, δι' οὗ διελύθημεν, ἡ φθορὰ Σ ἐξηλώθησαν, ἡ ἀφθαρσία, Σ βροτοὶ ἐθεώθημεν, ἐ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. σήμερον ἀνυψούμενον, χορὸς καθορῶν τάσδε Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σε, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρρύτως μοι πλησίως, τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἑτέρα τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

℣ Ὁ ἀληθέρμον Μάρτυς, κατεπολέμησας, τῇ παναλκίμῳ πίστει, τὸν Σωτῆρος Θεόφρον. ὑπείσας ἀλγηδόνας, ὀθνείοσοφὲ, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην ἐ ποιητὴν, Σ δοξάζοντα αὐτὸν ἀσεβῶς:~

Τὰ

Α' ἀκροθίνια Μάρτυς ἐκ τῆς βαρβάρων Χριστῷ. δόξαν προσάξας ὤφθης, ἀθλητὰ θεηγόρος, θαυμαστὸν ὑπὸρ Τριάδος. ἔθεν σαφῶς, ἐ τὸ σέφος ἀπείληφας, ἐ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ Κόσμῳ ἀξιάγαστε:~

Ἣν ἀσεβῆ παμπλίαν, ἀμφιασάμενος. πρὸς πόλεμον ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως. Νικήτα ἀθλοφόρε, ὥσπορ ποτὲ, Γεδεὼν ὁ παγκράτιστος, τῇ ἀλλοφύλων τὰ σίφη καταβαλὼν, ῥωμαλαίῳ παῤῥησίᾳ σε:~

Δόξα, ἦχος, π. β'. Θεοφάνους.

Ὡς ἥραν τῆς φωστῆρι σε ἔγνωμεν, Νικήτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητά. συ γὰρ τῷ Θεῷ γῆς ἀξιώματος, πλὴν δόξαν καταλείψας, Σ πατρικὴν ἀθείαν βδελυξάμενος, τοὺς Θεοὺς αὐτῆς συνέθρυψας. ἐ μικτικῶς τοὺς βαρβάρους κατήχωσας, ὑπὸρ Χριστοῦ τὸ Μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας, καὶ στρατιώτης τοῦ Ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας. ὑπὸρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν δεσπότην, τοῦ οἰκτειρῆσαι Σ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὧν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν. δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλάθρώθη καταράς, τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ. ἡ δὲ Κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυφοῖ τῷ φωτὶ, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτηθὲν πλούσιον ἔλεος. ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἵλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, ἐ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ ἐ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

℣. Ἐν ὁδῷ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

℣. Ἡ θάλασσα εἶδε, Σ ἔφυγεν.

℣. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν ℣. ℣. προσόμοια. ἦχος. π. β'.

Ὅλων ἀπορθέμενον.

Ταῦρος ἀνυψούμενος, τῷ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος. τὸ πάθος τὸ ἄῤῥαπτον, ἀνυμνεῖν προβέπεται Κτίσιν ἅπασαν ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, Σ κατεκάλυψε, ἐ εἰς Οὐρανὸς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος. ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ πλὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄνραν συγκατάβασιν:~

℟. Τ' Ἦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὡσῆς προετύπωσε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ καταβροπούμενος, Ἀμαλὴκ τὸν Τύραννον Σταυρὲ τίμιε. τῇ πίστῃ καύχημα, ἀθλητῇ φέρεγμα. Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα. δικαίως πρόμαχε, παύτων τῆς Ὁσίων διάσωσμα. διόσε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ Κτίσις ἀφραίνεται, καὶ παγκυείζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σὲ, τὰ διεστῶτα σώσαντα, ἄνρα ἀγαθότητι:~

℟. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ταυρὲ παυσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις Ἀγγέλων γηθόμεναι. σήμερον ὑψούμενος θείῳ ῥύματι, αὐυχοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωλομένους ἐ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας. ὅθεν σε καρδίᾳ ἐ χείλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀῤῥυόμεθα. ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, ἐ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσωμεν, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα, ἦχος, π. δ'.

Ἧς νίκης ἐπώνυμος, ἀνεδείχθης Μάρτυς Νικήτα παυσεβάσμιε. ὃν παθήμασι κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Σ ναμτίον Βασιλέως ἐ Τυράννου, αὐτὸν ὁμολογήσας. διὸ, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὸρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου, καὶ τῆς φιλοχρίστων Ἀγάκτων, ἐ παύτων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς. τὸν μόνον φιλανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς:~

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Φωνὴ τῆς Προφήτου σου, Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα. ὄψεσθε τὸν ζωὴν ἡμῶν κρεμάμενον ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, ἐ Κόσμος ἐκ πλάνης ἠλάθρωται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, Σ τὰ πόρατα τῆς γῆς ἀγαλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαβιτικοῖς ὕμνον τὸν προσφόρομτα, Σ λέγομτα. εἰρήνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σ τὴν Ἀνάστασιν. δι' ὧν ἡμᾶς ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. παῦ Κύριε, δόξα σοι:~

Τροπάριον, τῆ Ἁγίᾳ, ἦχος, δ.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ αἰσχύρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ς'. μετὰ τῆς Εἱρμοῦ. Σ' τῆς Ἁγίας εἰς δ'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. ἔχει ἀκροστιχίς.

Νίκης σε μέλπω τὸν φορούμενον πρόμον.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ῥοῦθραῖον.

Ἐκρώσας τὸ τῆς σαρκός σου φρόνημα, τὸν μὲν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τοῦ σοῦ, ἀϋμνῆσαι παμήγυριν. ὡς μικτὴς παφαίστου, καθικετεύων ὦ Νικῆτα Χριστόν.

Ὁ μὲν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον, ἀποτιθέμενος, τὰς αἰκισμὰς ὑπέμεινας στερρῶς, καὶ χιτῶνα τὸν σύντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδέδυσαι, ἐκ τῶν αἱμάτων ὑφαινόμενον.

Αἱμοῦ τε δ' θαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Ξύλῳ προσαγεὶς, ἀπαρχὴ γὰρ γεγένησαι, τῆς τῶν Μαρτύρων Δέσποτα, ὁμολογίας καὶ στερρότητος.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως. Ἀματολαὶ καὶ Ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον. ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τῇ φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Θεῷ σοί, ἡ Ἐκκλησία.

Στερρότητι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν Τυράννων ἀπειλὰς ἐφόβου, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδοξε, θείᾳ δυνάστείᾳ ῥωννύμενος.

Ἀρκός σου τὸν σκορπισμὸν, καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐκκοπὴν ὑπέστης. Μάρτυς Χριστοῦ τῷ σῷ τοῦ ψυχοῦ συνεκρότησαν.

σται Θεῷ σοί, ὁ τῶν Μαρτύρων σύλλογος, μνήμην τοῦ σοῦ σπιτελουμένην θεώμενος.

Θεοτοκίον.

καθαρὸν, τῆς Παρθενίας καὶ σεπτὸν σκήνωμα. τὰ χαλεπὰ φαύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Καὶ. ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἷς πόνοις Μακάριε, καταῤῥυφῶν τῆς σαρκὸς, τοῦ θείου καὶ ἀπόνου, ἐν Παραδείσῳ ῥυφῶν, ἀξίως ἀπείληφας. στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος. ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῶσι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἄφελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ, δ'. Ἐπαρθενεύσασα ἐβόησε.

Ἐνδόμενος Κυρίου τῇ θεωρίᾳ, καὶ ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν, ἐμῤῥυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσχων οὐκ ἠθάμετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐλυθρωμένος τῷ αἵματι τοῦ Δεσπότου, ὁ ἀθλητὴς Νικήτας, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων προσκομίζει Χριστῷ. δι' οὗ αἱμαιρούμενος, δόξα σοι Θεέ μου ἐκραύγαζε.

Ἐπυρσούμενος τῷ αἵματι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικὸν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε φλόγα. πᾶσαν τε δαιμόνων ἰσχύν, καὶ κράζει τῷ Κτίσαντι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥαϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ Οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν Βασιλευόντων Χριστέ. Παρθένος ἡ ἄληπτος, μόνῳ ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τίς δύναται λαλῆσαι, σοῦ Νικήτα τὰ ἔπαθλα; Παράθημε τὰς στεφάνας. ὃς δωρεῖται Χριστός σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι; Τί Μάρτυρα ἐν γῇ, τὰς ἀγῶνας ἀνύσαντα. Οὐρανῷ ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ Ζωοδότα, τοῦ αὐτίδοσιν ἔλαβον.

Τὸν λάμπεις ὡς φωστὴρ, ὦ Νικήτα παμάθημε. φῶς δάτορον χρηματίσας. τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐνδόξως παρισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὃς ἄχρονον ἡμῖν, ἐκ χρόνου γενόμενον,

μου, ἐγκύμησας Θεομῆτορ, τοῖς ἐμ σκότει τῆ βίᾳ. ἐ Κόσμον κατεφώτισας:~

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Θέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τῆ κτίσαντος Ἐδόξε. ἐ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις, δεδεγμένος Μάκαρ, ἀπεστρώθης. Σ θαμάτῳ ἀλογήσας αὐτῷ προσεχώρησας:~

Ἑόντων, λογισμῷ χρησάμενος ἔμφρονι, τὰ μὴ κοσμούμενα Μάρτυς, προτιμήσας σὺ ταῖς βασανοις, ὦ Νικῆτα, μετ' ἀφροσύνης χαίρων παρέδωκας:~

Θεοτοκίον.

Σ μῆλον, ἐμ τῷ δρυμῷ σὲ μόνῳ ἁράμενος, ἐ καθαρώτατον κρίνον, ἐ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος ὁ μονὸς, ἐμ σοὶ κατεσκήνωσε:~

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πλανης τεμνων, τὸ κράτος τῆ ἀσκήσεσι, ἐ μίκης λαβὼν, τὸ σφέρος τῆ ἀθλήσεσι. τοῖς Ἀγγέλοις Ἐδόξε, συναγάλλη Νικῆτα φρονοῦμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~ Ὁ Οἶκος.

Νῶσιν ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ μου, κάθαρόν μου τὸν φρενα, ἐ τῆς σῶν ἐντολῶν ὁδηγάτιν Σωτὴρ ἀνάδεξον. ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι, τὰς ποικίλας παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρσίας βραβεῖον δεξάμενος. πρεσβείαις τοῦ σοῦ γενναίου ἀθλοφόρου Νικήτα φιλάνθρωπε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ σωσεκαλέσατο, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιέ. Ἆθλησις τοῦ ἁγίου Μεγαλομαρτυρος Νικήτα.

Κ. Φλέγη Νικῆτα, Σ γίνη νικηφόρος. Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος. Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ καμίνῳ βλήθη Νικήτας.

Τοῦτος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, γενηθεὶς, ἐ ραφεὶς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βαρβάρων, τῶν καλουμένων Γότθων, πόλαι τοῦ Ἴστρου. οὐ μὴν ἐκοινώνει τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ τῶν ἀσεβούντων ἦν, ὡς ἐ γονεῖ ἐ περιουσίᾳ προέχων. ὅτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀθαναρίχου Ἄρχοντος τοῦ Ἔθνους, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ αἰκισθεὶς σφόδρα, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου τοῦ Πρεσβυτέρου.

Κ. Ζήσας ὁ φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλος, Ζωὴν ἄληκτον εὗρε σὺν Θεῷ φίλοις.

Τοῦτος ὑπῆρχεν ἀπὸ χωρίου Μύρικος καλουμένου, θέματος Ὀψικίου τῷ πατρικῷ ὀνόματος κατάλληλον τὴν κλῆσιν ἔχων. Θεοφίλης γὰρ ἐλέγετο. γάμῳ δὲ προσομιλήσας, ἐ παίδων Πατὴρ γεγονὼς, τῆς Ὀρθωσύνης καταξιοῦται, καὶ ἔκτοτε νηστεύων, ἐ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερῶν, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονεν, ἀπόροις πεινῶσιν ἄρτον παρέσχε, ἐ ποτάμιον ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλε, Σ λίθον μέγιστον λόγῳ μετέθηκε, καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ μετατιθεμένου ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, τὰς χεῖρας ὡσεὶ ζῶν ἐκτείνας, ἐ τῷ ὤμῳ δραξάμενος τῶν δύο Ὀρέων τῶν βουλομένων αὐτὸν μεταθῆναι, ἀφέντα, Σ τρεῖς βάσεις βηματίσας, κατετέθη ἐν ᾧ τόπῳ κεῖται. ὃς Σ βλύζει πηγὴν ἀνάνεον μύρου, θαυμαστὸν τίμα ἐ ἔξαίσιον ἐ ξένον τῆς πολιτείας αὐτοῦ παρέχων ἀπόδειξιν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμωνος.

Κ. Βάπτισμα παῖξαι προβαπεὶς, παίζεις πλανῶν, Ῥώστη δὲ Πορφύριε, ἐ τέμνη ξίφει.

Σ τὸν Γαλιλαῖον, κελευσθεὶς τῷ γενεθλίῳ αὐτοῦ τελουμένῳ διασῦραι, ἐ καταπέξαι τὰ Χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταδῦναι, Σ βαπτίζεσθαι, ἐξεβόησε. βαπτίζεται Πορφύριος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἐ τοῦ Υἱοῦ, ἐ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. ἐ αὐαδὺς, ἐ αὐαδυσάμενος ἱμάτια λύκα, Σ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, ἐ παῤῥησιασάμενος, ξίφει τὸν κεφαλὸν τέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀκακίου Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Κ. Τιμῶντάς ἡμᾶς εὑρεσιν σὸν λειψάνου, Εὔροιμεν Ἀκάκιε τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ξίφει τελειοῦται.

Κ. Θεὸν θεωρῶν σοι προτείνοντα ξέφος, Τῷ σῷ προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιαι δύο Κόραι ξίφει τελειοῦνται.

ℭ. Γνώμῃ ἔχυσαι ἐ προθυμίαν μίαν, Κόραι δύο κλίμασιν αὐχενίας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος Στεφανίδος.

ℭ. Εὕρημα κοσμοῦσι ὁ Στέφανος τῇ Κτίσει, Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστὴς μέγας.

Ταῖς τοῦ σῶν Μαρτύρων αὐχαῖς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον, ϗ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῷ ἀπροσίτῳ, τῇ λαμπηδόνι καταυγαζόμενος Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς μου τὴν σὴν ἑορτὴν, τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πρηγάσθη, σὺν τῇ ἀνδρείᾳ τὰ στρατεύματα, Μάκαρ, τοῦ Ἀγγέλων βλέπων τὰ χαρτερῶς, ἐμαθλήτησε, ϗ λέγοντα. εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ετὰ τῆς ἄνω, χορηγίας ὁ ἀσώματος, χαῖρε Θεοτόκε Παναγνε Γαβριὴλ, ἀγαλλόμενος κραυγάζει σοι. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ, ϛ'. Χάρας ἐκπετάσας.

Λόκληρον θῦμα ϗ δεκτὸν, σωτὴρ προσήγαγον Μάρτυς αἰτήσατε, ϗ ὁλοκάρπωμα γέγονας, ὠδὶς τῷ Δεσπότῃ σου, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ομίμως ὡς θεῖος ἀριστεύς, ἐχθροῦ τὰς φαλαγγας κατασφαλόμενος, ἀξίως ἐλήφας στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ ζωηφόρου δεξιᾶς, ἣν μοῦ παρέσχηκας, ἀμεμέλητον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οθήσας ἀχέτως τὸν Χριστὸν, τῷ τότε αἵματι, τὸ σὸν κατέμιξας, ϗ σωτεμνόμενος μάχῃ, ϗ ποικίλως αἱμαρόμενος. ὅθεν καὶ μοῦ, ὡς μιμητὴς συμβασιλεύεις βοῶν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τ'πον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κυήσασα, τὸν μόνον ἄχραντον, σαφῶς ἀπέπλωσας ἄχραντε, Θεοτόκε Παναμώμητε, καὶ Χερουβὶμ ϗ Σεραφὶμ, γέγονας ὑπερτέρα, τῶν βοώντων πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, ϑ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ολον ἐμαυτόν σοι προσφέρω, θεομακάριστε Νικήτα. ἵμασε πληγῇσῳ προσάτλῳ, πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, ϗ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Αρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας, Ἀθλοφόρε, τῇ ἐμπροσάτῳ καὶ σεσωσμένῃ, μοῦ ἀληθείᾳ χαίρων παρίστασαι, τὰ τοῦ ἀγῶνος ἔπαθλα, σοῦ παρρησίᾳ κομισάμενος.

Ῥωμαλαίως προσωρμίσθης, ἀναπαυσάμενος τοῦ πόνου, καὶ στεφανηφόρος χοροστατεῖς, ἐν Παραδείσῳ μετὰ Μαρτύρων Χριστοῦ. τοίνυν ὡς θεοδόξαστον, πάντα ἀξίως σε δοξάζομεν.

Ε'μοις μοι τοῦ ἀφθόνου χάριν, τῷ τοῦ ἐπαίνου σοι τοῖς λόγοις, πλέξαντι προθύμως στέφανον, ῥυόμενός με τῆς ἁμαρτίας μου, ϗ τοῦ δεινοῦ μου πράξεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ο'μως τοῦ τῆς φύσεως δίχα, τὸν νομοδότην ἀπετέκτεις, σαρκὶ γεγονότα ἀρρέπτως, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφάτου. εὐλογημένη Ἄχραντε, δυσὶ φύσεσι γνωριζόμενον.

Ε'ξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σ'ὲ προπώσω πάσοφε, τῷ Σταυρῷ τῇ δυνάμει, βαρβαρικὴν θρασύτητα, ϗ Τυραννων μανίαν, μεγαλομάρτυς Νικήτα, ϗ ἡμῶν ταῖς αὐχαῖσι, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, ϗ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἁμαρτιῶν, λύσιν παρεχόμενος ἀθλοφόρε, ὡς παρρησίαν ἄπλετον, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Τῆς Ε'ορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὡρῶν τῶν.

Ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς Ε'κκλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν τὸ σθένος, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, ϗ τοῖς δαιμόσι τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν ἅ. ἦχος, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Η'μορον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψῶται, τὸ ζωηφόρον Ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

ℭ. Τ'ψω-

π. Τ'ψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Αἴροις τὸ ξύλον πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν·

π. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὔτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα παντὸς, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐξεταμήθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις·

Δόξα, ἦχος, π. β'.

Ἡμέρον ἡ Οἰκουμένη πᾶσα, τῇ τοῦ ἀθλοφόρου ἀγάλλεται ἀθλήσει, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς αὐθεσίμοις ὡραΐζομένη, Χριστομάρτυς βοᾷ σοι, θράσος Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου·

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἡμέρον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τοῦ τῆς γῆς ἀδύτου ἀμίασμον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστεῦται τὴν ἀφάσιν, καὶ ἀνυμνήμον χορσὶν ὁδαῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς Οὐρανοὺς, καταγγέλλει ἀνύψωσιν. δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς Οὐρανοὺς πολιτεύεται. διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν. Κύριε ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, Σὺ δι' αὐτοῦ σωσανυψώσας ἡμᾶς, τῆς Οὐρανίου χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνητάς σε·

Μνεῖα τῇ αὐτῇ, ιζ'. τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, Σ παμάφθημε Εὐφημίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελον, π. ς'. καὶ ψάλλομεν π. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἔφθη ἡ τοῦ ξύλου πομπὴ, γεῦσις ἐν Ἐδὲμ τοῖς γεναρχαις, συμβᾶσα πάλαι δεινῶς, θανάτου εἰσάξασα, παντὶ τῷ γένει βρόχον. ἀλλὰ μοῦ πρὸς ἀκήρατον ζωὴν καὶ ἀμείνω, λῆξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θείου Σταυροῦ. ὅμπερ ἀνυμνητὰ ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν τούτῳ, Κύριον καὶ Κόσμον σωσανυψώσαντα·

Ῥᾶς τὸ πλανώμενον Σωτὴρ, πρόβατον ἐπ' ὤμων καὶ τοῦτο, τῷ σῷ προσήγαγε Πατρὶ, διὰ τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, Σ Ἀγγέλοις ἐθέσπισας, ἐν Πνεύματι θείῳ. ξύλον γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ. ὃ μοῦ ἀνυμνητὰ ἐν πί-

στει. σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν·

Τῶμεν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, πράξεσι κομῶντες θείοις, καὶ τὸν κραμίου πιστοὶ, χῶρον ἐποστάσωμεν, καθαρότατῳ μοὶ. καὶ ὑψούμενον βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις, Ξύλον τὸ Παράγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς, χεῖρας ἐκπάσιος ἁπλώσας, ἐλύτρωσεν ἐζώγρησε παῦτας, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνύψωσεν·

Ἑτέρα τῆς Ἁγίας. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵμασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα Μάρτυς ἔνδοξε. κατεγγυήθης τῷ Κτίσαντι, πηρύτισε ἄφθορον εἰς αἷμα ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χοράζουσα, σὺν στρατάρχαις, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις Παράφημε·

Λαὶ βροχοῖς ὁμιλήσασα, καὶ θηρσὶ προσπαλαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι σφομωθεῖσα σὺ, τὸν λογισμὸν θείῳ Πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐμπέπηξας, καὶ ἀνέδραμες, μονοὺς πρὸς θαλάμους ὧν πρόῃκα, τῷ νυμφίῳ Παρθένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἄθλησιν·

Λαὶ θαμοῦσα ἀείζωον, τῷ αἵματων τὴν πρόχυσιν, εἰς Κυρίου αἴνεσιν Μάρτυς ἔβλυσας, τοὺς μὴ πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ γνώσει φωτίζουσα. τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπήγυσα. ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύεται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τὰ δόγματα·

Δόξα, ἦχος, π. β'. Ἀματολίν.

Διωθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἡ μύρα προχέουσα, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα, ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, Σὺ ἀθροισμὸν ποιήσασα, τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς θείους Πατέρας. μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία παμένδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τετράπρατος Κόσμος, σήμερον ἁγιάζε-

ται, τῷ τεθραμμένῳ ὑψωμένῳ σε Σταυρῷ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ⁊ τὸ κράτος τῶν πιστῶν σου ὑψοῦται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τὴν δυσμενῶν συντρίβοντων τὰ κράτη. μέγας εἶ Κύριε, ⁊ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου, δόξα σοι.

Ἀποστιχα, στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ἄπιστα ὑπῆνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, ⁊ ὀμείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πολυοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Τὸν τῶν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἰμῶσε τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἄλλους ⁊ τὸν λόγχην Σωτήρ. δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος Ζωοδότης, καὶ πάντων δυνάστης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμὲ, Σωτήρ μου ὑπομένατε, ὠνειδίσθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντήθης, καὶ πάντα φορεῖς ἁμαρτήτε.

Δόξα, ἦχος δ'. Βυζαντίε.

Ἅσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς ὑμνῳδίαν τῆς πανευδόξε Εὐφημίας. ἅπαν γένος, καὶ ἡλικία πᾶσα, Νεανίσκοι ⁊ Παρθένοι, τὴν Χριστῆ Παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν. μιμήσασα γὰρ ἀνδρισαμένη, ⁊ τὸ χαῦμον τῆς θήλεος ἀποῤῥίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν Τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. ὡραίῳ δὲ καὶ θείῳ στεφάνῳ κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ Νυμφίῳ ⁊ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὄντως πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο, ⁊ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντά σε δεόμεθα. Κύριε σῶσον τῇ λήξει, τῆς βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἁγίας, ἦχος, δ'.

Ἁγιάσασα Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. σὲ νυμφίον ποθῶ, ⁊ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, ⁊ συσταυροῦμαι, ⁊ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, ⁊ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοὶ, ⁊ ζήσω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσαν σοί. αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης ἓν. μετὰ τὴν α'. ἓν. Κάθισμα τῆς ἁγίας, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Νυμφίον σε Χριστὸν ἀγαπήσασα, ⁊ τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς ἀνάψασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Παναθήνη. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ⁊ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν β'. ἓν. τῆς Ἁγίας, ὅμοιον.

Ἰδοὺ ἀγωνάσα Σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, ὃν ἐβράβευσε Κύριος καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἤλεγξαν τὰ τρόπαια. Χριστὸν γὰρ νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, ὑπομάρτυς ἀθάνατον, δι' αὐτοῦ ἐπετύθης. ἀλλ' ἀμέτεθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς ἀσεβείας φορέσασα τὸν στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς, Εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας, ψάλλεται τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον ἦχος, β'. πρὸς τὸ, Ἁγιάσας ὁ Ἰησοῦς.

Τὴν φήμην σε τὴν σεμνὴν, κόρην παναθήνη Εὐφημίαν, δίδυμοι ἔχουσι, ἱκετεύουσα Χριστὸν, τοῦ ἐλεῆσαί με.

Ὁ Καιρὸς τῆς Ἑορτῆς, ⁊ τῆς Ἁγίας.

Ἓν ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐγκωμιάσω τὴν παναθήνην κόρην.

Ἀνάβ. τῆς Θεοτοκίου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄγει πρὸς ὑμνῳδίαν, τὴν ὑπόρχησιν τὰ σχήματα, τὴν βροτὴν τὰς χορείας, ἡ παναθήνη Κόρη τοῖς θαύμασι.

Ἔρως ὑπόριδος, καὶ τὴν ἐκ τῆς πλάτης

πε-

περιφαύειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, αὐτὶ παύτων Χριςὸν ἐπεκτήσατο·

Ἄλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὡραιοτάτης σου Παμάφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, Οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσεν· Θή.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀίδιον, ἐ ὑπὸρ θεον Λόγον, ὑπὸρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε·

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Φθης Ἑωὶ βήματος, ἀρρενωπὸν ψυχὴν φορέσασα, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ὥσπερ ἐν ἀνδρεία, ἐβροπώσω Παμάφημε·

Ὤμος ἐν τῷ κάλλει σε, ὐδὲ ῥυτὶς ψυχῆς πέφυκε, ἐ σὲ Χριςὸς, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο·

Ἄσαι Παμάφημε, τὰς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώλωπας, Μάρτυς Χριςοῦ, θραῦσον σαῖς πρεσβείαις, τῶ ἐχθρῶ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον.

Ἐ παύτες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριςιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε·

Ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν ἐ λόγον.

Ὤν αἱμάτων σε ῥείθροις Μάρτυς Χριςοῦ, πομπτισμὸν ἀσεβείας διήνεκῶς, ὀργάνῳ Παμάφημε, ἐπομβείαις τῆς χάριτος, ἐ λογικὰς ἀρότρας, ἀρδεύσα χάριτι, ἐν αὐταῖς αὐξανεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως. ὅθεν παραδόξως, μετὰ θανάτον ὤφθης, μεθέλκη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ Μαρτύριον, Ἀθλοφόρε παμάφημε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, ἧν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σε·

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὃν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος Ἑωὶ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀφείλετο ἡ σεμνὴ, χαρᾶς πεέμπίπλησιν, Οἰκουμένης τὰ πόρατα, ἐ Τεμένει θεοπίζει, ὑψωθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, Ἑωὶ τὰ Βασίλεια. ὅθεν ἡ Ἑλένη, τῷ Τίῷ ἀνέβοα, ὑφάπλωσον Δέσποτα, ταῖς χθρσίσι ἐ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σε ἐ νίκας σοφὲ, ἐ τὰ Ἔθνη δίδαξον σῇ χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν ἐ τὰ πάθη Χριςοῦ.

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κιβώτιον ἔσοπτρον, θείων νυμφιῶν σωτῆρα κατασήσασα, ὡς φωςὴρ ἀριπρεπέστατος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἔλαμψας·

Ὀφθῆναί σε προσηύξαο, δαίμονι θυσίαν Μάρτυς ἀήττητε, ζωηφόρον δὲ ἠγάπησας, ὑπὸρ ἀσεβείας σωθῆναι θανάτου.

Σ ἀνάλγητον φορέουσα, σὺν τοῖς ἀθλοφόροις σῶμα ἡ ἄμεμπτος, ταῖς αἰκίαις ἀπεπαίθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι·

Λιπαθοῦντος τὸ πρόσωπον, Μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς ἐφαιδρύνετο, ἀστραπῇ δὲ θείᾳ Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἠμαύρωτο τὴν διάνοιαν·

Θεοτοκίον.

Ἄσμον ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀνθρωπίνων ὡς ἀναμαρτήτου, ἐ εἰρηνεύουσαν τὸν Κόσμον σε, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Ὠδὴ, ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μόρας ἐ εἰρήνης ἀντίθετον ἐπιγνοῦσα, στόργειν οὐκ ἠξίωσας, τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα·

Ὁμίσας σε ἐκλύειν τὸν σύνθεον, Μάρτυς τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος·

Ἀράχνη φωτισμόν μοι Παμάφημε, καὶ εἰρήνην, λύσα πρεσβείαις σε, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν·

Θεοτοκίον.

Ἀρθέντα μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας·

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκὶ, τῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, φορέσασα Ἔνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας·

Ἐνίκησας Τυραννίδα τὴν ὠμὴν, ἀσινὴς ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωνᾶς διεμείνασας·

Ῥύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύριος, σὲ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιὴλ σὲ Παμάφημε· Θεοτοκίον.

Μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Χεραύραφον.

Τῶμας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλε θύρσως, ὑπὸρ Χριςοῦ τοῦ

Νυμφίοσω. ἀλλὰ ἐμοῦ ὡς τὰς αἱρέσεις, ἐς τὴν ἐχθρὸν τὸ φρύαγμα, ὃν τοῖς ποσὶ τῷ Βασιλέως ἡμῶν ὑποταγῶσι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὲρ ἑξακοσίων φιάκοντα θεοφόρων Πατέρων, ὅρον λαβοῦσα, ἐ φυλάττουσα Παράφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς Παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου θαυμασίετις πρότερον; σὺ γὰρ ὑφῆνας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ συμφάθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σεαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανοῖ πρὸς τοῦτο, τίς λέγειν μοῦ ἰσχύσειεν, ὅσα σε περιλάμπουσι ἀρεταὶ μὴ ὑποδύσασαι; ὡς ἐξ Ἀματολῆς τοῦ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις καὶ ἀκτινοβολεῖς, ὁμοῦ γῆ καὶ ὑπὸ θαλάσσης, ὃ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις ἐ φωτίζεις τὰ πράτα. διὰ ταῦτα πεπίστευσαι, ἡ ὑπὲρ ἑξακοσίων φιάκοντα θεοφόρων Πατέρων, ὅρον λαβοῦσα, ἐ φυλάττουσα Παράφημε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιϛ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος ἐ Παραφήμου Εὐφημίας.

Ν. Τὸν πρὶν Θεὸν κτησθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
Εὐφημίαις σε χρὴ σέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἓξ καὶ δεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Τὸν ὑπῆρχεν κατὰ τὰς χρόνους Διοκλητιανοῦ. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καταχεθεῖσα, πυρὶ ἐ βρόχοις προσαναλίσασα, ἔτι δὲ ἐ μηχαναῖς ἑτέρων κολάσεων, βορὰ λέουσι προτεθεῖσα, ἐ ἐκ παντὸς Χριστοῦ χάριτι διαμείνασα ἀλώβητος, ὁ αὐτῷ τῷ θεάτρῳ, τὴν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Ἑρμομάρτυρος Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης.

Ν. Χρόνος εἰς γῆν ἐξορισθεὶς Μαρτῖνε, Θεοῦ κελεύσει, γῆθεν ἐκλήθης ἄνω.

Τὸν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. ὃς, ὁ τῷ τῆς δάφνης λαβῷ, ὁ Σικελίᾳ ἀνῃρέθη. ἄρτι δὲ τὸ τῶν μονοθελητῶν ὀλέθριον δόγμα ὁ Βασιλεὺς κρατύναι βουλόμενος, τὸν Μακάριον ὡς μὴ τῇ αὐτοῦ ὁμοίᾳ κατατιθέμενον, ἐκ Ῥώμης μεταπέμψας Μαρτῖνον, καὶ κατὰ τὸν πλοῦν πάμπολλα δεινὰ ὑπομείναντα, ὥστε ὀλίγου κακοῦργον κλοιᾷ περιθεὶς, τῷ Πραιτωρίῳ καθείρξειν. ἐξ οὗ τῇ Χερσῶνι ὑπόπλοιον πέμπει, ὅθεν τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς διανύσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς.

Ν. Σεβαστιανὴ τῇ τομῇ βλύζει γάλα,
Οὐχ' αἷμα ἐ σαρξ, ὥστερ ἦσαν πρὸς ξίφος.

Τῇ ιϛ' ἐπὶ Δομετιανοῦ τοῦ Βασιλέως, μαθήτρια δὲ γέγονε Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, ἐ καταχεθεῖσα ὁ Μαρκιανοπόλει, ὑπὸ Σοργίου Ἡγεμόνος τυφθεῖσα, ἐ εἰς κάμινον ἐμβληθεῖσα, ἔμεινεν ἀβλαβής. ἀχθεῖσα δὲ εἰς Ἀρκαδιόπολιν τῆς Θράκης ἐ Ἡράκλειαν, ἐκρεμάθη ἐπὶ ξύλου, καὶ θηρίοις προετέθη βορὰ, ἐ παντῶν ὑπὸρ αὐτῶν γενομένη, τὴν διὰ ξίφους ὑπέμεινεν ἐκτομὴν, ἐκχυθέντος ἐξ αὐτῆς γάλακτος, αὐτὶ αἵματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Ν. Μελιτινὴ τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Τῇ ιϛ' ἐκ Μαρκιανοπόλεως τῆς Θράκης, ἐπὶ Βασιλέως Ἀντωνίου, ἐ Ἡγεμόνος Ἀντιόχου, ἐ πολλὰ ὑποστᾶσα δεινὰ, ἐ ἐνεργήσασα πλεῖστα σημεῖα. τὰ γὰρ εἴδωλα διὰ προσευχῆς κατέβαλεν εἰς τὴν γῆν, ὃν τὸν Ἀπόλλωνα, ἐ Ἡρακλέα ὑφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο, ἐ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ἀλλὰ ἐ τῇ συζύγῳ τοῦ Ἡγεμόνος παραδοθεῖσα, ἐπὶ τῷ κατηχηθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην Χριστιανὴν πεποίηκε. μετὰ δὲ τὸ ἐκτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, τοῦ τιμίου σώματος αὐτῆς ἀτάφου κειμένου, Ἀκάκιός τις Μακεδὼν διερχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἡτήσατο τὸ λείψανον. ὁ δὲ ἡγεμὼν, μηδὲν ὑποστάσας εἰς αὐτὸν, κατένευσε. λαβὼν οὖν ἔτος, καὶ βαλὼν ὁ γλωσσοκόμῳ, ἐπέβαλε πρὸς τὴν πατρίδα. ἀρρωστίᾳ δὲ περιπεσὼν κατὰ θάλατταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου. τοῦ δὲ πλοίου ἀκροτηρίῳ τινὶ τῆς Λίμνης προσωκείλαντος, ὁ τούτῳ τὸ ἅγιον σῶμα τῆς Μάρτυρος

τυρος κατετέθη. ἐ πλησίον ταύτης, ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πρὸ σμύρνης ἔφυ, τὰ τῶν θείων Μαρτύρων ἀνδραγαθήματα. ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, τιμᾷ κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄθλοις κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Λιναφῆτα ἐκφράττει, ἡ ἀοίδιμος Κόρη Τυραννῶν σώματα, τρυφερείας παρανόμων, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, θείκως ἀναμέλπουσα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Τριὰς τῶν ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὸν κάμινον. μιᾷ δὲ ἡ Θεόφρων, Τριάδα ἀνυμνοῦσα, ὑπηρέτας ἐζώγρησε, τοῦ τῶν Πατέρων Θεοῦ, ὑμνητὰς εἰς αἰῶνας.

Ἰσχνῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν Παρθένον νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολῶν, τῷ Πνεύματος τῇ δρόσῳ, Παρθὸς τῇ ἀδοκίᾳ, διεσώσατο φλόγα, ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σωτὴρ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἵν' προσάτιν ἀνδείξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἁβιωτάτη ἐν γυναιξὶ τῆς ὑψίστου; αὐτὴ σορίην ἔχουσα τιμᾷ χάριν, ἔφαλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐμάρωμένη τὸν λογισμὸν τῷ νυμφίῳ, τῷ ὅλῳ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ τῆς πλάνης ὥσπερ πυρσὸς ὀπλισθεῖσα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ Μάρτυς, ἔστο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψυχοφθόρον μόρον εἵλε σεμνὴ, ἀλλ' ἀθρόως, τῷ θηρὸς τῷ δήγματι ἀγήρω, μεμπτὲ ἠλάξω, ζωὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, ἐ ὑπερυμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Σὲ τὸν ἀπειρόγαμον.

Ἐκ ζωηροῦ αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀνδρείας, σοὶ δεδωρημένης ἄνωθεν, ζωῆς Μάρτυς παμάκαρ ἔμε. τῷ γὰρ ἰαμάτων, θησαυρὸς ἀδιάλειπτος, τοῖς σὺν πίστει ἀρρυομένοις ἀπαδέδειξαι.

Ψυχοσῶν θανάτους, Θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ. ὅσις ζωηφόρον μέχρωσιν, ἀπαθῶς ἀμφισήμυσιν. ἡ ὡς ψυχικόμισα σῶμα θεῖσα τὸ Παράγιον, ζῆς ἀφθάρτως, ἐ μαρτυρεῖσοι τὰ αἱμόρρυτα.

Ὅμοις τῆς ἀθλήσεως, ἐφθεῖσα Μάρτυς Χριστοκήρυξ, τόμον ἀσεβῶς πεπιεσμένον, Εὐφημία δογμάτων δὲ, ὃν ἐκ χειρῶν Σωσθενικῶν, φήλη κατέχουσα, ὥσπερ ζῶσα, Ὀρθοδοξίας ἐπιδείκνυσαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄμφιν ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς ἀνωδίας, σὲ ὡς ἀληθῆ ἐ ἄμωμον, ἐ τὸν Λόγον μεφέλιν φωτὸς, σὲ ὡς δεξαμενὴν τὸν ἀραμιὸν ὄμβρον ἐν τῇ μήδυϊ, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῆς παμάκαρος Μάρτυρος Εὐφημίας, τιμὴν μνήμην σωτελοῦντες ἀνακαθήμεθα. αὕτη γὰρ τὸν ὅρον Ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληφε, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Ἕτερον, τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοιον.

Σταυρὸς τοῦ Κόσμου πέφυκε Σωτηρία. Σταυρὸς Ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία. Σταυρὸς Βασιλέων τὸ στερέωμα. Σταυρὸς πιστῶν ὀχύρωμα. Σταυρὸς ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις. Σταυρὸς δαιμόνων ἡ πτῶσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴσωμεν ἤχος δ'. ἐ ψάλλομεν αἷς. Γ' διόμελα τῆς Ἁγίας, ἦχος, γ'.

Ἀθλητικῶν παμήγυριν πιστοὶ, θεοφρόνως τελεσθεῖσαν θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βυλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελῳδήσωμεν. τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος, τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, ἐ τῇ θείᾳ ἑαυτῆς δυνάμει, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας, τῆς Καλλιμάρτυρος. ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ Παμάκαρος Μάρτυς Χριστῷ κερασαμένη. καὶ τοῦτον ἀειμνάστῳ τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς

τῆς

τῆς ἀσεβείας ῥοφίμους, σοφίας φωνῇ, προσέπεται λέγουσα. ἀρρύσασθε πόμα τῆς ἁμαρτάσεως Μαρτύριον, παθῶν καθαρτήριον, ἀσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον. τῷ Σωτῆρι κράζοντάς, ὁ ποτίσας ἡμᾶς χειμάρρουν τῆς ῥυφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Γ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντας, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον ἐκ Μαρτυρικῆς πηγῆς ἀμαβλύζον ἡμῖν, ἀφροσύνης Πνευματικῆς προφητικῶς ἀπελύσωμεν, τῶν ζωηρρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν. ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς παναφήμου σου Ἀθληφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογοῦμεν τὸ ἀ.

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Γωανὴμ Μοναχοῦ.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σταυροῦ, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ὃν ἀγαλλιάσει τῷ λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὁσμὴν μύρου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέθωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε Ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ μέρον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τοῦ τῆς γῆς ἀδύτου ἀνισάμενον, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πίστει τῷ ἀφάσει, καὶ ἀνυψούμενον χορσὶν ὁράσεως, τῷ αὐτῷ πρὸς Οὐρανὸς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς Οὐρανοὺς πολιτεύεται. διὸ ἀκαταλήπτως βοήσωμεν. Κύριε ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ σωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ὑπερτάτης σου χάριτος ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὴν δ. ᾨδ. ἦχος, πλ. β.

Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ὁ Τ' ἔσχατοι οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν ῥισόλβιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκυκλώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότου, τὸ βλύσαν Κόσμῳ τῷ ἀφάσει.

δ. Τ' ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐκρώσαντά τὰ πάθη σαρκὸς, ἐν πνεύματος Θεόφρονι, ἐπιχθώμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, Οὐρανίου πρὸς λῆξιν, Σταυροῦ τῇ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντα τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ.

δ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὡῤῥύητος ἐκ θείας Πλευρᾶς πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυχὰς, τῶν πίστει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τοῦτο, καὶ τὸν Σταυρὸν Σου τῇ ἀφάσει.

Δόξα, ἦχος, ά. Βυζαντία.

Ἡ μέρον χοροὶ Πατέρων Παναφήμου, συναθροισθέντα διὰ Χριστὸν, τὸν τόμον σοι προσάγουσι, τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως, ὃν πόθῳ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν ἐν βροτῷ χοροστασίαι συνελθόντες, τῇ σῇ θελήσει γεραίρομεν, βοῶντες ἀσεβῶν, χαίροις Πανάφημε, ἡ τῆς ὀρθοδόξου παρρησίας παραδοτον Πίστιν, ἄῤῥηκτον φυλάξασα. χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, ά.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἡ μέρον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἁγιόφθογγος φωνὴ τοῦ Δαβὶδ πρὸς ἐπλήρωσεν. ἴδου γὰρ ἐφάνως τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνοῦμεν ὑποπόδιον, ἐν τῇ τῶν πενήτων ῥύσει σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, Παμοίκτιρμον βοῶμέν σοι. σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τὸ προσώπου σου. τὸ ὀρθοδόξου λαοῦ τὸ κῦρας ἀνυψοῦν, τῇ τῶν τιμίων Σταυρῶν σου ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ'. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος ά. ς'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡ μέρον ἐξέλαμψε, φωτοειδὴς ὥσπερ Ἥλιος, ὁ Σταυρός σου ὁ τίμιος, Χριστὲ, ἡμέραν ἁγιοπρεπῆ, καὶ ἀνυψούμενος σωτήριον, δηλῶν ἐμφανέστατα, ὡς δι' αὐτοῦ παντοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὕψωσας, Οὐρανοῖς ὡς φιλάνθρωπος.

Νήγγελλαν σήμερον, οἱ Οὐρανοὶ ἀκατάληπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου. φαιδρῶς ἐζωγράφας γὰρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος, φέγγει ἀπροσίτῳ, τὴν μαινίδη καὶ σκληρὰν, τῶν θεοκτόνων γνώμην διήλεγξε. διόπερ τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Χριστὲ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ Παράγιος, τὸ ἀκατάληπτον βρότειον, ἀπὸ γῆς φανερόμενον, σήμερον προσέρχεται, ὡσπερ κεκρυμμένος, θησαυρὸς πλουτίζων, τὴν Οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος. διὸ τὴν ὑπεράγαθον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Χριστὲ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑτέρα τῶν ἁγίων. Ὅμοια.

Ἀρθέντοι μεσίδα, φύσεως νόμῳ δηλούμενοι, καὶ σαφῶς κρατυνόμενοι, ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀρίχυρον ἐχθρὸν, ἀνδρειωθεῖσαι, πίστει συνέθλιψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτοειδῶς ἐκοσμήθησαν, καὶ νυμφῶνα κατῴκησαν, μονητῶς ἀγαλλόμεναι.

Τίς ἡ παναφήμος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ εὔδοξος, καὶ Ἐλπὶς ἡ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, τῶν φαεινοτάτων, ἀναδεδειγμέναι, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν, καταβαλοῦσαι, τὸν τοῦ προμήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, καὶ Παραδείσου τοῦ οἴκησιν, θεωθεῖσαι ἀτέλευτον, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Τρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κολάσεων, καὶ θανάτου αἱ πανσεμνοι. Νυμφίου τὸ κάλλος γὰρ, τὸ ὡραιότατον, πίστει ἐκτησάμεναι, διὰ ποικίλων αἰκισμῶν. ὡραϊσθεῖσαι, τούτῳ συνήφθησαν. σοφίας τὰ βλαστήματα, Πίστις Ἐλπὶς καὶ Ἀγάπη τε. δι' αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν λυτρώσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β.

Ὦ Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν. δι' ὃ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ. ἡ δὲ Κτίσις σήμερον, ὑψοῦται τοῦτο, συνυψοῖ τῷ φωτὶ, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτηθὲν πλούσιον ἔλεος. ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἕ. ᾨδ. ἦχος, β.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ζ Τ'λον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὁρῶντες, μεγαλωσύνῃ δώμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

ε. Τ' ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τ' σιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτῆσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

ε. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὅτε τὸν Ἀμαλὴκ, Μωσῆς κατεπρόπετο, Χριστοῦ προγράφων πάθος, Σταυρὸν προδιετύπου, δαιμόνων ἀμυντήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Εὖτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐξεταύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Τροπάριον. Σῶσον Κύριε. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σωνήθης πλ. β'. Ὁ Καμὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, ἓν ἡ Ἀκροστ.

Τῆς Σοφίας ἀείδηλα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω.

Θεοφάνους. Ὦ δή, ά. ἦχος, ά.

Σὺν ἡροπαιδίσχοις.

Ἣ ὑπερκοσμίου Χριστὲ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι Δέσποτα, τὰς ἀπρεπεῖς καὶ ἀκλεεῖς σου Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς σοφίας βλαστήματα.

Ἡ Προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ Θεόφρον κόσμηται. πᾶσαν γὰρ διώνυσας, σὺν τῷ ζωῷ, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι. εὐδόξει Σοφία, σοφίας λάμψασα χάρισι.

Οὗ ὁ παμμακάριστος καρπὸς, τῆς ὑπερθέου σοφίας ποσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε πάσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

Ὦμα καὶ ψυχῇ δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι Παρθένοι μεσίδαι, θείοσι προσωνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ μονοτῷ νυμφίῳ

φίῳ Χριστῷ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, Καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ σύνδουλος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄλλῳ τινὶ μορφῇ με προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὸ αἰώνων καθορώμενος, ὅλον ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἄχραντε. ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν Βροτῶν.

Φ Ὡμῆς ἐπακούσασαι Χριστὲ, καλοῦντος πρὸς ἀθανασίαν, καὶ ἀπαθῶς ζῶν ἠκολούθησαν, στεφανηφόροι Παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ Βοηθοῦντος ἅγιος, ὁ μόνος ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Ι Σχὼν ἐδωρήσατο Χριστὸς, ἑστῶσαις πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικῶς ὑμνῶν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπρεπῶς σοφίας ἔπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀπέδειξε, Νικηφόρους Μάρτυρας, Παρθενίας λαμπύσας τῇ χάριτι.

Η Μβλωθέντες μιῷ τὴν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μεγάλαυχον, καὶ τινὶ αὐτοῦ ὀφρυῖ κατεβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμενοι, καὶ τὸν πεῖν καυχώμενον, ξηλείφειν θάλασσαν, ταῖς ροαῖς τοῦ αἵματων ἐπιέξατε. Ὀφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλησίως ἐμφορούμενοι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ ῥεῖς κατήχυναν, τυραννούντων φρύαγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ῥητορεύσαι θεῖα διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Τίκτω τὸν ἅγιον Χριστὸν, ἁγίως ἀπεκύησας, ἁγιωσύνης ἅγιον σκεύωμα, τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. ᾧ βοῶμεν ἅγιος, ὁ μόνος ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων, ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ψ Ἀσυχὰς δεσμάθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τινὶ καλλονὴν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τὸν Λόγον μαθήσαι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀληθείας βασάνοις, σοφῶς ἐμβλήσασαι. ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ μυρίφωτος ἤξιωσε. παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς.

Ε Ἐν Παραδείσῳ μὴ τὸ πρὶν, ξύλον ἐγεύσω μωσεν, ὃν τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων μέχρωσιν. τῷ Σταυρῷ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ σύνδυμα, ἀνθρώποις φόβον, ἐπάγη ὃν τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. οὗ ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεὸν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράξωμεν πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ὠδὴ, δ'. Ὃ φως σε τῇ χάριτι.

Ῥ Ὡθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ καλλίμικοι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, τὰς τῶν Τυράννων ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατήχυναν, διὰ πυρὸς ὁλοκαυτούμεναι παμσοφοι, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

Σ Ἴσχυσαν, τῷ Σταυρῷ τῇ παροπλίᾳ φραξάμεναι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, τὰς τῶν κολάσεων πλαγὰς, ἀτόμως αἱ ἄγιαι ὑπενεγκεῖν, μέχρις αἱμάτων ῥοῦν τὰ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν αὐτικαθιέμεναι.

Τ Τρόμει καὶ πόθῳ τῆς Τριάδος ἐρράθησαν Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, Παρθένοι ἰσάριθμοι. τῷ ἀλγεινῷ τὴν δεινοτάτην ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ παμσεμνοι ἴσχυσαν.

Υ Ἴσχυσαν καὶ Κόραι ῥυφθῆναι τῆς ἀλάστορος διὰ Σταυρὸν καταβαλεῖν, τὴν ὑπερήφανον ὀφρὺν, καὶ πρὸς γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως καυχώμενον, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν καταλήφεσθαι. Ἀμπάδες φρεσὶ ἀριθμοὶ σοφίας ἀγράπτους. Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπὶς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Τίκτω Ἁγία Θεοτόκε παμύμνητε, ἡ προδοκία τῶν Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Κ Ἀρτερίᾳ τῇ φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ σοφίας, τῆς σὺν Θεῷ λαλῆσαι μυστήρια, τὸν κρατοῦντα ἤχησαν αἱ ῥεῖς Παρθένοι θεοφόροι, πίστει καὶ φύσει σωθῆναι.

Ἀγάλ-

λεται ἡ προμήτωρ ὁρῶσα νικώμενον, τὸν δόλιον, τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδὲμ ἐξορίσαντα, γυναιξὶ θεόφροσιν, Ἐλπίδι Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, τοῖς τῆς σοφίας γυμνήμασι.

Ὀβολὸς, τὴν Τυράννου θωπείας ἐξέφυγον, καὶ βασάνων, τὰς πληγὰς ἐκόσμησε ὑπέμειναν, ὡς σεμναὶ Νεάνιδες, τῆς σῆς ἀγάπης τερπόμεναι, Χριστὲ καὶ θείου σου ἔρωτος.

Θεοτοκίον.

Γάλλονται, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν Βροτῶν τὰ συγκήματα. τῷ γὰρ τόκῳ λυτρῶνται, τῷ σῷ Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐναγίως δοξάζομεν.

Ὠδὴ, ς'. Ἐκ κύκλωσον ἡμᾶς.

Η Θόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἀναπέφυντο, τὰς ἐλπίδας αἱ Νεάνιδες αἱ τρεῖς. Τῆς Τριάδος τὴν ποσότητι, καὶ ἀριθμῷ τετιμῆσθαι καὶ μεμυῆσθαι.

Ἀμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων διαδήμασιν ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν αὖθις ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου καὶ Παντοκτίρμονος.

Νήχθησαν ἐν τῷ Ναῷσου Δέσποτα τοῦ Παντων Βασιλεύοντος, παρθενεύοντα μειλίσια σεπτὰ, σοῦ τῆς Βασιλείας κοινωνήσαντα. σὺν γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Γάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τῆς γένους οἱ Προπάτορές, τὴν Ἐδὲμ ἀποβάντες διὰ σέ, ὃν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ Ἀχμὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γενήσιμε.

Κοντάκιον, ἦχος, α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Σοφίας τῆς σεμνῆς ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπὶς, καὶ Ἀγάπη δεχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμόρξαντο, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάρτοις. Σ' ἀθλήσασαι, καὶ μικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ Παντων Δεσπότου, Χριστῷ ἀμέδυσαντο. Ὁ Οἶκος.

Ἐκ εἰς παντὸς τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξήλυθε πρόσταγμα, θύειν εἰδώλοις, καὶ σπένδεσθαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ μανὲς ἀνθρώπων ἀφανίζεσθαι, πρὸς ἀθρώπων ἀπώλειαν. τότε αἱ παμάθημοι καὶ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρες ἐξέλαμψαν, ζόφον ἀθείας, καὶ ἀγνωσίας διώκουσαι, καὶ φέγγος ἀσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπαυγάσουσι, φανῶς ἐκβοῶσαι. Θεὸς μέγιστος ὄντως ὁ σταυρωθεὶς βλήματι, καὶ ἁγιασας τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα. ὅθεν καὶ ἐπαξίως, στέφος ἄφθαρτον παρὰ Χριστοῦ ἀμείβουσαντο.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἑπτὰ καὶ δεκάτῃ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Ἦ. Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις Ἐλπὶς, Ἀγάπη,
Ἃ ἱερεῖς Τριὰς κλίνουσιν αὐχένας ἔφερε.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον,
Ἐλπίδα, Πίστιν.

Ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, καὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. ἀχθεῖσα ἐν ἡ Πίστις, ἐτῶν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν ῥαβδίζεται, καὶ τοὺς μαθοὺς σιδήρῳ ἐκκόπτεται, ἐξ ὧν αὐτὴ αἵματος, γάλα ἔρρυσε. μετὰ ταῦτα εἰς ἐχάραν πυρὸς ἀποῤῥίπτεται, καὶ ἄφλεκτος μείνασα πυρὶ, τῷ κεφαλῷ ἀποτέμνεται. ἔπειτα ἡ Ἐλπὶς ἐτῶν ὑπάρχουσα δέκα, βουνοῖς τύπτεται, καὶ εἰς πῦρ ἀποῤῥίπτεται. ἀφαρπαθεῖσα ἐξέεται, εἰς λέβητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδόξως ῥυσθεῖσα, καὶ αὕτη, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. εἶτα ἡ Ἀγάπη χρόνων ὅσα ἐμμέα, καὶ αὕτη ὁμοίως ἀσκολοπίσθη, καὶ μείνασα ἀβλαβὴς, ἀπετμήθη τὸν κάρανον. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτον τύπων ἡμέραν, τῷ τάφῳ αὐτῶν παραμείνασα, τὸν ψυχὸν τῷ Κυρίῳ παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Ἦ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,
Δεινῆς πλαγῆς φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Τις ἐγένετο Νικολάου θυγάτηρ ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ Παυλίνης τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἥτις πολλὰς τῇ Ἀγαθοκλείᾳ προσιέγκε θλίψεις, καὶ χρόνοις ὀκτὼ, ἀκροτόμοις λίθοις αὐτὴν κτ' τὸ αὐχένος τύπτε-

τύπτουσα, ἐ γυμνοῖς τοῖς ποσὶν, εἰς βαχεῖς ἐ δυσβάτους τόπους ἐλαύνουσα, Σ σιδηρᾷ σφύρᾳ τὰς πλάγας αὐτῆς σωθλῶσα, ἐ τὼ γλῶτταν ἐκκαίουσα. ἐπεὶ δὲ ὐκ ἔπειθε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τῶ βαχέως ἐπεμεγκοῦσα, τῆς παρούσης ζωῆς ἀποῤῥαγῆναι κατηνάγκασε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Λυκίας καὶ Γεμιναρῶ τῶ υἱῶ αὐτῆς ἐ Μάρτυρος.

ᾱ. Ἐ ῥωμικῶς σὺ Χριστὲ δόλη Λυκία,
Ἐ ῥωμικὸν μετῆλθον ὄμπως εἰς τόπον.
Θάρσος ὁ Μάρτυς Γεμιναρὸς γέμων,
Τομὴν ὑπέσχη καρτερῶς τὼ ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

ᾱ. Τὼ Θεοδότω πρὸς ξίφος τεθνημένω,

Β Ποιεῖ πρόθυμον, ἡ Θεόδοτος χάρις.
Ἀσπάζουτος ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ τὸν Ἀλεξάνδρου, ἀπεστάλη Σιμπλίκιος ἐν τῇ τῆς Καππαδοκῶν Χώρᾳ, ἐ ἐμαρτύρησε αὐτῷ ἡ Θεοδότη, ἐκ τῆς Πομτικῆς ὅσα Χώρας, σφόδρα πλησία. ἦτις ἐ παραστᾶσα, ὡς ὐκ ἐπείθετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπηνῶς ἐθείσα ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ὥραις, τὰ σπλάγχνα ἐφλέγετο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεὸν, ἐ ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐδόκει τὸς ξεσμὸς ὑποφέρειν. εἶτα καταχθεῖσα, φρουρεῖται, ἐ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀνοιγείσης, ὡς εἶδον οἱ φύλακες ἐξέστησαν, ἐ δραμόντες ἀπήγγειλαν τῷ Σιμπλικίῳ. ὐκ ἐπίστευσε δὲ αὐτοῖς. ἀλλὰ τῇ ἐξῆς ἀχθείσης τῆς Ἁγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Σιμπλίκιος ὅλην ὑγιῆ, Σ μηδενὶ ἴχνος πῦρ μωλώπων ἐν τῷ σώματι φορέσαν, λέγει πρὸς αὐτὴν, τίς σὲ; ἡ δὲ Ἁγία, ἡμαύρωταί σε ἡ διάνοια φησὶν; εἰ γὰρ μίαν ἦς, ἤδεις ἄν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ Θεοδότη. τοῦτον ἀκούσας ὁ Σιμπλίκιος, κλίβανον ἐκκαυθῆναι προσέταξε. τότε δὲ ἐκκαυθέντος, καὶ τῆς Ἁγίας ἐν τούτῳ ἀκομιθείσης, ἐκχυθεῖσα ἡ φλὸξ, ὡσεὶ τὸν ἀριθμὸν ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἐμέπρησεν. οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίβανον ἀναφράξαντες, ὑπεχώρησαν, ἐ τῇ ἑξῆς ὁ Ἄρχων δύο ἰδρεῖς ἀποσείλας μεθ' ἑτέρων τιμῶν, τὸν χῶν τῶ σώματος αὐτῆς λικμιθῆναι προσέταξεν. ἀνοιγέντος δὲ τοῦ κλιβάνου, τὸ μὴ πῦρ ἐξελθὸν, κατέκαυσε τὸς δύο ἰδρεῖς. οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς εἶδον τὴν Ἁγίαν μέσον δύο μεμισχωμένους λυχνομούμενον καθημένην καὶ ψάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡσεὶ μεκροὶ γεγόνασιν. ἐξῆλθε δὲ ἡ Ἁγία ἀπὸ τοῦ κλιβάνου ἀβλαβὴς, χαίρουσάτε, ἐ ψάλλουσα. ἣν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγον εἰς τὴν φυλακήν. ἐπεὶ δὲ ἔμελλεν ὁ Σιμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὁδεύειν, προσέταξε τὴν Ἁγίαν σωνακολουθεῖν αὐτῷ δέσμιον· τότε δὲ γενομένου, ἐ τῶ Σιμπλικίου ὑποῤῥέψαντος, Σ ἀγκύρα προκαθεδέντος, ἐδέησε παρασῶναι τὴν Ἁγίαν, προσῶ φησὶν ὁ Σιμπλίκιος· ἐὰν μὴ πεισθῶμοι, καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, δείξας τῇ χειρὶ, σὺ ταύτῃ τῇ πεπυρακτωμένῃ σε ἐκρα ἀπολέσω. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν, εἰ ὁ Λ βελλήσιος εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ τῶ πυκυιάσῃ, θύσω κἀγὼ τοῖς Θεοῖς σου. Σιμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον. τοῦ γὰρ ὧ ὄμομα τῶ Λιβελλησίου. Δωρόθε κὺρ Λιβελλήσιε, τὴν τῶ Θεῶν ἔχων βο θειαν, εἴσελθε. εἰσελθὼν δὲ σὺν τῇ Ἁ γίᾳ, ἀθὺς παραμάλωμα γέγονε τῶ π ρός. ἡ δὲ ἐξῆλθεν ἀβλαβής. ἔξαπορήσ ἔν ὁ Ἄρχων, δεσμᾶσθαι ἐ αὖθις τ Ἁγίαν κελεύει, ἐ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγ σθαι. ἐ ἐπεὶ τὴν Νίκαιαν κατέλαβον, κέλευσεν, ὁ Ἄρχων εἰσελθεῖν τὴν ἁγί ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἐ προσάξασθαι. τῆς περιχαρῶς τῶτο καταδεξαμένης, τὰ εἴδ λα πάντα εἰς γῆν πεσόντα, κατετέφ σαν. ἐ ἐξεπλάγησαν οἱ παρόντες ἰδόντες τὴν τῶ Θεῶν σωτειβιὰν. μαθ ἔν ὁ Ἄρχων, ἐκέλευσε, ταθῆναι τεσσάρων τὴν Ἁγίαν, ἐ ταθεῖσαν πε σθῆναι. καὶ τῶτο γενομένου, ὁ μὲν πε σὴρ ἠμβλυώτο μὴ ἔχων τὸ ἐνεργοῦ

οἱ δὲ δήμιοι ἠτόμησαν, ἐ ἡ Ἁγία αἴρετος ἰῶ, εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι Θεῷ. ὁ γοῦν Σιμπλίκιος ἔτι σκοτιθεὶς, τὴν διὰ ξίφους τελευταίαν πληγὴν τῇ Μάρτυρι ἀπεφήνατο, καὶ ὕτως ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

ᾱ. Δεκὰς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μίαν κεφαλὰς τέμνεται προθυμίᾳ.

Εἰς τὸν ἅγιον Πηλέα, καὶ Νεῖλον τὸς Ἐπισκόπους.

ᾱ. Ἄπτης ὁ Πηλεὺς πῦς μέγας πρὸς πηλέως,
Νείλῳ σὺν εἰς βαίμοντα, ἐ πυρὸς μέσον.

Εἰς τὸς ἐν Παλαιστίνῃ, μς'. Μάρτυρ.

ᾱ. Θεοφρονοῦντὰς ἄνδρὰς ἐξ ἀνδρείας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ ἀτολμίας.

Οὗτος τῇ Χριστιανῶν διωγμῶ παρὰ τῶν ἀσεβούντων συγκροτηθέντος, κατεχέθησαν ἀπὸ μιᾶς τῆς Αἰγύπτου, Ἐπίσκοποι Πηλεὺς ἐ Νεῖλος, ἐ δύο ἀνδρειότατοι Πατερμούθιος ἐ Ἡλίας, ἐ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατόν. ἐκ δὲ Παλαιστίνης πεντήκοντα. καὶ οἱ μὲν ἑκατὸν μὴ πεισθέντες τῷ εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τὺς ὀφθαλμὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα ἐ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀποτμηθέντες, τῇ τῶν μετάλλων κακοπαθείᾳ παρεδόθησαν, ἐ ὕτως τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο·

Εἰς τὸν ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

ᾱ. Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ,
Πυρὸς ζῆλον ἴσον ὁρμᾷ τὸν Ἡλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους, ἐ Παυτολέοντος, Σ τῆς συνοδίας αὐτῶν. τελεῖται δὲ ἡ τῶτων σύναξις, ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ δαύτορι.

ᾱ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης,
Καὶ Παυτολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου ἐ Μύρωνος, Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

ᾱ. Πυρὰ τεθέντες Ἡρακλείδης, ἐ Μύρων,
Θεῷ προσενέχθησαν ὡς ὁσμὴ μύρου.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἀμήν.

Ω, δή, ζ'. Σὲ μονῳδεῖ Θεοτόκε κάμινος.

Ῥ Ριζοφεγγεῖ ἐμπαίᾳ χάριτι, καταλαμπόμενοι σαφῶς, αἱ Παρθένοι δαιμονικῶν, ἔλυσαν σκοτόμαιναν, φῶς τὸ Τρισυπόστατον, θεολογοῦσαι καὶ μέλπουσαι, ὁ αἵματος τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐ Ἐν Οὐρανοῖς τὰς παστάδας ἔχουσαι, λαμπαδηφόροι τὰς ψυχὰς, σὺν Ἀγγέλοις χαρμονικῶς, μετὰ περιχορεύετε, δόξαν τῷ ἀΐδιον σωθεωρῆσαι καὶ λέγουσαι. ὁ αἵματος τῶν πατέρων Θεὸς ἐ ὑπερένδοξος·

Ἀρτεμικῶν ὡς οἱ παῖδες ὤφθησαν, ἐπιδεξάμενοι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς. τύπων γὰρ ἰσάριθμοι χρόνῳ ἴσος ἀσίου, αἱ θεοφόροι ἐκτήσαντο, τὸν αἵματος τῶν πατέρων ἀεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίον.

Ν Ἐμοις Ἀγνὴ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστως, λυτρωμένη πειρασμῶν, πάσης περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνῃ κεκτήμεθα, καταφυγὴν Θεομύμφωτε, ὡς αἵματος τῶν πατέρων Θεὸν σαρκὶ βαστάσασα·

Ω δή, ἡ. Ἐν καμίνῳ.

Γ Παρθένοι αἱ θεοφεγγεῖς, Πίστις, Ἐλπὶς, Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς ἀσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγουσαι. ἀνυμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, Σ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἀμπελῶνας Σ φωτοειδεῖς, διὰ τῶ Μαρτυρίου, προδήλως γεγενημένας, τὰς Παρθένους οἱ πιστοὶ, ὑμνήσωμεν λέγοντες. ἀνυμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἀμάραντον ῥεῖθρον δαψιλῶς, ἀφθόρως ἐ πλουσίως, αἱ θῆκαι τῆς ἀνθοφόρου, ἀμαυρούσης ἀεὶ, τοῖς πίστει κραυγάζουσιν. ἀνυμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Ἡ ἁγία πέφυκας Ἀγνή, τὸν ζωηφόρον σάρκα τεκοῦσα, τῆς ἀϊδίου ζωῆς πρόξενον, Χριστὸν ᾧ πάντα κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, γ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Γλῶσσι φιφεγγοῦς πληρούμενοι, καὶ λαμπηδόνος θείας μυῶν ἐμφορούμενοι, αἱ ὁμώνυμοι τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνυμοι, τῆς Ἀγάπης Ἐλπίδος Σὺ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ ἡμᾶς, Σὺ πίστει βεβαιώσατε.

Ἵνα ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, μυῶν καταλάμψῃ τὸν κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἱρέσεως ᾧ ἀθλοφόροι ἀήττητον, Σὺ βραβεύσῃ πίστοις τὴν ὁμοίωσιν, αἰτεῖσθε δυσωποῦμεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

Τέκτα τὸν τῶν βίων παῦσοφοι, διαδραμοῦσαι τὸν ἡμέραν ἐφθάσατε, τὸν αἰέναον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθενίᾳ καυχώμεναι χάριτι, καὶ θείας Βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι.

Θεοτοκίον.

Πῶς ἡ Παρθένος τέτοκε, τὸν ἀεὶ ὄντα Λόγον καὶ ἐμψύχωτον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς Πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ἡμῶν ἄῤῥητον καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Οὐρανόν.

Ὦ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι αἱ θεῖαι ζήλῳ, τῷ ἀρετῷ τῇ τριάδι, ἐλπίδι, πίστει, ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῷ βασιλεῖ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ποιητὴν τῷ αἰῶνι, καὶ τῷ Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, σὺ τὸν ἱκέτην δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παράσχου, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τὸν ιδ'. ἦχος, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ὀγκῶ σωὶ τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἥλους καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστὸν ἐπέβη σῶμα, ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

ιδ'. Γ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Ἄλωφθοροποιὸν, ξύλον αἱρεῖ ἁμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον Σωτήρ μου, λαμπρύνει καὶ τὰ σύμπαντα.

ιδ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς.

Ἔδατι θεουργῷ, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυρῷ τιμῶ δόξαν μέλπουσα.

Δόξα, Σὺν μοὶ. Ὅμοιον.

Αἴροις τὸ ὅπλον πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπρομάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Μιᾷ τῷ αὐτῷ, ἡ. Τὸ Ὅσιε πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτυνίας τῶν θαυματουργῶν. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμενοι ιε'. στ'. καὶ ψάλλομεν ιδ'. τῆς Ἑορτῆς προσόμοια γ'. ἦχος, α.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ αὐγάζομενον Ξύλον, τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, προσήλωσε βουλήσει, πάντας πιστοὺς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορτάζοντων μετ' ἴχνους τὸ προσκυνεῖν, πανευπρόσδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Ὦν ἐγκαινίων τιμῶν μνήμην, τῆς ἁμαρτήσεως, δι' ἧς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοὶ, ἐκτελοῦντες ὑμνήσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνοῦντες τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ὧσπερ ὁ μέγας ὁ πάλαι, Μωσῆς τὸ ὄρος Σινᾶ, σταυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπωσε τὸν Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον σήμερον, καὶ ἁγιάζοντα πάντας τοὺς ὑμνοῦντας πίστει.

Ἑτέρα τῆς Ἁγίας, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡμψυχωμένη τὸ σῶμα σου, τῶν παθῶν καθηράμενος, τῷ ἁγίῳ Πνεύματος οἰκητήριος γέγονας, Σὺ Γρηγορίῳ ἐν χείσμασιν, σαυτὸν κατεκόσμησας, παράσχου δεῖξιν λογισμάτων Εὐμενίε, καὶ συνόμιλος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτὴς τῶν ὑμνούντων σε.

Περίδοξος βίος σου, ἀρεταῖς φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔλαμψε ταῖς φαιδρότησι, Σὺ ἀνέλεγες τοῖς πόνοις, Πάτερ μάκαρ εἰργάσατο, καὶ φωστὴρ ἀπλανὴς καὶ

καὶ Ἀγίων ὁμόσκηνον, Σ τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτην, Γεραρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολῖτα, θαυματουργὲ ἀξιάγαστε:~

Ὧν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν Πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἄσειστον τὸν θεμέλιον, τὸν Γεραρχῶν Εὐμένιον, ὃν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περίδοξον, καὶ φωτίσαντα, ταῖς ὑμῶν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν:~

Δόξα, Ϛ νῦν, ἦχος, δ'.

Οὗ τιμίᾳ Σταυρῷ Χριστὲ τὴν σύλληψιν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐβόα πρὸς τὸν ναμτίον Ἀμαλὴκ σὺν τῇ ὁρήμῳ Σιμᾶ. ὅταν γὰρ ἐφήπλωτας χεῖρας, Σταυρῷ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίκων ὁ λαός. νῦν δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις, εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται Σ δαίμονες φυγαδεύονται. σήμερον ἡ Κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἀναθάλλεται, πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα. διὸ γηθόμενοι πάντες προεορτάζομεν λέγοντες, ὡς ἐμεγαλυνθη τὰ ἔργα σου Σταυρὲ, δόξα σοι:~

Ἀποστίχου π. ἦχος, π. β'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Ἀπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν μακρόθυμε, καὶ ὀνείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τῆς πλάνης, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος:~

π. Γνῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἰμῶσε τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἥλους ϛ τὴν λόγχην Σωτὴρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων δεσπότης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν:~

π. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμὲ, Σωτὴρ μου ὑπεράγαθε, ἐρραπίσθης, ϛ ὑβρίσθης λυτρωτὰ, ϛ ὄξος ἐποτίσθης, ϛ λόγχῃ ἐκεντήθης, ϛ πάντα φόρεις ἁμαρτίας.

Δόξα, Ϛ νῦν, ἦχος, π. β'.

Ἡμέραν Ξύλον ἐφανερώθη. σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο. σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων ἡ Πίστις φανερῶται, ϛ ὁ Ἀδὰμ διὰ τοῦ ξύλου ἔξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ Ξύλου δαίμονες ἔφυξαν, παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι:~

Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος ἅλωσις. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ϛ τῆς Ἁγίας, ᾧ ἡ ἀκρος.

Εὐχαῖς δίδυμοι Χριστὸν ὑμνῆ Μάκαρ.

Γωσήφ. Ὦδὴ, ά. ἦχος, β'.

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ἔχων Χριστὸν, Πατρὶ θεόφρον Εὐμένιε, ᾧ σῶν καθυπακούοντα, θείων ὑπετάξεων, ὑμνῆ τοῦτον Μάκαρ, ἀπορύγασαι τοῖς πόθῳ, αὐτὸν ἀφιμώσε:~

Ὑποποιὸν, ἀπὸ μέσης τοῦ Ὄσιε, ἠγαπηκὼς ταπείνωσιν, τὸν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας ὄφιν, Σ χάεσιν ἰαμάτων, σαφῶς ἐπλήτησας:~

Ὡρητικὸν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεσι, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ χείρονι τὸ κρεῖττον, συνδιωλωσάμενος:~

Θεοτοκίον.

Γ περὶ σοῦ, μοῦ προφητεῖαι πεπλήρωνται, θεοκυῆτορ Δέσποινα. ὃν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηγόρως ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύο, τελείαις φύσεσι:~

Ὦδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἱερεχὼ ὡσεὶ καθὼ μέλιττα, λιμῶνας τοὺς λογικοὺς Γεραρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σύμβολοις ὑπετίθεμενος:~

Βίος καθαρὸς, ὁ λόγος ἄλατι, τῷ θείῳ Εὐμένιε ἡρτυμένος, διεδείκνυσο τὴν σὴν δόξαν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα:~

Ψυθεὶς ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, ϛ θρόνων ἐπέβης ὑψηλοτάτων, μύρῳ θείῳ χρισθεὶς Πνεύματος, ϛ Χριστοῦ ὠδεῖα χωρεύομενος:~

Θεοτοκίον.

Ἁγία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στέρεωσον κλονούμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος:~

Κάθισμα, ἦχος, π. α'.

Τὸν συναγωνάρχην Λόγον.

Ὀρθοδόξοις ἐμπρέπων Πατὴρ διδάγμασι, τὰς ζοφώδεις αἱρέσεις πάσας ἐμείωσας,

καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς, δεχθεὶς Εὐμενίε, περιβόητος παντὶ, προθυμίᾳ θείκῃ, ἐγκύου. ὅθεν σε πίστει, τιμῶμεν ὡς Ἰσαάχιον, καὶ τῇ Ἀγγέλων ὁμότιμον:

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ παμάγιον Ξύλον τῆς Βασιλέως Χριστοῦ, ἀμαλάβωμεν πίστει, ζωὴ τῇ ὤμων ἡμῶν, καὶ τῆς βίου τὰ τερπνὰ ἀποῤῥίψωμεν, ὡς οἱ πάλαι Βασιλεῖς, ἀμαλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πελεμίους, καὶ φῦλα τὰ τῆς βαρβάρων, τῇ δυνάμει τούτου ἀνέῤῥεψαν:

Ὠδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου.

Γῆκος γέγονας Πνεύματος, θείοις μυσὶς σχολάζων Ἰσαάκα, καὶ σεπταῖς μελέταις ὡραϊζόμενος:

Ἔναρχος θεόληπτος, Πατὴρ σοφὲ καὶ Πρόεδρος Γορτυνίης, γεγονὼς θαυμάτων, ἀγγέλων ἀπήναρας:

Ἄσμα μέγα τῷ δράκοντος, τῇ προσευχῶν σου ἐνέπρησας λαμπάσι, καὶ σὺ ὁρμήσαντος Ἰσαὰκ ὁρώτατε:

Ὠμαλαίῳ φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέπτωσας αὐδρείως, καὶ ὁρμὰς λεόντων, σὺ ἐχαλίνωσας:

Θεοτοκίον.

Ἔναι προκατήγγειλαν, πάλαι φωναὶ τὴν τόκον σου τὸ βάθος. ὧν μυῶν τὰς ἐκβάσεις, ἐθέσμων Ἀγγελικῶν:

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τῆς φωτὸς χορηγός.

Γ μέσην ἔσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὁσιε. μᾶλλον καὶ ψυχῶν, ὅθεν διαλύεις, τὰς ἔριδας πιστῶς, τῇ Βασιλεύοντων, καλῶς πειθομένων σοι.

Ἀκοὰς ὑποθεὶς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν, ἔχθραν μακρὰν, ὄλεθρον γενόμενον καὶ τῶν ἀδελφικῶν, ὁμόνοιαν σύναγε, θεόφρον Εὐμενίε:

Γέ πυρὸς ἐπίσας, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τὰς παθῶν, βυθῷ μηχομένας, πρὸς ὅρμον γαλήνης, ἱάσεων Μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλύμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐν ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητικαῖς, δυσὶν ἐνέργειαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν. ὡς ἄθρωπον ὅμα, Θεόν τε Παράμωμε:

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νεργῆ θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου Χριστὸν Εὐμενίε. ὡσπερ πηλὸν λελόγισαι, τὸν χρυσὸν Βασιλέως ὃν παρέχεσι:

Ψηλῇ εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης φθεγξάμενος πρὸς ῥῆμα, τὴν Ἐκκλησίαν ἄνωθεν. ὅπερ μυῶν τὴν προσκλήσει σεμνύεται:

Ἡ βραχεῖς ἁμαρτίαις διέπλασας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, καὶ τὰς λιμένας ἔφθασας. ἔνθα δῆμος Ὁσίων ἀναφραίνεται:

Θεοτοκίον.

Πὶ σὲ καταβὰς ὁ Οὐρανίος, ὄμβρος χερσωθεῖσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας μάμασι, καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε:

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὅτι θεῖκῶ, ἐλλαμφθεὶς Παμμακάριστε, φωτίζεις ἡμᾶς τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε, τὴν σεπτὴν καὶ ἔνδοξον, καὶ ἁγίαν Πάτερ μετάστασιν. Γεράρχα Εὐμενίε, πρεσβεύεις δὲ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:

Ὁ Οἶκος.

Γκτειρον Κύριε τὸν σὸν δοῦλον, καὶ συγχώρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα μου, καὶ δώρησαί μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου. ἵνα ὑμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὴν πιστόν σου θεράποντα σέβω ᾠδαῖς, τὸν Πρόεδρον Γορτυνίης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ σέβασμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα. πρεσβεύει δὲ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιή. Τῶν ὁσίων πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτυνίης.

ῆ. Τὸ λεῖον Εὐμενίου ὄμμα Γορτυνίης,
Παράμονον κατεῖδεν ὄμμα Κυρίου.

Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ θαμὲν Εὐμένιος μεγαλήτωρ.

Τος ὁ Εὐμένιος, ἐκ μεότητος πολλαῖς σκληραγωγίαις ἀσκήσεως ἑαυτὸν καθυποβαλὼν, τὴν ἄκραν ταπείνωσιν ἐκτήσατο. διὸ καὶ τὰς οἰκείας τῆς κατὰ Γορτυνίαν Ἐκκλησίας πιστεύεται· ὅτος δεινότατον δράκοντα καθ' αὑτοῦ ὁρμήσαντα, λαμπάσι κατέφλεξεν. ἐκεῖθεν δὲ τὴν Ῥώμην κατα-

καταλαβὼν, οἷάτις πυρσὸς ταῖς θείαις διδαχαῖς κατεφώτισε, σημείοις τ' ὄρασι πολλὰς καταπλήξας. κἀκεῖθεν τὴν Θηβαΐδα καταλαβὼν, τ' μὴ βλόμβος, παραυτίκα τῷ αὐχμῷ τὴν κατήφειαν καταγέλα· οἱ δὲ παῖδες τῇ Θηβαίων, τῇ πατρίδι καὶ ποίμνῃ τὸ τέτε Σκῆπος παραπέμπεσι, Ῥάξος ὄρομα τῷ τόπῳ, ἵτις τ' Κυρίλλε τὸ σεσηπὸς κατέχει σῶμα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Σοφίας τ' Εἰρήνης.

ἡ. Εἰρήνη τ' Σοφία τιμηθεῖσαι κάρας,
Σὲ τὴν ὑπὸρ μὲν εἶδον εἰρήνην Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀναδήμης.

ἡ. Σώζει ῥαγεῖσα τὴν Ἀναδήμην πέτρα.
Χερσὸς γὸ αὐτὴν ἔσχεπε ζωῆς πέτρα.

Τῇ θείᾳ Ἀδριανῷ τ' Ἀντωνίνε τῷ Βασιλέως ἤθλησε, δύλη τις χρηματίσασα Τρτίλλε πρώτε τῆς Προμισέων πόλεως Φρυγίας Σαλυταρίας, τ' διὰ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτὴν συνεορτάσαι ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τῆ παιδὸς τῆ Κυρίε αὐτῆς ἐν τῷ μαῷ τῷ εἰδώλων, ξέσθη σφοδρῶς, καὶ ἀφείθη. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τῆ ἡγεμόνος, πέτρα τινὶ πλησιάσασα, ἠύξατο ῥυσθῆναι. τ' θεία μύσει ῥαγείσης αὐτῆς, μέσον αὐτῆς ὑρέθη, τῷ πέτρῳ αὖθις εἰς ἓν συνελθεσῶν. οἱ δὲ διώκοντὰ αὐτὴν ἄνδρὰ ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλων ἐφίππων δόρατα κατεχόντων, διεφθάρησαν, τ' ἀπώλοντο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆ Ἁγίε Ἱερομάρτυρος Συμεὼν Ἐπισκόπε Ἱεροσολύμων, Τίε Ἰωσὴφ τῆ Μνήστορος, ἀδελφῆ δὲ Ἰακώβε τῆ Ἀδελφοθέε.

Ἔτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανῷ τῆ Βασιλέως, ἀδύτερος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος. ἔτος κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῆ αἱρετικῶν Σαπίσων, ὑπάρχων ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι, τ' πολλαῖς αἰκίαις ξεταθεὶς, τὸ τελευταῖον, σαυρῷ προσαγεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆ Ἁγίε Μάρτυρος Κάστορος.

Ὁ θὴρ ὁ Κάστωρ, ἀλλ' ἀνὴρ τις γενναδας,
Μᾶλλον εἰπεῖν ἀνδρείας πρὸς αἰκίας.
Ταῖς αὐτῆ πρεσβείαις.

Σεπτέμβ.

Ὠδὴ, ζ'. Εἱκόμος χρυσῆς.

Ἐκρῶν λογισμῶν, προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς κατακαυχώμενος, ὦ βαθυτάτω γήρᾳ Ὅσιε, ἀποδημίας ἐκέχρησο. ἐπ' ἀνδρείᾳ τῶν πίστεως, δεχομένων Εὐμενίε, σὲ τὸν εὐπορέα τῶν σεσωτῶν, τ' ἱερῶν διδαχῶν. Ῥώμην τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν, δώρων ποθήμενον, τῇ Θηβαΐδι μὴ βλόμενον, Πατὴρ ἐκπέμπει Εὐμενίε. ὅθα γεγονὼς ἀφ' ἑαυτῆς, τῷ αὐχμῷ τὴν κατήφειαν, τῇ ἐπομβείᾳ τῶν σεσωτῶν σὺ χῶν σε Ὅσιε:~

Ἀξιοῖς ἐκφαφεὶς, ἐγκρατείας, τὸ σεπτὸν γάλα ἐθήλασας, καὶ ἡλικίας μέτρον ἔφθασας, ἀμνεχθεὶς εἰς ἀκρώρειαν, Πατὴρ ἀρετῶν Σ' Ἠλία, ἁπαφράφας φαιδρότορον, θεοσημείαις τοῖς μυκτὶ, καταχεθεῖσι παθῶν:~

Τ' λεφωτὸς, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεγένηται, τῇ φεικτωρείαις θείας ῥώσεως, τὴν ἀθείαν μειώσαντος. ἄχραντε θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνῦντὰ κραυγάζομεν. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατόρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῇ.

Ἀταπαλαίσας τὸν ἐχθρὸν, τ' τὸν δρόμον τὸν καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γήρᾳ, πρὸς τὰς πατόρας τὰς σὰς, μετέβης σῖτος ὥσπορ ὥριμος, ξένης Θεὸν χώρας, λαβὼν τὴν βίᾳ πόρας:~

Μνημονήσαντὰ τῶν σῶν, ἀδαμῶς Πατὴρ καλῶν παῖδὰ Θηβαίων, τῇ πατρίδι τ' ποίμνῃ τὴν ἱεραμσοῦ Σορὸν, αἰσίως κρατύναντὰ πέμπεσιν. ἧς τῇ ἐπαφόδῳ, θαυμάτων βρύει χάρις:~

Ἄξιος Κυρίλλε τὸ σεσηπὸς, τ' πολύαθλον τὸ πρὶν κατέχον σῶμα, Σ τὸ σὸν μυῶν συγκρύπτει, παραπλησίως σοφὲ, σωσάφας τὴν βίῳ ὁμόφρονας. ἧς ἡ αἷμα φορεῖ, Πατρὶς εἰς τὰς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ἐρωτάτη Προφητῶν, σὲ προγράφει ἀληθῶς σεμνὴ χορεία, ἀλατόμητον ὄρος ῥάβδον τ' πύλην. δι' ἧς διῆλθεν ὡς οἶδεν ὁ Ὕψιστος, πάλιν κεκλεισμένην, ἐάσας σε Παρθένε:~

Ὠδὴ, θ'. Τὸν ἐκ Θεῆς Θεὸν Λόγον.

Σ τῇ Χερσὶ Ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ, εἰς δύναμιν μετέβης θαυμασίως.

ἐνθα χοροὶ ἱερώτατοι, λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ, Τριάδι τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν, Οὐρανίων παμμάκαρ, Εὐμενίε δυνάμεων:~

Τῆσον τὴν μνῆν καταιγίδα, τῆς πατρίδος τὸ Θεῖον, ταῖς σαῖς ἐξαιτοῦμαι προσευχαῖς, βαρβαρικὴν Μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννοῦσαν, Ϛ πόρρω σωσθῆσαι τῆς κακῶν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἀοίδιμε Εὐμενίε:~

Σὴ παμίερος μνήμη, συγκαλεῖται πιστεύων, ὁσίως καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἁγιασμὸν πᾶσι φέρουσα. ἰῶ τελευτὰς πλουσίως, καταύγασον ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῆς ἐν σοὶ χαρισμάτων, παιδεύθημε Εὐμενίε:~

Θεοτοκίον.

Ἔρεις τὸν φθορέα πάντα, θείᾳ δυνάμει, ἐκ βρέφεις ἐκ μαζῶν πᾶσαν πτοιῶν, τὸν διαβρέφοντα Παναγνε, ὑπὲρ μέτρον σε τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτούς, τοὺς ἀεί σε ὑμνοῦντας, Ϛ πόθῳ μακαρίζοντας:~

Ἐξαποστειλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τ' μενίε θεόληπτε, τῆς Ἀρχαγγέλων σύσκιε, ὡς παῤῥησίαν πλουτήσας, πρὸς τὴν Χριστὸν Ἱεραρχα. ᾧ καὶ τῷ θρόνῳ Ἅγιε, ἐνδόξως μνῶν παρίστασαι, τῆς ἐντελοῦντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, Ϛ σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου:~

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τὴν ἡ. στιχηρὰ, ἦχος, β'.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Τ'λον τὸ τῆ Σταυρῆ, ὑψούμενον ὁρῶντα, μεγαλωσύνῃ δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα:~

ἡ. Τ'ψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Δατι θεουργῷ, Ϛ αἱματίσι Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη, Σταυρῆ τῇ δόξαν μέλπουσα:~

ἡ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς.

Ὀγχῶ σωῇ τῷ Σταυρῷ, τὰς ἥλους Ϛ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστὸς ἡ ἀπάγη Σῶμα, ἐν ὕμνοις προσκυνήσωμεν:~

Δόξα, Ϛ νῦν. Ὁμοιον.

Εὖτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντα, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐζεταμύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις:~

Μνῒ τῷ αὐτῷ, ιθ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, Ϛ Δορυμέδοντος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελα ἡ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν ἡ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δ'.

Ω" τῆ παραδόξου.

Τῆ παραδόξου θαύματος, τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ Παναγίου, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον. δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα, ἐκδεματοῦνται δαίμονες ἅπαντες. ὢ οἷον δώρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται δι' οὗ Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος:~

Τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς βόρρω πλήρης ζωῆς, ὁ βασάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον. δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἱλκύσθημεν, Ϛ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, ὦ Ξύλον ἄχραντον, ὑφ' ἧ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδὲμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες:~

Τῆ παραδόξου θαύματος, εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, Οὐρανοῦ ἰσοφάσιον. ὅτι θεία χάριτι ἁγιάζει τὰ σύμπαντα. ἐν τούτῳ Ἐδὲμ βάρβαρα ἥττηται, ἐν τούτῳ σκῆπτρα Ἀμάκτου ἤδρασαι. ὦ θείας κλίμακος. δι' ἧς ἀναβέχομεν εἰς Οὐρανούς. ὑψοῦντες ἐν ᾄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον:~

Ἑτέρα τῆ Ἁγίου. ἦχος, ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ῥυθμῶ τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κλυτώσασθαι, Τρόφιμε Μάρτυς, πόνοις τοῦ σώματος, σὺ ἐμερύθας, Ϛ δὴ μετέστης ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, Ϛ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκοσμούμενος. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι Μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἀββάτιος ὁ ἔνδοξος, πολλαῖς κολάσεσιν ἐγκαρτερήσας, μὴν ἐσαββάτισεν, εἰς τὰς ἐπαύλεις, τῆ Οὐρανῶν περιχαρῶς, γῦρα τῆ ἀγώνων κομιζόμενος, δήμοις τῆ Ἀγγέλων ἀριθμούμενος. αὐτὸν Χριστὸν πρεσβείαις, δωρήσαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἀθέων

Θέωμ βυλευτήριον, ἀποκρυσάμβδος βυλαῖς ἐμθέοις. τὸν μὲν ὠχύρωσεν ὁ Δορυμέδων, καὶ προσεχώρησε σφόδρα, πρὸς τὰ τῆ βασάνῳ πειρατήρια· μίκης τε βραβεῖα κομισάμβδος, Χριστῷ συμβασιλεύει παντότε, ὑπὲρ παντων ἡμῶν δεόμενος :~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ.

Φωνὴ τῦ Προφήτυ Μωυσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται ἣ λέγυσα. ὄψεσθε τὸν ζωὸν ἡμῶν κρεμαμένον, ἀπενάντι τῆ ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον Σταυρὸς ὑψῦται, καὶ Κόσμος ἐκ πλάνης ἀλάθρωται. σήμερον τῦ Χριστῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται. ὦ κυμβάλοις δαβιτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέρομτα καὶ λέγομτα, εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸν καὶ τὸν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι :~

Ἀποστίχα, πλ. ἦχος, πν. β'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Τ' ἔσησαν οἱ πόδες Χριστῦ, τὸν τύπον προσκυνήσωμεν, ἀψυφθέντες, τὸν τροπαιόλβιον Σταυρόν. ὦ ᾧ κατεκεντήθη, τὸ αἷμα τῦ Δεσπότυ. τὸ βλύσαν Κόσμῳ τὸν ἀνάστασιν :~

Ν. Ὑψῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Ἐκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς, καὶ πνεύματος θεόφρονες. ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, Οὐρανίον πρὸς λῆξιν, Σταυρῦ τῇ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ :~

Ν. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ὠκέρρυτος ἐκ θείας Πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε. τῦ Σωτῆρος, καταρδεύσα ψυχὰς, τῆ πίστει προσκυνέντων, τὸ θεῖον πάθος τύτυ, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὸν ἀνάστασιν :~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πν. δ'.

Τετραπόρατος Κόσμος σήμερον ἁγιάζεται, τῦ τετραμερῶς ὑψωμένυ σου Σταυρῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κόρας τῆ πίστει, συνυφῦται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῆ δυσμενῶν συντριβέντων τὰ κέρατα. μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις συ, δόξα σοι :~

Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν συ. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος στιχολογία, Ὁ Καθ' ἡμᾶς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆ Ἁγίᾳ, ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίφωτον ὕμνῳ Μαρτύρων διανγίαν.

Γ'ωσήφ. Ὦδὴ, α. ἦχος, πν. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ταῖς ὑπορθρίοις ἀναπαῦσις τῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ μέρη, τῆς ψυχῆς μυ λύσατε, τὸν νοῦν μυ καταυγάσατε, καὶ τὰ χείλη πρός ὕμνον, ὑμᾶς γοργάρειν ἀνοίξατε, Μαρτυρες Χριστῦ μεγαλώνυμοι :~

Ὡμαλαιότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιόφρονι. μέμνην θεοῖς σέβας, Μαρτυρες ἀλλόκοτον, ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τελεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασιλεῖ προσηνέχθητε :~

Ἰσχὺς ὑμῖν παρὰ Θεῦ δεδώρηται, τῦ παντοκράτορος. καταβαλεῖν πᾶσαν, τὸν ἰσχνὸν τῦ δράκοντος, σεσοφισμένον, Μεγαλομάρτυρες, τῆς Τριάδος ὁπλῖται, Σαββάτιε ἀξιάγαστε, θεῖε Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε :~

Θεοτοκίον.

Ὠτισμικαῖς σε πηγαζούσαις χάρισι, Θεοχαρίτωτε. πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενοι, τὸ βαθύτατον σκότος, τῆ ἀνυποίστῳ κολάσει, σὲ ὑμνολογοῦντες παρέδρομον :~

Ὦδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ῥαιοτάτῳ λογισμῷ, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, πρὸς βασάνων ἐχωρήσατε πεῖραν, αἰκιζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μάστιξι ξεόμενοι, καὶ ἀντιτήτῳ γνώμῃ, ἀπαρασάλευτοι μένοντες. Ταῖς τῆ αἱμάτων προχοαῖς, ἑρωτατίνῳ πορφύρᾳ, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὁπλῖται. ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, Κυρίῳ μνῶ παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, ἀκαταπαύστως ποιούμενοι :~

Τὰ ἐξηρτήσασθε Χριστὸν, προσομιλοῦντες βασάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως, καὶ τεμνόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηρσὶ διδόμενοι· παμμακλεεῖς ὁπλῖται, ἅγιοι Μεγαλομάρτυρες :~

Θεοτοκίον.

Ὁμοθεσίαις τῦ ἐκ σοῦ, σεσαρκωμένου Δεσπότυ. ποιθαρχοῦντες παραμένετε

Κόρη, οἱ γενναῖοι ἀθληταὶ, αἰσίμως ἐβραβεύσαντο. σὲ συνεργὸν ὡς ἰσχυρὰν, τὴν σώσασαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Καὶ ἦχ, α'. Τὴν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀδεικῶς, ὑπομείνασα πόνους, τῷ ἀπονομζωλῷ, ἐκομίσασθε ἄμα. Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε, Σ Σαββάτιε παύσοφε. ὅθεν σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἑορτάζουσα τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, εὐθέως ἀγάλλεται:

Δόξα, ἕτερον. ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὦν Ἡλίου ἀκτίνων μᾶλλον ὑμεῖς, ἀπαστράπτοντα φέγγει μαρτυρικῷ. ὑπόλαμπροι Μάρτυρες, Κόσμον ὅλον φωτίζετε. τὸν τῆς πλάνης ζόφον, ἐκ μέσου διώκοντες, δυσεβείας τὸ φάος, πυρσεύετε ἅπασαν. ὅθεν εὐχημόνως, ὡς ἐν φαύσει ἡμέρας, τὴν τέρπνην τῆς πίστεως, ἁπλανῶς διοδεύσαντες, Ἀθλοφόροι παννύφημοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν παιδεμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:

Καὶ μνῶ. Ὅμοιον.

Ὃν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀφείλετο ἡ Σεμνή. χαρᾶς δὲ ἐμπίπλησι, τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, καὶ Τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πυρὶ ματι, Σ τὸ σκῆπτρον κομίζει, Θεοῦ τὰ Βασίλεια ὅθεν, ἡ Ἑλένη, τῷ Υἱῷ αὐτῆς βοᾷ, ὑφάπλωσον Δέσποτα, ταῖς χορείσι Σ πρόσδεξαι, τὸν δεκτύμβιον ἅπασι, κράτος σου Σ νίκας σοφὲ, καὶ τὰ Ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν Σ τὰ πάθη Χριστοῦ:

Ὡσαύτως, δ'. Σύμμορε Χριστέ, Κύριος σύμμαχος.

Ἴσχυσαν, τῷ αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, Θεοῦ ξύλου, Μάρτυρες ἠρτήθητε, καὶ σιδηραῖς, ὄνυξι πλευρὰς, ἐνδόξως ξεσθέντες, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος. τὴν θείαν ἀφθαρσίαν, ἐνεδύσασθε θρόνῳ, τῆς Τριάδος, ἀεὶ παριστάμενοι:

Ἀγωνοθέτης, διὰ Χριστὸν μάρτυς Τρόφιμε. ἐμερύφας, πόνοις ὑπορβάλλουσιν, ἀποσκοπῶν, τὰς ἐν Οὐρανοῖς, θείας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ῥυφὴν τὴν ἀδάπανον. ἧς μοι κατηξιώθης, τὸν ἀγῶνα τελέσας, Σ ῥυφῇ τῷ Δεσπότῃ γενόμενος:

Ἐμφανῶς, ἐγκαρτερήσας Σαββάτιε, ταῖς βασάνοις, χαίρων ἐμαπέδωκας, Θεοῦ εἰς χεῖρας τὸν σὸν ψυχὴν, Σ πρὸς Οὐρανίους, μονὰς καλῶς ἐσαββάτισας. νικήσας τὸν ἐκεῖθεν, ἐκεῖφεν τὰ ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος:

Θεοτοκίον.

Σκαθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον. σὲ Μαρτύρων, σύστημα τερπάριθμον, ἐπικαλούμενοι βοηθόν. ἄχραντε Παρθένε, μανὰς δαιμόνων ἐδίωξας, καὶ πρὸς Ναὸν τὸν ἄνω, μετετέθησαν δόξης, ἐν αἰνέσει ἀεί σε γεραίροντες:

Ὡσαύτως, ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἀκριθῶς τῆς φιλίας, σώματος παναύφημοι προσκυνεῖσθε. διὰ πλείστων πόνων, καὶ μεγίστων Θεῷ Παντοκτίρμονι. τῷ ὑμᾶς δι' οἶκτον, πεφιληκότι καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ ἀποκτείνασι πάθεσιν:

Γυμνασίαις σου μάρτυς, Τρόφιμε γεγόμασι κατάθυμος, πρὸς ὁδοὺς παντοίους, Μαρτυρίου ἐν αἷς καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρηπίσι, καθηλωμένος τοῦ Βελίαρ, κεφαλὴν Σ τὰ κοίλα σωτέρψας:

Ἠτραύμασι τὰ θεῖα, Τρόφιμε πολύαθλε, Τυραύμασ ἤχμασας, καὶ τοῖς αἵμασί σου, βηματίζων τὴν γῆν καθηγίασας, ἐμπερι πατεῖς δὲ, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, σωτηρίαν ἡμῖν ἐξαιτούμενος:

Θεοτοκίον.

Ἣν ἁγίαν Παρθένον. τὴν θεοχαρίτωτον καὶ παναμώμητον. οἱ σεσωσμένοι ὁπλῖται, εἰς βοήθειαν ἐπικαλούμενοι, τὸν βασανῶν ὄγκον, καὶ τὸν δεινῶν τὴν τερπικέραν, ἀκλονήτῳ διηνεκεῖ θούμματι:

Ὡσαύτως, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπλάσαν γαλήνως, τὴν κυβερνήσει τοῦ Πνεύματος, οἱ ἀκλεεῖς ἀθληταὶ, βασανῶν τὸ πέλαγος, καὶ πρὸς τὸν ἀκύμαντον, σωτηρίας ὅρμον, ἱερῶς ἐγκαθορμίσθησαν:

Αἰνούμενα καθορῶν, εἰς γῆν τὰ μέλη σου Τρόφιμε, καὶ ὄξος καὶ χολὴν σῶν, μυκτήρων δεχόμενος, ἀώδης ὀσφρήσεως, ἀντελάβου πλέον, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως:

Σταλάκτης τῆς Χριστοῦ, δικαιωμάτων γενόμενος, βλας ἀθέων ἐχθρῶν, τελείως ἐξέκλινας, καὶ σαυτὸν παρέδωκας,

Δορυ-

Δορυμέδοντ Μάρτυς, ταῖς βασάνοις μαχιζόμενος :~ Θεοτοκίον.

Εὐρύμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ, νομίμως ἐμήθλησαν, τῷ Ἀγνῷ Μητρὶ σου, ἀμνημονεύτως σε κυήσασαν :~

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Σὺ ἀθλητῶν ἑδραίωμα, καὶ ἀσεβείας ἔρεισμα, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σε, τὸν φωτοφόρον ἄθλησιν, παμμακάριστε Μάκαρ. ἀθλητὰ γενναιόφρον, σύνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς συναθλοις σε, ἱλασμὸν τοῖς ὑμνοῦσί σε αἴτησαι, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ὦν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ ἔπαθλα, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ἐθαύμασαν. ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσαντο, Σταυρῷ τῇ ἰσχύϊ κρατυνόμενοι. ὅθεν μακαρίζονται εἰς αἰῶνας, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων αἰτούμενοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοὶ, ὡς ἀήττητοι :~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιθ'. τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.

Ἀ. Πρέσβεις σὺν Τρόφιμε Σὺ Δορυμέδον, Ἐμὲ ἐκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.

Ἐλεθεὶς σιδηροῖς Σαββάτιος ὀξέσιν.

Εἰς σαββατισμὸν θεῖον, ὡς μάρτυς φθάμεν.

Ἐννέα καὶ δεκάτῃ Τρόφιμον τάμον, ἠδὲ σωναθλον.

Τοῖνυν ὑπῆρχον Θεοῦ τῆς Βασιλείας Πρόβατα. ὧν ὁ μὲν Σαββάτιος ὑπ' Ἀρτιοχείας παραστὰς τῷ Βικαρίῳ, καὶ σφοδρῶς τυφθεὶς, Σκαθειρχθεὶς, σὺν ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα· ὁ δὲ Τρόφιμος κρημνίσι σιδηραῖς ὑποδεθεὶς, καὶ ὑπερόριος σὺν τῷ Σωνάδῳ γενόμενος, πολλάς τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑποστὰς τιμωρίας, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλάς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σωσάννης. Διὰ στίχων Γ' ἀμβων. Ἀλλαγίμης ὡς ὅσα Σωσάννα κλάδος.

Ἐν ἀθέσμῳ χάσματι, κείρασα τείχας, Μετωμοσάθη τῷ κλῆσιν Γ' ωσάννης.

Μιᾷ Μουσῶν δὲ τῶν ἐν ἁγίᾳ Πόλει, Προσῆλθε, καὶ δεχθεῖσα θαύματι ξένον, Ἐξ ἀρετῶν ἥρπασεν Ἀρχιμανδρίτης. Ὡσεὶ δέκα δὲ καὶ πρὸς ἄλλοτι χρόνῳ, Παραδραμόντων ἀπὸ συκοφαντίας, Ἦσσαν αἰχρῶς πόρνος Ἀρχιμανδρίτης. Ψάλλας δ' ὁ πατὴρ τὸν ἔλεγμὸν μὴ φορῶν. Ὅτιπερ ἄρχων ἐν γυμνασίοις παρθένοις. Ἀσκητικῶς κέκριτο βιάσαις ἅμα. Δόγμα πονηρὸν ἐκτεθῆναι σωφρέχει, Τὸ κατεπάγον δαίμοσι προσαμέχειν, Καὶ μὴ Θεῷ τῷ ζῶντι Σ' τότε θύειν. Σωσάννα τοίνυν ὥσπερ Ἀρχιμανδρίτης, Ἦ τοι κορωνὶς καὶ μόνη κατεχέθη. Καὶ τοῖς ξοάνοις ἀπομέμψη θυσίαν, Μὴ καταμάσας, μαρτυρικῷ τῷ τέλει, Χαίρων μετέσχε πρὸς μονὰς Οὐρανίους.

Ὠδὴ, ζ'. Θεῷ συγκατάβασιν.

Δ Ιόλῳ ταῖς μάσεσι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον καλλωπιζόμενος, ὀβελίσκοις τε Μάκαρ, πυρακτωθεῖσι καταφλεγόμενος, καὶ τὰς πλευράς σου, ἀδίκως ξεόμενος, ὦ Δορυμέδον, σοφρόνως ἐνεκαρτέρησας :~

Ἐν Θεῷ ἐφιέμενος, Θεοῦ τῷ δόξαν τῷ ἀνεκλάλητον, ὀφθαλμὸς ἐπηρώθης, περακτωθεῖσι σιδήροις Τρόφιμε, καὶ ἀνχαείσως Κυρίῳ ἐκραύγαζες. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Γ Ἀπῇ φλεγόμενοι, σεπτῆς Τριάδος οἱ θρεῖς ἰώσατε, τὰς μεγίστας ἀγῶνας, καὶ μυριάσι μῶν σωναγάλλεσθε, Ἐπουρανίαις μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε, λύσιν πταισμάτων ἀεὶ αἰτούμενοι :~

Θεοτοκίον.

Πάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτάτη πάσης τῆς Κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτως ἀποτικτόμενον. ὃν οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες Μάρτυρες, τῷ τῶν Βασάνων πυρὰ ἐνεκαρτέρησαν.

Ὠδὴ, η'. Ἐπαπλασίως κάμινον.

Ἐγυμνωμένοι σώμασιν, αἰκισμοῖς προσπαλαίοντες, τὸν τῆς ἀφθαρσίας, στολισμὸν ἐδέξασθε. αἰχμῶν ἐνδύσαντες, τὸν δυσμενῆ αἰώνιον, καὶ στεφανηφόροι, μεταβάντες πρὸς λῆξιν, τὴν θείαν ἐβοᾶτε. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἰχνη-

Ι Ἐχμλατῦμτες Μάρτυρες, τῦ Χριςῦ τὰ παθήματα, ξύλοις προσδεθέντες, πεφασμὸς ἰωέγκατε, γενναίῳ φρομήματι, ἐ ταῖς ῥοαῖς τῦ αἵματος, πιέξαντες δαιμόνων, πονηρότατα σίφη, ὀμθέως μελῳδεῖτε. Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας:

Ν Ἀναφημείθω Τρόφιμος, δοξαζέσθω Σαββάτιος, ἐ μεγαλωνέσθω, Δορυμέδων σήμερον, οἱ φύλοι οἱ ἄσειστοι, τὰ ἧ πιςῶν προπύργια, οἱ φωτοειδεῖς, τῆς Ἐκκλησίας φωςῆρες. οἱ ταύτῃ ταῖς ἀκτῖσι, ἧ μεγίςων ἀγώνων, σεσωςῶς φωταγωγῦντες, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας:

Θεοτοκίον.

Ν Ἐν ὡς βρέφος τέτοκας, τὸν Πατρὶ ἐ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς μορφύμενον, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθομολογῦντες, ὀρθῶς ὑμνῆσι. μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίςει, λαοὶ φυλαὶ ἐ γλῶσσαι, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας:

Ὠδὴ, ϛ'. Ἑξάς. Ἦχος πλ. δ'.

Ι Σχύϊ τῦ ἧ ὅλων Δημιργῦ, τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς ἐπεδύσατε, ἐ ἀβλαβεῖς, Μάρτυρες ἐμείνατε ὀξ αὐτῶν, μεγάλως θαυμαζόμενοι, ταῖς ἀμεταβέτοις μεταβολαῖς. διὸ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις σωναφθέντες, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβύσατε:

Ω Σθύματα ῥαπέζῃ τῇ λογικῇ, προσηνέχθητε ξίφει τεμνόμενοι, παμπόλλως, καὶ τῶν πρωτοτόκων μυῶν ὀμ σπουδῆς, περιχαρῶς αὐλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τῦ Θεῦ, καὶ τὰς ἐπικαρπίας, δεχόμενοι τῶν πόνων, ἐ τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως:

Τ Μφώμως σωελθόντες δεῦτε πιςοὶ, Δορυμέδοντα μυῶ καὶ Σαββάτιον, καὶ τὸν κλεινὸν, Τρόφιμον δοξάσωμεν τὺς ςερρύς. τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, βότρυας ἀμπέλου τῆς μονῆς, ὀξ ὧν ἡμῖν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως ἀφροσύνης, ὀμαυρόζει θεία χάριτι:

Η Μνήμη ἡ παρόντος τῶν σοφῶν, Ἀθλητῶν ἀπατείλασα σήμερον, ὡς ἀληθῶς, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκότος ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, ἐ μέφη ῥαθυμίας, ὧν Λόγε ταῖς πρεσβείαις, παράσχυ πᾶσι τὰ ἐλέη σου.

Θεοτοκίον.

Φ Τλάξας σε Παρθένον ὁ ἐκ τῶν σῶν, ἀματείλας λαγόνων ἀφέατερος, ὡς ἀληθῶς, Ἥλιος Παρθένε τὺς ἀθλητὰς, περιφανῶς ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένους καρτερικῶς. μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατοικτειρῆσαι, τὺς ἀσεβῶς σε μακαρίζοντας:

Ἑξαποσειλάριον.

Ο Υ̓ρανὸν τοῖς ἄςροις.

Ο Υ̓ρανὸν τοῖς ἄςροις, κατακοσμήσας ὁ Θεὸς, ἐ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν. Δημιργὲ τῶν ἁπάντων, τὺς ἀνυμνῦντάς σε σῶζε:

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σταυρὸν ὁ φύλαξ. Ἀπολ. ἦχ. β'. Οἶκος τῦ Εὐφραθᾶ.

Υ Λὸν φθοροποιὸν, ὄφιν ἐξαίρει ἁμαρτίας, τῷ Σταυρῷ σε ξύλον, ὑψύμενον Σωτήρ μου, λαμπρύει ἐ τὰ σύμπαντα:

Ἀπ. Ὑψῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Υ Σιν τῶν δυχερῶν, ἐ κτῆσιν τῶν ἀρίςων, ὑψύμενος βραβύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριςῦ ὁ Ἅγιος.

Ἀπ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ο Ἵτε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατεδρόπωσε τὸν Χριςὸν προλέγων πάθη, Σταυρὸν προδιετύπυ, τὸν θεῖον ἐ παμάχραντον:

Δόξα, ἐ νῦν. Ὅμοιον.

Ε Υ̓́τε χαρμονικῶς, ἀπασώμεθα πάντες τὸ σωτήριον Ξύλον, ὀμ ᾧ ὀξεταύθη, Χριςὸς ἡ ἀπολύτρωσις:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ'. τῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, ἐ τῆς συνοδίας αὐτῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ϛ'. ἐ ψάλλομεν ἀπ. τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλου.

Ο Φιν, αἰες ἤλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης πρὸς τὴν αἵρεσιν, τῶν δακμόνων ὄφεων. αὐτὸς δὲ ὅλον σαυτὸν Θεῷ ξύλον αὐύψωσας. Σωτήρ μου ζωώσας πάντας ὀμ τῷ θείῳ σε, ἐ ζωηφόρῳ Σταυρῷ. ὃς νῦν, αὐυμνούμενος φλέγει, φάλαγγας δαιμόνων ἐ ῥέπει, τῶν βαρβάρων φῦλα ϛ φρυάγματα:

Σύ-

Τ' μν, τὸ φθαρτόν τε ἐ θνητὸν, Σῶτορ ἐκ Παρθένου φορέσας, ἐ Θεομήτορος. Ἄφθαρτον ἀπέδειξας, ἐ πρὸς ζωὴν ἐ ῥυθμὸν, ἀτελεύτητον εἴλκυσας, πρὸς ὃν ἐπαγάγεις, πάντας τοὺς ὑμνητάς σε, Λόγε Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅπλον κραταιὸν ἐν πολέμοις. Δέσποτα τὸν θεῖον Σταυρόν σου, τῷ πιστῷ σου Ἀνακτι δωρούμενος·

Ἄμωμον, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν. Ἔργον γὰρ ἐμὸν τὴν χειρῶν σου, πάντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅπλῳ δὲ σεφάνωσον, τοὺς ἀσεβεῖς Βασιλεῖς. μίκας τούτοις δωρούμενος, κὺ πολεμίων. τεῖχος ἐ ὀχύρωμα, ἰσχὺν ἐ ἄσυλον, ὅλβον, τὸν Σταυρόν σου πλουτοῦντες. Τύπος ὁ ἄφθορον μήραν, Σῶτερ ὑποδὺς τῆς Θεομήτορος·

Ἕτερα τὴν Ἁγίων, ἦχος, δ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄνωθεν ἡ κλῆσίς σου, τῆς ἀνθρώπων Εὐσάθιε. ἀλλ' αὐτός σοι ὁπτάνεται Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ἐ ἀγράει Μάκαρ. πίστεως δικτύοις, καὶ τῷ βαπτίσματι αὐτοῦ. ἀποκαθάρας τὰς ἁμαρτίας σου, τοῦ βίου πειρατήριον, ὑπομομνύσοι προτέμνεται. ὁ Δεσπότης ἐ δείκνυσι, μικητὴν διαβόητον·

Αἴρων ἐν μεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον. ὑπεδέξω Εὐσάθιε, τὴν παίδων σεβόμενος, καὶ τῆς σῆς συζύγου, τὴν αἰχμαλωσίαν, ὑπομένων καρτερικῶς, ὃ ὑπομείνας θητείαν ἄτιμον. ἀλλά σε παμφοίδιμε, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρεία σου, ποθητὸν κατεσήσατο, καὶ λαμπρῶς ἐπαμήγαγε·

Εἷον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς ἀνωδέσατον, ἐ τερπνὸν ὁλοκάρπωμα, θυσία δὲ πρόσδεκτος. προσφορά τε ζῶσα, ἐ τελειοτάτη, σὺ προσηνέχθης τῷ Θεῷ, παμοικεσίᾳ καρποφορούμενος. διό σε ἡ Οὐρανίος, μὴν κατοικία Εὐσάθιε, σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, τὴν ἁγίων στρατεύματα·

Δόξα, ἦχος, β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Δεύτερος Ἰὼβ Εὐσάθιος, τῷ βίῳ τοὺς ἄθλους ἐ τοὺς σεφάνους. εἰς προσοπεῖον ἀρετὴν ἑαυτὸν ἡμῖν προέθηκε, ἐ σήμαν καρτερίας ὑπερβὰς ἀληθῶς, τὸν Ἰὼβ τῇ ἀρετῇ τῇ συζύγῳ ϛ τοῖς τέκνοις, ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν τοῖς πειρασμοῖς, ἐ ἐν ἀθλήσει μεγαλοφόρος. ὃν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστῷ, τῷ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμὸν καὶ ἱλασμὸν τῶν πλημμελημάτων·

Καὶ νῦν, ἦχος. Ὁ αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος.

Ζήτει εἰς τὸν Λιτὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστ. π. ἦχος, π. β'. Τεμήμερος.

Ἀπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σαύρωσιν μακρόθυμε, ἐ ὀμείδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τῆς πλάνης, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλάνθρωπος·

π. Τύπτετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Ἱμῶσι τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην Σωτήρ. δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς. ὡς μόνος ζωοδότης, ϛ πάντων δυνάστης, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν·

π. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ταύρῳ προσηλωθεὶς διὰ ἐμὲ, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε. ἐρράπισθης, ἐ ὑβρίσθης Λυτρωτά, ἐ ὄξος ἐποτίσθης, ἐ λόγχῃ ἐκεντήθης, ἐ πάντα φόρεις ἁμαρτήτε·

Δόξα, ἦχος, π. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

Δαμαύτιμε τὴν ψυχήν, πῶς σε καταξίαμ ἐπαινέσωμεν; τὸν γὰρ φύσιν ὑπερέβης, χρημάτων ἐ παίδων, ἐ τῆς συμβίου σεβόμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην ἐ ἀοίδιμον φωνὴν τῶ Γὼβ ἐξεβόησας. ὁ Κύριος ἔδωκεν ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως καὶ ἐγένετο. ἀλλ' ὃν ἠγάπησας Θεὸν, ἐ ὃν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοι τοὺς φιλτάτους ἐδωρήσατο, σωσθῆναι γενέσθαι σοι προμηθούσαμενος. μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας· αὐτὸς συμπρεσβεύτας σε λαβόμενος, καρτερόψυχε Εὐσάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τὴν ἀνομιῶν ἡμῶν·

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡμέραν προσέρχεται ὁ Σταυρὸς τῷ Κυρίῳ, ἐ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, ϛ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε ἐ σώματος ἐ πάσης μαλακίας. αὐτὸν ἀσπασώμεθα, τῇ χαρᾷ ϛ τῷ φόβῳ. φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀναξίοι ὄντες, χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ Κόσμῳ,

ὁ ἐν

ὁ ἐμ αὐτῷ προσαγαγὼν Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Ι Μάρτυρές σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες τὸ ἰσχύσου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον. ἔθραυσαν δαιμόνων, τὰ ἀμήχανα θράσει. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρια ἦλθ. καὶ ἦχ, πλ.

Ἀναίσης ἐκ νεκρῶν.

Ν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ, ξύλον ἐφύτευσε θανάτου, ἐν μέσῳ πάσης γῆς, Ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε. γυμνώσαντες γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν. τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατεδυφήσαμεν. διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δίς.

Μετὰ τὸν β ἦλθ. καὶ ἦχος, πλ.

Τὸ προσαχθέν.

Ροδιετύπως μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυρὸν τὸν τύπον. ὃς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτήρ μου, καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροὺς ἀμύνασθαι σοὶ τῷ Θεῷ μου καὶ Ἥλιος ἔδυσεν, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὁρῶν, καὶ κράτος θανάτου λύσας, πάντα Κόσμον σώσαντα. Δίς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς΄. ἦ Ἀκρ.

Τῆς δυσαθείας τῷ φέρω κρότος.

Θεοφάνους. Ὠδὴ. α΄. ἦχος, δ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὦ Λόγῳ τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἱκεσίαις σου, καθυποτάξας Μάρτυς τῷ Χριστῷ, ἀφημένην παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγώνων πανμακάριστε.

Κλῆσις οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἣν σὺ παρέσχες. ἀλλ' ὁράσθην Παύλου ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστός σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανεὶς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυόμενος.

Ὀφίας τῆς αὐτοτάτου ἔμπλεος, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλάστου καὶ δυφῆς, Οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανσεβῶς προέκρινας, πανοικεσίᾳ σεφανούμενος.

Τρώσε σε καθαρωτέραν Παμάκαρε, πάσης τῆς Κτίσεως, ὁ τῶν ἁπάντων Κτίστης καὶ Θεὸς, σαρκωθῆναι ἠυδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται Ἐπὶ σοί.

Πέφερες πειρασμῶν, τὰς τεκνομίας καρτερῶς ἐνδοξε, μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε σεβάσμιος.

Ωθούντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαπαγοῦς παῖδές σε. Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θῆρας μονὰς ἐροπώσαντο.

Ὁμ βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς Ἐνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Θεοτοκίον.

Γείας τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν σκεύωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελῳδήμασιν.

Κάθισμα, ἦχ, πλ. δ. Τῷ σοφίᾳ.

Τ σεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρασαι, Γῶβ Μάρτυς πανένδοξε. τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ ἠυχαρίστησας. ὅθεν ἐπὶ τέλει τῆς ἀγῶνος σου μίκης, βραβεῖον παρέσχεσοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόχυσιν. ἀθλοφόρε Εὐστάθιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁμ Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπὶ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀφείλετο ἡ σεμνὴ, Χαρά δὲ ἐμπίπλησι, τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, καὶ Τεμένει θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει ἐπὶ τὰ Βασίλεια. ὅθεν ἡ Ἑλένη, τῷ Τίῳ ἀνεβόα, ὑφάπλωσον Δέσποτα, ταῖς χερσίσου καὶ πρόσδεξαι τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφε, καὶ τὰ Ἐνθήματα δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν Σου καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐπαρθένευσε.

Εἰα παλάμη σωθεῖσα τῆς Τυραννίδος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ διέμενε, τὰ τῆς σωφροσύνης, σώζουσα ἡ σύμβιος, ἡ σὺν αὐχμαλώτῳ σα. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐ πε-

Πεφάνης καὶ ποικίλως ἐδοκιμάθης, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐσάθιε, καὶ τῷ Μαρτυρίῳ, ἔδραμες τοῦ σταδίου, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θυμούμενος προσάγματι τοῦ Δεσπότου, μαρτυρικοῖς ἐν αἵμασι, καθωραϊσμένος, ὤφθης παναοίδιμε, Εὐσάθιε σύνδοξε, σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθένος πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοιάπερ Ἰωβ, ἀμέφαμης Εὐσάθιε. σὺ ἄμεμπτος ὑσεβής τε, μακροθύμως τὸν βίον, ἀρέθης περανύμενος.

Ἰς Μάκαρ ἀνυμνεῖν, τὰς σὰς πόνους δυνήσεται; Εὐσάθιε ὃς ὑπέστης, τὼ ὁμόζυγον Μάρτυς, σὺν παῖδας ἀφαιρούμενος.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ κάκωσιν, θεράπευσον ἣν τέκνωσα, τὸν παράδοξον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ὠδὴ, ς. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἀμύντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας Ἔνδοξε, σὺν συνεκράθης τῷ πόθῳ ὡς φανῆναι Μάρτυς ὡραϊσμένος, πορφυρίδι, τῷ σῶν αἱμάτων καλλωπιζόμενος.

Δραμὼν ἀκολουθῶν, Χριστοῦ θείοις ἴχνεσι, καὶ κοιμωμὸς ἀνεδείχθης, τῷ παθῶν τῷ τότε καὶ Βασιλείας, ὁλοκλήρως, παροικεσίᾳ Μάρτυς σεφόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἥμασι, τὴν Γαβριὴλ Παρθένε παράμωμε, μὴν κεκτημένοι βοῶμεν. χαῖρε μόνη Μήτηρ ἀλόγητος. χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶ.

Ἀπάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ πότου πιὼν πιστῶς τὸ ποτήριον, κοιμωμὸς Εὐσάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν.

Ο' Οἶκος.

Μύρον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν, τοὺς ἀγῶνας μνεῖ τοῦ ἀθλοφόρου σου Κύριε, ὅπως ῥύθμως ἐγκωμιάσω, τὸν γενναῖον Εὐσάθιον ἐν τοῖς ἄθλοις, τὸν μιχητὴν ἐν πολέμοις, ἐχθρῶν γεγονότα ἀεί, τὸν μέγαν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ χορῷ τῶν Μαρτύρων ἐκλάμποντα. σὺν τούτοις γὰρ φάλλει ἀπαύστως σοι, μετ' Ἀγγέλων ὁ παῖσοφος, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, Θεοπίστου, καὶ τῶν δύο Τέκνων αὐτοῦ, Ἀγαπίου, καὶ Θεοπίστου.

Ἦχος δ'. Εὐσάθιον βοᾶς παγγενεῖ χαλκοῦς φλέγει,
Καὶ παγγενεῖ σὺ τοῦ Θεοῦ σώζεις Λόγε.
Εἰκάδι Εὐσάθιος γενεῇ ἅμα ἐν βοῇ καύθη.

Τοῦτος ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς Εὐσάθιος, ἦν στρατηλάτης ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸς μὲν Πλακίδας, ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ, Τατιανή. ἦν δὲ πλούσιος σφόδρα, καὶ χαίρων ἐλεημοσύναις πενήτων, Ἕλλην ὢν. κυνηγοῦντι δὲ αὐτῷ, ἐφάνη ἔλαφος, καὶ ἤρξατο καταδιώκειν αὐτήν. ἤδη δὲ μέλλων καταφθάσαι τοξῶν, βλέπει ἐν τῷ κεράτων αὐτῆς, τὸν τίμιον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου, λέγουσα, ὦ Πλακίδα, τί με διώκεις; ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός. εἶτα ἐβαπτίσθη, καὶ ὅτως ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ βροτοκτόνου δαίμονος, ὡς καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπολέσαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐχμάλωτον ἰδεῖν, καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ὑπὸ θηρίων ἁρπαγέντα, καὶ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ. εἶθ' ὅτως ἀρεῖν πάλιν, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία, ζητησάμενόν τε παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα. μεθ' ὧν ὕστερον ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθείς, ἐμβάλλεται εἰς χαλκοῦν βοῦν πεπυρωμένον, καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Πατρὸς Ἐπισκόπου, καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Ἦχος δ'. Τὸν πρὸ πάντων ὑμνῶν Πάτριον ἐκόρων,
Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἀνδρες αἱμάτων.

Τοῦτοι τῆς Λυδῶν χώρας ὄντες, καὶ σὺν τιμῇ φρουτιστηρίῳ παῖδες ὄντες φοιτήσαν-

τες,

τὰν, ὁ μὲν Τ῾πάτιος, τὸν μονήρη βίον ἀ-
σώσατο, Α῾μβρέας δὲ Γ῾ροκήρυξ τῆς Ε῾κ-
κλησίας κατέστη. ἀμνηείαις δὲ μόνον καὶ
ἀλυπρίαις καὶ προσάχαις τῷ ἄλλων ἐ-
κράτυν, ἀλλὰ ἐ πάσῃ τα πειροφροσώνῃ ἐ
ἀγάπῃ. μαθὼν δὲ περὶ αὐτῷ ὁ Πρόεδρος
Ε῾φέσυ, ἐ πρὸς ἑαυτὸν ἀγαγὼν, Τ῾πάτιον μὲν, Ε῾πίσκοπον χειροτονεῖ, Α῾μ-
βρέαν δὲ Πρεσβύτορον. ἐπεὶ δὲ ὁ μισάγιος
Λέων ὁ Βασιλὰς αἰμέμαθε τὰ περὶ αὐτῷ,
εἰς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ εἰρκτῇ ἐμα-
πέθετο, ἐ ὡ ἀράττεθαι ἐ σύρεθαι πρὔ-
ρεψε, ἐ μετὰ ταῦτα προσέταξε ἐ τὸ δόρ-
μα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρλῦαι, Σ τὰς ἁ-
γίας Εἰκόμας, παμπόλλας ὔσας, κ᾽
τῆς κεφαλῆς ἁφθλῦαι ἐδέξαμτο. καὶ
πίσῃ χειθέντὰν τὰς γονειάδας, διὰ μέ-
σης τῆς πόλεως σύρονται, ἐ ῶν τὰ μόρη
τῦ ξηρολόφυ κατασφάττονται, ῥιφέν-
τὰν βορὰ τοῖς κυσί:~

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, τῦ ἁγίυ Μαρτίρυ Πά-
πα Ρ῾ώμης, Μαξίμυ, ἐ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τ῾ὸν Σωόδομ ποιήσαμτὰν ἐν Ρ῾ώμῃ, συ-
μελθόμτων ἐ ἑτόρων αὐτοῖς Γ῾ορέων, ἐ
ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀνεθεμάτισαν τὸν
αἵρεσιν Κωνσαντίνυ τῦ Βασιλέως ἐγγό-
νυ τῦ Η῾ρακλείυ. τῦτο μαθὼν ἐκεῖνος,
Μάξιμον μετὰ τῦ μαθητῦ αὐτῦ Α῾μασ-
σίυ, ἐν πρώτοις ἐμαπόκλεισεν ἐποίησεν.
εἶτα ἐξώρισεν ἐν τῇ Θράκῃ. πάλιν δὲ πα-
ρασήσας ἀνέκρινεν αὐτός. τῶν δὲ, ἐλεγ-
ξάντων πρὸ προσώπυ αὐτῦ τὸν δυσεβῆ
αὐτῦ αἵρεσιν, τας χεῖρας αὐτῶν, Σ τὰς
γλώττας ἀπέτεμε, παραπέμψας αὐ-
τὰς, ἐν Λαζικῇ ἐξορίσας. ἀποσείλας
δὲ ἐν Ρ῾ώμῃ, ἀνήγαγε τὸν ὅσιον Πατέ-
ρα ἡμῶν Μαρτῖνον ἐν Κωνσαντινυπό-
λει, καὶ καθείρξας, πολλὰς κακώσεις
ἐπαγαγὼν αὐτῷ τριετίαν ὅλην, εἰς Χερ-
σῶνα ἐξώρισεν. καὶ ὁ μὲν Α῾μασάσιος
ἐν ἐξορίᾳ πληρώσας χρόνυς εἴκοσι, ἐτε-
λειώθη ἐν Κυρίῳ. ὡσαύτως καὶ ὁ Θεό-
δωρος. Εὐπρέπιος δὲ διήρκεσεν ἐν ἐξο-
ρίᾳ χρόνον καὶ μόνον. ὁμοίως καὶ Μά-
ξιμος. ὁ δὲ ἐν Α῾γίοις πατὴρ ἡμῶν Μαρτῖ-
νος, πολλὰ δεινὰ ὑπομείνας ἐν Χερ-
σῶνι, πρὸς Κύριον μετέστη, τὸ δὲ ἅγιον
αὐτῦ λείψανον ἐτέθη ἔξω τῦ κάστρυ Χερ-
σῶνος, ἐν τῷ Ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκυ τῇ Βλαχερνῶν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, τῶν ἁγίων Μαρτύρων
Α῾ρτεμιδώρυ, ἐ Θαλλῦ.

Α῾ρτεμίδωρον ἐ Θαλὸν κτείνει ξίφος.
Μὴ προσκιωῦντας Α῾ρτεμιν ξεμοκτό-
μον.

Τῇ αὐτῇ ἡμόρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Μελετίυ Ε῾πισκόπυ.

ᾗ. Ζωῆς ῥεύσης ὁ μέλει Μελετίῳ.
Ο῞ θεν τελάταν πῶς ἂν εἴποις, ἢ γάπ.
Καὶ μνήμη τῦ ἐν Ο῾μολογηταῖς μεγίσ-
Γ῾ωάννυ τῦ Αἰγυπτίυ.

Τ῾ιμος τῷ παῤῥησίαν μὴ ἐνεγκὼν ὁ πα-
ραόμος Μαξιμιανὸς, ἐκέλευσεν ἀναιρε-
θῆναι αὐτὸν, μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαρα-
κομτα. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἀμνί.

Ω᾽δὴ, ζ᾽. Ε῾μ τῇ καμίνῳ.

Σ ἐν καμίνῳ, τῷ πυρωθέντι χαλκῷ
γήματι ἔνδον. καθειργμένοι Μάρτυρ
τῦ Χερσῦ, ἀνχαρίσως ἐκραυγάζετε. Ἀ
λογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης συ Κύ
ειε:~

Ο῾μῶ φιλίας, ὡς λιωμένοι ἐ τῆς φύσεως
μίαν καρτερίαν Μάρτυρες ἀνλεεῖς, ἐ
μαθλῦντες ἐπεδείξασθε. Ἀλογημένος ε
ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες Σ Κύριος:~

Θεοτοκίον.

Ψηλοτόρα, τῶν Οὐρανίων θείων δωρ
μεων, μόνη ἐξ αἰώνων πέφυκας ἀληθῶ
τὸν γὰρ Κτίσλα τόκον τέτοκας, ἀφερ
μάτως, σὺ Θεογενήτορ παράμεινε Δέ
σποινα:~

Ω᾽δὴ, ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ
Αρτύρων χορείαν ἀνᾴδων, συγκροτ
μένων λαμπρῶς, θεσμοῖς τῆς φύσεως
ἐ λόγῳ πίστεως ἅπαντες, ἀσεβῶς μὴ
ἀθημήσωμεν, ὡς ἀσεβείας ἐραστάς, Σ
πίστεα μέλψωμεν. Ἀλογεῖτε, παῦτ
τὰ ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον:~

Ραίως λιώθητε σεπτοὶ, διαιρεθέντ
σοφοὶ προμοίᾳ μείζονι, οἰκείοις αἵμα
βάψαντες, τῷ πορφύραι τῆς μυθφό
σεως, ἐ πρὸς Οὐρανίον θερμῶς, παρ
δα ἀνάδομτες. Σ βοῶντες, παῦτα τ
ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον:~

Αρπὸν τῆς κοιλίας ἀσεβῶς, Θεῷ πρ
σήγα-

γαγὼ Μάκαρ Εὐσάθιε, Σ τῷ ὁμόζυ-
γόν χαίρυσαν· κοιμωμὸς γὰρ τῆς ἀθλή-
σεως, τὸς ἐκ τῆς φύσεως Χερσῷ, ψάλ-
λομτας ἐλήφας. ἀλογεῖτε, παῦτα τὰ
ἔργα Κυρίυ τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Λάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Γ῾εσσαὶ, Παρθένος
πέφυκας, ἄνθος βλασήσασα, τὸν παμ-
βασιλέα Κύριον, τὸν ἡμᾶς ἀνωδιάσαν-
τα, ἐ τῷ ὁσμῷ τῷ ἑαυτῦ, πᾶσι παρέ-
χομτα, τοῖς βοῶσι, παῦτα τὰ ἔργα Κυ-
ρίυ τὸν Κύριον:~

Ω᾽δὴ, θ᾽. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Λῷ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ᾽ ἀν-
θρωσύνης προχωρήσας, ταῖς Α῾γγελι-
καῖς φρατηγίαις, μῶν συναγάλλῃ Μάρ-
τυς Εὐσάθιε. μεθ᾽ ὧν ἀπαύστως πρέσ-
βευε, παῦτας σωθῆναι τὸς ὑμνῦντάς
σε:~

Ὃς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ τὰς
πικίλας περιστάσεις, ἡ ἐν Οὐρανοῖς ἀν-
θρωσύνη, μετ᾽ δικαίων μῶν διεδέξατο, ἧς
ἀπολαῦσαι Ε῾ὐδόκησε, τὸς σὲ ὑμνῦντας κα-
ταξίωσον:~

Ἵνα ἐμαυτὸν σοι προσφέρω, Μάρτυς
Εὐσάθιε προθύμως, ἵνα σε πλατύνω
τοσάτως, πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν
ἀναλῦσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ
σωτηρίας θείας πρόξενον:~

Θεοτοκίον.

Ὃν τὸν ἀπειρανδρως τεκοῦσαν, τὸν Ζωοδό-
τὸν ἐ Σωτῆρα, παῦτάν δυσωπῶμεν ἐκτε-
νῶς, οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντάν σε, ῥυ-
σθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἱκεσίαις Μη-
τροπάρθενε:~

Ἐξαποστειλάριον. Ε῾μ πνεύματι,
τῷ ἑορτῷ.

Ὃς ἀθανάτυ δόξης τε, ἐ ζωῆς τῆς ἀληθ
νῶς ἐπέτυχάν καταλιπὼν, τὰ τῦ Κόσ
μου ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, ἐ γυναι
κὶ παμόλβίῳ. διὰ τῦτόν σε πόθῳ, τὸν πα
τέρα ἐ θεάν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Ο῾μοιον.

Ἀδὲς ἐν σοὶ θαῤῥοῦντάν τῇ Θεοτόκῳ, ἐχ
θρὸς διπλᾶς τροπώμεθα κ᾽ κράτος, τὸν
σταυρὸν κατέχομτάν τῦ Υἱῦ συ. ὅπλον
ἐν ἐ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος ἐ δόρυ, ἐ
λος κ᾽ Βελίαρ:~

Εἰς τὸς Α῾ίμας, ἰσῳμνη. δ᾽. καὶ ψάλλο-
μεν ῆ. Γ῾διόμελα, τῷ ἁγίῳ, ἦχος, δ᾽.

Α῾μβρέα Πυρῦ.

Γ῾ὲμὴ μακαρίσεισε, τὸν παμόλβιον τρόπον
Εὐσάθιε; ὅτι γενναίως ὑπωίεγκας, τῦ
ἀρχεκάκυ ἐχθρῦ τὰς προσβολάς. τῆς γὰρ
συζύγυ ἐ τῶν τέκνων, τῷ φέρσιν ἀκ ἐδυσ-
φόρησας, ἀλλ᾽ ἐβόας τῷ ἀνάρχῳ φω-
νῷ τῦ Γ῾ώβ. γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας
μητρός μυ, γυμνὸς Σ ἀπελάσομαι πρὸς
τὸν μόνον Δημιυργὸν, ἐ Σωτῆρα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν:~

Η῞χος, ᾱ. β᾽.

Φθόρα τόκυ Μαρίας, ὑπάρχων Μάρ-
τυς καταγώγιον· ἀλήκτως πέλων ἐν φω-
τὶ ἀύλφτε, ἐ ἡμῖν ὑμνίζεις Τριάδα τὴν
ἄκτιστον:~

Η῞χος, ᾱ. δ᾽.

Ὦ ἀδύτῳ μόφῳ εἰσδύς, ἐ τῷ τῆς δικαιο-
σύνης Η῾λίῳ οἰκειωθείς, τὶν ἐξ ὕψους
μοντῶς φανεῖσαν, διὰ ζώης εἰκόνα θείως
προσφαύσας, ἔμπνυς εἰκὼν ὑπῆρξας,
παμμάκαρ Εὐσάθιε. ὅθεν τὶν ἐκ πνεύ-
ματος, ἐ ὕδατος φωτισθεὶς ἐμόργειαν,
τῷ μαρτυρικῷτε λουσάμενος αἵματι, ταῖς
ὑραμίαις κατηξίωσαι συγχορεύειν, τῶν
Α῾γγέλων ὁμηγύρεσιν. ἐν ᾧ ἐ ἡμᾶς κα-
τοικείωσον, τῷ Σωτῆρι Χερσῷ καὶ Θεῷ
ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος, ᾱ. δ᾽. Γ῾ρμαφά.

Η῾γρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω Βασιλείας
ἀποβαλόμενος, ἐ διὰ ζώης ὀφθέντος σοι
ἐν εἰκόνι τῦ Σωτῆρος ἡμῶν, μῶν συγχο-
ρεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικί σε Σ τέκ-
νοις, παμμάκαρ Εὐσάθιε. διὸ δυσωπῶ-
μέν σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Ο῾ αὐτός.

Ν῾πὸρ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν
ἑαυτῷ, τὸν Α῾μαλὴκ καταβαλὼν ἐτρο-
πώσατο, ἐ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, ὑπο-
δίον σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξα το.
τίμιον Σταυρόν σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, σήμε-
ρον ἁμαρτωλοὶ προσκυνῦμεν, χείλεσιν ἁ-
γαθοῖς, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι
ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῦντάν δεόμεθα, Κύριε
σὺν τῷ λῃστῇ, τῆς Βασιλείας συ ἀξίωσον
ἡμᾶς:~

Εἰς

Εἰς τὴν ἁ. ἁ. προσόμοια, ἦχος, β'.
Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Ζ Τ'λομ τὸ τῆ Σταυρῆ, ὑψόμιμον ὁρῶντες, μεγαλωσιώλως δῶμεν, Θεῷ τῷ σαρωθέντι, σαρκὶ διὰ γαθότητα :~

ἁ. Τ'φῶτε Κύριαμ τὸμ Θεὸμ ἡμῶμ.

Ψ Δατι θεργῷ, Σ αἵματίσω Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ε'κκλησία, σολίζεται ὡς μύμφη, Σταυρῆ τιὼ δόξαμ μέλπουσα :~

ἁ. Ο' δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶμ.

Ψ Λιω φθοροποιὸμ, ᾄξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τῆ Σταυρῆσω ξύλομ, ὑψόμενομ Σωτῆρ μω, λαμπρύμει δὲ τὰ σύμπαμτα :~

Δόξα, ἦχος, πλ.

Ω Σπερ Παῦλος τιὼ κλῆσιμ, ὐκ ᾄξ ἀμθρώπωμ δεξάμενος Μάρτυς Εὐσάθιε, ἐ αὐξαήσωμ σὺμ Θεῷ τῇ τῆ Σταυρῆ πεποιθήσει, τῇ Τυραμμωμ τὸ δυσσεβὲς, Σ τῇ βασάμωμ τὸ ἀπιωσὸμ ἀμδρείως κατήχμασας. διὸ καὶ μέχεις αἵματος, ἀμτεκατέστης πρὸς τιὼ ἁμαρτίαμ, πρὸς ἀορατως ἐχθρὸς αὐταγωμισάμενος, ἐ πρεσβεύεις ἀπαύστως, τῷ Βασιλεῖ ἐ Θεῷ, δωρηθῆμαι τῇ Οἰκομύνῃ εἰρήμην, ἐ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ μυῖ. Ο' αὐτός.

Η 'Φωμὴ τῆ Προφήτυ, Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα. ὄψεσθε τιὼ ζωιὼ ἡμῶμ κρεμαμένω ἀπέναντι τῇ ὀφθαλμῶμ ὑμῶμ. σήμερομ Σταυρὸς ὑψῶται, ἐ Κόσμος ὐκ πλαμᾶς ἠλάθρωται. σήμερομ τῆ Χριστῆ ἡ Α'νάστασις ἐγκαιμίζεται, καὶ τὰ πόρατα τῆς γῆς ἀγάλλομται. σὺμ κυμβάλοις Δαβιτικοῖς ὕμμομ σοι προσφέρομτα, καὶ λέγομτα. εἰργάσω σωτηρίαμ σὺμ μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς, Σταυρὸμ καὶ τιὼ Α'νάστασιμ. δι' ὧμ ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλάθρωπε. παμτοδύναμε Κύριε, δόξα σοι :~

Μιῶ τῷ αὐτῷ, κά. Τὸ ἁγίω Α'ποστόλω Κοδράτῳ τῷ σὺμ Μαγμησίᾳ.

Δεῖ γιμώσκειμ, ὅτι σὺμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ε'ορτὴ τῆ τιμίω Σταυρῆ, ἐ ψάλλομται πάντα τῆς Ε'ορτῆς σύτε τῷ Ε'σπερμῷ ἐ τῷ Ο'ρθρῳ. ἡ δὲ τῆ Α'γίω Α'κολουθία ψάλλεται τῇ ἑπαύριομ μ' τῆ ἁγίω Γερομάρτυρος Φωκᾶ. Σωναξάριομ.

Τῷ αὐτῷ Μιῶ, κά. μιήμη τῆ ἁγίω Π[illegible] φήτυ Γ'ωμᾶ.

ἁ. Α'πὸ προσώπυ τῆ Θεοῦ φύγες π[illegible] λαι,

Ν ιῶ δὲ πρόσωπομ Γ'ωμᾶ τήτυ βλέπες Ε'ικάδι δὲ πρώτῃ τὸμ Γ'ωμᾶμ γαῖα κά[illegible] ψεν.

Τ' τος ιῶ Τίὸς τῆ Α'μαθὶ, ἀπὸ Γὲτ, Καριαθμαὶς, πλησίομ Α'ζώτυ, πόλ[illegible] Ε'λλιώμ κ' θάλαττα, Σ ἐκβραδ[illegible] ἐκ τῆ κήτες, ἀπελθὼμ σὺμ Νιμφὶ, ῥύξας ἐ αὐακάμψας, ὐκ ἔμειμεν σὺμ τ[illegible] αὐτῆ. ἀλλὰ παραλαβὼμ τιὼ μητρὸ[illegible] τῆ, παρώκησεν σὺμ τῇ Α'σὺρ, χώρα [illegible] ἀλλοφύλωμ. ἔλεγε γὸ, ὅτι ὅπως ἀφ[illegible] τὸ ὄμειδός μου ; ὅτι ἐψάσάμιω προ[illegible] τάσας κατὰ Νιμφὶ, τῆς πόλεως τῆς μ[illegible] γάλης. ἔτος ὄγδομ ὁ Τίὸς τῆς χήρας, [illegible] ἤγειρεν Η'λίας ὁ προφήτης. ἰῶ γὸ τό[illegible] Η'λίας ἐλέγχωμ τὸμ Α'χαὰβ, ἐ κα[illegible] σας λιμὸμ Θῶι τιὼ γιῶ, ἔφυγε. ἐ ἐλθ[illegible] εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωμίας, εὗρε τὴμ χ[illegible] ραμ μ' τῆ Τίῆ αὐτῆς, Σ ἔμειμε παρ[illegible] τῇ. ὁ γὸ ἠδώατο μόνειμ μετὰ τῶμ ἀπε[illegible] μήτωμ, ἐ ἀλόγησεν αὐτιὼ διὰ τιὼ ξ[illegible] δοχίαμ αὐτῆς. ἰῶ γὰρ γιμώσκωμ αὐτιὼ πρώτυ, ἧς ἐ θαμόμτα τὸμ Τίὸμ ἤγειρε, αὐας ἀς μετὰ τὸμ λιμὸμ, ἐποράετο εἰς Γ'όδα, ἐ ἀπὸ θαμέσαμ τιὼ μητόρα αὐ[illegible] ἔθαφεμ αὐτιὼ εἰς τὰ ἐχόμενα τῆς βα[illegible] μυ Δεβόῤῥας. ἐ κατώκησεμ σὺμ γῇ Σωαμ[illegible] ἀπέθαμεμ ἐκεῖ, ἐ ἐτάφη σὺμ ωτηλαίω[illegible] Κωναζαίω, κειτῆ γενομένῃ μιᾶς φυ[illegible] σὺμ ἡμέραις τῆς ἀαρχίας. ἐ ἔδωκε τό[illegible] Θεὸς Γ'ερυσαλὴμ, Σ ὅλως τιὼ γιῶ, [illegible] ἴδωσι λίθομ βοῶμτα οἰκτρῶς λεπτὴμ [illegible] μιὼ, ἐ καθάρομ ἀπὸ ξύλυ πρὸς Θε[illegible] φθεγγόμενομ, τότε ἐγγίζειμ τιὼ σω[illegible] είαμ. τότε ὄψομται τιὼ Γ'ερυσαλὴμ ἡ[illegible] φισμένιω, ἕως θεμελίυ, ἐ εἰς αὐτὴμ π[illegible] τα τὰ Ε'θμη ἥξει, σὺμ προσκιήσει Κυρ[illegible] ἐ μεταθήσουσι τὰς λίθυς αὐτῆς, κ' δ[illegible] μας Η'λίυ. καὶ ἐκεῖ ἔσαι ἡ προσκιή[illegible] τῆ ἠλεημμένω. διὰ τὸ Γ'ερυσαλὴμ βδελυ[illegible] θῆμαι σὺμ ἐρημώσει θηρίωμ, καὶ τότε [illegible] τὸ τέλος πάσης πμοῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆ ὁσίυ Παφυ[illegible] Γ'ωμᾶ τῆ Σαββαΐτυ.

ἁ. Α'φεὶς

ἁ. Α'φεὶς Γ'ωμᾶς ἀς ἁτε βίυ τόπομ, [illegible] ῶτα ἐ βέβαιομ ἀρίσκει τόπομ.

Β' τος ὁ Ο'σιος, Πρεσβύτερος ὢμ, Πατὴρ Θεοδώρυ τῆ ὁσιωτάτυ ἐ μακαριωτάτυ, Σ Θεοφάμες τῆ ποιητῆ τῆ Καμόμωμ. ὧμ τὰ πρόσωπα ἐπέγραψε Θεόφιλος ὁ εἰκομο[illegible] άχος. ἕτος ὁ Πατὴρ Γ'ωμᾶς, ἀπελθὼμ [illegible] μ τῆ τῆ ἁγίυ Σάββα Λαύρα, ἐ ἀποκα[illegible] ἐς ἄκραμ ἀλάβειαμ ἐκτήσατο, ἐ πολ[illegible] ὰς ἀρετὰς κατορθώσας, σὺμ γήρᾳ καλῷ [illegible] ρὸς Κύριομ ᾐξεδήμησε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μιήμη τῆ ἁγίυ Α'πο[illegible] όλυ Κοδράτυ.

Λίθοις μέμειμ θέλομτα μηδαμῶς σέβας, Τὸμ Κοδράτομ βάλλυσιμ ἄφρομα λίθοις. Ε'ικάδι δὲ πρώτῃ Κοδράτος σέφος εὑρατο ἄθλοις.

Γ' τος ἀρχαῖος καὶ πολυίστωρ αὐὴρ ὑπάρχωμ, σὺμ Α'θηναίοις Σ Μαγμησίᾳ τὸμ λόγομ τῆ Κυρίυ κατήγγειλε, ἐ πολλὰς φωταγωγήσας τοῖς δόγμασι, πρὸς φῶς θεομωσίας ἐπαμήγαγεμ. ὅθεμ ᾐξ Α'θηνῶμ ἧς αὐτῆ ποίμνης ὑπὸ τῆ διωκτῶμ ἀπελαύνεται, πρότερομ λίθοις βληθείς, καὶ τυρὶ δοκιμασθείς, ἐ ποιμαῖς ἄλλαις. ὕστερομ δὲ ὑπὸ Α'δριαμῆ τῆ Αἰλίυ, τὸμ στέφαμομ τῆ Μαρτυρίυ κομίζεται :~

Καὶ μιήμη τῆ ἁγίυ Μάρτυρος Εὐσεβίυ.

Εὐσεβίομ κτείμυσι δυσσεβὴς ξίφει, Τὸμ ἀσεβῶς βιῶμτα, ἐ Χριστῆ φίλομ.

Γ' τος αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸμ Α'ρχομτα Φοιμίκης ἐ φησὶ, τί αὐομταίρεις Θεομάχε διώκωμ τιὼ τῆ Χριστῆ ποίμμιω; ὁ δὲ ὀργισθεὶς, προσέταξεμ αὐαρτηθέντα τὸμ Α'γιομ ξέεσθαι. Θῶι πολὺ δὲ ξέσαντες τριχίμοις ῥάκεσιμ, ἄλας ἐμβαλόμτες, Σ προσδήσαντες, αὐέξαιμομ τας σάρκας τῆ Α'γίυ. ὁ δὲ Α'γιος ἠγαλλιᾶτο, ὡς σὺμ πλουρίῳ σώματι πάχωμ. ἐ ὁ Α'ρχωμ σὺμ ἀμηχαμίᾳ γενόμμος, ξίφει ἀποτμηθῆμαι τιὼ κεφαλιὼ αὐτῆ ἀπεφώνατο. καὶ αὐῆλθεμ εἰς Οὐραμὸς, δοξάζωμ καὶ ἀλογῶμ τὸμ Θεόμ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μιήμη τῶμ ἁγίωμ Μαρτύρωμ, Σ αὐταδέλφωμ Εὐσεβίυ, Νεστάβυ, Σ Ζωώμος.

Εὐσέβιος, Νέσταβος, ἀλλὰ ἐ Ζωώμ, Δι' ἀσεβῆ θμήσκυσι πίστιμ ἐκ ξίφυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μιήμη τῶμ ἁγίωμ Πατέρωμ ἡμῶμ καὶ Ε'πισκόπωμ Κύπρυ, Μελετίυ, καὶ Γ'σακίυ.

Τ' τοι οἱ ἅγιοι ἐ Μακάριοι Πατέρες ἡμῶμ γεγόμασιμ Ε'πίσκοποι τῆς Ε'κκλησίας τῆ Χριστῆ τῆς σὺμ τῇ Κύπρῳ, ἀλαβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸμ Θεόμ. ἐχομ δὲ ἀκατάπαυστομ ἔργομ, τὸ διδάσκειμ τὸμ λαὸμ τὰ θεῖα λόγια τῆ Χριστῆ, καὶ διαμέμειμ τὰ ὑπάρχομτα αὐτῶμ τοῖς χρήζουσιμ. ὕτω δὲ ποιῆντες παρ' ὅλιω τιὼ ζωιὼ αὐτῶμ, πρὸς Κύριομ ᾐξεδήμησαμ κατὰ διαφόρυς καιρύς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μιήμη τῆ ἁγίυ Μάρτυρος Πείσκυ.

ἁ. Φόβῳ ὕδωρ ζῶμ Πείσκος σὺμ τῇ καρδίᾳ,
Ε' μπρησμὸμ ὐ δέδοικε τὸμ τῆ σαρκίυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μιήμη τῆ ἁγίυ Γ'ρομάρτυρος Γ'σακίυ Ε'πισκόπυ Κύπρυ.

ἁ. Τὸμ μόχομ Γ'σάκιε τὸμ θεῖομ θύωμ, Ε'ίφει δι' αὐτὸμ, οἷα πῦρ μόχος, θύη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μιήμη τῆ ἁγίωμ ς'. Μαρτύρωμ ὑπασπιστῶμ ὄντωμ Μαξιμιαμῆ.

ἁ. Τ' πῦρ Θεὸς κλίμαντος σὺμ Ξύλῳ κάραμ, Ε' ξ Μάρτυρες κλίμυσι τιὼ κάραμ ξίφει.

Μιῶ τῷ αὐτῷ, κβ'. Τὸ ἁγίω Γ'ρομάρτυρος Φωκᾶ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἦχω μεν, ἁ. ς'. ἐ ψάλλομεν ἁ. τῆ ἁγίω Α'ποστόλω Κοδράτῳ, γ'. ἐ τῆ ἁγίω Γ'ρομάρτυρος Φωκᾶ φῶς, τῆ ἁγίω Κοδράτῳ, ἦχος, ἀ.

Τῶμ Οὐραμίωμ Ταγμάτωμ.

Ω Μ Οὐραμίωμ χαίτωμ, ταῖς ἐπιλάμψεσι, καταγαθεὶς ἐδείχθης, σὺ τῷ Κόσμῳ Κοδράτε, φωτὴρ προφαίμωμ, ἀκτῖμας φαιδρὰς, τῆ σὺθέυ κηρύγματος. ἐ διὰ τῆτο τιμῶμέσε οἱ πιστοὶ, ὡς Α'πόστολομ καὶ Μάρτυρα :~

Τ' τὰς ἀθείας πορείας, βαδίδας σὺδοξε, τῇ σκολιῶμ ἐῤῥύσω, ῥίβωμ τῆς ἀσεβείας, αὐθρώπυς πλαωμένυς. ὅθεμ πιστοὶ, ἀπλαμῆσε δοξάζομεμ, ἐ ὁδηγὸμ Σ μεσίτω τῆς πρὸς Θεόμ, ἱκεσίως Α'πόστολε.

Θαυμαστὸς σὺ Α'γίοις, ὑπάρχως Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόρῳ δόξῃ, τῶμ αὐτῆ χαρισμάτωμ, ἐδόξασεμ σὺ Κόσμῳ, καὶ τῶμ φυ-

χῶν, ἐ σωμάτων παρέχετο, θραπάυτιὼ ὦ Κοδράτε τοῖς ἀσεβῶς, ἀφημάσί σε Ἀ πόστολε :~

Ἑ τόρα, τῦ ἁγίυ Ἱ ρομάρτυρος Φωκᾶ. Ὅ μοια.

Καταβαλὼν τῇ εἰδώλων, τιὼ ματαιότητα, τῷ ἱ ρῶσι λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀγκίστρυ, Ϛ πρὸς ζωιὼ, Ἱ ράρχα ὡδήγησας, καὶ ἐμαθλήσας μομίμως Μάρτυς Φωκᾶ, τῦ Κυρίυ ἐχρημάτισας :~

Ἡμ ἱ ρᾳ διπλοΐδα, βάψας ἐμ αἵματι, τῆς ἱ ρᾶς σαρκός σι, Ἱ ερώτατε Πάτερ, διπλᾶς ϛεφαύους ὄντως, παρὰ Χριϛῦ, ὑπεδέξω παμόλβιε, καὶ σωὶ Ἀ γγέλοις χοράυεις ἐμ Οὐρανοῖς, ἱ κετεύωμ τῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Αἷς τῇ θαυμάτων ἀκτῖσι, πᾶσαμ φωτίζεις τιὼ γιῶ, τοῖς ἐμ θαλάσσῃ Πάτερ, βοηθεῖς καθ' ἑκάϛιω. μοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, ἐ σαρκὸς ἀῤῥωϛήματα. παρὰ Κυρίυ τιὼ χάειμ Μάρτυς Φωκᾶ, εἰλικρινῶς θεομακάρισε :~

Δόξα, ἦχος, δ'. Κυπριακόν.

Ἐκ βρέφους ἐγνώ, τῦ Κυρίυ ὁραϛὴς, Φωκᾶ παμμακάρισε, ἱ ερομάρτυς Χριϛῦ. τὸ δ' ὅπλον τῦ Σταυρῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος. ἀκλινῶς ἐπορεύθης, τιὼ ὁδὸν τῆς σωτηρίας. δι' ἧς τῇ Ἀ γγέλων ὑφέϛιος γέγονας. δαιμόνων αὐτίπαλος, καὶ τῦ Κόσμυ ϛαυροβάτης ὤφθης διαπρύσιος.

Καὶ μιῶ, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄφος φοβερώτατος, ὁ τῦ θαμάτυ Θεόμυμφε, τιὼ ψυχιὼ καταφύχειμα. τὸ δὲ λογοθέσιον, ὄζι ϛᾶμ καὶ φέμειν, ἀεὶ τῇ δαιμόνων, παρασκεύαζει ἀγαθή. ὄζ ὧν με ῥῦσαι τῇ δωναϛείας σι. Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, Ϛ πρὸς φῶς τὸ αἰέννοον, τῇ Ἁ γίων κατάταξον :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅ μοιον.

Ἐκρέμενον βλέπουσα, Χριϛὸν ἡ Παράμος Δέσποινα, ἐ μεκρῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε κράζουσα. πικρῶς τῷ ἐκ παλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, ἐ τὸ μακρόθυμον αὐτῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. τέκνον μου ποθεμότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλαίθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~

Εἰς τὸν ϖ. τῆς Ὀκτωήχυ. Τροπάριον τῦ Ἀ ποστόλυ. Ἀ πόστολε ἅγιε. τῦ Ἱ ερομάρτυρος. Καὶ νῦν μέτοχος. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος ἅλο. Καμὼν τῆς Ὀκτωήχυ εἰς, καὶ τῇ Ἁ γίων δύο προηγεῖται τῦ Ἀ ποστόλυ.

Ὡ δὴ, ά. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Τεφηφορῶν, τῷ Βασιλεῖ τῇ δυνάμεων παρεϛηκὼς ἱκέτευε, καταλαμπρυνθῆναι τοὺς τιὼ μνήμιω σι ταύτιω, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας, Μάκαρ Ἀ πόστολε.

Γκομομῶν, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῇ ἀσεβῶν τὸ πλήρωμα. ὀχυρωτάταις σου διδαχαῖς θεοφόρε. εἰδώλων τιὼ ἀπάτιω πᾶσαν κατέϛρεψας :~

Ἐρυργῶν, τὸ ἱ ερὸν Εὐαγγέλιον, ἱ ερωτάτοις λόγοις σι, ψυχὰς τῷ Κτίϛῃ σου καθιέρωσας πίστει, ἀοίδιμε Κοδράτε, θεύει τῦ Πνεύματος :~

Θεοτοκίον.

Ὄρος σαρκὶ, ὄζ ἀπειρανδρυ τικτόμενος, ὁ ποιητὴς τῆς Κτίσεως, μετὰ τιὼ κύησιν, ὡς πρὸ τόκυ Παρθένον, αὐτιὼ διαφυλάττει, καθὼς ἠυδόκησεν :~

Ἕ τερος Καμὼν τῦ ἁγίυ Φωκᾶ. Ἦ ἀκροστιχίς.

Τ' μνεῖν σε Φωκᾶ προθέτω Θεὸς χάειν

Γωσήφ. Ὡ δὴ, ά. ἦχος, δ.

Θαλάσσης τὸ ῥοῦθραῖον.

Μνῆσαι προθυμουμένῳ σήμερον, τιὼ θείαν μνήμιωσι. φωτιϛικαῖς τῦ Πνεύματος αὐγαῖς, τιὼ ψυχιὼ μι καταύγασον. Ποιμιὼ καὶ Μάρτυς σύνδοξε, τῦ παντοκράτορος Θεῦ ἡμῶν :~

Ἀρτύρων περιφανῶς ἐπλύτησας, τιὼ θείαν εὐκλειαν. ποιμαντικαῖς ἐκπρέψας καλλομαῖς, καὶ φοιμίξας ἐμ αἵματι, τῆς ἱ ερᾶς ἀθλήσεως, σῦ τιὼ ϛολὴν θεομακάρισε :~

Ευρώσας τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν ἐλπίσι παύσοφε. τὸν ἐμ κακίᾳ ὄντα δόματον, παντελῶς ὄζενάνευσας, καὶ μηκηφόρος ἄειϛος πρὸς Οὐρανὸς Φωκᾶ ἀνέδραμες :~ Θεοτοκίον.

Λύθη τῇ Προπατόρων Ἄ δαμτε, τὸ ἐπιτίμιον, τὸν πρὸ αἰώνων τίκτες γ

Θεὸν,

Θεὸν, μέσον βρέφος τικτόμενον, ἐ μεϛρῦντα ἅπασαν, τιὼ ἀνθρωπίνιω ὄμπως ὑπαρξιν :~

Ὡ δὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐλῶν τὰ φοβερὰ Κοδράτε θαύματα, ἀπίϛως εἰς πίϛιν θείαν ἐμήγαγε. ὡς Ἀ πόστολος θεόληπτος. ὡς σεπτὸς Ἱ εράρχης ἱ ερώτατε :~

Νθέοις διδαχαῖς πολλὰς ἐφώτισας. φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης, τοῦ φωτίσαντος τὰ πόρατα. Ἱ εράρχα Κοδράτε, θείαις λάμψεσι :~

Εγίϛων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποίμνῃ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος. τῆς ἀμοίας ἐ φωτίζων αὐτιὼ, παραδόξων θαυμάτων ἐπιδείξεσιν :~

Θεοτοκίον.

Σκιώσων σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄϛεκτον, μὴ φλέξαν τιὼ μήτραν σου Θεοτόκε, ἐ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τιὼ ὕλιω τῆς πλάνης ἀπετέφρωσεν :~

Ἄλος. Εὐφραίνεται Ϛὰ σοί.

Ἀσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τῦ Χριϛῦ Ὅσιε. πλάνης ἐχθρῦ ἔσωσας, πόλεις Ϛ λαοὺς θείᾳ χάριτι :~

Ὃς ὑπάρχων Θεῦ, εἰδωλικοὺς Μάρτυς μοὺς ἔπωσας, τιὼ παντεργὸν δυνάμιω, ἔχων σωφρονοῦν καὶ σωφέριθον :~

Τρατὸς ὡράθη Φωκᾶ, Ἀ γγελικὸς ἐ φῶς Θεῦ ἄπλετον, δικαϛικῶν θρόνων σε, σὺν τι Κυρίυ δοξάζων σε :~

Θεοτοκίον.

Κ σῦ Θεὸς σαρκωθείς, δι' ἀπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἰῶται, ἐ τιὼ αὐτῶν ἔλυσε, μὴν παντὸς λόγυ τε Δέσποινα :~

Κοντάκιον τῦ ἁγίυ Φωκᾶ, ἦχος, β'.

Τὸς ἀσφαλεῖς.

Σ θεωρῶν ἐ φωτοφόρον Ἥλιον, σὲ μοναστὴν τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ὕψιϛος, Δέσποτης καταλάμποντα, πιϛῶν τὰ πλήθη Μάρτυς ἔθετο. τὸν βίον ἐ τὰς ἀθλήσεις, ὡς μύρον ἀῳδίας προσεδέξατο, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος :~

Ο' Οἶκος.

Ὡ τισόν με φωτὶ αὐγάσῃ τῆς σῆς χιώσεως Σῶτερ, τιὼ ἀχλιὼ τῇ παθῶν σκεδάζων με, ἐ σκοτόμαιναν. λόγον σοφίας δίδυ μοι Λόγε ἐ σωτήσεως θείας ἐμ κατα-

μύξει. ὅπως τὴν σὴν παμαοίδιμον Μάρτυρα γέγω Φωκᾶν ἐμ ὕμνοις καὶ μελῳδίαις. ἀπορούμτων γὰρ πέλεις αὐτίληψις, ἐ πλῦτος πᾶσι πτωχύσι, ἐ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν καὶ Σωτὴρ, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος :~

Ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὸν μέγαν Ἀ πόστολον, καὶ Ἱ εράρχην Χριϛῦ, Κοδράτον τὸν σύνδοξον, ἐμ θεοπρεπέσι ᾠδαῖς, πιϛοὶ ἀνυμνήσωμεν. βρύει γὰρ ὡς ἐκ κρηνίς, τοῖς ἐμ πίϛει αἰτῦσιν, ἄφεσιν ἐγκλημάτων, ἐ παθῶν θραπείαν, λαβὼν ἐκ τῆς Ὑψίϛης, τιὼ χάριν τιὼ ἄφθονον :~

Δόξα. Ὅ μοιον.

Χάρις τῦ Πνεύματος, ἐμ σοὶ σκιωώσασα, πηγήν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσαν. ὅθεν ἐ τοῖς πλοτῆρσι, βοηθεῖς καθ' ἑκάϛιω. πίϛει ἐπιζητοῦσι, σωὶ βοήθειαν Πάτερ. σωὶ τούτοις καὶ ἡμῖν, ἱ λασμὸν μέγιϛον θεόσοφε :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅ μοιον.

Ἀρθενε παράμωμε, τὸν ὑπέρθιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σωὶ Ἀ σωμάτοις αὐτόν. ἀπαύϛως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῇ πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίυ, δῦναι ἡμῖν πρὸ τέλυς, τοῖς ἐμ πίϛει Ϛ πόθῳ. ὑμνοῦσί σε καταχρέως, μόνη παμύμνητε :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅ μοιον.

Ἀρθενε παράμωμε, Μήτ Χριϛῦ τῦ Θεῦ, ῥομφαία διῆλθέσι τὴν Παναγίαν ψυχήν. ἰδίκα ϛαυρόμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν ἐ Θεόν σι. ὅν πρὸ ἀλογημένη, δησωπῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι :~

Ὡ δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τιήν.

Ἠπομήσας τιὼ ἄρραν, τῇ καρδιῷ, δρεπανήσου τῇ λόγῳ, τῆς κακίας ὕλιω, πᾶσαν ἐτέφρωσας :~

Υμπαθῶς ἐπικλώμενος, τῇ δυσχερῶν ὄζαίρεις ἐ κινδυνων. ἱ ερὲ Κοδράτε, τοῖς αἰτυμένοις σε :~

Αἷς λαμπάσι τῇ λόγων σου, φωταγωγῶν τὰς πλανήμ σκοτιαζύσας, φρυγανώδη πᾶσαν, ἀπάτιω ἔφλεξας :~

Θεοτοκίον.

Ξ ἀνθρώπων σε σεσάρκωται, ὁ πλαϛουργὸς

αἱμάτων Θεοτόκε, καὶ φθαρτὰς παύτας, ἐκαινοποίησεν:~

Ἄλλος. Ἐπαρθένια σὲ ἐδέξα.

Ἀειμότατον ἀγκάλαις σὲ ὑμνητῶν ὕμνοις, τῆς Ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾶ ὁ Δεσπότης. ἄθλων ἰσοστάτε, θαυμάτων τε λάμψεσι, παύτων τὰς καρδίας φωτίζοντα.

Μολόγησας τὴν σαρκωσιν τοῦ Δεσπότου, τυραννικὸν πρὸ βήματος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ λαμπρῶς κατήχησας, Ἑλλήνων σεβάσματα, καὶ πολυθείας τὸ ἄθεον.

Ὁρμιζόμενος τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης, πολυθείας λαίλαπι, θείᾳ κυβερνήσει, Ἐμβὰς παρέδραμεν, λιμένι γαληνιώτατος, πᾶσι γεγονὼς θαλαττόδυσιν:~

Θεοτοκίον.

Πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ, ε. Ὁ τῶ φωτὸς χορηγός.

Ἡμῖν καθαρεύσας ψυχὴν, ὁ καθαρώτατος Θεὸς σκήνωμα, τῆς ἑαυτῦ, ἀγράμματος δόξης, καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ὑπνωθείσας, δεινοῖς παραπτώμασιν:~

Γῆ καὶ Ἑλλήνων σοφοὶ, σὺ ἡττηθέντας τοῖς σοφοῖς δόγμασιν, ὁμολογεῖν ἐπείσθησαν Μάκαρ, Χριστὸν Δημιουργὸν, Πατρὸς προαναρχον, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Ποφωνῶν ἰσοῤῥῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ φώτων Κοδράτε, ἐφώτισας λαὸς, σέβειν καὶ δοξάζειν, Τριάδα ἀχώριστον:~

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύο φύσεσιν Υἱὸν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ παύτων αἰώνων, Ἄχρηνγενηθέντα, ἀῤῥάγως ἀληθῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται:~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὁρείας τὴν ἐχθρὰν, προφανῶς ὑπεσκέλισας, ἰθύνων σου τὰς πορείας, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, τὰς τρίβους ἰσόρρωτατε:~

Ἠχυμένον πληγαῖς, τὸ πολύαθλον σῶμά σου, διέῤῥηξεν ἀθείας, τὰς δεσμὰς θείῳ θούριῳ, Φωκᾶ καὶ σθένει ἄλκιφας:~

Ἀόκλιρον Θεοῦ, προσκυλίσας σφάγιον, Παμάκαρ τῷ τυθέντι, καὶ ἐμοὶ θυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι:~

Θεοτοκίον.

Ὀφίαν τὴν Θεὰν, ἑαυτῇ φονοδόμησεν, ὃν δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τὸν οἶκον ὡς ἐνδόκησεν:~

Ὠδὴ, ς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ψηλὸς Οὐρανὸς ἐγεννήτισας, δόξαν δικαιούμενος, Θεοῦ σωτήριον, ὡς Ἱεράρχης σύνθεος, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδράτε Ἀπόστολος:~

Ἴαμα φύσιν Θεότητος ἀΰλαρχον, μίαν κυριότητα κηρύττων παύσοφε, πολυθείας ἔλυσας, τὴν σκοτώδη, Κοδράτε ἀπώλειαν:~

Ὁμῷ φύσεως τάφῳ τὸ σῶμά σου, Μάκαρ ἰσόρρωτατε, μυῶν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα, ὑπὲρ φύσιν Κοδράτε καὶ σύνοιαν:~

Θεοτοκίον.

Τραφὸν ὁ ταφύσας βουλήματι, ἄλλον Οὐρανὸν ὅσιν γῆς σε ἀπέδειξε, Θεογενῆτορ Δέσποινα, ὃν ἐκ σοῦ τοῖς ὑμνοῦσι σε σώζεται ἀμέτελες.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἀλάσταν, ἀθείας ἐξήραντας Παύσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων. διδαχῶν ὁσίων μυῶν δὲ θαυμάτων, ἐπομβρίαις, ἀποπλυίας παθῶν παύτας βόρβορον.

Πήρθης, ὡσὶ ξύλου δεινῶς ἀναθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος Μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σε δυναμοῦσαν, ἐμοτίθης, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς πολύαθλε.

Ὁ πάθος, τοῦ ἀπαθοῦς Φωκᾶ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἴασαι, καὶ λυθῆσαι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτῆρας, ταῖς πρὸς Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν:~

Θεοτοκίον.

Σκότος, ὁ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀφράστῳ σου μήτρᾳ, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας, τοὺς χειμάῤῥους, θείᾳ δυναστείᾳ ἐξήραμεν:~

Κοντάκιον, ἦχος, π. δ. Ὡς ἀπαρχὰς.

Σὲ Ἱεράρχαν τίμιον, καὶ ἀθλητὴν φρόνιμον, ἡ Οἰκουμένη προσάγει σοι Κύριε, θεῖον Κοδράτον Ἀπόστολον, καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα παύτοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλπουσιν, Ἀλληλούϊα:~

Ὁ Οἶ-

Ὁ Οἶκος.

Ὁμοφόν Ἱεράρχαν τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα πιστὸν καὶ διδάσκαλον. ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξηύθησε ῥόδον ἱερώτατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς θαυμάτων τε, καὶ πράξεσιν ἐναρέτοις, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἰαμάτων ταῖς λάμψεσιν. ἐθαυμάτωσε γὰρ ὁ Θεὸς, τοὺς βοῶντας αὐτῷ, Ἀλληλούϊα:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κβ'. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ.

Τέτος Υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας, κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. αὐτὸς δὲ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάριτι, θαύματα ἐπετέλει παράδοξα, καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς. ὅθεν καὶ τὸ συμβησόμενον αὐτῷ ἐμαντεύθη τέλος τοῦ Μαρτυρίου. περιεφορᾶς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καθεθείσης, καὶ σέφανον περιθείσης, καὶ ἀνθρωπίνως φθεγξαμένης, καὶ ἀπούσης, ποτήριον κεκέρασται, καὶ δεῖσε αὐτὸ πιεῖν. ὃ καὶ κατηξιώθη πιεῖν σὺν Τραϊανοῦ Βασιλέως, ξίφει πυρὶ τελειωθείς. πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν, γεγόνασι θαύματα παρ' αὐτοῦ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίσαι σε Φωκᾶ ὁ Μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τελεί.

Τέτος ἐκ πόλεως ἐγεγόνει Σινώπης, ἀρχαίας καὶ ἡμερίμου κατὰ τὸν τόπον. ἐπιτήδευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπίου, περὶ ὃ ἠσχολεῖτο. καὶ ὀργαζόμενος κοινὰ προετίθει τὰ ὄμια. ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν, περὶ πλείονος εἶχε. διὰ τοῦτο καὶ διέλαθεν. ἀλλὰ καὶ ἔτος ὡς ἄλλος χρήσιος ἐμιμήθη τῷ τότε κρατοῦντι. ἐλθόντα δὲ οἱ δήμιοι, παρ' αὐτῷ τῷ ζητουμένῳ κατέλυσαν. οὓς δεξιωσάμενος καὶ ἀναπαύσας, ἐπιθυμήσετο τιμᾶν τε εἰδὼν, καὶ τὴν αὐτοῦ πόλιν τίνος χάριν κατέλαβον; οἱ δὲ χρησίζουσιν αὐτῷ τὸ ἀπόῤῥητον, καὶ ὅτι Φωκᾶν ζητοῦσι λαβεῖν. ἤκουσεν ὁ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ τάφου ἀναπείσας, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσιν. οἱ δὲ ἐπλήγησαν τὰς ψυχάς. ὁ δὲ, καὶ ἔτι παρεκάλει αὐτοὺς, πρὸς τὴν τόλμαν τῆς παραινέσεως, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς, ἰσοστάσιον τῷ Θεῷ κεχαρισμένον προσήχθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Δροζήλης, Συγαφᾶς γενομένας Θραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πάντε Καισαρικῶν.

Καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἰσαὰκ, καὶ τοῦ Μαρτύρος.

Χριστὸν τὸ θάρσος ἐμπνέων τὸ ὑψόθεν,
Πρὸ τῆς πάθης ἐπάνδυσεν ἐκπαγλον Μαρτύριον.

Ὠδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, μαθὼν Τριάδος ἐχρημάτισας. καὶ τοὺς ἐν βάθει κακώσεως ὑψωσας, ταῖς ὑψηλοτάταις διδαχαῖς σου κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Τυτεύψας μαθὼν, τῷ εἰδώλων προσαχθῶν αἱματοχλύσεσιν· ἀγεδομήσω θείῳ Πνεύματι, μαθὼν Θεῷ ἰσόρρωτατε, καὶ τῷ σωζομένων τὰ πλήθη, προσηγάγω κραυγάζοντα, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Τέκτονος ὢν, ὡς τὸ Πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θεῖον παύσοφε. ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων παύτοτε, λαμπὰς ὡράθης φλογίζουσα. πᾶσαν φρυγανώδη ἀπάτην, καὶ τοὺς βοῶντας φωτίζουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τοσούτους ἀρᾶς, διὰ σοῦ προγονικῆς Θεοχαρίτωτε. καλῶν αἰτίαν σε γινώσκομεν, ὡς τὸν παναίτιον τέξασαν, Λόγον ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. ὅθεν βοῶμέν σοι Ἄχραντε, εὐλογημένη εἶ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα:~

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑμνῶν Τυραννῶν, ἐκ ἐδειλίασας παύσοφε. ποιμὴν προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, ὡς ἀρνίον προσκυλίσας, τῷ ἀρχιποίμενι, μαρτυρικῶς Φωκᾶ κλειζόμενος.

Ε Δοκιμάθης, ὡς ἐν χωρίᾳ Μάρτυς χρυσός. μέσον ἐμβληθεὶς ἀσβέστου φλογοειδοῦς, ἐ μὴ δ' ὅλως φλογιζόμενος. ἀλλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων ἐ Κύριος.

Ο Θεῖος πόθος, προσαμαφλέγων τὴν καρδίαν σου. θείῳ δροσισμῷ σε ἐνδοξε σωτηρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον, τῆς ἀθείας δὲ Ἰσραήλα, τὴν ὕλην συγκαίοντα.

Θεοτοκίον.

Ε σαθρωμένον, τὴν τῆς ψυχῆς μου οἶκον Παράμωμε, Κόρη μεταμοίας βόθροις ὡς ἀγαθή. ἀμακαίμισον ἡ ἅπασαν, ἀνθρωπότητα, τῷ τοκετῷ σου ἀμακαιμίσασα.

Ὠδὴ, ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ε Στηριγμένας μοκτὴν, ἐπὶ πέραν τῆς ψυχῆς ἔχων τὰς βάσεις. ὑπεσκέλισας Μάκαρ, τὰς τῶ Κυρίου ἐχθρὰς, ἐ παύτας Κοδράτε ἐξήρεξας. τὰς ὑπορυχθέντας εἰς παύτας τὰς αἰῶνας:~

Ι Σμαθητὰς τῶ Ἰησοῦ, ὡς Ἀπόστολος φαιδρὸς ὡς τὸν Ἡλίου. τῆς τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανὴς ἀστραπή. Κοδράτε φώτισον ἁγίασον. τὰς ἐπιτελέντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην:~

Κ Εκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν. κατεκόσμησας λόγοις διδασκαλίας ψυχάς. ἐξαίρων ἀθεσμίαν ἅπασαν, εἰδωλομανίας εἰς παύτας τὰς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ε ρωτάταις σε φωναῖς, ἱκέτα τοι Θεοῦ Ἀγνὴ Προφῆται. ἐσομένην Μητέρα, προαναφώνησαν βαθέως, τῶ παύτων δεσπόζοντος Ἀγγελε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς παύτας τὰς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Χείρας ἐκπετάσας.

Χ Αίρουσα τοῖς χείλεσι σοφὲ, φωνὰ ἐκκέχυται. ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον ὁδοῦ, ἐ ὁδηγήσας καὶ προσήγαγες. οἷα ποιμὴν ἀληθινὸς, Χριστῷ κραυγάζοντα. ἀλλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ρ Οσμὸν ἔχουσα πίστεως, σοφὲ ὁμήγυρις, πρέσβυ κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ κύματα, πειρασμούς τε καταμάζοντα, ἐ ὀδυνῶν παντοδαπῶν, ἡμᾶς λυτρώμενον. τοὺς βοῶντας, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ε Ἴθρα ἰαμάτων ὁ μαὸς, ὁ σὸς τοῖς χρήζουσι, πηγάζει παύτοτε. λιμὼν δεικνύμενος ἄκλυστος, ὁ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσι. ἐ Χριστῷ Μάρτυς κραυγάζουσιν. ἀλλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ν Ἅσαι τιμῶμεν τὸ σεπτὸν, Φωκᾶ μνημόσυνον, παρηγυρίζοντά. τὸν ὑπόδικον Θεὸν, ἐκδυσώπει προθυμότατα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν, ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι, παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ο μὴ σε ἐτύπτα κίβωτὸς, ὁ γάμος φέρουσα, τὸ μάγμα Παράγμε, ἡ θεία τράπεζα αὐθίστε, ἐ λυχνία χρυσαυγάζουσα. εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, τὸ φῶς κυήσασαν, τὸ φωτίζον, θεογνωσίᾳ τὸν Κόσμον τὰ πόδατα:~

Ὠδὴ, ἡ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ι Ραιωθεὶς διανοίᾳ, τῷ ὡραίῳ Δεσπότῃ, παρίστασαι φαιδρότατος ἀεὶ, ὡς Ἰσραὴλ θεόληπτος. ὡς Ἀπόστολος θεῖος, σὺν πᾶσιν Ἀποστόλοις ἀληθῶς, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, Κοδράτε βραβευόμενος:~

Ο Οὗ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ὡς θείαν κιβωτὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν Κοδράτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ. σκιναὶ δὲ Οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχήν. κεκτημένοι σὺν πᾶσιν Ἁγίοις ἐπαγάλλονται:~

Η Φωταυγής σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου μνήμη, ἡ ὄντως ἀνελής σε ἑορτὴ, πᾶσιν ὡς ἥλιος ἔλαμψεν. ἐν πίστει ἐκτελοῦμεν. Κοδράτε ἵλασμὸν ἁμαρτιῶν, δυσωπῶντες ἀνοχῆς σε, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος:~ Θεοτοκίον.

Φ Εῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπήσε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ σὺν Προφήταις Μάρτυράν:~

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ε Ρολογίαις ἐμθέοις, τῶν ἱερῶν δεῦτε Ποιμένος. παύτα τὴν παμίερον μνήμην, ἱερωτάτως παρηγυρίσωμεν. τὸν ἀοργήτων Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντα.

Ὠφ-

Ἄφθης πυρακτώμενος ζήλῳ, τῷ τῆς Δεσπότου ὁπλοίκα. Μάρτυς τὸ λυτρὸν ὑπεσήλθου, ἐκκεκαυμένον ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα σου, Θεῦ ἐπαγαλλόμενος, Μάκαρ εἰς χεῖρας παραδέδωκας:~

Ἐν Ἱεραρχῶν αἱ χορεῖαι, ϗ τῶν Μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἡ σωσαυλία πάντων Δικαίων τε, Μάρτυς Φωκᾶ τὰ Πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγάλλονται:~

Πλωτὰι ἐν Κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡσὴ ψυχὰς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀναθημάτων ἐν πίστει, τὰς σὰς ἀγῶνας ϗ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἄθλησιν, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιάγασε:~

Θεοτοκίον.

Ὥτισον Ἀγνὴ τὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην ἁμαρτίαις, ϗ αἰωμιζοῦσης φλογός με, ϗ σκότους ῥῦσαι τῇ μεσιτείᾳ σου. ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀναθημῶ μεγαλειότητα:~

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσαι.

Σὺ Μάρτυς ϗ Ἀπόστολος, ϗ Ἱεράρχης ἔνθεος, Κοσμᾶτε μῦθα τῷ Λόγῳ, Χριστὸν κηρύξας τὸ θεῖον, παμσόφως Εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφαίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος. τοὺς γηγενεῖς ἐκδιδάσκων, τῇ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα:~

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄσμασι.

Ἱεραρχῶν ἀκρότης, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος. Φωκᾶ ϗ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων. περίσωζε ἐκ κινδύνων, τοὺς ἀθλήσαντάς σε Μάκαρ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ποιητὴν ϗ αἰώνων, ϗ ϗ Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἱκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παράστατας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀμνιμφόστου Χριστέμου, Μήτηρ ἀμνὴ ἐν Σταυρῷ σε, ὡς ἐθεάσατο θρηνοῦσα, ἐκόπτετο ἐκβοῶσα. οἴμοι γλυκύτατον φέγγος, πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Ἀπόλυσις.

Μνεία τῶν ἁγίων, κγ'. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἑσπερινὸν ϗ. ϛ. ἐψάλομεν ϗ. ἦχος, δ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἐρατεύου ὁ θεῖος Ζαχαρίας, ἐν ὕμνοις γενόμενος τῆς θειότητος, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ ἀοργήτῳ ἐν τεκοκτίρμοσι. θειότατον Ἄγγελον, ἅδε βοῶντα αὐτῷ. ἡ προσευχή ἐν ἡ δέησις, σου εἰσηκούσθη. θάρσει πρεσβύτα, καὶ μὴ ἀπίστει μοι, ἔξεις γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γενητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα. Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευόμενον:~

Ἑνός μοι φαίνῃ τῇ θεᾷ ἐν τῷ τρόπῳ. ξένος ϗ τοῖς ῥήμασι ἐν τοῖς μυστηρίοις, ὁ Ζαχαρίας αὐτέφησεν. ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα ὡς σὺ προσφωνεῖς. ἀπεναντίας ἀρίσκωσε, τῶν αἰτημάτων, ἐν ἀποστρέφω μὴ ἀληθεύεσε. πῶς γὰρ ὃ λέγεις, βεβαιότατον, ἀποδειχθῇ; Ἔσαβετ γὰρ γεῖρα ἔχει κἀγὼ δὲ, ὡς σὺ οἶδας, ἐν ἐπίστασαι πρεσβύτατος:~

Ἀπιστεῖς μοι τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψυδῆ ἀναγγέλια λέγων κομίζειμε; Θεῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἱστάμενος. ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, ἐν οὐκ ἐπίστευσας, ἔσῃ κωφεύων ἐν ἄλαλος, ἕως αὖ ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τὴν θείαν ἔκβασιν. ἐπαὶ δὲ τέξῃ Ἐλισάβετσοι, τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγαν Πρόδρομον. φαμουμένης τῆς γλώττης, ἀνυμνήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Βυζαντία.

Ἐκ χειρὸς σύμφορον μηδύος, καρποῦ προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. ἀγάλλει ἡ ἔρημος, ϗ χορεύει ἡ ἀνθρωπότης, ὁ τῆς μετανοίας κήρυξ, τὸν ἐρχόμενον, ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκοῦσθαι. δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέορτοι χορεύσωμεν βοῶντες. ὁ ἐν γενητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων. μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ πίστει τελούντων, τὴν θείαν σου

σύλληψιν. ὅπως εὑρωμεν, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μνῶ. Θεοτοκίον. Ο[illegible]τος.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία [illegible]ρθενε; τίς μὴ ὑμνήσει σου τὸν ἀλόχ[illegible]τον τόκον; ὁ γὰρ ἀληθῶς ἐκ Παρθένου [illegible]άμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σ[illegible]ς ἀχράντου προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθε[illegible] φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γεν[illegible]νος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα [illegible]ώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσ[illegible] ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέ[illegible]σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τα[illegible]ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶδε βάλε, εἰπέ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η' Σταυροθεοτοκίον.

Ῥῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀμήτωρ, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον τέκνον; πῶς θνητὰ ἐξύλῳ θυήσκεις; σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν ΙΔ'. Θ. Ἦχος, πλ. β'.

Ὅλοι ἐκπαγέντες.

Ὀλβίστι εἰς Ἅγια, τὰ τῷ Ἁγίῳ ἁγίως, ἱερῶς Προφῆτά σοι, τῷ ἁγίῳ ἅγιος καθὼς γέγραπται, ἐπισὰς Ἄγγελος, προσεφώνει λέγων. εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, μνῶ τῆς Ἐλισάβετ ἡ στεῖρωσις, καὶ τέξει σοι πρεσβύτατε, Υἱὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον. λύχνον τῷ Ἡλίᾳ, Προφήτην τῷ Ἡσαΐᾳ, καὶ φωνὴν, τῷ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος, λόγου ἀπατείλαντος.

Ἦχος δ'. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Ἔγεμοι γραμμάτων, κατὰ τί μιμήσομαι τοῦτο; αὐθὶς πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος, πρέσβυς ἔφησεν, ἕως ὁρᾷς πλήρης γὰρ, ἡμέρων ὑπάρχω. Ἐλισάβετ στεῖρα πέφυκε. πῶς σοι ῥήματα, φθέγγη ὑπὲρ φύσιν δέξασθαι, καὶ ὅλως ἀληθεύοντα. μνῶ ὁμοιώσε ὦ ἄνθρωπε, ἄπιθι ἐγὼ γὰρ, λαῷ τῷ σωτηρίῳ δέξασθαι. οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

Εὐ. Λαβάτω αὐτῷ ἡ ὁσιότης.

Εὖ παντοκράτορος, ἐγὼ Ἀρχάγγελος πέλω. Γαβριὴλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ ἀσώματος. τὸ παρὸν κώφωσον, καὶ σιγὴ ἄσχετον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. ἐπαὶ δὲ τέξεισοι, σάλπιγξ τοῦ Λόγου ἡ σύζυγος, τῷ Πνεύματος βαρυηχήτος σοι, γλῶτταν ἐκβοήσεις βαρυώτατα. Προφήτης Υἱόν σε, κληθήσῃ ὦ παιδίον τας αὐτῷ, προετοιμάσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ἠυδόκησεν.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β'.

Ἄγγελος, ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προῆλθε Βαπτιστὰ, ἧς αὐτῆς τὴν ἀπαργαίνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας. σφραγίς τε πάντων τῆς Προφητῶν ἐδείχθης. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης, φωνῆς τε ἀκήκοας Πατρικῆς Οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν ἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἔλκον Υἱὸν τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σε τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖς προσέρχομαι Υἱῷ σοι, κατηχυμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἀμνὸς, Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Η' Σταυροθεοτοκίον.

Παράνομος ὡς εἶδέ σε, Υἱῷ Σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀμήτωρ βοᾷ. Τέκνον καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φορεῖς πάθος ἐπονείδιστον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος, δ.

Πρώην σε τίκτουσα, στεῖρα ἀβρααμίτη, ἰδὲ γὰρ συνέλαβε, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀβλεψίαν μισοῦσαν. χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παῤῥησίᾳ; Προφήτην τοῦ Ὑψίστου ἐγείνω, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Καὶ Θεοτοκίον. οἷον βάλε. τὰ αὐτὰ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α'. Κάθ. Ἦχος, πλ. δ'.

Τῷ

Τὸν σωαίαρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ γειρώσεως ἠλαύθρώται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τῷ Γαβριὴλ, γαστρὶ σωέλαβεν. ἀλλ' ὦ μηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ὦ γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προχμοὺς καὶ Δεσπότην. ὁ Πρόδρομος Ἰωάμνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον·

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Αἶρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον. χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν Κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Ἕτερα κα. μετὰ τὸν β'. πλ. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ρυσὸν ἡ φιλόθρημος, ὁ ἱδρὼς Βαπτιστὴς, κηρύξας μεταμοίαν, καὶ φαιδρώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον. πάντων ἁμαρτανόντων. ἐγενήθη προστάτης. πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθὸν ἀσυμφώνως. αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὸν Κόσμον σου·

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τῶν πάντων, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τῆς δολίου Βελίαρ. σῶσόν με Θεοῦ πέραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν ἐκδυσωπῆσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας·

Εἰς τὸν Ὄρθρον Καθίσμα τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν ἁγίων εἰς ἡ. Εἰ δὲ βούλονται ὁ Προεορτάσαι, λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ πεντηκοστός.

Ὁ Κανὼν Ἰωάμνου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. β'. Ὡς ἐπὶ πέτρᾳ.

Ἡ τὸ γειρωθὲν ψυχῆς μου τοὺς λογισμούς. τοὺς ἀκάρπους ἔκτεινον, γειρωθὲν ὁ βλαστός. ἀφημένην ὁρμήσαντος τοῦ σοῦ, ὦ μηδύϊ μητρικῇ, ἁγίαν σύλληψιν·

Ἰωὰς Ζαχαρίας ὦ τῷ ναῷ εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μυούμενα Υἱὸν, μετὰ γῆρας Ἰωὴλ, ἔξεις τὸν Πρόδρομον·

Πτύχος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγὴς, ὦ μηδύϊ ἄρχεται, αὐγάζειν μητρικῇ. δι' ὃν σκότος λέλυται παθῶν, καὶ γειρώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος·

Θεοτοκίον.

Ὃν ὦ γαστρὶ σου Δέσποτον ὦ μητρικῇ, Θεοτόκε παῦσαι, βαστάζουσαν γαστρὶ, κατιδοῦσα ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάμνης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος·

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στεῖρα σήμερον καρπὸν, ἱδροῦ συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνῃ τῇ μονῇ, ἀποτέμνειν, μέλλοντα σὺν χάριτι·

Ὠφθάσας σύνδουλος τοῦ μου, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τῷ φωνῷ τοῦ Λόγου, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς μεγαλύνει, Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

Δείξας βίον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μεταμοίας, προβοπῇ τοῦ Ἀγγέλου, σὺν μηδύϊ μητρικῇ βλαστάνει θείᾳ βουλῇ, παρ' ἐλπίδα, ὁ σύνδουλος Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Ἀγεννήτορα γενόμενον Χριστὸν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ γείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τῷ χαρᾷ, ἐπιδημήσαντα γῇ, κατηφείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. β'.

Πρὸς, Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις

Γειρωτικαῖς λαγόσιν ἰδοὺ φυτεύεται, ὁ μέγας Πρόδρομος, τοῦ φυτουργοῦ τοῦ παντὸς, ὁ μέλλων τὴν ἀξίνην τῆς μεταμοίας, ἐκκόπτειν ψυχῶν τὴν ἀκαρπίαν. ἀγάλλεσθε καρδίαι δεινῶς γειρώσαι πείνῃ· ἀφραύθητι πᾶσα Κτίσις, καὶ βόησον ἐκτενῶς, ὁ χορηγὸς τῶν ἀγαθῶν, Κύριε δόξα σοι·

Ἕτερα, ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τιμῶντι σὺν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἰσραὴλ, Γαβριὴλ ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺν γήρᾳ σου ἕξεις καρπὸν ἀγλεῆ, καὶ γείρωσις ἡ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ μυῖ, λυθήσεται αὐθὶς, καὶ ἀκαρπίας γονὴ, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται, τὸν κήρυκα τοῦ Ἰησοῦ τὸν Πρόδρομον. αὐτοῦ πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Θεο-

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ Ατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὸρ φύσιν θεωρῶν, ⁊ ἐλάμβανεν εἰς μῆν, τὸν Χῶὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὼ βλαστήσασαν, ⁊ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σε, ⁊ φύλαξ, τοῖς Γόρεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, ⁊ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μοι δυνάμις.

Φ Ωμὴ Ἀγγέλωσε, τὸν ὅμπως Ἄγγελον, τῆς Χριστοῦ παρουσίας τῷ Ἰορδῆ, ἱερῶς προήγγειλε, σειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς, ἐκβλαστάμενον Μάκαρ Πρόδρομε·

Η Πρώϊμον ἄγονος ⁊ ἡ ὑ τίκτουσα, μωῦ ἀφραύθητι σεῖρα, ὅτι Χριστὸν, Βαπτιστὴν ⁊ Πρόδρομον, καρποφορεῖς παμάκλεως, Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε·

Ξ Ἵμη Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν μου ἀκαμάτας ⁊ λογισμῶν, ἔκτιλον προσκόμματα, Ϛ καρποφόρον μου τὸν μῦν, ἀρεταῖς Παμμάκαρ ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ν Ηδύς σε ἔφορε, τὸν παντα φορούντα, τῆς Παρθένε ὑϊκα ὁ Βαπτιστὴς, ἐν γαστρὶ φορόμενος, σὲ προσεκύνησε Χριστὸν, Ϛ σκιρτῷ ἠγαλλιάσατο·

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θεῷ φέγγεσι.

Ο Λοσυρτὶ εἶδον τὸν Ἰορδῆ, ⁊ τὰς μομικὰς τῷ Ποιητῇ, λαμπείας προσαφορούντι, ὤφθη τῷ προφήτῃ ἅγιος Ἄγγελος, μιμούμενος τὸν Πρόδρομε, τὴν θείαν σύλληψιν.

Ω Ϛ ἔσται τοῦτό μοι τηλαυγῶς; πέλω γὰρ πρεσβύτης ὡς ὁρᾷς, καὶ σεῖραν σύζυγον κέκτημαι. ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον, φύσεως ἁμαρτία, λέγεις μοι ῥήματα·

Ρὸς Σάῤῥαμ βλέψον τοῦ Ἀβραάμ. ἴδε πῶς ἐκείνη Ἰσαὰκ, ἐν γήρᾳ τέτοκεν ἄνθρωπε, Ϛ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίστευε. πρεσβύτῃ προσεφώνει, ὁ μέγας Ἄγγελος·

Θεοτοκίον.

Τ Λογισμὸν ἐν γυναιξὶ, σὺ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἔβόα σοι. ὅτι καρποφόρον ἀμώμως ἔγνωσε, τὸν μόνον μετὰ τόκον, ἄφθορον μείνασαν.

Ὠδὴ, ϛ'. Τὸν βυθὸν τὸν θάλασσαν.

Μ Φίβολον κέκτημαι, τὸν διαμοιραν ἐγὼ, ⁊ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου. τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ Ἰορδάς. λαὸν σωτηρίαν γὸ, ἐκ ἐμῆς, ἐξ ὀσφύος καρπὸν ᾔτησα·

Πλάστης τῆς φύσεως, τῷ Ἀγγέλῳ Βασιλὰς, ὁ λειτουργὸς αὐτέφησε. τῆς παρουσίας ἄγγελον τῆς αὐτοῦ, ἠυδόκησε τίκτειν σε. τοῖς ἐμοῖς, μὴ ἀπίστει λόγοις ἄνθρωπε·

Ο εἰδοῦσα πύελον, ⁊ ἡ θέασα φερνὴν, ⁊ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ λειτουργῷ. ἀλλ' ἡμὲ πιστεύωσοι, ὑπὸρ φύσιν, λαλοῦντι ξένα ῥήματα·

Θεοτοκίον.

Λύχνος τὸν Ἥλιον, ἐν μεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον. ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκιρτήματι, προσεκύνησε, χαίρων καὶ ἐσκίρτησε·

Κοντάκιον, ἦχος, ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Υ Φραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας. σὺν τῇ παμάκλεῖ, Ἐλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως λαμβανόντα Γωαννὴν τὸν Πρόδρομον. ὃν Ἀρχάγγελος, ἀνηγελίσατο χαίρων, Ϛ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοπρεπῶς τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος·

Οἶκος.

Ο ἱορὸν Εὐαγγέλιον ἀνατυπούμεν. ὃ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερὸς ⁊ θαυμάσιος, ⁊ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν ἀληθῆ ⁊ ἐπίσημον. φησὶ γὰρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ Πρεσβύτης ⁊ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ Ἅγια τοῦ Ἁγίου τὸ θυμιᾶσαι τῷ τῆς ἀφθονίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριὴλ ἀναγγελίζόμενος, ⁊ λέγων. ἔξεις Γόναρχα Υἱὸν ἐν τῇ γήρᾳ, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνήν τε καὶ κήρυκα, Ϛ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κγ'. Η Σύλληψις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου Ϛ Βαπτιστοῦ Γωάννου.

ἡ. Ἀμβροσίου Προφήτου χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου·

Τεκεῖν Προφήτην καὶ Προφήτου τὸ πλέον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ γαστὴρ λάβε Πρόδρομον ἔσω.

Ταύ-

Αὐτῷ τῇ θείᾳ Σύλῳ, ἀνηγγέλισατο τῷ Προφήτῃ ἐν Ἱορεῖ Ζαχαρίᾳ, ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ. εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου εἰπών. ὡς ἐκ τούτου προμυεῖσθαι διὰ τὸ παράδοξον, τῆς τε γήρως καὶ τῆς στειρώσεως τῆς Ἐλισάβετ, τὸν θεῖον καὶ Παρθενικὸν τῆς παναχράντου Θεοτόκου τόκον:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου καὶ Γωαμβᾶ, Πέρσου Σ Ἀμπωμίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

ἐπ. Τῶν μυρίων περὶ λόγχην Λόγου,
Λόγχαις ἰῶ ἔγκε, μυρίας διττὰς Ἀνδρέας.

ἐπ. Ἐχθρὰν πλαγιθεὶς καὶ σφαγεὶς Γωαμβᾶς,
Σφάττει τὸν ἐχθρὸν καὶ σιῶ αὐτῷ τῷ πλαγίῳ.

Ἀμπώμιος καὶ Πέρσος ὡς σφοδραὶ πέρδικες,
Πρὸς τὰς μελῳδοὺς ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.
Ἀσιλείου τοῦ Ῥωμαίων Ἀρχιῶ διῳκοῦντος, τῆς Ἀφρικῆς ἁπάσης τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκράτει, καὶ ἐτυραύνει ὁ ὠμότατος Ἀβραχιῶ. ὅστις, πορθήσας τὰς Συρακούσας, αὖθις δὲ ἐστὶ Μητρόπολις Σικελίας, ἐκεῖθεν ἠγάγετο Γωαμβᾶν, ἅμα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Πέρσῳ καὶ Ἀμπωμίῳ, παῖδας ἔτι ἀώρους τυγχάνοντας, οὓς καὶ παραυτίκα τοῖς Ἀγαρηνῶν ἐκέλευσεν ἐκπαιδεύεσθαι γράμμασιν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἐτέλουν, καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ πολλοὺς ὑπερεῖχον, ἀγασθεὶς ἐπ' αὐτοῖς ὁ Βελίαρ, γενικὸν μὲν Ἀμπώμιον, σακελλάριον δὲ τὸν Πέρσην προχειρίζεται. ἦσαν μὲν κρυφίως ἐχεγγυήμονες, εἰς τὸ φανερὸν δὲ, τὰ τῶν Σαρακηνῶν ὑπεκρίνοντο. ἀλλ' οὐκ ἔλαθον. μιᾶς γὰρ τῶν ὁ Ἀβραχιῶ, καὶ μανεὶς, τοὺς πόδας αὐτῶν ξύλῳ ἀσφαλισάμενος, ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζει. τεσσαράκοντα τοίνυν λαβὼν κατὰ τῶν ποδῶν ὁ Μακάριος Ἀμπώμιος, καὶ τούτους κατακλασθεὶς, εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. εἶτα ὄμφ ἐπιβιβάζεται, καὶ κατὰ τοῦ σάγματος χοιμίοις δεδεμένος, διὰ μέσης τῆς πόλεως θεατρίζεται. Πέρσος δὲ γυμνωθεὶς, ῥάβδοις τὸν τόνον τὰ αὐτοῦ καὶ τὴν κοιλίαν αἰκίζεται, καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀποτίθεται. ἐξαγαγὼν δὲ αὐτοὺς, τοὺς βραχίονας ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ τὰς χεῖρας, ξύλοις ἀγρίοις σωθλᾷ, ἔπειτα τοὺς μηροὺς αὐτῶν καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς πόδας ὡσαύτως συνέτριψεν, ὡς ὅλον μὲν τὸ ὀστῶδες ἀπαλωθῆναι, τὸ σαρκῶδες δὲ χυλωθῆναι, καὶ τῷ αἵματι συμφυρασθῆναι. μετὰ δὲ ταῦτα αὖθις ἄκων πλήθη ἀθροίσας, καὶ χαλκέα προσκαλεσάμενος, διὰ σιδηρᾶς λαβίδος πεπυρακτωμένης, τὰ αἰδοῖα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεμεῖν, καὶ τοῖς τῶν Μακαρίων στόμασιν ἐμβαλεῖν. τούτων δὲ τούτοις τελειωθέντων, τὸν Πατέρα αὐτῶν Γωαμβᾶν ἑλκύσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τῇ λαιᾷ χειρὶ τὸν βραχίονα ἀμακλάσας, τινὶ ἰδίαν αὐτοῦ μάχαιραν ἔπηξεν ἐν τῷ φάρυγγι, καὶ ὅτως ἐπαίρω τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων ἀφῆκε τὸ Πνεῦμα. εἶθ' ὅτως πυρᾷ πολλῷ αὐάψας, κατέκαυσεν ἅμα τὰ τῶν Ἁγίων σώματα, τὸν δὲ Μακάριον Ἀνδρέαν γηραιὸν ὄντα πάμπαν τὴν ἡλικίαν, χρόνοις πολλοῖς καθειρχθέντα, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίαις τεταειχυμένον, καὶ μὴ πειθόμενον τῷ κυρίῳ, τί ποιεῖ ὁ θήρ; ἵππῳ ἐπιβὰς καὶ ἀκόντιον λαβὼν, κατ' αὐτοῦ τὸν Ἅγιον ὁρμᾷ, κατὰ τὸ σύνηθες ἔκραυσεν. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος ἀνχαριστήσας, ἐῤῥήξε φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, αὐτὸς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὁ μιαιφόνος παρῆν, ἐτέρῳ τόξῳ τὸν ἔβαλε κατὰ τὸ μέσον τῆς πλάγχνου, καὶ οὕτω κατὰ τῶν σπλάγχνων, αὐτοῦ τῶν δύο δοράτων διαδυομένων, πίπτει ὁ Μακάριος ἐπὶ τῆς γῆς, μαχαίρᾳ τινὶ τιμίᾳ ἀποτμηθεὶς κεφαλὴν, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ Μαρτυρία:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γραΐδος τῆς Παρθένου.

Ἐν τῇ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγυπτίων Χώρᾳ, ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Τάμμα, θυγάτηρ Πρεσβυτέρου τινὸς Πέρσου τὸ γένος. ἣν δὲ τὸ τῶν Μοναζουσῶν ἅγνευμα περιβεβλημένη, ἔτη ἐτῶν ὡσεὶ δώδεκα. κατελθοῦσα δὲ μετ' ἐτέρων Παρθένων ὑδρεύσασθαι, καὶ θεασαμένη πολλὰς Παρθένους, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων καὶ Μοναζόντων, οὓς εἶχε δεσμίους

μὲν

δεσμίως ὁ Η᾽γεμὼν Λουκιαμὸς, παρερχομένῳ πλοίῳ, καὶ μαθὼν ὅτι διὰ Χριστὸν δέδενται, ἀμβαμένη συνέμιξεν αὐτοῖς ἑαυτὴν, δεηθεῖσα Θεῷ τοῦτο τοῦ Κομβιταρησίου. τῇ δὲ παραμείναντος αὐτῷ τὴν ἀσφάλειαν ἐλέσθαι, καὶ μὴ συναποβαίνειν τοῖς δεσμίοις. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθη, ἐμεφανίσθητε τῷ Η᾽γεμόνι, ἐς τὸν αὐτῆς Θεὸν ἐμυκτήρισε, καὶ εἰς τὸ τούτου ἐμέπτυσε πρόσωπον, ὡς τὰ Χριστιανῶν διαπαίζοντος, τὴν διὰ ξίφους μετὰ πολλὰς βασάνους ἐδέξατο τελευτήν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῆς αὐταδέλφων.

ἐν. Τὰς συγγόνους Ξανθίππην ἐς Πολυξένην·

Χοροὶ σωσίνους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων. Τέταται ὑπήρχον ἐκ τῆς Γαλατῶν Χώρας, ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. ὧν ἡ μὲν Ξανθίππη, γυνὴ ὑπῆρχε Πρόβου, ἀνδρὸς τὴν Ἀρχὴν τῆς Χώρας ἰθυόντος. αὐτὴ δὲ ἐμαθητεύθη παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὴν Χώραν ἐνδημήσαντος, μετὰ τῆς ἄλλων δὲ Σ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ἡ δὲ Πολυξένη ἡρπάγη παρά τινος κακοχόλου, ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ ἄφθορος ἔμεινε, καὶ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Ἀνδρέᾳ ἐβαπτίσθη. πολλῶν δὲ πιστωσαμένων δι᾽ αὐτῆς, παραλαβοῦσα Ὀνήσιμον τὸν Ἀποστόλου ὥρμησεν ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτῆς Γαλατίαν, καὶ μετὰ τὸν πολὺν ἐκεῖνον πλοῦν καὶ τὰς ἀπείρους φυγὰς, συνεπαγομένην ἔχουσα καὶ τὴν Ῥεβέκκαν, μεθ᾽ ἧς ἐβαπτίσθη, κατέλαβε τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Ξανθίππην. αὗται τὸν ἐπίλοιπον βίον καλῶς διανύσασαι, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιδειξάμεναι, πρὸς Κύριον ᾐδέσθησαν·

Ὡ᾽δὴ, ς᾽. Δροσοβόλον μὴν τὴν καμίνον. Πιστωσάμενος τοῖς ῥήμασι, τὴν κώφωσιν κομίζου προθυμότατα, καὶ τικτομένην ὀπτικὰ ἴδης τὴν φωνὴν, τῇ Λόγῳ ἀναλαβὲ φωνήν. ἀλλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, τῷ Ἰσραὴλ ὁ Θεός·

Ἡ Σελήνη Ἐλισάβετ προσκυνούμενος, πολύφωτος ὡς Ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας σελασφόρον λύχνον τῇ φωτὸς, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν. τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν, κατεσβεθεῖσι δεινῶς·

Οἷς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χριστὸν ὁ μέγας Πρόδρομος προσεκύνησεν, ἐν μήτρᾳ σὲ παρθενικῇ, αὐτὸς βαστάζόμενος χαρᾷ, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ, ὁ τῆς Πατρῴου Θεός·

Σελήνη Ἐλισάβετ ἔνδον φέρουσα, ἀστέρα θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτιμῇ μεφέλῃ Μαριάμ, τὸν Ἥλιον φέρουσαν Χριστὸν, σαρκοφορούμενον ἐκ σοῦ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς·

Ὡ᾽δὴ, η᾽. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Οὗ μυμφίος ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τῷ Λόγῳ ἀρχὴ εἰσδέχεται, καὶ σεπτικαῖς μὴ λαγόσιν ἐκρέφεται, τῷ Παμβασιλέως, ὁ μέγας στρατιώτης.

Τειρώσαις καρδίαις γεωργὸς ἐτίθησε, τῆς παθῶν ἡ ἀξίνη ἤδη χαλκεύεται, μόχος ὁ σεπτὸς, ἐγκρατείᾳ στιβάζεται. Πρόδρομος ὁ μέγας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε·

Ἀ δεσμὰ ὧν ὁ πάλαι τὰ τῆς σεπτώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας ὅπως τὴν πόρωσιν, λῦσον βαπτιστὰ, ἐς καρπὸς μετανοίας με, ποίησον βλαστάνειν, Σ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνας· Θεοτοκίον.

Τοφόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβετ ἐνθέως ἠγαλλιάσατο, ἔνδοθεν αὐτῆς τῷ ἐμβρύῳ σκιρτήσαντος, ὡς ἐπεγνωκότος, τὸν ἑαυτῷ Δεσπότην·

Ὡ᾽δὴ, θ᾽. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ρίζῃ ὁ μέγας ἐς θεῖος Πρόδρομος, σεπτικὰς μὴ πύλας, διανοίξας αὐλίζεται, ὡς ἐν Βασιλείοις ἐν μυδυΐ μητρός. ὅπως ὡς στρατιώτης, προεξελάσεται, τῷ Παμβασιλέως τας ὁδὸς ἑτοιμαζόμενος.

Εὖ Προφῆτα Πρεσβύτα χόρευε, τέξεις Υἱὸν οὗ μείζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. σκίρτησον Ἐλισάβετ, γῆ πᾶσα γήθησον, αἴνεσιν τῷ παύτων ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα·

Μῶν τῆς πίστει ἀμάθημάτων σε, μέμνησο μὴ Προφῆτα τῆς Κυρίου καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτόμενος, σώζων ἡμᾶς κινδύνων, πρὸς τὸν Οὐράνιον, βίον ὁδηγῶν, θεοπρεπῶς ἀειμακάριστε·

Θεοτοκίον.

Τμνῶ Μητέρα σαφῶς ἐπέγνωσε, σειρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ἤθετο. ἑαυτῷ λελυμένῳ ἐ φόρεσαν, Πρόδρομον τῷ ἐμῇ μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, Ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ Θεοχαρίτωτε:

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τῷ Προδρόμῳ σύνδουλος, Σύλληψις προμηνύει, τὴν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς ἔτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπου Σ σείρας, πρεσβύτου Γ ορέως τε, Ζαχαρίου τοῦ παμ. ὧν ταῖς ἀχαῖς, Σ τῆς Θεοτόκου ἐ Γ ωαμνᾶ, τῷ Βαπτιστῇ σου Κύριε, σῶσον οἰκτειρον πάντας:

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁρμονικῶς τὸ χαῖρέσοι, τῷ σεπτῷ Ἀρχαγγέλῳ, οἱ λυτρωθέντες Παίαγμε, τῆς ἀρχαίας καταρᾶς, διὰ τοῦ θείου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν. χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις. Θεοτόκε Παρθένε χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου. χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν, Οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τὸς Αἴνους. Πᾶσα πνοὴ, ἰσῶμεν ἤ. ψ. ἐ ψάλλομεν ἤ. προσόμοια, ἦχος, δ.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Γαλλιᾶται ἡ Κτίσις, ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε ἐ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Γ ωαμνᾶ. ὁ θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότου τὴν γέννησιν. Σ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως ἐυφημοῦμέν σε:

Ὅμοιον.

Σὲ θαυμαστὴν μαρτυρίαν, ἐῤῥῶν ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς σείρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων. διὸ ἐ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ τὴν σείρωσιν, ἐ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, ἐ Γ ωαμνᾶν ἐυφημήσωμεν:

Ὅμοιον.

Θεοσκάστος λύχνος, τοῦ ἀϊδίου φωτὸς, ὁ τῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης. Ὁ μέγας ἑωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνὴ, Θείου Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῇ παρουσίᾳ Κυρίου ἀγγελικῇ, προσφωνήσει μοι σωτήριον ἔσται:

Ὅμοιον.

Τσιαστήριον θεῖον, τῆς ἀῳδίας Χριστοῦ, ἐκ δεξιῶν τὴν σάρκωσιν, εἰληφὼς καὶ τὴν ἕνωσιν, αὐτοῦ ἀῳδιάζων συμβολικῶς, διαγινώσκεται Πρόδρομος, Θεοῦ σοφία Ἀγγέλου ἐκ δεξιῶν, τῇ ἁγίῳ προτυπούμενος:

Δόξα, ἐ νῦν, ἦχος, πλ. β'.

Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ Μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν. σύνδουλος γὰρ ὁ δοῦλος αἴρει τὸν Δεσπότην. θαυμάσασα ἡ Μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν, πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου ἔλθῃ πρός με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:

Δοξολογία μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Μὴ θαυμάσῃς περὶ τῆς μεγάλης Δοξολογίας. ἔξεστι γάρ; ὡς ὁ τὸ Τυπικὸν συγγραφάμενος λέγει, καὶ τῆς Ὀκτωήχου ψαλλομένης. καὶ τὸ, Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν λεγομένου, ποιῆσαι καὶ μεγάλων Δοξολογίαν. Εἰδ' ὁ βούλει, εἰπὲ Σ Ἀποστίχου, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τὸ παρὸν Γ διόμελον, ἦχος, πλ. β'.

Νσαρκε λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα σείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου. ὃν σκιρτήμασι μηδύος προσεκύνησας, Σ ἐβάπτισας μάμασι τοῦ Γ ορδαίου. τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τοὺς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τεκυμίας:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εταβολὴ τῆς ἀλλοιουμένου, ἀπαλλαγὴ τῆς ἀθανάτου, ὑπάρχουσα Θεοτόκε παμύμνητε, σῶζε πόλιν ἐ λαὸν, τῆς πολεμουμένου ἡ εἰρήνη, τῆς χειμαζομένου ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προσασία τῆς πίστεως.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κδ. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος ἐ Γ σαποστόλου Θέκλης. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἤ. ψ. καὶ ψάλλομεν ἤ. ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε εἰ καὶ κρητήριον.

Τελε, εἰ ἐ ἐν θηρίοι ἡ Θέκλα, προσεπόγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ μοιρῶς ἐν ὑλίσοις παρισαμένη τῷ θρόμβῳ σου, ἔξεπλήττετο τὴν σὴν ἀσύγκριτον ἀντρέτειαν, τὸν σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Κ Τ'ειε, εἰ ἐ δεσμάθεῖσα ἡ Θέκλα, τῷ Α'ποςόλῳ προσεδραμεν, ἀλλὰ προσαθείας γνήμῳ, τὸν δεσμὸν ἀπεσείσατο, ἐ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθεῖσα σωεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῇ ψυχῶν ἡμῶν·

Κ Τ'ειε, εἰ καὶ διδασκάλε ἡ Θέκλα, ὐχ' ἑκοῦσά σε μεμύωται. ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τῆς ἀθλήσεως, καὶ γυμνωθεῖσα φολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σε, Σ σεφανωθεῖσα τῇ χειρίσε, προαπαίξει τῇ ψυχῶν ἡμῶν·

Κ Τ'ειε, εἰ ἐ τῷ πυρὶ παρεδόθη, ἡ ἀμὴ ἐ πρωτομάρτυς σε. ἀλλ' ὁ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, δροσισμὸν κεκτημένησε, Σ ἐν θηρίοις πολλοῖς ἀμάλωτος διέμεινε, τῇ χειρίσε φυλαχθεῖσα, τῷ Σωτῆρος τῇ ψυχῶν ἡμῶν·

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Α'ματολίου.

Οἱ δὲ, Α'μδρέε Γ'ροσολυμίτε.

Ἀ 'Θλητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, Θέκλα παμμακάριςε, Σ τὰς τότε μηχαμὰς, μαρτυρικῶς σωρίψασα, Θάμυριν ἔφυγάς, Σ Χριςῷ ἐνυμφάνθης τῷ ἀληθεῖ ὁδηγῷ, τὸν Παῦλε σωόμιλε, Σ τὸ Στεφάνε σώαθλε, παῤῥησίαν ἔχουσα, Πρωτομάρτυς Χριςοῦ ἐν γυναιξὶ, τῶν πιςῶς ἐκτελούντων τὴν παέορτον μνήμωσε, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ, μνῶ, Θε. Τεκμόρος αἰέςης.

Ὁ μέγα με προσφύγιον, ἐλπίς τε καὶ προςάτις με, σὺ ὑπάρχεις, Μηροπάρθενε ἁγνή. ωσεῦσον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ῥῦσαί με τῶν κύκλῳ, κακῶν σωεπιτιθεμένων μοι·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥῶσά σε σαυρούμενον, Χριςὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, αἰεβόα μητρικῶς, Τί με ἐ Θεέ με, γλυκύτατόν με τέκνον, πῶς φορεῖς πάθος ἑκουσίως·

Ἀ'ποςίχε, ςιχηρὰ, ἦχος, ά.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὦ Εὐκλεὲς Πρωτομάρτυς, ἐ Γ'σαπόςολε. τῶν ἀθλητῶν ἡ δόξα, καλλιπάρθενε Θέκλα, ἴασαι βοῶσαι πάθη δεινὰ, τῆς ψυχῆς με ἐ μώλωπας, θεοπειθέσι λιταῖς σε ἐκ πυρὸς, τῷ ἀσβέςῳ με ἁρπασον.

ΣΕΠΤΕ'ΜΒΡΙΟΣ.

Ε'ις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Δ Ι' ὀμβροτόκε μεφέλης, τὸν φλόγα ἔσβεσε, δροσοβολοῦσα Θέκλα, ὡς πιςὴ καὶ ἐνδίκως, φλέγουσα ἀπίςους ἡ παρθένος, τῇ Χριςοῦ θεία δυνάμει, καὶ ἐκ θηρίων καὶ ταύρων διασπασμῶν, ῥυομένη σε ἐδόξασε·

Ἐ. Καὶ ἔςησεν Γῆν τὴν πέραν τὰς πόδας μου.

Ὁ μ παμφαὲς ὄμ κάλλε, μυμφίον ἄληπτον, ἐπιποθοῦσα Θέκλα, τὸν μνηςῆρα ἡρμήσω, Παύλου Ἐ'κκλησίας μυμφαγωγὸν, ἑπομένη τοῖς ῥήμασι. μεθ' ἁρπασθεῖσα εἰς λῆξιν τὴν παντόρπην, ἐμμελάσω ὅμ ἐπόθησας·

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'. Α'ματολίου.

Ε'ύμπων ὁρμὰς κατεπάτησας, ἐ Θάμυριν καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Α'πόςολε, ἠκολούθησας τῷ μυμφίῳ σε κράζουσα· εἰς ὁμοίωμύρησε ἔδραμον Χριςέ. διὸ Σ Παύλου διώκουσα, ὃς Οὐρανῶν ἐδέξω τὸ χάρισμα, Σ τὸ σέφος κεκλήρωσαι παρὰ τῆς ἀθλοθέτης Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύςως, δωρηθῆναι ταισμάτων ἴλασμὸν, τοῖς ἐμ πίςει ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σε μνημόσυνον·

Καὶ μνῶ, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυράς σου Κύριε.

Ἐ 'Λπίς με ἐ προςάτις με, ἐ αὐτίληψις Σ προσφυγή με, ἐ καταφύγιον πέλεις παμάχραντε Α'γνή. ὅθεν καὶ προσφάτως πρὸς σε Δέσποινα, κράζω ἐ βοῶ σοι τὸ ἡμάρτηκα. σῶσον, ἁμαρταμόμτων μόνη ὡς ἀληθῶς ἐγγυήτρια·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ' φορῶν τέκνον βλέπουσε, τὸν τῶν ἐληγόρσιν πᾶσι διδοῦντα. ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν ἐ σωτήριον ἐγκόρσιν, παράσχῃς, ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα μεγαλυνόμην·

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἀ 'Λμνάς σε Γ'ησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. σὲ μνημφίε με ποθῶ, ἐ σὲ ζητοῦσα ἀθλοῦμαι ἐ συσταυροῦμαι, Σ σωθήσομαι τῷ βαπτισμῷ σε, καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοὶ, Σ θνήσκω ὑπὲρ σε ἵνα ἐ ζήσω ἐν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσ-

προσδέχου τὸν μετὰ πόθου τυθεῖσαν σοί. καὶ τῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωήθης ἁλό. Εἰς τὸν μαὸν τῆς πρωτομάρτυρος, ψάλλεται τὸ πεντηκοςάριον τῆ Μαλαξῆ.

Ρωτομάρτυς τοῦ Χριςοῦ, Θέκλα πρεσβεύειν μὴ διαλίπῃς τῷ σῷ ὁράςῃ, ἐλεῆσαι τοὺς τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας·

Καμόμὰ τῆς Ὀκτωήχου, ἐ τῆς Α'γίας, ἧ ἡ ἀκροςιχίς.

Η' Πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται.

Α μὰ τῶν Θ'. Ω, δὴ, ά. ἦχος, π. δ'.

Α'σωμεν τῷ Κυρίῳ. Γ'ωάννε Μοναχῶν. Ἦχος γλώττης ὁ θεῖνει, τὰς παῤῥησίας τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγήσασθαι ἄθλους. ἀτομεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον·

Ε'πανται τοῦ Τυράννου, ἡ ἀλαζονεία ἡ ὑπερόφρυς. κατὰ τότε γυναῖκα, ἀσεβῶς ἐν Χριςῷ γὰρ ἰδοῦσαν τὸ·

Η'μασιν ἀπορρήτοις, ἀναγγελικῶς ἐνηχηθεῖσά σε. παμμακάριςε Παῦλε, τῷ Χριςῷ ἡ Παρθένος μενύμφευται.

Θεοτοκίον.

Χραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, Σ ὑπόθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνουμένη σε·

Ω, δὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ φερέωμα.

Τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ σύμοιαν Παύσεως τε, ἡ ἐν Χριςῷ, Παύλῳ σωεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι·

Ρῶσαι ἡ ἐνδόμυος, τὸν τερψομένην σε ἔρωτι, πνευματικῷ, φρενὰς ἐκ ἔχουσι, τῶν γηίνων ἀπόλαυσις·

Λη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ῥήμασι, τοῖς μηρικοῖς, ὐκ ἐμαλακίσθης, ἀθλοφόρε παράδηλε·

Θεοτοκίον.

Ὁ ς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιςάσεων·

Καὶ. Ἦχος, δ'. Κατεπλάγη Γ'ωσήφ.

Ποσόλως τῇ σοφῇ, Παύλε τῶν λόγων ἠρῶω, ἐ κατέλιπόν φθαρτὰ, Σ ἐνυμφεύθης τῷ Χριςῷ, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς πίςεως δραξαμένη, δυνάμει πυρὸς κατεπάτησας, καὶ φρύαγμα θηρῶν κατεπράϋνας, ἐ ὁραμόθεν ἄφθαρτον, τὸ σέφος, ἧ κορυφῆσε ἀπέλαβες. ἐ μὴν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σε·

Δόξα, ἦχος, π. δ'. Τὴν σοφίαν.

Γ'ς ἀνδρείαν τὸ θῆλυ διέρεπεν, μεταθεῖσα τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριςοῦ, θεοδοκητήριον, ἀμφοτερόθεν γέγονας, τῶν παθῶν τὸν χιτῶνα, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα. ὅθεν Σ τῷ Κόσμῳ, ὡς φωςὴρ διαλάμπεις, διαπρεπῶς ἐξαςράπτουσα, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Πνεύματος. Πρωτομάρτυς παμάκαρ, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι·

Καὶ μνῶ. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ Παρθένον ἐ μόνην ἐν γυναιξὶ, ἐ ἀπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων σε. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίσην ἐ Κύριον. ὅθεν τῶν Α'γγέλων, ἐ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παράγιον τόκον σε, ἐ συμφώνως βοῶμεν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ ἐ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σε·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ μ ἀμνὸν ἐ ποιμένα ἐ λυτρωτὴν, ἡ ἁγνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, Σ πικρῶς ἐκβοήσασα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἱ ὑπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, Σ πηγὴ ἀμεξάντλητος. ἱλάσθητι Σ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίςεσι, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα·

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Τῆς Οἰκονομίας.

Ν ἧς ἀθέσαν Θαμύριδι, ὁ μυμφαγωγός σε Παῦλος ἡρμόσατο, τῷ Νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ Ε'πουρανίῳ, Θέκλα παύσοφε·

Π ηρτήθης τῷ ἔρωτος, τῆς θεοσεβείας Παύλε τοῖς ἔπεσι, ἐ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὥσπερ λῆρον Μάρτυς, ἐμυκτήρισας.

Γ' αν-

Τῷ Ἁρτισμῷ θείᾳ αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος ἠυλόγηται. Εὔα χαίρει καθορῶσα δὲ, γυναιξὶ τὴν ὄφιν, ὑποπίπτουσα. Ἣν ἁμαρτίαν ποθήσασα, πάντα τὰ τέρπνα τοῦ βίου ἀπώσατο, πλῆτον γένος ὡραιότητα, καὶ ἰδίως Μητέρα, ἡ Παμάμωμος:

Θεοτοκίον.

Ἄσμον ἡμῖν δώρησαι, τῷ ἀγονιμάτων ὡς ἁμαρτήτος, ἐ εἰρηνεύσον τὸν Κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις, τῆς τεκούσης σε:

Ὠδὴ, ε. Ὀρθρίζοντά.

Πόρον κομ ἀθλήσεως στάδιον, ἠγωνίσω Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τὸ βραβεῖον ἥρπασας:

Εσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος, ἡ Παρθένος θείοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδιδάσκετο:

Νίκα τὴν αἰδῶσου ἡ σύθεος, παῤῥησία πῦρ γάρσε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἔξεκαυσε:

Θεοτοκίον.

Ἀρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμεν σε, Θεοτόκε σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας:

Ὠδὴ, ϛ. Τὸν δέησιν.

Εαμίδος τὸ τῆς φύσεως σαθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ αὐτορρώθη, μεμικὸν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελοῦσα γὰρ μύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ὁρατοῦ, τὰ ἀϋπόδη ζητοῦσα διδάγματα:

Αλάμων ὑπορφυοῦς τῆς μυμφικῶν, αὐθαιρέτῳ αὐτηλλάξατο πόθῳ, ἡ ἀγλεὴς, καὶ Πρωτομάρτυς Θέκλα, τὸ τῆς κακύργου οἰκεῖν δεσμωτήριον, ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῆς κτισμάτων ἐμίκα τὰς ἔρωτας:

Ν Πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμὰ, τοῦ ἐνθέου Διδασκάλου ἡ Μάρτυς, ἐν τῇ φρενῖ, ὡς ἐνθέῳ λειμῶνι, ἁρδόμενη τοῖς λόγοις ἐ ηὔξατο, ἐ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπότῃ καρπὸν ὡραιότατον.

Θεοτοκίον.

Η παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι πιστῶν, κήρυγμα σὺ ὑπάρχεις, ἐ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, ἐ πόθῳ σὲ ἐ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν:

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως:

Ἣ Παρθενίας τῷ κάλλει ἐξελάμψας, τοῦ Μαρτυρίου σφαγῇ κεκόσμησαι, ἀποστολῶν πιστὴ Παρθένε ὡς σύνδουλος, καὶ τοῦ πυρὸς μὴ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες, ταύρου δὲ θυμὸν πραΰχησας κατέῤῥαξας, ὡς Πρωτόαθλος:

Ὁ Οἶκος.

Ὀρθῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμψις, ὑπερλάμπει φαιδρῶς ὑπὲρ Ἥλιον. μαρμαρυγὰς γὰρ φωτὸς ἀπαστράπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐμοστείζεται. διὸ Ἀγγέλοις συγχορεύομεν, τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάξωμεν παῦτα, βοῶντες αὐτῷ, ἐμεγάλυνας Σῶτερ τὰ ἐλέησου, δωρησάμενος δώρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν Πρωτόαθλον:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Σ Γσαπος ὁλκ Θέκλης.

ῆ. Αὐτός σε σώζει Θέκλα ῥήξας τὴν Πέρραν,
Οὗ τῷ πάθει πεῖν ἐῤῥάγησαν αἱ πέτραι.

Πέμπτῃ ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλαν.

Ἀτὴν γέγονεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, μητρὸς Θεοκλείας, τῷ ἀγενῶν ἐ ἀμδόξων, κατηχήθη δὲ τὸν λόγον τῆς πίστεως παρὰ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, διδάσκοντος ἐν τῷ τοῦ Ὀνησιφόρου οἴκῳ. ἣν δὲ ὅτε προσῆλθε τῇ πίστει, ἐτῶν δεκαοκτώ, μνηστευθεῖσα Θαμύριδι, περιφρονήσασα δὲ πυρὸς, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἐ μητρὸς ἐ μνηστῆρος, τῷ Παύλῳ ἠκολούθησε, Σ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, θηρίοις ἐκδίδοται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προσρίπτεται, ἐ ἐκ παντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθεῖσα, ἐ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, ἐ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπασαμένη, ὑστερον ἐν ἰδίᾳ πατρίδι γίνεται, Σ σὺν τῷ θεῷ ὁρέων ἰδιάσασα, Σ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτελέσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πρὸς ὃν ἀπεδήμησε, Σ ὑποδεξαμένης αὐτὴν ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα:

Τῇ

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν Κόπριος.

℟. Κόπρις ὁ κόπροις, ἀλλ' ἀρεταῖς κοπρίζων.

Βότρυς γλυκαθεὶς προσφέρεται Κυρίῳ.

Οὗτος ἐν κοπρίᾳ ἐγυμνάθη, ἔξω τῆς Μονῆς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, παρὰ γυναικὸς διωκομένης ὑπὸ τῆς Ἀγαθωσύνης, μετ' ὀλίγων πλησιοχώρων, προσφυγόντων τῷ Ἁγίῳ Θεοῦ σωτηρίᾳ. μετ' ὀλίγον τοῦ θεοῦ διάβασιν, κατασιγασθέντων, διὰ τῆς ἐνοικούσης αὐτῷ θείας χάριτος, ἀρόμενοι οἱ Μοναχοὶ τῆς Μονῆς τὸ γυμνασθὲν ἐν τῇ κοπρίᾳ παιδίον, προσάξει τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου αὐτελάβοντο τοῦτο, καὶ Κόπριον ὠνόμασαν. ἐφέρετο δὲ τὸ παιδίον γάλακτι αἰγός. ἡγοῦν ἀφορισθεῖσα αἰεὶ πρὸς τὸ θηλάζειν τὸ παιδίον, ἐμέμετο μὴ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὁπηνίκα δὲ τὴν ὥραν τοῦ θηλάσαι τὸ παιδίον ἐσχάζετο, μόνη κατήρχετο ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ μετὰ τὸ θηλάσαι τὸ παιδίον, πάλιν ὑπέστρεφε, καὶ τοῦτο ὅτως ἐποίει, μέχρις οὗ ὁ παῖς δραστικωτέρας ἐδράξατο τροφῆς. ἔτος εἰς ἡλικίαν τελεωτέραν φθάσας, τοῦ θεμὸς ἦν τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ. διὸ καὶ Πρεσβύτερος ἁγίου ἠξιώθη, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας, τὰ θεῖα ὑπέταξεν. ἄρκτον γοῦν ἀνδρῶν ἐν τῷ κήπῳ ποτὲ θεοδακίμας ἐσθίουσαν, καὶ ἐκ τοῦ ὠτὸς κρατήσας αὐτῆς, ἤγαγεν ἔξω, καὶ τῇ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς ταύτῃ ἀσφαλισάμενος, οὐδέποτε ἄλλοτε ὥρμησεν ἐν τῷ κήπῳ εἰσελθεῖν. ἀλλὰ καὶ μετὰ ὅμου εἰς τὸ ὄρος ἀπελθὼν χάριν συγκομιδῆς ξύλων, ὡς ἐποιεῖτο τῆς τούτων συλλογῆς, ἄρκτος ἐλθοῦσα, ἔπληξε τοῦτον ἐν τῷ μηρῷ. κρατήσας οὖν τῆς ἄρκτου ὁ Κόπριος, ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰ ξύλα, λέγων. οὐκ ἐῶσε, σὺ γὰρ ποιήσεις τὸ τοῦ ὄμου διακόνημα, ἄχρις οὗ ὑγιὴς γένηται, καὶ τῇ ἀνδρὶ τοῦ μεγάλου, ὑπετάσσετο αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ διεκόμιζε τὰ ξύλα. ἔτος ὅτε ἐν τῷ μαγειρίῳ ὑπηρέτει, τοῦ χαλκοῦ σκεύους καχλάζοντος, καὶ τοῦ ὀπτοῦ ἐκχεομένου, μὴ ἀνδρῶς ἀρῶν τὸ κατὰ σωτηρίαν ξύλον, χαλάσας γυμνὴν τὴν χεῖρα, κατέπαυσε τὸν

βρασμὸν αὐτοῦ, ἀβλαβὴς διαμείνας. ἔτος ἐμυσταγωγηθεὶς γεγονὼς, ἔλαμπε μέσον τῆς Πατρώας ἐκείνων ὥσπερ Ἥλιος, τῇ Ἱερωσύνῃ κοσμούμενος, καὶ παντοίαις ἰδέαις ἀρετῶν, καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἑσῶς τόπῳ, παρέτεινε τὰς πρὸς Κύριον ἀνάς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Θεοδόσιον μετὰ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν, φαίνεσθαι σωρὸν χόμενον αὐτῷ συμψάλλοντα, καὶ τελευταῖον εἰπεῖν πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ἀδελφὲ Κόπριε, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς σου ἐπέστη, καὶ ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς, ἐν τῷ ἑτοιμασθέντι σοι τῆς ἀναπαύσεως τόπῳ. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ θαυμάσιος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μικρὸν μαλακισθείς, εἰς τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἀπησάμενος, ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς δεσμίῳ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ ὦ Παμμακάριστε, ἐν ἅμμασιν ἀλύτοις, τῇ πίστει συμφωνοῦσα, ἀσεβῶς δὲ συμψάλλουσα, τῷ πατρώῳ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἐμπαρέσης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδίκων ὦ Καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τοῦ Δεσπότου, ἐβόας συνέκρασεν, τῷ αἰδῷ ἀπορρίψασα, ὁ τῶν πατρώων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ἰὰ πόθου τοῦ θείου, τῇ καμίνῳ τοῦ δέους Μάρτυς ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμένου, διέμεινας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα, ὁ τῶν πατρώων ἡμῶν.

Μβροτόκος μεφέλη, ὑετῷ καὶ χαλάζῃ τὴν φλόγα σβέσασα, συνδίκως καταφλέγει, τοὺς ἄφρονας καὶ σώζει, μελῳδοῦσαν τὴν Μάρτυρα, ὁ τῶν πατρώων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀρθενικῆς ἐκ μηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διόσου τὴν Μητέρα, εἰδότα Θεοτόκον, ἀχαρίστως κραυγάζομεν, ὁ τῶν πατρώων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἐμοφανὴς σοι ὁ λογισμὸς, τοῦ γὰρ τάφου, ὡς Ἐδὲμ κατώκησας Παρθένε, Μάρτυς ἀμνυμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαυρωθῆναι τῆς ἀπρεποῦς παρθενίας, γενναιόφρον μὴ φοροῦσα κάλλος,

Θ Θλήσκειν ἠρετίσω, ἓ ζῆς εἰς τὰς αἰῶνας, Ὡποιῳ καὶ ὑπόφυλ σωσαφθεῖσα, τῷ Χριστῷ Πρωτομάρτυς μυμφίῳ, θῆρας ἠρετίσω, φθορὰς εἰς τὰς αἰῶνας:~

Κ Κδυσαμένης σε τῆς φθορᾶς τὴν ἐσθῆτα, ἀγαλλὶς Χριστὸ ταδιοδρόμος, ἦλθε πρὸς ἀγῶνα, ζωὴν εἰς τὰς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ο Ὃν κατελθόντα ἐξ Οὐρανῶν ἐν μήτρᾳ, παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, ἓ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ω δὴ, θ. Σὲ τὴν ἀπερόγαμον.

Γ Ὡς σε τὸ ἀήττητον, ὦ Πρωτομάρτυς μὴ θαυμάσῃ; θῆρας μοναὶς τὰ πάθη δὲ, τῆς ψυχῆς τιθασσεύσασα, τὰ ἀκρατῆ θηρῶν ὁρμήματα οὐκ ἐπτόησας. ἀλλὰ μονὴς ἐν μέσῳ τούτων ἀδιάφθορος:~

Β Βατος ἀκρότομος, Θεῷ προσάξεσι ἐρρύγη, πέτρα Θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρὸν ἁγιασμένης, ἐσφραγισμένη θεία Νύμφη, ὡς θάλαμος τῇ σφραγῖδι, ἓ ἐν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο:~

Α Ἄσαι Πρωτομάρτυς, τὰς μώλωπας τὰς τῆς ψυχῆς μου, Κόσμῳ τὴν εἰρωνίαν βραβεῦσον, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, καὶ βαρβάρων δυσμενῶν, μέμνησο τρόπαια, Σταυρωνίαν ταῖς Ἐκκλησίαις σαῖς δεήσεσι:~

Θεοτοκίον.

Ε Κρωσόν μου Δέσποινα, τὸν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν, ζώωσον ψυχῆς τὸν μέλλοντα, ἐμοργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεννησμένης ἐκ παρθένου, δι' ἄφατον ἀνθρωπολαγχνίαν, τοῖς ἀσεβῶς σε μεγαλύνουσιν:~

Ἑξαποστειλ. Γυναῖκα ἀκατάσχετε.

Ρ Ὡσθεῖσα Καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις ἐσηγήσεσι, τῶ θεοκήρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρεῖδε, ἓ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολύαθλε, ὦ Θέκλα Ἰσαπόστολε. διὸ ἓ μίκης τὸ σέφος, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ Υείως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σὲ σεσωσμένοι. τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἑλκύσαντα, Μάρτυρων δήμους μεθ' ὧν σε, ἀειμνήμονα Παρθένε:~

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσωμεν ἦ. δ. ἓ ψάλλομεν ἦ. Γ διομελα, ἦχος, α. Ἀματολίου.

Θ Θλητικὸν ἆθλον σήμερον πρόκειται, λαοὶ χοράσωμεν, ἓ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα πράγματα κατανοήσωμεν. ἄστιλος γὰρ ἀμνὰς, πρόκειται σφαγῇ, ὑπὲρ τῆς σφαγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος Σ θεόνυμφος. διὸ Τριάδος τῇ πίστει, τιμᾷ τῇ Τυράννων κατήργησεν ἀθεότητα, ἓ σὺν Ἀγγέλοις χοράσσα, τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἀματολίου.

Υ Μφίον ἔχουσα ἐν Οὐρανοῖς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μυμφῶνος κατεφρόνησας τῆς ἐπιγείου ἓ μνηστῆρος, Θέκλα Πρώταθλε, ταῖς γὰρ μηρῴαις θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πειθεῖσα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ' ὤμων ἀραμένη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. ἓ τὸ μὴ πῦρ οὐκ ἐμάρκησας, τῇ δὲ θηρῶν τὴν ὠμότητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες, Φῶς καὶ δὲ ἀπενέκρωσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις γενναίως, ἐνθέως διαπρέψασα, μὴ διαλίπης ἱκετεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῆς πίστει τελοῦντων, τὴν ἀσέβαστον μανίαν σου:~

Ἦχος, β. Ἀματολίου.

Ν Αθεῖσα ἑαυτὴν παντοδυνάμῳ ῥώματι, κρατυνομένη ὡς Πρώταθλος τῷ Χριστῷ, ἓ τὴν γεώδη καταλείψασα σοργὴν, ἐμεδύσω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος ὑπάρξασα θάλαμος. εἰς ὃν αἱ τῆς θηλειῶν ἀγέλαι προσαπαύονται, εἴσοδον ἀράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς. μεθ' ὧν ἱκέτευε Ἀπόστολε Θέκλα, ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἦχος, δ. Ἀματολίου.

Χ Ορείας ἐγείρατε φιλομάρτυρα, τῆς ἀγώνων γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, ἓ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ, Θέκλα πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναιξὶ, τὸ ἀθλητικὸν ᾄδιον ἀνύσασα, πρώτη ἓ σεφηφόρος ἀναδέδεικται, καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα, ἦχος, δ.

Η μῶν ὑπὲρ ἀνθρωπον ἄθλησιν, Πρωτο-

τομάρτυς Χριστοῦ, ὄκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ Ἔθνη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι. αἱ φλόγες, αἱ φλόγες ἐλογίθησαν σοι καλλιπάρθενε Θέκλα, διὰ τὸν σὸν μυμφίον Χριστόν. γέγραπται γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, ἓ Κόσμῳ χορεύουσα, ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μακαριότητος, ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Π Ομπείαις τοῦ Πυράματος, τῶν ἁγίων Παμάχαιρε, τὴν ἐμὴν διανοιαν καταδρόσισον, ἡ τὸν ταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν ἀμέριστον, ἀνομίας τῆς βροτῆς, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσα, ἀποξήραινον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν, καὶ χειμάῤῥους, καταξίωσον ῥυθῆς με, τῆς ἀειζώου Παμάχαιρε:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἁγνὰς καὶ Μήτηρ σε ἐξεπλήττετο, ἓ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Τίς ποθεινότατος; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος αὐτανδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα:~

Ἀποστ. ἦ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β. Ἀματολίου.

Εὔτε φίλαθλοι, τῆς θηλειῶν τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. αὕτη κατεπάτησε, τὸν ἐχθρὸν τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν μίκλην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη. διὸ δυσωπεῖ ἡ πολύαθλος, τῶ ῥυθῆναι κινδύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, τοὺς ἐν πίστει Σ πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην αὐτῆς:~

Καὶ νῦν. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἄλλην κραταιὰν καταφυγὴν, Σ ἰσχύος πύργον ἓ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐκ ἐκτησάμεθα, εἰ μὴ σὲ Παρθένε, Σ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἓ σοὶ ἐκβοῶμεν. Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλώμεθα. δέξαι, τὴν σὴν χάριν εἰς πάντας, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, ἓ τῆς ἀνθρωπολαγχνίας σου τὸ μέγεθος:~

Σεπτέμβ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο Ὁρῶ, ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τὸν τὸν κρεμάμενον, θρηνοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἐκραύγαζες τέκνον. γλεῦκος ἐμαπόσαξον, δι' ὃ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα, τῷ παθῶν ἀόργητα, δι' ἐμὲ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος:~

Μνεί τῷ αὐτῷ, κέ. Τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσωμεν ἦ. ς'. ἓ ψάλλομεν ἦ. ἦχος, π. α.

Ὁσίᾳ Πάτρᾳ.

Μ Ητρὸς Ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὸν ὄντως ἀφροσύνῃ ἐπιποθήσασα, τὸν ταύτην προξενοῦσαν ὠδύσας τοῖχον. πλούτου ἠλάττωσε γὰρ, πτωχείαν πολλὴν, σαρκικὴ Μνηστῆρος, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας. ῥυθῆς ῥεούσης, τὸ ἐγκρατὸν, τῆς ἀπαθείας πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει, τὸν ὑπερκόσμιον ζωὴν τῆς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἧς Σ ἐπέτυχον φρονίμοις σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὸν σὸν λαμπάδα ἄσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιωθεῖσα, ὡς Παρθένος, ὡς Νύμφη Χριστοῦ Παμάκαιρε:~

Ρ Εἰθροις δακρύων, ἀρδαθεῖσα τὸν διάνοιαν, ἀνθοῦσας ἀσκήσει, τὸν ἀμαρέτης καρπός. ἄμπελος καθάπερ ὡραιοτάτη, ἐβλάστησας βότρυας ὡραιοτάτους Σεμνή, ὧν τῇ θείᾳ γλύκει σαφῶς ἐμφορηθέντα, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς, καταγλυκαίνομεν σῇ τῇ μιμήσει, καὶ ἀφραινόμεθα τὴν θείαν ἀφροσύνην, μέθην ὠθούμενοι τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, βοῶντά Παύσεμε, Χριστὸν δυσώπει παντοτε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Θ Ἕαμα ξένον, καὶ τῇ φύσει δυσπαράδεκτον, πῶς ἔλαθε τῆς Εὔας τὸ παλαιὸν πτῶμα, δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κατασκευάσασα τελείῳ μοι, πυρὸς ἐν μέσῳ, διῆλθε μὴ φλεχθεῖσα, πῶς σωσεκάλυψας γυναικῶν τὸ ἀθέμιτον, μαρουμένη θεία δυνάμει, τῶ τῆς

ἀθνείαν ἡμῶν ἀφαλαβόμτος, Σ ἀμαρτείλαμτος, ἐκ Κόρης ἀπειραμδρε. ὃν καθικέτδε, Ἀγγέλοις συγχοράυσα, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόφωνον εἰρήνην Σ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος, β'. Τῦ Στυδίτε.

Ὁ καθαρὸν τῆς ἁγνείας σε χῆμα, ἄμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστῦ ἐχρηματίσας Εὐφροσύνη παμμακάριστε, σώματος μὴν κάλλος, ἀσκητικοῖς πόνοις μαραμασα, ψυχὴν δὲ ὡραίσασα τῇ ἀμορφίᾳ τῆς χάριτος. ἐν γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ σαφῶς ἀποκρύψασα, ἔλαθάς τὸν βελίαρ τὰ σύνεδρα, ἀγγελικῶς ἀποβιώσασα. ἀλλ' αἴτησαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ ἀφνεμοῦσί σε, ὡς χαρᾶς ἐπώνυμος Κοσμοχαρμόσυνε:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλυσε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀγκὴρ, χαῖρε ἡ αἰτία ἀπαύτων, καλῶν Παράμωμε, χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν σάρκα βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας, χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος, χαῖρε, ἡ ἁρᾶς αἰρετις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχυσα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἁμίαυτος ἁμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, Θεὸν σφαγιὰν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θριυῦσα ἔλεγεν, ἀτεκμῶσαι μὴ σπεύδεις με, Χριστὲ τὸν τεκῦσαν, τί τῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σὸν τὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλανθρωπε:~

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ὀκτωήχυ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ἔνοσοι Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττυσα ἐδίδασκες, ὑπεροράν μὴν σαρκὸς, παρέχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτυ. διὸ καὶ μετ' Ἀγγέλων σωταγάλλεται, Ὁσία Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σε:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ σιωπήσης ἓν λόγ. Καρόνας τῆς Ὀκτωήχυ, εἶτα, ἐ τῆς ἁγίας, δύο.

ὨΙδὴ, ἁ. ἦχ, πλ. Ἁρματηλάτου.

Ὅτε ἁγίαις σὺ φωναῖς ὑμνήμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατιῶν, ἐ σωφρόνας δείξας, τὰς βροτὰς δοξάζειν σε, ἐ μὴ αὐτὰς τὴν βλάσφημον, ἀμαρτέπων προθήκην, τῦ Τεισαγίε ἐξαίσιον, ἔθρε τῦ παιδὸς ἁρπαγὴν καὶ φωνήν:~

Τὸν τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνήσθης αὐτῷ, κοσμικὴν μνήστηρα, ἐ σαρκὸς ἀπάθειαν, ἐ πλῦτον τὸν ἐπικήρον, ἐ τρυφὴν τε ἐ δόξαν, καταλιπῦσα Παράφημε, ἐ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα:~

Μφορωτάτην γῆν καθάπερ πέφυκας, ἑκατοστὸν ἄροτα, καρπὸν ἀποδῦσα, Εὐφροσύνη παύσεμνε. ἐ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σε, δεξαμένη προθύμως, τὸν συμβολὴν τὸν σωτήριον, ἐνεργείαν εἰς ἔργον ἐκτύδασας:~

Θεοτοκίον.

Ἡσεσι θείων Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τῦ Θεῦ Λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντε Παρθένε, ὃν Θεοτόκον δοξάζομεν, ἅσμασιν ἀεὶ μακαρίζοντες:~

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας. ᾗ ἡ ἀκροστ. Τ μνον σοι μέλπω προφρόνως Εὐφροσύνη, ὁ Γωσήφ.

Ὠδὴ, ἁ. ἦχ, πλ. ἁ. Ἕτερον ἐ ἀναβατόν.

Μνοις θεοτόκοις ὑμνῦντα σήμερον, τὴν ἁγίαν σε μνήμην, ἐ ὄντως ἀξιέπαινον, φωτί με καταύγασον, τῇ ἀχῶν σε παύσεμνε, Εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε:~

Ὅμοιν τὸ θεῖον κάλλος, Χριστῦ ποθήσασα, ἐ ταῖς τότε θελχθεῖσα, αὐλοις ὡραιότησι, τὸ κάλλος τῦ σώματος, ἐβδελύξω σύνδοξε, θεωρίαις θείαις σχολάζυσα:~

Τμφη ὡραϊσμένη, τῇ ἀρετῇ καλλονῇς, ἐμνήσθης ἄνω τὸν ὄντως, ὡραῖον κάλλει Χριστὸν, λιπῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη Μνήστορα, Σ τὸν βίν πᾶσαν τὸν πρότητα:~

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, Σ γλυκασμὸς Σ ζωή, ὁ ἐκ σῦ ἁμαρτείλας, ὑπερβολὴν χρηστότητος, Παρθένε παράμωμε. ὃν δυσώπει σῶσαι με τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζοντα:~

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας.

Πὸ σοφῶν καὶ σωτὴρ ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σε καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς, μηπίω ἐκκαλύ-

καλύπτεις μῶν ἀθλοῦντι ἐμ μεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ τεισάγιον:~

Ἧς ἐμπαθείας δυσειδὴς, χιτῶνα ἐκδυσαμένη, ἐμ σοφίᾳ τῷ γολῷ ἐμεδύσω, ἀπαθείας ἐμ Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήγραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπομένη τῇ χάριτι:~

Ἧς ἐγκρατείας χαλινῷ, τὰς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀμαχαιτίζουσα Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλὸν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τῷ σῷ καρδίαν εἶχες, ἀθυπορήσαν ἀπρόσκοπα:~

Θεοτοκίον.

Παρεγάμως τῷ Θεῷ τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σῦ σαρκωθέντα. ὃν οἱ Μάρτυρές Θεὸν, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τότε, καὶ στεφανῖται γενόμενοι:~

Ἄλλος. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδατος.

Ἐγάλως ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τὸν ἐχθρὸν καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔρεψας δαιμόνων προσβολὰς, Ἀγγέλοις ὡμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μῆτερ ἐν ὑμνοῦσί σε τῷ σώματι:~

Τὸ φραίμει τῆς μοναζῶν καρδίας ὁ βίος σε, στεργμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγώγησις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολὰς, πρὸς τείβος ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον, ὅρον Εὐφροσύνη τὸν κτίσαντος:~

Ἀμπρυέι τὰ τῆς πιστῶν, ἐνθέως συσήματα, ἡ λαμπράς μνήμη ἐξιέπαιμος, θέλγει τῆς Ὁσίων τὰς χορὰς, Ἀγγέλας ἐπάνφραίμει, μεθ' ὧν αὐλίζῃ ὥσπερ Ἄγγελος. ὥμπερ σὺ τὸν βίον ἐζήλωσας:~

Θεοτοκίον.

Ἀθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώμιον, πνοηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχειμε, ἡ τῆς ἁμαρτίας καταιγὶς, δονεῖμαι τῇ καρδίαν, Θεοκυήτορ σύμενε στήριξον, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα:~

Ἦχος β'. Ἀπ. ά. Τὸν συναΐδιον.

Ὁ τῶν θηλέος χαῦνον ἐπιμύρωσασα, ὑραμίαις ἐλπίσι μέσον κατῴκησας, ἀδιαστάτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεοπρεπῶς, τὴν τῆς Εὔας πτῶσιν ἀποτάττουσα ταῖς σαῖς, Παρθενικαῖς πτώσεσι τοῖς πόνοις, καὶ ἀλύπτοις μελέταις. διὸ σὺ πίστει σε μακαρίζομεν:~

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἣν ἐλπίδα μου πᾶσαν προσαπατίθημι, σοὶ Θεοτόκε, μὴ καταισχύνῃς με, μὴ δὲ ἐκπέσοιμι Ἁγνὴ τῆς προσδοκίας μου, εἰς σὲ γὰρ μόνην θαρρῶν ἀγαθὴ, ἀθαρσῶς προπέμπω, πάντας ἐχθρὸς, καὶ καταβάλλω καυχώμενος, ὡς ἄμαχόν σε πλουτοῦσα ἀντίληψιν:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷσε ὁρῶσα Χριστὸν ἡ Μήτηρ σου, θρηνωδοῦσα ἐβόα οἰκτρῶς Σ' ἔλεγον, πῶς ἀτεκμῶσαί με ἀνδρὸς, τὸν σὲ γεννήσασαν, μεμνωμένην σοῦ γῆς καὶ γαλαξήσασαν, τὸν τροφὴν διδοῦντα πᾶσιν ἀνθρώποις; ὅμως ὑμνῶ σου, τὸ ὑπὸρ πάντων Σωτὴρ μακροθυμον:~

Ὠδὴ, δ'. Σύμμορε Χριστὲ Κύριος.

Γκορομῶν, πρὸς τὸ συμφόρον τὰ πάντα Σωτὴρ, καὶ παιδεύων, πάντας πρὸς διόρθωσιν, τῆς κακῶν πάντων ἀποχὴν, καὶ τὰ μὴν σωθῆναι, σεισμῷ τινὶ γῆν συμετάραξας, βλασφήμους αἱρετίζοντων, καὶ διδάσκων θέμις δοξάζειν σε:~

Ἀσκητικὴ, παλαίσμασι λάμψασα χάρισα, Εὐφροσύνη, ἀνδρῶν μέσον μείνασα, καὶ θαυματοῦσα τὰς ἐμπαθεῖς, τῆς σαρκὸς ὀρέξεις, τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Δεσπότου σου. διὸ τῆς ἀθανάτου, κατοικίας καὶ δόξης, ἠξιώθης λαβοῦσα τὸν στέφανον:~

Οὓς στεναγμοὺς, τῆς σῶν δακρύων προσφέρασα. ὥσπερ μύρα Μῆτερ τῷ Δεσπότῃ σου, τὴν ὠδίαν τὴν παρ' αὐτοῦ, τῆς χαρισμάτων τῆς θείων αὐτὰ πείληφας. δι' ὧν ὠδιάθης, καὶ διέπνευσας πᾶσι, τὸ σὸν μῶν τῆς θαυμάτων θεόπνευστε:~

Θεοτοκίον.

Πλοῦν Χριστὲ, τὸν σὲ τεκοῦσαν Παρθένον, κεκτημένοι, πλανῆς ἐρρύσαντο τὰς μηχανὰς, Μάρτυρές σοφοὶ καὶ τὰς τῶν Τυράννων, θωπείας σοφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι δεδεγμένοι βροτοὶ, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Εἱρμὸς, ἄλλος.

Τὸν θεῖαν ἐμηνύσεις σου κένωσιν.

Ἀτενίσε οὐρανίῳ προσέχουσαν, τῷ τῶν ψυχῶν Νυμφαγωγῷ, Παρθένος γοργὴ ἐκό-

ἐκόμισεν. ὅτε προσκαίρως νυμφίῳ, ὁδεῦσαι τῇ ὁδῷ τῇ σωτηρίου :~

Ψ Σοφοῖς θεοφρόνως ζηλώθησας, δικαιοσύνης γλυκασμῷ, ὡσεὶ κέδρος παρ' ὕδατα, τῆς ἐγκρατείας Θεόφρον, καρπὸς τὰς ἀρετὰς ἐπλήθυνας :~

Ϡ Τῇ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, τὰς φρυγανώδεις ἡδονάς, καὶ πυρωθεῖσα τῷ ἀθράκι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, θαυμάτων λαμπηδόνας ἔζησας :~

Θεοτοκίον.

Ο Ἱκτείρησον οἰκτίρμων ὑπάρχουσα, τῇ παραθλίᾳ μου ψυχῇ, Θεοκυῆτορ παράμοιμε, τῇ ἐκ παθῶν ἀμαρτίας, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ σκύθρωπον :~

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ϟ Ροτυπῶν τὴν δικαίων, τῷ σῷ πνεύματι Χριστὲ παρουσίᾳ σου, ὑπαντῶ φερωνύμως, σῷ μεφέλαις, καὶ τῷ ζαίσιον, ἁρπαγῇ εἰργάσω, τῇ τοῦ παιδὸς δι' ἧς διδάσκεις, τὸ τερπνάγιον μέλος ὀρθότομον :~

Ϙ Οἷς σῷ θέοις σου ἔργοις, ἔδειξας τῷ κλήσιν σου ἐπαληθεύουσαν. ὡς λίθος ὤφθης, πολυτίμητος σμάραγδος Ἔμδοξε, διαλάμπων μέσον, τῶν ἱερῶν ἀρετῶν παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς καθαρότητος :~

Ϝ Τρυφοσύνῃ τῇ θείᾳ, ἔχουσα σῇ καρδίᾳ σου ἀνθραινομένη ἀεί, σῷ τοῖς τοῦ Κυρίου, διατάγμασιν οἷς ἐτρύφησας, πολιτείαν ἤσκεις, τῇ ἀκραιφνῆ Σ παμολβίᾳ, Εὐφροσύνη παρθένε θεόνυμφε :~

Θεοτοκίον.

Ϡ Ληθῆ Θεοτόκον, παύτας ἐπιγνόντας σε Μάρτυρας ἔνδοξοι, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότας ἐκήρυξαν, πρὸς τῷ ἁμαρτίαν μεμιγκῶς μέχρι θανάτου, αὐτιστάμενοι Κόρη παρόμνητε :~

Εἱρμὸς, ἄλλος, Ὁ ἀμφιβαλλόμενος.

Ϣ Ἔγγειε θείων πράξεων, ὡς λίθος σμάραγδος, Σεμνὴ ὡράθης, αὐδεῶν ἐν μέσῳ, αὐδεικὰ παλαίσματα, ἐπιδεικνυμένη, Σ τρέψασα τὸν Κύριον :~

Ϯ Αἱμάσσα τὰ δάκρυα, ὥσπερ ἀρώματα, ἀνωδιάθης, ἐμεγαλώθης, ὡς μύρον πολύτιμον, Θεῷ προσηνέχθης παρθένος ἀδιάφθορος :~

Ϭ Ἅλως σε τῷ ἔθεσιν, Θεῷ προσένεμας, αὐτὸν ποθοῦσα, αὐτὸν ζητοῦσα, αὐτῷ ἀνεχμάξασα, τῷ νομοθεσίᾳ, παρθένε τῷ σωτηρίου :~

Θεοτοκίον.

Ϩ Ἐν ἀπεκύησας, ὡς βρέφος Ἄναρχον, τὸν προαιώνιον, Παρὸς αἰάρχως, ἀληθῶς ἐκλάμψαντα. ὃν ὑπὲρ τὸν Κόσμον, δυσωπεῖ Θεομύμφευτε :~

Ὠδὴ, ς'. Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Ϫ Τρέσεισας μὲν τῷ γλῶ, καὶ βλέμματι συνεταράξας, καρδίας δὲ τῇ βροτῇ, κλονήσας ἐσάλευσας, δεινῶς βλασφημήσαντα σε. ἀλλ' ἀνεκαλέσω, συμπαθῶς αὖθις τὸ σώφρημα :~

Ϣ Ῥαία νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περιδέξιος, τῷ κάλλει τῆς ἀρετῆς, σεαυτὴν κοσμήσασα, Εὐφροσύνη παύσεμνε, διὸ καὶ παστάδος, ὑραμίαν κατηξίωσαι :~

Ϡ Ἀραμάσσα τῆς σαρκὸς, τὰ θηριώδη ὁρμήματα, τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ ἀγάπης λαμπρότερον, ἔχουσα διαμάντινα, καὶ φωτίζοντά σε, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια :~

Θεοτοκίον.

Ϟ Ευρύμυθοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ ἀθλοφόροι Χριστὲ, μιμήμως ἐμήθλησαν, τῷ Ἀχράντῳ Μητρί σου ἀνυμνολογοῦντες, ἀπορρήτως σε κυήσασαν :~

Εἱρμὸς, ἄλλος. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Ϙ Σάρκη καὶ ἄμωμος, ὡς ὡραία ὡς περικαλλὴς, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ συνεμμήσασαι, εἰς αἰῶνας, διατηρεῖται σε ἄφθορον :~

Ϝ Τοναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, ἐκζητήσασα τὸν Δημιουργὸν, τῆς ἐκείνου θέας κατηξίωσαι ὡς ἐκλεκτὴ, σὺν ἐκλεκτοῖς ἀξιάγαστε :~

Ϡ Γκρατείας ἄγαλμα, σωφροσύνης ἔμψυχος εἰκὼν, τοῖς πιστοῖς ὡράθης ἀφημοῦσα τὸ ἱερὸν, ὦ Εὐφροσύνη, μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ϫ Πρὸ μὲν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν Δημιουργὸν, Παναγία τέτοκας λυτρέμενον, πάσης φθορᾶς, τοὺς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε :~

Κοντάκιον, ἦχ. β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ϟ Ἧς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτύχασθαι, τῷ κάτω τρυφῇ, ἀνδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν ἀρέμιξας, ἁγίαν μέσον ἀνδρῶν ὡραιότατε. διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρως κατεφρόνησας :~

Οἱ-

Ο Οἶκος.

Ἐν εὐφροσύνῃ δ θυμηδίᾳ, τὰς ψυχὰς
ἀνθραμθέντα, ἁγιασθῶμεν πανδημεὶ ἀκοῦσαι
λόγου παράδοξου. ὑποβαίνει γὰρ σήμερον
πᾶσαν τὴν διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήτ-
τει. ὅτι γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμέ-
μιγμένα, ἐνίκησε τὸν βελίαρ, καὶ τὸ πῦρ κα-
τεπάτησε τῇ ἐδομῷ, καὶ οὐκ ἐφλέχθη
τὸ σιώλομ· τὸν Χριστὸν γὰρ ποθοῦσα
ἡ ἄσωτος, Μηνὸς προσκαίρως κατεφρό-
νησεν·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κέ. Τῆς Ὁσίας μητρὸς
ἡμῶν Εὐφροσύνης θυγατρὸς Παφνουτίου
τοῦ Αἰγυπτίου.

ἦ. Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς Εὐφρο-
σύνη.

Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα, Δεσπότην
βλέπεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κτῆσιν πέμπτην πότ-
μον ὑπέστη.

Τὴν φύσιν μαθοῦσα καὶ τρόπον βίου,
Κλῆσιν σμάραγδος, τὸν δὲ μοῦν Εὐφρο-
σύνη.

Λιποῦσα πᾶσαν τοῦ βίου φαντασίαν,
Ἀνδρῶν μοναζόντων ἀγαπήσασα βίον.
Εὐνοῦχος ὥσπερ βασιλικῶν δωμάτων,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γυνὴ ὢν ὅλως.
Μονὴν προσῆλθε καὶ θέλημα καὶ τείχας,
Ἐκδῦσα καὶ ἀπόδυσα λαθραῖον πατέρα.
Καὶ τυχοῦσα τοῦ ποθουμένου πόσοις.
Κόποις πόνοις τε καὶ προσευχαῖς σωτη-
ρίοις.
Τὸ μαλακὸν τέτηκε δεινῶς σαρκίον,
Ἅπαντας ἐκπλήττουσα τὴν κακουχίαν.
Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἀδυνατεῖ δ λόγος,
Ὡς πῶς λαθοῦσα πατέρα πρᾶγμα ξένον.
Καλὴ θυγάτηρ τῆς μοναζούσης ἐν μέσῳ,
Τρέχουσα λίθος ὡς σμάραγδος ἀνέθη.
Πολλὴ γὰρ ἡ ζήτησις ἐκ τῆς ἰδίας,
Παρὸς βρύχοντος ἐκ πόνου καὶ καρδίας.
Τῆς Εὐφροσύνης τὴν μακρὰν ἐκδημίαν,
Τριπλῆ δεκάδι καὶ πρὸς ὀκτὼ φεῦ χρόνοις.
Ὄρη βάραθρα καὶ τόπους ἐρημίας,
Περιπολοῦντος, καὶ σκότους ἐκ βάθους.
Ἀλλ' ὁ σμάραγδος αὐτὸς ἡ Εὐφροσύνη,
Ὡς πάτερ εἰπὼν τὸν τελευταῖον λόγον.
Ὡς ἐμπόρευμα τῆς μακρῶν λαβὼν κό-
πων,

Σεπτέμβ.

Τῶν πραγμάτων γέγηθε τῇ μεταστάσει.
Καὶ κεῖμος ὥσπερ ἐκπλαγεὶς φεῦ τῷ πά-
θει.

Πέπτωκεν εἰς γῆν ὥσπερ ἄψυχος μέτυς.
Ἄκουσμα καὶ δὴ παράδοξον καὶ ξένον,
Ἤκουσεν ὅμως. τί γὰρ ἄλλο καὶ πάθῃ;
Καὶ λοιπὸν ἀφεὶς δ βίον καὶ πατρίδα,
Καὶ ζῆλον ὥσπερ αἰμεθῆ παιδὸς πόμων.
Ἐμθεὶς ὁ ἑαυτῷ πόθον δείξας φλόγα,
Διάδοχος βίου γὰρ ὡς πατὴρ τέκνου.
Γέγωνε μετέστη πρὸς μονὰς οὐρανίους.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παφνούτιον, τὸν πατέρα
αὐτῆς.

ἦ. Μύσας ὁ Παφνούτιος ὀμμάτῳ σαρκίῳ.
Τῷ Πνεύματι ζῇ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυ-
ρος, Παφνουτίου.

ἦ. Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ Κόσμου φίλοι.
Τὸν παντὶ Κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀναμνησις τοῦ μεγάλου
Σεισμοῦ, ὃν ἡ τελεῖται ἡ ὠδὴ τῷ ἀέρι ἁρπα-
γὴ τοῦ παιδός.

ἦ. Ἀρθεὶς ἄνω παῖς τὸ ῥισύμνητον μέλος.
Καθὼς μόνος ψάλλουσιν, Ἄγγελοι κάτω.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μέν, τοῦ Θεοῦ
οἷς τρόποις οἱ δὲ θελήσαντος δεῖξαι τοῖς ἀν-
θρώποις πρὸ τῆς ἀναστάσεως τὴν ἡμέραν
τῆς ἀναστάσεως, γέγονε σεισμὸς φοβερὸς,
καὶ διὰ τοῦτο λαὸς παντὸς σὺν τῷ Βασιλεῖ
Θεοδοσίῳ καὶ Πρόκλῳ τῷ Πατριάρχῃ, μετ'
παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος,
καὶ πάσης τῆς πόλεως ἔξω λιταζόμενοι διὰ
τὸν φόβον ἐν τῷ κάμπῳ. ἤδη τῆς τῶν
θεοπαλήτων αἱρέσεως ὄζ ἐπηρείας τοῦ δια-
βόλου ἀρχὴν λαμβανούσης, διὰ τῷ τρισα-
γίῳ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς βλασφη-
μούμενον, ὄζαίφνης παιδίον ἁρπαγὲν εἰς
τὸν ἀέρα ἀνεφέρετο, πάντων ἐν ἐκπλή-
ξει καὶ φόβῳ κραζόντων ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὸ, Κύριε ἐλέησον. αὖθις κατη-
νέχθη τὸ παιδίον, ὡς ἐπὶ μεσέλης
καθήμενον, καὶ φωνῇ μεγάλῃ παρε-
κελεύσατο· ὅτι οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων
χοροὶ, ἀνὰ τῆς προσήκης τοῦ, ὁ σταυρω-
θεὶς, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπου-
σι τῷ Θεῷ, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος Ἰσχυ-
ρὸς, Ἅγιος Ἀθανάτος, ἐλέησον ἡμᾶς.
καὶ αὐθέως ταῖς τοιαύταις φωναῖς, ἀπε-

δωκε τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, ἐ ὁ τὲ σεισμὲ κλόμος ἐπαύσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλε, ἐ Τάττης, ἐ τῶν τέκνων αὐτῶν.

Ὁ. Σαβινιανὸς τέμνεται σὺν τῷ Παύλῳ, Μεθ' ὧν σεαυτὸν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Υἱοί τοι οἱ Ἅγιοι Παῦλος ἐ Τάττα, ἐ οἱ τέτων παῖδες, Σαβινιανὸς, Μάξιμος, Ῥοῦφος, ἐ Εὐγένιος, ὥρμηντο ἐκ πόλεως Δαμασκὲ, Σ διαβληθέντες ὡς Χριστιανοὶ, ξύλῳ ἠσφαλίσθησαν, Σ ἀλύσεσιν ἐδέθησαν, ἐ πάλιν ἀφεθέντες, σφοδρῶς ἐτύφθησαν, ἐ ταῖς τῶν ὁμοίων χρησὶ σρεβλώμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο :~

Ω, δὴ, ζ'. Θεὲ συγκατάβασιν.

Ἐχθρὸς ματαιόφρονας, μηπιοφρόνως σὲ παροργίζοντας, καὶ δεινῶς βλασφημήντας, προθήκῃ μόθῳ τῆς Τριαγίας φωνῆς, διὰ μηπίς φωνῆς, μὴ διήλεγξας, ἐπισκοίξας, πισὸς ἐν ξένοις τόποις.

Ἐῷ προσαγέθηκας, τὴν τῆς καρδίας σου πᾶσαν ἕδρασιν, αὐτὸν σόργωσα πίσει, αὐτὸν ζητῆσα ἐ αὐξησάνουσα, τῶν προσαγμάτων αὐτῆ τὴν σωτήριον, μομοθεσίαν Σεμνὴ, δι' ἧς ἐφεῦρόν ζωήν :~

Ἡσείαις δεήσεσιν, σκληραγωγίαις ἐ χαμεύνιαις σεμνὴ, ἐκλεπτωτίωσα σάρκα, τὸν μὲν αὐξήσασα, πρὸς τὸν Κτίσην σε ᾧ ἐνυμφάθης, ὃν Σ ἐπόθησας, ἓ Σ ἐρύφησας μὴ τῆς ὡραιότητος :~

Θεοτοκίον.

Παρθένε Δέσποινα, καθαροτόρα πάσης τῆς Κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον ἐκ σὲ ἀῤῥήτως ἀποτικτόμενον, ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντές Μάρτυρες, τας τῶν βασάνων πυρας ἐμεκαρτέρησαν :~

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς σοι αἰματέταλκε, ἐ ἡ τότε σύζυγος, Εὐφροσύνη Ἔνδοξε. ἀθεΐαν γὰρ ἔσχηκας, τὴν χριστὸν μελῳδῆσα, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

Ἄβδον διαμείψασα σε, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, δαιμόνων τὰ χάσματα, διέβης ἀπήμαντος, Οἷα μελῳδῆσα. ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

Ἔχομ τὴν καρδίαν σε, τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Οἷα ἐτέλεσας, τῶν σὲ ἐνισχύσαντος, Σ δείξαντός πρυμάτων, πομπρῶν δυματωτόραν :~

Θεοτοκίον.

Ὄμα περικείμενον, Θεὸν τὸν ἀσώματον, Παρθένε τέτοκας, ἡμᾶς ἐκλυτρώμενον, τὸς φόβῳ μελῳδῆντας, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

Ὠδὴ, η'. Ἐστηπλασίως.

Πὶ τῷ πύργῳ πάλαι μὴν, τῆς χαλαζης σεσείχεας, γλώσσας τῶν κακῶς ὁμοσάντων Κύριε. ἐ μὴν ἐκλίτευσας, τὰς γλωσσαλγίας τῶν δυσσεβῶν, Θεὸν βλασφημίας συμφωνάντων ἀθέσμῳ, ᾗ γλώσσῃ ψελιζούσῃ, αἰθερίᾳ ἀρθέντος, μηπίς παραδόξως, εἰς θάμβος τῶν ὁρώντων :~

Σκηνικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, Σ ἠγαλλιάθης, ἀληθῶς τῷ Πνεύματι. ἐντεῦθεν αἴδιος, σὲ Εὐφροσύνη παρσεμνε, Κόρη ὑπεδέχθη, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, κατέχουσαν ἐ πίσει, τῷ Σωτῆρι βοῶσαν, λαὸς ὑπόρυψότε εἰς πάντας τὸς αἰῶνας :~

Ἔσομ αὐδρῶν κατῴκησας, τὴν ἀγνείαν φυλάττουσα, ἐ σωτηρουμένη, μηχαναῖς τῦ ὄφεως, ἀπήμων ἀκράδαντος, τῦ Θεῦ σε σκεπάζοντος, Σ διατηροῦντος, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ πᾶσι προδεικνῦντος, τῆς ψυχῆς σε τὴν αἴγλην, ἐ χρώμενον ἐ αὐδρείαν, θεόφρον Εὐφροσύνη :~

Θεοτοκίον.

Ἔσομ ὡς βρέβος τέτοκας, τὸν Πατρὶ ἐ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς μοσύμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες καθομολογῆντες ἱερῶς ἐμαθλῆσι. μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίσει, λαοὶ φυλαὶ ἐ γλῶσσαι, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας :~

Εἱρμὸς ἄλλος. Σοὶ τῷ παντεργῷ.

Λιν τῶν παθῶν, ἀπετιμάξω Κόρη, Ἀγγέλων τὸν ἄϋλον, βίον ζηλώσασα. οἷς πόσυμμέλπεις, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας :~

Ἐμεισοζωήν, ὁ τῆς ζωῆς ταμίας. αὐτῷ γὰρ τοῖς ἔχμεσιν, ἐξηκολόθησας, τότε τῷ κάλλος ἐπόθησας τὸ θεῖον, ᾧ ἐ σωσάφραίμη, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας :~

Ἡ ρ-

Ῥῆσις πρὸς μοναζούσας οὕτως· ἀφέσεως ἔτυχες, ἧς ἐπεπόθησας· ξύλῳ παρθένε, ζωῆς καταφυφῶσα, ⁊ ὑπορυφῶσα, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λίη ἐκλεκτὴ, ὡραϊσμένη ὅλη, Θεὸς ἰῷ ἡγίασεν, ἰῷ ἐξελέξατο, ὤφθης Παρθένε, ἀεὶ δεδοξασμένη. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ϛ. Ἐξέστη Θεῷ τοῦτο.

Ἔξέστη Θεῷ ξένῳ Ⴝ φοβερῷ, τόραγγι τῷ μιῷ τελεσθέντι ἡ γῆ, καὶ Οὐρανὸς, ὅτε πρὸς αἰθέριον ἁρπαγὴν, ἀπὸ λαοῦ θεόφρονος, τὸ μήτριον ἤρθη τὸ τιῷ ᾠδίῳ. μεμυσταγωγημένον, τοῦ Τριαγίου μέλους. δι' ὃ ἀθάματος ὑμνεῖται Θεός.

Κατάσας σε ἰλύος βιωτικῆς, ὁ μυμφίος, ὁ σὸς Εὐφροσύνη σεμνὴ, εἰς τιῷ φερέβῃ, πέβαμ προσαγμάτων ἧς ἑαυτοῦ, ἔφησε καὶ κατάθυσε, σοῦ τὰ διαβήματα προφανῶς, εἰς πρᾶξιν ἀμαρέτε, καὶ σεμνῆς πολιτείας, καὶ κατεσκίωσεν εἰς θείας αὐλάς.

Σκήσεως τὸν δρόμον τὸν ἀϊκλεῆ, διαμύσασα θείᾳ τοῦ Πνεύματος, ⁊ σεαυτὸν τέμενος τελέσασα θεῖκον, τιῷ ἀφροσύνῃ ἐλήφας, τιῷ διιωκεῖτε ⁊ καθαρᾷ, τοῦ κάλλους τῷ μυμφίῳ, ἀεὶ καταφυφῶσα, ᾧ Εὐφροσύνη παμμακάειρε.

Θεοτοκίον.

Σ Ἥλιος ἡ μήμη ἧς ἀθλητρίδος, τὰς πιστὰς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεὸς, οὓς ἀσεβῶς ἐκήρυξαν, τότας κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τὰς σὺν πίστει, αὐτοῦ τιῷ παρουσίᾳ, τετιμηκότας, ὡς ὑπέσχετο.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐραὶ παμήγυριν, Μοναζόντων δῆμος συγκροτεῖ, τιῷ μνήμιῳ σε ἐκτελῶν τιῷ θεολαμπεῖ. χορὸς ἐπαγάλλεται, Μοναζουσῶν. ὤφθης γὰρ σεμνὴ, παύτων ἀγλάϊσμα, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε.

Σεσωτὸν αὐάθημα, Οὐρανίᾳ γέγομας μαῦ. ὡς κείμον ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἰῶθησας Θεῦ. ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, προσιυέχθης τῷ Παμβασιλεῖ. μύρον ὡς τίμιον, Εὐφροσύνη παμμακάειρε.

Ε Εαυτιὼ ἐφαίδρυνας, ἀρετῇ σε κόσμῳ φωτειμῷ, ⁊ ἦλθες πρὸς μονὴν, θάλαμον ἁγνὴν, ⁊ μιῷ τὸ ἀμήχανον, καταμοεῖς, κάλλος τῷ Χριστῷ, ⁊ τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις τελεώτορον.

Ϛ Ἁγία μνήμη σε, ἁγιάζει σήμερον πιστούς. πηγάζουσα φωτισμὸν, ἁγιαστικόν. οἳ μὴ δυσωπῆσαν σε, ὡς ἐκλεκτιὼ νύμφιῳ τῷ Χριστῷ, σῶζε πρεσβείαις σε, Εὐφροσύνη τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὅτι τῷ προσώπῳ σε, τὸν ἐν σκότει κείμενον παθῶν, καταύγασον τῷ φωτὸς, πύλη μονητὴ, μὴ μυξ καταλάβῃ με, τῷ θαμάτῳ ἄχραντε Ἁγνὴ, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἀπακόπτουσα.

Ἐξαποστελάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ο Ὃν ἀρχόντα διέλαθες, τῆς αἰχμῆς Ⴝ τοῦτον, ἐν φιλοσόφῳ σχήματι, ἐμπέδεξας ἁρπαγὴν. παμθένος ἅσα τιὶ ψυχιὼ, ⁊ τὸ σῶμα γέγομας, αἰνῆρ φρομήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὁσία, ἧς παρθένῳ καλλομὴ, Μοναζουσῶν ὡραιότης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ρόμοι ⁊ Κυριότητες, Ἐξουσίαι Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι ⁊ Ἄγγελοι, Μητροπάρθενε Κόρη τῷ σῷ Υἱῷ λαβάσιν, ὡς Θεῷ ⁊ Δεσπότῃ, ⁊ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι. τοῦτον Ἁγνὴ ἱκέτευε, λυτρωθῆναι με Κόρη, τῆς φοβερᾶς καταδίκης.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κϛ'. Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου παμφιλήμονος Ἀποστόλου, ⁊ Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάμνου τοῦ Θεολόγου. εἰ βούλῃ ποιήσομ ἀρχιμηνίαν, ἐν ᾗ ἐν τῷ μικρῷ Σεπτεμβρίῳ, ἱστῶμεν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἦ. δ. ⁊ ψάλλομεν προσόμοια, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Δ Εὖτε, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοὶ, ὕμνοις σεφανώσωμεν, ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάμνην τὸν ἔνδοξον, καὶ ἠγαπημένον. ἔτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ Λόγος ἰῷ ἐν ἀρχῇ. ὅθεν βρονταφώνος ἐδείχ-

ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον Κόσμῳ λάμψας πολυσάρκως ὁ ἀοίδιμος:~

Ὄντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ. στήθει γὰρ ἀπέπεσας, ὅθεν ἐξιώτλησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα. ἐν οἷς ἐπλατίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ. ὅθεν, ἐκατέχυσα ταύτην, ἡ τρισμακάριστος Χριστοῦ Ἐκκλησία, μεθ' ἁρμονίας ἐπαγάλλεται:~

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς. χαίροις τῆς Μητρὸς τῆς Κυρίου, τιμιώτατε. σὺ γὰρ παρεστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τῆς Δεσπότου, ἴδε μου ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος. ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον μέγαν, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν:~

Δόξα, ἦχος, β'.

Εὐλόγει παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίαις σου ἡμᾶς περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμὲν πρόμνιον:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος:~

Εἰς τὸν ιε. ιε. ἦχος, πλ. β'.

Τριήμορος ἀνάστασις.

Ἡμεῖς μιμούμενοι τὸν σεπτὸν Μαθητὴν, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἐπαξίως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί. αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος, τὴν ἀμωμον ἀειδήλως, πᾶσι τοῖς Ἔθνεσιν ἐκήρυξεν:~

ιε. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν.

Ἡμᾶς ζάλην μετεποίησε, τῆς πλάνης τὴν εἰδωλικὴν μυσαρὰν, εἰς γαλήνην, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ, τὸν Κόσμον ὁδηγήσας, ἐν πίστει ὀρθοδόξῳ. ὅθεν πρεσβεύει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

ιε. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ἔγνως ἀληθῶς τὸν σὸν Ἀπόστολον, ἐδωρήσω, Ἐφεσίοις τὸν σοφὸν, καὶ θεῖον θεολόγον, ὃν καὶ μεθ' ἡμῶν ἀφθάρτως, ὡς οἰκήτορα ἔχομεν αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ριας ἀπειροδώρου ἐμε, Μοῦσα ἡ Τελεσιουργὸς τος, ταῖς πρεσβείαις Θεολόγου τοῦ σεπτοῦ, καὶ τῆς ἀειπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, β'.

Πόθος σε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀπολόγητον. δέχεται σε πρεσβεύοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῇ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον μέθος Ἐδὲμ διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ Προοιμιακὸν, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, τοῦ Μακαρίου ἀνήρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ιε. ἀ. Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ιε. Προσόμοια, ἀ. ἐκ τοῦ ἤχου, καὶ ποιοῦμεν ὀκτὼ, ἦχος, ἀ.

Τῶν Οὐρανίων.

Θεατὴς τῆς ἀῤῥήτου ἀποκαλύψεως, καὶ ἀκουστὴς τῆς ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυσταγωγός, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν:~

Ὅμοιον.

Θεοκίνητος λύρα, τῆς Οὐρανίου ᾠδῆς, ὁ μυσταγωγὸς ἥκιστα, τὸ Θεόγραφον σῶμα, τὸ ἅγιον τῆς ἁγιάτου, ἄδει τερπνῶς. τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς μάγας, ὥσπερ δὲ σπληρὸν τὴν γλῶτταν ἀκινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

Ὅμοιον.

Ἧ βρυτοφώνως γλώττῃ ἀγαφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον Λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τὸν ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ δεδεγμένος, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ:~

Δόξα, ἦχος, β'. Γόρμαθος. οἱ δὲ, Βυζαντ.

Ὃν Υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῆς θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ παρθένον, μόνον πατρὸς γένος καταχρέως ἀφηνίασωμεν. οὗτος γὰρ ἄλλητον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ

τὸ μὲν Ἀρχῇ μὴν ἔφησε τῷ Λόγῳ, αὖθις τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Παιδὸς Οὐσίας. δείκνυσιν ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἁγίας Τριάδος. Δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζῶντα φοβερόν τε καὶ φῶς ἀληθινὸν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. ὦ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ, ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς θεολογίας, δόξης καὶ τιμῆς καὶ πίστεως, θεμέθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῖν Πίστεως, δι' ἧς τύχοιμεν τῆς αἰωνίου ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ μοῦ. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἀρήλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης. ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, ὅτε Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας, αὐτὶ φύλλα πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος. αὐτὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῇ ψυχῇ ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὰ Προκείμενα τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἃ οἷς ἐσμεν.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Γ' ωαύμα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. τούτῳ γινώσκεται τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου· ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 11.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Γ' ωαύμα.

Ἀγαπητοί. εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Κεφ. δ'. 7.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Γ' ωαύμα.

Ἀγαπητοὶ, ἑαυτοὺς εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν Κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν· τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν Κόσ-

Κεφ. ε'. 1.

μον

Κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὸν Λιτὸν ψάλλομεν ἓν. Ἰδιόμελα, ἦχος, α. Γόρμαυ.

Ποταμοὶ Θεολογίας, ἐκ τῆς τιμίας σου σώματος αὐέβλυσας Ἀπόστολε. ὄθεν ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον. ἣν σὺν μοῦ αἴτησαι, Ἰωάννη Θεολόγε, σκεπασθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀμβρέα Πυρᾶ.

Ὁ φυτὸν τῆς ἀμοιρίας, τὸ μύρον τῆς ἀνωδίας πάλιν αὐέτηλεν ἡμῖν, εἰς τὸν παρόντα Ἑορτὸν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Δεσποτικοῦ, καὶ ἐπομβρήσας τῷ Κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε. ὁ τὸν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἴτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε. σοὶ ὡς Παρθένῳ, τὸν Παρθένον καὶ Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρούμενος, καὶ ταύτην ἐφύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐκ τῆς ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγας βοῶν. τὸν προαιώνιον Λόγον, ὃν ἀρχὴ ὑπάρχειν πρὸς Θεὸν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπίστηθι Χριστῷ καὶ φίλε γνήσιε. καὶ τῆς Ἐφέσου καὶ τῆς Πάτμου, τὸ σκέπασμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἱθητῆς καὶ μοναῖς, λυτρωθῆναι λαὸν τὸν τὴν μνήμην σου, ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος, β. Θεοφάνους.

Ἣν ἐκ Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν Πνευματικὸν στρατηγὸν, τὸν τὴν Οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς ἐκ ἀφιστάμενον. ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότου δόξαν ἔλαβεν, ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς αἴτησαι, φίλε μυστικὲ, Χριστῷ ἐπίστηθι, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, δ. Βυζαντίου.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου ἠγαπημένε Μαθητὰ, ἐκεῖθεν ἔγνως τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν Οὐρανίαν πᾶσιν ἐβρόντησας φωνὴν, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος, Υἱὸς ἐν ὑψίστοις ἐκ τῶν Χερουβίμ. τὸν πρωτόπλαστον ἀνακαλέσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε παναμώμητε, καὶ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἐφώτισε, πάντα τὸν Κόσμον Θεότητι, ῥυσάμενος, εἰδωλομανίας, καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς ἀρετὰς σωταγώγησε τὸ ἀνθρώπινον. Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν, ὃ. ἓν. Προσόμοια, ἦχος, δ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου.

Ὃν τῷ Ὑψίστῳ Υἱὸν θεολογήσας, Πατρὶ σωταίδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλακτον, καὶ χαρακτῆρα, τῆς ὑποστάσεως τοῦ Γενήτορος, ἀληθῶς ἐκλάμψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον. πάντων αἰώνων, ἠγαπημένε σὺ ἀνεκήρυξας. τὸν τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Οὗ Παράκλητος τὸ φῶς ἐνδεδεγμένος. ὃν καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προϊόντα μενον, διὰ Υἱοῦ δὲ, τὴν ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σωτῆρα καὶ ὁμοούσιον, ὄντα Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ θείῳ Λόγῳ, ἠγαπημένε πᾶσιν ἐκήρυξας. ὅθεν σὺν ὕμνοις, σε γεραίρομεν, ὡς τῆς Πίστεως θεῖον θεμέλιον ἀνάλωτον τηρεῖ, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Εἰς τὸν, ὃ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὡς ὑψηλὴς ἐπιβὰς Θεολογίας, ἐμυήθης ἄρρητα Θεοῦ μυστήρια· μίαν Οὐσίαν Θεό-

Θεότητος, Σ μίαν Δόξαν, ἐ Βασιλείαν καὶ Κυριότητα, βισὶν ὑποσάσεσι διαιρουμένῳ ἀεὶ, ἀσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἑνουμένῳ, ἐν ἀσυγχύτῳ θείᾳ ἑνότητι. ὅτω δοξάζων ἀνεκήρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστον, ὧν ἱκέτευε σῶσαι, ἐ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, Α. Β. Γ. ωαύμε Μοναχῶ.

Πόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε. ῥῆσ ἀπορρήτων Μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ ἐν ἀρχῇ λῶν φανώσας τοῖς πιστοῖς, ἐ τὸ λόγῳ ἀποβαλὼν, ῥῆσ αἱρετιζόντων ἀπεκρύσω τὰς λόγους, ἐπιστήθιος φανεὶς ἐ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῆσ ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ποιητὴς ἐ Λυτρωτὴς μου ωάντων Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς μήτρας προελθὼν ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώτης καταρᾶς τὸν Ἀδὰμ ἠλάθρωσε. διόσοι ωάντες, ὡς τῆ Θεοῦ Μητρὶ τε ἐ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τῆ Ἀγγέλε, χαῖρε Δέσποινα, προσασία ἐ σκέπη, ἐ σωτηρία ῥῆσ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, Β.

Πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀπολογητὰ δέχεταί σε προσπίπτοντα ὁ ἐπιπεσόντα τῷ σπήθει καταδεξάμενος. ὧν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον μέφος Ἑλλήνων διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, Σ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ἐ μῶ. Θεοτοκίον.

Ἅπαντα ὑπὲρ ἔννοιαν, ωάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῆ ἀχράντου σεσφραγισμένη ἐ παρθενίᾳ φιλαττομένη, Μήτηρ ἐνθέως ἀνύμφευτος, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν ἅγιον Θεὸν τρισ. ἦχ. πλ. Δ.

Τῆ σοφίᾳ τοῦ Λόγου.

Τὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ῥωτα κωφώσας τῆ δυσσεβῶν, ἐ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὦ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας, τοῦ Λόγου τὴν σαρκωσιν, ἐ ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει αὐτοῦ ἐπεσας· ὅθεν ἐξαυτλήσας, τὸ τῆς γνώσεως δῆλον, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Παρὸς τὸν συμμύσταρχον. Γνώμην Ἀποστόλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ ωταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν ἐ Λόγον ἐν σπηλαίῳ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, ἐ ἐν ἀγκάλαις ἔχουσα, τὸν ωάντα συνέχοντα, τὸν φοβοδότην ωάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως. ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε, ἐ πίστει δοξάζουσε, τῆ ῥυσθῆναι ωταισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, Σ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις ωανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Κάθ. καὶ Ὅμοια.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τῷ Σταυρῷ τῷ καλάμῳ ωάντα σαφῶς, τῇ πίστει ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας τὰ Ἔθνη. ἐ γὰρ καθώς σοι ἔφη, Χριστὸς αὐτάδειξαι, ἁλιεῖς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς Εὐσέβειαν. ὅθεν καταπείρας, ἐ τῷ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον ἐ τὴν Ἔφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν ωταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νθυμοῦμαι τὸν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας ἀισχύνης ὁ ταπεινὸς, ἄξια ἐ δέομαι, Θεοτόκε ωανύμνητε, πρὸ τοῦ μυξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με, ἵνα ἀχαρίστως, προκινδυνεύω αὐτοῦ σου, τὴν ἄμετρον διάμιν, καὶ τὴν θείαν αὐτοῦ λῆψιν, Παναγία Θεοτοκε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ὧν αἰτοῦμαί σε δωρήσασθαι μοι, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. ἦχ. πλ. Δ.

Τῆ σοφίᾳ τοῦ Λόγου.

Ἐναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παῤῥησίας τυγχάνων ὡς Μαθητὴς. πυθόμενος

μενος τίς ὄζι, ὁ προδότης σε Κύριε, ἠγαπημένος λίαν, ὑπάρχων Παμάφημε. διὰ τὸ ἄρτι ἔτος, σαφῶς ὑπεδείχθησαι. ὅθεν καὶ ὡς Μύστης γεγονὼς τῆ ἀῤῥήτων, τῷ Λόγῳ τὼ σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πόῤῥατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὼ ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαγγία Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγχώρησόν μοι παράχυσιν, τῶν ἐμῶν τῶν παισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὼ καὶ τὸ σῶμα, μολυσμὸς ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐκείνη τῆ ὥρα, ὠϊκα οἱ Ἄγγελοι, τὼ ψυχώ μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ καὶ προστάτις θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁδηγόν σε.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ ά. Ἀντίφωνον τῆ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ. Εἰς Πᾶσαν τὼν γῶν ἐξῆλθεν. ϛ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγ. Ἐωθιν. ά. Ὁ μ. Δόξα, Ταῖς τῆ Ἀποστόλε, καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκε. ἦχος τὰ, τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος β. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κτ. τὸ μέγα ἔλεός σε.

Θεολόγε, Παρθένε Μαθητὰ ἠγαπημένε τῆ Σωτῆρος. ταῖς ἱκεσίαις σε ἡμᾶς, περίσωζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας. ὅτι σὺ ἐσμὲν ποίμνιον.

Οἱ Καθέδρα, εἰ δὲ τὴ Κυριακὴ, ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ. τῆς Θεοτόκε, εἰς δύο, Σ τῆ Ἀποστόλε, εἰς ά. Οἱ δύο Καθέδρα, καὶ τὰ τεσσάρων. εἰδ' ἔν ὁ παρὼν τῆς Θεοτόκε, εἰς ϛ. ἐ τῆ ἁγίε καὶ τεσσάρων. Καθὼν τῆς Θεοτόκε ἦχος ά. Ἄκρος. Ἀλφάβητος αὐτὸς ῥάψε.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, β. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν βυθῷ κατέῤῥωσε ποτὲ, τὼ Φαραὼ μίτιδα, παῤῥατιαὶ ἡ ὑπέροπλος διώκτης. σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον, ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σὲ ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλων ὡς ἀμώμητον, ὡγνωσμένην Θεός σε ἐκλεξάμενος, σὲ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον, ὅν δυσώπει Παμάκαρε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἁλμικῶς Ἀγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷα περ Βασίλισσα, τῶν ἐκ τῆς σῆς μηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔφηνας. ὃν ἱκέτευε δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Ἐρσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀποπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν Οὐράνιον, ὅλων ἀνεκαίνησας. ἀλλὰ δέομαι τῆ ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχέρσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεομύμφευτε.

Καθὼν τῆ Ἁγίε, ὁ ἦχος. Ἄκρος.

Βρυτῆς τὸν Υἱὸν Χριστοτέρπως αἰνέσω.

Ὠδὴ, ά. ἦχος. Καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀσιλείαν τὴν τῶν Οὐρανῶν, Μάκαρ ἣν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν ἐ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς Οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σε κηρύγματι, καὶ Θεολογίᾳ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαξον.

Ὡμαλαῖον φρόνημα δεικνὺς, παντὼν κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ παρόφε. λογικῶς τε καὶ μουσικῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλωσθέντας ἠλευθέρωσας.

Τὸ ραῦμον γνῶσιν εἰληφὼς, θεολογικώτατα, τὸν τῆ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, ὃν ἀρχὴ ὁ Λόγος ἦν, ἐ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτῆ Γενήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, ἀναγγελιζόμενος ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ναμίδων θείων ὁ χορὸς, ἐν θεασικώτατα, ἐν γωναίσε καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλονὴς ὡραΐζομένην Θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὸ Λόγον ὑπὸρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἕτερος Κανὼν τῆ Ἁγίε, ὁ ἦχος ὁ αὐτός.

Ἕκτιν δέησιν τῷ Θεῷ Μύστη φέρω, ὁ Γωσήφ.

Ὠδὴ, ά. ἦχος π. β.

Ὡς σὺ ἠπείρω παιζάσας.

Γὸς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμὸν, ἐλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὼ Γενήσιμήμιν, τὼ φεκτὼ ἐφάνωσας βοῶν.

βοῶν. Θεολόγε ἐν ἀρχὴ ὁ Λόγος ἰῶ τῷ Θεῷ:

Ἀτακαμπτόμενοι πλήθει τῆ πειρασμῶν, ἐ παθῶν, ἐ θλίψεων, ἐ δεσμῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφύγομεν πρὸς σὲ, Θεολόγε βοηθὸς γενοῦ τοῖς δούλοις σε:

Ἀ τῆ ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφὲ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς τῆ μεσιτείᾳ σε:

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἴτησαι Ἁγνὴ, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ:

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ξηρώθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ χείμαρρος Κύριε, ἧ ἐθρεψάμην ἐργάσασα, Ἐκκλησία τῆ πανσοφίᾳ σε. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὁρέσας με τὸν ἄνθρωπον ἐκ γαστρὸς σου πρόσεισιν, ὁ Ποιητὴς παμάκαρε, ἀφθαρσίας γόλιν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀποπήμασιν:

Πόρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὼ ταπεινωμένου μου ψυχὼ, ἥδονῶν ἀτιμίαις συνθρωπάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ἀῤῥαύματα σθράπασον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε, τὼ ταπεινὼ καρδίαμου, φαρμακὰ θεῖσαν ἰῶ τῆ ὄφεως, δρασικῶς σου φαρμάκῳ περιποίησαι:

Τὰ ἁγίε, ὡσαύτως.

Ῥάδος ἐφαμόρωσας θεολόγῳ γλώττησον, τὸ ὑπὸρ μὲν μυστήριον Γωσὴφ θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου:

Τέλεωσάσε γεγένηται γραμματέως κάλαμος, τῆ Παναγίε Πνεύματος, θεογράφως ἐσημαίνουσα, τὸ σεπτόμυστε ἐ θεῖον Εὐαγγέλιον:

Ὀφίας σὺ τὼ ἄβυσσον, ἀνιμήσω πάνσοφε, ἀπαπεσὼν θεόφρον παῤῥησίᾳ τῆς σοφίας πηγῆ, Σ ταύτης θεοκήρυξ ἐγράμματισας.

Θεοτοκίον.

Ἐν μόνῳ παρθενεύσαν, ἐ μητρὸς σέβουσιν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν Παράμωμε, ἐ κόσμον ῥυομένην τῆς πρεσβείαις σε:

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Οἱ λαμπρῶ ἐ καθαρῶ, ὁμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ ἐμνήσθης παρ' αὐτῆ, τὰ ὑπὸρ λόγον σαφῶς, καὶ τὼ κτίσιν πᾶσαν κατεφώτισας:

Ἐσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας Τρισμάκαρ, τῆ ὀργῆ συνδεσμῶν με τῆ Δεσπότε Σ Θεοῦ. ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος τότε ἐχρημάτισας:

Δόθης πρόμαχος ἡμῖν, ἐ μεσίτης Σ ῥύσης, ἐ πρὸς Κύριον πρέσβις, ἐ θαυμάτων αὐτουργὸς, ἐ ἰαμάτων πηγὴ, Θεολόγε ὅθεν σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Νίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορῥήτως, Θεοτόκε συνέξυλω, αὐτὸ τῷ Σταυρῷ, παρθένῳ τῷ Μαθητῇ ὡς Παρθένον, Κόρῃ σε παρέθετο:

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ὠδὴ, δ'. Τὼ σοφίαμ τῆ Λόγε.

Ἧς σοφίας τῷ σθένει αἰωπεσὼν, ἐ τὼ γνῶσιν τῆ ὄντων καταμαθὼν, εὐθέως ἐβρόντησας, ἐν ἀρχῇ ἰῶ ὁ Λόγος, καλλιγραφήσας πρῶτος, τὼ ἀπαρχὴν Γενήσιν, ἐ προκηρύξας πᾶσι, τῷ Λόγῳ τὼ σάρκωσιν. ὅθεν ἐ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὼ χάριτι τῆ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πόῤῥασι. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆ παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὼ ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λεύσμονα Λόγον ἐ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τῆ παντὸς, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφύγοντας. πειρασμῶν ἐ νόσων, ἐ πάσης κακώσεως, ἐ τῆς αἰωνιζούσης, φλογὸς ἐλευθέρωσον. ὅπως ἀχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σε, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, ἐ τὸ ἄμετρον ἔλεος, ἐ βοῶμέν σοι παντοτε. μὴ ἐλλίπουσα πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς σύμνυσι τὸ κόσμον σε ἀλέσαντες:

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Λύθης, ἐκ Παρθένε, ἀπρέσβις ἐν Ἀγγελος. ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-

κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζωσοι. δόξα σῇ δυνάμει σε Κύριε:~

Ταγόμα μοι, καταμύξεως ὄμβρησον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου κάμωμα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς σφαλόρας ἐπικλύσεις ἀμαρτίας ἔλυσαν.

Ὀμφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς ἀλλ' ἴασαι, Λόγχῃ καὶ τῷ Αἵματι, τῷ σταυρωθέντος Υἱοῦ σε καὶ Θεοῦ ἡμῶν:~

Θεοτοκίον.

Λυτήσασα, δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς με τοῦ καλοῦ ἀπεστέρησε, καὶ τῆς θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴ μου προστάτις Παναμώμητε:~

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ Λόγος σε, Θεολόγον ἀξίως ἀπέδειξε, τὴν αὐτῷ θεότητα, μυσταγωγήσας παρ' αὐτοῦ, καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου, οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπόρρητον:~

Οὗ σὺ θεσμὸν, τὸ παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, μαὸς ἐλευθέρωσας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος σὺ δοξε, τὸ κατοικητήριον, τῆς παναγίας Τριάδος ἐνδοξότατε:~

Γενότητι, τῆς ἀχράντου Παρθένου τετίμησαι, Παρθένε μακάριε, καὶ ἀδελφὸς αὐτὴν δέδειξαι, τῷ ἐκλεξαμένῃ σε, καὶ Μαθητὴν Θεολόγον ἐκτελέσαντος:~

Θεοτοκίον.

Ὡραίωσε, τὴν τῆς Εὔας ἀρχαίαν παράβασιν, σὲ τὴν Παναμώμητον, καὶ Παναγίαν κατοίκησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πεσόντα ὁ Τοκετός:~

Ἄλλος. Χριστός με ἐνέδυσε.

Ταγόσιν ἥρδευσας, τῷ Λόγῳ σύνδοξε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, τὰ θολερὰ, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας δικαίως, διὰ τοῦτο σὲ γεραίρομεν:~

Ἔσχων περίζωσον, καὶ κράτος δέομαι, παρεμένων παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχήν μου παύσοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγοῦσαν σὴ τῇ σκέπῃ σου:~

Ἀοὺς γενόμενος, τῷ θείῳ Πνεύματος, τὰς τῷ θεῷ Ναῷ σου διηνεκῶς, πίστει προσεδρεύοντας, ναὸς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε μεσιτείαις σου:~

Θεοτοκίον.

Ὁ θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν ἁγίαν Παρθένον περιφανῶς, πάντα μακαρίσωμεν, οἱ θεοθετοῦντα δι' αὐτῆς, καὶ δεινῶν ἀπολυτρούμενοι:~

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βυθὸν:~

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐσίτησε Θεοῦ, Σὺ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὸς ὁ Θεός. διὰ σὲ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸ τοῦ ἀρχίφωτον Πατέρα σε, ἐκ μυκτῆρος ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν:~

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν ἀθεΐας με, μυσαρᾶς ἀφοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον:~

Ἐμώσας φρενὶ, ἑαυτὸν ἀνθρώποις Παρθενίαν Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος. ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι:~

Θεοτοκίον.

Ἀμάτων τῶν σῶν, ζωηρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σε, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομήτορ Ἄχραντε:~

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τραφίος μᾶς, Θεολόγε πέφυκας τῇ χάριτι. ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν Ἀρχίφωτον ἐγγύτητι, καὶ σωτόμῳ σοφίᾳ, τῇ πρὸς αὐτὸν θεσμένος:~

Οἰκαθαρῷ, καὶ ἁγίοις χείλεσι θεόπνευστε, καὶ παμάχῳ στόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον, ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πίστεως προτέθεικας:~

Ριφῷ σωοικῷ, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτῆς προβέβλησαι, τὴν Θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν ἐξαψ, ὑπερφυῶς μυούμενος:~

Θεοτοκίον.

Ἡμάρτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σε μὴ μὴ καρίζομεν, διὰ σὲ Παναμώμητε, τὴν καρδιότητα τὴν ἄφρασον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες:~

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Σόρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῇ, τὴν Ἀγιτολὴν τὴν μοναδικὴν, ἀπὸ κηρύττων Ἀποστόλε, Κόσμῳ μετὰ σώματος σὺν δημήσασα καὶ τῆς πολυθείας τὸ σκότος λύσασα

Θεο-

Εὐλογίαις σου ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχήν, Γεροκήρυξ Ἀπόστολε. ὅθεν σοι κραυγάζω τὴν χρυσωθεῖσάν μου, καρδίαν ἁμαρτίαις ὅλην καταρδεύσον:~

Πλήγῃ βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὅλον με ὑγίωσον σοφὲ, ἐπιστασίᾳ σου δέομαι. Σὺ πρὸς τὰς ὁδούς με Θεοῦ κατεύθυνον, ἀεὶ ταῖς ἀνομίαις ἀποπλανώμενον:~

Θεοτοκίον.

Τε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ σὺν Σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενε δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζε, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν:~

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς ἀνομίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Ἡ με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἢ τῷ κειτοῦ τῷ μέλλοντι δέσποινα. ἀλλ' ἀμέμπτως προσβλέψαι με, τὸν Κειτὸν Σὺ Υἱόν σε δυσώπησον:~

Ὀργισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγωσοι, τὴν Μητέρα σου, οἰκτειρον σῶσόν με:~

Θεοτοκίον.

Ἀτακτοίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν Κειτὸν κυήσασα, καὶ Θεὸν τὸν ἁπάντων Παμύμνητε:~

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡσυχὸς ὁ Θεός μου καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελῶς ἀμώμητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Τεφανώσας ἁγίως τὸν βίον σου, οὕτω πεποιθὼς τῆς σοφίας ἀπέπεσας, ᾧπερ τὸ σῆμα Ἐνδοξε, Σὺ τὸ χάρις ἐκεῖθεν ἀμείλκυσας:~

Ἀ μεγάλα καὶ θεῖα πυρσεύματα, τῆς Θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκουμένην Ἐνδοξε, καὶ φωτὶ θρησκεύῳ κατηύγασας:~

Θεοτοκίον.

Τραφὴν ὁ ταμύσας βελήματι, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σὲ Θεομῆ-

Σεπτέμβ.

τορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀμαρτείας ἐπέφαμεν:~

Ἄλλος. Τῇ βίᾳ τοῦ θαλάσσαν.

Πῆρξεν ὡς κάλαμος, ὀξυγράφος ἀληθῶς, ἡ Θεολόγος γλῶττά σου, καλλιγραφοῦσα χρῶσιν ἀληθινὴν, καὶ μόνον καινότατον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν:~

Ἀραμάς προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς παμάκαρστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφυτεύσου Ἐνδοξε, ἀρετῶν ἀκαρπίαν ἀφανθάλλοντα:~

Ἰὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν περιφανῶς ὡμόμασε. μεθ' ἧς δυσώπει θέσει πάντας Υἱοὺς, Θεοῦ παναοίδιμε, χρηματίσαι ποιήσαντας τὰ ἀνάρεστα:~

Θεοτοκίον.

Ἀρκὸς ὁμοιώματι, ἐμωρώθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ Παμάμωμε. ὃν ἐκδυσώπει παύστοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία μεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην:~

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Ἀ μεγαλεία σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, Σὺ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος Σὸς φίλος Χριστοῦ:~

Ὁ Οἶκος.

Ὑπὲρ Οὐρανία ἐκμαθεῖν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ κατάληπτον. ὥσπερ γὰρ ἄρα ἐξαμμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον ἀκέσιμ ὅλως, ὕπως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανῶς. τοσούτοις αὐτὸν σεφανοῖς ὁ Χριστὸς ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν, οὗ τῷ σήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συμεσιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κς'. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, φίλου, ἐπισκηθίου, Παρθένου, ἠγαπημένου, Γωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦ. Παθὼς παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ, Παύτῳ Μαθητὴ ἠγαπημένε πλέον.

Πρόσγε Θεὸν μετέστη Βρομτῆς πάσι ἑκάδι ἕκτη.

Ὁ τέτος ἐν Υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης; ἥτις ἦν Γωσὴφ τοῦ Μνήστορος θυγάτηρ. ὁ δὲ Γωσὴφ τέσσαρας Υἱοὺς ἔσχε, Γάκωβον,

βομ, Συμεὼμ, Γ'άδαμ, ἑ Γ'ωσλῶ, ἑ Θυγατρὸς ρεῖς, τλὼ Ε'θνὴρ, τλὼ Μαρθαμ, ἑ τλὶ Σαλώμλω, ἥτις λῶ γλυκὴ Ζεβεδαίε, Μήτηρ δὲ Γ'ωαμμε. ἐντεῦθεν ὁ Κύριος ἡμῶμ Γ'ησᾶς Χριςὸς, θεῖος λῶ Γ'ωαμμε, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Γ'ωσήφ. ὅτός ἐςιμ ὁ ἐμ τῷ ςήθει τῦ Χριςῦ ἀμαπεσὼμ, ὡς ἀγαπώμλος σφόδρα, ἑ γὰρ ἑ ἐμ τῇ προδοσίᾳ, ἑ ἐμ τῷ ςαυρῷ, αὐτῷ συμπαρλῶ. ὅτε Ϛ τλὼ Θεοτόκομ ἔλαβεν εἰς τὰ ἴδια, ἑ μέχρι τῆς Κοιμήσεως δικόμει. Ϛ μετὰ τλὶ Κοίμησιμ, γενομένωμ κλήρωμ παρὰ τῦ ἁγίωμ Α'ποςόλωμ, πᾶ αὖ ἕκας ος αὐτῦ ἀπέλθῃ ἑ κηρύξῃ, ἑ κλῆρομ λαβὼμ Γ'ωαμμης ἀπελθεῖμ εἰς Α'σίαμ, ἑ δυσχφαμίας ἕνεκα τύτῳ, προέγμω κατὰ θάλασσαμ περαθῶαι, ὃ ἑ προέπε τῷ Μαθητῇ Προχόρῳ. ἑ δὴ τεσσαράκομτα ἡμέρας ἑ τεσσαράκομτα μύκτας ποιήσας ἐμ τῇ θαλάσσῃ, περιφερόμλος ὑπὸ τῆς βίας τῦ κυμάτως, διὰ τὸ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ κλήρῳ Ϛ μὴ ἐλπίσαι ἐπὶ Κύριομ, ἐμ τόπῳ τιμὶ Μαρμαρέομτι καλουμένῳ τῆς Α'σίας ὑπεδόθη, ἔνθα τῷ Προχόρῳ περιτυγχάνει, κιμδύνοις κἀκείνῳ περιπεσόμτι, Ϛ μόλις εἰς Σελάκειαν διασωθέντι. ἐμ ᾗ μετὰ τὸμ θαλάσσιομ κλύδωνα, καὶ ὁ τῦ πειρασμῦ σωλύτησε τῷ Προχόρῳ, τῦ ἐκεῖσε αὐθρώπως βαρύτατα προσφερομένως αὐτῷ, ἑ ἐπὶ ῥ γείαις διαβαλόμτως. πρὸς δὲ ἑ τὸμ Γ'ωμλω χρυσίωμ ἐκ τοῦ πλοίου κεκλοφέναι λεγόμτως, Ϛ φυγῇ χρήσαθαι, ὧμ τὰς χεῖρας ἂν ἀμογητὶ διαδρᾶς, τὸμ προδεδηλωμένομ τόπομ κατέλαβεν. Εἰς Ε'φεσομ δὲ γενόμλος τλὼ πόλιμ, Ρ'ωμαῖα αὐτοῖς σωματᾷ, ἥτις λῶ μηκάθεῖσα Πριβάτῳ, γυνὴ διαβεβομημένη καὶ μέχρι Ρ'ώμης ἐπὶ κακίᾳ. αὖτη ὧμ τύτας μιαθωσαμένη, τῷ λαῷ κατλωάγκασεν ἐκδλάψαι, ὧμ ὥ ἑ ἀπείρως τῷ Α'ποςόλῳ διατεθέντος, κακῶς τύτοις ἐχρῆτο, ὥςτε Ϛ εἰς δηλικλὼ τάξιμ ἀμφοτέρας τύτας ἐπεμεγκεῖμ. Ϛ τὸμ μὴ Γ'ωαμμλω, ἐγκαύσλω εἶναι, τὸμ δὲ Πρόχορομ, Ε'πιχύτλω διὰ πάσης αὐτῦ τῆς ζωῆς. ἐμώκει δὲ καὶ τῷ λαῷ τύτῳ δαίμωμ τίς ἄγριος, ὃς ῥίτομ τῷ ὠμαυτῷ ἔπμιγον ἔνδομ μεα-

μίσκομ, ἢ μεαμίδα. διὰ γὸ τὸ εὔηχομ τῦ λαῦ, ποιητικας ἀφορμας ὁ Σαταμᾶς ἐπεμόησεν. λίκα γὰρ ἐκτίζετο, διορυττομένῳ τῦ θεμελίῳ, μεαμίσκομ ἑ μεάμιδα τύτῳ ὑμέβαλομ, κἀμτεῦθεν ἡ τοιαύτη μιαιφομία ἤρξατο γίμεθαι. μετὰ δὲ ῥᾳεῖς μλῶας εἰσελθὼμ Δόμμος ὁ Υἱὸς Διοσκορίδος ἐμ τῷ τοιύτῳ λαῷ, ἀπεπμίγη παρὰ τῦ δαίμομος, ἑ δὴ πεύθης πολλῦ τῆ Ρ'ωμαΐκῃ γενομένης, χωρὸμ ἐγένετο τῦτο τῇ Ε'φεσίωμ πόλει, Ϛ αὐτῷ τῷ πατρὶ Διοσκορίδῃ, ὃς τῇ ἀκοῇ ταύτῃ ὑπὸ λύπης καταποθεὶς, ἀπέψυξε καὶ αὐτός. πολλὰ οὖμ τῆς Ρ'ωμαΐκης καθικετδύσης τλὶ Α'ρτέμιμ αμαςλῶαι τὸμ Δόμμομ, Ϛ τὰς σαρκας κατατεμύσης, οὐδὲν πλέομ λῦσαι. τῦ δὲ Γ'ωαμμε πωθαμομένης τὸμ Πρόχορομ τί τὸ συμβαμ; ἰδῦσα ἡ Ρ'ωμαΐκα τύτους κοιμολογημένους, κρατήσασα τὸμ Γ'ωαμμλω, ἔβλιβεν ἰσχυρῶς, ἑ ἄλλα μλὼ πολλὰ λέγυσα, ἑ συκοφαμτῆσα αὐτὸμ μάγομ εἶναι. τελδταῖομ δὲ, ὡς ἐ μὴ τὸμ Δόμμομ αμαςήσῃ, τλὶ ψυχλὶ αὐτῦ χωρίσαι τῦ σώματος. τῦ δὲ Α'ποςόλῳ ἀξαμένου, καὶ αμαςήσαμτος τὸμ παῖδα, ᾔξέςη τὸ Πνεῦμα Ρ'ωμαΐκης, Ϛ Θεὸμ ἢ Θεοῦ Υἱὸμ τοῦτομ κατήγγειλε. προσέτι ἑ ἐπίςαυσε τῷ Χριςῷ, πολλὰ πρότερομ ὁμολογησαμένῃ τῷ Γ'ωαμμε. αμαςήσαντος δὲ καὶ τὸμ Διοσκορίδλω, ἐπίςαυσε καὶ αὐτὸς μετὰ τῦ Υἱῦ Δόμμε, Ϛ παύτων ὁμολογήσαντο, Ϛ ἐβαπτίσθησαν, Διοσκορίδης ἑ Δόμμος ἑ Ρ'ωμαῖνα. διαῤῥηξάσης δὲ τῆς Ρ'ωμαΐκης Ϛ τλὼ ὠμλὼ τῆς δολείας, ἀπεδίωξεν ὁ Γ'ωαμμης καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πομηρὸμ ἀπὸ τῦ λαῦ. ἑρτῆς δὲ τῇ Α'ρτέμιδι ἀγομένης τοῖς Ε'φεσίοις, ἀμελθὼμ ὁ Α'ποςόλος, ἔςη ἐπὶ τόπε ὑψηλῦ, ἔνθα λῶ τὸ μιαρώτατομ ἄγαλμα. οἱ δὲ ὄχλοι θυμοῦ ἐπὶ τύτῳ πλησθέντες, λίθυς κατὰ τῦ Γ'ωαμμε ἔβαλλομ. οἱ δὲ λίθοι μὴ τύτε τὸ παράπαν ἁψάμενοι, τὸ ἄγαλμα μᾶλλομ συμέτειψαμ εἰς λεπτά. πολλὰ δὲ αὐτοῖς περὶ Πίςεως διαλεχθέντος τῦ Α'ποςόλε, ἔτοι ἀγαμακτήσαντες, πάλιμ λίθυς ἔβαλλομ ἐπ' αὐτόμ. ἀλλ' ὐδεὶς τῇ λίθῳ ἔπληξε τοῦτομ, ἀλλὰ αμακάμπτομτες,

τὺς

τὺς βάλλομτας ἔβαλλομ ἑ κατέτεμμομ, ἑ τὰς ςολὰς αὐτῦ θεία ῥοπῇ διῤῥήγνυομ. ἀξαμένυ δὲ τῦ Α'ποςόλε, βρασμὸς μέγας γέγομε τῆς γῆς, ἑ ἔπεσομ ἐπὶ τλὼ γλῶ ἐκ τῦ πλήθυς, ἀνδρὰς ὡσεὶ διακόσιοι, ἑ ἀπέθαμομ. οἱ δὲ λοιποὶ, μόλις τῦ φόβυ ἐκμήναμτες, ἐδέομτο ἐλέυς τυχεῖμ. ῥόμος γὰρ ἑ κλόμος ἐπῆλθεν αὐτοῖς. ἅμα δὲ αμαςλῶαι Ϛ τὺς τεθμεῶτας. ἑ δὴ προσάξαμένυ, ἑ παύτας αμαςήσαντος, βρασμῦ Ϛ αὖθις γενομένου, προσέπεσομ τῷ Γ'ωαμμη, ἑ ἐβαπτίθησαμ ἅπαμτες. Ε'πισᾶς δὲ ἐμ τιμὶ τόπῳ, καλυμμένῳ Τύχη, ἰάσατο παράλυτομ, ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατακείμλομ. ὃς Ϛ ἀμέςη, δοξάζωμ τὸμ Θεόμ. πολλῶμ δὲ ἑ ἑτόρων γενομένων σημείων ὑπὸ Γ'ωαμμε, ἑ τῆς φήμης τῦ θαυμάτων πανταχῦ διαφερέσης, ἰδὼμ ὁ Δαίμωμ ὁ παραμένων τῷ μαῷ τῆς Α'ρτέμιδος, παύτα τὰ ὑπὸ αὐτοῦ γενόμλμα, ἑ γνὺς ὡς μέλλει ἑ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἀπελαύνεσθαι, ᾠήμα ςρατιωτικὸμ ὑποδὺς, ὡς δῆθεν ταξεώτης, ἑ χάρτας ἐπιφερόμλος, ἐκάθητο κλαίων ἐμ τιμὶ τόπῳ, ἑ λέγων. δύο μάγυς παρὰ τῆς ἐξυσίας αὐτῷ πιςαθέντας, διαδραμαῖ. διὸ ἑ κιμδυνάνειμ μέχρι ἑ αὐτῆς τῆς ζωῆς. ὑπεδείκνυε δὲ πρὸς ὃς ἔλεγε, Ϛ χρυσίς ἀμοδεσμὸς, ἑ τύτυς δώσειμ ὑπισχνεῖτο, εἰ τὺς Μάγυς ἀνέλωσι. τῆς δὲ πόλεως ἕνεκα τύτῳ σειαθείσης, ἐκιμήθησαν ὄχλοι πολλοὶ κατὰ τῆς οἰκίας Διοσκορίδυς, ἀπελθύμτες κατακαῦσαι αὐτὸμ μετὰ τῆς οἰκίας, εἰ μὴ δώη τὺς Μάγυς. τῦ δὲ Διοσκορίδυς μᾶλλομ ἑλομένυ καταφλεχθῆναι, ἢ τὺς ζητμένυς ἐκδῦναι. ἐπιγνὺς ὁ Γ'ωαμμης τῷ Πμεύματι, ὡς ἡ συςροφὴ τῦ λαῦ εἰς ἀγαθὸμ ἄγει τὺς πλείυς αὐτῦ, παραδίδωσιμ ἑαυτὸμ μετὰ τῦ Προχόρυ τῷ λαῷ. ἀπαγόμενοι δὲ παρὰ τῦ ὄχλυ, ἐπέςησαμ τῷ μαῷ τῆς Α'ρτέμιδος, καὶ προσηύξαντο πρὸς τὸμ Θεόμ, τὸ μλὼ ἱερὸμ καταπεσεῖμ, μηδεμία δὲ τῦ παρόμτως βλαβῆναι. ἑ δὴ τύτε καταπίπτομτος, ὁ Α'ποςόλος εἶπε πρὸς τὸμ παραμένομτα αὐτῷ δαίμομα, σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ δαίμομι, πόσομ χρόμομ ἔχεις οἰκῶμ ἐμ θάδε, καὶ εἰ σὺ τὺς ταξεώτας

τύτους καὶ τὸμ ὄχλομ αὐτὸμ ᾔξήγειρας καθ' ἡμῶμ; ὁμολόγησομ. ὁ δὲ δαίμωμ ἀμέκραξε λέγων. χρόμους μλὺ οἰκῶ ἐμ ταῦθα, διακοσίυς τεσσαράκομτα ἑμμέα. παύτας δὲ τύτους, ἐγὼ ᾔξήγειρα καθ' ὑμῶμ. εἶπεν ὖμ αὐτῷ ὁ Γ'ωαμμης. παραγγέλλωσοι ἐμ τῷ ὀμόματι Γ'ησῦ Χριςῦ τῦ Ναζωραίου, μηκέτι οἰκεῖσαι ἐμ τῷ δε τῷ τόπῳ. καὶ ᾔξῆλθεν ὁ δαίμωμ αὐθέως ἀπὸ τῆς πόλεως. ἔλαβεν ὖμ παύτας θάμβος καὶ ἔκςασις, Ϛ οἱ πλείυς αὐτῦ ἐπίςευσαμ τῷ Κυρίῳ. Ϛ ἑτόρων δὲ πολλῶμ σημείων καὶ τεράτων γενομένων διὰ τῦ τῦ Α'ποςόλυ χειρῶμ, καὶ πλήθυς πολλῦ προσελθόμτος τῇ Πίςει, αμιωέχθη τῷ τότε κρατυῦμτι τὰ περὶ τύτυ. ὡς ὅτι μαγικαῖς τισι τῦ λεγομένῳ Χριςιαμῶμ παραδόσεσιμ ὑπαχθέντες οἱ ὄχλοι, ἀθετυῦσι τὺς μόμους τῶμ Βασιλέωμ, καὶ τὸ τῦ Θεῶμ σέβας καταφρομῦσιμ, ὡς καὶ τὰ κράτιςα τῶμ παρ' αὐτοῖς ἱόρῶμ ἐπ' ἐδάφους καταπεσεῖμ. διὸ Ϛ ἐμ Πάτμῳ τῇ Νήσῳ ὑποφόριοι γίμομται. ὤφθη δὲ ὁ Κύριος ὅμαρ τῷ Γ'ωαμμη τὰ περὶ τύτυ δηλώσας, ὅτι δεῖ αὐτὸμ πολλὰ πειραθῆναι, καὶ ἐμ Νήσῳ τιμὶ, ἣ καλεῖται Πάτμος, ᾔξοριαθῆναι, ἥτις πολλὴ αὐτῦ χρείαμ ἔχει. πλέωμ δὲ μετὰ τῶμ Προτεκτόρωμ εἰς τὸμ τῆς ὑποφορίας τόπομ, τιμὰ τῦ ςρατιωτῶμ ἐμ τῇ θαλάσσῃ ἀποπμιγέντα αὐέςησε, πολλὰ παρ' αὐτῶμ εἰς τῦτο δυσωπηθείς. ἀλλὰ καὶ τὸμ ἐσύςρομ αὐτοῖς ἐπεγερθέντα λαίλαπα καὶ σφοδρότατομ τῆς θαλάσσης κλύδωνα, εἰς γαλήνην μετεποιήσατο, καὶ ἕνα τῶμ Προτεκτόρωμ δεισιτερίᾳ συχεθέντα, καὶ ἤδη τὰ ἔσχατα πνέοντα, ἰάσατο, καὶ εἰς παντελῆ ὑγείαν κατέςησεν. ἕνεκα τύτῳ ὖμ ἐβαπτίσθησαμ ἅπαντες. ὁ δὲ Γ'ωαμμης ἑκουσίως τῇ Πάτμῳ Νήσῳ ὑποφόριος ἀπωθεὶς, τὸμ Υἱὸμ τῦ Μύρωμος Α'πολλωνίδλω, ἀπαλλάττει τῦ ἐμοικοῦμτος αὐτῷ δαίμομος, καὶ αὐτίκα πᾶσα ἡ τῦ Μύρωμος οἰκία πιςάνει Χριςῷ, καὶ βαπτίζεται. ὕςερομ δὲ καὶ Λαυρέντιος ὁ τῆς τύτυ θυγατρὸς Χρυσίππης ἀνὴρ, μεγάλα παρὰ τῇ Νήσῳ δυνάμε-

μος. Κυρὼν δέ τις οἰκῶν ἐν ταύτῃ, εἰς ἄκρον τὸν μάγον τέχνην ἐξησκηκὼς, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν δαιμόνων ἐνέργειαν ἐν ἑαυτῷ περιφέρων. ὃς τῷ πλήθει τῶν φαντασιῶν ὅτω παρὰ τοῖς ἄφροσιν ἐθαυμάσθη, ὡς καὶ Θεὸς νομίζεσθαι παρ' αὐτοῖς. τὸ μὲν οὖν τῇ διδασκαλίᾳ πεπαῤῥησιασμένον τῷ Ἰωάννῃ ἐδόκει τὰ οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ περὶ τούτου πρὸς τὸν Κυρῶνα ἀναφέρουσι, ταῖς οἰκείαις κακοτεχνίαις χρήσασθαι κατ' αὐτοῦ ἀξιοῦντα. ὁ δὲ μὴ ἀνεχόμενος εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι, ἐν γὰρ ἐτύγχανεν ἐν ὀρήμοις ἀβάτοις ἔχων τὴν διαιταν. Ἄγγελον πέμψαι ὑπισχνεῖται πονηρὸν κατὰ τὴν οἰκίαν Μύρωνος, τὴν ψυχὴν παραληψόμενον Ἰωάννου. τῇ μὲν ἐπιούσῃ, ὃν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀποστέλλει πρὸς Ἰωάννην, ἐπισκήψας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀγαγεῖν. ἀπελθὼν δὲ ὁ δαίμων εἰς τὸν οἶκον Μύρωνος, ἔστη ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ὁ Ἰωάννης. ὃς περὶ τὸν δαίμονος ἐγνωκὼς, μὴ πραιτόριον προελθεῖν ἐγκελεύεται. ἀλλ' ἐκεῖσε ἑστάναι μέχρις ἂν τὴν αἰτίαν ἐξείπῃ, δι' ἣν παρέστι. τὸ δὲ Πνεῦμα εἶπεν. οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἦλθον πρὸς Κυρῶνα. πολλὰ κακὰ εἶπον αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν κατασκάψαι σοι θάνατον, καὶ αὐτὸς οὐκ ἠθέλετο. λέγων, ὅτι πολλὰ ἔτη ἔχω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ καταλύω ἑαυτὸν τοῦ εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν πόλιν, διὰ μικρὸν ἄνδρα τετραγωνισμένον. ἀλλ' ὑποστρέψατε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ἄξιον ἀποστελῶ Ἄγγελον, καὶ παραλήψεται αὐτοῦ τὴν ψυχήν. καὶ ἄξει αὐτὴν πρός με, καὶ παραδώσω αὐτὴν εἰς κρίσιν. εἶπε δὲ Ἰωάννης. ἀπεστάλης ποτὲ παρ' αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπήνεγκας αὐτῷ; εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα. ἀπεστάλην, καὶ ἀπέτεινα, ψυχὴν δὲ οὐ κατήνεγκα. καὶ ὁ Ἰωάννης. τίνος χάριν πέπεισθε αὐτῷ; καὶ εἶπε τὸ Πνεῦμα. πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Σατανᾶ ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ συντάξεις ἔχει μετὰ πάντων τῶν ἀρχόντων, καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀκούει ἡμῶν ὁ Κυρὼν, καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάννης. ἄκου-

σον Πνεῦμα πονηρὸν, κελεύει σοι ὁ Ἀπόστολος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης, μηκέτι εἰς ἐπιβουλὴν κινηθῆναι ἀνθρώπου, μὴ δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἀπελθεῖν ἔτι. ἀλλ' ἔξω τῆς Νήσου ταύτης ἀπελθεῖν, καὶ πελάζεσθαι, καὶ μηδαμοῦ τόπον ἔχειν. καὶ ἀθέως τὸ Πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐξῆλθε τῆς Νήσου. ἰδὼν δὲ ὁ Κυρὼν, ὅτι ἀδαμῶς τὸ Πνεῦμα ὑπέστρεψε, καὶ ἕτερον ἀπέστειλεν. ὃ τῷ προτέρῳ τὰ αὐτὰ πεπομβότος, ἕτερα δύο Πνεύματα ἐκ τῶν ἀρχόντων ἀπέστειλεν. ἐν εἰσελθεῖν πρὸς Ἰωάννην, τὸ δ' ἕτερον ἔξω ἑστηκὸς, ἀγαγεῖν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ εἰσελθόντος, καὶ τὰ ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτοῦ πεπομβότος, τὸ ἕτερον ἐξελθὸν, τῷ Κύρωνι τὰ πεπραγμένα ἀπήγγειλεν. καὶ τούτοις ὁ Κυρὼν θυμοῦ πληθείς, ἅπαντα τὰ πλήθη τῶν δαιμόνων παραλαβὼν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ πόλει. ἤχησε δὲ ἡ πόλις ἰδοῦσα τὸν Κυρῶνα, καὶ πάντα αὐτὸν προσεκύνουν. διδάσκοντα δὲ τὸν Ἰωάννην καταλαβὼν, ἐπλήσθη θυμοῦ πολλοῦ, καὶ φησὶ πρὸς τὸν λαόν. ἄνδρες τυφλοὶ καὶ πεπλανημένοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἀκούσατε, εἰ δίκαιός ἐστιν ὁ Ἰωάννης, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ λαλούμενα ἀληθῆ, θεραπεύσει ἐμέ τε καὶ ὑμᾶς διὰ τὸν λόγον, ὃν λέξω πρὸς αὐτὸν, καὶ πιστεύσω κἀγὼ τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ Κυρὼν μεμίσκε τινὸς, εἶπεν αὐτῷ. μεμίσκε, ζῇ ὁ Πατήρσης; ὁ δὲ εἶπε, τέθνηκεν. ὁ Κυρὼν εἶπε, ποίῳ θανάτῳ; ὁ δὲ εἶπε. μαντικὸς ὑπῆρχε, καὶ τῶν πλοίων σωτειβόντος ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὕδασιν. ὁ δὲ Κυρὼν εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην. ἰδὲ δεῖξον, εἰ ἀληθῆ λέγεις, καὶ ἀνάγαγον τὸν Πατέρα τοῦ παιδὸς ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ παράσχησον αὐτὸν τῷ παιδὶ, καὶ πᾶσιν ἡμῖν ζῶντα. εἶπεν ὁ Ἰωάννης, οὐκ ἀπέστειλέ με ὁ Χριστὸς νεκροὺς ἐγείρειν, ἀλλὰ πεπλανημένους ἀνθρώπους διδάσκειν. εἶπε δὲ ὁ Κυρὼν πρὸς πάντα τὸν παρεστῶτα λαόν. κἂν ἄρτι τις ἴδητε, ἄνδρες οἱ τὴν Χώραν κατοικοῦντες, ὅτι πλάνος ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, καὶ πλανᾷ ὑμᾶς διὰ μαγικῶν ἐμπαιγμάτων. κρατήσατε αὐτοῦ,

τὸν,

τὸν, ἕως ἂν ἀγάγω τὸν Πατέρα τῶν παιδὸς, Ὃ παρασήσω αὐτὸν ὑμῖν ζῶντα, καὶ ἐκράτησαν τὸν Ἰωάννην. καὶ διαπετάσας ὁ Κύων τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κράσας αὐτὰς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, κτύπα μεγάλα γεγονότος ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ παντων φοβηθέντων, ἐξ ὀφθαλμῶν παντων ἀφανὴς ἐγένετο. ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν ἅπαντα λέγοντα, μέγας ἐ Κύων, καὶ ὄκ ἔστι πλὴν σου. καὶ ἐξαίφνης ἀνέβη ὁ Κύων ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχων ὡς ἔλεγε τὸν Πατέρα τῶν παιδὸς, καὶ ἐξέσησαν ἅπαντα. εἶπε δὲ πρὸς τὸν παῖδα, ἔτος ἐστὶν ὁ Πατήρσα; καὶ εἶπεν ὁ παῖς, ναὶ Κύριε. καὶ προσεκύνησαν ἅπαντα τὸν Κύωπα. ζητήσων δὲ τὸν Ἰωάννην ἀποκτεῖναι, ὄκ ἀφῆκεν ὁ Κύων λέγων, ὡς ὅταν ὄψεται τάτων μείζονα, τότε πληρωθήσεται κακῶν. ἤρετο δέ τινα τὴν περιεστώτων. ἔχεις Υἱόν; ὁ δὲ, εἶχον εἶπεν, ἐφονεύθη δὲ παράτιμος δι' ἐπιβουλῆς. Κύων δὲ, κἀκεῖνον ἀποκατασῆσαι ζῶντα τῷ πατρὶ ἐπηγγείλατο. μέγα τοίνυν βοήσας, ἐξ ὀνόματος ἅμα τότε πεφονευκότα καὶ τὸν πεφονευμένον ἐκάλει. οἱ δὲ, παραυτίκα ἔδοξαν παρασῶναι, καὶ εἶπεν ὁ Κύων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός σου, Ὃ οὗτος ἐστὶν, ὁ ἀποκτείνας αὐτόν; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, ναὶ Κύριε. ὁ Κύων πρὸς τὸν Ἰωάννην ὡς δὴθεν τὰς ἐκείνου φαντασίας θαυμάζοντα, τί θαυμάζεις σὺν τούτοις φησίν; ὁ δὲ, οὐ θαυμάζω εἶπεν, ἐλεῶ δὲ μᾶλλον τὰς ὑπὸ σοῦ ἀπολυμένας ψυχάς. τῷ δὲ, καὶ σὺν πλέον τοῖς τελουμένοις ἐκφήσειν ὑποσχομένου, προσαπειλησαμένου δὲ καὶ ἕκατον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἀφαιρήσειν. ταχύ σε τὰ σημεῖα λυθήσονται φησὶν ὁ Ἀπόστολος. ὅπερ οἱ ὄχλοι ἀκούσαντα, ὁρμήσαντα κατὰ τοῦ Ἰωάννου, οὕτως αὐτὸν διεσπάραξαν, ὡς μεκροῦ μηδὲν ἄμεινον διακεῖσθαι. δόξαν δὲ πᾶσι καὶ αὐτῷ τῷ Κύωπι θαφεῖν τὸν Ἀπόστολον, οὐδὲ ταφῆς ἄξιος αὐτοῖς ἐκρίθη. ἀλλ' ἐπισκήψει Κύωπος, ἄταφον τοῦτον ἐᾶσιν, ὥστε βορὰν θηρσὶ γενέσθαι καὶ πετεινοῖς. Α'

μαχωροῦσι τοίνυν ἕκαστος οἰκαδε ἡδόμενοι τῇ ἀπαλλαγῇ τῶ Ἰωάννου, καὶ ἅμα τὸν μισαρὸν ἐκθειάζοντες Κύωπα. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῷ Κύωπι ἀκουσθὲν τὸν Ἰωάννην ἐν τόπῳ τινὶ Λίθε βολῆ καλουμένῳ διδάσκειν, τὸν δαίμονα δι' ὃ τὰς μεκρομαντείας ἐποίει προσκαλεσάμενος, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν, λέγει πρὸς Ἰωάννην. βουλόμενός σοι περιστοράν αἰχμὴν περιβαλεῖν, πάντα χάριν ἔασά σε τέως ζῆν. ἀλλὰ δεῦρο σὺν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ ὄψει τὴν δυναμίν μου καὶ ἐμφανίσῃ. ἦσαν δὲ Ὃ οἱ φρὲς δαίμονες οἱ νομισθέντες ἀπὸ τῶν μεκρῶν ἐγηγέρθαι, ἀκολουθοῦντες αὐτῷ. Ὃ δὴ κράσας κτύπῳ μεγάλῳ τὰς χεῖρας, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὀφθαλμῶν ἁπάντων ἐξαίφνης γενόμενος. οἱ δὲ ὄχλοι ἐβόησαν. μέγας ἐ Κύων, καὶ ὄκ ἔστι πλὴν σου. Ὁ δὲ Ἰωάννης παραγγείλας τοῖς δαίμοσι τοῖς δὴθεν ἐκ μεκρῶν ἀναστάσι μὴ ἀναχωρεῖν, ἤυξατο πρὸς τὸν Θεὸν, μὴ καταλεχθῆναι σὺν τοῖς ζῶσι τὸν Κύωπα. παραχρῆμα δὲ, ἦχος ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ. ἐ εἰληθέντος τοῦ ὕδατος σὺθα ἔβαλεν ἑαυτὸν ὁ Κύων, οὐκ ἔτι ἐξῆλθεν. οἱ δὲ δαίμονες οἱ δοκοῦντες ἐκ μεκρῶν ἐγηγέρθαι, παραγγείλαντος Ἰωάννου ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου ἐξελθεῖν τῆς Νήσου ταύτης, ἄφαντοι γεγόνασι. τοῦ δὲ λαοῦ προσδοκῶντος τὸν Κύωπα ἓξ ἡμέρας καὶ ἓξ νύκτας ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀπὸ τῆς ἀστίας ἐ τῆς φωνῆς ἐ καύσωνος, οἱ πλείονες αὐτῆς λιποθυμήσαντες, ἄφωνοι ἔκειντο. ἐξ ὧν Ὃ τρία παιδία ἀπέθανον, ὅς ὁ Ἰωάννης οἰκτείρας καὶ ἐπάξαμενος τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ πολλὰ περὶ Πίστεως τούτοις διαλεχθεὶς, καὶ τοὺς θανόντας παῖδας ἀνέστησε. πάντες τοίνυν ὁμοθυμαδὸν τῷ Χριστῷ προσελθόντες, τὸ σωτήριον ἐδέξαντο Βάπτισμα, τοῦ Κύωπος ἐν τῷ βυθῷ καταπομπισθέντος τῆς θαλάσσης ἀθλίως ὡς ὁ πάλαι Φαραώ. Γαμὶ δέ τις ἰῶ ἐν τῇ Νήσῳ τὴν κλῆσιν Προλιανὴ, ταύτῃ Υἱὸς ὑπῆρχεν ὀνόματι

τίας μὴ τὴν ὄψιν, γυμνὸς δὲ τὰς χόπας, Σωσίπατρος τῷ μεμίσκῳ ἡ κλῆσις. τότε διὰ τὸ τῆς ὄψεως ἀπρεπὲς, βαβαὶ, μέχρι καὶ τίμων ἡ κακία πρόεισιν; εἰς ἀτόπους ἔρωτας κινηθεῖσα ἡ Μήτηρ, ἐπεὶ πρὸς ἀ καταπείθει τοῦτον ὃν εἶχε πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπὸν, πρὸς διαβολὰς ἐράπτη Σ συκοφαντίας, ταῦτα τοῦτον κατηγορῆσα πρὸς τὸν Ἀμθύπατον. μέλλοντος τοίνυν τοῦ Σωσιπάτρου, αἰεικέσιοις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις, Σ τοῦ Ἀποστόλου βοηθοῦντος αὐτῷ, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἀμθυπάτου, τὸ αὐτὸ Σ τῆς Προκλιανῆς πεπονθυίας, πρότερον τῆς γῆς δεινῶς ἐν βρυγμῷ κινηθείσης. τοῦ δὲ Ἀμθυπάτου καὶ τῆς Προκλιανῆς μεταμεμοσυνῶν, αὖθις τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ ἡ γῆ ἐστηρίχθη, καὶ ἀμφότεροι ἰάθησαν, καὶ τῷ Χριστῷ προσῆλθον. παντὸς δὲ τοῦ τὴν Νῆσον οἰκούντων πειθωνίου τῷ Εὐαγγελικῷ κηρύγματι γενομένου, Σ τῷ Χριστῷ διὰ τῆς Πίστεως προσελθόντων, ὡς μηδένα χεδὸν ἀπολειφθῆναι, κοινὴ παρὰ πάντων πρὸς τὸν Ἀπόστολον παράκλησις γίνεται, ἐγγράφως τοῦτοις ἅπαν ἐκθέσθαι τὸ σωτήριον κήρυγμα. ὧν τὸν πόθον ἀποδεξάμενος, πείθεται τῇ αὐτῶν παρακλήσει, καὶ εἴς τι μετὰ τοῦ μαθητοῦ Προχόρου ὄρος γενόμενος, τρεῖς ἡμέρας διῆγεν ἐν αὐτῷ ἄσιτος, δεόμενος τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου. ἐν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀγρυπνίας γενομένης μεγάλης Σ βροντῆς, ὥστε σαλεύθηναι τὸ ὄρος, ἔπεσεν ὁ Πρόχορος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γέγονεν ὡσεὶ νεκρός. ὁ δὲ Γωαμήνης ἀναστήσας αὐτὸν, Σ καθίσας ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἤρξατο λέγειν. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ συμπράξας τὸ ἱερώτατον Σ παύσεπτον Εὐαγγέλιον, παρέδωκε τοῦτο αὐτοῖς. κἀκεῖθεν εἰς ἅπαντα διεδόθη τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα. Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀραβικίαν, ἰάσατο τυφλόν. μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἔφεσον, εἶτα κἀκεῖσε διατρίψας ἅμα τῷ Προχόρῳ ἐπίτιμα τῇ οὐ πόρρω πόλεως, μεμίσκου τινὰ, ὃν πρὸ τῆς εἰς Πάτμον ὑποστροφῆς τῷ τῆς Ἐκκλησίας Ἐπισκόπῳ ἰῶ παραθέμενος, τῇ τοῦ Ἐπισκόπου χειρῶν ἀποδραύτα, ἐν λῃστάρχου ἤδη γενόμενον ἀγρικῶς, ἀνεκαλέσατο πρὸς μετάνοιαν. ὃν αὐτῷ καὶ τίμα βάρει χρεῶν βαρούμενον οὐκ ὀλίγων, ἐν διὰ τοῦτο δὶς μὴ δηλητήριον φάρμακον πεποκότα δεινῶς, τὸ τοῦ θείου Σταυροῦ σημεῖον τῷ φαρμάκῳ ἐπιβαλόντα, ὧδήγησε πρὸς Χριστὸν, Σ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο. προσέτι δὲ καὶ τὸν τὸ φάρμακον δεδωκότα Ἑβραῖον ἐκπλαγέντα τῷ θαύματι, ἐπεὶ κατέδυν ὁ θεῖος Ἀπόστολος τὸ Βάπτισμα ζητοῦντα, τὸν λόγον κατηχήσας τῆς Πίστεως, τοῦ λαβεῖν ἀξιοῖ τῆς θείας ἁγιασμήσεως. Λύει δὲ Σ τῷ ὁμοδέλῳ ἐκείνῳ αἰδοῖ τὰ τῆς ἀπορίας, χόρτον πολὺν ἀμείψας, εἰς χρυσὸν καθαρώτατον, καὶ αὐτῷ ἐπιδούς. Εἰς Ἔφεσον δὲ ὑποστρέψας, Σ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ θαύματα ὀργασάμενος ἄπειρα, ἐξ ὧν πρὸς τοῖς εἴκοσι μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ἔτη διατελέσας ἐν ταύτῃ, ἐνέα δὲ πρὸ τῆς ἐπανόδου. ἀπήλασε δὲ τῆς αὐτοῦ ἐνδημίας καὶ Πάτμος, πέντε πρὸς τοῖς δέκα. ἐν δὲ ὅτε εἰς Ἔφεσον ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφίκετο, πεντήκοντα ἓξ, ἐν μιᾷ ἔτη, ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐν γῇ βιοτῆς αὐτοῦ ἔτη, πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, πρὸς δὲ, καὶ μιᾶς ἐτῶν. Δόμνα δὲ τις καὶ τοῦτον ὁ οἶκος εἶχεν ἐν αὐτῷ διατρίβοντα. ὅθεν ἐξελθὼν σὺν τοῖς φοιτηταῖς ἑπτὰ τελέσι τὸν ἀριθμὸν, καὶ κατά τινα τόπον γενόμενος, ἐκεῖ τούτοις καθίσας παρηγγύα. ἵν δὲ πρὸς ὄρθρον, καὶ μικρὸν ἀπ' αὐτῶν διαστὰς, ἐν πλείονα ἀνέμενος, ὑποστρέψας πρὸς αὐτοὺς, ἐν ἰσότητι τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σταυροειδῶς ὀρύξαι διεκελεύσατο. τῶν δὲ τὸ κελευσθὲν πληρωσάντων, αὐτὸς εἰς τὸ ὄρυγμα ἀπελθὼν, καὶ τὰ ἐξιτήρια αὐτοὺς ἀσπασάμενος, αὐτῶν τε πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου σφρηγῖδα περιπαθέστατα διατεθέντων, ἐν δάκρυσι καταβρεξάντων αὐτὸν, ἐπιτάσσει μέχρι τῶν γονάτων καλύψαι αὐτόν. οὗ δὴ γεγονότος, καὶ αὖθις αὐτοὺς ἀσπασάμενος καὶ διδάξας, μέχρι τοῦ στόμαχου καλύπτεται. εἶτα ὀθόνης περιτε-

θείσης

θείσης αὐτῆ τῷ προσώπῳ, ⁊ κατ' αὐτῆς τῆς γῆς ἀνεχθείσης, τέλεον ἐκαλύφθη, ⁊ ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε, ⁊ αὐτὸς τὸ Πνεῦμα παρέδωκεν. Ἐπὶ πολὺ τοίνυν θρηνήσαντάς οἱ Μαθηταὶ τὸν ἀπορφανισμὸν τῆς καλῆς Διδασκάλης, ὑπέστρεψαν, τοῖς ἐν τῇ πόλει τὰ κατ' αὐτὸν ἀπαγγέλλοντάς. ἀκούσαντάς δὲ τοῦτο οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοὶ, καὶ ἐλθόντάς, ⁊ ὀρύξαντάς, οὐδὲν εὗρον, ⁊ κλαύσαντάς σφόδρα, καὶ ἀξάμενοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. ὅθεν ⁊ Πολυκράτης ὁ τῆς Ἐφέσου Παροικίας Ἐπίσκοπος, Βίκτωρι τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράψας, οὕτως αὐταῖς λέξεσι φησί. Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν μέγα στοιχεῖον κεκοίμηται, ὃ ⁊ ἀναστήσεται τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας Κυρίου, Ἰωάννης ὁ ἐπιστήθιος Χριστοῦ. ὃς ⁊ τὸ πέταλον πεφορηκὼς, ⁊ Διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γενόμενος. Οὗ μὴν, ἀλλὰ ⁊ ὁ θεῖος Ἱππόλυτος, περὶ τοῦ κυρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν Ἀποστόλων διεξιὼν, ἔφη. Ἰωάννης ὁ Ἀδελφὸς Ἰακώβου κηρύσσων ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν λόγον, ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῇ Νήσῳ, κἀκεῖθεν πάλιν εἰς Ἔφεσον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεὶς, ἔτη Νέρωνα τελευτᾷ ἐκεῖσε, οὗ τὸ λείψανον παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς πόλεως πιστῶν ζητηθὲν, οὐχ εὑρέθη. Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καισάριος, ἐπὶ σκηνῆτος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁρωτηθεὶς περὶ τούτου, οὕτως ἀπεκρίματο λέγων. αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ καθ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ πρὸς τῷ τέλει, διεσάφησε τοῦτο φάσκων. καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι, τουτέστι τῷ Πέτρῳ. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα ⁊ φησί. Κύριε, οὗτος δὲ τί; ⁊ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ὥστε ἦν τὸν τοῦ Χριστοῦ φιλούμενον Ἰωάννην, ἀποθανεῖν ἔδει, ἐπεὶ ⁊ ὁ τάφος, ἔνθα κεῖται, δῆλος ἰῶ. Βεβαιοῖ δὲ μάλιστα τοῦτο ⁊ ὁ μέγας ὑφηγητὴς ⁊ Ἰσαπόστολος Ἰωάννης ὁ χρυσοῦς τῇ γλώττῃ, ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ, ⁊ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Κεφαλαίῳ, ἃ μόνον δὲ, ἀλλὰ ⁊ ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ἕκτῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ἀλλὰ ⁊ τῷ εἰκοστῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην διαλαμβάνει, καὶ τούτοις σωδὰ ⁊ μέχει τοῦ νῦν, καὶ ἡ ἀναδιδομένη κόνις λεπτὴ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἣν κατὰ τὴν ὀγδόην τοῦ Μαΐου πηγάζειν πᾶσι διέγνωσται :~

Ὠδὴ, ⁊. Ὁ Εἱρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, Τυράννου μεταρσίου τὸν φλόγα ἀπορρίπτισε. Χριστὸς δὲ ἐφύπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ, δρόσον τὸν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος :~

Ἰσχύς μου ⁊ ὕμνησις ⁊ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας με δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με :~

Ἐν σωματώσασα παρθενικῶν σε, αἱμάτων ἐθέωσας Παρθένε τὸ αἰθρώπιμον. διόμε τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, ⁊ καταφθειρόμενον ἐχθρὸς, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου :~

Κάμινος γενέσθω προδιετύπου, τοῖς σοῖς Παναμώμητε, τοὺς παῖδας γὰρ ὅτε ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὸν μίσθαμσου τὸ πῦρ τὸ ἄσχετον· ὅθεν ἱκετεύω σε πυρὸς, τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου :~

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ θεία λαμπόμενος φωτοχυσία, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον θαμῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ Ἀνάρχου

Παρὸς, καὶ ἁμαρτωλὸν Τίὸν, ἀμεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ϛ Ν σοὶ Μάκαρ ἔθετο Δικαιοσύνης, ὁ Ἥλιος σκιώμα, Οὐρανὸν ἀεικίνητον, ὃ σὲ ὀργασάμενος, Σ θεολόγωσε, γλώττῃ κηρυττόμενος Χριστὸς, ἠγαπημένε ὑπερένδοξε.

Ρ Ἡμάτων ἡ δυνάμις ὁ θεῖος φθόγγος, ἧς σῶν ἐξελήλυθε, Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον σὸν Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέλαβε τὴν γῆν, τῇ τῆς δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Π Αμάχαντον Σύλληψιν, ἄφθορον Τόκον, Σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνασα. Θεὸν γὰρ σωτηρίαν τὴν ἅπασι παύτων Ἀνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον.

Ρ Ἡν βροντὴν τὴν διηχήσασαν, εἰς ἅπαντα τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' ὃν πᾶσα ὄμπτως ἀκοὴ, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ τῶν παύτων Ποιητής.

Η Πρόβλεπτος τῶν οἰκήσεων ἀνάπτρεπεια, πᾶσαν φαιδρύνει σύνοιαν, ἐν ᾧ παύτοτε ἀθροιζόμενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν παύτων Ποιητὴν, καὶ ἀφημνύσε πιστῶς, ὄμτα προσάτην ἡμῶν.

Φ Ωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκομεν, ταῖς σελασφόροις λάμψεσι, σοῦ φωτίζεσθαι, Μαθηταὶ δεόμεθα Χριστέ. ῥυόμενοι σκότους πλάνης, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, τῇ μεσιτείᾳ σε.

Θεοτοκίον.

Υ Λογήμνύσε Παναμώμε κυήσασαν, ἀλόγητον Κύριον, τὸν ἀλογίαις, καταστέψαντα ταῖς Θείαις, ἐπάρατον φύσιν τῆς βροτῆς, Σ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάβρυναν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ, ἡ. Ο Εἱρμός.

Κ Ἀμιγὸς ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐμόργειας διεμέριζε τῷ θείῳ προστάγματι, τὰς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τὰς δὲ πιστὰς δροσίζουσα. Ψάλλοντας, ἀλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Η Ἦλθε τὰ καλὰ, κακῶν μακρυσμένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχήν μου πρεσβύσασα, ὑπὲρ σῶν τῶν Θεομήτορα, ἐν παύτων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ ἐν φιλανθρωπον.

Ϛ Ἄλυσις δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυήτορ τὸ ἀνθρώπινον, ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλύσαι παύτα σωδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε σωδεσμῶσα, θεία σοργῇ με τῶν Κτίσαντος.

Δ Ὄξης τῶν Παρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τῶν ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν, τῶν αἰσμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀπάδεξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως σὲ πίστει δοξάζωσε.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ω Σπερ ἀστραπὴ, φωτὸς διερχομένη, τῇ Οἰκουμένῃ Μάκαρ ἔφανας, ἀγγελίας λαμπρότητι, Παρθενίας τε φαιδρότητι, καὶ ἀσεβείας δόγμασι, Κόσμον καταλάμπρυνων, ἠγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ϛ Ὦμα ἐν ψυχῇ, Σ μοῦ κεκαθαρμένος, ἀνηγγελίσω τὸ Οὐράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐν Οὐρανοῖς γενόμενος, κράζεις μοῦ ἀλόγητε, παύτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Γ Ἅλμα φαιδρὸν, ἀμάθημά τε θεῖον, Ἐπεραμίς Νεᾶ γέγονας, ἐν θρόνος αἰθήσεως, ἐν σοφίας ἀμβιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλπων ὑπόρυψε, παύτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ξ Να τὴν ἀρὰν, τὴν πρώτην ἀφαιρήσῃς, Σ τῶν θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεὸν γεγένησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀπώλεθρον.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ρ Ἡτοράσσαν γλῶσσαν, Μάκαρ ἀπόρησας, ἐν θανόντας κακίᾳ, παύτας ἐζώγρησας, τὸν τοῦ ὁρὸν δεξαμένης σε κήρυγμα. ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς Μύστην τῆς ἀῤῥήτων.

Σ Παράδεισος ἄλλος ὁ θεῖος οἶκός σε, ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὥσπερ ἀθέσμους παύτων τὰς ψυχὰς ἀνθρώπων Ἀπόστολε, Σ τῆς παθημάτων, διώκων τὸ δυσωδὲς.

Ο Θεὸς

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόχειρόν με ῥῦσαί με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἑκάστην ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ τὴν ταπεινὴν σωρεύοντων καρδίαν μου. ἔχων δυσωπήματα τὸν θεῖον Μαθητήν σου.

Θεοτοκίον.

Ἡσυχὴν τὸν Σωτῆρα ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀμώμων σου αἱμάτων Θεοχαρίτωτε, αἴτησαι ἡμᾶς οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ῥῦσθαι.

Καταβασία. Παῖδας διαγεῖς.

ὨΙδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

Ναρχὴν γνωμήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωτηρίαν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν παμύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάματος, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου, πικρῶς ἐβόησε. ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν Ἄχραντε. διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Ἀσύλητα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἅιδου τὰ βασίλεια Κόρη ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Γάθωσον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἥδομαι κακωθεῖσαν ταῖς ἐπιπλήξεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα, ἡ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸν ἐκ αἰμάτματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον τῆς ῥυφῆς τὸν χειμάῤῥουν ὁρᾶν ἠξίωσαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἣν μὴ ἀρδευόμενος, ἀπολωλείεις τῆς θεώσεως.

Πίγειον ἵππασας, παρὰ χοῦν καθέδραν λαβεῖν. ἀλλ' αὐτός σοι τὸ σῶμα αὐτῆς χαρίζεται, ὃν ἐπικληθεὶς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ καὶ μόνιμον ἕδραν, τοῦ καλοῦ πεπλήτηκας, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Οφίας κατέσβεσας, Ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, ὃν ἀρχηγὸν ὁ Λόγος σοφὲ φθεγξάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ πάντα γέγονεν, ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὀρθρος ἀνέτειλας πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, Παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὸν ἀπόλλωνα τοῦ Ἡλίου τοῦ μονογενοῦς, τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν φαεσφόρωσας, Θεομῆτορ παναγία.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ῥῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, ὁ λυτρωτὴς, μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, ὃν ἐκ παρθένου Μάκαρ τὸν Ἀπαθῆ νοήσας, κλέος ἀφαίρετον δίδοις τοῦ μεγαλύνειν σε.

Τρισσαῖς ταῖς ἄνω θείαις δυνάμεσι, συνᾴδων αὐταῖς, τὸ θεῖον ἀκραίφνες μελῴδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἁγίου σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογοῦντας τὸν ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, Χριστὸν Ἀπόστολε.

Μᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, σῶζε πάντοτε κηδεμὼν Θεολόγε Μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, πρόσταττε κατευθύνων, σὺ ὁδηγῶν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης, ἀντιλαβοῦ τῆς Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦντες προσάξωμεν χαρισήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν, χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, χαῖρε φωτὸς μεφέλη. χαῖρε Παράδεισε. δι' ἧς Παράδεισος τῆς ῥυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκηδιάσητε.

Ρωμῆς Υἱὸς γνόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Γρηγόριε. ἐπιπεσὼν τῷ σήθει σου, πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σου, κακεῖθεν ἀῤῥυσάμενος, Θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τοῖς κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισαμένη Παῖδισκε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ, ἰδὲ φησὶν ὁ Υἱός σου ἀκήκοας τοῦ Πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δὲ. ἰδὲ φησὶν ἡ Μήτηρ σου, μεθ' ὅσε πάντα ὑμνοῦμεν, Θεογενήτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ ἀλλομένη ἦ. προσόμοια, ἰδιόμελον ἦχος, ἦ. δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀκαρ Γωαμὴν παράσοφε, περιουσία θεο-

μῆ,

μῆ, τῆς Χριςοῦ ἀγαπήσεως, πλέον παύτων πέφιλωας, Μαθητὴς ἀγαπώμενος, τῷ Παντεπόπτῃ Λόγῳ Σκείμορτι, δικαίοις πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, ἐ ἀγνείας κάλλεσι καταγαθεὶς, σῶμα ἐ διαύοιαν θεομακάριςε.

Ὅμοιον.

Θ Εολογίας τὰ μάματα Θεῖ τῷ σήθος πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξιύτλησας, καὶ τὸν Κόσμον ἤρδευσας, Ἰωαύην παμάριςε, τῇ τῆς Τριάδος χρώσει τὴν θάλασσαν, καταξηραύας τῆς ἀθεότητος, σύλος γενόμενος, καὶ μεφέλη ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν Ἐπηραύιον κληρονοσίαν ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Ο Παρθενίας ἀπαύθισμα, τὸ θῦ σεπτὸν ἀρετὴς, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον σόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαιδρότατον, ὅμνα τὸ παύσεπτον, Ἰωαύην ἅσμασι Πνευματικοῖς, μὴ αὐανήσωμεν ὡς ὑπηρέτην Χριςοῦ.

Ὅμοιον.

Τ Αγγελικὰ Θεοπρέπεια, τῆς ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, Βασιλείαν ἀσάλευτον, τὴν ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας ἀποκάλυψιν, καὶ πλουτοδότου Χριςοῦ χαρίσματα, μοῦ ὑπορβαίνοντα, καὶ βροτῆς διαύοιαν, γόνε βρομτῆς, ἀναγγελιζόμενος τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας·

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Τ Αγγελικὰ Ἰωαύην, ἰσάγγελε Παρθένε θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ Κόσμῳ, τὴν ἄχραντον πλευρὰν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύσασαν ἐκήρυξας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ε Τοιμα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις θῦ δούλων σε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως·

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, Σὲκ θῦ Καθίσμα, Ὠδὴ, γ'. ἐ ς'. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κζ'. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλιςράτε Σ τῶν σὺν αὐτῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἑςῶσιν ἡ. ς'. Σ ψάλλομεν ἡ. ἦχος, πλ. δ.

Ὠδὴ τῆς παραδόξης θαύματος.

Μ Άρτυς ἀθλητὰ Καλλίςρατε, τῆς ἀσεβείας φωτὶ φωτισθεὶς, τὴν διαύοιαν τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, μιχήσας παύτα τὰ μηχανήματα, τῆς πολεμήτορος. ὅθεν ἀνθημῶμέν σε, τὴν ἰδραν, μιμήμενοι γοραίρομτά σε μακαριώτατε·

Ὅμοιον.

Μ Άρτυς θεόφρον Καλλίςρατε, λόγον πλουτήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, ἀμωσία πρότορον τὸν ἀθλίως τεθνήξαντας, οἱ ἐ θαμόντες προθύμως ἔνδοξοι διὰ τὴν παύτων ἡμῶν αἴρεσιν, ζῆν ἀληθέςατα, ἐν Χριςῷ πις ἄνομται. μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον τὸν ὑπέρμαχον·

Μ Άρτυς ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν καρατμηθεὶς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Φαραὼ τὸν δόλιον ἀληθῶς κατεπόντισας· ἐ μῦ πηγάζεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ Ναῷσε πίςει προσρέχουσι, ἐ τοὺς ἀγῶνάς σε ἐν αὐτῷ γοραίρουσι ἐ τὴν σεπτὴν, μνήμην σε Μακάριε παμηγυρίζουσιν·

Ὅμοιον.

Δόξα, ἦχος, δ'. Βυζαντία.

Ρ Ὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σε, φοβερὸς ὁ θανατος τοῖς ἀνθρώποις. μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ θανάτῳ. οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ ἀθλοφόρος, ὥτε καταργῆσε πᾶσαν τὴν ἐχθρὰν τὴν δύναμιν. αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, Χριςὲ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α Ρχὴ γενεσίων ἐν Μαρτυσι.

Α Ρχὴ Ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα. ἡ τὸν Ἥλιον λαμψασα, τὸν ἀπερινόητον. χαῖρε μῆς ἀςράτως, θείαις φρυκτωρείαις, ἡλαμπηδὼν τῆς ἀςραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πόρατα, ἡ ὅμως χρυσαυγάζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ παμάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπορον, τοῖς πις οῖς ἐξαςράψασα·

Σταυ-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκρύμμον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Παμάγιος Δέσποινα, ἐν μνήματι τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ παλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, ἐν τῷ μακροθύμῳ αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τῷ ἐμῷ καταθύμιον.

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου. Τροπάριον, ἦχος, δ. Οἱ Μαρτυράσοι Κύριε. Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος ἄλλο. Καμόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, ἐν ᾗ ἀκροστιχίς.

Τῷ παμμεγίστῳ προσκαλῶ Καλλιστράτῳ Γωσήφ.

Ὠδὴ, ᾱ. ἦχος, πλ. δ.

Ἅσμα [illegible] ἐμψωμα.

Ῥίζαν διολάσας ἀκλήρως, τῇ Μαρτυρίᾳ γέγονας, πεπλανημένοις ὁδοὺς, πρὸς θείας καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγουσα. ὅθεν σε σωτηλθόντα, ἀφημνήμῃ Καλλίστρατε πίστει.

Σπόρ φαεινότατος ἀστὴρ, ἐξαστείλας ἤυγασας, θεογνωσίας φωτὶ, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς ἀγνωσίας, καὶ τεμνὴν τῆς πλάνης καθεῖλες.

Ἅγια πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενεγκὼν Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θανεῖν ὑπῆρτησω. διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων λῆξιν μετέβης, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλῃ.

Ἔνθραξ θείου Πνεύματος πυρὶ, ὁ ἱερὸς Γυμνάσιος, προσαπτόμενος, ἐδείχθη ἐν τῇ πλάνῃ, τὴν ὕλην κατέφλεξε. θαύμασι δὲ δροσίζει, φλεγομένους καύσεσι παθημάτων. Θεοτοκίον.

Ὁ μὴ γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς Παναμωμε, πεῖραν μὴ γνοῦσα ἀνδρὸς, τὸν υἱὸν τῆς Τριάδος. διόπερ δοξάζομεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ὠδὴ, γ. Ὁ στερεώσας λόγῳ τὸν.

Ἡ ἐνθυσάσα ὅλως γλυπτοῖς θεοῖς, καθαρὰ θυσία προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

Ἐστολισμένος χλαῖναν ἐξ ἱερῶν, βεβαμμένην Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῷ αἰωνίῳ, Μάκαρ ἐφηφόρος παρίστασαι.

Ἐγυμνωμένος ὤφθη ὁ δυσμενὴς, σὺ τὴν θείαν δόξαν, καὶ τῷ σωτῆρί σοι ἀθλητῷ, ἐνδυσαμένου ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε. Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ποίησον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένων κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Κα. ἦχος, πλ. δ. Τὸν σωτῆρα ἄρχον Λόγον.

Καλλιστράτην τοὺς ἄθλους ἀφάτως ἀφυμνήσωμεν. Γυμνασίου τοὺς πόνους ὑμνολογήσωμεν. σωτῆρα αὐτοῖς τοὺς καρτεροῦς, πόθῳ ἀθλήσαντας, μακαρίσωμεν πιστοὶ, καὶ ἐκβυήσωμεν αὐτοῖς. ὁπλῖται τῆς ἀσεβείας, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ὧν παθῶν με τὰ τρόπια ἀχρὴ κλυδώνιον, καὶ δομεῖ σωτάραττει καὶ καταπτήγει με, καὶ ἀκεσαί με πειρασμῶν, φόρτον ἐπάγον μοι. αὐτή με τοίνυν ἀγαθὴ, ἀνάγαγε Θεοτόκε, καὶ κινδύνων ἐλεύθερωσον. ἔχεις γὰρ τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ παντων Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὦ Σταυρὸν ὡς ἐπάγης, μόνε μακρόθυμε, καὶ ἐρρώθης τῇ λόγχῃ, τὴν σὴν ἀκήρατον, Πλευρὰν μακρόθυμε Χριστὲ, καὶ πολυώδυνε λαγχάνεις. ἣν σὲ ἀῤῥήτως ἀπαθῶς σαρκὶ κυήσασα, ὠδύρετο καὶ ἔκλαιεν. ὁμοῦ ὑμνολόγει τὴν θείαν καὶ πολλὴν, καὶ ἀπειρόν σου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Στρατηγὸς ὢν ὁπλίτης ἄριστος, Μάρτυς τῷ διώκτῃ παρατασσόμενος, ἐσαγωνίσω πρὸς θείαν ζωὴν, αἰχμαλώτους πάλαι οὓς ἐκέκτητο.

Ἡ πλημμύρα τῆς λόγων σου, ἤρδευσας καρδίας καὶ καθοδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ ἀείζωον. ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Σκληρὸς σφαγιάζεται, ἔχων ὡς ὁπλίτας ἀρνας προθυμουμένους αὐτοῦ, ὁ ἀοίδιμος

Καλ-

Καλλίστρατος, τὸς στρατιώτας ὁπλίτας προθυμώτατα·

Ἰαμβεῖς ὁ Γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σε, Μαρτυρίᾳ βότρυν ἤμησεν, ἀσεβείας οἶνον ἀποζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑποδεῖσαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκάθαρον, καὶ δοχεῖον ἀποτέλεσον, καθαρὸν ἐμθέων ἐπιλάμψεων.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ ἐκ μικτὸς ἀγωνίας.

Ὁλοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἴσχυσας καὶ τὸ κράτος, ὤλεσας ἐχθρὸν τὸ αἱμίχυρον·

Στρατολογίας θείας ἀφαφεὶς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμήθης γηθόμενος·

Ἐλαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαΐας Γυμνάσιε, χαίρων μοῦ μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας.

Θεοτοκίον.

Ἐνατολὴ ἐδείχθης, Δικαιοσύνης Ἡλίου Παρθένε. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, τὸς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας·

Ὠδὴ, ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐόντων μύλας σοφὲ, τῶν ἀοράτων σωθέλασας, καὶ βρῶμα τῷ δυσμενεῖ, τὸς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἔδειξας, καὶ φυφῆς ἀύλε, κοιμωμὲς Καλλίστρατε.

Τείνω τὸς ἑαυτῶν, αὐχενας κλίμαντάν Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὸν σφαγὸν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὸν πρωτότοκον, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε·

Ῥαίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, Θεοῖς ἀψύχοις τὸς περὶν, ἀθλίως προσέχοντας, εἰδέους ἀπέδειξας. σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Θεοτοκίον.

Γίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, Ἁγία Μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχρῶν ἀπάλλαξον. ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Κοντάκ. ἦχος, δ'. Ἑτέφανος σύμφορον

Σπόρ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας Κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἅπασι, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι. χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε·

Ὁ Οἶκος.

Ὁμνῶ τὸν Κύριον ἀθλητὴν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ Μύστην τῶν ἀῤῥήτων, καὶ μιμητὴν τῆς Γ'ησοῦ, ἄσμασιν οὖν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ, χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γοεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀεθλήσεις, τὸς πόνους ὃς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν Παμβασιλέα, αἰτήσεσθαι τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνονος ζωῆς τῆς Παραδείσου. ἔνθα οἱ χοροὶ ἀῤῥαίνονται τῶν κραζόντων· χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κζ'. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρεως.

Ἐπιχάρεως ἡ τῷ Χριστῷ Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. ἐκρατήθη δὲ παρὰ Καισαρίου τοῦ Ἐπάρχου, καὶ ὁμολογήσασα παῤῥησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κρεμᾶται, καὶ ξέεται. εἶτα τύπτεται μετὰ σφύρας μολυβδίνης ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν. οἵτινες, ἀχθομένης αὐτῆς, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀῤῥήθησαν, καὶ λαβόντες αὐτῆς τὸν διὰ ξίφους ἀποφασιν, ἣν πέτρα ἣν ἔσα ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὕδατος πλῆθος ἀνέβλυσε. πληγεῖσα δὲ τῷ ξίφει ὑπὸ τοῦ δημίου, παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχήν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων μθ'. Μαρτύρων.

Τ μηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχενα ξίφει, Στρατῷ συνήφθη, καλλινίκων Μαρτύρων.

Στίχοι εἰς τὸς ἁγίους μθ'. Μάρτυρας.

Δεκὰς τεσσαρακὰς Μαρτύρων σὺν ὁμιλίᾳ, Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἀθλεῖ τιμίαν.

Οἱ δέκα τοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ. κρατηθεὶς δὲ ὁ ἅγιος Καλλίστατος παρὰ Πρόσεντι τῷ στρατηλάτῃ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, τύπτε-

ται

ται ἰσχυρῶς. εἶτα τίθεται ἐπ' ὀστράκου, Ϛ σύρεται ἐπάνω τούτου, ἐ μετὰ ταῦτα, ἐμβάλλεται εἰς σάκκον, Ϛ ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν. σχισθέντος δὲ τοῦ σάκκου, ἐξῆλθεν ὑγιής. καὶ ἰδόντες τὸ γεγονὸς οἱ τεσσαράκοντα πέντε στρατιῶται, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν. ὅς καὶ τύφας ὁ Πορσεντῖνος, ἀπέβαλε μετὰ τοῦ Καλλιστράτου εἰς τὴν φυλακὴν, Ϛ ἐδιδάσκοντο παρὰ τούτου περὶ κρίσεως καὶ ἀναστάσεως ἐ περὶ ψυχῆς. εἶτα ἐκβληθεὶς τῆς φυλακῆς μετὰ τῶν τεσσαράκοντα πέντε στρατιωτῶν, καὶ προσευξάμενος, ἔρριψε πάντα τὰ εἴδωλα, ἐ ἰδόντες ἕτεροι στρατιῶται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες, ἐπίστευσαν Ϛ ἦσαν, ἐ πάντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σταυροῦ Χηλοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέως Ῥύακος.

Τοῦτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δαυτέρας τῶν Καππαδοκῶν Ἐπαρχίας, ἀπὸ τῆς Βασιλέως Νικηφόρου ἐ Γωαμύου. ὃς ἐκ μητρὸς παρὰ τῆς γονέως αὐτοῦ ἀνετέθη Θεῷ κατὰ τὸν ὅρον Σαμουὴλ, ἐ ὑπὸ τοῦ θείου Βασιλείου τοῦ Κτήτορος τῆς Μονῆς, τὴν μοναχικὴν ἀκρίβειαν ἐκπαιδευθείς, ἐ διὰ πάντων τῆς Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν διελθών, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, Ϛ Ἡγούμενος προχειρίζεται. ὃς ἐ ηὔξησε ἐ ἐπλήθυνε τὴν Μονὴν, ἐν προσόδοις Ϛ πᾶσι χρειώδεσιν, ᾠκοδόμησέ τε ἐ θείους Ναοὺς, τοῦ τε Ταξιάρχου Μιχαὴλ ἐ Ἡλιοῦ τοῦ Θεόπτου, ἐ σὺν τιμῇ προσκυνήσας τῇ Ἁγίᾳ Ἀποστόλων ὄρον Σινᾶ πεποίηκεν. ὁμοίως δὲ ἐ ταῖς Καμομηκαῖς, θεμελίον ἀσφαλὲς παγὺ ἐ ἀπρεπέστατον, Ϛ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀποστασίας, γενναίως κατηγωνίσατο τῆς τότε Ἀρχόντων, ὃς ὁ αἱρετικὸς Ἀνταρτὴς προεχειρίσατο, ὁ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ταράξας, ἀθεώτατος σκληρός. Τοῦ δὲ ἐκ ποδῶν γενομένου, παρεγένετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐ κατεσκάσθησαν ἱεραὶ κειμήλια, ἐ σίγμον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Γησοῦ Χριστοῦ, ἐ περιεργυρωμένον Εὐαγγέλιον. ἃ ἐ ἀπέστελλε διὰ τῆς σωόντων αὐτῷ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐκείσε Μοιλιώ. αὐτὸς δ' ἐκεῖσε χρονίζων, μόσῳ δυσεντερικῇ περιπίπτει. ὑφ' ἧς ἑαυτὸν κατεργαζόμενον σωματῶν, Ϛ πρὸς θάνατον κατὰ μικρὸν ἐπαγόμενον, ἔσπευδεν ἐλθεῖν τὴν οἰκείαν Μονήν. φθάσας δὲ ἐλθεῖν τὸ Ἀμώριον, τέλει τοῦ βίου ἐκτήσατο, ἐ θάπτεται σὺν τιμῇ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. ὁμιαυσίου δὲ χρόνου παρωχηκότος, οἱ τῆς Μονῆς Πατέρες, ἠβουλήθησαν ἀνακομίσασθαι τὸ αὐτοῦ λείψανον, Ϛ τὴν τότε θήκην ἀνοίξαντες, εὗρον τὸ αὐτοῦ σῶμα σῶον Ϛ ἀκέραιον, ἐ θείας ὠδίας πλήρες, Ϛ ἀνεκόμισαν ἐν τῇ Μονῇ αὐτῶν, καὶ κατέθεντο ἐν τῷ μαρτηκῷ τῆς Ἐκκλησίας:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, ἐ Ζηνᾶ.

Ἄρκος ὁ Ἀπόστολος ὁ ἐ Γωαμύης καλούμενος, ὃν ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσι μέμνηται, παρὰ τῶν Ἀποστόλων χειροτονηθεὶς τῆς Βίβλου Ἐπίσκοπος, δόκιμος ἐν τῇ ὀργασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου χωρεῖζεται, ἐ ὅτως ἦν οἰκειωμένος τῷ Θεῷ, ὡς καὶ διὰ τῆς σκιᾶς τούτου, τὰ μυστήματα δραπετεύειν. Ἀλλὰ Ϛ Ἀρίσταρχος ἕτερος Ἀπόστολος ἐν τοῖς Ἑβδομήκοντα εὑρηται. ὃν ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος, ἐ Ἀπαμείας τῆς Συρίας Ἐπίσκοπος γέγονεν. Ἄλλος Γωαμύης ὁ ἀκροδομελίτροφος, σολοικῶ δορματίμῳ ἠμφιεσμένος. Ζήνων οὗτος ὁ νομικὸς ἐστιν· οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Μακάριος μνείαν ποιεῖται Παῦλος, ἐ ἦτος Διοσπόλεως Ἐπίσκοπος γέγονε, ἐ οἰκητήριον τοῦ Ἁγίου γενόμενος Πνεύματος, ἐν τῷ κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε:-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος Ἐπισκόπου, Φορτουναμοῦ, ἐ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γαϊανῆς.

ῆ. Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ μῶτα δίδυ,
Ὡς σὺ φλογίμης ῥομφαίας μῶτα φύγης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἳ τιμῶν ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες, καὶ τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεπνίγησαν.

ῆ. Οἱ τριπλοπεντάριθμοι ἀθλητῆς χόλος,
Καὶ πυθμένος κατῆλθε μέχρι πορτίου.

Ὡ, δὴ,

Ω᾽δὴ, ζ᾽. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀμπρωθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῶν παθημάτων Χριστέ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, καὶ μωὴ ἁπαπετέθης, θησαυροῖς θείοις Ἔνδοξε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Παθεὶς ταῖς βασάνοις, ξίφος ὤφθης Παμμάκαρ ὑραυοχάλκαυτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς φάλαγγας Δαιμόνων, καὶ κραυγάζων Καλλίστρατε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός.

Ἰσχυρὸς ἀπεφάνης, κατὰ τῆς ἀσεβείας Μάρτυς Καλλίστρατε. ἰσχύι τῆς Τριάδος, ἧς μωῒ ταῖς λαμπηδόσιν, ἐκβοᾷς φωτιζόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ταφηρᾷ διανοίᾳ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πᾶσιν ὁμοζήλοις, ἐτύφης ἀμαμέλπων, ἀνυχείως Θεόπνευστε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μὲν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτωτε, ἱκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω᾽δὴ, η᾽. Οἱ θεοφρόνιμοι παῖδες.

Ἰσοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκανθας, τῇ Παραδείσῳ ἐδείχθης, Μάρτυς φυτὸν ὡραιότατον, ἀσεβείας προσφόρων, καρποὺς θείᾳ χάριτι.

Ποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελείᾳ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, Σ νικήσας μομίμως, ἐστέφθης Καλλίστρατε.

Ὁ μὲν σὸν Ναὸν ἁγνεῖον κεκτημένοι, οἱ ἀσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, ἀφημεμπτέσε πίστει, Γυμνάσιε ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Σὲ αὐτοτόκα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, Θεοχαρίτωτε Κόρη, τὸν λογισμόν μου αὐτερον, τῶν τῆς πλάνης σκαμβάλων, Παναμωμε ποίησον.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸ θεοφρόνιμον παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τῷ πλάνῳ, καταπατήσαντες ὑπερήλαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

Ω᾽δὴ, θ᾽. Ἔφριξε πᾶσα.

Ἄσιν πᾶσιν ἡ Σορὸς, τῶν λειψάνων σε πηγάζει τοῖς χρήζουσι, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ παύει πάθη, ὅντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν πνευμάτων σκοτόμαιναν, τῇ θείᾳ Πνεύματος, ἐνεργείᾳ Σ δυνάμει καὶ χάριτι.

Φθητε Μάρτυρά Χριστέ, ὡς θεόπλοκος σειρὰ ἑξαρτέμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἐπαναβρέχομαι, καὶ ἁγιάζομαι τῷ γλυκεῖ, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος. διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἑορτάζομεν πιστῶς ἀνθραιμόμενοι.

Τέφανον ἔλαβας σαφῶς, ἀναμαράντινον καὶ δόξαν Οὐρανίου, Σ ἀγαλλίασιν, καὶ ἀνθρωσύνην πόρας ἄκ ἔχουσαν, καὶ Βασιλείαν Οὐρανῶν, Θεόφρον Καλλίστρατε σὺν τοῖς συνάθλοις σου. μεθ᾽ ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, Ἡλίου πλέον ἐξαστράπτουσα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλεύθερωσον.

Θεοτοκίον.

Ὁμνύσοι τὸν τοῦ Γαβριὴλ, γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν. χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν. χαῖρε λυχνία χρυσῆ καὶ τράπεζα, ὄρος Σ πύλη μονή. χαῖρε θεῖον ὄχημα τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς Παρθένε λόγητε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθέλου, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν Τυράννων τὰ θράση. διὰ Χριστὸν ὑποσάντες, πᾶσαν πεῖραν βασάνων, ὁ παμσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως ὁ θαυμασὸς, μετὰ τῶν συνάθλων. ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὐφραινόμεθα, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Εὐπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων, ὧν πρὸ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δέσποτα παμοικτίρμον, τίς λόγος δυνάται φράσαι; ῥύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὲ τῆς κρείττονος, ἐπανήγαγες αὖθις, σώσιν θεὶς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλέησον.

Μὴν

Μιῶι τῷ αὐτῷ, κή. Τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σ ὁμολογητῦ Χαρίτωνος. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ϛ. ϛ'. Καὶ ψάλλομεν ϛ. Προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἀθη τὰ τῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάραμας, ἐ σωτόμε δεήσεως, ἐ ὄφιν τὸν δόλιον, τῇ δακρύων ὄμβροις, ἀπέπνιξας Πάτερ ἐ ἀνῃρέθησας, Θεῷ ὑπερβαλόμπος Χαρίτων ὅσιε. διόσε κατεκόσμησεν ἐπεραμίοις χαρίσμασιν, Ἰησῦς, ὁ φιλάνθρωπος, ἐ Σωτὴρ τῇ ψυχῶν ἡμῶν. Ἔδρῶσιν ἀσκήσεως, ἐμαποσβέσας τὰς αὐθρακας, τῇ παθῶν ἀξιάγαστε, πυρὶ προσωμίλησας, αἰκισμῶν ἐ πόνων καθομολογήσας πρὸς τῇ αὐτόμων δικαστῶν, τοῦ Σαρκωθέντος Λόγου τλῇ κένωσιν, καὶ Μάρτυς ἐλλαμπρύνθης, πεποικιλμένος τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων, θεοφόρε παμάκαρ:~

Ῥήμοις ἐ ὄρεσι, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, τλῇ ψυχλῇ ἀκηλίδωτον, πηρῶν ἱδρώτατε, ἐ Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδείχθης. ὃς τῇ δυνάμει ὄρη, ἀμεδομήσω οἴκους Μακάριε, ἐ μαῦδρας εἰς σωτήριον, τῶν Μοναχῶν περιποίησιν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σε τλῇ ἁγίαν ἀοίδιμε:~

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἰωάννου Μοναχῦ.

Εοφόρε Χαρίτων, σὺ ἐ μετ' θαύματος ἐν ὑραφοῖς ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ. δι' ὃν τῷ Κόσμῳ σεαυτὸν ἀφεσταύρωσας. ἔξω γὰρ σαρκὸς Σ Κόσμε γενόμενος, ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα ἔζης ἀληθῶς. ὁ γὰρ ἔζης σεαυτῷ, ἔζη δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, θτ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἂν θαλάσσῃ με πλεύντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐ νυκτὶ καθήμενον περιφρόνησον ἐπαχρυπνήσαντα, χαρίτωσον τὸν μὴν με Παράμωμε, ἐ ἀξίωσον ποιεῖν, τὸ Κυρίε τὸ θέλημα. ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τλῇ λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σε.

Σταυροθεοτόκιον. Ὅμοιον.

Ἂν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἁγνὰς ἐ Μήτηρ σε ἐξεπλήττετο, ἐ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Τίε ποθεμότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς, δῆμος αὐτὰ ποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σε θαυμάτων, ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σε Δέσποτα:~

Εἰς τὸν ϛ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ὧν Μοναχῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητλί σε τιμῶμεν Χαρίτων ὅσιε. διὰ γὰρ σε τλῶ τρίβον, τλῶ ὄντως ἀθεΐαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δηλώσας, καὶ ἐχθρὸν θριαμβεύσας τλῶ δυνάμει. Ἀγγέλων σωόμιλε, ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ μῶν, Θεοτοκίον.

Ὧ τῦ παραδόξε θαύματος.

Χαῖρε πίστεως περιποίησις, ἁμαρτωλῶν λιμλί, ἀμελούντων διόρθωσις. χαῖρε φυγαγώγημα, θλιβομένων βοήθεια, παραμυθία. χαῖρε ψυχῶν ἀγαθὴ, τῶν ἀθενούντων ψυχῶν ἡ ἴασις. χαῖρε συμάλλαγμα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφὶμ, πάντων ὑπερέχουσα Ἁγιωτέρα σεμνή:~

Σταυρωθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἰ τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, ἐ θανατῦσαι ὁ πᾶσι μένων ζωλί, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Αῖς τῶν δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ὀρήμε τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, ἐ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόνας ἐκαρποφόρησας, ἐ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκεμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν. ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Χαρίτων, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήριος στιχολογία. Κα. ἦχος, πλ. δ'. Τλῇ σοφίαν τῦ λόγου.

Οῖς ἀθλήσεως πόνοις δοκιμαθεὶς, τῆς ἀσκήσεως ἄθλοις βεβαιωθεὶς, χρυσίου λαμπρότερον, ἀφημίᾳ ἀπήγασας, καὶ

καὶ καθαρὸν δοχεῖον, ὑπῆρξας τῷ Πνεύματος, πομπηρῶν Πνευμάτων, τὸ σκότος ἐμείωσας. ὅθεν σωναθροίσας, Μοναζόντων ἀγέλας, ποιμὴν τούτων γέγονας, ὁ φωστὴρ διαυγέστατος, Χαίρων Μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῆς παιδιμάτων ἄφεσιν.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, ὁ μοι. Στ. Ὅμοιον.

Ὁγισμοῖς ὀλιθαίνων τοῖς πομηροῖς, εἰς βυθὸν κατωιέχθων ἁμαρτιῶν, ὁ σώνων κραυγάζωσοι, ἐκ καρδίας Παράκλητε, ἐμοὶ θαυμάσωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς ἀνωλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, ὁ τῆς οἰκτιρμῶν σε, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, ὁ δός μοι μετάνοιαν, καὶ παιδιμάτων συγχώρησιν. ἵνα πόθῳ κραυγάζωσοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς παιδιμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἰν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ Σταυρικῷ, ἡ Παναμώμος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, καὶ σωοχῇ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, ὁ πρὸς αὐτὸν ἐβόα. Τί μοι ὁ Κύριε, πῶς ὁ ἀμωμότατος, Ἑβραίων δῆμος, ἀδίκως προσήγγυσι, τῷ Σταυρῷ ἁμαρτάνετε· πῶς καὶ θέλων ὑφίσασαι, τῶν προσώπων ῥαπίσματα, ὄξος ὁ τοῦ πλευρᾶς, χολήν τε οἴμοι, καὶ ἦλος μακρόθυμε. ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ οἰκονομίᾳ σε.

Καυόμεν τῆς Ὀκτωήχου, Σ τῶν ἁγίων εἰς ς'. Ὦδὴ, α'. ἦχος, δ'. Θάλασσης τὸν ὀρυθραῖον. Θεοφάνους.

Οἱ δὲ, Γωάννου Μοναχοῦ.

Θ Ἁλάσσης ἀθλητικῆς τὸ πέλαγος, διαπηξάμενος, τῷ ζωηφόρῳ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, Φαραὼ τὸν ἀλάστορα, τὸν μοναδὸν Μακάριε, θείᾳ δυνάμει κατεπόντισας. Κ Τρόπαιον ἀπατεθεὶς Μακάριε, σπαργανώσω ἐκ μητρικῶν, τυραννικοῦ πρὸ βήματος Χριστὸν, θεοφρόνως ἐκήρυξας. Μωσαϊκῶς καθεῖλον δὲ, τῆς αὐτιπάλων τὰ φρυάγματα.

Ῥ Ἧς πλαγὴς καταλιπὼν τὴν Αἴγυπτον, Χαίρων ὅσιε, καὶ ὀρθμοπολίτης γεγονὼς, καθαρῶς προσωμίλησας, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ τὴν κληρονομίαν τὴν ἀθανάτου. Θεοτοκίον.

Ἄ Σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ σωσάλπιγγας Υἱὸν, ὁ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, ὁ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὦδὴ, γ'. Εὐφραίνεται.

Ε Υ̓φραίνεται Θεῷ σοὶ, τῇ φοιτητῇ ἡ λογικὴ ποίμνησε, πνευματικῶν Ὅσιε, τῆς σῆς κοιμωμένης φαιδρότητος.

Ῥ Ὁ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ὡς δυσμενίας εἰς Θεὸν αἴτιον, τῷ τῆς ζωῆς Πνεύματι, Ὅσιε Χαίρων ὑπέταξας.

Κ Ἀθεῖλον δαβιτικῶς, τὸν ἀλλοφύλου Γολιὰθ Ὅσιε τῇ μοναδικῇ δυνάμει, ὁ τῇ παντάνασσα τῆς Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὑ μόνη τοῖς Θεοῦ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Κανὼν, ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ῥ Οἷς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Χαίρων Μακάριε. ἔλαμψε γὰρ ὁ Κόσμῳ, ἡ ὁ σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτουσα πίστει. διὸ Σ ἑορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀ Ρθενὲ Παναμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν τοῖς Ὁσίοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν παιδιμάτων, ὁ διόρθωσιν βίου, δοθῆναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς σὲ πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνε Παναμωμήτε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ αυρωθέντα ἡλεημένον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μυρίκως, θρηνοῦσα ἐβόα σοι. τί τὸ καινὸν ὁ ξένον τοῦτο Τέκνον θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωώσας τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὦδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Δ Ι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον, τῆς σῆς εἰκόνος, ἐπὶ Σταυροῦ ἔδης, καὶ ἐτάκησαν Ἔθνη. σὺ γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς μου καὶ δύναμις.

Ῥ Ἃς τυραννήσας Χαίρων πρὸ τελευτῆς σου, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἥδρασας θαυμα-

θαματώσας, ζωηφόρον μέχρωσιν, ὁσίως ἐμβέβυσαι :~

Ἀ Συμπνιγέσας, ψυχῆς τὴν καρποφορίαν, βιωτικὰς μερίμνας, τῇ ἐμπείρῳ μελέτῃ, ὡς ἀκάνθας ἔφλεξας, Χαρίτων μακάριε :~

Στεφανώσαν αἱ χάριτές σε Χαρίτων, ἀθλητικῷ σφαμῷ τῆς Χριστοῦ Βασιλείας. τῆς γὰρ πλάνης ἔσβεσας, τὴν μέθην Μακάριε :~

Θεοτοκίον.

Ν Ἐκλάλητος ὁ τόκος σου ἀμεδείχθη, Θεογενήτορ μόνη, Ἀχρὴ ἀλογημένη. ὅθεν σοι προσπίπτομέν, τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὠδὴ, ε. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ Ὸ σὸν φωτὸς, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τῆς ἄνωθεν φρυκτωρίας, πηλαυγῶς ἀμεδείχθης, Χαρίτων παμμακάριστε :~

Τ Ὸ σὸν διοσᾶις, ἀπαστράπτουσις ταῖς χάρισιν. ἀθλήσεων αἰκισμοῖς γὰρ, ἀσεβῶς ἐπυρσώθης, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως :~

Τ Ὸ σὸν ψυχῶν, ἰατρὸς ἀμαδέδειξαι, τὴν ἄνθεον ζῆν ὁμύχων, ἀπαλῶν ἐκζητήσας, σοφίαν Παμμακάριστε :~

Θεοτοκίον.

Ε Υ̓́οπλον ἄρρηγά, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν Σ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα :~

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τ Ὴν ἄμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θέμενος, ἐπῳκοδόμησας Πάτερ, ἀρετὴν χρυσίου τιμιωτέραν, καὶ Τριάδος, τῆς Παναγίας γέγονας οἴκημα :~

Ῥ Α͂γμον, τῆς κακίας ὁ ὄφις χωρίζεται. ἀλλὰ ταῖς σαῖς θεοφόρε, ἀρεταῖς Χαρίτων μεμνημένος, τὰς ἀδίκους, ἐκ δικαίας προμοίας ἀμείβεται.

Τ Ὸν σὸν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρισεν. ὃν αἰκιζόμενον σῶμα, ὁ θανάτου φῆφος ἀπειλημένη, καὶ αἱρέσει, Θεὸν καταρυφῶν παμμακάριστε :~

Θεοτοκίον.

Θ Αῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπερινόητος, συλλαβοῦσα ὑπερεχώρησε :~

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Ο Ἱ ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας ἅπαντες, ἐν ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐγκωμίοις ἀνευφημήσωμεν. Χαρίτωνα Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὸν Κόσμου Φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Ο Ὗτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὁσίοις Φωστῆρα, τὸν θεῖον Γκουρίου πιστοὶ, Χαρίτωνα τὸν Μακάριον, ἐν ὑμνῳδίαις ἀνευφημήσωμεν, καὶ ἐν ᾄσμασι θείοις, αὐτοῦ τὴν κάραν στέψωμεν. τὴν γὰρ ἀχλὺν τῶν ματαίων ἠδάφισε. σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσε. διὸ τὰς πόνους μὴν ἤνεγκε, τῶν βραβείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. αὐτὸν ἐν ἐπαινέτοις γοῦν αἴρομεν, τὸν Κόσμου Φωστῆρα τὸν παγκόσμιον :~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Ἃ. Τῆς γῆς πατήσας τὰς ῥυφὰς ὁ Χαρίτων,
Καταρυφᾷ μὲν Οὐρανῶν τῶν χαρίτων.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Χαρίτων θαμὲ γήραϊ μακρῷ.

Τ Ἕτος ἦπηρχεν Θεῶν Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Πόλεως Γκουρίου, τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας. ὃς προσαχθεὶς τῷ Ὑπατίῳ, Σ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἐκ τεσσάρων, καὶ πυρὶ καταφλέγεται. μετὰ δὲ τὴν καταφροφὴν Αὐρηλιανοῦ, ἀπολυθεὶς, Σ ἐν τῇ ἐρήμῳ λῃσαῖς περιπεσὼν, Σ δεσμάθεὶς, λυτροῦται τούτων τρόπῳ τοιῷδε. εἰς τὸ κοράμιον, ἐν ᾧ εἶχον τὸν οἶνον οἱ λῃσταὶ, ἔχις προσορμίσασα, τὸν οἶνον ἐξέχεεν, ὃ ἐμφορηθέντες ἐξέψυξαν. αὐτὸς δὲ τὸ σωτήλαιον Ἐκκλησίαν ποιήσας, Σ πλῆθος Μοναχῶν συναγαγὼν, εἰς Μοῦλιν ἀποκατέστησεν, ἐξ ἀκροτόμου πέτρας ὕδωρ ἐξανεγκὼν, καὶ ἰατὴρ παντοίων νοσημάτων φανεὶς, ἐν γήρᾳ βαθεῖ τὸν βίον κατέλυσε :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Τ Ω͂ν Προφητῶν ἀκριβὴς διώπτρα, ἡ τοῦ Γερεμίου πρόκε ἀμά παυλα, ἐφεπόμενος ἐν τῷ διδασκάλῳ Γερεμίᾳ, ὅτε ὡς αἰχμάλωτος ὅτος εἰς Βαβυλῶνα κατήγετο, θρηνῶν τὴν ἀνάλωσιν τῆς Γερουσαλήμ. εἰς ἑβδομήκοντα δὲ χρόνους ἐπεκτεινομένης

μένης τῆς αἰχμαλωσίας, ὠνηλαίῳ ἑαυτὸν καθείρξας ὁ Βαρὺχ, τὸν ἐπιξενισμὸν ἐθρλώει Ἱερεμίᾳ, ἀπρομόητον ἑαυτὸν σωτηρῶν, μέχρι τῆς αἰφνιδίου φθορᾶς τοῦ λαοῦ. ὅτε δὲ ὁ λαὸς πρὸς αἰφνιδιοφθορὰν ἐπαμήλθε, Βαρὺχ ἐξελθὼν τῆ ὠνηλαίᾳ, πάλιν τὰ ὑπὸ τῆ Ἱερεμίᾳ ἐν ἐκτάσει καθοραθέντα, ὅτε καὶ τοῖς λίθοις ἐβάλλετο, σὺν τῷ Ἀβιμέλεχ ἀκούει, καὶ ὡς ἐν δυσὶ σώμασι, μία ψυχὴ ἐν ἀμφοτέροις ἐμφωλείζετο τοῖς Προφήταις. ἐπεὶ καὶ εἰς ἕνα Ταξίαρχον, τὸ θεῖον Πνεῦμα ἀμφοτέρους ἐπέγραφε. φαμὲν γὰρ ὁ Βαρὺχ, τὰ περὶ τῆς Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνεκελάδησε λέγων. ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀλογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ ἑξῆς. εὗρον δ' αὖτις καὶ πλείονα, τῆ φιλοπόνως τὰς Προφητικὰς Βίβλους ἐπαμακρυόμτων τὸν Προφήτην Βαρὺχ, τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ προαγγέλλοντα. τὸν γοῦν Ἱερεμίαν ἐπιμελῶς κηδεύσας, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον τούτου μετάστασιν, μετ' ὀλίγον καὶ αὐτὸς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάρκου τοῦ ποιμένος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, καὶ αὐταδέλφων Ἀλεξάνδρου, Ἀλφειοῦ, καὶ Ζωσίμου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ποιμένος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νίκωνος, Νέωνος, Ἡλιοδώρου, καὶ τῶν λοιπῶν Παρθένων καὶ παίδων.

ᾨ. Εἰς δύο τόπους εἰς γῆν Μάρτυρας ἔθεις Κύριε.

Ἐν κεῖθεν ἐκδύσιν εἰς θείαν δρόσον.

Ποιμὴν ὁ Μάρκος, Μάρκος ὃν κτείνει ξίφος,

Ποιμὴν προβάτων, ὡς ὁ τῆς Γραφῆς Ἄβελ.

Ἡλιόδωρος, Νίκων, ἀλλὰ καὶ Νέων,

Χριστοῦ κατ' ἐχθρῶν, ἐκ ξίφους μίαν μέαν

Τμηθέντων παίδων, καὶ γυναικῶν μυρίων,

Ὦ παῖ γυναικὸς, καὶ Θεοῦ πλήθη δέχου.

Τότε τοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως, ἐν πόλει Πισιδίας, Μάγνα ἡγεμονεύοντος. ὁ δὲ Μακάριος Μάρκος μὲν ποιμένων πρόβατα, λάκκῳ ἔχων τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ βαθεῖαν, μέχρι καὶ τῶν ὀφρύων αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ διεγνώσθη ὡς εἴη Χριστιανὸς, παραχρῆμα κρεμασθεὶς, ξέεται, καὶ παρεπέμφθη ἐν Κλαυδιοπόλει. προσκληθέντων δὲ χαλκοτύπων κατασκευῆς ἕνεκα τῆς Μάρτυρος δεσμῶν, προσήχθησαν τρεῖς Ἀδελφοὶ, Ἀλέξανδρος, Ἀλφειὸς, καὶ Ζώσιμος, τὴν κατάλυτον οἰκουμένην Κώμην, βαύσοις τὴν τέχνην, καὶ τῆς τοῦ σιδήρου ὀργασίας ἐπιστήμονας. ἀρξαμένων δὲ τύπτειν, κατέρρει ὁ σίδηρος ὡς ὕδωρ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐμάρκνων. οἱ δὲ, τὸ συμβὰν θαυμάσαντες, καὶ φωνῆς θείας ἐπακούσαντες, προσεπύθοντο σωαθλῆσαι αὐτοὺς τῷ Μάρκῳ, ὃν ἠμέλησαν, ἀλλὰ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὡμολόγησαν. αὐτοὺς δὲ φρέβλαις ὑπεβλήθησαν, καὶ μόλυβδον ζέοντα διὰ τοῦ στόματος ἐδέξαντο, καὶ ἐν πέρᾳ προσηλώθησαν, καὶ τοῦ βίου ἐξῆλθον. ὁ δὲ Μάρκος ὑποδεθεὶς κρηπίδας, καὶ μαστιχθεὶς ἱκανῶς, καὶ ὀβελίσκοις καταπαρεὶς, καὶ τὴν γλῶτταν τμηθεὶς, καὶ ἐν πέρᾳ καθηλωθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ὁμοίως δὲ καὶ Νίκων καὶ Ἡλιόδωρος, καὶ Νέων, κρατηθέντες μετὰ νηπίων καὶ Παρθένων πολλῶν, ἐν τῷ λεγομένῳ Μωρομιλίῳ, ὑπὸ ξίφους ἀνῃρέθησαν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλινίκου, καὶ Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

ᾩ. Ῥωμαῖος ἐστὶν, ἀλλὰ ξωμαλέος,

Ὁ Μάρτυς Εὐστάθιος, ἀθλῶν πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοντα Μαρτύρων.

ᾩ. Ἔξαρχον Ἀλέξανδρον ἔχουν τὸ τέλος,

Τμηθέντες ἄνδρες, ὧν ἀριθμὸς τριςδέκα.

Ὡ, δὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Οὓς ἐν καμίνῳ, Ἀβραμιαίας ἀμιλλώμενος, ζήλῳ ἀσεβείας δόγμα Τυραννικὸν, Θεοφόρε κατεπάτησας. ἄλογητος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος·

Σὺν καμίνῳ, τῇ πειρασμῶν τοῖς ὑπεχκαύμασι, θεία δροσοβόλος χάρις ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπεσκέψατό σε Ὅσιε. ἄλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου, βοῶντα καὶ Κύριος·

Ὡς

Ἐστερωμένος, τῷ τῆς Τριάδος θείῳ ἔρωτι. ταύτῃ ἰσαρίθμους μαῦδρας πνευματικῶς, μελῳδήσας ἀπατέθεικας. ἀλογημένος εἰ ὁμ τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε:~ Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδωται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. ἀλογημένη σὺ ὁμ γυναιξὶν, ὑπάρχεις παράμωμε Δέσποινα:~

Ὠδὴ, ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἀστράπτα πυρόμορφος φλογὶ, ἀδίκως Ὅσιε, πλαγίῳ κατέφλεξας. αὐτὸς δὲ ἄφλεκτος ἔμεινας. ὁμβρηέα θείᾳ Πνεύματος, καὶ πρὸς ἀσέβειαν λαὸς, ψάλλειν διήγειρας. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ῥιζοῦν ὁμεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον, ἀπεκδυσάμενος, ἐνθειάμβευσας Ὅσιε, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ὁμ αἰνισμοῖς μαρτυρικοῖς, μετ' ἀφροσύνης βοῶν. ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Οὗ Παύλου Χαρίτων ἀψευδῶς γνόμενος, φοιτητὴς τοῖς τότε ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας Ὅσιε, ἐναλείπτης ἐγκρημάτισας, τῷ μομαζόντων γεγονὼς πᾶσι, Καμοὺν αἱρετὴς τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνην ὁμ πάντας γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ὁμβρίτημα Παράμωμε. μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτός. ὅθεν πάντας σὲ ἀλογοῦμεν Μαρία Θεόμυμφε:~

Ὠδὴ, ϛ'. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Τὸν τάφος ὁ πρόξενος λήθης. ἐπικαλύψαι ἴσχυσέ σε Ὅσιε χαρίτων ἀφετάς. ἡ σὴ δὲ μνήμη διαιωρίζουσα, ἡλιακῶς ἐξέλαμψεν, ὧν ἐπαξίως μεγαλυόμεν:~

Εὖτε τὸν ἐτήσιον μνήμων, πνευματικῶς ἐπιτελοῦντάς, τῇ τῆς ἀρετῆς ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντας ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ βοήσωμεν, σὲ μεγαλυόμεν Τρισάγιε:~ Δόξα.

Ὁμάδα μὲν Θείας Οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντας οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ὁμ ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοδυνὴ ὁμότιμον, καὶ ἀσεβοῦντας μεγαλυόμεν:~ Θεοτοκίον.

Χαῖρε καὶ ἀῤῥαίμνε ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τὸ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τὸ σὸν Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, ὑπὸρ χρυσίου λάμπουσαν, ὑπὸρ Ἡλίου ἀστράπτουσαν:~

Ἐξαποστιλ. Γυναῖκες ἀκριβῶς.

Θλήσει μὲν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν θεῖον τελέσας, εἰς Οὐρανοὺς ἀνέδραμες, καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρίτων Πάτερ Ὅσιε, ὑπὸρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τοὺς σὲ θερμῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τῆς τῶ Πατρὸς γεγονυῖας, Χριστὸν παρθένε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. ὃν τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, οἱ Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυρες, ὀπίσω τότε ἔδραμον. μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὸρ ἡμῶν Θεοτόκε:~

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἤχος πλ. δ'. Προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἀρετῆς ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ σοι λάμψασα, πλαγίως κατεφώτισεν. ἐντεῦθεν ἐμείωσας, τῷ παθῶν τὸν μύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας καθαρῶς, καθαρωτάτῳ φωτὶ ὡμίλησας, ὁμ ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάθῃ Θεοπρεπείας, τῷ ὁμ πίστει ὑμνοῦντάς σου, ἐορτὴν τὴν μνημόσυνα:~

Ὅμοιον.

Ἀρετὴν ἐπανθήσαντες, Χαρίτων φέρων Οὐράνιον, ἐπιγείων ἠλόγησας. ἐντεῦθεν ὡς ἄσαρκος, κακοχίαις εἴλω, ζωῆς ἀϊδίου, ῥυθῆς χειμάῤῥουν ἀσεβῶς, περιπολάειν μέλλων θεόληπτε, καὶ δάκρυσιν ἐξήραμας, τῷ θολερᾷ πηγῇ Ὅσιε, τῷ παθῶν καὶ κατήρδευσας, ψυχοβόρους σάλους:~ Ὅμοιον.

Ἀρετὴν τῷ ἰάσεων, Χαρίτων θείας ἐκλάμψαντος, ἐπαξίως ἀπείληφας. ἐντεῦθεν πνευμάτων σοι, τῷ τῆς πονηρίας, τέθραυται ἡ πλανὴ, καὶ μοσημάτων δυσερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσιε. πηγάζεις γὰρ ὡς μάματα, τῶν χαρισμά-

τῶν τὰ ῥεῖθρά σε. ἀφ' ὧν μοῦ ἀρδόμενοι, ἀυμνοῦμεν τὴν μνήμην σε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Σὲ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρε μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῷ Ἀγγέλῳ ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παῤῥησίαν ἔχων, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ μοῦ, Θεοτοκίον. Τριῴδιον ἀμέσως.

Μὲ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον πρεσβείαις σε, Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, καὶ ῥῦσαί με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παράνομος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Τί σε καὶ Θεέ με, γλυκύτατόν με τέκνον, πῶς φορεῖς πάθος ἐπονείδιστον.

Μνείᾳ τῷ αὐτῷ, κθ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ψ. ς'. καὶ ψάλλομεν ἦχος, πλ. δ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἀθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ, θαυματουργὲ Κυριακὲ, ἀπαθείας τὴν λαμπρὰν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολὴν, καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς προπάτορας γυμνώσαντος, καὶ μοῦ οἰκείας τὸν Παράδεισον, διαπαντὸς ἀῤῥαιμόμενος. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἔρωτα τὸν Σταυρὸν θεῖον ὤμωσε, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀπερισκόπῳ λογισμῷ, τῇ ἐμβίῳ ἡδονῇ, καταφρονῶν Κυριακὲ, καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, σωτηρίοις, ἀλυπρίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπείληφας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ῥήμασι κατῴκησας Ὅσιε, ἐδωδὴν Κυριακὲ, σκίλλαν ποιούμενος πικρὰν, καὶ τὴν αἴθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονὰς προῤῥίζας, ἐμπέπνιξας Μακάριε. διόσε ἡ Οὐρανίος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, Ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ὦ μοναζόντων τὰ πλήθη τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Κυριακὲ Πατὴρ ἡμῶν. διὰ γὰρ σοῦ τὴν βίβλον τὴν ὄντως ἀθεάν, προανέσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος ἐν τῷ Χριστῷ διαλύσας, καὶ ἐχθρὸν θριαμβεύσας τὴν δυνάμιν, Ἀγγέλων συμμέτοχε, Ὁσίων ὁμόσκηνε Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μοῦ, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέ.

Ἰς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σε, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε ἀϋμφάντε ἀγκὰς, ἀλαμβάνει τὴν ταχεῖαν δαιμόνων ἀπαλλαγήν; ἀρήσκει βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον. προστάτιδα καὶ πύργον ἀῤῥαγέστατον, Θεογενήτορ παράμωμε. Χριστιανῶν ἡ αἰτίλησις, μεσίτευσον τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ἡ ἀγκὰς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν αὐτῆς καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα, ἐδονεῖτο γόοις πλέκουσα, ἐκ λύπης, τὴν καρδίαν ἐμπίμπλασα. οἴμοι Τί σε γλυκύτατε πῶς πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου τὸ πρὸς πάντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν πλ. β'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σὲ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρε μισθὸν τῶν καμάτων σε, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῷ Ἀγγέλῳ ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ μοῦ, Θεοτοκίον.

Τριῴδιον ἀμέσως.

Ἐγίσω δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς. Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν καινίζει βροτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ αὐθρώπινον.

Στα-

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Ῥῶσάσε ἡ Παμαγμος, ἐν Ξύλῳ καθηλόμενον, ἀμεβόα. Ὦ Τέκμον Σὸν Θεέ. τί τὸ παράδοξόν σε, μυστήριον τῦ Πάθους, δι' ὃ ἐκ σώζεις τὸ ἀνθρώπινον;

Τροπάριον, ἦχος, ά.

Ἡ τῆς ἐμῆς πολίτης Σὺν σώματι Ἄγγελος, ἐθαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακὲ, μηρείαν ἀλυπτίαν προσάγων. Οὐρανία χαρίσματα λαβὼν θεραπεύεις τὲς νοσῦντας, ἐκ τὰς ψυχὰς ἦν πίστει προσερχόμενοι σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργῦντι διὰ σῦ πᾶσιν ἰάματα:~

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρος πλάξ. Καμόμαι τῆς Ὀκτωήχου, ἐκ τῦ Ἁγίου εἰς ς'. ὃ ἦ ἄκρος. Κυριακὲ γένοιο πρὸς Θεὸν προστάτης. ἀνὰ τὴν Θεοτοκίων. Ποίημα Στεφάνου τῦ Σαβαΐτου.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. Β'.

Ἅσμα ἀναπέμψωμεν.

Κ Λέος θείας χρώσεως Χαρισὲ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν Ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμνῆσαι, ταῖς τούτου ἐντάξεσι. σὺ γὰρ τὴν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων:~

Ὕ Μνον προσκομίζοντά σοι μοῦ, Κυριακὲ Μακάριε, ἀμέμπτως δεδεγμένος, τῆς θείας μεταχεῖν με, Χαρισὸν καθικέτευε, ἀΰλης καὶ φωταυγίας, ἐκ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας:~

Ὦ μὴ τῦ Δεσπότου κραταιᾷ, ῥωννύμενος τὲς ἄρχοντας, Κυριακὲ Παμμάκαρ, τῦ σκότους ἐλέγχω, τοῖς τότε δὲ ἴχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὸν ἄνω κατήντησας λῆξιν:~

Ἴ Σον ἐνδείξω Σῶτὴρ γῆς, πρὸς Ἀσωμάτους ἀμίλλαν, ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι. ὅθεν σὺν Οὐρανοῖς μοῦ, συγχορεύεις αὐτοῖς Θεοφόρε:~

Θεοτοκίον.

Λίμαξ ἀνεδείχθης μοναῖς, ἣν Γ' ακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τῦ Θεῦ, δι' ἧς ἀῤῥήτῳ λόγῳ, κατῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀῤῥέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε:~

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Λ Ἥκτως διώσας, τῆς ζωῆς τὸν βίον. κ γὰρ βρέφος ἐπόθησας τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὕδατων πηγάς.

Κ Αρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τοῖς σοῖς, δεδεγμένος θεωτέτε, δακτύλῳ τῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χαρίτας τὰς ζωτικὰς ἐντολάς:~

Κ Ράτησας Ὅσιε, σὺν μηρείαις γαστρὸς, τῆς λιχμώδους ὀρέξεως, κ τὸν ὑπόγαστρον ἡδονὴν σὺ νεκρώσας, ἀγνείᾳ σωέζησας, Πάτερ διὰ βίου παντός:~

Ἡ Θούμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι Ναὸν, σεαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νῦν καθηράμενος, κ τὸ σῶμα κ πνεῦμα, βασμάκαρ κ γέγονας, δοχεῖον βασιλέως φωτός:~

Θεοτοκίον.

Ἄ Ρθενος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, κ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀϋμφέβλητε. Θεοτόκε Μαρία, Χαρισὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς:~

Ὁ Εἱρμός.

Ὑ κέστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, κ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Καθ. ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ τῆς ἄνω ἐφιέμενος ὑπερκοσμίου ζωῆς, τῦ Κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες Ὅσιε. ὅθεν σὺν ταῖς ἐρήμοις κ ὠκλαίοις οἰκήσας, Πόλεως Οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης, σὺν ᾗ τὴν ἐκτελούμενον, τὸν σὸν μνήμην μνημόνευε:~

Δόξα, κ νῦν, Θεοτοκίον.

Καίμισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὸν θνητὸν, ὁσίαν Σὺ ἤγειρας, πάντας ἐκ τῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχεῖος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄ Ρθενε Παμάμωμε, Μήτηρ Χαρισῦ τοῦ Θεῦ, ῥομφαία διῆλθέσου, τὴν Παναγίαν ψυχὴν σου, ἰδόντα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν κ Θεόν σου. ὅπερ ἀλογημένη, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι:~

Ὠδὴ, δ'. Σύμμα Χριστὲ, Κύριος.

Φ Φῶτιξε σὺ, Ἥλιος τὸ ἐγκρατὰν Σ σεβῆρὸν, δι' ἐτῶν σε, πλείστων ὁριζόμενον, μὴ δυνηθεὶς, ὅλως κατιδεῖν, μήτε ἐμ ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέχοντα Ὅσιε, ἀὐτόμως μελῳδοῦντα, ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις, τῇ δυνάμει σε δόξα φιλαύθρωπε:~

Ν Ὅμοις καιμῆς, Σ παλαιᾶς Διαθήκης σοφὲ, ἐμ σωτῆρι, Μάκαρ τῷ Ἁγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ὄζεμάξω, σοφῆς μελίστης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκεῦος χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀγεβόας, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλαύθρωπε:~

Ο Ἄλβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῷ Ὁσίῳ, πέφυκας Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅθεν ποθῶν, σὲ Κυριακὸς, πάντα τὰ ἐμ Κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα. διὸ ἐμ ὀρήμοις, ὀρωτικῶς ἀβάτοις, κατερύφα τῆς ὡραιότητος:~

Ι Ἔσμεν ποτὲ, Μοῦσας γλυκαίαμτα μάματα, τὸν Προφήτην, σκύλλης δὲ πικρᾷ ἐδωδῇ, μεταβαλὼν, σὺ Κυριακὲ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τῇ παῤῥησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὅμτως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θείᾳ δυναστείᾳ δοξάζομτας:~

Ο Φοιτητὴς, ἐ μιμητὴς τῦ Δεσπότου Χριστοῦ, τῦ ἱκέτου σελιναζόμενον, σὺ τὸν Υἱὸν, διὰ προσεύχης, οἴκτῳ θεραπεύειν, πρὸς τέτου χάριν δεξάμενος, τὰς νόσους φυγαδεύειν, Σ δαιμόνων τὰ σκέφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τῦ θείου Σταυροῦ:~

Θεοτοκίον.

Τ' ὄντως πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀειπάρθενε. σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἀντάξεις φοβερὰς Παρθένε, ἐ σώζεις ἐκ κινδύνων, τὰς ἐμ πίστει ἐ πόθῳ, Θεοτόκον ἀνυμνοῦσά σε γινώσκομτας:~

Ὠδὴ, ε'. Γνατί με ἀπώσω.

Ρὸς Χριστὸν δεδεγμένος, τῷ ἀκαταμάχητον, χάριν τῦ Πνεύματος, καταβέβληκας ὦ, κ' κράτος δεινὸς κοσμοκράτορας, ψυχικῶν παθῶν δὲ, Κυριακὲ ἐπικρατήσας, ἀπαθείας σεφάνῳ κατέστεφαι:~

Ὡμαλαῖος ἐδείχθης, πίστεως τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας σεβάσμως, μέχρι γήρους μείνας, βαθυτάτῳ αἰνέσεως Ὅσιε, ἐμ ἐρήμοις ὤφθης, Βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ διαπρεπόμενος.

Ο Λομύκτης αὐτοῦ, Μάκαρ ἀγρυπνίας ἐ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι' ἀὐχῆς τῷ αὐλῷ ὡμίλεις μοι, ἐ λαμπρὰς ἐδέχου, Κυριακὲ φωτὸς ἀκτῖνας, φεγγοβόλους, τὴν μὲν ἐλλαμπόμενος:~

Ε Ἐλασφόρου πληθεῖσα, ἐ προφητικῆς ἀναῤῥήσεως Ὅσιε, ἡ σεπτή σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς Τυραννήσης τέως, Ὠργισμένης λύμης, φρενοβλαβῦς καὶ ψυχοφθόρου, παντελῆ Σ τελείαν καθαίρεσιν:~

Θεοτοκίον.

Ν Ὀρθῶς ἐμυήθη, Προφήτης ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια. Οὐρανὸν γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σε ἔδειξεν Ἀχραντε, Σ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς Δικαιοσύνης, τοῖς ἐμ σκότει ἀνέτειλεν Ἥλιος:~

Ὠδὴ, ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θ Εὸς θετὸς γεγονὼς, Χριστὸς θεώσει τῇ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινὰς, πηρώσεις ἀμώρωσας, μοσύμτας ἰώμενος, δαιμονῶμτας αὖθις, θεραπεύων θείᾳ χάριτι:~

Ξ Ἐφυγὰν τὸ πρὸς σὲ φοιτῶμτος πλήθος τῷ ὄχλησιν, ἐ πάλιν τὰς φοβερὰς, χειμάῤῥους κατέβαλάν, ἐκκλίνων Ἀοίδιμε, τῶν καιρῶν ἐπαίνων, τῶν ἀνθρώπων τὸ δοξάριον:~

Ο Ἔνειρα δίκλω φθαρτῷ, τῷ Κόσμῳ πᾶσαν τὴν δόξαν ὁρῶν, τὸ μόνον ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, σοφὲ χρηματίσαι, ἧς ἐμδίκως κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ω Ἔμψυχος κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν Ἄναρχον, ὡς Ἅγιον Ἱερὸν, τὸν Κτίσαντα ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φορεῖς τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης Κτίσεως:~

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ε Πεφάνης σήμερον.

Ε Γκρατείας ἄσκησιν, ἐ πολιτείαν, σὺ ἐκτήσω Ὅσιε, Κυριακὲ θαυματουργὲ, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν ἐκτελούντων, ἐμ πίστει τὴν μνήμην σου:~

Ο Οἶκος.

Ἀλλώνης θείας χορηγὸς ὑπάρχων ὦ Χριστέμε, τὸν κλύδωνα τῆς βίου κατάμασον οἰκτίρμον, ὡς μόνος ἀδιάλλακτος. ὅπως εἰς λιμένα καταντήσω ἀρετῆς, ἐκ πίστεως ἀφημίσω μοῦ, θείᾳ σε κυβερνήσει φιλάνθρωπε, τὸν γενναῖον ὄντως, Κυριακὸν τὸν ἔνδοξον, Σ θείόμενε θεράποντα Σωτῆρ, παρέχων ἀγαθὲ τοῖς σὲ φοβουμένοις, Παραδείσε τιὼ φυτιῶ. ἔμθα δικαίων πάντων αἱ ψυχαὶ, ἀφραίμονται ἀκαταπαύστως, τῷ ἐκτελόντων, ἐμπίστει τιὼ μνήμιώσε:~

Τῷ αὐτῷ Μιωὶ, κϑ'. Τὸ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ῆ. Σκύλλης ἀμύμη Κυριακὲ πικρίᾳ Γεῦσιν γλυκείαν, ἣ θαμείν κατεκρίθω. Σκυλλιβόρος δ' ἐμάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Ὁ τέτος ὑπῆρχεν Θεῶν τῆς Βασιλείας Θεοδοσίε τοῦ μεγάλε, ἐκ πόλεως Κορίνθε, Πατρὸς Γωαννε, Πρεσβυτέρε τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς Εὐδοκίας, ἀφεψιὸς Πέτρε Ἐπισκόπε, Ἀναγνώστης τιὼ τάξιν. ἔτος δὲ ὀκτὼ καὶ δέκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβών, παρὰ τοῦ μεγάλε Εὐθυμίε γίνεται Μοναχὸς, πολλά τε ἐπιδεξάμενος ἄσκησιν, καὶ τὰς τὰ Ὠριγενοῦς φρονήματας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῇ συνεργείᾳ Χριστοῦ τελέσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀνοίβει. ἦν δὲ πρᾶος Σ ἀπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καί τινος ἀπρεπείας καὶ χάριτος, σῶα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μεταχόμενα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνε φθορᾶς, ἐπί τινας χρόνους καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίε Χαρίτωνος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Βυζαντίῳ.

Ἀσιλλόντος Οὐάλεντος ἐν τῷ Βυζαντίῳ τοῦ Ἀρειανοῦ, ὡς παραβαπτίντος τῆς ἀληθείας ὁδόν, σκάφος ἀσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Πρεσβυτέρων, ἐμπλήσαντάς οἱ τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ συμμορίας, ἀφῆκαν αὐτὸ μάτιον εἰς τὸ τῆς θαλάσσης πέλαγος. εἶτα τὰ τιμὰς τῶν ὁμογνωμόνων, εἰς πορθμεῖον ἕτερον ἐμβιβάσαντάς, πῦρ ἐπαφθῶναι τῷ σκάφει τῶν Ἱερέων ἐκέλευσαν. τέτε δὲ γενομένε, πυρὶ ἐ ὕδατι μαχόμενοι οἱ Ἅγιοι, τῷ βυθῷ παρεπέμφθησαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πεντήκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ. Καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τρύφωνος, Τροφίμε, ἐ Δορυμέδοντος, ἐ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Περωνίας.

ῆ. Ξίφει κλίνασα τιὼ καράν Περωνία. Ψυχῆς ὀρείδεις, ὄμμα τῇ θείᾳ πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γοδελίας.

ῆ. Σοὶ τιὼ κεφαλιὼ τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων,

Χριστὲ προσῆξεν ἐκ ξίφους, Γοδελία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καδδὸε Σ Καδδόας.

ῆ. Ἀθλῆσιν ἄμφω Καδδόος ἐ Καδδόα. Ὁ μὲν καταθιθείς, ἡ δὲ θλαθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δάδα, Γοβδελαᾶ ἐ Καδδόας, ὧν οἱ μὲν, συγγενεῖς, οἱ δὲ μνήσια τέκνα, Σαβωρίε Βασιλέως Περσῶν.

ῆ. Ξίφει μελῃδὸν σῶμα παῦ τετμημένος. Τὸ Πνεῦμα σώζεις Μάρτυς Γ ψίχε Δάδα.

Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις. Τὸν καλάμῳ τυφθέντα, Χριστόν μου σέβων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Σαβωρίε Βασιλέως Περσῶν Πατρὸς τῶν Ἁγίε Γοβδελαᾶ, τὶς Δάδας ὁμοπατρίος, πρῶτος τῶν παλατίε, προσφιλέστατος καὶ συγγενὴς τῶν Βασι-

Βασιλέως, ἐξαποσταλεὶς ἄρχειν εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν χώρας, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν ἐμφανῶς. διαβληθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα παράτιμος, ἐπεὶ ἀπεφάλη πρὸς αὐτὸν Ἀδραμέλεχ ὁ πρῶτος τῆς αὐτοῦ μεγιστάνων μαθεῖν τὸ ἀληθές, εὗρεν ἐμ ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σεβόμενον, ἔγραψε τῷ Βασιλεῖ περὶ τούτου. ὁ δὲ Βασιλεὺς δι' αὐτιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς Χριστιανοῦ. ταύτῃ τῇ αὐτιγραφῇ ἀπέστειλε διὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὡς δὲ ἐξάμηνος, σωεδριάζοντος αὐτῷ τοῦ Γοβδελαᾶ, ἤρξατο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν. ἀμακείμενον δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τὰ σωτείμοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῷ ὁμιλήσαντα, εὗρον τὸν Ἅγιον ὁλοψύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλόμενον. τότε κάμινον λαμπροτάτην ἀνάψαντα, ἐν αὐτῇ τὸν Ἅγιον βληθῆναι προσέταξεν. ἀναφθείσης δὲ αὐτῆς σφόδρα πολὺ, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρθείσης τοσοῦτον, ὡς καταπλήττειν τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντα τὸν Ἅγιον Δάδαν πρὸς τὸ ἐμπορρίψαι ταύτῃ πειθόμενον. ὡς ἤδη πλησίον ἡ κάμινος τοῦτον εἶχε, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδέξατο, ἐσβεσμένην ταύτην ἰδόντα, καὶ ὕδωρ αὐτὴ φλογὸς βλύσασαν, ἐξέσβεσαν σφόδρα τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι. Οἱ τοῦ Βασιλέως οὖν Υἱὸς Γοβδελαᾶς, προσφιλέστατε Δάδα εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαγείας ἐδίδαξεν; ὁ δὲ πρὸς αὐτόν. εἶδε καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου ἠξιώθης μαθεῖν. καὶ ὁ Γοβδελαᾶς, ἐαν πιστεύσω ἔφησε τῷ Χριστῷ σου, δυνήσομαι κἀγὼ τοιαῦτα ποιεῖν; Δάδας εἶπεν. οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύσεις αὐτῷ. καὶ προσάξας ἀναφθῆναι κάμινον, ὁ Γοβδελαᾶς ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἀνθέως κατέσβεσεν αὐτὴν, καὶ προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Ταῦτα ἰδὼν Ἀδραμέλεχ, ἀπελθὼν ἀπήγγειλε πάντα τῷ Βασιλεῖ. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀκούσας ὅτι ὁ Υἱὸς αὐτοῦ Γοβδελαᾶς Χριστιανὸς γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπῆναι προσέταξε, καὶ τὸν τεσσαρων τοῦτον, στρατιωτῶν τύπτεσθαι. τούτων δὲ ἀτονησάντων, ἕτεροι αὐτ' αὐτῶν εἰσήχθησαν. ὁ δὲ Ἅγιος τυπτόμενος, καθόλου τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δοθῆναι σωτηρῶς προσηύχετο τῷ Θεῷ. καὶ Ἄγγελος αὐτῷ φανεὶς, ἐμίσχυε λέγων, θάρσει, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, καὶ καθειρχθεὶς, διεβίβασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε. Εἶθ' ὕστερον Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ Βασιλέως κατάτε τοῦ Ἁγίου τὴν ἐξουσίαν λαβόντος καὶ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξαχθεὶς, καὶ τοῖς βεμβύροις τυπτόμενος ὁ Ἅγιος προσηύχετο αἱματίζων τὸ πάτριον σέβας. τότε ὁ Γάργαλος δύο λώρους προσέταξεν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἁγίου ἄχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εἰπών, πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστός σου ἀποκατάστησέ σε ὑγιῆ. καὶ τούτου γενομένου δήσας αὐτὸν ἀσφαλῶς ἐμαπέθετο τῇ εἱρκτῇ. λυθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν, ἐκ τοῦ Ἁγίου ἀθρόον ὑγιοῦς ἀποκατάστατος, ὥσπερ πρότερον ἦν, ἰδὼν ὁ Γάργαλος ἐξέστη, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε τῷ Βασιλεῖ. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἀποκτεῖναι ἔφη τὸν δυσσεβῆ. Τίος μοι δοκεῖ, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Ἐμβαλὼν δὲ σάβλαν πεπυρωμένην εἰς τὸ ἓν αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσας εἰς τὸ ἕτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. προσελθόντες δὲ αὐτῷ, ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου ἦρε τὴν σάβλαν καὶ ἴασατο αὐτόν. ἰδὼν δὲ ὁ Γάργαλος, καὶ βεμβύροις τοῦτον καταξαίνας, καθῆρξε, καὶ τῇ ἑξῆς πάλιν ῥοίναις ῥάβδοις ἔτυπτεν. εἶθ' ὕστερον ὀγγίνοις σιδηροῖς τὰς πλευρὰς αὐτοῦ κατεξαίνων ἀφειδῶς, ἔλεγεν. ἴδωμεν εἰ ἐλθὴ ἄρτι ὁ Χριστός σου, καὶ ἰάσεταί σε. καὶ ὡς μόνον προσηύξατο ἐν τῇ φυλακῇ ὢν, παραυτὰ τὴν ἴασιν ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ σὺν τῇ φυλακῇ ὕστερον ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες. μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Οἱ δὲ Ἄρχων θυμωθεὶς, ἐκέλευσεν ὀγγίνας σιδηρᾶς κλειθῆναι καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι ἀπὸ ὥρας ἕκτης, μέχρις ἑσπέρας. καὶ τότε γενομένου, ὁ Ἅγιος καταπονηθεὶς ὢν, προσηύχετο καθ' ἑαυτόν. καταχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν, τῇ φυλα-

φυλακῇ Σ αὖθις κατησφαλίσθη. Η ἦν Μήτηρ ϛ ἡ ἀδελφὴ αὐτῦ, ἐπεθύμει αὐτὸν θεάσασθαι, ἀλλ' ἐφοβεῖτο τὸν Βασιλέα. Τ πομνηθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργάλῳ. ἔτι ζῇ ὁ Γοβδελαας, ὁ μάγος; ὁ δὲ, μαὶ Βασιλεῦ ἔφη. πολλὰ μὲν ἐνδεδειγμαι δεινὰ εἰς αὐτὸν, ἔτι δὲ ζῇ. τότε ὁ Βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δόρυ τῆς κεφαλῆς αὐτῷ ἀπὸ τοῦ τέμνοντος, ϛ καλύψαι τὸν ὄψιν αὐτῦ, ϛ πάλιν ῥιφεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. τῇ δὲ ἑξῆς μαθὼν ὅτι ζῇ, τὰς ὀμυχας τῇ χειρῶν καὶ τῇ ποδῶν αὐτῦ ἐκκαιζώσας ϛ τὰς τέσσαρας γομφίους μύλωνας τῇ ὀδόντων αὐτῦ, ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, ὡς κωφὸν τεθνηκότα, προσάξας μὴ δοθῆναι ὕδωρ, μητέτιμα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν. Ἀφίκετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀδελφὴ αὐτῦ καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰπῦσα τῷ δεσμοφύλακι, εἰ τὸ γεγονὸς καταφορόν τινι ποιήσῃς, τῷ κεφαλῷ ἀποτμηθήσῃ. Σ μέχρι μὲν τύτου, τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μὴ πεπαγιωμένης ἔτι σης καὶ σφρεας τῆς αὐτῦ ψυχῆς. παγιωθείσης δὲ τῆς πίστεως αὐτῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὁμοιομοιῷ δὲ Σ παῤῥησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιλάμψει, τετραυματισμένος ὧν, ἔχαιρε, Σ ἑτέρας ἐθεράπευε, καὶ πάντες ἐθαύμαζον Σὺν τούτοις. Γάργαλος δέ τις ἕτερος, μάγος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὢν, χάριν πολλῶν κακῶν, ὧν διεπράξατο, ἰδὼν τῷ ὁμοιομοιῷ τοῦ Ἁγίου, Σ τὰ παρ' αὐτῦ γινόμενα ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπέπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγων. δέομαί σου δῦλε τῦ Θεῦ, μνήσθητί μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου. ὁ Ἅγιος εἶπε, πίστευσον εἰς αὐτὸν, Σ ῥύσεταί σε ἐκ παντὸς τῇ κακῶν σου. Γάργαλος εἶπε, πιστεύω εἰς σὲ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοβδελαᾷ, καὶ τῇ ἑξῆς καθίσας ὁ Ἄρχων, παρέστησεν ἀμφοτέρους, καὶ ἀποδύσας τὸν Γάργαλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις. τυπτόμενος δὲ, καὶ εἰς Οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησῦ Χριστὲ ἔλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σε πάσχω. ἐνδυναμωσόν με. καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ. Τὸν δὲ Ἅγιον Γοβδελαᾶ βαλὼν εἰς τετραγωνικὸν κοχλίαν, κατέξεσε τὰς πόδας αὐτῦ. εἶθ' ὕπως σφαίρας σιδηρᾶς ἐκπυρώσας, τὰς μασχάλας αὐτῦ κατέκαυσεν. ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμιοι χριόμενοι ἐκ τῆς ἰχῶρος τῆς σαρκῶν αὐτῦ, ἐθεραπεύοντο ἐκ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπεφορῦντο ἐκ τῶν μασίγων. ἀλλὰ Σ ἀθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάμβανον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἀκάκιος δὲ ὁ Ἄρχων ἦπίστει, καὶ μετὰ πέντε καίδεκα ἡμέρας, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τῆς φυλακῆς, εὗρεν αὐτὸν ὁλόκληρον, σῶον, καὶ ὑγιῆ, ϛ ἰδὼν ἔξεστη, καὶ βαλὼν εἰς λέβητα πίσσαν ϛ τέαφον, Σ ἐκκαύσας αὐτὸν σφοδρῶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν Ἅγιον. ὁ δὲ Ἅγιος ἀναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν, ϛ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι. τότε δὲ διαῤῥαγέντος, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ὑγιὴς, μηδ' ὁπωσῦν μολυνθεὶς παρ' αὐτῦ. τότε σκεψάμενος μετὰ τῶν συναύτῷ ὁ Γάργαλος, ἐξαύρωσε τὸν Ἅγιον Σὺν ξύλοις γυμνὸν, ϛ ἐτόξευον αὐτὸν Σὺν ὥραις πολλὰς πλῆθος λαῦ πολὺ, ϛ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξον. ἦν μόνον γὰρ ὁ Ἅγιος ἄῤῥωτος ἔμενεν, ἀλλὰ ϛ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτῦ βέλη, ἐν τῷ ἀέρι ἀπηώρητο, τῦτο πάντας ἐξέπληξεν. Οἱ τὴν βουλὴν δὲ ταύτην δῦντες, τείμας τὸ τόξον κατὰ τῦ Ἁγίου, τῦ βέλους ἁμαρτόντος, Σ τὸν δεξιὸν αὐτῦ ὀφθαλμὸν ῥώσαντος, δεδήλωκεν αὖθις τῷ Βασιλεῖ πάντα. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀπέστειλε Κασδόαν τὴν θυγατέρα αὐτῦ, κατηχῆσαι τὸν Γοβδελαᾶ. ἡ δὲ ἀπελθῦσα, Σ Σὺν τῷ ἀδελφῷ κατηχηθεῖσα, γέγονε Χριστιανή. Θυμωθεὶς δὲ ὁ Βασιλεὺς Σὺν τύτῳ, προσέταξε ταθῆναι τὴν θυγατέρα αὐτῦ, ϛ ῥάβδοις τύπτεσθαι. ἀγομένη, ἔρριψεν αὐτὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. ἡ δὲ Κασδόα κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὁμοιομένη ἀπὸ τῶν προσευχομένων αὐτῇ μασίγων, φησὶ πρὸς τὸν [illegible]ον· εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους. ὁ δὲ Ἅγιος, ἡ πρὸς Χριστὸν πίστις μὴ ἐκλείπῃ, καὶ ἐλπίζω

εἰς τὸν Χριστὸν, ὃν ἐπίστευσας, ἀμήσου ἅψηται βάσανος, ἀλλ' ἀμὴ πειρασθῇς ἑτέρας βασάνου. Ἐξαγαγὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον Γοβδελαᾶν, προσέταξε δεθῆναι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ῥιφθῆναι εἰς τοὺς μίλωπας ἵππους, ὅπως καταπατηθῇ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ἀγεμονεύων, ἀβλαβὴς διεφυλάχθη, ἀλογῶν τὸν Θεόν. Πρωΐας δὲ ἀρεθεὶς σῶος, καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένος, ἔζεσεν ἅπαντας. Τότε σάβλας πυρώσας, κατέκαυσεν αὐτόν. Εἶθ' ὕπνου δύο ὀγγίμους κελεύει βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηχῶν ῥιῶν. ὁ δὲ Ἅγιος καὶ ἀπηωρημένος ὢν, προσηύχετο. Δαδοὺς δὲ καὶ Αὐδοὺς χριστιανοὶ ὄντας, παρεσκεύασαν ἀπογραφόμενοι τὰ τοῦ Μάρτυρος ἐλθεῖν ἐν τῷ κρυπτῷ, διὰ τὸν φόβον τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὃν ὁ Ἅγιος εἶπεν, εἰ δυνατὸν ὑμῖν, ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναί με. εἰ δὲ ἀδυνάτως ἔχετε, εὔξασθε, ἵνα τοῦτο γένηται. Ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ μέφος μικρὸν ὡς ὑμίχλη ἐπεσκίασε τὸν Ἅγιον, καὶ ἔζεχεε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κρουνηδὸν, καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ. ἰδοὺ ἐδέξω τὸ Ἅγιον Βάπτισμα, δῶρε τοῦ Θεοῦ Γοβδελαᾶ, καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς, καὶ ἀνωδία γέγονεν οὐκ ὀλίγη. ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος τῆς φωνῆς, ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεὸν, εὐχαριστῶν, καὶ δοξάζων αὐτόν. Καταγαγὼν δὲ τοῦτον ὁ Γαργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὀξυίας καλάμους, προσέταξεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ κατακεντηθῆναι ἀπὸ ποδῶν ἄχρι τῆς κεφαλῆς. ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχήν. Τότε ὁ Γαργαλος δήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἁρτίῳ, καὶ ἵπποις ἀγρίοις τοῦτο προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνὸν τὸ σῶμα ἕλκεσθαι εἰς τραχεῖς καὶ περιῴδεις τόπους, ὥστε αἱ σάρκες αὐτοῦ πᾶσαι διαμερισθῆναι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις, ὃ καὶ γέγονε, τὸ δὲ περιλειφθὲν διεσκόρπισε. ὅπερ λαβόντες πολλοῦ τιμήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες Χριστιανοὶ, οἱ Πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, Δαδοὺς καὶ Αὐδοὺς καὶ Ἀρμαζάκης ὁ Διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, καὶ ἀρώμασι συμβάσιν εἰλίσαντες, κατέθεντο ἐπιμελῶς. Τὸν δὲ Ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενῆ τοῦ Βασιλέως, πρότερον πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως βασανίσαντες, κατέκοψαν μεληδόν. καὶ οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. Φιλόθεοι δέ τινες λαβόντες αὐτοῦ τὰ συγκοπέντα λείψανα, καὶ κηδεύσαντες, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ψαλλόντων δὲ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀνέθη καὶ ὁ Ἅγιος Γοβδελαᾶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ φησὶν, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ ἀδελφοὶ, καὶ γίνεσθε ἑδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν, ἐχάρησαν. εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν, καὶ δώη ὑμῖν Κύριος τὸν μισθὸν, ὑπὲρ ὧν μοι πεποιήκατε, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς Δαδοῦν λέγει. λάβε τὸ κόρας τοῦ ἐλαίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἴσελθε εἰς τὸν περίβολον τοῦ βασιλέως, καὶ χρίσον Κασδόαν τὴν ἀδελφήν μου, καὶ μετάδος αὐτῇ τοῦ Ἁγίου Σώματος. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὰ, ἐπορεύθη, καὶ ὡς κατέλαβε τὴν θύραν, ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτῷ, καὶ βαπτίσας αὐτὴν ὁ Γόρδης, καὶ μεταδοὺς αὐτῇ τοῦ Δεσποτικοῦ Σώματος, εἶπεν. ἄπελθε καὶ κάθου ἐνθάδε, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ αὐτίκα λαβὼν ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπῆλθε πρὸς Οὐρανούς. Πρωΐας δὲ εἰσελθοῦσα ἡ Μήτηρ αὐτῆς, καὶ εὑροῦσα ταύτην τελειωθεῖσαν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ λέγει αὐτῷ. τοῦ λοιποῦ Βασιλεῦ χαῖρε σὺ, ἡ Βασιλεία σου, ὁ Υἱός μου, ὡς μύρῳ φονεύτῃ ἐγκλήματα μόνος ἔχων, μυροπλασίως τιμωρηθείς, τοῦ ζῆν παρὰ σοῦ ἀπηλλάγη, καὶ ἰδοὺ μοῦ καὶ ἡ θυγάτηρ μου, ὡς φονεύτρια τοῦ ἰδίου πατρὸς, γυμνὴ ὠσπορλήκης ταῖς ἀκανθώδεσι ῥάβδοις καταξανθεῖσα, καὶ αὐτὴ ἐτελεύτησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀμάλ-

ὁ ἀμάλγητος ἐχεῖμος ⸗ αἱμοβόρος Βασιλεύς,
ὧδ' ὁπωσοῦμ ἐκάμφθη πρὸς οἶκτον. Η' δὲ
Βασίλισσα λαβοῦσα ἀρώματα πολυειδῆ Σ
ἡδύπνοα, ἐμύρισε τὸ λείψανον τῆς ἁγίας
αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ πορφύρᾳ Βασιλικῇ
εἱλίσασα, κατέθετο μετὰ Γοβδελαᾶ τοῦ
Τίου αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ ⸗ φιλαν-
θρώπου Θεοῦ ἡμῶν. ὅτι αὐτῷ πρέπει δό-
ξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Παῖδας Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὁ μῶν ⸗ λόγων θεοπρεπῶς, κατεγλύ-
καμε τὸν φάρυγγα μελέτῃ, ὑπὲρ μέλι ὁ
σὸς, πιστότατος θράπων. ἀλλογητὸς εἶ
Κύριε, μελῳδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀκαρ θεωτέσιε προσάγοις, τοὺς ὑμνοῦντας
σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ⸗ ξ ἰλύος παθῶν,
πρεσβείαις σου βοῶντας. ἀλλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἄλω τοῦ Πνεύματος τῷ χάριτι, εἰσφοι-
σατο Χριστέ σου ὁρᾶς ἠχῷ, τοῦ ἀφράστου φω-
τὸς, ὁλόψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυ-
γάζων σοι, ὁ Θεὸς ἀλλογητὸς εἶ.
Ἵνα λεόντων διαδράσῃ, τὴν ὠμότητα Δα-
νιὴλ ἐδοξάσθη. ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέ-
κραγε προσάσσων, Κυριακὸς κραυγάζων
σοι, ὁ Θεὸς ἀλλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ῥάξει προσθεὶς τῇ θεωρίᾳ, Τρισυπόστα-
τον ἐκήρυξας Οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ
Τίῳ, ⸗ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακὲ θεόλη-
πτε, ὁ Θεὸς ἀλλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Βέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ
κατάσβεσον αἱρέσεων τὴν ζάλην, Θεο-
μῆτορ τοῖς σοῖς, κραυγάζουσι τῷ τόκῳ, ἀλ-
λογημένος Παράμεινε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς
κοιλίας.

Ὠδὴ, η'. Νικητὰ Τυράννου.

Ὃν αἷς τῶν δακρύων, ἤρδευσας Μακάριε τὴν
ἔρημόν σου, καταυγάζει θεία, ψυχὴν καὶ
πολύκαρπον ἔδειξας, μέλπων. ἀλλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κύριον, καὶ ὑπερ-
υψοῦτε.
Θεσβίτης πάλαι, αὐχμῷ κατεξήραμεν
ὄμβρων ψεκάδας. ὑετῷ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγόν θέρους σὺ Μάκαρ, ἀλλογεῖ-
τε μέλπων τὰ ἔργα τοῦ Κύριον, ⸗ ὑπέρ-
υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ψευδοδόξων, τὴν ἀπάτην ἤλεγξας
τοῦ Ὠριγένους, γενικοῖς ἀγῶσι, μαθητῶν
τοῦ λήρου Σ μυθολόγου. ἀλλογεῖτε μέλ-
πων, ἀσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτί-
σις, Σ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς αἰῶνας.

Δόξα.

Ἧς Τριάδος μίαν, ἀσεβῶς ἐδίδαξας πά-
τερ Οὐσίαν, φρονοῦμεν Ἡλίοις, ὡσπερ μίαν
αὐγὴν λαμπηδόνα. ἀλλογεῖτε λέ-
γων, ὀρθοδόξως τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτί-
σις, ⸗ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὗ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος
μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ,
τοῦ ἀμαχαιμίσαντός με τὴν ἐχθραν. ὃν ὑ-
μνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, Σ ὑ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα κτίσις.

Νοῦν σε δέδεκται σοφὲ, τὸ δεξάμενον
πτῶμα τὸν θεόσδοτον τοῦ ἀτεργήσαντος,
τοῦ θείου πάλαι Παρὸς Χαρίτωνος. Μω-
σαϊκῶς Κυριακὲ, ⸗ τεῖχος ἀκράδαντον,
τῇ ποίμνῃ γέγονας, τῇ ἐκείνου Σ φροντὶς
ἀσφαλέστατος.
Ἧς ὅντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν Σταυρὸν Σὺν
τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακὲ,
μελέτην ἔθου θανάτου. ὅθεν ⸗ μωῒ, πρὸς
τὸν ἀγῆρω μετασὰς, ῥυθμὸν τὸν ἀκήρα-
τον, τοῖς Οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ πε-
ρὶ Θεὸν συγχορεύεις ἀεί.
Σφαλὰς αἰγλῇ πυρωθεὶς, τοῦ Πνεύμα-
τος ⸗ ὤφθης ταῖς ὑπόρθιον, χορὸς ἀσίαις
φαιδρός. ἀλλ' αὔγασόν με τὸν μῦν Μα-
κάριε, τῷ μοερῷ ⸗ ῥιφεγγεῖ, φωτὶ τῆς θεό-
πτου, ταῖς ἱκεσίαις σου, ⸗ καὶ παθῶν με ⸗
τυραισμάτων διάσωσον.
Τεφθεὶς τὰν τῷ μικτικῷ, διαδήματι Χα-
ρίτων θεωτέσιε, Κυριακέ τε Μάκαρ, ⸗ πα-
ρεστῶτα τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποίμνιόν
ἰδίαν παρικῶς, κινδυνεύουσαν λυτρούμενοι, μὴν
ἐποπτεύετε. ἑορτάζουσαν ὑμῶν τὰ μνημό-
συνα.

Θεοτοκίον.

Ἔντεμε Σ κατάνοδον, ⸗ βασίλανε Τίε Θεο-
μήτορος. Γσμαηλίτων λαὸν καθυποτάτων
τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, πρεσβείαις δεύτερα, τῆς
κυησάσης σε, ἀπειραμβρως, ὡς Θεὸς ⸗ φι-
λάνθρωπος.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι. Κυριακὲ σωὶ τῷ θείῳ, Χαίρτωμι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, ἧς ἐκτελύτων Ἅγιε, τιὼ φωτοφόρον μνήμιωσι, ϛ σὲ Χριϛὸ ὑπηρέτιω, τιμώμτων Πάτερ ἐκ πόθυ:~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κτείως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σὸ σεσωσμένοι. Ϛ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυρὸ τὸν θανάτον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἑλκύσαντα, Ὅσίων δήμους μεθ' ὧν σε, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε:~

Μιῶι τῷ αὐτῷ, λ'. Τὸ Ἁγίυ Γρηγορίυ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰϛῶμεν ϛ'. ℣. ἦχος π. β'.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων αἱματι, τιὼ ἱερᾷ διπλοΐδα; φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἁγίων Ἅγια, ἀξιάγαϛε, ὄνθα φῶς ἄῤῥητον, ὄνθα θεία δόξα, ὅπυ ἦχος ἑορτάζομτος, ὧν ᾧ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχη τὰ ἔπαθλα, καὶ ϛέφος τὸ ἀμάραντον, Ϛ τιὼ αἰωνίζυσαν εὐκλειαν, Ϛ τῇ Παραδείσῳ, τιὶ οἴκησιν Γρηγόριε σοφὲ, ὧν παῤῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἀσαφῶν ὀκ ἔσεισε, σὸ τιὼ ψυχιὼ τερκυμία, ὃ κάθειρξις χρόνιος, ὧν ζοφώδει λάκκῳ σε κατακρύπτυσα, Ἀθλητὰ ὧν δοξε. ἀλλ' ὡς φῶς ἤγραψας, τοῖς ὧν σκότει κιμδυώδυσι. τῆς ματαιότητος, οὓς Τίους ἡμέρας ἀνέδειξας. λουτρὸ διὰ Βαπτίσματος, καὶ ἁγιασμήσεως κρείττομος, ϛ σωτηριώδυς, ϛ θείας ἀληθοῦς διαγωγῆς, ὡς Ἱεράρχης θεόληπτος, πάνσοφε Γρηγόριε:~

Τμφίον ἀθανάτον, σὲ τὸν ἀπαύστως Δεσπότιω, Ῥιπιμία ϛόργυσα, τὴν δοραὶ ἀφῄρηται, τιὼ τὸ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφώδη σάκκον, ἐγκρατείᾳ διαῤῥήξασα. μεθ' ἧς ἠγώνισαι, ϛ Ταϊσμὴ ἀοίδιμος. παρθένων ἐπιφέρυσα, ὁμίλον ϛερρῶς ναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὔας τὸν ἀρχαῖον πτερνιϛὴν, ἃς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριϛὲ δοξάζομεν:~

Δόξα, ἦχος, π. β'. Σεργίυ.

Πῖ ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σε διηγήσεται τὰ ῥόπαια; ποῖον ϛόμα τὸ Μαρτυρίυ τὴν καρτερίαν ἀποφθέγξοιτο; ὧν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίϛευσας Γρηγόριε. ἀλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν, ἀρεϛήσας Χριϛῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἱερομάρτυς, παῤῥησίαν πολλήν.

Καὶ νῦν, ℣. Τριήμερος ἀνέϛης.

Ἡν πᾶσαν μου ἐλπίδα εἰς σὲ, Παρθένε ἀνατίθημι, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ ϛεῦσον ἀγαθὴ, ῥυσθῆναί με ὧν τάχει, παθῶν τῶν ὠχλούντων, Ϛ καθεκάϛω πολεμούντων με:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἥλιος ἐσκότασε, Τὲ μου προσηλωμένου, φωτοδότα, καθορῶν σε Ϛὴ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο. λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδ' ὅλως ᾐσχύνθη παμφίλτατε:~

Εἰς τὸν ϐ'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, π. β'.

Ἐϛὸν ἄδυτον γυμφορ τοῦ ἀφράϛου φωτὸς, εἰσδύσας μονηρῶς, ὁ Μάρτυς ϛ ποιμὴν, ἐμυήθη τὰ ἀπόῤῥητα τῶν μυϛηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς ποιμὴν δὲ μυϛαγωγούμενος. διὸ διπλοῦς ϛ τοὺς ϛεφάνους, ἐκ τῆς ἄνω ἐκ δόξης ἀμείψατο, πρεσβεύων παύτοτε Χριϛῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέϛης.

Ἀρίϛατο τῷ ξύλῳ ποτὲ, καιρῷ τῷ τῆς ϛαυρώσεως, ἡ Παρθένος σὼ παρθένῳ Μαθητῇ, ϛ κλαίουσα ἐβόα, οἴμοι πῶς πάσχεις παύτων, Χριϛὲ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Καὶ ῥόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ σωτήρια πλήν. Καμόμες τῆς Ὀκτωήχου, ϛ τῶ ἁγίου. ℣ ἡ ἀκρος.

Τὸν Γρήγορον μέλπωσε Μάρτυς ποιμένα.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ'.

Τριϛάτας κραταιώσε.

Ῥιάδι τῇ σεπτῇ, παρεσῶς ϛεφηφόρος, ὡς Γρήγορος Ποιμὴν, ὡς Μάρτυς ἱερὸς, ἱεραῖς

ἱόραϊς σου δεήσεσι, κοίμησον τὰ τῶν παθῶν μου, ἀχλυώδη ἐμβάλματα, ἀθφημέρτισε, Μάκαρ Γρηγόριε.

Ὁ Ἄδυτος λαμπτὴρ, Ἱόραρχης ὁ μέγας, ὁ πολύαθλος ποιμὴν, ἀγώνων ἡ βραβῆ, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σύμφορον πρὸς ἀνωχίαν, τὰς πίστεις συνεκάλεσε. συνελθόντες οὖν τὸν μακαρίσωμεν.

Ἀμάτων ζωηρῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος Μάκαρ, ἐμπλησθεὶς ὡς ποταμὸς, Ἐδὲμ τῆς μοναῖς, ἐκπεπόρευσαι πρόσωπον, ἀρδων τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γυναῖκα τῷ Σταυρῷ, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κρατυνούμεναι Ἀγνὴ, ἐμήνησαν σοφῶς, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν, ὀπισθεν σου τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότητι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

Ὠδὴ, γ'. Ὅτι σὰρξ ἔτεκεν.

Ἀπιστοῖς ἀγώνων σου, μύλας συνρίβεις λεόντων, καὶ ὀχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικὰς προρρίζους τε, κατασρέφεις φυλὰς ἀξιάγαστε.

Τῶν δεινῶν ἐπίτασις, καὶ χαλεπαὶ τιμωρίαι, ὀξοφωτάτη λάκκου κάθαρσις χρόνιος, τιμὴ σοὶ ἀδαμαντίμου ἔρεψε διάνοιαν, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Τραγικοῖς σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας, ἕως τὸν μυσαγμὸν κακίας, κεκραπημένους δυσεβῶς, Υἱὸς ἡμῶν ἔδειξας, κραυγάζοντας ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τροπαιοῦχον Κόρην, σὲ Ῥιψιμία ἡ Μάρτυς, ἐπισαμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῖς ταῖς καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου προσηνέχθη, ἄθλοις διαλάμπουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Τί σὰρξ ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠθροίσθη συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Λέμμα χρήγορον, τῆς διανοίας, Μάρτυς εὐδόξε προκεκτημένος, ὁμωνύμως καταλήλως διέπρεψας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν σρεβλούμενος, ἐν προσαχαῖς ἀμενδότως ἠνρύπνησας, ἔθεν δ' ἐλήφθης, ἱόραρχικῶς δι' αἵματος, βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἷα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Παμακμε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι, Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γενόμενον, ἐρρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐμθέοις μάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀωδυνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων, ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰς περίβλεπτόν σε ὕψος, Μαρτυρίου αἰώνεγκεν, ὑψηλὸς ἐν δόξῃ Κύριος, ὁ Ὕψιστος ἐνδόξε, ὃ τὰ παθήματα χαίρων ἐξεκόμισας, Ἱερομάρτυς δόξα βοῶν τῇ δυνάμει σου.

Τυραννόμενον ἀθέως, τῶν ἐχθρῶν χώραν ἅπασαν, τιμὴ τῶν Ἀρμενίων, θεία δυναστεία κατέβαλε, καὶ ὡς πυρὸς ἀμάλαμψας, κατεφώτισας, τὰς ἐν σκότει κειμένας Σοφὲ ματαιότητος.

Ὀλυπλάσιον τῷ Κτίσῃ, σοῦ τὸ τάλαντον ἐπέγκας, τῶν ἀγασωθέντων, θείαις διδαχαῖς σου Γρηγόριε, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀγήρω κλῆρον ἐλήφθης, Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ καλλονῶς ἐκλεκτήν σε, ὡς ὡραίαν ἠγάπησαν, μεσιδες Κόραι, μετὰ Ῥιψιμίας ἀθλήσασαι, Παρθενομῆτορ Μαρία καὶ ὀπίσω σου, προσηνέχθησαν τῷ σῷ Τιῷ ἀφραιμόμεναι.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τὸν φωτισμόν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς, παθῶν λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν ἐλεημοσύνην δωρούμενος.

Ταυροφανῆ ἑώρακαν, σημεῖον ἐμφανῆ, φωτὶ ἐκλάμπον, καὶ λύον τὸν μύκτα-

τὸν

τῳ εἰδωλικῳ, φωτὸς τε τέκνα τὰς πιστὰς ὀργαζόμενος·

Ν καταστάφ λάκκφσε, διέσωσε Θεὸς, θηρσὶ σωόμτα ἐτῶν περιόδας, μέλλοντα φωτὶ τῇ θείᾳ λόγᾳ, καταυγάζειν τοὺς ἄφρονας·

Αρτυρικῶς ἠγώνισαι, σεφθεὶς ὡς μικτὴς, χειθεὶς δὲ μύρῳ Αρχιβασιλίνης, ἔχεισας λαὰς, δυσώδας πλάνης ἀπαλλάξας Γρηγόριε·

Θεοτοκίον.

Γ τῆς ὁσμῆς αἰθόμενοι, τῇ μύρᾳ ἐκ σᾶ, τῇ Αγνῇ Παρθένε ἐκλάμψαντος Λόγου, δι' ἀθλητικῶν αὐτῷ ἀγώνων, ἀνηρέτησαν χαίρουσαι·

Ωδὴ, ς'. Ε'βόησε προτυπῶν.

Ημάτωσε, δωρεὰς ἀεὶ κατορράγησαν, ἐκ δαιμόνων, κατεβλήθη αἱμίδρυτα ξόανα, ἐκ πιστῶν καρδίαι, θείκῳ ἐμδρυώθυσαν ἔρωτι·

Ηριδάτιω, ὡσπερ σωδεδεμένον προσήγαγες, τῷ Κυρίῳ, ὡσπερ ἄρνα τὸν πρὶν λύκον ἄγριον διὰ μέγαν πλοῦτον, ἀπωλαγχνίας Θεοῦ μιῶ σωζόμενον·

Πέδειξας, πλανηθεῖσι τὸν βίον τὸν σὸν θεσπ, ἀπλανέσι, διδαχαῖς Γρηγόριε ἁρμοσάμενος, ὡς ποιμὴν Ποιμένος, ἀληθὴς μιμητὴς τε Γρηγόριε·

Θεοτοκίον.

Ταυρωθέντα, τὸν ἐκ σᾶ ὡς ἐπέχνω σαρκόμενον. Θεοτόκε, Ρ'ιψιμία αὐτῷ σωεσταύρωται, ὡς ἀμνὰς Ποιμένι, ἱερεῖον Θεῷ ὡς ἀμώμητον·

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Ομ ἀκλεῖ ἐκ Γρηγορίῳ ἅπαντες, ὡς ἀθλητῇ τῆς ἀληθείας σύμφορον, ἐν ᾠδαῖς Σ ὑμνῳδίαις ὑφυμήσωμεν, τὸν χρήγορον Ποιμένα ἐκ Διδάσκαλον, Γρηγόριον, τὸν Φωστῆρα τὸν κοσμοκράτορα. Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει τῇ σωθῆναι ἡμᾶς·

Ο' Οἶκος.

Οὗτον τὸν μέγαν ἐν ἀθλοφόροις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον, Αρμενίας πιστοὶ, ποιμένα τε ἐκ πρόμαχον. ἐν ὑμνῳδίαις ἀφυμνήσωμεν, ἐκ ἐν ἄσμασιν ἐνθέοις αὐτῷ τῷ μνήμῳ. τῷ γὰρ ἀκλεῖ ματαίων εἰδώλων ἐφάρισε, σὺν τούτοις Σ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνόργειαν ἐνέκρωσεν. διὸ τὰς πόνους ὑπεμείνε καθηρᾷ διανοίᾳ καὶ χάριτι, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ τῇ σωθῆναι ἡμᾶς·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, λ'. τῶ ἁγίω Γ'ορομάρτυρος Γρηγορίε τῆς μεγάλης Αρμενίας.

ᾨδὴ. Εἰρμὸς, Τὸ, χρηγορεῖτε Ε'μθέω Λόγω. Χριστῷ καλοῦντος, χρηγορῶν ὤφθης Πάτορ.

Αρμενίης μεγάλης θαμὲ Γρηγόριος ῥιακοστῇ,

Τ'τος ὑπῆρχεν Θεῶ Διοκλητιανῷ τῷ Βασιλέως. Πάρθος τὸ γένος. Τιὸς Αμὰχ, συγγενὴς Κισαρῶ Βασιλέως Αρμενίας. παρὰ Τηριδάτου δὲ τοῦ Βασιλέως κρατηθεὶς ὡς Χριστιανὸς, πολλὰς τιμωρίας ὑπέμεινεν. εἶτα μαθὼν ὁ Τηριδάτης ὅτι Τιὸς ὄντι Αμὰχ τῷ Πάρθῳ τὸν Πατέρα αὐτῷ δολοφονήσαντος, δεσμεῖ αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἐκ ἐν Αραρὰτ τῇ πόλει ἐν λάκκῳ βαθεῖ ἐναπέρριψεν, ἐμπλέον ὄντι θηρίων καὶ ὀρπετῶν, ἐν ᾧ Σ ἔτη δεκαπέντε διαβιβάσας ζῶν, ἐρρέφετο κρυφίως ὑπὸ γυναικὸς χήρας. τῷ δὲ Βασιλέως Τηριδάτῃ παραφρονήσαντος, καὶ τὰς σάρκας αὐτῷ κατεδίοντος, καὶ μετὰ χοίρων ἐν τοῖς ὄρεσι βοσκομένῳ, ἐθεάσατο ὄνειρον Κισαροδάκτα ἡ ἀδελφὴ αὐτῷ, ἐκ φωνῆς ἤκουσεν, ὡς εἰ μὴ ἐξέλθῃ Γρηγόριος ἐκ τοῦ λάκκου, Τηριδάτης οὐχ' ὑγιαίνει. Ε'ξελθὼν δὲ ἐβάπτισεν ἅπαντας, καὶ γεγονὼς Ε'πίσκοπος, ἐκ Ε'κκλησίας συστησάμενος, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ρ'ιψιμίας, Γαϊανῆς, ἐκ ἑτέρων, λβ'. Ο'σιομαρτύρων γυναικῶν Παρθένων.

ᾨδὴ. Η'λγει σαθισμοῖς ἀδαμῶς Ρ'ιψιμία. Α'πειρα τέτοις, αὐταριθμοῦσα σέφη. Γαϊανὴ ἔφυγεν ἄσκησις πάλαι, Καὶ μνῆ ἄθλησις ἡ διὰ ξίφους σέφει. Τιμᾷ Τριὰς δεκάς σε φιπλῆ Μαρτύρων. Σὺν ταῖς δυσὶ θρήσκευσα, σᾷ χάριν ξίφει.

Τ'ται αἱ ἅγιαι γυναῖκες, ὑπῆρχον Παρθένοι καὶ Μοναζουσαι. καὶ ἡ μὲν Γαϊανὴ ἦν χρανῶς. ἡ δὲ Ρ'ιψιμία μέσα ἀγωνὴς Σ εὔμορφος. μαθὼν δὲ περὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς

αὐτῆς ὁ Τιριδάτης, ἀποστείλας ἐκράτησεν αὐτὴν, Σ ἐβιάζετο πρὸς ἀθέμιτον μίξιν· ἀλλὰ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, ὑπερισχύετο αὐτῆς. ἀποτυχὼν δὲ τοῦ σκοποῦ, ἔκειτο ὡσεὶ νεκρός· οἱ δὲ τοῦ Βασιλέως στρατιῶται ἐκφυγοῦσαν αὐτὴν διώξαντες καὶ λαβόντες, πρῶτον μὲν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῆς, ἔπειτα τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω προσδήσαντες, τὴν γλῶτταν ἀπέτεμον, τὸ σῶμα αὐτῆς ἔκαυσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξαν· ἥτις κατὰ μικρὸν κοπτομένη, τὴν μακαρίαν αὐτῆς ἀφῆκε ψυχήν. Συναπηρέθησαν δὲ αὐτῇ ἄνδρες Χριστιανοὶ, τὸν ἀριθμὸν ἑβδομήκοντα, καὶ γυναῖκες τριάκοντα δύο. ἡ δὲ γενναία Γαϊανὴ διεστάρη τὸν αὐχένα, Σ ἐφυσήθη ὡσεὶ ἀσκὸς, καὶ τῷ δορᾷ τῆς σαρκὸς μέχρι τῆς μασθῶν ἀφαιρεθεῖσα, λίθοις συνετρίβη, ἐ ὕστερον τῷ κεφαλῷ ἀπετμήθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων τῆς συναπαιρεθέντων τῇ Ἁγίᾳ Ῥιψιμίᾳ, καὶ μνήμη τῶν ὁσίων δύο γυναικῶν.

ᾱ. Θ μήσειν ἑτοίμως εἰ δέη ἐ πολλάκις.
Τ ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν ἑβδομήκοντα ξίφει.
Δυὰς γυναικῶν ἀρεταῖς τεθραμμένων.
Ἀθλητικῷ τμηθεῖσα, κοσμεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σπαρτομίκου.

ᾱ. Ὁ Στρατόμικος τῷ διὰ ξίφους τέλει.
Ἀπαστράτωμ δαιμόνων μικρὰ μόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδώνιος, ἀθλήσας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος, τελειοῦται.

ᾱ. Γ μώρισμα Μαρδώνιε τῶν πάθους φορεῖς.
Ε π' ὀμφαλοῦ σφράγισμα καύσεως φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

ᾱ. Χιλιάριθμος αὐχεμοτμήτων φάλαγξ.
Ε παθλον εὗρον ἀριθμητὰ σέφη.

Ταῖς αὐταῖς πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Βραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐ ὑμνοῦντες ἔλεγον, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Π Ολυειδεῖς βασάνους, καθυπομείνας Μάρτυς, πολλὰς βασάνων ἠλάθρωσας, μελλήσης ἐτάσεως. ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο Γκομσαυτὸν Τριάδος, ἀποτελέσας Μάρτυς, Ναὸς εἰδώλων κατεδάφισας, Ναὸς δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, λαὸν εἰς σωτηρίαν:~

Ι Ἔργος ἐδέχθης, σαυτὸν θυσίαν πρώϊμον, θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότῃ σου. ὃν θύων μετέπειτα, τοῖς ἀσεβέσι μέμεις, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν:~

Θεοτοκίον.

Α ρτυρικοῖς στεφάνοις, κατακεκοσμημέναι Κόραι, τῷ ἐκ Παρθένου σαρκωθέντι, Θεῷ προσωμείχθησαν, μελῳδικῶς βοῶσαι, εὐλογητὸς ὁ Θεός:~

Ὠδὴ, η'. Λυθήτω τὸ πάντος.

Ν Αθλήσας μιμήμως κατήχησας, τοὺς ἀμίμους ἐχθροὺς κραταιότατα, ἱερουργὲ Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προσηγάγω μέλπουτα δῆμον. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ε ργήσας τὸν ἄκαρπον ἄρουραν, κατεβάλου τοῦ Λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἑκατὸν δρεψάμενος, λογικῶν ἀσταχύων τὴν ἀκαρπίαν, γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἀφορήσασαν:~

Σ φραπαΐσας τῶν λόγων ἐφώτισας, Σ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δι' ἡμᾶς ἐκούσια, σταυρωθέντι πάθη ᾧ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τ βασάνων πληθὺν δειλιάσαντα, ἡ σαρκὸς ἡδοναῖς ὑποκύψασα, τὸν ἐκ Παρθένου Κύριον, ὁμολόγει βοῶσα ἡ Ῥιψιμία. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ, θ'. Εὐαγγελικὴ τῶν παραινέσεως.

Σχύϊ μαρυόμενος Χριστὸς, ὑπλίσγκας τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, φῶς λας κατέαξας δαιμόνων, Ναοὺς εἰδωλικοὺς κατεδάφισας, λαούς τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, Ἱερομάρτυς παρσεβάσμιε:~

Σ ὀρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἡ μνήμη σου χαρισμάτων ἀγγέλων φορήσασα. σὺ γὰρ ὤφθης δοχεῖον, τοῦ θείου φωτὸς ἐ πρὸς φῶς ἐξεδήμησας, ἀνεσπέρου πλησίως λαμπόμενος, φωτοχυσίαις θείαις Ὅσιε:~

Τρόμιλος ὤφθης Προφήτης, Μαρτύρων τε Ἀπόστολων ὁμοδίαιτος, Ἀρχιερέων τε Ὁσίων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ἰσόρροπος. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ὑμνούμενον σε, Πάτερ δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον:

Ῥίζας ἄσαν γυῖα σεμνὰ, τῷ ἔκπτωσιν τῷ τῆς Εὔας ἀνορθούμενα, λιτεγκαν πόνων τεκμήρια, μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, ποσὶν ὁραιοτάτοις σιωέρριψαν, ἃς ἐπαξίως μακαρίζομεν:

Θεοτοκίον.

Ὅτι τὸ προσώπῳ τῷ ἐκ σοῦ, ἐκλάμψαν τος ἐλλαμφθεῖσα Ἀειπάρθενε, πόθῳ ἀχέτῳ Ῥιψιμία, παθήματα αὐτῷ τὸν θανάτου, οἰκείᾳ σαρκὶ ἐξεκόμισεν. ὅθεν σωσοὶ μιῷ ἐπαγάλλεται:

Ἑξαποστελ. Γυναῖκες ἀκουσάσθε:

Ῥικτὸν ἰδόντες θέαμα, ἔξέστησαν οἱ ἄπιστοι. οὐ γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, μεκρὸν ἐλάκκῳ θηείῳ, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες, μέγας Θεὸς Γρηγορίε, ὁ ἐν τῷ δόξας φωτὶ ἥρα:

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νώτοις ἐποχούμενος, Χερουβικοῖς Παμάχαιρε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε θέλων σαρκὰ λαβὼν ἀνεκλήθη, ὅπως ἡμᾶς ῥύσηται, Τίνες Θεὸν τὴν χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, Σὲ δὲ ἀεὶ ὑμνοῦντας τὴν πρόξενον σωτηρίας:

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κ
Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
Κεντρική Βιβλιοθήκη